This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

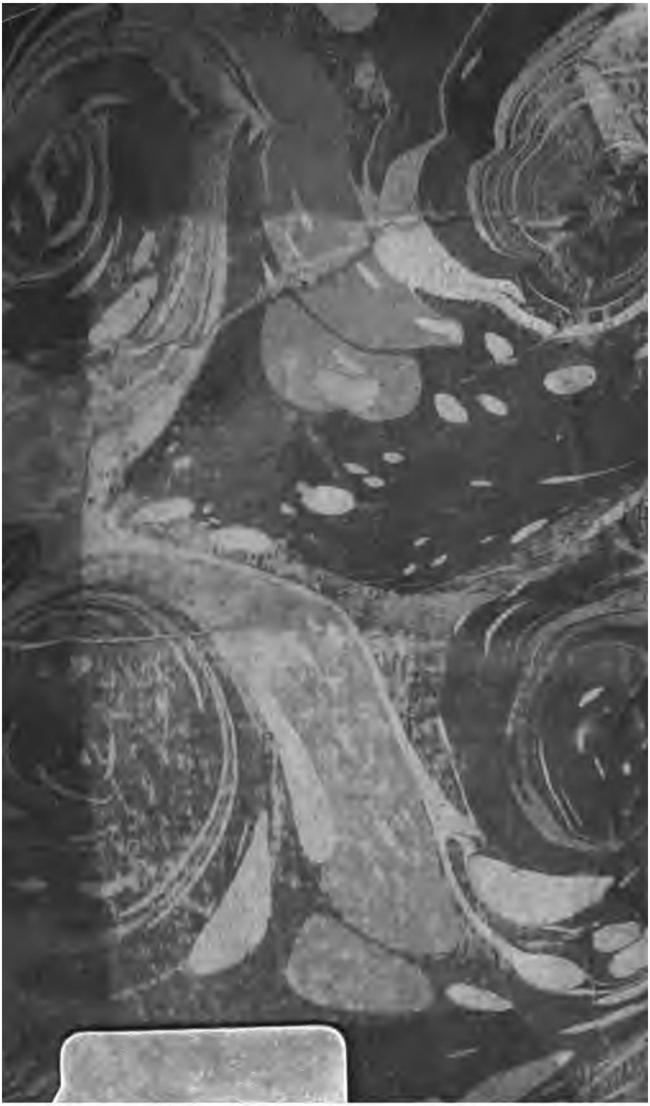
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

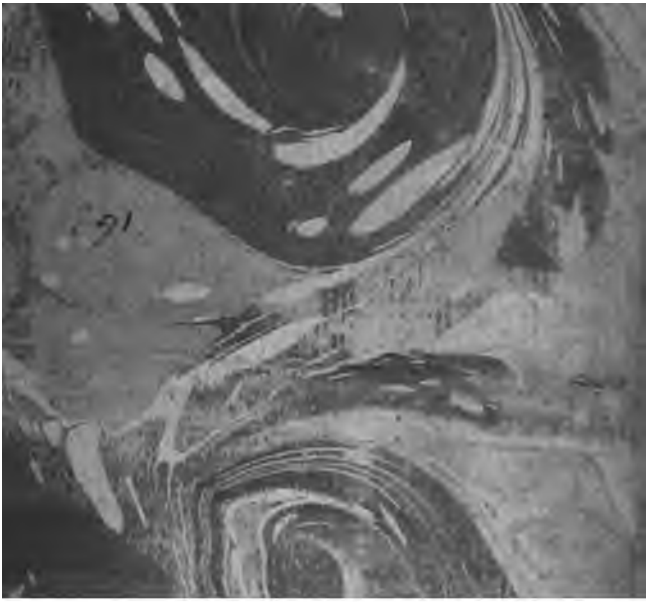
We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

[illegible], del. et Sculp.

BREVIARIUM
ECCLESIÆ
ROTOMAGENSIS

toritate Illuſtriſſimi ac Reverendiſſimi D. D.
DOMINICI DE LA ROCHEFOUCAULD,
Rotomagenſis Archiepiſcopi, Normanniæ Primatis, Abbatis, Capitis, Superioris Generalis & Adminiſtratoris perpetui ſacræ Abbatiæ & totius Ordinis Cluniacenſis, & de conſenſu Venerabilis Capituli denuò editum.

PARS ÆSTIVA.

ROTOMAGI,
ud P. SEYER, Illuſtriſſimi ac Reverendiſſimi Archiepiſcopi Typographum, in vico Parvi-Putei.

M. DCC. LXXVII.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

Ordo obſervatus in hocce Breviario.

IN omnibus Officiis omnia ex puriſſimo Scripturarum fonte deprompta ſunt ſenſu nativo, aut SS. Patrum interpretatione recepto. Sermones ex ſcriptis antiquiorum Patrum excerpti ſunt, & in rebus hiſtoricis, probatiſſimis tantùm autoribus fides eſt adhibita.

Jejuniorum ferè omnium, Vigiliarum, Orationum publicarum, & ſolemnitatum obſervandæ inſtitutiones ex Scriptoribus antiquis aut coætaneis referuntur. Sic Jejuniis Quadrageſimæ, & Quatuor Temporum Sermonibus ſancti Leonis præluditur. In Vigiliis Natalis Domini, Epiphaniæ, Pentecoſtes, Corporis Chriſti, Conceptionis Beatæ Virginis, Purificationis, Annuntiationis, Aſſumptionis, Nativitatis Sanctorum Petri & Pauli, ſancti Joannis, Andreæ, Simonis & Judæ, Sanctorum omnium imminens Solemnitas verbis Sanctorum Auguſtini, Bernardi, ſancti Thomæ de Aquinate & aliorum, in Sermonibus aut in Canonibus prænuntiatur.

Proceſſio Solemnis Rogationum antiquitùs probatur inſtituta, Sermonibus & Homiliis Sanctorum Aviti, Sidonii, Cæſarii, Gregorii Turonenſis; quæ verò celebratur die *Aſſu*mptionis, Edicto Ludovici decimi tertii, in Octavæ diei Lectione ſecundâ obſervanda præſcribitur.

Pſalterium per hebdomadam recitatur eâ diſtinctum partitione, quæ viſa eſt opportunior ad exprimendam Horarum & Officiorum diverſitatem, ita ut in Dominica, Pſalmi Nocturnorum Chriſti adumbrent Reſurrectionem; Nocturna verò Ferialia Hiſtoriam ſacram ſæpius exhibeant. Ad Laudes Pſalmi ſelecti ſunt, qui laudem Dei prædicant expreſſiùs, additis ad eumdem finem Canticis. Primæ Horæ Pſalmi matutinam, Completorii ſerotinam orationem exprimunt. Ad Tertiam poſiti ſunt, qui ad Sacrificium præparant: Ad Sextam qui efformant gratiarum actionem de peracto Sacrificio. Unicuique Feriæ inſerta ſunt Capitula propria: Die Dominico commendatur Amor in Deum. Feriâ II. Amor Dei erga homines. Feriâ III. Charitas in proximum. Feriâ IV. Spei dotes exprimuntur. Feriâ V. agitur de Fide. Feriâ VI. de Chriſti Paſſione. Et tandem Sabbato de diverſis vitæ chriſtianæ regulis. Hymni ad mentem Urbani VIII. emendati ſunt, ſuffecti novi ad Veſperas, qui ſex dierum opus exhibent. In Myſteriis & Officiis Sanctorum *Hymni quadraginta* & ſuprà ad uſum *hujus Breviarii de novo* conditi ſunt.

Scriptura ſacra in totam anni ſeriem eâ cautione diſtributa eſt, ut diebus Dominicis Lectiones primi Nocturni concinnentur ex libro hiſtorico occurrente; Lectiones verò ſecundi ex libri Sapientiæ, Cantici, Eccleſiaſtæ, Eccleſiaſtici & Proverbiorum: Duæ autem priores Lectiones tertii Nocturni deſumuntur ex libris moralibus novi Teſtamenti; ita ut materia tertii Nocturni ſit affinis cum materia ſecundi, & hæc ſenſu morali exponat quod modo hiſtorico in primo Nocturno lectum eſt; nona Lectio Evangelium eſt cum Homilia.

Eâ ratione Myſteriorum & Sanctorum Officia ſive in Proprio, ſive in Communi concinnata ſunt, ut in primis Veſperis exhibeatur quod propheticum eſt: & in Nocturnis paulatim creſcat materiæ ſubjectæ expoſitio; & tandem in Laudibus gratiarum actiones Deo referantur.

In condendis Reſponſoriis ſelecta ſunt, quantùm licuit, teſtimonia Scripturæ, quæ ad orationem efformandam viſa ſunt aptiora; in eodem Reſponſorio novum Teſtamentum veteri ſemper adjungitur.

Singulis diebus Canon unus ad abſolutionem Capituli legendus aſſignatur: & ut illi Canones majori polleant autoritate, ex Conciliis generalibus tum etiam ex Conciliis & Synodis Provinciæ Rotomagenſis eos ſeligi cura fuit.

A Quadrageſima ad Octavam uſque Corporis Chriſti, in his Canonibus legitur omnium Sacramentorum diſciplina. Confeſſionem jure divino eſſe neceſſariam probatur ex ſancto Cypriano, Origene, Lactantio, Hilario, Auguſtino & aliis. Qui ſint Libri Canonici, quæ varia ſacrorum Miniſtrorum officia; quæ ipſis vitanda vitia & virtutes incumbant exercendæ in iiſdem Canonibus fusè aperitur.

Prophetiæ quæ Chriſtum venturum edocuerunt, leguntur ferè omnes tempore Adventûs. A Vigilia Epiphaniæ uſque ad Diem octavam ejuſdem ſolemnitatis, recitantur quæ ſpectant Gentium vocationem; Tempore verò Paſſionis, quæ Chriſtum paſſurum prænuntiaverunt. Prophetias de Nativitate Chriſti, de ingreſſu in Jeruſalem, de ejuſdem Paſſione, de everſione Templi adimpletas eſſe teſtimoniis S. Juſtini oſtenditur in Homiliis Vigiliæ Nativitatis Domini, Dominicæ Palmarum, Feriæ VI. in Paraſceve, & Dominicæ nonæ poſt Pentecoſten. Primitivæ Liturgiæ ritus & Baptiſmi vetus diſciplina ex eodem autore delineantur in die Paſchæ & in Dominica in Albis. *Probatur veritas* carnis Chriſti, dolorum & ſatisfactionis *ejus à Dominica* Palmarum ad Sabbatum Sanctum ex

Iſaya, Daniele, Ignatio, Irenæo, Cypriano & aliis.

In Dominicis à Circumciſione ad Purificationem variis teſtimoniis aſſeritur Chriſti divinitas. In Feſto & intrà Octavam ſolemnitatis Euchariſtiæ antiqua colliguntur monumenta, quibus & realitas Corporis Chriſti & ſacrificij veritas, tum Communionis antiqua diſciplina evincuntur & elucidantur.

In Feſto Sanctorum antiquæ legis utriuſque Teſtamenti exponuntur diverſitates. Exponitur qui cultus Sanctis, & eorum Reliquiis debitus in Officiis omnium Sanctorum, & S. Patroni, necnon in eorumdem Octavis. Sancti Petri, & Romani Pontificis primatus oſtenditur in ejuſdem Apoſtoli Feſtivitate, intrà Octavam & in die Octava in qua ejuſdem Cathedra recolitur.

In Feſto ſancti Victricii deſcribitur à ſancto Paulino qualis fuerit Civitas Rotomagenſis ſeculo quarto definente: in Canone ejuſdem diei Innocentius primus demandat Pontifici Rotomagenſi functiones Metropolitanorum.

Charitas in ægrotantes & defunctos ſpeciali Feſtivitate die 28. Februarii commendatur; alterâ quæ celebratur die 7. Martii Sanctorum Librorum aſſeritur veneratio; die 20. Aprilis oſtenditur quanta fuerit apud primitivos chriſtianos Paſchalis Solemnitatis Religio: die vero 16. Maii, unitatis Catholicæ prædicatur neceſſitas.

Octavæ quæ per annum celebrantur, clauduntur objecto ſpeciali, & affini cum principali Solemnitate: Natalis Domini clauditur Circumciſione: Epiphania, Chriſti Baptiſmo: Paſcha, Baptiſmo Chriſtianorum: Aſcenſio, Commemoratione ultimi Judicii: Pentecoſte Trinitate: Euchariſtia, Chriſti Sacerdotio: Nativitas ſancti Joannis, ejuſdem Decollatione: Feſtum ſancti Petri, ejuſdem Apoſtoli Cathedrâ: Aſſumptio, Commemoratione Voti Ludovici 13. Nativitas B. Virginis, cultu nominis Mariæ: Dedicatio Eccleſiarum, Feſto Sanctorum Nicaſii & Melloni qui Rotomagenſem Eccleſiam fundaverunt: Feſtum ſancti Romani Feſtivitate Sanctorum Pontificum Rotomagenſium: Feſtum omnium Sanctorum, Veneratione Sanctarum Reliquiarum.

In Officio Defunctorum referuntur omnia veteris & novi Teſtamenti, tum etiam ferè omnium ſanctorum Patrum teſtimonia, quibus futura corporum reſurrectio, Purgatorii veritas, & antiquus uſus orandi pro Defunctis contra impugnantes hæreſes comprobantur.

TABULA FESTORUM

Anni Domini.	*Aureus Numerus.*	*Epactæ.*	*Indictio.*	*Litt. Dom.*	*Dominicæ poſt Epiph.*	*Septuageſima.*	*Dies Cinerum.*
1777	11	xx	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij	12	c	3 †	31. Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij	13	b a	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv	15	f	2 †	27. Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij	2	d c	4 †	8 Febr.	5 Febr.
1785	19	xviij	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj	10	a g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr
1797	12	j	15	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv	3	e	4 †	9. Febr.	26 Febr.
1801	16	xv	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj	5	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.
1803	18	vij	6	b	4 †	6 Febr.	23 Febr.
1804	19	xviij	7	a g	3	29 Jan.	15 Febr.
1805	1	*	8	f	4 †	10 Febr.	17 Febr.
1806	2	xj	9	e	3 †	2. Febr.	19 Febr.
1807	3	xxij	10	d	2 †	25 Jan.	11 Febr.
1808	4	iij	11	c b	5 †	14 Febr.	2 Mart.
1809	5	xiv	12	a	3	29 Jan.	15 Febr.
1810	6	xxv	13	g	6	18 Febr.	7 Mart.
1811	7	vj	14	f	4 †	10 Febr.	27 Febr.
1812	8	xvij	15	e d	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1813	9	xxviij	1	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.
1814	*10*	*ix*	2	b	4 †	6 Febr.	23 Febr.
1815	*11*	*xx*	3	a	2	22 Jan.	8 Febr.
1816	*12*	*j*	4	g f	5	11 Febr.	28 Febr.

MOBILIUM TEMPORARIA-

Anni Domini.	PASCHA.	ASCENSIO DOMINI.	PENTECOSTE.	FESTUM CORPORIS CHRISTI.	Dom. poſt Pent.	Domin prima Adven
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23 †	27 Nov
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov
1797	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec
1798	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	13 Maii.	28	1 Dec
1800	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Nov
1801	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov
1802	18 April	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov
1803	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Nov
1804	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Dec
1805	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 Dec
1806	6 April.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30 Nov
1807	29 Mart.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29 Nov
1808	17 April.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27 Nov
1809	2 April.	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii.	27	3 Dec
1810	22 April.	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	24	2 Dec
1811	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 Dec
1812	29 Mart.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29 Nov
1813	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov
1814	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Nov
1815	*26 Mart.*	*4 Maii.*	*14 Maii.*	25 Maii.	28	3 De
1816	*14 April.*	*23 Maii.*	*2 Junii.*	13 Junii.	25	1 De

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
*	a	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, & OCTAVA NATIVITATIS JESU, *Triplex ſecundæ Claſſis.*	
xxix	b	iiij	2	Feſtum ſancti Baſilii Magni, Cæſarienſis in Cappadocia Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris, (è 1. Januarii.) *ſemiduplex. Commem.* S. Fulgentii, Ruſpenſis Epiſcopi, (è die 1.)	an. 379. an. 533.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ Virginis Pariſienſis, *ſimplex.*	an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Titi, Cretenſis Epiſcopi, diſcipuli S. Pauli, *ſimplex.*	Circa an. 90.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini *ſine jejunio. Commem.* S. Eduardi Regis Angliæ.	c. an. 1066.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA ſeu MANIFESTATIO DOMINI, *ſolemne.*	
xxiiij	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ.	
xxiij	a	vj	8	De Octava Epiphaniæ *Commem.* S. Luciani, Bellovacenſis Epiſcopi.	c. 3. ſec.
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ.	
xxj	c	iiij	10	De Octava Epiphaniæ. *Commem.* S. Guillelmi, Bituricenſis Epiſcopi	an. 1209.
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ.	
xix	e	Prid.	12	De Octava Epiphaniæ.	
xviij	f	Idib.	13	Baptiſmus Chriſti, & Octava Epiph. *duplex majus.*	
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictavienſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, (è die 13.) *Semiduplex. Commem.* S. Felicis Presbyteri Nolani & Confeſſoris fidei.	c. an. 368. c. an. 265.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
xvj	a	xviij	15	Pauli, primi Eremitæ, Thebaïdis, *ſemiduplex*. *Commem.* S. Mauri, Glannofolienſis Abbatis.	c.an.341. an. 604.
xv	b	xvij	16		
xiiij	c	xvj	17	Antonii Abbatis.	an. 356.
xiij	d	xv	18	*Prima Septuageſima.*	
xij	e	xiiij	19	Remigii Pontificis Rotomagenſis, *ſimplex*	an. 771.
xj	f	xiij	20	Fabiani Papæ & Sebaſtiani Romæ, Martyrum, *duplex majus*. (In Eccleſia Metropolitana, *Triplex ſecundæ Claſſis.*)	an. 250. c.an.288.
x	g	xij	21	Agnetis, Romæ Virginis & Martyris, *ſimplex*.	c.an.304.
ix	a	xj	22	Vincentii Diaconi Cæſaraugustani, Valentiæ in Hiſpania Martyris, *duplex minus*.	an. 304.
viij	b	x	23	Waningi, Laïci Rotomagenſis, *ſemiduplex*.	c.an.688.
vij	c	ix	24	Timothei, Epheſini Epiſcopi & Martyris, (è die 22.) *ſimplex*.	an. 97.
vj	d	viij	25	Converſio S. Pauli Apoſtoli: *duplex minus*.	an. 34. vel 35.
v	e	vij	26	Polycarpi, Smyrnenſis Epiſcopi & Martyris. (è die 23. Febr.) *ſimplex*. *Commem.* S. Paulæ, Viduæ Romanæ.	an. 147. vel 166. an. 404.
iiij	f	vj	27	Joannis Chryſoſtomi, Conſtantinopolitani Epiſc. & Eccleſiæ Doctoris, (è die 14. Septemb.) *ſemiduplex*.	an. 704.
iij	g	v	28	Caroli Magni, Imperatoris, & Regis Franciæ, *ſemiduplex*. [In Eccleſia Metropolitana, *Triplex ſecundæ claſſis.*] *Commem.* S. Cyrilli, Alexan-	an. 814. an. 444.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
				dini Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris.	
ij	a	iv	29	Franciſci Saleſii, Genevenſis Epiſcopi, (è 28. Decembris) *duplex minus. In Metrop. Commem.* S. Claudii, Epiſc. *in Laud.*	an. 1622.
	b	iij	30	Bathildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *ſemiduplex.*	c. an. 680.
*	c	Prid.	31	Juliani Cenomanenſis Ep. *ſemiduplex.*	c. an. 400.
				FEBRUARIUS.	
xxix	d	Cal.	1	Severi Abrincenſis Epiſcopi, *duplex minus. Commem.* S. Ignatii, Antiocheni Epiſcopi & Martyris, (è 20. Decemb.)	c. an. 570. an. 107.
xxviij	e	iiij	2	PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Triplex primæ claſſis.*	
xxvij	f	iij	3	Auſtrebertæ Virginis Rotomagenſis, Abbatiſſæ Pauliaci, *ſemiduplex Commem.* S. Blaſii, Sebaſteni Epiſcopi & Martyris.	an. 704. c. an. 316.
25. xxv	g	Prid.	4	Iſidori Presbyteri & Solitarii, *ſemiduplex. Prima dies Cinerum.*	an. 445.
xxv.xxiij	a	Non.	5	Agathæ Virginis & Martyris Catanenſis, *ſimplex.*	an. 250.
xxiij	b	viij	6	Amandi Trajectenſis Epiſcopi, *ſimplex. Commem.* S. Vedaſti Atrebatenſis Epiſcopi.	an. 675. c. an. 539.
xxij	c	vij	7		
xxj	d	vj	8		
xx	e	v	9	Anſberti Rotomagenſis Pontificis, *ſemiduplex.*	an. 696.

FEBRUARIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiére
xix	f	iiij	10		
xviij	g	iij	11		
xvij	a	Prid.	12		
xvj	b	Id b.	13		
xv	c	xvj	14		
xiiij	d	xv	15		
xiij	e	xiiij	16		
xij	f	xiij	17		
xj	g	xij	18		
x	a	xj	19		
ix	b	x	20		
viij	c	ix	21	*Ultima Septuageſima.*	
vij	d	viij	22		
vj	e	vij	23	Vigilia *ſine jejunio.*	
v	f	vj	24	Matthiæ Apoſtoli, *duplex majus.*	1. ſec.
iiij	g	v	25	Prætextati, Rotomagenſis Pontificis, *ſimplex.*	an. 586.
iij	a	iiij	26		
ij	b	iii	27	Honorinæ Virginis & Mart. Rotomag. *ſimplex.*	4. ſec.
j	c	Prid.	28	Martyrum, qui obiêre in charitatis officio erga peſtilentiâ conflictatos Alexandriæ, *ſimplex.*	an. 263.

In anno Biſſextili Februarius eſt dierum 29. Vigilia S. Matthiæ fit die 24. Feſtum verò S. Matthiæ celebratur 25. Februarii & bis dicitur, ſexto Kalendas, id eſt, 24. & 25. Littera autem Dominicalis, quæ aſſumpta fuit menſe Januario, mutatur in præcedentem: ut, ſi in Januario Littera Dominicalis fuit, *a*, mutatur in præcedentem, quæ eſt, *g*; & ſic de aliis.

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
*	d	Cal.	1		
xxix	e	vj	2		
xxviij	f	v	3		
xxvij	g	iiij	4	Adriani, Martyris & Sociorum, *ſimplex.*	an. 306.
xxvj	a	iij	5		
25. xxv.	b	Prid.	6		
xxiiij	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Carthaginenſium Martyrum *commemoratio.* [De S. Thoma Aquinate fit die 15 Julii.]	c.an.204.
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Paſchale.*	
xxij	e	vij	9	Martyrum, qui pro Sacris libris interiêre *commemoratio.*	an. 303.
xxj	f	vj	10	*Ultima dies Cinerum.*	
xx	g	v	11		
xix	a	iiij	12	[De S. Gregorio Papa & Eccleſiæ Doctore fit die 3. Septembris.]	
xviij	b	iij	13		
xvij	c	Prid.	14		
xvj	d	Idib.	15		
xv	e	xvij	16		
xiiij	f	xvj	17	Patricii Epiſcopi, Hiberniæ Apoſtoli *commemoratio.*	an. 460.
xiij	g	xv	18	Cyrilli, Jeroſolymitani Epiſcopi *commemoratio.*	an. 386.
xij	a	xiiij	19	[De S. Joſeph fit die 12 Decembris.]	
xj	b	xiij	20	Joachim, Patris B. Mariæ Virginis *commem.*	
x	c	xii	21	[De S. Benedicto, Caſſinenſi Abbate fit die 11. Julii.]	
ix	d	xj	22	*Primum Paſcha.*	
viij	e	x	23		
vij	f	ix	24		
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO & INCARNATIO DOMINI, *Triplex primæ Claſſis.*	

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
				[*A Dominica* ***Palmarum*** *transfertur in* ***Feriam*** *ſecundam poſt Octavam* ***Paſchæ.***]	
v	a	vij	26	Hermelandi Abbatis *commemoratio.*	c. an. 710.
iiij	b	vj	27	Eutichii Subdiaconi & Sociorum pro divinitate Verbi Alexandriæ occiſorum *commem.*	an. 356.
iij	c	v	28		
ij	d	iiij	29		
j	e	iij	30		
*	f	Pr.d.	31		

¶ Feria VI. poſt Dominicam Paſſionis fit Officium de B. Maria compatiente, ***Duplex majus.*** Si in eamdem Feriam inciderit Feſtum Annuntiationis, tunc de beata Maria compatiente nihil fit hoc anno.

APRILIS.

xxix	g	Cal.	1	[De S. Maria Ægyptia pœnitente fit die 7. Maii.]	
xxviij	a	iiij	2	Franciſci de Paula, inſtitutoris Ordinis Minimorum, *ſemiduplex.*	anno 1507.
xxvij	b	iij	3		
25.xxvj	c	Prid.	4	[De S. Ambroſio, Mediolanenſi Epiſcopo & Eccleſiæ Doctore fit die 7. Decembris.]	
xxv.xxiiij	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium* ***Paſchale.***	
xxiij	e	viij			
xxij	f	vij	6		
xxj	g	vj	7		
			8	Galterii Rotomagenſis, Abbatis Pontiſarenſis, *ſemiduplex.*	anno 1099.
xx	a	v	9	Hugonis, Rotomagenſis Pontificis, *ſimplex.*	an. 730.
xix	b	iiij	10	Gaucherii Rotomagenſis	an. 1130.

APRILIS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
				Presbyteri, *duplex minus. Commem.* Omnium SS. Presbyterorum & Levitarum.	
xviij	c	iij	11	Leonis Papæ & Eccleſiæ Doctoris, *ſemiduplex.*	an. 461.
xvij	d	Prid.	12		
xvj	e	Idib.	13	Juſtini, Romæ, Chriſtianæ Religionis Apologiſtæ, ac Martyris, *ſimplex.*	an. 167. vel 168.
xv	f	xviij	14		
xiiij	g	xvij	15		
xiij	a	xvj	16		
xij	b	xv	17		
xj	c	xiiij	18	Apollonii Senatoris Romani, Martyris, *ſimplex.*	c. an. 186.
x	d	xiij	19		
ix	e	xij	20	Martyrum pro ſolemnitate Paſchali occiſorum, *ſimplex.*	an. 459.
viij	f	xj	21	Anſelmi Abbatis Beccenſis, deinde Cantuarienſis Epiſcopi, *ſimplex.*	anno 1109.
vij	g	x	22		
vj	a	ix	23	Georgii Martyris, in Oriente. *Commem.*	3. vel. 4. ſec.
v	b	viij	24		
iiij	c	vij	25	Marci Evangeliſtæ, *duplex majus.* *Ultimum Paſcha.*	an. 68.
iij	d	vj	26		
ij	e	v	27		
j	f	iiij	28		
*	g	iij	29		
xxix	a	Prid.	30	Eutropii Santonenſis Epiſcopi & Martyris, *ſimplex.* Adjutoris, Monachi Rotomagenſis *commemoratio.* *Prima Aſcenſio*	c. 3. ſec. anno 1131.

MAIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
xxviij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi (Alphæi) Apoſtolorum, *duplex majus.*	1. ſec.
xxvij	c	vj	2	Athanaſii, Alexandrini Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, *ſemiduplex.*	an. 373.
xxvj	d	v	3	Revelatio, ſeu Inventio S. Crucis, anno 326. *duplex majus. Commem.* S. Alexandri Papæ & Martyris.	an. 326. c. an. 119.
25. xxv	e	iiij	4	Monnicæ Viduæ Tagaſtenſis, *ſemiduplex.*	an. 387. vel 388.
xxiiij	f	iij	5		
xxiij	g	Prid.	6	Joannis Apoſtoli & Evangeliſtæ, ante portam Latinam, *duplex minus.*	c. an. 95.
xxij	a	Non	7	Mariæ Ægyptiæ pœnitentis, *ſemiduplex.*	c. ann. 421. vel 432.
xxj	b	viij	8		
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Conſtantinopolitani Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris, *ſemiduplex.*	an. 391.
xix	d	vj	10	*Prima Pentecoſte.*	
xviij	e	v	11	Mamerti, Viennenſis Epiſcopi *ſimplex.*	c. an. 475.
xvij	f	iiij	12	Epiphanii, Salaminæ Epiſcopi, *ſimplex.*	an. 403.
xvj	g	iij	13		
xv	a	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaïde Abbatis, Cenobiticæ vitæ inſtitutoris, *ſimplex.*	an. 348. vel 349.
xiiij	b	Idib.	15		
xiij	c	xvij	16	Martyrum pro Unitate catholica occiſorum, *ſimplex.*	an. 459.
xij	d	xvj	17		
xj	e	xv	18		
x	f	xiiij	19		
ix	g	xiij	20		

MAIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
viij	a	xij	21	*Primus Terminus Feſti Corporis Chriſti.*	
vij	b	xj	22		
vj	c	x	23		
v	d	ix	24		
iiij	e	viij	25	In Eccleſia Metropolitana ad Miſſam majorem, *commem.* S. Urbani Papæ & Martyris.	an. 230.
iij	f	vij	26		
ij	g	vj	27	Ildeverti, Meldenſis Epiſcopi, *ſimplex.*	an. 690.
j	a	v	28	Germani, Pariſienſis Epiſcopi, *ſimplex.*	an. 576.
*	b	iiij	29		
xxix	c	iij	30		
xxviij	d	Prid.	31		

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1		
25. xxvj	f	iiij	2	Pothini, Lugdunenſis Epiſcopi, & Sociorum, Martyrum, *ſimplex.*	an. 177.
				Commem. SS. Marcellini Presbyteri, & Petri Exorciſtæ, Romanorum Martyrum.	an. 304.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *duplex minus.* *Ultima Aſcenſio.*	c. an. 540.
xxiij	a	Prid.	4		
xxij	b	Non.	5		
xxj	c	viij	6		
xx	d	vij	7		
xix	e	vj	8	Gildardi, Pontificis Rotomagenſis, *ſemiduplex.*	an. 545.
				Commemor. S. Medardi, Noviomenſis Epiſcopi.	an. 529.
xviij	f	v	9		
xvij	g	iiij	10		
xvj	a	iij	11	Barnabæ, Gentium Apoſ-	an. 70.

JUNIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
				toli, *duplex majus.*	
xv	b	Prid.	12		
xiiij	c	Idib.	13	*Ultima Pentecoſte.*	
xiij	d	xviij	14	[De S. Baſilio Magno fit die 2. Januarii.]	
xij	e	xvij	15		
xj	f	xvj	16	Cyrici, & Julittæ matris ejus, Tarſi in Cilicia, Martyrum, *ſimplex.*	an. 305.
x	g	xv	17		
ix	a	xiiij	18		
viij	b	xiij	19	Gervaſii & Protaſii, Mediolanenſium Martyrum, *ſemiduplex.*	c. 1. ſec.
vij	c	xij	20	Latuini, Sagienſis Epiſcopi, *ſimplex.*	c. 4. ſec.
vj	d	xj	21		
v	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſcopi, *ſimplex.*	an. 431.
iiij	f	ix	23	Vigilia *cum jejunio.*	
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, *Triplex ſecundæ claſſis.* *Ultimus Terminus Feſti Corporis Chriſti.*	
ij	a	vij	25	De octava Nativ. S. Joannis Baptiſtæ, *ſimplex.* *Commem.* S. Proſperi Eccleſiæ Doctoris.	an. 456. vel 457.
j	b	vj	26	De octava Nativ. S. Joannis Bapt. *ſimplex*; *Commem.* SS. Joannis & Pauli, Romæ Martyrum.	c. an. 362.
*	c	v	27	Irenæi, Lugdunenſis Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris, ac Sociorum ejus, Martyrum; *ſemiduplex. Commem.* Octavæ Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ.	c. an. 202.
xxix	d	iiij	28	Vigilia *cum jejunio. Commem.* Octavæ S. Joannis Baptiſtæ.	
xxviij	e	iij	29	PETRI ET PAULI Apoſ-	an. 66.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere.
				tolorum, *Triplex ſecundæ claſſis.*	
xxvij	f	Prid.	30	*Commemoratio* S. Pauli Apoſtoli, *duplex majus: Commem.* S. Petri Apoſtoli; & Octavæ Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ.	an. 66.

JULIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere.
xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ, & ipſius Decollatio, *duplex minus. Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.	an. 32.
25. xxv.	a	vj	2	Viſitatio beatæ Mariæ Virginis, *duplex majus.* [In Eccleſia Metropolitana, *Triplex ſecundæ claſſis.*] *Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.	
xxiiij	b	v	3	De Octava SS. Petri & Pauli, *Simplex. Commem.* S. Martialis, Lemovicenſis Epiſcopi.	c. 2. ſec.
xxiij	c	iiij	4	De octava S. Petri & Pauli, *ſimplex.*	
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Petri & Pauli, *ſimplex.*	
xxj	e	Prid	6	Octava SS. Petri & Pauli Apoſtolorum, & Cathedra, ſeu Pontificatus S. Petri Antiochiæ primùm, deinde Romæ, *duplex minus.*	
xx	f	Non.	7	Pantæni, Presbyteri Alexandrini, *ſemiduplex.*	c. an. 234.
xix	g	viij	8		
xviij	a	vij	9		
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, ac S. Felicitatis eorum matris, Romæ Martyrum, *ſimplex.*	c. an. 164.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies.	Menſis.		Obiere
xvj	c	v	11	Benedicti, Caſſinenſis Abbatis, (è 21 Martii.) *ſemiduplex. Tranſlatio circa annum* 660.	an. 543. vel 544.
xv	d	iiij	12	Cleti Papæ & Martyris, *ſimplex.*	1. ſec.
xiiij	e	iij	13		
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanenſis Epiſcopi & Doctoris, *ſemiduplex.*	an. 1274.
xij	g	Idib.	15	Thomæ Aquinatis, Presbyteri & Doctoris, (è 7 Martii.) *ſemiduplex. Canonizatio an.* 1323.	an. 1274.
xj	a	xvij	16		
x	b	xvj	17	Clari Presbyteri & Martyris Rotomagenſis, *ſemiduplex. Commem.* SS. Sperati & Sociorum ejus, Martyrum Scillitanorum.	c. an. 275. an. 200.
ix	c	xv	18		
viij	d	xiiij	19	Arſenii Diaconi Romani, Solitarii Scetis, *ſimplex.*	an. 445.
vij	e	xiij	20		
vj	f	xij	21	Victoris, Maſſilienſis Martyris, & Sociorum, *ſimplex.*	an. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *duplex minus.*	1. ſec.
iiij	a	x	23	Wandregiſili Abbatis Rotomagenſis, *ſemiduplex.*	an. 667.
iij	b	ix	24	Vigilia *ſine jejunio.*	
ij	c	viij	25	Jacobi Zebedæi Apoſtoli, *duplex majus. Commem.* S. Chriſtophori Martyris in Licia.	an. 44. 3. ſec.
j	d	vij	26	Annæ Matris B. Mariæ Virginis, *duplex minus.*	
*	e	vj	27		
xxix	f	v	28		
xxviij	g	iiij	29	Lazari, Marthæ Chriſti hoſpitæ & Mariæ Sororum ejus, *ſemiduplex.* (è	1. ſec.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obierunt.
				17 Octobris.)	
xxvij	a	iij	30		
25. xxvj	b	Prid.	31	Germani, Antiſſiodorenſis Epiſcopi, *ſimplex.* *Commem.* S. Ignatii Loyolæ, Presbyteri, inſtitutoris Societatis Jeſu.	an. 448. vel 449. an. 1556.
				AUGUSTUS.	
xxv.xxiv.	c	Cal.	1	Liberatio S. Petri è carcere *an.* 44. *ſemiduplex.* *Commem.* S. Exuperii, Bajocenſis Epiſcopi.	c. 4. ſec.
xxiij	d	iiij	2	Omnium Sanctorum antiquæ Legis, *duplex minus.* *Commem.* S. Stephani I. Papæ & Martyris.	an. 257.
xxij	e	iij	3	Revelatio ſeu Inventio Corporis S. Stephani, Diaconi & Protomartyris, Jeroſolymis, *ſimplex.* 19. *Decembris.*	an. 495.
xxj	f	Prid	4	Dominici Presbyteri, inſtitutoris Ordinis Prædicatorum (è 6.) *ſemiduplex.*	an. 1221.
xx	g	Non.	5		
xix	a	viij	6	Transfiguratio Domini, *anno* 32. *duplex majus.* [In Metropolitana Eccleſia, *Triplex ſecundæ claſſis.*] *Commem.* S. Xiſti II. Papæ & Mart.	an. 258.
xviij	b	vij	7	Victricii, Rotomagenſis Pontificis & Confeſſoris fidei, *duplex minus.*	an. 407.
xvij	c	vj	8		
xvj	d	v	9	Vigilia *ſine jejunio.*	
xv	e	iiij	10	Laurentii Diaconi Romani, & Mart. *duplex maj.*	an. 258.
xiv	f	iij	11	Taurini, Ebroïcenſis	c. 3. ſec.

Cyclus Epact	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
				Epiſcopi, *ſemiduplex.*	
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Aſſiſii in Umbria Virginis (è die 11.) *ſimplex.* [Reductio Normanniæ ad Carolum VII. Francorum Regem, *anno* 1450.]	an. 1253.
xij	a	Idib.	13	Radegundis, Franc. Reginæ, Viduæ, *ſemiduplex.*	an. 587.
xj	b	xix	14	Vigilia *cum jejunio.*	
x	c	xviij	15	ASSUMPTIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS, Eccleſiæ Metropolitanæ, ac totius Diœceſis Patronæ. *Solemne.*	1. ſec.
ix	d	xvij	16	De Octava Aſſumptionis. *Commem.* S. Rochi Laïci apud montem Peſſulanum.	an. 1327.
viij	e	xvj	17	De Octava Aſſumptionis.	
vij	f	xv	18	De Octava Aſſumptionis.	
vj	g	xiiij	19	De Octava Aſſumptionis.	
v	a	xiij	20	Bernardi, Primi Abbatis Claravallenſis, & Eccleſiæ Doctoris, *duplex minus. Commem.* Octavæ Aſſumptionis, & S. Philiberti primi Abbatis Gemmeticenſis.	an. 1153. 7. ſec.
iiij	b	xij	21	De Octava Aſſumptionis. *Commem.* S. Joannæ Franciſcæ Viduæ Inſtitutricis Ordinis Monialium à Viſit. B. M. dictarum. *an.* 1641.	an. 1641.
iij	c	xj	22	Octava Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis. *Commem.* Voti Ludovici XIII. & Dedicationis Eccleſiæ beatæ Mariæ Majoris, *duplex majus.* [In Eccleſia Metropolitana, *Triplex ſecundæ claſſis.*]	

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
ij	d	x	23	Vigilia *ſine jejunio.*	
j	e	ix	24	Bartholomæi Apoſtoli, *duplex majus.*	1. ſec.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Francorum Regis, *duplex majus.*	an. 1270.
xxix	g	vij	26	Audoëni, Rotomagenſis Pontificis, (è die 24.) *duplex minus.*	an. 683.
xxviij	a	vj	27	Cæſarii, Arelatenſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, *ſimplex. Commem.* S. Viviani, Santonenſis Epiſcopi.	an. 542. c. 6. ſec.
xxvij	b	v	28	Auguſtini Hipponenſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, *duplex minus.*	an. 430.
xxvj	c	iiij	29		
25. xxv.	d	iij	30		
xxiv	e	Prid.	31		

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
xxiij	f	Cal.	1	Ægidii Abbatis in Occitania, *ſimplex. Commem.* S. Lupi, Senonenſis Epiſcopi.	an. 552. vel 558. an. 623.
xxij	g	iiij	2		
xxj	a	iij	3	Gregorii Papæ, & Eccleſiæ Doctoris (è 12 Martii) *Ordinatio anno* 590. *duplex minus.*	an. 604.
xx	b	Prid.	4		
xix	c	Non.	5		
xviij	d	viij	6		
xvij	e	vij	7	Clodoaldi Presbyteri, *ſimplex.*	an. 561.
xvj	f	vj	8	NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS, *Triplex primæ claſſis*	
xv	g	v	9	De Octava Nativitatis B. Mariæ. *Commemoratio.* S. Gorgonii in Bithynia Martyris.	c. an. 303.

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
xiiij	a	iiij	10	De Octava Nativitatis B. Mariæ.	
xiij	b	iij	11	De Octava Nativitatis B. Mariæ.	
xij	c	Prid.	12	De Octava Nativitatis B. Mariæ.	
xj	d	Idib.	13	De Octava Nativitatis B. Mariæ.	
x	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis, *duplex minus*. (Imperante Heraclio *an.* 628.) *Commem.* Octavæ Nativitatis beatæ Mariæ.	an. 628.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis beatæ Mariæ, *duplex minus*.	
viij	g	xvj	16	Cornelii Papæ & Martyris, & Cypriani, Carthaginenſis Epiſcopi & Martyris, & Eccleſiæ Doctoris. (è 14.) *ſemiduplex*. *Commem.* S. Euphemiæ, Chalcedonenſis Virginis & Martyris.	an. 252. an. 258. c. an. 307.
vij	a	xv	17		
vj	b	xiiij	18	Sinerii Abrincenſis Epiſcopi, *ſemiduplex*.	c. an. 565.
v	c	xiij	19	Januarii, Beneventi Epiſcopi & Martyris, *ſimplex*,	c. 4. ſec.
iiij	d	xij	20		
iij	e	xj	21	Laudi Conſtantienſis Epiſcopi, *ſimplex*, [De S. Matthæo Apoſtolo & Evangeliſta ſit Feriâ quintâ Quatuor Temporum.]	an. 566. vel 567.
ij	f	x	22	Mauricii & Sociorum, Martyrum, *ſemiduplex*.	an. 286.
j	g	ix	23	Lini Papæ & Martyris, *ſimplex*. *Commem.* S. Theclæ, Iconii Vir-	c. an. 78. c. ſin. 1. ſ.

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
				ginis & Martyris.	
*	a	viij	24	Geremari, Abbatis Rotomagenſis, *ſemiduplex.*	an. 658.
xxix	b	vij	25	Firmini Ambianenſis Epiſcopi & Mart. *ſimplex.*	c.an.287.
xxviij	c	vj	26		
xxvij	d	v	27	Coſmæ & Damiani Fratrum, Martyrum, *ſemiduplex.*	c.an.303.
25. xxvj	e	iiij	28		
xxv. xxiv	f	iij	29	Michaelis Archangeli, & omnium Angelorum, *Triplex ſecundæ claſſis.*	
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Stridonienſis Presbyteri, & Eccleſiæ Doctoris, *duplex minus.*	an. 420.
				OCTOBER.	
xxij	a	Cal.	1	Remigii, Remenſis Epiſcopi, (è 31 Januarii) *Tranſlatio anno* 852. *ſimplex.* ¶ *Dominica prima Octobris, celebratur* ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS Eccleſiæ Metropolitanæ Rotomagenſis, & aliarum Eccleſiarum totius Diœceſis, *Triplex primæ claſſis.* Intra Octavam, *ſemiduplex.*	an. 533.
xxj	b	vj	2	Angelorum Cuſtodum, *ſemiduplex. Commem.* S. Leodegarii, Auguſtodunenſis Epiſcopi & Martyris.	an. 685.
xx	c	v	3		
xix	d	iiij	4	Franciſci Aſſiſiatis in Umbria, inſtitutoris Ordinis Minorum, *ſemidup.*	an. 1225. vel 1226.

Commemoratio

OCTOBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiit
xviij	e	iij	5		
xvij	f	Prid.	6	*Commemoratio* S. Brunonis Monachi, inſtitutoris Ordinis Cartuſianorum, Et S. Fidei, Aginnenſis Virginis & Martyris.	an. 1101. c. an. 287.
xvj	g	Non.	7		
xv	a	viij	8	¶ *Dominica ſecunda Octobris*, Feſtivitas SS. NICASII ac MELLONI qui Rotomagenſem Eccleſiam fundaverunt, *Triplex primæ claſſis.*	c. 2. ſec.
xiiij	b	vij	9	Dionyſii, Pariſienſis Epiſcopi & Sociorum ejus Martyrum, *duplex minus. Commem.* S. Dionyſii Areopagitæ, primi Athenarum Epiſcopi & Martyris.	c. 2. ſec. c. an. 95.
xiij	c	vj	10	Evodi, Pontificis Rotomagenſis, *ſimplex.*	an. 549.
xij	d	v	11		
xj	e	iiij	12		
x	f	iij	13		
ix	g	Prid.	14		
viij	a	Idib.	15	Thereſiæ, Abulenſis Virginis Ordinis Carmelitarum inſtauratricis, *ſemiduplex.*	an. 1582.
vij	b	xvij	16	¶ *Dominica tertia Octobris*, Feſtivitas S. ROMANI, Pontificis Rotomagenſis, *Triplex primæ Claſſis.* Intrà Octavam *ſemiduplex.*	an. 646.
vj	c	xvj	17		
v	d	xv	18	Lucæ Evangeliſtæ, *duplex majus.* [In Eccleſia Metropolitana, *Triplex ſecundæ claſſis.*]	1. ſec.
iiij	e	xiiij	19	Juſti Martyris, *ſimplex.*	vi. ſec.
iij	f	xiij	20		
ij	g	xij	21	*Hilarionis*, Abbatis in	an. 371.

O C T O B E R.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
				Palæſtina, *ſimplex.* *Commem.* SS. Urſulæ & Sociarum, Virginum.	4. vel. 5. ſ.
j	a	xj	22	*Feria ſecunda poſt Dominicam IV. Octobris*, Commemoratio omnium SS. Rotomagenſium Pontificum.	
*	b	x	23		
xxix	c	ix	24		
xxviij	d	viij	25		
xxvij	e	vij	26		
xxvj	f	vj	27	Vigilia.	
25. xxv.	g	v	28	Simonis & Judæ Apoſtolorum, *duplex majus.*	1. ſec.
xxiiij	a	iiij	29		
xxiij	b	iij	30		
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio. Commem.* S. Quintini, apud Auguſtam Veromanduorum Epiſcopi & Martyris.	an.

N O V E M B E R.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
xxj	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, *Solemne.*	
xx	e	iiij	2	COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM, *duplex majus.*	inſtituta an. 998.
xix	f	iij	3	De Octava Omnium Sanctorum.	
xviij	g	Prid.	4	De Octava Omnium Sanctorum.	
xvij	a	Non.	5	De Octava Omnium Sanctorum.	
xvj	b	viij	6	De Octava Omnium Sanctorum.	
xv	c	vij	7	De Octava Omnium Sanctorum	
xiiij	*d*	*vj*	8	Veneratio SS. Reliquia-	

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis			Obiere.
				rum & Octava omnium Sanctorum, *duplex majus.* [In Eccleſia Metropolitana, *Triplex ſecundæ claſſis.*]	
xiij	e	v	9	Caroli, Mediolanenſis Epiſcopi (è 3.) *ſemiduplex.*	an. 1584.
xij	f	iiij	10		
xj	g	iij	11	Martini, Turonenſis Epiſcopi, (ex 8.) *duplex majus.* (In Metrop. *Tripl. ij. claſſis.*)	c.an.397.
x	a	Prid.	12	Martini Papæ & Martyris, (è 16 Septembris) *ſimplex.*	an. 655.
ix	b	Idib.	13	Brictii, Turonenſis Epiſcopi, *ſimplex.* [In Eccleſia Metropolitana, *duplex majus.*]	c.an.444.
viij	c	xviij	14	Laurentii de Augo, Dublinienſis Epiſcopi, *ſemiduplex.*	an. 1181.
vij	d	xvij	15	Maclovii, Alethenſis Epiſcopi, *ſimplex. Commem.* S. Sidonii Abbatis Rotomagenſis.	c.an.565. c.an.689.
vj	e	xvj	16		
v	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi, Neocæſareæ Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, *ſemiduplex. Commem.* S. Dionyſii, Alexandrini Epiſcopi.	c.an.270. c.an.264.
iiij	g	xiiij	18	S. Romani Diaconi & Martyris, *ſimplex.*	c.an.363.
iij	a	xiij	19		
ij	b	xij	20		
i	c	xj	21	Præſentatio B. Mariæ Virginis, *duplex majus.*	
*	d	x	22	Cæciliæ Virginis & Martyris; *duplex minus.*	2. vel 3. ſec.
xxix	e	ix	23	Clementis Papæ & Martyris, *ſemiduplex.*	an. 100.

* b ij

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
xxviij	f	viij	24	Chryſogoni, Romani Martyris, *ſimplex. Commem.* S. Anaſtaſiæ, Romanæ Viduæ & Martyris.	an. 304. an. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virginis & Martyris, *ſemiduplex.*	
25. xxvj	a	vj	26		
xxv. xxiv	b	v	27	*Prima ſedes Adventûs.*	
xxiij	c	iiij	28		
xxij	d	iij	29	Vigilia. & *Commem.* S. Saturnini, Toloſani, Epiſcopi & Martyris.	an. 250.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ Apoſtoli, *duplex majus.*	c. an. 70.
				DECEMBER.	
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviomenſis Epiſcopi, (è 30. Novembris) *ſemiduplex. Commem.* S. Candidi, Trajectenſis Epiſcopi.	c. an. 659. c. 5. ſec.
xix	g	iiij	2		
xviij	a	iij	3	*Commem.* S. Franciſci Xaverii Presbyteri. *Ultima ſedes Adventûs.*	an. 1552.
xvij	b	Prid.	4		
xvj	c	Non.	5		
xv	d	viij	6	Nicolai, Mirenſis Epiſcopi in Licia, *duplex minus.*	3. 4. vel 5. ſ.
xiiij	e	vij	7	Ambroſii, Mediolanenſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris (è 4. Aprilis.) *Ordinatio anno* 374. *duplex minus.*	an. 397.
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Triplex primæ claſſis.*	
xij	g	v	9	*Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	
xj	a	iiij	10	*Commem.* Octavæ Con-	

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
				ceptionis B. Mariæ.	
x	b	iij	11	*Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	
ix	c	Prid.	12	Joſeph Sponſi B. Mariæ Virginis, (è 19. Martii) *duplex majus.* [In Eccleſia Metropolitana *triplex ſecundæ claſſis.*] *Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	1. ſec.
viij	d	Idib.	13	*Commem.* S. Luciæ Syracuſanæ Virginis & Martyris; & Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	an. 304. vel 305.
vij	e	xix	14	*Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	
vj	f	xviij	15	Octava Conceptionis B. Mariæ Virginis, *duplex minus.*	
v	g	xvij	16		
iiij	a	xvj	17		
iij	b	xv	18		
ij	c	xiiij	19		
j	d	xiij	20	Vigilia.	
*	e	xij	21	Thomæ Apoſtoli, *duplex majus.*	1. ſec.
xxix	f	xj	22		
xxviij	g	x	23		
xxvij	a	ix	24	Vigilia *cum jejunio.*	
xxvj	b	viij	25	NATIVITAS DOMINI, *Solemne.*	
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, Diaconi & Protomartyris, *duplex majus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	an. 33.
xxiiij	d	vj	27	Joannis, Apoſtoli & Evangeliſtæ, *duplex majus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	c. an. 100.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *duplex majus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	

DECEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.			Obiere
xxij	f	iiij	29	Thomæ, Cantuarienſis Epiſcopi & Martyris, *duplex minus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	an. 1170.
xxj	g	iij	30	Officium Dominicæ intrà Octavam Nativitatis Domini, *duplex minus. Commem.* S. Urſini, Bituricenſis Epiſcopi.	circa 2. ſec.
19. xx	a	Prid.	31	Silveſtri Papæ, *duplex minus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	an. 335.

Hæc Epacta 19. nunquam eſt in uſu, niſi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

RUBRICÆ

GENERALES BREVIARII.

OFficium vel eſt Feriale vel Feſtivum.

Feriale diſtinguitur in minus, medium & majus.

Feſtivum vel Simplex eſt, vel Semiduplex; vel Duplex-minus, aut majus; vel Triplex ſecundæ aut primæ Claſſis; vel tandem Solemne.

Præterea inter Duplex minus & majus ſuum locum tenet Officium de Dominica.

In uno quoque Officio octo ſunt partes; ſcilicet Officium Nocturnum, Laudes Matutinæ, Prima Hora, Tertia, Sexta, Nona, Veſperæ & Completorium.

DE OFFICIO NOCTURNO.

DIctis ſecretò Oratione Dominicâ, Salutatione Angelicâ & Symbolo Apoſtolorum; os ſibi pollice ſignans celebrans, clarâ voce dicit : *Domine labia, &c.* Deinde manu extenſâ ſignando ſe à fronte ad pectus & à ſiniſtro humero ad dextrum (quod ſervatur initio omnium Horarum) eodem tono dicit: *Deus in adjutorium, &c.* tum *Alleluia*, vel à Septuageſima ad Paſcha, *Laus tibi Domine, &c.*

Poſtea Invitatorium dicitur cum Pſalmo *Venite, exultemus*, eo modo quo in Pſalterio notatur : poſt Invitatorium dicitur Hymnus : poſt Hymnum, vel unum vel tria Nocturna recitantur.

In Solemnibus, in Triplicibus primæ Claſſis, & in Officio de Dominica, extra tempus Paſchale, tria dicuntur Nocturna, in reliquis Officiis, unicum.

Quando dicuntur tria Nocturna, recitantur in unoquoque tres Pſalmi cum tribus Antiphonis; quando unicum, novem dicuntur Pſalmi cum novem aut tribus Antiphonis. Ultimam Antiphonam ſequitur Verſiculus. Deinde altâ voce dicitur *Pater noſter*, continuatur ſecretò uſque ad Verſiculum *Et ne nos, &c.* cui eodem tono ſubjungitur Abſolutio : & ſtatim Lector parumper ſe inclinans, & vertens faciem versùs Celebrantem, ab eo petit Benedictionem, dicens : *Jube, Domne, benedicere.* [Ante ſingulas Lectiones idem obſervans Lector

res; ita tamen ut non terga vertant altari] Tum legitur Lectio voce diſtinctâ, vel in ambone vel in medio chori, ita ut commodè ab aſtantibus poſſit audiri.

Recitatio trium Lectionum ac totidem Reſponſoriorum cum *Gloria Patri*, in fine ultimi Reſponſorii in unoquoque Nocturno communior eſt regula: additur tamen quarta aut decima Lectio ſine Reſponſorio quando in Officio Nocturno fit commemoratio, de Dominica quidem aut Feria majore per Evangelium cum Homilia; de Sancto autem per ejus Legendam ſeu Hiſtoriam.

Dictis Lectionibus omnibus & Reſponſoriis, dicitur *Te Deum* in quibuslibet Feſtis niſi aliter notetur; & in Dominicis præterquam in Adventu & à Septuageſima ad Paſcha.

In fine Officii Nocturni (niſi immediatè ſequantur Laudes) dicitur *Dominus vobiſcum* poſt verſum Sacerdotalem [præmiſſis, ſi Officium fiat de Feria majore aut media, precibus ut ad Tertiam] deinde Oratio ut ad Laudes Matutinas; quæ integrè concluditur: & repetito *Dominus vobiſcum*, dicitur *Benedicamus Domino*; additur Verſus *Fidelium* & *Pater noſter*: & tunc ante Laudes Matutinas dicitur ſecretò *Pater* & *Ave*.

DE LAUDIBUS MATUTINIS.

FInito Officio Nocturno, ſtatim Celebrans incipit à Verſu Sacerdotali; & poſt *Deus in adjutorium* dicuntur tres Pſalmi cum Cantico & alio Pſalmo ſub quinque Antiphonis, vel ſub unâ ſi ſic notetur: deinde Capitulum, Hymnus, Verſus & Canticum Evangelicum, *Benedictus Dominus*, *&c.* cum ſua Antiphona.

Dictâ poſt Canticum *Benedictus*, Antiphonâ, Celebrans (præmiſſis, ſi dici debeant, precibus) ſtans dicit: *Dominus vobiſcum* & *Oremus*. Tum cantat Orationem cum integra concluſione, repetit *Dominus vobiſcum* & dicitur: *Benedicamus Domino*.

Poſteà fiunt commemorationes, ſi quæ occurrant, & ſuffragia, ſi fieri debeant.

Fit commemoratio per Antiphonam quæ aliàs diceretur ad *Benedictus* (in Veſperis, ad *Magnificat*) cum Verſu qui diceretur poſt Hymnum, & Oratione. Sed ne iterentur eadem Antiphona & Verſus quando plures ſumi debent ex eodem Communi, dicuntur ad Laudes Matutinas ut in Veſperis, ac vice versâ: Oratio commemorationis quæ fit ultimo loco integrè concluditur; poſt *Dominus vobiſcum*, dicitur *Benedicamus Domino*, &

ſubmiſſâ voce *Fidelium animæ*, *&c.* deinde *Pater noſter* ſecretò.

[Si immediatè ſequatur Prima, ſtatim poſt *Benedicamus Domino*, incipitur abſolutè : quod obſervandum eſt quoties duæ horæ continuè recitantur.]

DE PRIMA HORA.

DIctis ſecretò *Pater* & *Ave*, dicitur *Deus in adjutorium*, *&c.* deinde Hymnus *Jam lucis*, &c. tres Pſalmi & una Antiphona. [Ante Antiphonam in Officio de Dominica, exceptis Dominicis intrà Octavas etiam ritûs ſimplicis, niſi aliter notetur, in modum quarti Pſalmi additur Symbolum *Quicunque.*]

Poſt Antiphonam dicitur Capitulum, & Reſponſorium breve cum ſuo verſu. Poſteà Preces ſeu Litaniæ (ſi dicendæ ſint) tandem *Dominus vobiſcum.* Oratio *Domine Deus.* Poſt Orationem repetitur *Dominus vobiſcum*, & dicitur *Benedicamus Domino*, ℟. *Deo gratias.*

Deinde, niſi priùs recitanda ſit Prima de B. Maria, in Choro aut in Capitulo legitur Martyrologium.

Poſt Martyrologium, vel ſtatim poſt *Benedicamus* dicitur ℣. *Pretioſa* cum Oratione *Sancta Maria.*

Tum niſi ſit Feſtum in populo, dicuntur preces *Deus in adjutorium*, &c.

Poſteà Lector eo ritu quo in Lectionibus Officii Nocturni petit Benedictionem dicens, *Jube*, *Domne*, *benedicere*, & Celebrans benedicit, dicens : *Bonitatem*, &c. Chorus reſpondet : *Amen.* Lector legit Canonem, qui ſemper terminatur his verbis : *Tu autem, Domine*, *miſerere noſtri.* ℟. *Deo gratias.*

Si appoſitus fuerit Canon in Proprio Sanctorum, hic ſolus legitur.

DE HORIS TERTIA, SEXTA ET NONA.

DIctis ſecretò *Pater* & *Ave* dicitur *Deus in adjutorium*, &c. deinde Hymnus, ut in Pſalterio : tres Pſalmi & una Antiphona : tùm Capitulum & Reſponſorium breve cum ſuo verſu; denique Celebrans [præmiſſis precibus ſi dicendæ ſint] ſtans dicit *Dominus vobiſcum*, & *Oremus*; poſt Orationem repetit *Dominus vobiſcum*, ſubdit *Benedicamus Domino*, ac ſubmiſſâ voce *Fidelium*, & *Pater noſter* ſecretò.

DE VESPERIS.

A *Veſperis præcedentis diei incipit Officium feſtivum Semiduplex & ſuprà*, *& terminatur* dicto Completorio

propriæ diei. Officium Feſtivum Simplex incipit à Capitulo Veſperorum diei præcedentis, & terminatur dictâ Nonâ.

Feriale Officium incipit ubi deficit Feſtivum.

Dictis ſecretò *Pater* & *Ave*, dicitur *Deus, in adjutorium*, &c. Deinde quinque Pſalmi ſub quinque Antiphonis, vel ſub una ſi ſic notetur: poſteà Capitulum (cui additur Reſponſorium ſi dicendum ſit) denique Hymnus, Verſus, Canticum Evangelicum *Magnificat*, &c. cum ſua Antiphona. Cetera omnia ut in Laudibus Matutinis.

DE COMPLETORIO.

ABſolutè incipitur à Verſu *Converte nos*, deinde *Deus, in adjutorium*, &c. tùm recitantur tres Pſalmi cum una Antiphona, Capitulum, Hymnus, Verſus & Canticum *Nunc dimittis*, cum ſua Antiphona: tùm [præmiſſis, ſi dicendæ ſint, precibus] Celebrans ſtans dicit, *Dominus vobiſcum*, & *Oremus*, ac poſt Orationem repetit *Dominus vobiſcum*, ſubdit *Benedicamus Domino*, ac ſubmiſſâ voce *Benedicat & cuſtodiat*, &c.

Ex devotione additur una ex Antiphonis ad B. Mariam cum Verſu & Oratione pro tempore, ut habetur in fine Pſalterii, deinde *Pater, Ave* & *Credo.*

MONITA.

PSalmi dicuntur quotidiè ad omnes Horas de Feria occurrente, niſi aliter notetur.

Si Officium recitetur, id eſt, celebretur ſine cantu, ante Pſalmos & Cantica omittitur impoſitio Antiphonæ.

Qui privatim recitat ante Benedictiones dicit: *Jube, Domine, &c.* non *Domne.* Ante & poſt Orationes, licèt ſit Sacerdos, dicit: *Domine, exaudi*, &c. non *Dominus vobiſcum.* Ad Primam & Completorium, quando ſit confeſſio, ſemel dicit: *Confiteor*, omiſſis his vocabulis *Tibi, pater; te, pater; vobis fratres; vos fratres*, deinde dicit: *Miſereatur noſtri omnipotens Deus, & dimiſſis peccatis noſtris, perducat nos ad vitam æternam. Amen.*

DE OFFICIO FERIALI.

FIt Officium Feriale minus, quando nullum aliud occurrit Officium.

Fit Officium Feriale medium per totum Adventum, quando non occurrit Dominica, vel Feſtum ſemiduplex aut ſuprà.

Fit Officium Feriale majus in quatuor Temporibus

Vigiliis, & ultimo quatriduo intrà Hebdomadam Quinquageſimæ, ac per totam Quadrageſimam, exceptis Dominicis & Feſtis de quibus fieri debet Officium.

In Feriis mediis & majoribus (exceptis Vigilia Nativitatis Domini, Quatuor temporibus Pentecoſtes & Vigiliis quæ celebrantur ſine jejunio) ad omnes Horas preces flexis genibus recitantur, & poſt Orationem, quam Celebrans ſolus ſtans dicit, omnes ſurgunt.

De Feriis mediis ac majoribus ſemper fit ſaltem commemoratio, cui non additur *Alleluia*, etiamſi Officium fiat de Feſto Triplici ſecundæ claſſis aut ſuprà.

Feria quarta in capite jejunii excludit etiam Solemnia; admittit tamen commemorationes, ſi occurrant.

Non fit Officium aut Commemoratio cujuſquam Feſti ultimo triduo majoris Hebdomadæ, nec primo biduo poſt Paſcha & Pentecoſten.

Non fit Officium cujuſquam Feſti, ſed Commemoratio tantùm primo triduo majoris Hebdomadæ, ac ultimo quatriduo poſt Paſcha & Pentecoſten, itemque in Vigilia Pentecoſtes.

Vigilia, ſi inciderit in Dominicam vel in Feſtum Triplex aut in Octavam, Officium aut Commemoratio Vigiliæ atque etiam jejunium ſi præceptum fuerit fiunt per anticipationem in die præcedenti. De Vigiliis tamen Nativitatis & Epiphaniæ Domini Officium fit etiam in Dominica.

DE OFFICIO SIMPLICI.

PRidiè in Veſperis, Antiphonæ & Pſalmi de Feria, Capitulum, Hymnus, Verſus & Antiphona ad *Magnificat* & Oratio de Sancto: tùm commemorationes (ſi quæ occurrant) & ſuffragia.

Completorium, ut in Officio Feriali minore.

Ad Officium Nocturnum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Pſalmi, Verſus, Abſolutio & duæ priores Benedictiones de Feria. Duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente, ex tribus fiunt duæ, ſecundam ſcilicet primæ adjungendo: Duo priora Reſponſoria erunt ſecundum & tertium Feriæ dempto *Gloria Patri.* Tertia Lectio cum Benedictione & Reſponſorio de Sancto: denique *Te Deum.*

Ad Laudes Matutinas, Verſus ſacerdotalis, Antiphonæ, Capitulum, Hymnus, Verſus, Antiphona ad *Benedictus* & Oratio de Sancto: tùm commemorationes (ſi quæ occurrant) & ſuffragia.

Ad Primam, Capitulum *Regi ſeculorum* niſi aliter notetur; ℟. br. Preces, &c. ut in Pſalterio; quandoque tamen mutatur ℣. ℟. brevis,

Ad alias Horas, Capitula & Reſponſoria brevia cum Oratione de Sancto.

Dictâ Nonâ terminatur Officium Simplex.

DE OFFICIO SEMIDUPLICI.

IN primis Veſperis, Antiphonæ de Sancto; cetera ut in Officio Simplici.

Ad Completorium, niſi aliter notetur, Pſalmi, Antiphonæ & Capitulum de Feria: Hymnus *Dona Deus.* ℣. & reliqua ut in Dominica.

Ad Officium Nocturnum, Invitatorium & Hymnus de Sancto: Pſalmi de Feria, terni ſub Antiphonis de Communi, hoc ordine: Feriis II. & V. è 1. Nocturno; Feriis III. & VI. è 2. Nocturno; Feria IV. & Sabbato è 3. Nocturno ℣. & ℟℟℟. ex eodem Nocturno, deſumuntur quo Antiphonæ: Lectiones, ut in Officio Simplici; denique *Te Deum.*

Ad Laudes Matutinas & Horas, omnia ut in Officio Simplici, omiſſis precibus ad Primam.

Ad ſecundas Veſperas & Completorium, omnia ut pridiè.

DE OFFICIO B. MARIÆ IN SABBATO.

IN omnibus Sabbatis, extrà Octavas, Ferias majores & medias; ac niſi occurrat Feſtum Semiduplex aut ſuprà; vel ponendum ſit Officium alicujus Dominicæ poſt Epiphaniam aut poſt Pentecoſten, fit Officium de B. Maria, ut ſuo loco notatur, incipiendo à Veſperis Feriæ VI.

Ad Veſperas præcedentis Semiduplicis aut ſuprà, fit tantùm Commemoratio de B. Maria in Sabbato, & Completorium dicitur integrè de præcedenti.

DE OFFICIO DUPLICI MINORE.

OMnia ut in Officio Semiduplici, his exceptis: Non fiunt ſuffragia.

In primis Veſperis poſt Capitulum dicitur ℟.

Ad Officium Nocturnum, I. Lectio de Scriptura occurrente (tribus in unam coactis.) II. Lectio de Sancto: III. de Evangelio & Homilia.

DE DOMINICA.

QUando non fit Officium de Dominica, de ea ſemper fit commemoratio in utriſque Veſperis, Nocturno & Laudibus Matutinis.

Dominicæ, I. Adventûs, I. Quadrageſimæ, Paſſionis, Palmarum, ac in Albis depoſitis excludunt etiam Solemnia.

Dominicæ, II. III. IV. Adventûs; Septuageſimæ, Sexageſimæ, Quinquageſimæ, & II. III. IV. Quadrageſimæ admittunt tantùm Solemnia & Triplicia primæ Claſſis.

Dominicæ reliquæ admittunt Duplicia Majora, cetera excludunt.

Una Dominica ferè ſexies in ſeptennio abundat, cujus commemoratio fit vel Sabbato ante Septuageſimam vel Sabbato ante Dominicam XXIII. poſt Pentecoſten eo ritu qui in Proprio loco notatur.

Nimirum poſita ſunt Officia ſex Dominicarum poſt Epiphaniam, ſed propter advenientem Septuageſimam non ſemper ſuo loco celebrari poſſunt illa Officia. Tranſponuntur hoc in caſu poſt Pentecoſten à Dominica XXIII. ad ultimam. Sæpiſſime autem contingit ut Officium alicujus ex illis Dominicis ſuperſit nec ante ultimam Dominicam poſt Pentecoſten poſſit habere locum & tunc eſt Dominica abundans, cujus commemoratio fit Sabbato ante Septuageſimam.

Pariter ſi celebratæ fuerint ſex Dominicæ poſt Epiphaniam, aliquando propter occurſum Adventûs non poterunt celebrari viginti quatuor Dominicæ poſt Pentecoſten; illa Dominica quæ non poteſt celebrari, ſcilicet Dominica XXIII. eſt Dominica abundans & anticipatur Sabbato præcedenti.

Quando autem adſit Dominica abundans indicatur in Tabula temporaria per hanc notam † adjunctam numero Dominicarum poſt Epiphaniam & poſt Pentecoſten.

Dominicâ intrà Octavas fit totum Officium de Dominica ut in Pſalterio incipiendo à Veſperis Sabbati cum commemoratione Octavæ : de Dominicis intrà Octavas Feſtorum Domini, fit Officium ut in Proprio de Tempore.

DE OFFICIO DUPLICI MAJORE.

OMnia ut in Officio Duplici Minore, exceptis quæ ſequuntur.

Ad Officium Nocturnum novem dicuntur Antiphonæ. ℣. & ℟℟. deſumuntur è Nocturno de communi ſecundum Feriam *occurrentem*, niſi ſint propria.

DE OFFICIO TRIPLICI SECUNDÆ CLASSIS.

OMnia ut in Officio Duplici Majore, exceptis quæ ſequuntur.

Antiphonæ ad *Magnificat* & *Benedictus*, triplicantur; id eſt ter dicuntur: 1°. ante Canticum Evangelicum, 2°. ante *Gloria Patri*, 3°. poſt *Sicut erat*: & prædictis Antiphonis ac Commemorationibus, ſicut & ℣℣. omnibus, etiam Completorii, excepto ℣. *Converte nos* additur *Alleluia*.

De ſimplici Commemoratione, ſi occurrat, ſit ad Laudes tantùm: de Die autem intrà Octavam ritûs Simplicis omninò ſiletur.

Ad Horas, ℟℟. brevibus additur pro reclamatione * *Alleluia, alleluia*.

Ad utraſque Veſperas, poſt Capitulum dicitur ℟.

DE OFFICIO TRIPLICI PRIMÆ CLASSIS.

OMnia ut in Officio Triplici Secundæ Claſſis, exceptis quæ ſequuntur.

In primis Veſperis, non fit Commemoratio præcedentis, niſi ſit Duplex Majus aut ſuprà.

Ad Officium Nocturnum, tria dicuntur Nocturna.

Ad ſecundas Veſperas, de quocunque Officio (excepto Simplici) fit Commemoratio.

DE OFFICIO SOLEMNI.

OMnia ut in Triplici Primæ Claſſis, exceptis quæ ſequuntur.

Ad Officium Nocturnum, Invitatorium repetitur integrè poſt quemlibet ℣. Pſalmi *Venite exultemus*; & bis poſt *Gloria Patri*.

Ad Secundas Veſperas non fit Commemoratio niſi de Duplici aut ſuprà.

DE OCTAVIS.

NOn fit Octava de ullo Feſto in Quadrageſimâ, nec extrà Quadrageſimam, niſi de Feſto Triplici Secundæ Claſſis aut ſuprà.

Intrà Octavam Officii Solemnis, ritus eſt Semiduplex [eſt tamen Duplex Minus intrà Octavam Nativitatis Domini, Paſchæ & Pentecoſtes] Dies verò Octava eſt ſemper Duplex Majus. ℟℟℟. brevibus, Antiphonis ad *Benedictus* & *Magnificat*, ℣℣. omnibus, etiam Commemorationum (niſi ſint Feriæ Majoris) & Completorii additur *Alleluia*, ut in Die: in Dominicis tamen & Feſtis occurrentibus intrà Octavam, additur ſoli

Commemorationi de Octava, niſi Solemne ſit Feſtum Domini.

Intrà Octavam Officii Triplicis Primæ Claſſis, ritus eſt Semiduplex. Dies verò Octava Duplex Minus. ℟℟. brevibus ℣℣. &c. non additur *Alleluia* niſi in die Octava tantùm.

Intrà Octavam Officii Triplicis Secundæ Claſſis, ritus eſt Simplex: & obſervantur quæ ſuprà de Officio Simplici, exceptis precibus; Dies verò Octava eſt Semiduplex.

Intrà Octavam & in Die Octavâ ℟℟. brevibus, ℣℣. &c. non additur *Alleluia.*

Intrà Octavas Sanctorum etiam ritûs Simplicis, ad Completorium dicitur Hymnus *Dona Deus*, niſi aliter notetur.

Si non fiat Officium de Octava, Completorium (exceptis Octavis Feſtorum Domini) dicitur de Feſto.

Intrà Octavam Corporis Chriſti propter reverentiam SS. Sacramenti, ritus eſt Duplex Minus; nec fit Officium Feſti niſi Triplicis Secundæ Claſſis aut ſuprà: ℟℟. brevibus, ℣℣. &c. additur *Alleluia* ut in Die.

In Adventu fit tantùm Commemoratio de diebus intrà Octavas: Dies tamen Octava eſt Duplex Minus, ſed ℣℣. ℟℟. brevibus, &c. non additur *Alleluia.*

Intrà Octavam Epiphaniæ non fit Officium de ullo Feſto, etiam Solemni; & omittitur Commemoratio de Virgine Dei-para.

ANNOTATIONES PRO TEMPORE PASCHALI.

TEmpus Paſchale incipit à Primis Veſperis Sancti Diei Paſchæ; & Sabbato poſt Pentecoſten dictâ nonâ terminatur.

In fine omnium Antiphonarum. ℣℣. & ℟℟. dicitur *Alleluia.*

Officium in Feſtis fit ut per annum, his exceptis:

1°. Completorium ſemper dicitur ut in Feriis Temporis Paſchalis, niſi aliter notetur.

2°. Ad Officium Nocturnum, Invit. *Juſti in perpetuum vivent,* * *Alleluia*, niſi proprium aſſignetur, tres Pſalmi in Proprio de Tempore notati. Ad Laudes & Veſperas Pſalmi de Feria occurrente.

3°. Ad Horas dicuntur Pſalmi de Dominica. ℟℟. brevibus additur duplex *Alleluia.*

Ad Primam dicitur Capitulum & ℟. breve ut in Feriis Temporis Paſchalis.

In Officio Simplici, Veſperæ uſque ad Capitulum, &

Nocturnum uſque ad Tertiam Benedictionem dicuntur ut in Feriis Temporis Paſchalis.

In Officio Semiduplici, dicitur Ad Nocturnum unica Antiphona quæ eſt prima Nocturni de Communi ſecundùm Feriam occurrentem, niſi aliter notetur.

In Officio Duplici, & ſuprà omittitur tertia Lectio Ferialis de Epiſtola Apoſtoli.

In Duplicibus Majoribus & ſuprà dicuntur tres Antiphonæ Nocturni de Communi ſecundùm Feriam occurrentem, niſi ſint propriæ.

Fit Commemoratio de Cruce uſque ad Aſcenſionem, niſi ſit Feſtum Triplex aut ſuprà.

DE OCCURRENTIA.

OFficia dicuntur ſibi occurrere quando incidunt in eumdem diem.

Si duo plurave Officia ſibi occurrant, Officium fiet de digniore: minus dignum aut transfertur, aut anticipatur, aut hoc anno ſiletur, aut de eo fit Commemoratio.

Feſta Mobilia non transferuntur.

Feſta Simplicia & Semiduplicia nec anticipantur nec transferuntur.

Feſta Duplicia etiam Majora ſi incidant in Feriam Majorem vel anticipantur vel transferuntur.

De die Octava, ſi inciderit in Feſtum Triplex Secundæ Claſſis aut ſuprà, vel in Feriam quatuor Temporum, fit tantum Commemoratio.

Si contingat transferri Feſtum quod celebratur cum Octava, de die Octava fit Officium perindè ac ſi Feſtum non fuiſſet tranſlatum.

DE CONCURRENTIA.

COncurrere dicuntur duo Officia quando alterum antè incipit, quàm alterum terminari extrà concurſum debeat, quod niſi in Veſperis non accidit.

In concurſu duorum Officiorum, attendendum eſt ad gradum & ad dignitatem. Gradus intelligitur per denominationem in Rubrica appoſitam; dignitas per objectum Feſti. Sic Feſta Domini ceteris digniora ſunt; Feſta Deiparæ ceterorum Sanctorum Feſtis præeunt, Feſta Apoſtolorum ceteris omnibus, quæ inter ſe ejuſdem ſunt dignitatis. Solemne Triplici Superius eſt, Triplex Duplici, & ſic de aliis.

Si duo concurrentia ſint ejuſdem gradûs & dignita-

tis, Veſperæ dicuntur de Feſto præcedenti uſque ad Capitulum; quod cum reliquis dicitur de ſequenti & fit Commemoratio præcedentis.

Si concurrentium æquales ſint gradus, Veſperæ dicuntur de digniore, cum alterius Commemoratione: ſi diverſi ſint gradus, Veſperæ dicuntur de ſuperiore cum Commemoratione inferioris.

Ut autem faciliùs intelligatur quid in occurſu vel concurſu faciendum ſit, è ſuperioribus Rubricis ordinatæ ſunt duæ Tabulæ, in quarum prima ſtatim videri poterit, de quo celebrandum ſit Officium, ſi plura eadem die occurrant Feſta; in ſecunda vero, de quo Officio dicendæ ſint Veſperæ, quando Officium unius Diei concurrit cum Officio diei ſequentis. Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur. Primùm inveniatur numerus poſitus in illo quadrangulo, in quo Feſta de quibus eſt controverſia, eodem die occurrunt; deinde conſulatur regula juxta eumdem numerum deſcripta; & ex ea clarè videbitur quid ſit agendum. Exempli gratià, quadrangulus, in quo ſibi invicem occurrunt Solemne & Simplex, eſt in angulo ſuperiori primæ Tabellæ in quo ſignatus eſt numerus 4. quia ſi ad eum quadrangulum, tam Solemne quam Simplex è ſuis locis recto tramite pergerent, in eo ſibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum infrà appoſita ſic habet: *Officium Mobilis, ſilentium fixi.* Id eſt: fit Officium de Solemni, nihil vero de Simplici; & ſic in Feſtis concurrentibus in ſecunda Tabula, in qua hæc verba *de primo* intelliguntur de Officio quod nondum terminatur, verba autem *de ſecundo* intelliguntur de Officio diei ſequentis.

Ad illarum Tabularum intelligentiam præmittitur alia Tabula exhibens gradus & diſtinctionem Officiorum.

TABULA

Exhibens gradus & diſtinctionem Officiorum.

SOLEMNIA.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Paſcha.
Aſcenſio Domini.
Pentecoſte.
Aſſumptio Beatæ Mariæ Virginis.
Feſtum omnium Sanctorum.
Feſtum Patroni Eccleſiæ Privatæ.

TRIPLICIA PRIMÆ CLASSIS.

Conceptio B. M. Virginis.
Præſentatio Domini, & Purificatio B. M. Virginis.
Annuntiatio & Incarnatio Domini.
Feſtum Corporis Chriſti.
Nativitas B. M. Virginis.
Dedicatio Eccleſiarum.
Feſtum SS. Nicaſii Neuſtriæ Apoſtoli & Sociorum Martyrum, ac Melloni, qui Rotomagenſem Eccleſiam fundaverunt.
Sancti Romani.

TRIPLICIA SECUNDÆ CLASSIS.

Circumciſio Domini.
Feſtum SS. Trinitatis
Nativitas S. Joannis Baptiſtæ.
Feſtum Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli.
Feſtum S. Michaëlis Archangeli, & omnium Angelorum.

In Metropoli Triplicia ſecundæ Claſſis per Diœceſim Duplicia majora.

Joſeph ſponſi B.M.Virginis.
Fabiani & Sebaſtiani.
Viſitatio B. M. Virginis.
Transfiguratio Domini.
Octava Aſſumptionis, & Commemoratio voti Ludovici XIII. & Dedicationis Eccleſiæ B. Mariæ Majoris.
Ludovici regis Francorum.
S. Lucæ Evangeliſtæ.
Veneratio SS. Reliquiarum.
Martini Epiſc. Turon.

In Metropoli Triplex ſecundæ Claſſis, per Diœceſim Semiduplex.

Feſtum ſancti Caroli Magni.

DUPLICIA MAJORA.

Andreæ Apoſtoli.
Thomæ Apoſtoli.
Stephani Protomartyris.
Joannis Apoſtoli & Evangeliſtæ.
Sanctorum Innocentium.
Baptiſmus Domini.
Matthiæ Apoſtoli.
Beatæ Mariæ compatientis.
Marci Evangeliſtæ.
Philippi & Jacobi Apoſtolorum.
Inventio ſanctæ Crucis.
Octava Aſcenſionis Domini.
Feſtum Sacerdotii Domini.

Barnabæ Apoſtoli.
Commemoratio S. Pauli Apoſtoli.
Jacobi Zebedæi Apoſtoli.
Laurentii Martyris.
Bartholomæi Apoſtoli.
Exaltatio ſanctæ Crucis.
Matthæi Apoſtoli & Evangeliſtæ.
Simonis & Judæ.
Commem. omnium fidelium Defunctorum.
Præſentatio B.M. Virginis.

In Metropoli.

Bricii Epiſcopi.

Dominicæ privilegiatæ primæ Claſſis, de quibus ſemper fit Officium.

Dominica prima Adventûs.
Dominica prima Quadrageſimæ.
Dominica Paſſionis.
Dominica Palmarum.
Dominica in Albis depoſitis.

Dominicæ privilegiatæ ſecundæ Claſſis, de quibus fit Officium, niſi occurrat Solemne vel Triplex primæ Claſſis.

Dominicæ 2. 3. & 4. Adventûs,
Dominica Septuageſimæ.
Dominica Sexageſimæ.
Dominica Quinquageſimæ.
Dominicæ 2. 3. & 4. Quadrageſimæ.

Vigiliæ privilegiatæ, de quibus Officium fit etiam in Dominica.

Vigilia Nativitatis Domini.
Vigilia Epiphaniæ Domini.

Feriæ privilegiatæ primæ Claſſis, in quibus non fit Officium nec Commemoratio cujuſquam Feſti.

Feria 5. in Cœna Domini.
Feria 6. in Paraſceve.
Sabbatum Sanctum.
Feria 2. Paſchæ.
Feria 3. Paſchæ.
Feria 2. Pentecoſtes.
Feria 3. Pentecoſtes.

Feriæ privilegiatæ ſecundæ Claſſis, in quibus non fit Officium cujuſquam Feſti ſed Commemoratio tantùm.

Feriæ intra Octavam Epiphaniæ.
Feria 4. Cinerum.
Feriæ 2. 3. & 4. Majoris Hebdomadæ.
Feriæ 4. 5. 6. & Sabbato intrà Octavam Paſchæ.
Vigilia Pentecoſtes,
Feriæ 4. 5. 6. & Sabbato intrà Octavam Pentecoſtes.

Feriæ privilegiatæ tertiæ Claſſis, in quibus non fit Officium Feſti niſi Triplicis ſecundæ Claſſis & ſuprà.

Omnes Feriæ Quadrageſimæ.
Omnes dies intrà Octavam Corporis Chriſti.

TABULA I. De Occurrentia.

MOBILIA Feſta ſi eâdem die occurrant, quà & hæc Feſta FIXA.

MOBILIA Feſta	Simplex.	Semiduplex.	Vigilia.	Duplex Minus.	Dies intra Octavam.	Octava.	Duplex Majus.	Triplex 2. Claſſis.	Triplex 1. Claſſis.	Solemne.
Solemne,	4	4	2	1	4	3	1	1	1	1
Triplex primæ Claſſis,	4	3	2	1	4	3	1	1	1	1
Triplex ſecundæ Claſſis,	3	3	0	1	3	3	1	0	0	1
Dom. privil. 1. Claſſis,	3	3	2	1	0	3	1	1	1	1
Dom. privileg. 2. Claſſis,	3	3	0	1	3	3	1	1	5	5
Domin. per annum,	3	3	2	1	3	3	5	5	5	5
Octava,	3	3	2	1	3	0	5	5	5	5
Feria privileg. 1. Claſſis,	4	4	0	1	0	0	1	1	1	0
Feria privileg. 2. Claſſis,	3	3	0	1	3	3	1	1	1	0
Feria Quadrageſimæ,	3	3	0	1	0	0	1	0	5	0
Feria 4. Temporum,	3	3	4	1	3	3	1	0	5	0
B. Maria in Sabbato,	3	6	6	6	6	6	6	6	6	6

1. Officium Mobilis, Tranſlatio Fixi.
2. Officium Mobilis, Anticipatio Fixi.
3. Officium Mobilis, Commemoratio Fixi.
4. Officium Mobilis, Silentium Fixi.
5. Off. Fixi, Comm. Mob.
6. Officium Fixi, Silentium Mobilis.

☞ Regulæ in ſuperiori Tabula appoſitæ quaſdam admittunt exceptiones, quæ ſuo loco in proprio habentur.

TABULA II. De Concurrentia.

Si Officium quod nondum terminatur concurrat cum Officio diei ſequentis,

Si Officium	Simplici.	Semiduplici.	Octavâ.	Duplici Minore.	Dominicâ per annum.	Duplici Majore.	Dominicâ privilegiatâ.	Triplici ſecundæ Claſſis.	Triplici primæ Claſſis.	Solemni.
Solemne,	3	3	1	1	1	1	1	1	1	6
Triplex 1. Claſſis,	3	1	1	1	1	1	1	1	6	4
Triplex 2. Claſſis	1	1	1	1	1	1	1	6	4	4
Dom. privilegiata,	1	1	1	1	0	1	0	4	4	4
Dom. per annum,	1	1	1	1	0	4	0	4	4	4
Duplex majus,	1	1	6	1	1	6	1	4	4	4
Octava,	1	1	4	1	4	4	4	4	4	4
Duplex minus,	1	1	6	2	4	4	4	4	5	5
Semiduplex,	1	2	4	4	4	4	4	4	5	5
Dies intrà Octav. Semid.	1	4	4	4	4	4	4	4	5	5

1. Veſperæ de 1. Commem. de 2.
2. Veſperæ de 1. à Capitulo de 2.
3. Veſperæ de 1. Silentium de 2.
4. Veſperæ de 2. Commem. de 1.
5. Veſperæ de 2. Silentium de 1.
6. Veſperæ de digniore, Comm. de altero.

In his duabus Tabulis (o) ſignificat occurſum, vel concurſum talem nunquam reperiri.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES
dicendæ ante Lectiones Nocturnorum.

DOMINICA,
Et in Officiis novem Lectionum.

IN I. NOCTURNO.
Abſolutio.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus. 3. *Reg.* 8. 58. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Deus ſpei répleat nos omni gáudio, & pace in credendo. *Rom.* 15. 13. ℟. Amen.

2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. 1. *Joan.* 5. 20. ℟. Amen.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16. 13. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.
Abſolutio.

DA Dómine, mercédem ſuſtinéntibus te, & exaudi oratiónes ſervórum tuórum, *Eccli.* 36. 18. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti benedícat nos in omni benedictióne ſpirituáli. *Eph.* 1. 3. ℟. Amen.

2. Superabundet in nobis grátia Dómini noſtri, cum fide & dilectióne. 1. *Timot.* 1. 14. ℟. Amen.

3. Ipſe Spíritus póſtulet pro nobis gemítibus inenarrabílibus. *Rom.* 8. 26. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.
Abſolutio.

DIrige nos, Deus, in viam juſtítiæ, & ſciant omnes, qui hábitant terram, quia tu es Deus conſpector ſeculórum. *Eccli.* 36. 19. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Miſericórdia & pax à Deo Patre, & Chriſto Jeſu Dómino noſtro. *Tim.* 1. 2. ℟. Amen.

2. Cháritas Dei diffundátur in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum. *Rom.* 5. 5. ℟. Amen.

3. Evangélium virtus Dei, ſit in ſalútem omni credenti. *Rom.* 1. 16. ℟. Amen.

Si legatur Evangelium ex ambone, dicitur

Super montem excelſum aſcende tu, qui evangelízas Sion. *Iſai.* 40. 9. ℟. Amen.

Si pro decima Lectione legitur aliud Evangelium cum Homilia, Benedictio erit,

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii Jeſu Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Corint.* 4. 4. ℟. Amen.

Si verò decima Lectio ſit de Sancto, Benedictio erit

Ipſe Deus pacis ſanctíſficet nos per ómnia. *Theſſ.* 5. 23. ℟. Amen.

IN FESTIS DOMINI.

Si ſint novem Lectionum, omnia ut in Dominica; ſi verò ſint trium Lectionum, Abſolutio & Benedictiones ſecundùm Feriam occurrentem. Tertia Benedictio pro Lectione Evangelii ut in die Dominica.

Evangélium virtus Dei, *&c.*

Si quarta occurrat Lectio de Evangelio cum Homilia, vel de Sancto, ut ſuprà in die Dominica, quando occurrit decima Lectio.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS, Et Sanctorum.

Si ſint novem Lectionum, Abſolutiones & Benedictiones dicuntur in primo & tertio Nocturno ut ſuprà; in ſecundo autem Nocturno, ut ſequuntur.

Abſolutio.

Benefáciat vobis Deus, & meminerit teſtamenti ſui quod locútus eſt ad Abraham, & Iſaac, & Jacob ſervórum ſuórum fidélium, & det vobis cor ómnibus ut colátis eum. 2. *Mach.* 1. v. 2. 3. ℟. Amen.

1. *Benedictio*, Deus det nobis illuminátos óculos cordis noſtri, ut ſciámus quæ ſit ſpes *vocatiónis ejus* in Sanctis. *Epheſ.* 1. v. 17. 18. ℟. Amen.

2. Dignos nos fáciat Deus in partem ſortis Sanctórum, in lúmine, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ.* 1. v. 12. 13. ℟. Amen.

3. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26. 18. ℟. Amen.

Si ſint trium Lectionum, & in Sabbato, quando ſit de Beata, dicuntur :

Abſolutio. Benefáciat vobis Deus, *&c.*

1. *Benedictio*, Deus det nobis, *&c.*

2. Dignos nos fáciat, *&c.*

3. Aperiantur, *&c. ut ſuprà.*

Si pro tertia Lectione legendum ſit Evangelium cum Homilia, Benedictio erit,

Evangélium virtus Dei ſit in ſalútem omni credenti. *Rom.* 1. 16. ℟. Amen.

Si quarta occurrat Lectio de Evangelio cum Homilia, vel de Sancto, ut ſuprà in die Dominica, quando occurrit decima Lectio.

IN FESTIS SIMPLICIBUS.

Abſolutio & duæ primæ Benedictiones dicuntur de Feria occurrente. Tertia verò Benedictio, Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26. 18. ℟. Amen.

licam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deinde clarà voce dicitur.

DOmine lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ. 50. v. 16.*

DEus in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ. 69. 1.*

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; ſicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Allelúia.

A Septuageſima ad Paſcha loco Allelúia *dicitur*, Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ, *& ſic in aliis Horis.*

Invitatorium, Dóminum qui fecit nos, Veníte, adorémus. *Pſ. 94. 6.*

Repetitur, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Pſalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo ſalutári noſtro: præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Repetitur, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus ſuper omnes deos; quóniam non repellet Dóminus plebem ſuam, quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Repetitur, * Veníte, adorémus.

Quóniam ipſíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum, plorémus coram Dómino, qui fecit nos; quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter: nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Repetitur, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra; ſicut in exacerbatióne ſecundùm diem tentatiónis in deſerto, ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Repetitur, * Veníte, adorémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic; & dixi: Semper hi errant corde; ipſi verò non cognovérunt vias meas; quibus jurávi in ira mea; Si introíbunt in réquiem meam.

Repetitur, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Glória Patri, & Fílio & Spirítui ſancto; ſicut erat in princípio, & nunc & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Repetitur, * Veníte, adorémus.

Deinde repetitur Invitatorium, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Sic ſemper in omni Officio dicitur Invitatorium, niſi aliter notetur.

Hymnus.

PRimo die, quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo reſurgens cónditor,
Nos, morte victâ, líberat.

Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócyùs,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta ſicut præcipit.

Nostras preces ut áudiat,
Suamque dextram pórrigat,
Et expiátos ſórdibus
Reddat polórum ſédibus.

Ut, quique ſacratíſſimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis pſállimus,
Donis beátis múneret.

Jam nunc paterna cláritas,
Te poſtulámus áffatim,
Abſint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona 3. *toni*. a. Beátus vir.

Aſteriſcus hic * *notat mediationem & pauſam.*

Pſalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decurſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcunque fáciet proſperabuntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideo non reſurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, * & in ſécula ſeculórum. Amen.

Hi verſus Glória & Sicut erat, *dicuntur in fine Pſalmorum, Diviſionum & Canticorum, niſi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditábitur die ac nocte, v. 1. & 2.

Ant. 3. c. Servíte.

Pſalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis irri-

débit eos : * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc reges intellígite ; * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, * nequando iraſcátur Dóminus, & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiph. Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre. *v.* 11.

Ant. 2. d. Exurge, Dómine.

Pſalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me ? * multi inſurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum ; * & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me : * exurge, Dómine, ſalvum me fac Deus meus ;

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa ; * dentes peccatórum contriviſti.

Dómini eſt ſalus ; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Exurge, Dómine, ſalvum me fac, Deus meus. *v.* 6.

℣. In nóctibus extóllite manus veſtras in Sancta. ℟. Et benedícite Dóminum. *Pſ.* 133. *v.* 3.

Poſt verſiculum cujuſlibet Nocturni dicitur Pater noſter. *Abſolutio & Benedictiones habentur ante Pſalterium. Lectiones verò cum Reſponſoriis in Proprio aſſignantur.*

IN II. NOCTURNO.

Antiphona 4. *toni.* e. Deus meus.

Pſalmus 17.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & ſperábo in eum.

Protector meus, & cornu

ſalútis meæ, * & ſuſceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum, * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpectu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta eſt, & contrémuit terra; fundamenta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt,* quóniam irátus eſt eis.

Aſcendit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exarſit; *carbónes ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcendit,* & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcendit ſuper Chérubim, & volávit; * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebróſa aqua in núbibus äëris.

Præ fulgóre in conſpectu ejus nubes tranſiérunt, * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam; * grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta ſunt fundamenta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inſpiratióne ſpíritûs iræ tuæ.

Miſit de ſummo, & accépit me; * & aſſumpſit me de aquis multis.

Glória Patri, &c.

Antiph. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum. *v.* 2.

Ant. 5. f. Salvum.

Diviſio Pſalmi 17.

ERípuit me de inimícis meis fortíſſimis, & ab iis qui odérunt me; * quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus eſt Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi.

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpectu meo, * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem manuum meárum in conſpectu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocente ínnocens eris.

Et cum electo electus eris, * & cum perverſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Antiph. Salvum me fecit Dóminus, quóniam vóluit me. *v.* 20.

Ant. 6. ſ. Deus meus.

Altera diviſio Pſalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & ſuper excelſa ſtátuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuiſti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ, * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua corréxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilataſti greſſus meos ſubtus me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt ſtare: * cadent ſubtus pedes meos.

Et præcinxiſti me virtúte ad bellum; * & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.

Et inimícos meos dediſti mihi dorſum, * & odientes me diſperdidiſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti; * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli; * conſtítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, ſervívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti ſunt mihi, * fílii aliéni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus qui das vindictas mihi, & ſubdis pópulos ſub me; * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me ; * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine,* & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes Regis ejus, & fáciens miſericórdiam chriſto ſuo David, * & sémini ejus uſque in ſéculum.

Ant. Deus meus protector eſt ómnium ſperántium in ſe. *v.* 31.

℣. Médià nocte ſurgébam ad confitendum tibi, ℟. Super judícia juſtificatiónis tuæ. *Pſ.* 118. 62.

IN III. NOCTURNO.

Antiphona 7. *toni.* a. Exaudi.

Pſalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo, Deus meus ne síleas à me ;* ne quando táceas à me,& aſſimilábor deſcendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dùm oro ad te ;* dùm extollo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatóribus ;* & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum próximo ſuo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis ſecundùm ópera eórum, * & ſecundùm nequítiam adinventiónum ipſórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis, * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus,* déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus ; * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus ; * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea ;* & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ ; *& protector ſalvatiónum chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ ;* & rege eos, & extolle illos uſque in æternum.

Ant. Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dùm oro ad te. *v.* 2.

Ant. 8. g. Dómine.

Pſalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me;* nec delectaſti inimícos meos ſuper me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te ; * & ſanaſti me.

Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam : * ſalvaſti me à deſcendéntibus in lacum.

Pſállite Dómino ſancti ejus ; * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus ; * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábi-

tur fletus,* & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea ; * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua* præſtitiſti decóri meo virtútem.

Avertiſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo ; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in ſánguine meo, * dùm deſcendo in corruptiónem ?

Nunquid confitébitur tibi pulvis,* aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, & miſertus eſt mei ; * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertiſti planctum meum in gáudium mihi ; * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ.

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar :* Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

Ant. Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi. ℣. 15.

Ant. 1. d. Benedictus.

Pſalmus 65.

JUbiláte Deo omnis terra, pſalmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi eius.

Dícite Deo, Quàm terribília ſunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi, * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis ſuper fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede ; * ibi lætábimur in ipſo.

Qui dominátur in virtúte ſua in æternum, óculi ejus ſuper Gentes reſpíciunt : * qui exáſperant, non exaltentur in ſemetipſis.

Benedícite Gentes Deum noſtrum,* & audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui póſuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probaſti nos, Deus ; * igne nos examinaſti, ſicut examinátur argentum.

Induxiſti nos in láqueum, poſuiſti tribulatiónes in dorſo noſtro, * impoſuiſti hómines ſuper cápita noſtra.

Transívimus per ignem & aquam, * & eduxiſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocauſtis ; * reddam tibi vota mea, quæ diſtinxérunt lábia mea.

Et locútum eſt os meum * in tribulatióne mea.

Holocauſta medulláta óſferam tibi cùm incenſo aríetum ; * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo cla-

mávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Ant. Benedictus Deus, qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me. *v.* 19.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, ℟. Et cuſtodívi legem tuam. *Pſal.* 118. 55.

Poſt ultimum ℟. *dicitur* Te Deum *ſi dicendum ſit.*

Hymnus.

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli & univerſæ poteſtátes,

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia:

Patrem * immenſæ majeſtátis;

Venerandum tuum verum * & únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Chriſte.

Tu Patris * ſempiternus es Fílius.

Tu ad liberandum ſuſceptúrus hóminem, * non horruiſti Vírginis úterum.

Tu devicto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo, quæſumus, fámulis tuis ſúbveni, * quos pretióſo ſánguine redemiſti.

Æternâ fac * cum Sanctis tuis glóriâ munerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hereditáti tuæ;

Et rege eos, * & extolle illos uſque in æternum.

Per ſíngulos dies * benedícimus te,

Et laudámus nomen tuum in ſéculum, * & in ſéculum ſéculi.

Dignáre, Dómine, die iſto * ſine peccáto nos cuſtodíre.

Miſerére noſtri, Dómine, * miſerére noſtri.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi, * non confundar in æternum.

Si non continuò ſequantur Laudes, hîc dicitur ℣. *Sacerdotalis cum oratione diei; & tunc ante Laudes dicitur ſecretò*, Pater & Ave.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Bonum eſt pſállere nómini tuo, Altíſſime; ℟. Ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam. *Pſal.* 91. *v.* 1. & 2.

DEus in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſal.* 69. 1.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Allelúia. *vel* Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. *Pro Temporis diverſitate.*

Antiphona 8. *toni.* c. In matutínis.

Pſalmus 62.

DEus, Deus meus; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea; * quàm multiplíciter tibi caro mea!

In terra deſerta, & ínvia, & inaquóſa, ſic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuiſti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ, tradentur in manûs gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtructum eſt os loquéntium iníqua.

Ant. In matutínis meditábor in te, Dómine, quia fuiſti adjútor meus. *v.* 7.

Ant. 3. g. Paráta.

Pſalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt; * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc; * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes ma-

ris; * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Paráta ſedes tua, Deus, ex tunc, à ſéculo tu es. *v.* 3.

Ant. 2. D. Dóminus.

Pſalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra; * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus; ipſe fecit nos, & non ipſi nos: * pópulus ejus & oves páſcuæ ejus.

Introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis, * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus, * in æternum miſericórdia ejus, & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Dóminus ipſe eſt Deus, ipſe fecit nos, & non ipſi nos. *v.* 3.

Ant. 4. f. Benedícat.

Canticum trium puerorum.

Dan. 3. 57.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite ſol & luna Dómino: * benedícite ſtellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes ſpíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis & æſtus Dómino: * benedícite frigus & æſtus Dómino.

Benedícite rores & pruína Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.

Benedícite glácies & nives Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.

Benedícite lux & ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite montes & colles Dómino, * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete & ómnia quæ moventur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béſtiæ & pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Iſraël Dóminum; * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite ſacerdótes Dómini Dómino: * benedícite ſervi Dómini Dómino.

Benedícite ſpíritus & ánimæ juſtórum Dómino : * benedícite ſancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Anánia, Azária, Miſaël Dómino ; * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Hic, loco Glória Patri, *dicitur*,

Benedicámus Patrem, & Fílium * cum ſancto Spíritu ;

Laudémus & ſuperexaltémus eum * in ſécula ſeculórum. Amen.

Ant. Benedícat Iſraël Dóminum ; laudet & ſuperexaltet eum in ſécula. *v.* 74.

Ant. 7. c. Júvenes.

Pſalmus 148.

LAudáte Dóminum de cœlis ; * laudáte eum in excelſis :

Laudáte eum omnes Angeli ejus ; * laudáte eum omnes virtútes ejus :

Laudáte eum ſol & luna ; * laudáte eum omnes ſtellæ & lumen :

Laudáte eum cœli cœlórum ; * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini,

Quia ipſe dixit, & facta ſunt ; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in æternum, & in ſéculum ſéculi : * præceptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyſſi ;

Ignis, grando, nix, glácies, *ſpíritus procellárum*, * quæ fáciunt verbum ejus ;

Montes & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri ;

Béſtiæ & univerſa pécora, * ſerpentes & vólucres pennátæ.

Reges terræ & omnes pópuli, * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini ; * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram ; * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * fíliis Iſraël, pópulo appropinquanti ſibi.

Glória Patri, &c.

Ant. Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini. *v.* 12.

Capitulum. Deuter. 6. *v.* 4. 5. 6. 7.

AUdi Iſraël, Dóminus Deus noſter, Dóminus unus eſt. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua ; eruntque verba hæc in corde tuo, & meditáberis in eis ſedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque conſurgens.

℞. Deo grátias.

Sic reſpondetur in fine omnium Capitulorum.

Hymnus.

ÆTERNE rerum Cónditor,
Noctem diemque qui regis,
Et témporum das témpora,

Ut álleves faſtídium.
NOCTURNA lux viántibus,
A nocte noctem ſégregans,
Præco diéi jam ſonat,
Jubarque ſolis évocat.
JESU labantes réſpice,
Et nos videndo córrige;
Si réſpicis, lápſi ſtabunt,
Fletúque culpa ſólvitur.
TU lux refulge ſénſibus,
Mentíſque ſomnum díſcute,
Te noſtra vox primùm ſonet,
Et vota ſolvámus tibi.
UT ipſe nobis ánnuas,
Afflapreces quas fúndimus:
Si corda dent ſuſpíria,
Orígo ſis & términus.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, ℟. Ut meditárer elóquia tua. *Pſ.* 118. *v.* 148.

Ant. Ad Benedictus, *ut in Proprio.*

Canticum Zachariæ. Luc. 1. 68.

BEnedictus Dóminus Deus Iſraël; * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ.

Et eréxit cornu ſalútis nobis, * in domo David púeri ſui.

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt, Prophetárum ejus:

Salútem *ex inimícis noſtris,* * & de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciendam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtamenti ſui ſancti.

Juſjurandum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis:

Ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi.

In ſanctitáte & juſtitia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum:

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis ſedent: * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Glória Patri.

Poſt Canticum dicitur Ant.

Deinde, ℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Tum Oratio propria cum integra concluſione, & poſt Orationem.*

℣. Dóminus vobiſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Solus recitans loco ℣. Dóminus vobiſcum, *dicit,*

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Si quæ occurrat commemoratio, hoc loco fit per Antiphonam, Verſiculum, & Orationem, quæ ſumuntur ex Proprio vel Communi Sanctorum, ut ſuis locis notatur.

Poſt Commemorationes occurrentes vel ſi non occurrant, dicto Benedicámus, *fit Commemoratio de Sancta Maria.*

Antiph. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1. 42.

℣. Elégit eam Dóminus.

℟. In habitatiónem ſibi. *Pſal.* 131. 13.

Orémus. *Oratio.*

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubsídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Sic terminatur Oratio prima & ultima.

In Eccleſiis quæ ſunt ſub invocatione B. Mariæ non additur alia Commemoratio: In aliis verò ante vel poſt prædictam Commemorationem (pro dignitate Patroni) fit Commemoratio Patroni Titularis Eccleſiæ per Antiphonam, Verſum & Orationem propriam.

Deinde repetitur,

℣. Dóminus vobiſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò

Fidélium ánimæ, per miſericórdiam Dei, requieſcant in pace. ℟. Amen.

Deinde Pater noſter, *ſecretò.*

AD PRIMAM HORAM DIEI.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c. *ut ſuprà.*

Hymnus.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur ſúpplices,
Ut in diurnis áctibus
Nos ſervet à nocéntibus.

LINGUAM refrænans témperet,
Ne litis horror ínſonet:
Viſum fovendo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

SINT pura cordis íntima,
Absiſtat & vecórdia;
Carnis terat ſupérbiam
Potûs cibique párcitas.

UT cùm dies abſcéſſerit,
Diemque nox excéperit
Mundi per abſtinéntiam,
Ipſi canámus glóriam.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Antiphona 1. *toni.* a. Benedictus es.

Pſalmus 117.

CONfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſraël quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum,* quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor;* non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor;* & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Impulſus everſus ſum ut cáderem, * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus,* & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam;* & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ, ingreſſus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudiſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus eſt in caput ánguli.

A Dómino factum eſt iſtud, * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac, ô Dómine, benè proſperáre: * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus & illúxit nobis.

Conſtitúite diem ſolemnem in condenſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi;* Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam

exaudiſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Pſalmus 118.

BEáti immaculáti in via,* qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutantur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum ;

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandaſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam; * non me derelinquas uſquequáque.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam ;* in cuſtodiendo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine, * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor, * non obliviſcar ſermónes tuos.

Diviſio Pſalmi 118.

REtríbue ſervo tuo, vivífica me, * & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra;* non abſcondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpaſti ſuperbos; * maledicti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum ; * quia teſtimónia tua exquisívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur ; * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.

Nam & teſtimónia tua, meditátio mea eſt, * & consílium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit pavimento ánima mea, * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudiſti me ; * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum ínſtrue me, * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio, * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miſerére mei.

Viam veritátis elégi, * judícia tua non ſum oblítus.

Adhǽſi teſtimóniis tuis, Dómine ;* noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilataſti cor meum.

In Feſto SS. Trinitatis & Dominicis de quibus fit Officium extra Octavas (exceptâ tantùm Dominicâ intrà Octavam Conceptionis B. Mariæ) dicitur ſequens Symbolum.

QUicunque vult ſalvus eſſe,* ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem.

Quam niſi quiſque íntegram inviolatamque ſerváverit, * abſque dúbio in æternum períbit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundentes perſónas, * neque ſubſtántiam ſeparantes:

Alia eſt enim perſóna Patris, ália Fílii,* ália Spíritûs ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coætérna majeſtas.

Qualis Pater, talis Fílius,* talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius,* increátus Spíritus ſanctus.

Immenſus Pater, immenſus Fílius,* immenſus Spíritus ſanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres æterni, * ſed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immenſi,* ſed unus increátus, & unus immenſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius,* omnípotens Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres omnipotentes,* ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres Dii; * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres Dómini;* ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquamque perſónam, Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur;* ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt; * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergò Pater, non tres

Patres ; unus Fílius, non tres Fílii ; * unus Spíritus ſanctus, non tres Spíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus ; * ſed totæ tres perſónæ coæternæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneranda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſſárium eſt ad æternam ſalútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei fílius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſécula génitus ; * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſéculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo ; * ex ánima rationáli & humána carne ſubſiſtens.

Æquális Patri ſecundùm divinitátem ; * minor Patre ſecundùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & homo ; * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſióne divinitátis in carnem ; * ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnínò non confuſióne ſubſtántiæ, * ſed unitáte perſónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo, * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus :

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcendit ad ínferos, * tértiâ die reſurréxit à mórtuis ;

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos :

Ad cujus adventum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem ;

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam ; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc eſt fides cathólica, * quam niſi quiſque fidéliter firmiterque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

Ant. Benedictus es, Dómine, doce me juſtificatiónes tuas. *Pſal.* 118. 12.

Capitulum. Deuter. 10. 12.

QUid Dóminus Deus tuus petit à te, Iſraël, niſi ut tímeas Dóminum Deum tuum, & ámbules in viis ejus, & díligas eum, ac ſérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo, & in tota ánima tua.

℟. Deo grátias.

Quando ſit de Feſto, niſi aliter notetur, dicitur Capitulum ſequens. 1. *Timot.* 1. 17.

REgi ſeculórum immortáli, inviſíbili, ſoli

Deo honor, & glória in ſécula ſeculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *breve*, Chriſte fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repetitur*, Chriſte fili Dei vivi,* Miſerére nobis. ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris, * Miſerére nobis. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto. *Repetitur*, Chriſte fili Dei vivi, miſerére nobis.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Matt.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Hebr.* 1. 3. *Pſal.* 43. 26.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde ſive in Choro, ſive in Capitulo legitur Martyrologium. Poſteà Hebdomadarius dicit ſubmiſſâ voce.

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115. 5.

Et abſolutè ſine Oremus.

Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eo adjuvári, & ſalvári qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Lector dicit altâ voce. Jube, Domne, benedícere.

Solus recitans [Dómine.]

Benedictio. Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam dóceat nos Dóminus *Pſal.* 118. 66. ℟. Amen.

Tum fit Lectio Canonis qui pro ſingulis diebus habetur ſuo loco: in cujus fine dicitur Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Hebdomadarius dicit

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſal.* 123. 8.

℣. Benedícite, ℟. Deus.

℣. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

Deinde Pater noſter *ſecretò.*

AD TERTIAM HORAM DIEI.

Pater noſter. Ave María.

Deus in adjutórium, *ut ſuprà.*

Hymnus.

NUnc ſancte nobis Spíritus,

Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Noſtro refúſus péctori.
Os, lingua, mens, ſenſus, vigor,
Confeſſiónem pérſonent;
Flammeſcat igne cháritas,
Accendat ardor próximos.
Qui nos creávit laus Patri,
Laus quiredémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 4. a. In toto corde.

Ex Pſalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum, * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam, * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos ne vídeant vanitátem; * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicátus ſum; * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua; * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine, * ſalutáre tuum ſecundùm *elóquium* tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſéculum & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi; * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant uſquequaque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſéculo, Dómine; * & conſolátus ſum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi; * quia

.ficatiónes tuas exqui-
. .

'órtio mea, Dómine, * .ri cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo, * miſerére mei ſecundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum turbátus, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi ſunt me; * & legem tuam non ſum oblítus.

Médià nocte ſurgébam ad confitendum tibi, * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdià tuâ, Dómine, plena eſt terra; * juſtificatiónes tuas doce me.

BOnitátem feciſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecundùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priuſquam humiliárer, ego delíqui; * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum; * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum; * *ego verò legem tuam meditátus ſum.*

Bonum mihi quia humiliaſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me; * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. In toto corde meo ſcrutábor mandáta tua, Dómine. *Pſ.* 118. 69.

Capitulum. 1. *Joan.* 5. 3.

HÆc eſt cháritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus; & mandáta ejus grávia non ſunt.

℟. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In teſtimónia tua. *Repetitur*, Inclína cor meum, Deus, * In teſtimónia tua. ℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitá-

tem, in via tua vivífica me. * In teſtimónia tua. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repetitur*, Inclína cor meum, Deus, in teſtimónia tua.

℣. Deduc me in ſémitam mandatórum tuorum, ℟. Quia ipſam vólui. *Pſal.* 118. 35. 36. 37.

Oratio ut in Proprio.

AD SEXTAM HORAM DIEI.

Pater noſter. Ave María.
Deus in adjutórium, &c.

Hymnus.

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices;
Splendóre manè illúminas,
Et ígnibus merídiem.

EXTINGUE flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer ſalútem córporum,
Verámque pacem córdium.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. d. Inclinávi.

Ex Pſalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Paulò minùs conſummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me, * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo;

In generatiónem & generatiónem véritas tua; * fundaſti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuà perſevérat dies; * quóniam ómnia ſérviunt tibi.

Niſi quòd lex tua meditátio mea eſt, * tunc fortè periiſſem in humilitáte mea.

In æternum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas; * quia in ipſis vivificaſti me.

Tuus ſum ego, * ſalvum me fac, quóniam juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me; * teſtimónia tua intellexi.

Omnis conſummatiónis vidi finem; * latum mandátum tuum nimis.

QUómodo dilexi legem tuam, Dómine! * totà die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos pru-

dentem me feciſti mandáto tuo, * quia in æternum mihi eſt.

Super omnes docentes me intellexi ;* quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intellexi ; * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi ; * quia tu legem poſuiſti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua ! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi ; * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen ſémitis meis.

Jurávi, & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque, Dómine ; * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine ; * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper, * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi teſtimónia tua in æternum ; * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & ſuſceptor meus es tu ; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me maligni, * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecundùm elóquium tuum, & vivam ; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvus ero ; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Spreviſti omnes diſcedentes à judíciis tuis ; * quia injuſta cogitátio eorum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ ; * ídeò diléxi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas, * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam ; * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum ; * non calumnientur me ſuperbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam ; * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego ; * da mihi intellectum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine : * diſſipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua, * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar ; * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona. Inclinávi cor meum, Dómine, ad faciendas juſtificatiónes tuas in æternum. *Pſal.* 118. 112.

Capitulum. 1. *Joan.* 4. 16.

DEus cháritas eſt, & qui manet in charitáte, in Deo manet, & Deus in eo.

℟. *breve*, In æternum, Dómine, * Non obliviſcar juſtificatiónes tuas; *Repetitur.* In æternum, Dómine, * Non obliviſcar juſtificatiónes tuas. ℣. Quia in ipſis vivificaſti me. * Non obliviſcar juſtificatiónes tuas. ℣. Glória. *Repetitur,* In æternum, &c.

℣. Lucerna pédibus meis verbum tuum. ℟. Et lumen ſémitis meis. *Pſ.* 118. 93. 105.

Oratio ut in Proprio.

AD NONAM HORAM DIEI.

Pater. Ave.
Deus in adjutórium.

Hymnus.

RERUM, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diurnæ témpora
Succéſſibus detérminans:
LARGIRE lucem véſpere,
Quæ corda nuſquam déſerat;
Sed prǽmium mortis ſacræ
Perennis inſtet glória.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 3. a. Mandáta.

Ex Pſalmo 118.

MIrabília teſtimónia tua; * ideò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, & attráxi ſpíritum; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére mei * ſecundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecundùm elóquium tuum, * & non dominétur mei omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandata tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandaſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus; * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer, * & ſervus tuus diléxit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego & contemptus; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia

Juſtítia tua, juſtítia in ternum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me; * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in æternum; * intelléctum da mihi, & vivam.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine; * juſtificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvum me fac, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecundùm miſericórdiam tuam, Dómine, * & ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequentes me iniquitáti; * à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu, Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis; * quia in æternum fundaſti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me; * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus; * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine; * *ſecundùm judícium* tuum vivífica me.

Multi qui perſequuntur me, & tríbulant me; * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabeſcébam; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine; * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in æternum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratìs; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum; * legem autem tuam diléxi.

Séptics in die laudem dixi tibi, * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & diléxit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conſpectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret poſtulátio mea in *conſpectu* tuo: * ſecundùm *elóquium* tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me;* quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit; * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Ant. Mandáta tua diléxi, Dómine, in miſericórdia tua vivífica me. *Pſal.* 118. 159.

Capitulum. 1. *Timoth.* 1. 5.

FInis præcepti eſt cháritas de corde puro & conſciéntia bona & fide non ficta.

℟. *breve.* Clamávi in toto corde meo * Exaudi me, Dómine. *Repetitur* Clamávi. ℣. Juſtificatiónes tuas requíram. * Exaudi. ℣. Glória. *Repetitur* Clamávi.

℣. Clamávi ad te ſalvum me fac, ℟. Ut cuſtódiam mandáta tua. *Pſal.* 118. 145. 146.

Oratio ut in Proprio.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. d. Dixit.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo:* Sede à dextris meis,

Donec ponam inimícos tuos, * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion, * dominàre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum, * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum, * Tu es ſacerdos in æternum, ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis,* confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede à dextris meis. *v.* 1.

Ant. 2. D. Sanctum,

Pſalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine in toto corde meo,* in concílio juſtórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini,* exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Conféſſio & magnificéntia opus ejus, * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum, miſéricors & miſerátor Dóminus, * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſéculum teſtamenti ſui,* virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo;

Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum ejus, véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in ſéculum ſéculi; * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo; * mandávit in æternum teſtamentum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium ſapiéntiæ, timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum; * laudátio ejus manet in ſéculum ſéculi.

Ant. Sanctum & terríbile nomen ejus: inítium ſapiéntiæ, timor Dómini. *v.* 9.

Ant. 3. A. Qui timet.

Pſalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum,*in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus:* & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Exortum eſt in ténebris lumen rectis, * miſéricors & miſerátor & juſtus.

Jucundus homo, qui miſerétur & cómmodat, diſpónet ſermónes ſuos in judício; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit juſtus, * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, confirmátum eſt cor ejus, * non commovébitur, donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſperſit, dedit paupéribus, juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & iraſcétur, déntibus ſuis fremet & tabeſcet: * deſidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus volet nimis. *v.* 1.

Ant. 7. c. Sit nomen.

Pſalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum, * láudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes Gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat,* & humília réſpicit in cœlo & in terra.

Súſcitans à terra ínopem,* & de ſtércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo,* matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum, ex hoc nunc, & uſque in ſéculum. *v.* 2.

Ant. 1. *irreg.* d. Nos qui vívimus.

Pſalmus 113.

IN éxitu Iſraël de Ægypto,* domus Jacob de pópulo bárbaro.

Facta eſt Judæa ſanctificátio ejus, * Iſraël poteſtas ejus.

Mare vidit & fugit; * Jordánis converſus eſt retrorsùm;

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles ſicut agni óvium.

Quid eſt tibi mare, quòd fugiſti? * & tu Jordánis, quia converſus es retrorsùm?

Montes exultaſtis ſicut aríetes,* & colles ſicut agni óvium.

A fácie Dómini mota eſt terra, * à fácie Dei Jacob.

Qui convertit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * ſed nómini tuo da glóriam ſuper miſericórdia tua & veritáte tua;

Nequando dicant gentes;* Ubi eſt Deus eórum?

Deus autem noſter in cœlo;* ómnia quæcunque vóluit, fecit.

Simulácra géntium, argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent & non loquentur,* óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient; * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent,& non ambulábunt;* non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea,* & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël ſperávit in Dómino, * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Domus Aaron ſperávit in Dómino,* adjútor eórum & protector eórum eſt.

Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino; * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Dóminus memor fuit noſtri, * & benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Iſraël,* benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum,* puſillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus ſuper vos, * ſuper vos & ſuper fílios veſtros.

Benedicti vos à Dómino,* qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino, * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine,* neque omnes qui deſcendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino. *v.* 18.

Capitulum. Eccli. 2. *v.* 10. 12.

QUi timétis, Dóminum, dilígite illum, & illu-

minabuntur corda veſtra. Quis enim permanſit in mandátis ejus, & derelictus eſt? aut quis invocávit eum, & deſpexit illum?

℟. Deo grátias.

Hymnus.

LUcis Creátor óptime,
Miri labóris ártifex,
Jubes, nihil fit ómnia;
Ináne terram ſúſtinet.

Hinc longa currunt ſécula;
Tu ſemper idem pérmanes;
Nutu potenti cóndita
Moves, movéri néſcius.

Et lux, & umbra mútuò
Tibi, Creátor mílitant;
Zelo pari fac æmulus
Homo tibi deſérviat.

Fac mens graváta crímine,
Dolóre vero cóncita,
Laborióſis flétibus,
Pœnas rependat débitas.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea, ℟. Sicut incenſum in conſpectu tuo. *Pſ.* 140. 2.

Canticum B. Mariæ Virginis. Luc. 1. 46.

MAgníficat* ánima mea Dóminum.

Et exultávit ſpíritus meus* in Deo ſalutári meo.

Quia reſpéxit *humilitátem ancillæ ſuæ: * ecce enim ex* hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens eſt;* & ſanctum nomen ejus.

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies,* timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo: * diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depóſuit potentes de ſede,* & exaltávit húmiles.

Eſurientes implévit bonis;* & dívites dimíſit inánes.

Suſcépit Iſraël púerum ſuum,* recordátus miſericórdiæ ſuæ.

Sicut locútus eſt ad patres noſtros, * Abraham, & ſémini ejus in ſécula.

Ant. & Oratio ut in Proprio; & in fine,

℣. Dóminus vobíſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Si qua occurrat Commemoratio, hoc loco fit. Deinde Commemoratio de ſancta Maria.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens eſt. *Luc.* 1. *v.* 48. 49.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus, ℟. Deus in médio ejus. *Pſal.* 45. *v.* 5. 6.

Orémus. *Oratio.*

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gau-

dére; & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper vírginis interceſſióne à præſenti liberári triſtítia, & æternâ pérfrui lætítia. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

(*In Metropoli verò, & in Eccleſiis quæ ſunt ſub invocatione B. Mariæ;* Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, &c.)

In aliis Eccleſiis quæ non ſunt ſub invocatione B. Mariæ, ante vel poſt prædictam Commemorationem (pro dignitate Patroni) fit Commemoratio Patroni Titularis Eccleſiæ per Antiphonam, Verſum & Orationem propriam.

Deinde repetitur,

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84. 4.

Deus in adjutórium, &c.

Ant. 8. g. Miſerére.

Pſalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilataſti mihi.

Miſerére mei, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quǽritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino; * multi dicunt: Quis oſtendit nobis bona?

Signatum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & ólei ſui, * multiplicáti ſunt.

In pace in idipſum * dórmiam & requieſcam;

Quóniam tu, Dómine, ſinguláriter in ſpe * conſtituiſti me.

Pſalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suſceptor meus es tu, & refúgium meum; * Deus meus ſperábo in eum.

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi, * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus, * non timébis à timóre nocturno.

A ſagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incurſu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris

tuis ; * ad te autem non appropinquábit.

Verúntamen óculis tuis conſiderábis,*& retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, ſpes mea ; * Altíſſimum poſuiſti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum , * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te , * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & báſiliſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum ; * prótegam eum , quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me , & ego exáudiam eum ;* cum ipſo ſum in tribulatióne : erípiam eum , & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum , * & oſtendam illi ſalutáre meum.

Pſalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum * omnes ſervi Dómini ;

Qui ſtatis in domo Dómini , * in átriis domûs Dei noſtri ,

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta , * & benedícite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex Sion , * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Miſerére mei , Dómine , & exaudi oratiónem meam. *Pſal.* 4. 2.

Capitulum 1. *Theſſ.* 5. 5. 6.

VOs filii lucis eſtis, & filii diéi : non ſumus noctis, neque tenebrárum : ígitur non dormiámus ſicut & céteri, ſed vigilémus & ſóbrii ſimus.

℟. Deo grátias

Hymnus.

DIEM ſacrátum, Cónditor,
Quo das tibi quiéſcere ;
Quo te ſepulcro ſúſcitas ;
Quiéta nox fac óccupet.

IN nocte , noſtra ſit quies
Legem tuam revólvere ;
In ótio , ſit máximum
Laudáre te negótium.

IN mente ſis , ut cógitem ;
In corde ſis, ut díligam ;
In te movémur & ſumus ;
Sit vita per te , ſit ſalus.

NOCTURNA per ſiléntia ,
Sit laus Patri, laus Fílio ;
Qui noſtra pax es, & quies,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Cuſtódi me , Dómine, ut pupillam óculi, ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16. 8.

Ant. 6. F. In manus tuas.

Canticum Simeonis. Luc. 2. 29.

NUnc dimittis ſervum tuum , Dómine ,* ſecundùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei,* ſalutáre tuum.

Quod paraſti, * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Ant. In manus tuas comméndo ſpíritum meum, redemiſti me, Dómine Deus veritátis. *Pſal.* 30. 6.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle; Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant, & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Benedícat & cuſtódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus.

℟. Amen.

Poſteà ſi ſit uſus locorum, dicitur una ex Antiph. de B. Maria Virgine, ut habentur infrà poſt Complet. Sabbati.

Completo Officio dicitur ſecretò Pater. Ave. Credo.

In omni Officio de B. Maria dicitur Hymnus VIRGINEIS titulis, *&c. ut in Officio B. M. in Sabbato.*

In Feſtis Sanctorum Semiduplicibus & ſuprà, & intrà Octavas eorum etiam ritûs ſimplicis, niſi aliter notetur, dicitur:

Hymnus.

DONA, Deus, ſuffrágiis
Sancti ſuis nos ádjuvent,
Ut quos adoptas fílios
Curâ paternâ prótegas.

AD ſancta proni tóllimus
In nocte palmas ſúpplices;
Donis, quibus nos múneras,
Grates tibi rependimus.

TU de Sion nos réſpice.
Corpus tibi fac ſúbditum,
Fac caſta mens te cógitet,
Hoſtemque per te cómprimat.

NOCTURNA per ſiléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui noſtra pax es, & quies,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pater. Ave. Credo.

Dómine lábia mea apéries, *ut ſuprà, pag.* 2.

Deus in adjutórium, &c. *& ſic aliis diebus.*

Invitatorium, Veníte, * Exultémus Dómino. *Pſal.* 94. 1.

Continuatur Pſalmus, Jubilémus Deo ſalutári noſtro, &c. *ut ſuprà, pag.* 2.

Hymnus.

SOMNO refectis ártubus
Spreto cubíli, ſúrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adeſſe te depóſcimus.

Te lingua primùm cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum ſequéntium,
Tu Sancte, ſis exórdium.

Cedant ténebræ lúmini,
Et nox diurno ſíderi:
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labaſcat múnere,

Precamur iídem ſúpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona. 6. f. Quàm.

Pſalmus 103.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confeſſiónem & decórem induiſti, * amictus lúmine ſicut veſtimento.

Extendens cœlum ſicut pellem; * qui tegis aquis ſuperióra ejus.

Qui ponis nubem aſcenſum tuum; * qui ámbulas ſuper pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, ſpíritus,* & miniſtros tuos, ignem urentem;

Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam; * non inclinábitur in ſéculum ſéculi.

Abyſſus, ſicut veſtimentum, *amictus ejus: * ſuper montes ſtabunt aquæ.*

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Aſcendunt montes, & deſcendunt campi,* in locum quem fundaſti eis.

Términum poſuiſti, quem non tranſgredientur, * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus, * inter médium móntium pertranſíbunt aquæ.

Potábunt omnes béſtiæ agri;* expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt,* de médio petrárum dabunt voces.

Diviſio Pſalmi 103.

RIgans montes de ſuperióribus ſuis: * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra;

Prodúcens fœnum jumentis, * & herbam ſervitúti hóminum;

Ut edúcas panem de terra; * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo; * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi,* & cedri Líbani, quas plantávit.

Illic páſſeres nidificábunt: * heródii domus dux eſt eórum.

Montes excelſi cervis;* petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora;* ſol cognóvit occáſum ſuum.

Poſuiſti ténebras, & facta eſt nox; * in ipſa per-

tranſíbunt omnes béſtiæ ſilvæ :

Cátuli leónum rugientes ut rápiant, * & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congregáti ſunt, * & in cubílibus ſuis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus ſuum, * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperam.

Altera diviſio Pſalmi 103.

QUàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! ómnia in ſapiéntia feciſti; * impléta eſt terra poſſeſſióne tuà.

Hoc mare magnum, & ſpatióſum mánibus : * illic reptília, quorum non eſt númerus, animália puſilla cum magnis.

Illic naves pertranſíbunt,* draco iſte, quem formaſti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent;* aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur;* áuferes ſpíritum eórum, & defícient, & in púlverem ſuum revertentur.

Emittes Spíritum tuum, & creabuntur;*& renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in ſéculum : * lætábitur Dóminus in opéribus ſuis :

*Qui réſpicit terram, & facit eam trémere, * qui tangit montes, & fúmigant.*

Cantábo Dómino in vita mea, * pſallam Deo meo quándiu ſum.

Jucundum ſit ei elóquium meum; * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui ita ut non ſint :* bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! ómnia in ſapiéntia feciſti. *ỹ.* 24.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *irreg.* c. Ipſe.

Pſalmus 104.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus, * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & pſállite ei, * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quǽrite Dóminum, & confirmámini;*quǽrite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit; * prodígia ejus & judícia oris ejus.

Semen Abraham, ſervi ejus,*fílii Jacob electi ejus.

Ipſe Dóminus, Deus noſter; * in univerſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſéculum teſtamenti ſui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes;

Quod diſpóſuit ad Abraham, * & juramenti ſui ad Iſaac.

Et ſtátuit illud Jacob in

præceptum, * & Iſraël in teſtamentum ætérnum.

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan,* funículum hereditátis veſtræ.

Cùm eſſent número brevi, paucíſſimi, * & íncolæ ejus.

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere chriſtos meos,* & in Prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem ſuper terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Miſit ante eos virum; * in ſervum venúndatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránſiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum; * miſit rex, & ſolvit eum, princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum Dóminum domûs ſuæ, * & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ:

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetipſum, *& ſenes ejus prudéntiam docéret.

Diviſio Pſalmi 104. Et

INtrávit Iſraël in Ægyptum, * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum vehementer, * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convertit cor *eórum ut odírent pópulum ejus*, *& dolum fácerent in ſervos ejus.

Miſit Móyſen ſervum ſuum,* Aaron, quem elégit ipſum.

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras, & obſcurávit,* & non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convertit aquas eórum in ſánguinem,* & occídit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipſórum.

Dixit, & venit cœnomyïa & cínifes, * in ómnibus fínibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grándinem,* ignem comburentem in terra ipſórum.

Et percuſſit víneas eórum, & ficúlneas eórum,* & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, & venit locuſta, & bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum,* & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percuſſit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Altera diviſio Pſalmi 104.

LÆtáta eſt Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.

Expandit nubem in pro-

tectiónem eórum,* & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ,* abiérunt in ſicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.

Et edúxit pópulum ſuum in exultatióne,* & electos ſuos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium; * & labóres populórum poſſedérunt;

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Ipſe Dóminus, Deus noſter, in univerſa terra judícia ejus. *℣.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Salvos.

Pſalmus 105.

Confitémini Dómino quóniam bonus,* quóniam in séculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Meménto noſtri, Dómine, in beneplácito pópuli tui; * víſita nos in ſalutári tuo.

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ; * ut lauderis cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus noſtris, * injuſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua, * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt aſcendentes in mare,* mare Rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et incrépuit mare Rubrum, & exſiccátum eſt; * & dedúxit eos in abyſſis ſicut in deſerto.

Et ſalvávit eos de manu odiéntium,* & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos; * unus ex eis non remanſit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt conſílium ejus.

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſerto, * & tentavérunt Deum in inaquóſo.

Et dedit eis petitiónem ipſórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Diviſio Pſalmi 105. Et

Irritavérunt Móyſen in caſtris,* Aaron ſanctum Dómini.

Aperta eſt terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron.

Et exarſit ignis in ſynagóga eórum, * flamma combuſſit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt ſcúlptile.

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti ſunt Deum, qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos, * ſi non Móyſes electus ejus ſtetiſſet in confractióne in conſpectu ejus.

Ut avérteret iram ejus, * ne diſpérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis ſuis: * & non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, * ut proſtérneret eos in deſerto:

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus, * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor; * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis; * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phínees, & placávit; * & ceſſávit quaſſátio;

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempiternum.

Altera diviſio Pſalmi 105. Et

IRritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus eſt Móyſes propter eos;

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus, * & diſtinxit in lábiis ſuis.

Non diſperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, & didicérunt ópera eórum, & serviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt fílios ſuos, * & fílias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſánguinem innocentem, ſánguinem filiórum ſuórum & filiárum ſuárum, * quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et infecta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hereditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium, * & domináti ſunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum * & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos; * ipſi autem exacerbavérunt eum in conſílio ſuo; & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit cùm tribularentur, * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit teſtamenti ſui, * & pœnítuit eum ſe-

cundùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias, * in conſpectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noſter, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Iſraël à ſéculo & uſque in ſéculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Salvos nos fac, Dómine Deus noſter, ut confiteámur nómini ſancto tuo. *v.* 47.

℣. In die clamávi & nocte coram te. ℟. Intret in conſpectu tuo orátio mea, Dómine. *Pſal.* 87. 1. 2.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos; ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32. *v.* 22.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. D. Bonum eſt.

Pſalmus 91.

BOnum eſt confitéri Dómino, * & pſállere nómini tuo, Altíſſime;

Ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem.

In decachordo pſaltério, * cum cántico, in cíthara.

Quia delectaſti me, Dómine, in factúra tua; * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ.

Vir inſípiens non cognoſcet, * & ſtultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres ſicut fœnum, * & apparúerint omnes, qui operantur iniquitátem; ut intéreant in ſéculum ſéculi.

Tu autem Altíſſimus, * in æternum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt; * & diſpergentur omnes, qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut unicornis cornu meum, * & ſenectus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpéxit óculus meus inimícos meos; * & in inſurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit, * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in ſenecta úberi, * & benè patientes erunt.

Ut annúntient, quóniam rectus Dóminus Deus noſter, * & non eſt iníquitas in eo.

Ant. Bonum eſt confitéri Dómino. *v.* 1.

Ant. 3. a. Confitémini.

Pſalmus 135.

CONfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna ſolus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui firmávit terram ſuper aquas, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Solem in poteſtátem diéi, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Lunam & ſtellas in poteſtátem noctis, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui percuſſit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui edúxit Iſraël de médio eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

In manu potenti, & bráchio excelſo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui divíſit mare Rubrum in diviſiónes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Et edúxit Iſraël per médium ejus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Et excuſſit Pharaónem, & virtútem ejus in mari Rubro, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino quóniam in æternum miſericórdia ejus. ℣. 1.

Ant. 3. A. Confitémini.

Diviſio Pſalmi. 135.

QUi tradúxit pópulum ſuum per deſertum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui percuſſit reges magnos, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Et Og regem Baſan, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Hereditátem Iſraël ſervo ſuo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtri, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis noſtris, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui dat eſcam omni carni, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in

æternum miſericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, qui redémit nos ab inimícis noſtris. *v.* 24.

Ant. 5. a. Fortitúdo.

Canticum Moyſi, Exod. 15. 1.

Cantémus Dómino, glorióſè enim magnificátus eſt, * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum; * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor, * Omnípotens nomen ejus.

Currus Pharaónis, & exércitum ejus projécit in mare: * elécti príncipes ejus ſubmerſi ſunt in mari Rubro.

Abyſſi operuérunt eos, * deſcendérunt in profúndum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine, * déxtera tua, Dómine, percuſſit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuiſti adverſários tuos: * miſiſti iram tuam, quæ devorávit eos ſicut ſtípulam.

Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ: * ſtetit unda fluens, congregátæ ſunt abyſſi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérſequar & comprehendam, dividam ſpólia, * implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare; * ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? quis símilis tui? * magníficus in ſanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília.

Extendiſti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuiſti in miſericórdia tua pópulo, quem redemiſti; * & portaſti eum in fortitúdine tua, ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcendérunt pópuli, & iráti ſunt; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philiſthiim.

Tunc conturbáti ſunt príncipes Edom, robuſtos Moab obtínuit tremor, * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat ſuper eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui: fiant immóbiles quaſi lapis;

Donec pertranſeat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránſeat pópulus tuus iſte, quem poſſediſti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíſſimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in æternum & ultrà.

Ingreſſus eſt enim eques

Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare; * & reduxit ſuper eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Iſraël ambulavérunt per ſiccum * in médio ejus.

Ant. Fortitúdo mea & laus mea Dóminus. *v.* 2.

(*In Feſtis Sanctorum, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens.*

Canticum. 1. *Par.* 29. 10.

BEnedictus es, Dómine, Deus Iſraël patris noſtri, * ab æterno in æternum.

Tua eſt, Dómine, magnificéntia, * & potentia, & glória, atque victória, & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo ſunt, * & in terra, tua ſunt:

Tuum, Dómine, regnum, * & tu es ſuper omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua eſt glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noſter, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.

Tua ſunt ómnia: * & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi.)

Ant. 2. d. Qui ſtatis.

Pſalmus 134.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte ſervi Dóminum.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * pſállite nómini ejus, quóniam ſuáve.

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſraël in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus eſt Dóminus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcunque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, & in terra, * in mari, & in ómnibus abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ; fúlgura in plúviam fecit: * qui prodúcit ventos de theſauris ſuis;

Qui percuſſit primogénita Ægypti: * ab hómine uſque ad pecus,

Et miſit ſigna & prodígia in médio tui, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus.

Qui percuſſit gentes multas, * & occídit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Iſraël pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in æternum: * Dómine, memoriále tuum in generatióne & generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium ar-

gentum & aurum, * ópera mánuum hóminum;

Os habent, & non loquentur; * óculos habent, & non vidébunt;

Aures habent, & non áudient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea; * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël benedícite Dómino, * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino; * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Qui ſtatis in domo Dómini, in átriis domûs Dei noſtri, laudáte Dóminum. *v.* 2. 3.

Capitulum. Epheſ. 2. 4. 5.

DEus qui dives eſt in miſericórdia, propter nímiam ſuam charitátem, quâ diléxit nos, & cùm eſſémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Chriſto, cujus grátiâ eſtis ſalváti.

Hymnus.

SPLENDOR Paternæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Diem dies illúminans.

VERUSQUE ſol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubarque ſancti Spíritûs
Infunde noſtris ſénſibus.

VOTIS vocémus & Patrem,
Patrem potentis grátiæ,
Patrem perennis glóriæ,
Culpam relégat lúbricam.

INFORMET actus ſtrénuos;
Dentes retundat ínvidi:
Caſus ſecundet ásperos:
Agenda rectè dírigat.

MENTEM gubernet & regat,
Sit pura nobis cáſtitas:
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna néſciat.

CHRISTUSQUE nobis ſit cibus,
Potuſque noſter ſit fides,
Læti bibámus ſóbriam
Profuſiónem Spíritûs.

LÆTUS dies hic tránſeat:
Pudor ſit ut dilúculum:
Fides velut merídies,
Crepúſculum mens néſciat.

AURORA lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat,
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ; ℟. Exultávimus, & delectáti ſumus. *Pſ.* 89. *v.* 14.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. f. Benedíctus Dóminus Deus Iſraël.

Canticum, Benedictus, *pag.* 13.

In Feriis Adventûs, Quadrageſimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum quæ jejunantur, exceptis Vigiliâ Nativitatis Domini, & Vigiliâ

ac Quatuor Temporibus. Pentecoſtes, poſt Antiphonam ad Benedictus, *& poſt Antiphonam ad* Magníficat *dicuntur flexis genibus ſequentes Preces.*

Kýrie, eléïſon. Chriſte, eléïſon. Kýrie, eleïſon.

Pater noſter, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miſerére mei : ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40. 5.

℣. Convértere, Dómine, úſquequò ? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89. 13.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos : ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32. 22.

℣. Orémus pro Paſtóre noſtro N. ℟. Dóminus conſervet eum & vivíficet eum. *Pſ.* 40. 3.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam : ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131. 9.

℣. Dómine, ſalvum fac Regem : ℟. Et exaudi nos in die, quâ invocaverimus te. *Pſ.* 19. 10.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ : ℟. Et rege eos, & extolle illos uſque in æternum. *Pſ.* 27. 9.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ. ℟. Quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73. 2.

℣. Fiat pax in virtúte tua : ℟. Et abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121. 7.

℣. Pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Salvos, fac ſervos tuos, Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85. 2.

℣. Pro infirmis, afflictis & captívis. ℟. Líbera eos, Deus Iſraël, ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24. 22.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de ſancto : ℟. Et de Sion tuére eos. *Pſ.* 19. 3.

℣. Orémus pro fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7. 9.

Deinde dicitur Pſalmus, De profundis, *ut infrà in Veſperis Feriæ quartæ, & in fine* Glória Patri. *In Veſperis, ejus loco, dicitur Pſalmus* Miſerére mei Deus, &c. *ut in Completorio Sabbati.*

Finito Pſalmo dicitur, ℣. Dómine Deus virtútum converte nos : ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 8.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos : ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſal.* 43. 26.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam : ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobiſcum ; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio ut in Proprio ; & ſic aliis diebus.

Si facienda ſit Commemoratio alicujus Feſti occurrentis, fit hoc loco.

SUFFRAGIA AD LAUDES.

Dicuntur in Feſtis Semiduplicibus, Simplicibus & Feriis.

Omittuntur à Sabbato ante Dominicam I. Adventûs uſque ad Purificationem B. Mariæ, & à Sabbato ante Dominicam Paſſionis ad Feſtum SS. Trinitatis, & intrà octavas.

Commemoratio de Sancta Cruce, in Feriali Officio tantùm.

Ant. Aſpiciámus in auctórem fídei, & conſummatórem Jeſum, qui propóſito ſibi gáudio ſuſtínuit Crucem, confuſióne contemptâ. *Hebr.* 12. 2.

℣. Apud Dóminum miſericórdia, ℟. Et copióſa apud eum redémptio. *Pſ.* 129. 7.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui eripuiſti nos de poteſtáte tenebrárum, & tranſtuliſti in regnum Fílii dilectiónis tuæ; per ſánguinem crucis ejus concéde, ut, carnem noſtram crucifigentes, peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus. Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

De ſancta Maria.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1. 42.

℣. Elégit eam Dóminus. ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſal.* 131. 13.

Orémus. *Oratio.*

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubsídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper Vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

De ſanctis Pontificibus Eccleſiæ Rothomagenſis.

Ant. Super muros tuos Jerúſalem conſtítui cuſtódes, totâ die, & totâ nocte in perpétuum non tacébunt. *Iſaiæ.* 62. 6.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam, ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131. 9.

Orémus. *Oratio.*

BEnígnis pópulum tuum, Deus, réſove auxíliis per mérita ſanctórum Nicáſii, Mellóni, Victrícii, Románi, atque aliórum beatórum Pontíficum, quos Rothomagenſis venerátur Eccléſia, & contra ómnia adverſántia eórum nos defende ſuffrágiis. Per Chriſtum.

De Patrono vel Titulari Eccleſiæ fit Commemoratio ante vel poſt Commemorationes prædictas, pro dignitate illius, & ultimo loco de Pace.

De Pace.

Ant. Convertat vultum ſuum Dóminus ad nos, & det nobis pacem. *Num.* 6. 26.

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem. ℟. Et abundántia diligéntibus te. *Pſal.* 121. 6.

Orémus. *Oratio.*

DEus auctor pacis & amátor, quem noſſe, vívere; cui ſervíre, regná-

re eſt; prótege ab ómnibus impugnatiónibus ſúpplices tuos; ut, qui in defenſióne tua confídimus, nullíus hoſtilitátis arma timeámus. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Deinde repetitur,

℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

Pater noſter, *ſecretò.*

Sic finitur qualibet Hora, niſi aliud ſequatur Officium.

AD PRIMAM.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus, Jam lucis, &c. *ut in Dominica & ſic aliis diebus.*

Ant. 1. d. Reminíſcere.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes, qui operantur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquuntur mendácium.

Virum ſánguinum & dolóſum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua; * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eórum véritas; * cor eórum vanum eſt.

Sepulchrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolósè agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis, ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes, qui ſperant in te, * in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ, * coronaſti nos.

Pſalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubeſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes, * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi ; * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me ; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum, quæ à ſéculo ſunt.

Delícta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm miſericórdiam tuam memento mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus ; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício : * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo ; * multum eſt enim.

Diviſio Pſalmi 24.

QUis eſt homo qui timet Dóminum ? * legem ſtátuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur ; * & ſemen ejus hereditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum ; * & teſtamentum ipsíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum ; * quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére mei ; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt : * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum ; * & dimitte univerſa delicta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me : * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi ; * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſraël * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Ant. Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, & miſericordiárum tuárum, quæ à ſéculo ſunt. *Pſ.* 24. 6.

Capitulum. 1. *Joan.* 4. 10.

IN hoc eſt cháritas : non quaſi nos dilexérimus Deum, ſed quóniam ipſe prior diléxit nos, & miſit Fílium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris.

In Feſtis, niſi aliter notetur, dicitur Capitulum ſequens. 1. *Timoth.* 1. 17.

REgi ſeculórum immortáli, invisíbili, ſoli Deo

honor, & glória in ſécula ſeculórum. Amen.

℟. *breve*, Chriſte fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repetitur* Chriſte fili Dei vivi, * Miſerére nobis. ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris, * Miſerére nobis. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repet.* Chriſte fili Dei vivi, miſerére nobis.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Matt.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Heb.* 1. 3. *Pſal.* 43. 26.

In Feſtis Semiduplicibus & ſuprà, & intrà Octavas immediatè poſt ℣. Exurge, Dómine, &c. *dicitur:*

℣. Dóminus vobiſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Et Oratio, Dómine Deus omnípotens, &c. *ut infrà*, *pag.* 49.

In Simplicibus autem & in Feriis dicuntur mediocri voce Preces ſequentes (flexis genibus, quando in Laudibus dictæ fuerunt Preces feriales.)

Kýrie eléïſon, Chriſte eléïſon, Kýrie eléïſon.

Pater noſter, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum, *ſecretò uſque ad* ℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Ego ad te, Dómine, clamávi, ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Pſ.* 87. 14.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam: totâ die magnitúdinem tuam. *Pſal.* 70. 8.

℣. Dómine, averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50. 11.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et Spíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Ibidem.* 12.

℣. Ne projícias me à fácie tua: ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me. *Ibid.* 13.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, ℟. Et Spíritu principáli confirma me. *Ibidem.* 14.

Quando preces dicuntur flexis genibus, adduntur ſequentes ℣℣. *ante* ℣. Adjutorium, *ut infrà.*

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, ℟. A viro iníquo éripe me. *Pſ.* 139. 2.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus: ℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me. *Pſal.* 58. 2.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris ſánguinum ſalva me. *Ibidem.* 3.

℣. Sic Pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi; ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Pſal.* 60. 9.

℣. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Spes ómnium fínium terræ, & in mari longè. *Pſ.* 64. 6.

℣. Deus in adjutórium meum intende. ℟. Dómine,

ad adjuvandum me feſtína. *Pſal.* 69. 2.

℣. Deus ſanctus, Deus fortis, Deus immortális. ℟. Miſerére nobis. *Eccli.* 46 6. *Eſth.* 14. 19. 1. *Timoth.* 1. 17. *Tob.* 8. 10.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia quæ intrà me ſunt nómini ſancto ejus. *Pſal.* 102. 1.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivíſci omnes retributiónes ejus. *Ibidem.* 2.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: ℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas. *Ibidem.* 3.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in miſericórdia, & miſeratiónibus. *Ibidem.* 4.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123. 8.

Deinde Hebdomadarius facit Confeſſionem, mediocri voce dicens:

Confíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Joanni-Baptiſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis fratres;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere; meà culpà, meà culpà, meà máximà culpà. Ideò precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Joannem-Baptiſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet,

Miſereátur tui omnípotens Deus, & dimiſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Hebdomadarius dicit: Amen.

Deinde Chorus repetit Confeſſionem; & ubi dictum eſt, vobis fratres, & vos fratres; dicit, tibi pater, & te pater.

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit:

Miſereátur veſtri omnípotens Deus, & dimiſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Qui ſolus recitat, ſemel dicit Confíteor, *ut ſuprà, omiſſis quæ clauduntur parentheſi; Et ſemel* Miſereátur noſtri, &c.

Indulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miſéricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit:

℣. Dignáre, Dómine, die iſto. ℟. Sine peccáto nos cuſtodíre.

℣. Miſerére noſtri, Dómine, ℟. Miſerére noſtri. *Pſal.* 122. 3.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos: ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſal.* 32. 22.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam: ℟. Et clamor

mor meus ad te véniat. *Pſal.* 101. 1.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenîre feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde Martyrologium legitur in Choro: In Metropolitana verò in Capitulo: attamen ubi dicitur parvum Officium, Prima de B. Maria, præponitur lectioni Martyrologii.

Poſtea Hebdomadarius dicit,

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115. 5.

Et abſolutè ſine Oremus.

Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eo adjuvári, & ſalvári qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

[*Si ſit Feſtum in Populo, ſtatim poſt Orationem* Sancta María, & omnes Sancti, &c. *ſit lectio Canonis.*]

℣. Deus in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína, *Dicitur ter, & ultimò additur,* Glória Patri, &c.

Kýrie eléïſon, Chriſte eléïſon, Kýrie eléïſon.

Pater noſter, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eórum.

℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89. 16. 17.

Glória Patri & Fílio, & Spirítui ſancto: ſicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Orémus. *Oratio.*

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes, & actus noſtros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hìc & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur Salvátor mundi, qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Lector dicit altâ voce: Jube, Domne, benedícere. *Solus recitans* [Dómine,]

Benedictio : Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam dóceat nos Dóminus. *Pſ.* 118. 66. ℟. Amen.

Tum ſit Lectio Canonis qui habetur ſingulis diebus ſuo loco : in cujus fine dicitur, Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Hebdomadarius dicit :

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſal.* 123. 8.

℣. Benedícite, ℟. Deus.

℣. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

Si aliud Offic. non ſequatur.

℣. Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

Deinde Pater noſter, *ſecretò.*

AD TERTIAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, *ut ſuprà.*

Hymnus, Nunc ſancte, &c. *pag.* 19. *& ſic aliis diebus.*

Ant. 2. d. Tóllite.

Pſalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis ;* prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de ſancto, * & de Sion tueátur te.

Memor ſit omnis ſacrifícii tui, * & holocauſtum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi ſecundùm cor tuum, * & omne conſílium tuum confírmet.

Lætábimur in ſalutári tuo, * & in nómine Dei noſtri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas ; * nunc cognóvi quóniam ſalvum fecit Dóminus chriſtum ſuum.

Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo : * in potentátibus ſalus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis ; * nos autem in nómine Dómini Dei noſtri invocábimus.

Ipſi obligáti ſunt, & cecidérunt ; * nos autem ſurréximus & erecti ſumus.

Dómine, ſalvum fac regem ; * & exaudi nos in die, quà invocavérimus te.

Pſalmus 42.

JUdica me Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta, * ab hómine iníquo & dolóſo érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repuliſti : & quare triſtis incédo, dùm afflígit me inimícus ?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam : * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare triſtis es, ánima

mea, & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulchritúdo in conſpectu ejus, * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino pátriæ Géntium, afferte Dómino glóriam & honórem, * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univerſa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnavit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, & exultet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Ant. Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus. *Pſal.* 95. 8.

Capitulum. 1. *Joan.* 4. 9.

IN hoc appáruit cháritas Dei in nobis, quóniam Fílium ſuum unigénitum miſit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℟. *br.* Ego dixi: * Dómine, miſerére mei; *Repet.* Ego dixi; * Dómine, miſerére mei, ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miſerére mei. ℣. Glória Patri. *Repetitur*, Ego dixi. *Pſal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus eſto, ne derelinquas me; ℟. Neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus. *Pſal.* 26. 9.

Quando ad Laudes dictæ ſunt Preces, tunc ad Tertiam Sextam, & Nonam dicuntur flexis genibus & mediocri voce Preces ſequentes:

Kýrie eleïſon, Chriſte eléïſon, Kýrie eléïſon.

Pater noſter, &c. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et oſten-

de fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſal.* 79. 20.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſal.* 43. 26.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 1.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio ut in Proprio, & ſic aliis diebus.

AD SEXTAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c.

Hymnus, Rector potens, *&c. pag.* 22. *& ſic aliis iebus.*

Ant. 2. d. Exaudi.

Pſalmus 20.

Domine in virtúte tua lætábitur rex; * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum.

Quóniam prævéniſti eum in benedictiónibus dulcédinis; * poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te; * & tribuiſti ei longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo; * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dábis eum in benedictiónem in ſéculum ſéculi; * lætificábis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino, * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

Pſalmus 26.

Dominus illuminátio mea, & ſalus mea, * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum apprópiant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt, & cecidérunt.

Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino

hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protéxit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Diviſio Pſalmi 26.

Exaudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te: *miſerére mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquiſívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelinquas me, * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua, * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum, * & ſúſtine Dóminum.

Ant. Exaudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te. *v.* 7.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 1.

Vidéte qualem charitátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur & ſimus.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetitur* Benedícam Dóminum * In omni témpore.

℣. Semper laus ejus in ore meo. * In omni témpore.

℣. Glória. *Repetitur* Benedícam. *Pſal.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Pſallam Deo meo quándiu fúero. *Pſal.* 145. 2.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur ſupra ad Tertiam, *pag.* 51.

Oratio ut in Proprio, & ſic aliis diebus.

AD NONAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium.

Hymnus, Rerum, Deus, &c. *pag.* 24. *& ſic aliis diebus.*

Ant. 4. *irreg.* c. Deus.

Pſalmus 52.

Dixit inſípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominábiles facti ſunt in iniqui-

tátibus : * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes, qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis ?

Deum non invocavérunt:* illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus diſſipávit oſſa eórum, qui homínibus placent : * confúſi ſunt, quóniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël ? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

Pſalmus 72.

QUàm bonus Iſraël Deus, * his qui recto ſunt corde !

Mei autem penè moti ſunt pedes : * penè effuſi ſunt greſſus mei.

Quia zelávi ſuper iníquos : * pacem peccatórum videns ;

Quia non eſt reſpectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non ſunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos ſupérbia, * operti ſunt iniquitáte & impietáte ſuâ.

Pródiit quaſi ex ádipe iniquitas eórum : * tranſiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt, & locúti ſunt nequítiam : * iniquitátem in excelſo locúti ſunt.

Poſuérunt in cœlum os ſuum ; * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hìc ; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt : Quómodo ſcit Deus, * & ſi eſt ſciéntia in Excélſo ?

Ecce ipſi peccatóres, & abundantes in ſéculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergò ſine cauſâ juſtificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas ;

Et fui flagellátus totâ die, * & caſtigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo ſic, * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Exiſtimábam ut cognóſcerem hoc, * labor eſt ante me.

Donec intrem in ſanctuárium Dei, * & intélligam in noviſſimis eórum.

Verúntamen propter dolos poſuiſti eis ; * dejeciſti eos dùm allevarentur.

Quómodo facti ſunt in deſolatiónem, ſubitò defecérunt ? * periérunt propter iniquitátem ſuam.

Velut ſómnium ſurgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipſórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei com-

mutáti ſunt; * & ego ad níhilum redactus ſum, & neſcívi.

Ut jumentum factus ſum apud te, * & ego ſemper tecum.

Diviſio Pſalmi 72.

TEnuiſti manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxiſti me, * & cum glória ſuſcepiſti me

Quid enim mihi eſt in cœlo? * & à te quid vólui ſuper terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elongant ſe à te, períbunt: * perdidiſti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Ant. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Capitulum. Rom. 5. 8. 9.

COmmendat charitátem ſuam Deus in nobis, quóniam cùm adhuc peccatóres eſſémus, ſecundùm tempus Chriſtus pro nobis mórtuus eſt.

℟. *br.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine, *Repet.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce ſervo tuo. * Munda me, Dómine ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occultis. *Pſ.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, ℟. Ut non moveantur veſtígia mea. *Pſ.* 16. 5.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur ſuprà ad Tertiam.

Oratio ut in Proprio, & ſic aliis diebus.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. d. Convértere.

Pſalmus 114.

DIléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi; * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis; * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam! * miséricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus; * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino, * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi. *v.* 7.

Ant. 2. d. Quid retríbuam.

Pſalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus ſum : * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo :* Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,* pro ómnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem ſalutáris accípiam ; * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus, * pretióſa in conſpectu Dómini mors ſanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus, * ego ſervus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupiſti víncula mea ; * tibi ſacrificábo hóſtiam láudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpectu omnis pópuli ejus,* in átriis domûs Dómini, in médio tui Jerúſalem.

Ant. Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ? *v.* 3.

Ant. 3. c. Ad Dóminum.

Pſalmus 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam ?

Sagittæ potentis acútæ,* cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt : habitávi cum habitántibus Cedar ; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus ;* cùm loquébar illis, impugnabant me gratìs.

Ant. Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi, & exaudívit me. *v.* 1.

Ant. 2. d. Auxílium.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes,* unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum ; * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te,* neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo ;*cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introítum tuum, & éxitum tuum ; * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram. *v.* 2.

Ant. 5. a. In domum.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi :* in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes noſtri*in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas; * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini, teſtimónium Iſraël, * ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Ant. In domum Dómini íbimus. *v.* 1.

Capitulum. 2. Theſſal. 2. 15. 16.

DOminus noſter Jeſus Chriſtus, & Deus, & Pater noſter, qui diléxit nos, & dedit conſolatiónem ætérnam, & ſpem bonam in grátia, exhortétur corda veſtra, & confírmet in omni ópere & ſermóne bono.

Hymnus.

SI ſpléndidis colóribus,
Sublíme cœlum píngitur:
Manu perítà, vívidos,
Deus, colóres ímprimis.

QUANTA refulges glóriâ!
Nimbis thronus ſtat péndulis:
Superque ventórum leves
Pennas, triumphans ámbulas.

VERBO magiſtro, vítreos
Impónis undæ límites;
Et quò jubes, fert cóncito
Imbres procella vórtice.

TIBI rebelles, Cónditor,
Metu ſalúbri cóncute;
Et ſúbditos non déſine
Mollíre rore grátiæ.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In Deo laudábimur totà die: ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſal.* 43. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Magníficat ánima mea Dóminum. *Luc.* 1. 46.

Preces ſi dicendæ ſint, habentur ſuprà, pag. 43.

Deinde dicitur Oratio ut in Proprio, & ſic aliis diebus.

Si facienda ſit Commemoratio alicujus Feſti occurrentis, fit hoc loco.

SUFFRAGIA AD VESPERAS.

Dicuntur ut ſuprà notatur, pag. 44.

Commemoratio de ſanctâ Cruce in Officio Feriali tantùm.

Ant. Mihi abſit gloriári niſi in Cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Gal.* 6. 14.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi; ℟. Pſalmum dicat nómini tuo. *Pſ.* 65. 4.

Orémus. *Oratio.*

PErpétuà nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Cru-

cis redímere dignátus es, qui vivis & regnas Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

De Sancta Maria.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens eſt. *Luc.* 1. 48. 49.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus, ℟. Deus in médio ejus. *Pſal.* 45. *v.* 5. 6.

Orémus. *Oratio.*

Concéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére; & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper vírginis interceſſióne à præſenti liberári triſtítia, & æternâ pérfrui lætítiâ. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

De ſanctis Pontificibus Eccleſiæ Rothomagenſis.

Ant. Hi ſunt ante thronum Dei, & férviunt ei die ac nocte in templo ejus: & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. *Apoc.* 7. 15.

℣. Exultábunt Sancti in glória, ℟. Lætabuntur in cubílibus ſuis. *Pſ.* 149. 5.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui nobis ſanctos Nicáſium, Mellónum, Victrícium, Románum, & álios beátos Pontífices quos Rothomagenſis venerátur Eccléſia, præfícere dignatus es, da, ipſis intercedéntibus, ut, eórum ſalutáribus mónitis informáti, ad te, qui via véritas, & vita es, ſecúri perveníre valeámus, Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

De Patrono vel Titulari Eccleſiæ fit Commemoratio ante vel poſt Commemorationes prædictas, pro dignitate illius, & ultimo loco de Pace.

De Pace.

Ant. Deus ómnium, qui fecit nobiſcum ſecundùm ſuam miſericórdiam, det nobis jucunditátem cordis & fíeri pacem in diébus noſtris. *Eccli.* 50 24. 25.

℣. Fiat pax in virtúte tua; ℟. Et abundántia in túrribus tuis. *Pſal.* 121. 7.

Orémus. *Oratio.*

Deus à quo ſancta deſidéria, recta conſilia & juſta ſunt ópera; da ſervis tuis illam, quàm mundus dare non poteſt, pacem; ut, & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tránquilla. Per Dóminum, &c.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84. 5.

Deus in adjutórium, &c. *& ſic aliis diebus.*

Ant. 8. g. Salvum.

Pſalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me; * neque

in ira tua corrípias me

Miſerére mei, Dómine, quóniam infirmus ſum : * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valdè : * ſed tu, Dómine, úſquequò ?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam : * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tui : * in inferno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum ; * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus ; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me omnes, qui operámini iniquitátem ; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam ;* Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubeſcant valdè velóciter.

Pſalmus 7.

DOmine Deus meus, in te ſperávi ; * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me.

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine, Deus meus, ſi feci iſtud, * ſi eſt iníquitas *in mánibus meis :*

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, in præcepto quod mandaſti, * & ſynagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc * in altum regrédere :

Dóminus júdicat pópulos : * Júdica me, Dómine, ſecundùm juſtítiam meam, & ſecundùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum, & díriges juſtum, * ſcrutans corda & renes Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſio Pſalmi 7.

DEus judex juſtus, fortis & pátiens, * nunquid iráſcitur per ſíngulos dies ?

Niſi converſi fuéritis, gladium ſuum vibrábit : * arcum ſuum tetendit, & parávit illum.

Et in eo parávit vaſa mortis, * ſagittas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam, concépit dolórem, * & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit

eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus deſcendet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus; * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Salvum me fac, Dómine, propter miſericórdiam tuam. *Pſal.* 6. 5.

Capitulum. 1. *Pet.* 5. 8.

SObrii eſtóte, & vigiláte; quia adverſárius veſter diábolus tanquam leo rúgiens círcuit quærens quem dévoret, cui resíſtite fortes in fide.

In Feſtis Simplicibus & Feriis, Hymnus.

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póſcimus,
Ut pro tua cleméntia
Hac nocte nos cuſtódias.

PROCUL recédant sómnia,
Et nóctium phantáſmata,
Hoſtemque noſtrum cómprime,
Ut caſta ſurgant córpora.

NOCTURNA per ſiléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui noſtra pax es, & quies
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi, ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16. 8.

Ant. 6. F. In manus tuas.

Canticum Simeonis. Luc. 2. 29.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum.

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Ant. In manus tuas comméndo ſpíritum meum; redemiſti me, Dómine Deus veritátis. *Pſal.* 30. 6.

In Simplicibus & Feriis dicuntur Preces ſequentes. (Flexis genibus, cum in Laudibus dictæ fuerunt Preces feriales) Non dicuntur intrà Octavas.

PRECES.

Kýrie eléiſon, Chriſte eléiſon, Kýrie eléiſon.

Pater noſter, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum, *ſecretò uſque ad* ℣. Carnis reſurrectiónem. ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine Deus patrum noſtrórum; ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3. 52.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ ſanctum; ℣. Et laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis. *Dan.* 3. 52.

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſécula. *Dan.* 3. 56.

℣. Benedícat nos Deus,

Deus noſter, ℟. Benedícat nos Deus. *Pſal. 66. 7. 8.*

Deinde Hebdomadarius facit Confeſſionem, mediocri voce dicens,

Confíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Joanni-Baptiſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis fratres;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Joannem-Baptiſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet.

Miſereátur tui omnípotens Deus, & dimiſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdomadarius dicit*, Amen.

Deinde Chorus repetit Confeſſionem; & ubi dictum eſt, vobis fratres, & vos fratres; *dicit*, tibi pater, *&* te pater.

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit,

Miſereátur veſtri omnípotens Deus, & dimiſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam æternam.

℟. Amen.

Qui ſolus recitat, ſemel dicit Confíteor, *ut ſuprà, omiſſis quæ clauduntur parentheſi; & ſemel*, Miſereátur noſtri omnípotens Deus, &c.

Indulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem peccátorum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miſéricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte iſtâ, ℟. Sine peccáto nos cuſtodíre.

℣. Miſerere noſtri, Dómine; ℟. Miſerére noſtri. *Pſal. 122. 3.*

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos: ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ. 32. 22.*

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam: ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ. 101. 2.*

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Viſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle; Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant, & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper. Per Dóminum noſtrum, &c.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Benedícat & cuſtódiat nos omnípotens & miſéricors Dóminus Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus.

℟. Amen.

Et ſic aliis diebus.

FERIA TERTIA AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Præoccupémus fáciem Dómini in confeſſióne, & * in pſalmis jubilémus ei. *Pſ.* 94. 2.

Pſ Veníte, *ut ſuprà*, *pag.* 2.

Hymnus.

CANDOR Paterni lúminis
Lux ipſe lucis, & dies,
Noćtem canendo rúmpimus:
Aſſiſte poſtulántibus.

AUFER tenébras méntium,
Fuga catervas dæmonum:
Expelle ſomnoléntiam,
Ne pigritantes óbruat.

SIC, Chriſte, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut proſit exorántibus,
Quod præcinentes pſállimus.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Dómine.

Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium
téntium perfeciſti l
propter inimícos tuc
déſtruas inimícum &
rem.

Quóniam vidébo
tuos, ópera digitóru
rum; * lunam & ſtell
tu fundaſti.

Quid eſt homo
memor es ejus? * au
hóminis, quóniam
eum?

Minuiſti eum pau
nùs ab Angelis, glóri
nóre coronaſti eum
conſtituíſti eum ſupe
mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſ
dibus ejus, * oves &
univerſas, ínſuper &
campi;

Vólucres cœli, &
maris, * qui perámbu
mitas maris.

Dómine Dóminus n
quàm admirábile eſt
tuum in univerſa tei

Pſalmus 18.

CŒli enarrant g
Dei, * & óper
nuum ejus annúntia
mentum.

Dies diéi eructa
bum, * & nox noct
cat ſciéntiam.

Non ſunt loquél
que ſermónes, *
non audiantur voc
rum.

In omnem terrar
vit ſonus eórum, *
nes orbis terræ verl
rum.

In ſole póſuit tabe
lum ſuum; * & ipſe ta

ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad currendam viam ; * à ſummo cœlo egréſſio ejus.

Et occurſus ejus uſque ad ſummum ejus ; * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Diviſio Pſalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas : * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi : * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea ; * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? ab occultis meis munda me ; * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei ; * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine adjútor meus, * & redemptor meus.

Antiph. Dómine adjútor meus, & redemptor meus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. d. Tu es Deus.

Pſalmus 75.

NOtus in Judæa Deus ; * in Iſraël magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis : * turbáti ſunt omnes inſipientes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum, * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium ; * terra trémuit & quiévit.

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi ; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera.

Terríbili & ei qui aufert ſpíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Pſalmus 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meà ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquiſívi, mánibus meis nocte contra eum, * & non ſum deceptus.

Rénuit conſolári ánima mea, * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum, & defécit ſpíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos æternos in mente hábui.

Et meditátus ſum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.

Nunquid in æternum projíciet Deus?* aut non appónet ut complacítior ſit adhuc.

Aut in finem miſericórdiam ſuam abſcindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviſcétur miſeréri Deus? * aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélſi.

Memor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Diviſio Pſalmi

DEus, in ſáncto quis Deus mag Deus noſter?* tu e qui facis mirabília.

Notam feciſti in virtútem tuam: * re in bráchio tuo p tuum, fílios Jacob ſeph.

Vidérunt te aquæ vidérunt te aquæ, & runt, * & turbá abyſſi.

Multitúdo ſónitu rum; * vocem d nubes.

Etenim ſagittæ tu ſeunt; * vox ton in rota.

Illuxérunt corruſc tuæ orbi terræ; * c ta eſt & contrémuit t

In mari via tua, & tuæ in aquis multis veſtígia tua non cogr tur.

Deduxiſti ſicut ove lum tuum, * in manu & Aaron.

Ant. Tu es Deus cis mirabília. *v.* 15.

IN III. NOCTU

Ant. 3. a. Quis int

Pſalmus 106.

COnfitémini D quóniam bonus niam in ſéculum córdia ejus.

Dicant qui redem à Dómino, * quos r de manu inimíci:

Et de regiónibus c gávit eos; * à ſolis O Occáſu, ab Aquil Mari.

Erravérunt in ſolitúdine in inaquóſo, * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſurientes, & ſitientes, * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia ſatiávit ánimam inánem, * & ánimam eſurientem ſatiávit bonis.

Sedentes in ténebris, & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & conſílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum; * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis, * & víncula eórum diſrúpit.

Diviſio Pſalmi 106.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suſcépit eos de via iniquitátis eórum; * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abomináta eſt ánima eórum; * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur, * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos, * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et ſacrifícent ſacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis.

Ipſi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit, & ſtetit ſpíritus procellæ; * & exaltáti ſunt fluctus ejus.

Aſcendunt uſque ad cœlos, & deſcendunt uſque ad abyſſos; * ánima eórum in malis tabeſcébat.

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius; * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum edúxit eos.

Et ſtátuit procellam ejus in auram; * & ſiluérunt fluctus ejus.

Et lætáti ſunt quia ſiluérunt; * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera diviſio Pſalmi 106.

COnfiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Et exaltent eum in eccléſia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Póſuit flúmina in deſertum, * & éxitus aquárum in ſitim;

Terram fructíferam in ſalſúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit deſertum in ſtagna aquárum, * & terram ſine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic eſurientes; * & conſtituérunt civitátem habitatiónis.

Et ſeminavérunt agros, & plantavérunt víneas, * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, & multiplicáti ſunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti ſunt, * & vexáti ſunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúſa eſt contémptio ſuper príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & póſuit ſicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur, * & omnis iníquitas oppilábit os ſuum.

Quis ſápiens, & cuſtódiet hæc, * & intélliget miſericórdias Dómini?

Ant. Quis intélliget miſericórdias Dómini? *v.* 43.

℣. In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam; ℟. Et nocte cánticum ejus. *Pſal.* 41. 9.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſal.* 33. 4.

Ant. 4. d. Prætende.

Pſalmus 35.

DIxit injuſtus, ut delinquat in ſemetípſo: * non eſt timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolósè egit in conſpectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, & dolus; * nóluit intellígere, ut benè ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo; áſtitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei: * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & jumenta ſalvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicaſti miſericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ; * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiam tuam ſciéntibus te,* & juſtítiam tuam his, qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ;* & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem,* expulſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. Prætende, Dómine, miſericórdiam tuam ſciéntibus te. *v.* 11.

Ant. 6. f. Rex.

Pſalmus 46.

OMnes Gentes, pláudite mánibus,* jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excelſus, terríbilis; * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis,* & Gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hereditátem ſuam: * ſpéciem Jacob, quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo,* & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus; * pſállite ſapienter.

Regnábit Deus ſuper Gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti ſunt.

Ant. Rex omnis terræ Deus; pſállite ſapienter. *v.* 8.

Ant. 3. A. Exaudi nos.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam; * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti, * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis: * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam; * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis, paraſti cibum illórum,* quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ſpes ómnium fínium terræ. *v. 6.*

Ant. 2. d. Deus.

Canticum Annæ 1. *Reg.* 2. 1.

EXultávit cor meum in Dómino,* & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos ; * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus, ut eſt Dóminus, neque enim eſt álius extra te ; * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicáre loqui ſublímia gloriantes : * recédant vétera de ore veſtro.

Quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt, * & ipſi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium ſuperátus eſt, * & infirmi accincti ſunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus ſe locavérunt ; * & famélici ſaturáti ſunt.

Donec ſtérilis péperit plúrimos ; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta eſt.

Dóminus mortíficat & vivíficat,* dedúcit ad ínferos & redúcit.

Dóminus páuperem facit & ditat, * humíliat & ſúblevat.

Súſcitat de púlvere egénum, * & de ſtércore páuperem ;

Ut ſédeat cum pr bus, * & ſólium glói neat.

Dómini enim ſunt nes terræ, * & póſui eos orbem.

Pedes ſanctórum ſervábit, & ímpii ir bris conticeſcent ;* q in fortitúdine ſua rob tur vir.

Dóminum formi adverſárii ejus ; * & ipſos in cœlis tonábi

Dóminus judicábi terræ, & dabit im Regi ſuo, * & ſubl cornu Chriſti ſui.

Ant. Deus ſcien Dóminus eſt. *v.* 3.

[*In Feſtis Sancton ſuperioris Cantici, di quens.*

Canticum. Tob. 1

MAgnus es, Dó in æternum, * ómnia ſécula regnum

Quóniam tu flage ſalvas : dedúcis ad & redúcis : * & non effúgiat manum tua

Confitémini Dómir Iſraël,* & in conſpect tium laudáte eum.

Quóniam ideò d vos inter Gentes, qu rant eum, * ut vos tis mirabília ejus,

Et faciátis ſcire quia non eſt álius D nípotens præter eum

Ipſe caſtigávit no ter iniquitátes noſt & ipſe ſalvábit nos

ter miſéricórdiam ſuam.

Aſpícite ergo quæ fecit nobiſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi: * Regemque ſéculorum exaltáte in opéribus veſtris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi: * quóniam oſtendit majeſtátem ſuam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, * credentes quòd fáciet vobiſcum miſericórdiam ſuam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum omnes electi ejus: * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 5. f. Secundùm.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus; * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério, & cíthara.

Laudáte eum in týmpano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis beneſonántibus; laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus laudáte Dóminum. *v.* 2.

Capitulum: *Rom.* 13. 8. 9.

FRatres; Némini quidquam debeátis, niſi ut ínvicem diligátis: qui enim díligit próximum, legem implévit. Nam ſi quod eſt áliud mandátum, in hoc verbo inſtaurátur: Díliges próximum tuum ſicut teipſum.

Hymnus.

ALes diéi núntius
Lucem propinquam præcinit:
Nos excitátor méntium
Jam Chriſtus ad vitam vocat.

AUFERTE, clamat, léctulos,
Ægro ſopóre déſides:
Caſtíque, recti, ac ſóbrii,
Vigiláte: jam ſum próximus.

JESUM ciámus vócibus,
Flentes, precantes, ſóbrii:
Inténta ſupplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

TU Chriſte, ſomnum díſcute:
Tu rumpe noctis víncula:
Tu ſolve peccátum vetus,
Novumque lumen íngere.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam;
℟. Quia in te ſperávi. *Pſal.* 142. 8.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. a. Erexit Dóminus cornu ſalútis nobis, in domo David púeri ſui. *Luc.* 1. 69.

Preces & Suffragia, ſi dicenda ſint, habentur ſuprà in Laudibus Feriæ ſecundæ.

AD PRIMAM.

Ant. 1. d. Exurge.

Pſalmus 9.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo;* narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te; * pſallam nómini tuo, Altíſſime.

In convertendo inimícum meum retrorſum: * infirmabuntur & períbunt à fácie tua.

Quóniam feciſti judícium meum & cauſam meam: * ſediſti ſuper thronum qui júdicas juſtítiam.

Increpaſti Gentes, & périit ímpius: * nomen eórum deleſti in æternum & in ſéculum ſéculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem; * & civitátes eórum deſtruxiſti.

Périit memória eórum cum ſónitu; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Paravit in judício thronum ſuum; * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium páuperi; * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

Pſállite Dómino, qui hábitat in Sion; * annuntiáte inter Gentes ſtúdia ejus:

Quóniam requírens ſánguinem eórum recordátus eſt: * non eſt oblítus clamórem páuperum.

Diviſio Pſalmi 9.

MIſerére mei, Dómine;*vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in ſalutári tuo:* infíxæ ſunt Gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo iſto quem abſcondérunt,* comprehénſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum,* omnes Gentes quæ obliviſcuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine, non confortétur homo: * judicentur Gentes in conſpectu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos: * ut ſciant Gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè, * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne.

Dùm ſupérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consiliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ; * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito, quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dùm áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum, * *inclinábit ſe; & cadet* cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus, * avertit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua; * ne obliviſcáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus eſt pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: * períbitis, Gentes, de terra illíus.

Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua; ne obliviſcáris páuperum.

v. 33.

Capitulum. 1. *Joan.* 2. 8.

FIlíoli mei: Ténebræ tranſiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit ſe in luce eſſe, & fratrem ſuum odit, in ténebris *eſt* uſque adhuc. Qui

díligit fratrem ſuum, in lúmine manet, & ſcándalum in eo non eſt.

℟. *breve.* Chriſte fili Dei vivi, &c. *ſuprà pag.* 47.

Preces habentur ibid.

AD TERTIAM.

Ant. 2. d. Oſtende.

Pſalmus 28.

AFferte Dómino, fílii Dei, * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem, afferte Dómino glóriam nómini ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit; * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tanquam vítulum Líbani: * & dilectus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: vox Dómini concutientis deſertum, * & commovébit Dóminus deſertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condenſa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit; * & ſedébit Dóminus Rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit; * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

Pſalmus 84.

BEnedixiſti, Dómine terram tuam, * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ, * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam, * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Nunquid in æternum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem.

Deus, tu converſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum ſalutáre ipsíus; * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi; * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt; * & juſtítia de cœlo proſpéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Pſalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum; * laus ejus in ecclésia ſanctórum.

Lætétur Iſraël in eo, qui fecit eum, * & fílii Sion exultent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro, * in týmpano & pſaltério pſallant ei;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória, * lætabuntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciendam vindictam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis;

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conſcriptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Ant. Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, & ſalutáre tuum da nobis. *Pſal.* 84. 8.

Capitulum. 1. *Joan.* 4. 20. 21.

SI quis díxerit quóniam díligo Deum, & fratrem ſuum óderit, mendax eſt. Qui enim non díligit fratrem ſuum quem videt, Deum, quem non videt, quómodo poteſt díligere? Et hoc mandátum habémus à Deo, ut qui díligit Deum, díligat & fratrem ſuum.

℟. *br.* Ego dixi: * Dómine, miſerére mei. *Repet.* Ego dixi; * Dómine, miſerére mei. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miſerére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repetitur* Ego. *Pſal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus eſto, ne derelinquas me; ℟. Neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus. *Pſal.* 26. 9.

Preces habentur ſuprà, pag. 51.

AD SEXTAM.

Ant. 6. f. Dóminus.

Pſalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes iniquitátem.

Quóniam tanquam fœnum velóciter areſcent; * & quemádmodum ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem, * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo, * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem: * ſúbditus eſto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo, qui proſperátur in via ſua; * in hómine faciente injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur; * ſuſtinentes autem Dóminum, ipſi hereditábunt terram.

Et adhuc puſillum, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hereditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum ſuum,

Ut dejíciant páuperem & inopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipſorum; * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto * ſuper divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conterentur, * confirmat autem juſtos Dóminus.

Diviſio Pſalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum, * & hereditas eórum in æternum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabuntur, * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes quemádmodum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet: * juſtus autem miserétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hereditábunt terram: * maledicentes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigentur; * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur, * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui, * & non vidi juſtum derelictum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur & cómmodat, * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum; * & inhábita in ſéculum ſeculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet ſanctos ſuos; * in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur; * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hereditábunt terram, * & inhabitábunt in ſéculum ſéculi ſuper eam.

Altera diviſio Pſalmi 36.

OS juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua

ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipſius; * & non ſupplantabuntur greſſus ejus.

Conſíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum cum judicábitur illi.

Expecta Dóminum, & cuſtódi viam ejus; & exaltábit te, ut hereditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani:

Et transívi, & ecce non erat; * & quæsívi eum, & non eſt inventus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico.

Injúſti autem diſperíbunt ſimul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salús autem juſtórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; & éruet eos à peccatóribus, & ſalvábit eos; * quia ſperavérunt in eo.

Ant. Dóminus amat judícium, & non derelinquet ſanctos ſuos. *v.* 28.

Capitulum. I. *Joan.* 4. 12. 13.

CHariſſimi; Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, & cháritas ejus in nobis perfecta eſt. In hoc cognóſcimus quóniam in eo manémus, & ipſe in nobis: quóniam de Spíritu ſuo dedit nobis.

℞. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo * In omni témpore. ℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Pſ.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℞. Pſallam Deo meo quándiù fúero. *Pſal.* 145. 2.

Preces habentur ſuprà, pag. 51.

AD NONAM.

Ant. 1. D. Hereditátem.

Pſalmus 57.

SI vere útique juſtítiam loquímini, * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injuſtítias manus veſtræ concinnant.

Alienáti ſunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero, * locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecundùm ſimilitúdinem ſerpentis, * ſicut áſpidis ſurdæ, & obturantis aures ſuas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis ſapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipſórum: * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens,* intendit arcum ſuum donec infirmentur.

Sicut cera, quæ fluit, auferentur: * ſupercécidit ignis, & non vidérunt ſolem.

Priuſquam intellígerent ſpinæ veſtræ rhamnum, * ſicut viventes, ſic in ira abſorbet eos.

Lætábitur juſtus cùm víderit vindíctam; * manus ſuas lavábit in ſánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique eſt fructus juſto, * útique eſt Deus júdicans eos in terra.

Pſalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre qui júdicas terram, * redde retributiónem ſuperbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur, & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes, qui operantur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite inſipientes in pópulo, * & ſtulti ali do ſápite.

Qui plantávit auren áudiet? * aut qui finxi lum, non consídera

Qui córripit Gente árguet?* qui docet l nem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogita hóminum,* quónian ſunt.

Diviſio Pſalmi 9

BEátus homo, qu erudíeris, Dómir de lege tua docúeris

Ut mítiges ei à dieb lis,* donec fodiátur tóri fóvea.

Quia non repellet l nus plebem ſuam,* & ditátem ſuam non de quet,

Quoadúſque juſtíti vertátur in judícium qui juxta illam omne recto ſunt corde.

Quis conſurget mi versùs malignantes? quis ſtabit mecum a sùs operantes iniquit

Niſi quia Dóminus vit me, * paulò min bitaſſet in inferno mea.

Si dicébam: Mot pes meus, * miſeri tua, Dómine, adj me.

Secundùm multitú dolórum meórum in de meo, * conſola tuæ lætificavérunt ár meam.

Nunquid adhæret des iniquitátis, * qui labórem in præcepto

Captábunt in ánimam juſti, * & ſánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipſorum, & in malítia eórum diſperdet eos; * diſperdet illos Dóminus Deus noſter.

Ant. Hereditátem ſuam non derelinquet Dóminus. *v.* 14.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 18.

Filíoli mei : Non diligámus verbo, neque linguâ, ſed ópere & veritáte.

℟. *br.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine, *Repet.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce ſervo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occultis. *Pſal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, ℟. Ut non moveántur veſtígia mea *Pſ.* 16. 5.

Preces habentur ſuprà, pag. 51.

AD VESPERAS.

Ant. 2. d. Miſerére.

Pſalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum, * in mánibus dominórum ſuórum;

Sicut óculi ancillæ * in mánibus dóminæ ſuæ.

Ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, * donec miſereátur noſtri.

Miſerére noſtri, Dómine, miſerére noſtri; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne :

Quia multùm repleta eſt ánima noſtra;* oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſuperbis.

Ant. Miſerére noſtri, Dómine, miſerére noſtri. *v.* 3.

Ant. 3. a. Adjutórium.

Pſalmus 123.

Niſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſraël; * niſi quia Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem pertranſívit ánima noſtra * forſitan pertranſiſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt, * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini. *v.* 8.

Ant. 4. d. Bénefac.

Pſalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus; * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtorum; * ut non extendant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſraël.

Ant. Bénefac, Dómine, bonis, & rectis corde. *v.* 4.

Ant. 5. a. Converte.

Pſalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc repletum eſt gáudio os noſtrum; * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum; * facti ſumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in Auſtro.

Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes ſemina ſua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos ſuos.

Ant. Converte, Dómine, captivitátem noſtram. *v.* 4.

Ant. 7. c. Niſi Dóminus.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtra vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit dilectis ſuis ſomnum; * ecce heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis; * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implevit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur cùm loquetur inimícis ſuis in porta.

Ant. Niſi Dóminus ædificáverit domum, in vanum laboravérunt qui ædíficant eam. *v.* 2.

Capitulum. Galat. 5. 13.

PEr charitátem Spíritûs ſervíte ínvicem. Omnis enim lex in uno ſermóne implétur: Díliges próximum tuum ſicut teipſum.

Hymnus.

TErræ mariſque Cónditor,
Aquis refúſis ímperas;

Vix imperantem ſéntiunt:
Siccáta tellus énatat.

Fontes creas & flúmina,
Marique metas ímprimis;
Littus ferítur flúctibus,
Tu frangis undas dépterà.

Sol arva nondum cónfovet,
Glebas nec imber mólliit;
Tellus abundat trítico,
Et gloriátur flóribus.

Dona, Creator, córdibus,
Quæ ſeminaſti gérmina:
Tibi, tuǽque débitos
Proferre fructus glóriæ.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. A cuſtódia matutína uſque ad noctem ſperet Iſraël in Dómino; ℟. Quia apud Dominum miſericórdia. *Pſal.* 129. 6. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. *Luc.* 1. 47.

Preces habentur ſuprà, *pag.* 43.

Suffragia verò, *pag.* 44.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. d. Réſpice.

Pſalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagittas ſuas in pharétra, * ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt; * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos; * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Pſalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, * quóniam defécit ſanctus; quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquiſque ad próximum ſuum; * lábia dolóſa, in corde & corde locúti ſunt.

Diſperdat Dóminus univerſa lábia dolóſa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt, * quis noſter Dóminus eſt?

Propter miſériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári; * fi-

duciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta ; * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplum.

Tu, Dómine, ſervábis nos, & cuſtódies nos, * à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant: * ſecundùm altitúdinem tuam multiplicaſti fílios hóminum.

Pſalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíſcéris me in finem ?*Uſquequò avertis fáciem tuam à me ?

Quándiù ponam conſília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem ?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me ? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte ; * nequando dicat inimícus meus : Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero ; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo ; cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Réſpice & exaudi me, Dómine Deus meus.

℣. 4.

Capitulum. Thren. 2. 19.

LAuda in nocte, in princípio vigiliárum: effunde ſicut aquam cor tuum ante conſpectum Dómini ; leva ad eum manus tuas.

Hymnus Te lucis ante términum, &c. Nunc dimittis. *Preces & Oratio ut ſuprà*, *pag.* 60.

FERIA QUARTA
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Deus magnus Dóminus, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 94. 3.

Pſ. Venite, *pag.* 2.

Hymnus.

REꝜUM Creátor óptime
Rectorque noſter áſpice :
Nos à quiéte nóxia,
Merſos ſopóre, líbera.

Te, ſancte Chriſte, póſcimus :
Ignoſce culpis ómnibus :
Ad confitendum ſúrgimus
Moraſque noctis rúmpimus.

Mentes, manúſque tóllimus,
Prophéta ſicut nóctibus
Nobis gerendum præcipit
Pauluſque geſtis cénſuit.

Vides malum, quod fécimus :
Occulta noſtra pándimus,
Preces gementes fúndimus
Dimitte quod peccávimus.

Qui nos creávit laus Patri
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO

Ant. 4. e. Beáta.

Pſalmus 23.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus ; * or

bis terrárum, & univerſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum, * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcendet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ?* Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles; * & introibit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ?* Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Pſalmus 32.

EXultáte juſti in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in pſaltério decem chordárum pſállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè pſállite ei in vociferatióne.

Quia rectum eſt verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium: * miſericórdia Dómini plena eſt terra;

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt, * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris; * ponens in theſauris abyſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus díſſipat consília Géntium; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 32.

BEáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus; * pópulus quem elégit in hereditátem ſibi.

De cœlo reſpéxit Dóminus, * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo * reſpéxit ſuper omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem; * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalútem, * in abundántia au-

tem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuentes eum ; * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum ,* & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum ; * quóniam adjútor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætábitur cor noſtrum ; * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine , ſuper nos;* quemádmodum ſperávimus in te.

Ant. Beáta gens , cujus eſt Dóminus Deus ejus. *Pſ.* 32. 12.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. d. Benedictus.

Pſalmus 67.

EXurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus :* & fúgiant qui odérunt eum , à fácie eju .

Sicut déficit fumus, defíciant : * ſicut fluit cera à fácie ignis , ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti epulentur , & exultent in conſpectu Dei,* & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo , pſalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei , qui aſcendit ſuper occáſum, Dóminus nomen illi.

Exultáte in conſpectu ejus ; * turbabuntur à fácie ejus , patris orphanórum , & júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſuo ;* Deus , qui inhabitáre facit unius moris in domo ;

Qui edúcit vinct
titúdine , * ſir ſi
qui exáſperant , q
tant in ſepulcris.

Deus cùm egre
conſpectu pópuli t
pertransíres in de

Terra mota eſt
cœli diſtillavérun
Dei Sínaï , * à fáci
raël.

Plúviam volunt
gregábis , Deus , h
tuæ ;* & infirmát
verò perfeciſti ean

Animália tua ha
in ea ;* paraſti in
ne tua páuperi , D

Diviſio Pſalm

DOminus dabit
evangelizánti
túte multâ.

Rex virtútum
dilecti , * & ſpeci
divídere ſpólia.

Si dormiátis inte
cleros, pennæ colu
argentátæ , * & p
dorſi ejus in pallór

Dùm diſcernit co
ges ſuper eam , * n
babuntur in Selmo

Mons Dei, mons
mon coagulátus, n
guis

Ut quid ſuſpicám
tes coagulátos ? *
quo beneplácitum
habitáre in eo : ét
minus habitábit i

Curru Dei dece
bus múltiplex, míl
tium : * Dóminus
Sina, in ſancto.

Aſcendiſti in al
piſti captivitáte

cepiſti dona in homínibus.

Etenim non credentes* inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídiè : * próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciendi ; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúntamen Deus confringet cápita inimicórum ſuórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis ſuis.

Dixit Dóminus : Ex Baſan convertam, * convertam in profundum maris ;

Ut intingátur pes tuus in ſánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipſo.

Vidérunt ingreſſus tuos, Deus, * ingreſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti pſalléntibus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

Altera diviſio Pſalmi 67.

IN ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Iſraël.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus, * in mentis exceſſu.

Príncipes Juda, duces eórum, * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ ; * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúſalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos, qui probáti ſunt argento.

Díſſipa Gentes quæ bella volunt ; vénient legáti ex Ægypto ; * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * pſállite Dómino.

Pſállite Deo, qui aſcendit ſuper cœlum cœli, * ad Orientem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis, * date glóriam Deo.

Super Iſraël magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſraël ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ : * benedictus Deus.

Ant. Benedictus Dóminus die quotídiè. ℣. 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Sanctus.

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, * exultet terra, * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus, * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ, * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus, * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes, qui

adórant ſculptília * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram, * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini juſti in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum; * in conſpectu Géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo omnis terra, * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, * in cíthara & voce pſalmi.

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ, * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & [illegible] nitúdo ejus; * orbis t[illegible] rum, & qui hábitant i[illegible]

Flúmina plaudent m[illegible] ſimul montes exultáb[illegible] conſpectu Dómini, * [illegible] niam venit judicáre te[illegible]

Judicábit orbem t[illegible] rum in juſtítia, * & pó[illegible] in æquitáte.

Pſalmus 98.

DOminus regnávit, [illegible] cantur pópuli; * q[illegible] det ſuper Chérubim, [illegible] veátur terra.

Dóminus in Sion [illegible] gnus, * & excelſus ſupe[illegible] nes pópulos.

Confiteantur nómin[illegible] magno, * quóniam ter[illegible] & ſanctum eſt.

Et honor Regis judi[illegible] díligit; * tu paraſti d[illegible] tiónes, judícium & [illegible] tiam in Jacob tu feciſt[illegible]

Exaltáte Dóminum [illegible] noſtrum, & adoráte ſc[illegible] lum pedum ejus; * quó[illegible] ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſ[illegible] dótibus ejus, * & Sa[illegible] inter eos, qui invocan[illegible] men ejus.

Invocábant Dómin[illegible] & ipſe exaudiébat eos [illegible] colúmna nubis loque[illegible] ad eos.

Cuſtodiébant teſtim[illegible] ejus, * & præceptum [illegible] dedit illis.

Dómine Deus noſte[illegible] exaudiébas eos; * De[illegible] propítius fuiſti eis, & [illegible] cens in omnes adinve[illegible] nes eórum.

Exaltáte Dóminum [illegible]

noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus ; * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

Ant. Sanctus Dóminus Deus noſter. *v.* 9.

℣. In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam; ℟. Et nocte cánticum ejus. *Pſal.* 41. 9.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Adjútor meus, tibi pſallam, ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58. 18.

Ant. 1. d. Tu es.

Pſalmus 43.

DEus, áuribus noſtris audívimus, patres noſtri annuntiavérunt nobis opus, * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua Gentes diſpérdidit, & plantaſti eos : * afflixiſti pópulos, & expuliſti eos.

Nec enim in gládio ſuo poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos ;

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui ; * quóniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe Rex meus, & Deus meus, * qui mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperábo ; * & gládius meus non ſalvábit me.

Salvaſti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudiſti.

Ant. Tu es ipſe Rex meus, & Deus meus, qui mandas ſalútes Jacob. *v.* 5.

Ant. 2. d. In Deo.

Diviſio Pſalmi 43.

IN Deo laudábimur tota die ; * & in nómine tuo confitébimur in ſéculum.

Nunc autem repuliſti & confudiſti nos ; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Avertiſti nos retrorſum poſt inimícos noſtros ; * & qui odérunt nos, diripiébant ſibi.

Dediſti nos tanquam oves eſcárum, * & in Géntibus diſperſiſti nos.

Vendidiſti pópulum tuum ſine prétio ; * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuiſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deríſum his, qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuiſti nos in ſimilitúdinem Géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me eſt, * & confúſio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrantis, & obloquentis, * à fácie inimíci, & perſequentis.

Hæc ómnia venérunt ſuper nos, nec oblíti ſumus te, * & iníquè non égimus in teſtamento tuo.

Et non receſſit retrò cor noſtrum, * & declinaſti ſémitas noſtras à via tua;

Quóniam humiliaſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Ant. In Deo laudábimur totâ die. *v.* 9.

Ant. 3. c. Exurge.

Altera diviſio Pſalmi 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad Deum aliénum.

Nonne Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine: * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis, * oblivíſceris inópiæ noſtræ & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra; * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exurge, Dómine, ádjuva nos, * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Exurge, quare obdormis, Dómine: exurge, & ne repellas in finem. *v.* 23.

Ant. 5. a. Adónaï.

Canticum Judith. 16. 2.

INcípite Dómino in týmpanis, * cantáte Dómino in cýmbalis.

Moduláminiilli pſalmum novum; * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella, * Dóminus nomen eſt illi.

Qui póſuit caſtra ſua in médio pópuli ſui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum noſtrórum.

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo noſtro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, * & præclárus in virtúte tua, & quem ſuperáre nemo poteſt.

Tibi ſérviat omnis creatúra tua: * quia dixiſti, & facta ſunt.

Miſiſti Spíritum tuum, & creáta ſunt, * & non eſt qui reſiſtat voci tuæ.

Montes à fundaméntis movebuntur cum aquis: * petræ, ſicut cera, liqueſcent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Adónaï Dómine, magnus es tu, & præclarus in virtúte tua. *v.* 16.

In Feſtis Sanctorum, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens.

Canticum. Eccli. 39. 19.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus ſuis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum veſtrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis.

Et ſic dicétis in confeſſióne: * Opera Dómini uni-

verſa bona valde.

In verbo ejus ſtetit aqua ſicut congéries: * & in ſermóne oris illíus ſicut exceptória aquárum.

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non eſt minorátio in ſalúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non eſt quidquam abſcónditum ab óculis ejus.

A ſéculo uſque in ſéculum réſpicit, * & nihil eſt mirábile in conſpectu ejus.]

Ant. 8. c. Deo noſtro.

Pſalmus 146.

LAudáte Dóminum quóniam bonus eſt pſalmus; * Deo noſtro ſit jucunda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúſalem Dóminus, * diſperſiónes Iſraëlis congregábit.

Qui ſanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus, * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne; * pſállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat jumentis eſcam ipſorum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Deo noſtro ſit jucunda, decoráque laudátio.

℣. 1.

Capitulum. Rom. 15. 4.

QUæcunque ſcripta ſunt, ad noſtram doctrínam ſcripta ſunt, ut per patiéntiam, & conſolatiónem Scripturárum ſpem habeámus.

Hymnus.

NOx, & tenébræ, & núbila,
Confúſa mundi, & túrbida:
Lux intrat; albeſcit polus:
Chriſtus venit: diſcédite.

CALIGO terræ ſcínditur
Percuſſa ſolis ſpículo,
Rebuſque jam color redit
Vultu nitentis síderis.

TE, Chriſte, ſolum nóvimus,
Te, mente purâ, & símplici,
Flendo, & canendo, quæſumus,
Intende noſtris ſénſibus.

SUNT multa fucis íllita,
Quæ luce purgentur tuâ:
Tu vera lux cœléſtium,
Vultu ſeréno illúmina.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,

Qui charitáte nos foves ,
Sit par tibi laus , Spíritus.
Amen.

℣. Exultábo manè miſericórdiam tuam , Dómine ;
℟. Quia factus es ſuſceptor meus. *Pſal.* 58. 17.

Ad Benedictus , *Ant.* 6. f. Jusjurandum jurávit ad Abraham patrem noſtrum , datúrum ſe nobis. *Luc.* 1. 73.

Preces & Suffragia habentur ſuprà , in Laudibus Feriæ ſecundæ.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Non avertas.

Pſalmus 101.

DOmine , exaudi oratiónem meam ; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me ; * in quacunque die tríbulor , inclína ad me aurem tuam.

In quacunque die invocávero te , * velóciter exaudi me.

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei ; * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum , & áruit cor meum ; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis ; * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi , * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant

mihi inimíci mei ; *
laudábant me , ad
me jurábant.

Quia cínerem ta
panem manducában
potum meum cum fle
cébam.

A fácie iræ & in
tiónis tuæ ; * quia é
alliſiſti me.

Dies mei ſicut umb
clinavérunt ; * & eg
fœnum árui.

Tu autem , Dómi
æternum pérmanes
memoriále tuum in
ratiónem & generati

Diviſio Pſalmi 1

TU exurgens miſ
ris Sion , * quia
pus miſerendi ejus ;
venit tempus.

Quóniam placuéru
vis tuis lápides ejus
terræ ejus miſerebu

Et timébunt Gent
men tuum , Dómine
omnes reges terræ g
tuam.

Quia ædificávit Dó
Sion , * & vidébitur i
ria ſua.

Reſpéxit in orat
humílium , * & non
precem eórum.

Scribantur hæc in
ratióne áltera ; * &
lus qui creábitur ,
bit Dóminum.

Quia proſpéxit de
ſo ſancto ſuo : * Dó
de cœlo in terram a

Ut audíret gémitus
peditórum , * ut ſólv
lios interemptórum.

Ut annúntient in

nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem.

In conveniendo pópulos in unum & reges, * ut sérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum, * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera diviſio Pſalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundaſti; * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt, tu autem pérmanes; * & omnes ſicut veſtiméntum veteraſcent.

Et ſicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur: * tu autem idem ipſe es, & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt,* & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

Ant. Non avertas fáciem tuam à me; in quacunque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam. *v.* 3.

Capitulum. Eccli. 2. 9. 11.

QUi timétis Dóminum, ſperáte in illum, & in oblectatiónem véniet vobis miſericórdia. Scitóte, quia nullus ſperávit in Dómino, & confúſus eſt.

℟. *br.* Chriſte fili Dei vivi, &c. *ſuprà, pag.* 47.

Preces habentur, ibid.

AD TERTIAM.

Ant. 2. d. Voluntáriè.

Pſalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus eſt, & vocávit terram, * à ſolis ortu uſque ad occáſum.

Ex Sion ſpécies decóris ejus: * Deus manifeſtè véniet: Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet; * & in circúitu ejus tempeſtas válida.

Advocábit cœlum deſurſùm, & terram, * diſcérnere pópulum ſuum.

Congregáte illi ſanctos ejus, * qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus,* quóniam Deus judex eſt.

Audi pópulus meus, & loquar; Iſraël, & teſtificábor tibi; * Deus Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te: * holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſilvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulcritúdo agri mecum eſt.

Si eſuríero, non dicam tibi; * meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Nunquid manducábo carnes taurórum? * aut ſánguinem hircórum potábo?

Immola Deo ſacrifícium laudis, * & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, & honorificábis me.

Diviſio Pſalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enarras juſtítias meas, & aſſúmis teſtamentum meum per os tuum ?

Tu veró odiſti diſciplínam, * & projeciſti ſermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris pórtionem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ; * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas ſcándalum : * hæc feciſti, & tácui.

Exiſtimaſti, iníque, quòd ero tui símilis : * árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviſcímini Deum ; * nequando rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * & illic iter, quo oſtendam illi ſalutáre Dei.

Pſalmus 53.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam, * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni inſurrexérunt adverſùm me, &
fortes quæſiérunt á
meam, * & non prc
runt Deum ante co
tum ſuum.

Ecce enim Deus
me, * & Dóminus
tor eſt ánimæ meæ

Averte mala i
meis, * & in verit
diſperde illos.

Voluntáriè ſacr
tibi, * & confité or
tuo, Dómine, q
bonum eſt.

Quóniam ex omni
latióne eripuíſti me
ſuper inimícos meos
xit óculus meus.

Ant. Voluntáriè
cábo tibi, & confitél
mini tuo, Dómine.

Capitulum. 1. *Pet.*

CHaríſſimi : Dó
Chriſtum ſanc
in córdibus veſtris,
ſemper ad ſatisfac
omni poſcenti vos
nem de ea, quæ i
eſt, ſpe.

℟. *br.* Ego dixi :
mine, miſerére me
pet. Ego dixi : * D
miſerére mei. ℣. Sa
mam meam, quia
tibi. * Dómine, m
mei. ℣. Glória Pa
Fílio, & Spirítui
Repetitur Ego dixi
40. 5.

℣. Adjútor meus e
derelinquas me ; ℟.
deſpícias me, Deus
ris meus. *Pſal.* 26.

Preces habentur ſup
51.

AD SEXTAM.

Ant. 6. f. Bénedic.

Pſalmus 100.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Pſallam & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam, * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum, * declinántem à me malígnum non cognoſcébam.

Detrahentem ſecretò próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Superbo óculo & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum; * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui facit ſupérbiam; * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conſpectu oculorum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Pſalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino, * & ómnia, quæ intrà me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis, * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam, * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * filiis Iſraël voluntátes ſuas.

Miſerátor, & miſéricors Dóminus, * longánimis, & multùm miſéricors.

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in æternum comminábitur.

Non ſecundùm peccáta noſtra fecit nobis, * neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis.

Quóniam ſecundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timentes ſe.

Quantùm diſtat Ortus ab Occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Diviſio Pſalmi 102.

QUómodò miſerétur pater filiórum, miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe, * quóniam ipſe cognóvit figmentum noſtrum.

Recordátus eſt quóniam pulvis ſumus; * homo ſicut fœnum dies ejus, tanquàm

flos agri ſic efflorébit.

Quóniam ſpíritus pertransíbit in illo, & non ſubſiſtet, * & non cognoſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab æterno, * & uſque in æternum ſuper timentes eum.

Et juſtítia illíus in fílios filiórum, * his qui ſervant teſtamentum ejus;

Et mémores ſunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * miniſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus; * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Bénedic, ánima mea, Dómino. *v.* 22.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 2. 3.

CHaríſſimi, nunc fílii Dei ſumus: & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum ſícuti eſt. Et omnis qui habet hanc ſpem in eo, ſanctíficat ſe, ſicut & ille ſanctus eſt.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo. * In omni témpore. ℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Pſal.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Pſallam Deo meo quándiù fúero. *Pſal.* 145. 2.

Preces habentur ſuprà, pag. 51.

AD NONAM.

Ant. 2. d. Adjuva me.

Pſalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, & os dolóſi ſuper me apertum eſt.

Locúti ſunt adverſùm me linguâ dolosâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et poſuérunt adverſùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Conſtítue ſuper eum peccatórem; * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & epiſcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * &

: de habitatióni-

ur fœnerátor om-
tántiam ejus; * &
aliéni labóres ejus.
illi adjútor; * nec
iſereátur pupillis

io Pſalmi 108.
nati ejus in intéri-
; * in generatióne
átur nomen ejus.
móriam rédeat inſ-
trum ejus in conſ-
mini; * & peccá-
ris ejus non deleá-

contra Dóminum
& diſpéreat de ter-
ria eórum; * pro
non eſt recordátus
iſericórdiam.
ſecútus eſt hómi-
pem, & mendí-
& compunctum
ortificáre.
léxit maledictió-
: véniet ei; * &
enedictiónem, &
tur ab eo.
iit malediĉtiónem
imentum, * & in-
ut aqua in interió-
& ſicut óleum in
jus.
i ſicut veſtimen-
o operítur, * & ſi-
, quâ ſemper præ-

opus eórum, qui
it mihi apud Dó-
* & qui loquun-
adversùs ánimam

Dómine, Dómi-
mecum propter no-
men tuum, * quia ſuávis
eſt miſericórdia tua.

Altera diviſio Pſalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego ſum; * & cor meum conturbátum eſt intrà me.

Sicut umbra cùm declí-nat ablátus ſum, * & excuſſus ſum ſicut locuſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio; * & caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum oppróbrium illis, * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine Deus meus; * ſalvum me fac ſecundùm miſericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc, * & tu, Dómine, feciſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces; * qui inſurgunt in me, confundantur; ſervus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiantur ſicut diplóide confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum.

Quia áſtitit à dextris páuperis, * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

Ant. Adjuva me, Dómine Deus meus, ſalvum me fac ſecundùm miſericórdiam tuam. *v.* 26.

Capitulum. Heb. 10. 35.

FRatres: Nolíte amíttere confidéntiam veſtram,

quæ magnam habet remuneratiónem. Patiéntia enim vobis neceſſária eſt; ut voluntatem Dei facientes, reportétis promiſſiónem.

℟. *br.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. *Repetit.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce ſervo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occultis. *Pſal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, ℟. Ut non moveantur veſtígia mea. *Pſ.* 16. 5.

Preces habentur ſuprà, pag. 51.

AD VESPERAS.

Ant. 8. c. Beáti.

Pſalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abundans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novellæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſraël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum. *v.* 1.

Ant. 3. c. Confundantur.

Pſalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſraël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres; * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundantur, & convertantur retrorſum omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum: * quod priuſquam evellátur, exáruit;

De quo non implévit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos, * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Confundantur omnes qui odérunt Sion. *v.* 5.

Ant. 1. g. Sperávit.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervéveris, Dómine: * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt; * & propter legem tuam ſuſtinui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in

verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem, * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sperávit ánima mea in Dómino. *v.* 5.

Ant. 4. a. Speret.

Pſalmus 130.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum; * neque eláti ſunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam; * ſed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino, * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Ant. Speret Iſraël in Dómino. *v.* 3.

Ant. 1. a. Quàm bonum.

Pſalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum, * habitáre fratres in unum.

Sicut unguentum in cápite, quod deſcendit in barbam, barbam Aaron, * quod deſcendit in oram veſtimenti ejus.

Sicut ro Hermon, * qui deſcendit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſéculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitare fratres in unum. *v.* 1.

Capitulum. Rom. 15. 13.

DEus ſpei répleat vos omni gáudio & pace in credendo, ut abundétis in ſpe, & virtúte Spíritûs ſancti.

Hymnus.

QUAM grande nobis, Cónditor,
Aſtris volúmen éxplicas!
His te potentem flámmeis
Donas legendum lítteris.

TE ſol vocánte próſilit;
Lunáque lux reflécitur:
Stellæ micant, & ſíngulis
Tu certa ponis nómina.

QUI luce tantâ múneras
Terram, Deus; quàm díligi,
Quàm dignus es perénnibus
Orbis coeli præcóniis!

ÆTHER quot ignes éxhibet;
Tot óribus te prædicat;
Ut prædicéris plénius,
His ora noſtra júngimus.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitate nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Ad te clamávi totâ die, Dómine; ℟. Lætífica ánimam ſervi tui. *Pſal.* 85. 3. 4.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. Miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1. 50.

Preces habentur ſuprà, pag. 43.

Suffragia verò pag. 44.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. A. Conſerva me.

Pſalmus 13.

DIxit inſípiens in corde ſuo : * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abomi-nábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis ; * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Dóminus de cœlo proſpé-xit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum ; linguis ſuis dolósè agébant ; * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt : * velóces pedes eórum ad effundendum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoſcent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis ?

Dóminum non invocavérunt ; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt : conſílium ínopis confudiſtis : * quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël ? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo ?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam ;

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua.

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos ſuos ;

Ad níhilum deductus eſt in conſpectu ejus malígnus ; * timentes autem Dóminum gloríficat ;

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit ; * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Pſalmus 15.

COnſerva me, Dómine, quóniam ſperávi in te, * dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum ; * póſteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus ; * nec memor ero nóminum

m eórum per lábia

nus pars hereditátis
: cálicis mei : * tu
reſtítues hereditá-
m mihi.
cecidérunt mihi in
; * étenim heré-
a præclára eſt mi-

ſcam Dóminum ,
it mihi intellec-
nſuper & uſque ad
increpuérunt me
ei.
lébam Dóminum
ctu meo ſemper ; *
à dextris eſt mihi,
móvear.
r hoc lætátum eſt
n, & exultávit lin-
; * inſuper & caro
uieſcet in ſpe.
am non derelin-
mam meam in in-
* nec dabis Sanc-
m vidére corrup-

mihi feciſti vias
implébis me lætí-
vultu tuo ; * de-
es in déxtera tua
finem.
Conſerva me , Dó-
uóniam ſperávi in
15. 1.
n. *Eccli.* 32. 17. 18.
lícito Dóminum ,
fecit te. Qui vigi-
ad illum invénient
tiónem.
us, Te lucis ante
n, &c. Nunc di-

& Oratio ut ſuprà.

FERIA QUINTA.
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Non repellet Dóminus plebem ſuam : * Veníte, adorémus. *Pſ.* 93. 14.

Pſ. Veníte. *pag.* 2.

Hymnus.

NOx atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium ;
Nos confitentes, póſcimus
Te, juſte Judex córdium ;
Ut áuferas piácula,
Sordeſque mentis ábluas :
Doneſque, Chriſte, grátiam,
Ut arceantur crímina.
Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia :
Obſcúra geſtit tóllere,
Et te, Redemptor, quærere.
Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Deus.

Pſalmus 77.

ATténdite, pópule meus, legem meam ; * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum, * loquar propoſitiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea, * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſraël.

Quanta mandávit pátribus noſtris nota fácere ea fíliis ſuis, * ut cognoſcat generátio áltera.

Fílii qui naſcentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis ſuis.

. Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliviſcantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant.

Ne fiant ſicut patres eórum, * generátio prava & exáſperans;

Generátio, quæ non diréxit cor ſuum, * & non eſt créditus cum Deo ſpíritus ejus.

Fílii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * converſi ſunt in die belli.

Non cuſtodiérunt teſtamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti ſunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus, quæ oſtendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & ſtátuit aquas quaſi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Diviſio Pſalmi. 77.

INterrúpit petram in eremo, * & adaquávit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei, * in iram excitavérunt Excelſum in inaquóſo.

Et tentavérunt Deum in córdibus ſuis, * ut péterent eſcas animábus ſuis.

Et malè locúti ſunt de Deo, * dixérunt: Nunquid póterit Deus paráre menſam in deſerto?

Quóniam percuſſit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt.

Nunquid & panem póterit dare, * aut paráre menſam pópulo ſuo?

Ideò audívit Dóminus, & diſtulit; * & ignis accenſus eſt in Jacob, & ira aſcendit in Iſraël.

Quia non credidérunt in Deo, * nec ſperavérunt in ſalutári ejus.

Et mandávit núbibus déſuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo; * cibária miſit eis in abundántia.

Altera diviſio Pſalmi 77.

TRánſtulit Auſtrum de cœlo, * & induxit in virtúte ſua Africum.

Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes, * & ſicut

arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt & ſaturáti ſunt nimis, & deſidérium eórum áttulit eis; * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum, * & ira Dei aſcendit ſuper eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Iſraël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc; * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum, & revertebantur, * & dilúculò veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt, quia Deus adjútor eſt eórum, * & Deus excelſus redemptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & linguâ ſuâ mentíti ſunt ei;

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti ſunt in teſtamento ejus.

Ipſe autem eſt miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non diſperdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram ſuam, * & non accendit omnem iram ſuam;

Et recordátus eſt quia caro ſunt, * ſpíritus vadens, & non rédiens.

Ant. Deus excelſus ipſe eſt miséricors, & propítius fiet peccátis. *v.* 38.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Elégit.

Diviſio Pſalmi 77.

QUóties exacerbavérunt eum in deſerto, * in iram concitavérunt eum in inaquóſo?

Et converſi ſunt, & tentavérunt Deum, * & ſanctum Iſraël exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis.

Sicut póſuit in Ægypto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convertit in ſánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Miſit in eos cœnomyïam, & comédit eos, * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locuſtæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & poſſeſſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ, indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, * immiſſiónes per ángelos malos.

Viam fecit ſémitæ iræ ſuæ non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúſit.

Et percuſſit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábſtulit ſicut oves pópulum ſuum, * & perduxit eos tanquam gregem in deſerto.

Et deduxit eos in ſpe, & non timuérunt; * & inimícos eórum opéruit mare.

Altera diviſio Pſalmi 77. Et

INduxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum Gentes; * & ſorte divíſit eis terram in funículo diſtributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſraël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelſum, * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum quemádmodum patres eórum, * converſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit; * & ad níhilum redégit valdè Iſraël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum ſuum; ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hereditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis; * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt; * & víduæ eórum non plorabantur.

Et excitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percuſſit inimícos ſuos in poſterióra: * oppróbrium ſempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribum Ephraïm non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Altera diviſio Pſalmi 77. Et

ÆDificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum in terra, * quam fundávit in ſécula.

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſúſtulit eum de grégibus óvium.

De poſt fœtantes accépit eum * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſraël hereditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui, * & in intelléctibus mánuum ſuárum deduxit eos.

Ant. Elégit Dóminus tribum Juda, montem Sion quem dilexit. *ỽ.* 68.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. f. Dómine.

Pſalmus 88.

MIſericórdias Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixiſti : In æternum miſericórdia ædificábitur in cœlis ; * præparábitur véritas tua in eis.

Diſpóſui teſtamentum electis meis , jurávi David ſervo meo : * Uſque in æternum præparábo ſemen tuum ;

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * ſedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine :* étenim veritátem tuam in eccléſia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino , * símilis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus , qui glorificátur in concílio ſanctórum , * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum , quis ſímilis tibi ?*potens es, Dómine , & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris,* motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliaſti ſicut vulnerátum , ſuperbum; * in bráchio virtútis tuæ diſperſiſti inimícos tuos.

Tui ſunt cœli , & tua eſt terra : * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundaſti.

Aquilónem , & mare tu creaſti ; * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia ; * firmétur manus tua , & exaltétur déxtera tua.

Juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ ;* miſericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Diviſio Pſalmi 88.

BEátus pópulus, qui ſcit jubilatiónem ; * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt ;

Et in nómine tuo exultábunt totâ die,*& in juſtítia tua exaltabuntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es ; * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum.

Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra ,* & ſancti Iſraël Regis noſtri.

Tunc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixiſti : * Póſui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David ſervum meum, * óleo ſancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei , * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo , * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipſíus inimícos ejus ,* & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea , & miſericórdia mea cum ipſo ; *

& in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus,* & in flumínibus déxteram ejus.

Ipſe invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & ſuſceptor ſalútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excelſum præ régibus terræ.

In æternum ſervábo illi miſericórdiam meam, * & teſtamentum meum fidéle ipſi.

Et ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, * & thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint.

Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint.

Viſitábo in virga iniquitátes eorum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Miſericórdiam autem meam non diſpergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo teſtamentum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera diviſio Pſal. 88.

Semel jurávi in ſancto meo, ſi David méntiar:* ſemen ejus in æternum manebit.

Et thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo, * & ſicut luna perfecta in æternum, & teſtis in cœlo fidélis.

Tu verò repuliſti & deſpexiſti, * diſtuliſti chriſtum tuum.

Evertiſti teſtamentum ſervi tui, * profanaſti in terra Sanctuárium ejus.

Deſtruxiſti omnes ſepes ejus; * poſuiſti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes tranſeuntes viam, * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.

Exaltaſti déxteram depriméntium eum, * lætificaſti omnes inimícos ejus.

Avertiſti adjutórium gládii ejus,* & non es auxiliátus ei in bello.

Deſtruxiſti eum ab emundatióne, * & ſedem ejus in terram colliſiſti.

Minoraſti dies témporis ejus, * perfudiſti eum confuſióne.

Uſquequò, Dómine, avertis in finem, * exardeſcet ſicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea ſubſtántia: * nunquid enim vanè conſtituiſti omnes fílios hóminum?

Quis eſt homo, qui vívet, & non vidébit mortem, * éruet ánimam ſuam de manu ínferi?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juraſti David in veritáte tua?

Memor eſto, Dómine, oppróbrii ſervórum tuórum, * (quod contínui in ſinu meo) multárum Géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, *

quod exprobravérunt commutatiónem chriſti tui.

Benedictus Dóminus in æternum. * Fiat, fiat.

Ant. Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi. *v.* 9.

℣. Deum exquiſívi, mánibus meis nocte contra eum, ℟. Et non ſum deceptus. *Pſ.* 76. *v.* 3.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Laudábo nomen Dei cum cántico, ℟. Et magnificábo eum in laude. *Pſal.* 68. 31.

Ant. 3. a. Exultáte.

Pſalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri noſtro, * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum, & date týmpanum, * pſaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in inſígni die ſolemnitátis veſtræ;

Quia præceptum in Iſraël eſt, * & judícium Deo Jacob.

Teſtimónium in Joſeph póſuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorſum ejus; * manus ejus in cóphino ſerviérunt.

In tribulatióne invocaſti me, & liberávi te; * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis; probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, & conteſtábor te; * Iſraël, ſi audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti; * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam, * & Iſraël non intendit mihi.

Et dimíſi eos ſecundùm deſidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audiſſet me, * Iſraël ſi in viis meis ambulaſſet,

Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliaſſem, * & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei; * & erit tempus eórum in ſécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle ſaturávit eos.

Ant. Exultáte Deo adjutóri noſtro, jubiláte Deo Jacob. *v.* 1.

Ant. 2. d. Pſallam.

Pſalmus 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo, & pſallam in glória mea.

Exurge, glória mea, exurge pſaltérium & cíthara; * exurgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam tibi in natiónibus.

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus, & ſuper omnem terram glória tua; * ut liberentur dilecti tui.

Salvum fac déxterâ tuâ, * & exaudi me.

Ant. Pſallam tibi, Dómine, quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua. *v.* 1. 3. 4.

Ant. 6. F. Da nobis.

Diviſio Pſalmi 107.

DEus locútus eſt in ſancto ſuo, exultábo, & dívidam Síchimam, * & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes, * & Ephraïm ſuſcéptio cápitis mei;

Juda rex meus, * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum; * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repuliſti nos, * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne; * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Da nobis auxílium de tribulatióne; quia vana ſalus hóminis. *v.* 13.

Ant. 5. a. Converſus eſt.

Canticum Iſaïæ. 12. *v.*

COnfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi; * converſus eſt furor tuus, & conſolátus es me.

Ecce Deus ſalvátor meus, * fiduciáliter agam, & non timébo;

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus ſalvatóris, * & dicétis in illa die: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excelſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univerſa terra.

Exulta, & lauda habitátio Sion, * quia magnus in médio tui ſanctus Iſraël.

Ant. Converſus eſt furor tuus, Dómine, & conſolátus es me. *v.* 1.

[*In Feſtis Sanctorum, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens*

Canticum Iſaïæ. 26. 10.

URbs fortitúdinis noſtræ Sion: * Salvátor ponétur in ea, murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens juſta, cuſtódiens veritátem.

Vetus error ábiit: ſervábis pacem; * pacem, quia in te ſperávimus.

Speraſtis in Dómino in ſéculis æternis, * in Dó-

mino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelſo, * civitátem ſublímem humiliábit.

Humiliábit eam uſque ad terram, * détrahet eam uſque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes paúperis, greſſus egenórum.

Sémita juſti recta eſt, * rectus callis juſti ad ambulandum.

Et in ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te: * nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ.

Anima mea deſiderávit te in nocte; * ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra,* juſtítiam diſcent habitatóres orbis.

Miſereámur ímpio, & non diſcet juſtítiam: * in terra ſanctórum iníqua geſſit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, * & non vídeant;

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli: * & ignis hoſtes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis: * ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis.]

Ant. 3. c. Lauda.

Pſalmus 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum; * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum; * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem; * & ádipe frumenti ſátiat te.

Qui emittit elóquium ſuum terræ;* velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam; * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas, * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea; * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſraël.

Non fecit táliter omni natióni;* & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Lauda, Jerúſalem, Dóminum, lauda Deum tuum, Sion. ℣. 1.

Capitulum. Heb. 11. 1.

FRatres: Eſt fides ſperandárum ſubſtántia rerum, argumentum non apparéntium.

Hymnus.

LUx ecce ſurgit áurea:
Pallens faceſſat cæcitas
Quæ noſmet in præceps diù
Erróre traxit dévio.

Hæc lux ſerénum cónferat,
Purósque nos præſtet ſibi:
Nihil loquamur ſúbdolum,
Volvámus obſcúrum nihil.

Sic tota decurrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculator adſtat déſuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actuſque noſtros próſpicit
A luce prima in véſperum.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Manè aſtábo tibi, Dómine, ℟. Et vidébo; quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Pſ.* 5. 5.

Ad Benedíctus. *Ant.* 5. f. Serviámus Dómino in ſanctitáte & juſtítia ómnibus diébus noſtris. *Luc.* 1. 74. 75.

Preces & Suffragia habentur ſuprà, in Laudibus Feriæ ſecundæ.

AD PRIMAM.

Ant. 2. d. Sit ſplendor.

Pſalmus 66.

Deus misereátur noſtri, & benedícat nobis; * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & misereátur noſtri.

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus ſalutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes; * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Pſalmus 89.

Domine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priuſquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis, * à ſéculo & uſque in ſéculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixiſti: Convertímini fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, tanquam dies heſterna quæ prætériit, * & cuſtódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, * eórum anni erunt.

Manè ſicut herba tránſeat, manè flóreat, & tránſeat: * véſperè décidat, indúret, & areſcat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuiſti iniquitátes noſtras in conſpectu tuo, * ſéculum noſtrum in illuminatióne vultûs tui.

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt; * & in ira tua defécimus.

Anni noſtri ſicut aránea meditabuntur: * dies annórum noſtrorum, in ipſis ſeptuaginta anni.

Si autem in potentátibus, octoginta anni : * & ámpliùs eórum, labor & dolor.

Quóniam ſupervénit manſuetúdo, * & corripiémur.

Diviſio Pſalmi 89.

QUis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Convértere, Dómine; úſquequò? * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ: * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus, quibus nos humiliaſti, * annis, quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, & in ópera tua, * & dírige fílios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, & ópera mánuum noſtrarum dírige ſuper nos, * & opus mánuum noſtrárum dírige.

Ant. Sit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos. *Pſal* 89. 17.

Capitulum. Hebr. 11. 6.

SIne fide impoſsíbile eſt placére Deo. Crédere enim oportet accedentem ad Deum quia eſt, & inquiréntibus ſe remunerátor ſit.

℟. *breve.* Chriſte fili Dei vivi, &c. *ſuprà, pag.* 47.

Preces habentur ibid.

AD TERTIAM.

Ant. 1. d. Dómine.

Pſalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dùm dícitur mihi quotídiè: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confeſſiónis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es, ánima mea, * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Diviſio Pſalmi 41.

AD meipſum ánima mea conturbáta eſt: * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua, & fluctus tui, * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminu

miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suſceptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contriſtátus incédo, dùm afflígit me inimícus?

Dùm confringuntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dùm dicunt mihi per ſíngulos dies: Ubi eſt Deus tuus? * quare triſtis es, ánima mea, & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Pſalmus 83.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupiſcit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum, * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, * in ſécula ſeculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus eſt auxílium abs te, * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legiſlátor, ibunt de virtúte in virtútem; * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam, * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noſter áſpice, Deus, * & réſpice in fáciem chriſti tui.

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus, * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

Ant. Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te. *Pſal.* 83. 13.

Capitulum. Rom. 10. 10. 11.

COrde créditur ad juſtítiam: ore autem confeſſio fit ad ſalútem: dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur.

℟. *br.* Ego dixi, * Dómine, miſerére mei; *Repet.* Ego dixi; * Dómine, miſerére mei; ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miſerére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spíritui ſancto. *Repetitur* Ego. *Pſal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus eſto, ne derelinquas me; ℟. Neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus. *Pſal. 26. 9.*

Preces habentur ſuprà, pag. 51.

AD SEXTAM.

Ant. 6. f. Suávis eſt.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit ;* in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me ; * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam,* adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum ; * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt !

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Pſalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant manſuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum ; * & exaltémus nomen ejus in idipſum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me ; * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini, * & fácies veſtræ non confundentur.

Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum ; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus : * beátus vir, qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes ſancti ejus ; * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt ; * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Diviſio Pſalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſ-

tos; * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà eſt Dóminus iis, qui tribuláto ſunt corde; * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum, * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum; * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima: * & qui odérunt juſtum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum; * & non delinquent omnes qui ſperant in eo.

Ant. Suávis eſt Dóminus, beátus vir qui ſperat in eo. *Pſal.* 33. 8.

Capitulum. Jacobi 2. 14.

Quid próderit, fratres mei, ſi fidem quis dicat ſe habére, ópera autem non hábeat? Nunquid póterit fides ſalváre eum? Fides ſi non hábeat ópera, mórtua eſt in ſemetipſa.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo * In omni témpore. ℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Pſ.* 33. 1.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Pſallam Deo meo quándiu fúero. *Pſal.* 145. 2.

Preces habentur ſuprà, pag. 51.

AD NONAM.

Ant. 2. d. Ne memíneris.

Pſalmus 78.

Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum ſanctum tuum, * poſuérunt Jeruſalem in pomórum cuſtódiam.

Poſuérunt morticína ſervórum tuórum, eſcas volatílibus cœli; * carnes ſanctórum tuórum béſtiis terræ.

Effudérunt ſánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúſalem; * & non erat qui ſepelíret.

Facti ſumus oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannátio & illúſio his, qui in circúitu noſtro ſunt.

Uſquequò, Dómine, iraſcéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt, * & in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus deſolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum, citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, * quia páuperes facti ſumus nimis.

Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter, & propter gló-

riam nóminis tui, Dómine, líbera nos, * & propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum.

Ne fortè dicant in Géntibus: * Ubi eſt Deus eórum?

Et innoteſcat in natiónibus coram óculis noſtris * últio ſánguinis ſervórum tuórum, qui effúſus eſt.

Intróeat in conſpectu tuo gémitus compeditórum, * ſecundùm magnitúdinem bráchii tui póſſide fílios mortificatórum.

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum, * impropérium ipſórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſéculum.

In generatiónem & generatiónem, * annuntiábimus laudem tuam.

Pſalmus 79.

QUi regis Iſraël, intende, * qui dedúcis, velut ovem, Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manaſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut ſalvos fácias nos.

Deus, converte nos; * & oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra.

Poſuiſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos; * & oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

VIneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejeciſti Gentes, & plantaſti eam.

Dux itíneris fuiſti in conſpectu ejus; * plantaſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxiſti macériam ejus? * & vindémiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de ſilva, * & ſinguláris ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere; * réſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * & ſuper fílium hóminis, quem confirmaſti tibi.

Incenſa igni, & ſuffoſſa, * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fílium hóminis, quem confirmaſti tibi.

Et non diſcédimus à te, vivificábis nos; * & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos; * & oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Ant. Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum, Dómine. *Pſ.* 78. 8.

Capitulum. Rom. 4. 5.

FRatres: Credenti in eum, qui juſtíficat ímpium, reputátur fides ejus ad juſtítiam ſecundùm propóſitum grátiæ Dei.

℟. *br.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. *Repetitur.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce ſervo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occultis. *Pſal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis. ℟. Ut non moveantur veſtígia mea. *Pſal.* 16. 5.

Preces habentur ſuprà, pag. 51.

AD VESPERAS.

Ant. 5. a. Sacerdótes.

Pſalmus 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei;

Si dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem.

Et réquiem temp[…] meis, donec invénia[…] cum Dómino, * tab[…] culum Deo Jacob.

Ecce audívimus e[…] Ephráta, * invénimu[…] in campis ſilvæ.

Introíbimus in tab[…] culum ejus; * adorá[…] in loco, ubi ſtetéru[…] des ejus.

Surge, Dómine, i[…] quiem tuam, * tu &[…] ſanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui ind[…] juſtítiam; * & ſanc[…] exultent.

Propter David ſ[…] tuum, * non avert[…] ciem Chriſti tui.

Ant. Sacerdótes t[…] duantur juſtítiam. *v.*

Ant. 4. d. Sancti.

Diviſio Pſalmi 1[…]

JUrávit Dóminus […] veritátem, & no[…] trábitur eum: * de […] ventris tui ponam ſu[…] dem tuam.

Si cuſtodíerint fí[…] teſtamentum meum […] teſtimónia mea hæc […] docébo eos.

Et fílii eórum uſqu[…] culum, * ſedébunt ſu[…] dem tuam.

Quóniam elégit […] nus Sion: * elégit […] habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea […] culum ſéculi; * hìc […] tábo, quóniam elég[…]

Víduam ejus bene[…] benedícam; * pá[…] ejus ſaturábo pánib[…]

Sacerdótes ejus ſ[…]

ſalutári ; * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucernam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne ; * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Ant. Sancti ejus exultatióne éxultábunt. *v.* 17.

Ant. 8. c. Sédimus.

Pſalmus 136.

SUper flúmina Babylónis, illic ſédimus & flévimus, * cùm recordarémur Sion.

In ſalícibus, in médio ejus, * ſuſpéndimus órgana noſtra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini, * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tui, Jerúſalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhǽreat lingua mea fáucibus meis, * ſi non memínero tui.

Si non propoſúero Jerúſalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúſalem ;

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * uſque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis míſera : * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuíſti nobis.

Beátus, qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Sédimus & flévimus, cùm recordarémur Sion. *v.* 1.

Ant. 5. a. Dómine.

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelórum pſallam tibi ; * adorábo ad templum ſanctum tuum.

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua, & veritáte tua ; * quóniam magnificaſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacunque die invocávero te, exaudi me ; * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini.

Quóniam excelſus Dóminus, & humília réſpicit, * & alta à longè cognoſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me ; * & ſuper iram inimicórum meórum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me ; Dómine, miſericórdia tua in ſéculum, * ópera

mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. Dómine, miſericórdia tua in ſéculum. *v.* 8.

Ant. 3. g. Tu es.

Pſalmus 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Dóminum deprecátus ſum.

Effundo in conſpectu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipſum pronúntio.

In deficiendo ex me ſpíritum meum, * & tu cognoviſti ſémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abſcondérunt láqueum mihi.

Conſiderábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognóſceret me.

Périit fuga à me, * & non eſt qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus ſum nimis.

Líbera me à perſequéntibus me, * quia confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam ad confitendum nómini tuo; * me expectant juſti, donec retríbuas mihi.

Ant. Tu es ſpes mea, Dómine, pórtio mea in terra vivéntium. *v.* 7.

Capitulum. Rom. 5. 1. 2.

JUſtificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum, per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum: per quem & habémus acceſſum per fidem in grátiam iſtam, in qua ſtamus, & gloriámur in ſpe glóriæ filiórum Dei.

Hymnus.

DIE cadente, Cónditor,
Cœli loquáces íncolæ,
Mutíque cives æ̍quoris,
Te proſequantur láudibus.

LAUDENT benignum, próvido
Qui format omnes númine;
Laudent potentem, qui mari,
Cœlóque donat vívere.

ALAS leves quis cómmodet,
Quibus columba tóllitur?
Terræ tenácis ímmemor
Cœlo quieſcet ſpíritus.

JUNCTO potentes fœ́dere,
Fides, & alma cháritas:
Reddant amátis ſédibus
Quos vincla carnis ággravant.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam. ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſal.* 70. 15.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Potens eſt Dóminus, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1. 49.

Preces habentur ſuprà, pag. 43.

Suffragia verò, pag. 44.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Exaudi.

Pſalmus 31.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea, dùm confígitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci; * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injuſtítiam meam Dómino: * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus, * in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me; * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & inſtruam te in via hac, quà gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte juſti, * & gloriámini omnes recti corde.

Pſalmus 38.

DIxi: Cuſtódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm conſiſteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & ſílui à bonis, * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intrà me; * & in meditatióne mea exardeſcet ignis.

Locútus ſum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum meórum quis eſt, * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos; * & ſubſtántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúntamen univerſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúntamen in imágine pertranſit homo; * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ eſt expectátio mea? nonne Dóminus? * & ſubſtantia mea apud te eſt.

Diviſio Pſalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium inſipienti dediſti me.

Obmútui, & non apérui os meum, * quóniam tu feciſti.

Amove à me plagas tuas, * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuiſti hóminem, & tabéſcere feciſti ſicut aráneam ánimam ejus : * verúntamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam ; * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne ſíleas, quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes pa res mei.

Remitte mihi, ut refrígerer priuſquam ábeam, * & ámpliùs non ero.

Ant. Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam. *Pſal.* 38. 13.

Capitulum. Jud. v. 20. 21.

CHariſſimi, ſuperædificantes voſmetipſos ſanctíſſimæ veſtræ fídei, in Spíritu ſancto orantes, voſmetipſos in dilectióne Dei ſerváte, expectantes miſericórdiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti in vitam ætérnam.

Hymnus, Te lucis ante términum, &c. Nunc dimittis.

Preces & Oratio ut ſuprà, pag. 60.

FERIA SEXTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitat. Veníte, adorémus, & * Procidámus ante Deum. *Pſal.* 94. 6.

Pſ. Veníte. *pag.* 2.

Hymnus.

TU Trinitátis únitas,
Orbem potenter quæ regis,
Attende laudis cánticum
Quod excubantes pſállimus.

Nam léctulo conſúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Si fraude luſi dæmonum
In nocte quid delíquimus,
Tuâ potenti grátiâ
Dies renaſcens déleat.

Nec corpus adſtet ſórdidum,
Nec torpor inſtet córdium,
Nec críminis contágio
Tepeſcat ardor ſpíritûs.

Ob hoc, Redemptor, quæſumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Ego autem.

Pſalmus 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totá die injuſtítiam cogitávit lingua tua; * ſicut novácula acúta feciſti dolum.

Dilexiſti malítiam ſuper benignitátem, * iniquitátem magis, quàm loqui æquitátem.

Dilexiſti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolóſa.

Proptéreà Deus déſtruet te in finem, * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt juſti, & timébunt, & ſuper eum ridébunt, & dicent: * Ecce homo, qui non póſuit Deúm adjutórem ſuum.

Sed ſperávit in multitúdine divitiárum ſuárum, * & præváluit in vanitáte ſua.

Ego autem, ſicut olíva fructífera in domo Dei, * ſperávi in miſericórdia Deí in æternum, & in ſéculum ſéculi.

Confitébor tibi in ſéculum quia feciſti, * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpectu ſanctórum tuórum.

Pſalmus 54.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam, * intende mihi, & exaudi me.

Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, * & conturbátus ſum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes; * & in ira moleſti erant mihi.

Cor meum conturbátum eſt in me; * & formído mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor venérunt ſuper me; * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? * & volábo & requieſcam.

Ecce elongávi fúgiens, * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum, qui ſalvum me fecit * à puſillanimitáte ſpíritûs, & tempeſtáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam ſuper muros ejus iniquitas; * & labor in médio ejus, & injuſtítia.

Et non defécit de platéis ejus * uſúra, & dolus.

Quóniam ſi inimícus meus maledixiſſet mihi, * ſuſtinuiſſem útique.

Et ſi is, qui óderat me, ſuper me magna locútus fuiſſet, * abſcondiſſem me fórſitan ab eo.

Tu verò homo unánimis, * dux meus, & notus meus.

Qui ſimul mecum dulces

capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum conſenſu.

Véniat mors ſuper illos,* & deſcendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitaculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus ſalvábit me.

Diviſio Pſalmi 54.

VEſperè, & manè, & merídie narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui eſt ante ſécula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum ſuam in retribuendo.

Contaminavérunt teſtamentum ejus, diviſi ſunt ab ira vultûs ejus, * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum, * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dóminum curam tuam, & ipſe te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, dedúces eos * in púteum intéritûs.

Viri ſánguinum & dolóſi non dimidiábunt dies ſuos,* ego autem ſperábo in te, Dómine.

Ant. Ego autem ſperábo in te, Dómine. *Pſ.* 54. 24.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *irr.* c. Deus meus.

Pſalmus 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus, * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris ſánguinum ſalva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine, * ſine iniquitáte cucurri, & diréxi.

Exurge in occurſum meum, & vide: * & tu Dómine Deus virtútum, Deus Iſraël.

Intende ad viſitandas omnes Gentes, * non miſereáris ómnibus, qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad véſperam, & famem patientur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam, quia, Deus, ſuſceptor meus es: * Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

Diviſio Pſalmi 58.

DEus oſtendet mihi ſuper inimícos meos; * ne occídas eos: nequando

oblivíſcantur pópuli mei.

Diſperge illos in virtúte tua, * & depóne eos protéctor meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, ſermónem labiórum ipſórum, * & comprehendantur in ſupérbia ſua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur, * in conſummatióne, in ira conſummatiónis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Convertentur ad véſperam, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum; * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè miſericórdiam tuam.

Quia factus es ſuſceptor meus, & refúgium meum, * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi pſallam, quia Deus, ſuſceptor meus es; * Deus meus, miſericórdia mea.

Pſalmus 60.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam, * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dùm anxiarétur cor meum, * in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula, * prótegar in velamento alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudiſti oratiónem meam; * dediſti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies; * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conſpectu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me. *Pſal.* 58. 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Exaudi me.

Pſalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infíxus ſum in limo profundi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempeſtas demerſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dùm ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti ſunt qui per-

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero, de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea ſemper.

Tanquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis; * cùm defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicentes: Deus derelíquit eum, perſequímini, & comprehéndite eum; * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me; * Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ; * operiantur confuſióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo; * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, in auxílium meum réſpice. *v.* 12.

Ant. 1. *a.* Exultábunt.

Diviſio Pſalmi 70.

OS meum annuntiábit juſtítiam tuam, * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus.

Deus, docuíſti me à juventúte mea; * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua;

Et uſque in ſenectam & ſénium, * Deus, ne derelinquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum, * generatióni omni quæ ventúra eſt.

Poténtiam tuam, & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima, quæ feciſti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas & malas: * & converſus vivificaſti me, & de abyſſis terræ íterum reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificéntiam tuam, * & converſus conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus; * pſallam tibi in cíthara, ſanctus Iſraël.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; * & ánima mea, quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; & ánima mea quam redemiſti. *v.* 23.

Ant. 7. b. Opéruit.

Canticum: Habacuc. 3. 2.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies; * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.

Deus ab Auſtro véniet, * & ſanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena eſt terra.

Splendor ejus ut lux erit; córnua in mánibus ejus; * ibi abſcóndita eſt fortitúdo ejus;

Ante fáciem ejus ibit mors; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & menſus eſt terram, * aſpéxit, & diſſolvit Gentes, & contríti ſunt montes ſéculi;

Incurváti ſunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Nunquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus, vel in mari indignátio tua?

Qui aſcendes ſuper equos tuos, * & quadrígæ tuæ ſalvátio.

Súſcitans ſuſcitábis arcum tuum, * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios ſcindes terræ, vidérunt te, & doluérunt *montes; *gurges aquárum tránſiit.*

Dedit abyſſus vocem ſuam; * altitúdo manus ſuas levávit.

Sol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo, in luce ſagittárum tuárum, * ibunt in ſplendóre fulgurantis haſtæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram, * & in furóre obſtupefácies Gentes.

Egreſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum Chriſto tuo.

Percuſſiſti caput de domo ímpii, * denudaſti fundamentum ejus uſque ad collum.

Maledixiſti ſceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad diſpergendum me.

Exultátio eórum, * ſicut ejus qui dévorat páuperem in abſcóndito.

Viam feciſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus eſt venter meus; * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat;

Ut requieſcam in die tribulatiónis, * ut aſcendam ad pópulum accinctum noſtrum.

Ficus enim non florébit, * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ, * & arva non áfferent cibum.

Abſcindétur de ovíli pecus, * & non erit armentum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea, * & ponet pedes meos quaſi cervórum.

Et ſuper excelſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canentem.

Ant. Opéruit cœlos glória ejus, & laudis ejus plena eſt terra. *v.* 5.

[*In Feſtis Sanctorum, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens*

Canticum. Sapient. 10. 17.

REddidit juſtis ſapiéntia mercédem labórum ſuórum, * & dedúxit illos in via mirábili.

Et fuit illis in velamento diéi, * & in luce ſtellárum per noctem.

Tránſtulit illos per mare Rubrum, * & tranſvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum demerſit in mare, * & ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideò juſti tulérunt * ſpólia impiórum,

Et decantavérunt, Dómine, nomen ſanctum tuum, * & victrícem manum tuam laudavérunt páriter:

Quóniam ſapiéntia apéruit os mutórum, * & linguas infántium fecit diſertas.]

Ant. 4. e. Laudábo.

Pſalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea; * pſallam Deo meo quándiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam; * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſéculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos; * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elíſos, * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas, pupillum & víduam ſuſcípiet; * & vias peccatórum diſperdet.

Regnábit Dóminus in ſécula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo Dóminum in vita mea. *v.* 2.

Capitulum. 1. *Petr.* 4. 13.

CHariſſimi, Communicantes Chriſti paſſiónibus gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes. Si exprobrámini in nómine Chriſti, beáti éritis.

Hymnus.

ÆTERNA cœli glória,
Beáta ſpes mortálium,
Summi tonantis Unice,
Caſtæque proles Vírginis:
DA déxteram ſurgéntibus,

Exurgat & mens ſóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates rependat débitas.
ORTUS refulget lúcifer,
Præítque Solis núntius:
Cadunt tenébræ nóctium:
Lux ſancta nos illúminet:
MANENSQUE noſtris ſénſibus,
Noctem repellat ſéculi,
Omníque fine témporis
Purgáta ſervet péctora.
SINCÉRA radíces agat
In corde símplici fides,
Immóta ſpes congáudeat,
His major adſit cháritas.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Ad te orábo, Dómine, ℟. Manè exáudies vocem meam. *Pſ.* 5. 4.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri viſitávit nos Oriens ex alto. *Luc.* 1. 78.

Preces, & Suffragia habentur ſuprà in Laudibus Feriæ ſecundæ.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Dómine.

Pſalmus 34.

JUdica, Dómine, nocentes me; * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum; * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos, qui perſequuntur me: * dic ánimæ meæ: *Salus tua ego ſum.*

Confundantur & revereantur, * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti; * & Angelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum; * & Angelus Dómini pérſequens eos.

Quóniam gratis abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui; * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat; & cáptio, quam abſcondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Diviſio Pſalmi 34.

SUrgentes teſtes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam; * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & qua-

ſi fratrem noſtrum, ſic complacébam: * quaſi lugens & contriſtátus ſic humiliábar.

Et adversùm me lætáti ſunt, & convenérunt: * congregáta ſunt ſuper me flagella, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compuncti, tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne; * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergáudeant mihi qui adverſantur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi noſtri.

Vidiſti, Dómine, ne síleas; * Dómine, ne diſcédas à me.

Altera diviſio Pſalmi 34.

EXurge & intende judício meo; * Deus meus, & Dóminus meus, in cauſam meam.

Júdica me ſecundùm juſtítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis: Euge, euge, ánimæ noſtræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubeſcant & revereantur ſimul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confuſióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur ſuper me.

Exultent & lætentur qui volunt juſtítiam meam; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Dómine, ne diſcédas à me, exurge & intende judício meo. *v.* 22. 23.

Capitulum. 1. *Petr.* 2. 20. 21.

SI benefacientes patienter ſuſtinétis: hæc eſt grátia apud Deum, in hoc enim vocáti eſtis, quia & Chriſtus paſſus eſt pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut ſequámini veſtígia ejus.

℟. *br.* Chriſte fili Dei vivi, &c. *ſuprà pag.* 47.

Preces habentur, ibid.

AD TERTIAM.

Ant. 2. d. Tu Dómine.

Pſalmus 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingreſſus ſum; * & in Dómino ſperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum.

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt; * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis; * & cum iniqua

gerẽntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium; * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas;* & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem univerſa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris ſánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes ſunt; * déxtera eórum repleta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingreſſus ſum: * rédime me, & miſerére mei.

Pes meus ſtetit in directo: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Pſalmus 39.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & edúxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos, * & diréxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus; * & non reſpéxit in vanitátes & inſánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua;* & cogitatiónibus tuis non eſt qui ſímilis ſit tibi.

Annuntiávi, & locútus ſum; * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluiſti, * aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum & pro peccáto non poſtulaſti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Diviſio Pſalmi 39.

ANnuntiávi juſtítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcóndi in corde meo, * veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcondi miſericórdiam tuam, & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me: * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capillos cápitis mei, * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dó-

mine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvandum me réſpice.

Confundantur & revereantur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confeſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te ; * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum, & pauper ; * Dóminus ſollícitus eſt mei.

Adjútor meus, & protector meus tu es, * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Tu, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me. *Pſal.* 39. 12.

Capitulum. 1. *Petr.* 1. 18. 19.

NOn corruptibílibus auro, vel argento redempti eſtis de vana veſtra converſatióne paternæ traditiónis : ſed pretióſo ſánguine quaſi agni immaculáti Chriſti, & incontamináti.

℟. *br.* Ego dixi, * Dómine, miſerére mei ; *Repet.* Ego dixi ; * Dómine, miſerére mei, ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miſerére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repetitur Ego. Pſal.* 40. 5.

℣. *Adjútor meus eſto, ne derelinquas me* ; ℟. Neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus. *Pſal.* 26. 9.

Preces habentur ſuprà, pag. 51.

AD SEXTAM.

Ant. 6. f. Dómine.

Pſalmus 21.

DEus Deus meus, réſpice in me ; quare me dereliquiſti ? * longè à ſalúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies ; * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſancto hábitas, * Laus Iſraël.

In te ſperavérunt patres noſtri ; * ſperavérunt, & liberaſti eos.

Ad te clamavérunt & ſalvi facti ſunt : * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo, * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me deriſérunt me : * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxiſti me de ventre, * ſpes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus ſum ex útero, * de ventre matris meæ, Deus meus es tu.

Diviſio Pſalmi 21.

NE diſceſſeris à me, quóniam tribulátio próxima eſt, * quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi ; * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum ; * & diſperſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit fáucibus meis ; * & in púlverem mortis deduxiſti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obſédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos ; * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me ; * diviſérunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me ; * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis ; * in médio eccléſiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum ; * univerſum ſemen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſraël ; * quóniam non ſprevit, neque deſpéxit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem ſuam à me ; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Altera diviſio Pſalmi 21.

APud te laus mea in eccléſia magna ; * vota mea reddam in conſpectu timéntium eum.

Edent páuperes, & ſaturabuntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum ; * vivent corda eórum in ſéculum ſéculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dóminum * univerſi fines terræ.

Et adorábunt in conſpectu ejus * univerſæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini eſt regnum ; * & ipſe dominábitur Géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conſpectu ejus cadent omnes, qui deſcendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet ; * & ſemen meum ſérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me. *v.* 20.

Capitulum. Epheſ. 2. 13.

NUnc in Chriſto Jeſu vos, qui aliquando erátis longè, facti eſtis propè in ſánguine Chriſti. Ipſe enim eſt pax noſtra.

. ℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo. * In omni témpore. ℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Pſ.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Pſallam Deo meo quándiù fúero. *Pſal.* 145. 2.

Preces habentur ſuprà, pag. 51.

AD NONAM.

. *Ant.* 7. a. Ego autem.

Pſalmus 30.

IN te, Dómine, ſperávi, non confundar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam,* accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu; * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abſcondérunt mihi; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpíritum meum: * redemiſti me, Dómine Deus véritatis.

Odiſti obſervantes vanitátes, * ſupervácuè.

Ego autem in Dómino ſperávi, * exultábo, & lætábor in miſericórdia tua.

*Quóniam reſpexiſti humilitátem meam, * ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam meam.*

Nec concluſiſti me in mánibus inimíci; * ſtatuiſti in loco ſpatióſo pedes meos.

Diviſio Pſalmi 30.

MIſerére mei, Dómine, quóniam tríbulor; * conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea;* & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea; * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbrium & vicínis meis valdè, * & timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt à me; * oblivióni datus ſum, tanquam mórtuus à corde.

Factus ſum, tanquam vas pérditum; * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu:

In eo dùm convenírent ſimul adversùm me, * accípere ánimam meam conſiliáti ſunt.

Ego autem in te ſperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu, in mánibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à perſequéntibus me.

Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum, ſalvum me fac in miſericórdia tua: * Dómine, non confundar, quóniam invocávi te.

Erubeſcant ímpii, & deducantur in infernum: * muta fiant lábia doloſa.

Quæ loquuntur adversùs juſtum iniquitátem, * in ſupérbia, & in abuſióne.

Altera diviſio Pſal. 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abſcondiſti timéntibus te!

Perfeciſti eis, qui ſperant in te, * in conſpectu filiórum hóminum.

Abſcondes eos in abſcóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam ſuam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ: * Projectus ſum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudiſti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes ſancti ejus; * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundanter faciéntibus ſupérbiam.

Viriliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dómino.

Ant. Ego autem in Dómino ſperávi. *v.* 7.

Capitulum. 1. *Corinth.* 6. 20.

EMpti eſtis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore veſtro.

℟. *br.* Ab occultis meis * Munda *me*, *Dómine*; *Repet.* Ab occultis meis * Munda *me*, *Dómine*. ℣. Et ab aliénis parce ſervo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occultis. *Pſal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, ℟. Ut non moveantur veſtígia mea. *Pſ.* 16. 5.

Preces habentur ſuprà, *pag.* 51.

AD VESPERAS.

Ant. 5. a. Ecce.

Pſalmus 138.

DOmine, probaſti me, & cognoviſti me; * tu cognoviſti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam.

Intellexiſti cogitatiónes meas de longè, * ſémitam meam, & funículum meum inveſtigaſti.

Et omnes vias meas prævidiſti, * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognoviſti ómnia, noviſſima & antíqua; * tu formaſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me; * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cœlum, tu illic es; * ſi deſcéndero in inférnum, ades.

Si ſúmpſero pennas meas dilúculò, * & habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórſitan ténebræ conculcábunt me; * &

nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabuntur à te, & nox ſicut dies illuminábitur; * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſediſti renes meos, * ſuſcepiſti me de útero matris meæ.

Ant. Ecce, Dómine, tu cognoviſti ómnia, novíſſima & antíqua. *v.* 5.

Ant. 3. c. Deduc.

Diviſio Pſalmi 138.

CONfitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoſcit nimis.

Non eſt occultátum os meum à te, quod feciſti in occulto; * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes ſcribentur, * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus; * nimis confortátus eſt principátus eórum.

Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabuntur: * exurréxi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres; * viri ſánguinum, declináte à me,

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam; * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?

Perfecto ódio óderam illos; * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum; * intérroga me, & cognoſce ſémitas meas.

Et vide ſi via iniquitátis in me eſt; * & deduc me in via æterna.

Ant. Deduc me, Dómine, in via æterna. *v.* 24.

Ant 7. a. Cuſtódi me.

Pſalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde, * totà die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis; * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris, * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos, * abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum; * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi:

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Cuſtódi me, Dómimine, de manu peccatóris. *v.* 5.

Ant. 3. c. Dómine.

Diviſio Pſalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus ſalútis meæ, * obumbraſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à deſidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne

derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eórum; * labor labiórum ipſórum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes, in ignem dejícies eos; * in miſériis non ſubſiſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra; * virum injuſtum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindictam páuperum.

Verúmtamen juſti confitebuntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, virtus ſalútis meæ, ne derelinquas me. *v.* 8. 9.

Ant. 8. g. Non declínes.

Pſalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me; * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo; * elevátio mánuum meárum ſacrifícium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo, * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſandas excuſatiónes in peccátis;

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum:

Quóniam adhuc & orátio mea, * in beneplácitis eórum.

Abſorpti ſunt juncti petræ júdices eórum, * áudient verba mea quóniam potuérunt.

Sicut craſſitúdo terræ erupta eſt ſuper terram; * diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecus internum.

Quia ad te Dómine, Dómine, óculi mei; * in te ſperávi, non áuferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo, quem ſtatuérunt mihi; * & à ſcándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * ſinguláriter ſum ego donec tránſeam.

Ant. Non declínes cor meum, Dómine, in verba malítiæ. *v.* 4.

Capitulum. Heb. 13. 12. 13.

JEſus, ut ſanctificáret per ſuum ſánguinem pópulum, extra portam paſſus eſt. Exeámus ígitur ad eum extra caſtra, impropérium ejus portantes.

Hymnus.

TELLUS abundat béllluis:
Opus fidélis pérſequi
Manum Creátor ádmovet,
Homóque primus cónditur.

LIMUS perito dúcitur
Molles in artus póllice:
Inſpírat in vultum Deus,
Et vita limum pérmeat.

IMAGO nos Dei ſumus,
Qui fronte rectâ fíngimur:
Sit cura ſemper íntegris

Deum referre móribus.
Qui nos eódem, Cónditor,
Ad te creaſti púlvere:
Opus tuæ potentiæ,
Fac ſtet tuâ cleméntiâ.
Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Clamávi ad te, Dómine, totâ die. ℟. Expandi ad te manus meas. *Pſal.* 87. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Eſurientes implévit bonis; & dívites dimíſit inánes. *Luc.* 1. 53.

Preces habentur ſuprà, pag. 43.

Suffragia verò pag. 44.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. g. Dómine.

Pſalmus 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam ſagittæ tuæ infíxæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam:

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ; * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum;

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum, * & ſicut onus grave graváte ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvátus ſum uſque in finem; * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus; * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum, & humiliátus ſum nimis; * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Diviſio Pſalmi 37.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea, * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt:

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi, * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando ſupergáudeant mihi inimíci mei; * & dùm commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella

parátus ſum ; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me ; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus, * ne diſcéſſeris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſalmus 55.

MIſerére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo ; * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die ; * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo ; * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi ; * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur ; * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abſcondent ; * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, *pro nihilo ſalvos fácies illos ; * in ira pópulos confringes.*

Deus, vitam meam annuntiávi tibi ; * poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo.

Sicut & in promiſſióne tua ; * tunc convertentur inimíci mei retrorsùm.

In quacunque die invocávero te, * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo ſermónem ; * in Deo ſperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua, quæ reddam, * laudatiónes tibi.

Quóniam eripuiſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu, * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne diſcéſſeris à me. *Pſal.* 37. 22.

Capitulum. 1. *Theſſal.* 5. 9.

FRatres : Non póſuit nos Deus in iram, ſed in acquiſitiónem ſalútis per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui mórtuus eſt pro nobis ; ut ſive vigilémus, ſive dormiámus, ſimul cum illo vivámus.

Hymnus, TE lucis ante términum, &c. Nunc dimittis.

Preces & Oratio ut ſuprà, pag. 60.

SABBATO
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Ipſe eſt Dóminus Deus noſter : * Ve-

nite, adorémus. *Pſal.* 94. 7.

Pſ. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

SUMMÆ Parens clemén-
tiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius & ſubſtántiæ,
Trinuſque perſónis Deus.

NOSTROS pius cum cán-
ticis
Fletus benígnè ſúſcipe:
Ut corde puro ſórdium
Te perfruámur lárgiùs.

LUMBOS jecurque mór-
bidum
Flammis adúre cóngruis;
Accíncti ut artus éxcubent
Luxu remóto péſſimo.

QUICUNQUE ut horas
nóctium
Nunc concinendò rúmpi-
mus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.

QUI nos creávit laus Pa-
tri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. g. Dómine.

Pſalmus 40.

BEátus qui intélligit ſu-
per egénum & páupe-
rem; * in die mala liberá-
bit eum Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * *univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.*

Ego dixi: Dómine, miſerére mei: * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idipſum.

Adverſùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei, * adverſùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me: * Nunquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére mei, & reſúſcita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluiſti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepiſti, * & confirmaſti me in conſpectu tuo in ætemum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël à ſéculo, & uſque in ſéculum: * Fiat, fiat.

Pſalmus 48.

AUdíte hæc, omnes Gentes; * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam, * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo? * non dabit Deo placatiónem ſuam.

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ; * & laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cùm víderit ſapiéntes morientes: * ſimul insípiens & ſtultus períbunt.

Et relinquent aliénis divítias ſuas, * & ſepulcra eórum domus illórum in æternum.

Tabernácula eórum in progénie, & progénie: * vocáverunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cum in honóre eſſet, non intelléxit; * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis; * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inferno póſiti ſunt: * mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium *eórum veteraſcet in inferno à glória eórum.*

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE timúeris cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non ſumet ómnia; * neque deſcendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipſíus benedicétur; * confitébitur tibi cùm beneféceris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum, * & uſque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit; * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Ant. Dómine, miſerére mei; ſana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40. 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *irr.* c. Tibi, Deus.

Pſalmus 61.

NOnne Deo ſubjecta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus, ſuſceptor meus, * non movébor ámpliùs.

Quoúſque irrúitis in hóminem? * interfícitis univerſi vos tanquam paríeti inclináto & macériæ depulſæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucurri in ſiti: * ore

ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

Verúmtamen Deo ſubjecta eſto, ánima mea ; * quóniam ab ipſo patiéntia mea

Quia ipſe Deus meus, & ſalvátor meus, adjútor meus : * non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum, & glória mea : * Deus auxílii mei, & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda veſtra : * Deus adjútor noſter in æternum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in ſtatéris, * ut decípiant ipſi de vanitáte in idipſum.

Nolíte ſperáre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíſcere : * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus eſt Deus, duo hæc audívi, quia poteſtas Dei eſt, & tibi, Dómine, miſericórdia ; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera ſua.

Pſalmus 63.

EXaudi, Deus, oratiónem meam cùm déprecor : * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexiſti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas ; * intendérunt arcum rem amáram, ut ſagittent in occultis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt : * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt ut abſcónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti ſunt iniquitátes ; * defecérunt ſcrutantes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum ; * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum ; * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos ; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo ; * & laudabuntur omnes recti corde.

Pſalmus 74.

COnfitébimur tibi, Deus, * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cùm accépero tempus, ego juſtítias judicábo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníquè ágere : * & delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum : * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriente neque ab Occidente, * ne

deſertis móntibus.
ǒniam Deus judex
* hunc humíliat, &
exaltat;
a calix in manu Dó-
vini meri plenus miſ-
& inclinávit ex hoc
: ;
imtamen fæx ejus non
nanſta: * bibent om-
ccatóres terræ.
autem annuntiábo
lum: * cantábo Deo
.
ǒmnia córnua pecca-
confringam : * &
buntur córnua juſti.
. Tibi, Deus, confi-
ır, & invocábimus
ı tuum. *Pſ.* 74. 8.

II. NOCTURNO.

. 3. g. Deus.

Pſalmus 81.

us ſtetit in ſynagóga
eórum; * in médio
deos dijúdicat.
ıequò judicátis ini-
m, * & fácies pec-
m ſúmitis?
icáte egéno & pu-
* húmilem & páu-
juſtificáte.
ite páuperem, * &
n de manu peccató-
ráte.
iérunt, neque intel-
nt, in ténebris ám-
: * movebuntur óm-
ıdamenta terræ.
dixi: Dii eſtis, * &
ccelſi omnes.
autem ſicut hómines
nini, * & ſicut unus
ncípibus cadétis.
e, Deus, júdica ter-
quóniam tu heredi-
n ómnibus Géntibus.

Pſalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compeſcáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui ſonuérunt, * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs ſanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & diſperdámus eos de gente, * & non memorétur nomen Iſraël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter ſimul; * adversùm te teſtamentum diſpoſuérunt tabernácula Idumæórum & Iſmahëlítæ.

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec, * alieníſgenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum illis; * facti ſunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Mádian, & Síſaræ; * ſicut Jabin in torrente Ciſſon.

Diſperiérunt in Endor; * facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone príncipes eórum ſicut Oreb & Zeb, * & Zébee, & Sálmana.

Omnes príncipes eórum, qui dixérunt: * Hereditáte poſſideámus Sanctuárium Dei.

Diviſio Pſalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit ſilvam, * & ſicut flamma combúrens montes.

Ita perſequéris illos in

tempeſtáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia, * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubeſcant, & conturbentur in ſéculum ſéculi, * & confundantur, & péreant.

Et cognoſcant quia nomen tibi Dóminus, * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Ant. Deus, quis símilis erit tibi? *Pſal.* 82. 2.

℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine; ℟. Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua. *Pſal.* 107. 4. 5.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Repleátur, Dómine, os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſal.* 70. 8.

Ant. 8. g. Miríſica.

Pſalmus 16.

EXaudi, Dómine, juſtítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte: * igne me examinaſti, & non eſt inventa in me iníquitas.

Ut non loquatur os meum *ópera hóminum:* * propter *verba labiórum* tuórum ego *cuſtodívi vias duras.*

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis; * ut non moveantur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudiſti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Miríſica miſericórdias tuas, * qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ cuſtódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me, * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Miríſica miſericórdias tuas, qui ſalvos facis ſperantes in te. *v.* 7.

Ant. 2. d. Satiábor.

Diviſio Pſalmi 16.

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem ſuum concluſérunt, * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me; * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam; * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & ſupplanta eum; * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum; * de abſcónditis tuis adimpletus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt fíliis; * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo, * ſatiábor cùm apparúerit glória tua.

Ant. Satiábor, Dómine, cùm apparúerit glória tua. *v.* 15.

Ant. 1. a. Deus.

Pſalmus 56.

MIſerére mei, Deus, miſerére mei; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me; * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam, & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum, * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & ſagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam, * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo, & pſalmum dicam.

Exurge, glória mea, exurge, pſaltérium & cíthara: * exurgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſalmum dicam tibi in Géntibus;

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & ſuper omnem terram glória tua.

Ant. Deus, miſerére mei; quóniam in te confídit ánima mea. *v.* 2.

Ant. 3. g. Date.

Canticum Moyſi. Deuter. 32. 1.

AUdíte, cœli, quæ loquor; * áudiat terra verba oris mei.

Concreſcat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quaſi imber ſuper herbam, & quaſi ſtillæ ſuper grámina; * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo noſtro: * Dei perfecta ſunt ópera, & omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, & abſque ulla iniquitáte, * juſtus & rectus.

Peccavérunt ei, & non fílii ejus in fórdibus; * generátio prava atque perverſa.

Hǽccine reddis Dómino, * pópule ſtulte & inſípiens?

Nunquid non ipſe eſt pater tuus, * qui poſſédit te, & fecit, & creávit te?

Memento diérum antiquórum, * cógita generatiónes ſíngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi; * ma-

Canticum. Jonæ. 2. 3.

CLamávi de tribulatióne mea ad Dóminum, & exaudívit me : * de ventre ínferi clamávi, & exaudiſti vocem meam.

Et projeciſti me in profundum in corde maris, & flumen circúmdedit me : * omnes gúrgites tui, & fluctus tui ſuper me tranſiérunt.

Et ego dixi : Abjectus ſum à conſpectu oculórum tuórum : * verúmtamen rursùs videbo templum ſanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ uſque ad ánimam, abyſſus vallávit me, * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium deſcendi : terræ vectes concluſérunt me in æternum ; * & ſublevábis de corruptióne vitam meam, Dómine Deus meus.

Cùm anguſtiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus ſum ; * ut véniat ad te orátio mea ad templum ſanctum tuum.

Qui cuſtódiunt vanitátes fruſtrà, * miſericórdiam ſuam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolabo tibi ; * quæcunque vovi, reddam pro ſalúte Dómino.]

Ant. 5. a. Omnes.

Pſalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes Gentes, * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus ; * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Omnes Gentes, laudáte Dóminum. *v.* 1.

Capitulum. Rom. 13. 12. 13.

NOx præceſſit, dies autem appropinquavit. Abjiciámus ergo ópera tenebrarum, & induámur arma lucis. Sicut in die honeſtè ambulémus.

Hymnus.

AURORA jam ſpargit polum :
Terris dies illábitur :
Lucis reſultat ſpículum :
Diſcédat omne lúbricum.

PHANTASMA noctis éxulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

UT mane quod nos últimum
Hìc deprecámur cérnui ;
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dùm canóre cóncrepat.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi ; ℟. Et lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam. *Pſ.* 70. 23. 24.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. d. Dírige pedes noſtros in viam pacis, Deus Iſraël. *Luc.* 1. 79.

Preces, & Suffragia habentur ſuprà in Laudibus Feriæ ſecundæ.

AD

AD PRIMAM.

Ant. 8. g. Notam.

Pſalmus 87.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.

Intret in conſpectu tuo orátio mea, * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta eſt malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum, * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormientes in ſepulcris, quorum non es memor ámplius; * & ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus; * & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me; * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar; * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die, * expandi ad te manus meas.

Nunquid mórtuis fácies mirabília, * aut médici ſuſcitábunt, & confitebuntur tibi?

Nunquid narrábit áliquis in ſepulcro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne.

Nunquid cognoſcentur in ténebris mirabília tua, * & juſtítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam, * avertis fáciem tuam à me?

Pauper ſum ego, & in labóribus à juventúte mea; * exaltátus autem, humiliátus ſum & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me ſicut aqua totâ die; * circumdedérunt me ſimul.

Elongaſti à me amícum & próximum, * & notos meos à miſéria.

Pſalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam, áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; * exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo, * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam; * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad

te, * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me, * & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Diviſio Pſalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam; * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Notam fac mihi viam, in qua ámbulem, quia ad te levávi ánimam meam. *Pſal.* 142. 8.

Capitulum. Philipp. 4. 8.

QUæcunque ſunt vera, quæcunque pudíca, quæcunque juſta, quæcunque ſancta, quæcunque amabília, quæcunque bonæ famæ, ſi qua virtus, ſi *qua laus diſciplínæ*, hæc *cogitáte.*

℟. *breve.* Chriſte fili Dei vivi, &c. *ſuprà*, *pag.* 47.

Preces habentur, ibid.

AD TERTIAM.

Ant. 2. d. Benedictum.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ, * velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; * proptereà benedíxit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime,

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ * intende, próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam, * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum,

& domum patris tui.

Et concupiſcet Rex decórem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus; * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur Regi vírgines poſt eam; * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne, * adducentur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes; * & inimíci ejus terram lingent.

Diviſio Pſalmi 71.

REges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ; * omnes Gentes ſérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi, * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper, * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Iſraël, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedictum nomen majeſtátis ejus in æternum; & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: * Fiat, fiat.

Ant. Benedictum nomen majeſtátis ejus in æternum. *Pſal.* 71. 19.

Capitulum. 2. *Petr.* 1. 10.

SAtágite ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquando.

℟. *br.* Ego dixi: * Dómine, miſerére mei. *Repet.* Ego dixi; * Dómine, miſerére mei. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miſerére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repetitur* Ego. *Pſal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus eſto, ne derelinquas me; ℟. Neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus. *Pſal.* 26. 9.

Preces habentur ſuprà, *pag.* 51.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Magnus.

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dùm turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum, * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculò.

Conturbátæ ſunt Gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum; * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram; * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum; * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt; tremor apprehendit eos: * ibi dolóres ut parturientis.

In ſpíritu vehementi * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in æternum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & compleƈtímini eam; * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus, & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in séculum séculi: * ipſe reget nos in sécula.

Pſalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanƈtis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa diƈta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea, * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Ant. Magnus Dóminus & laudábilis nimis in civitáte Dei noſtri. *Pſal.* 47. 2.

Capitulum. 1. *Corinth.* 10. 31.

SIve manducátis, ſive bíbitis, ſive áliud quid fácitis; ómnia in glóriam Dei fácite.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore.

℣. Semper laus ejus in ore meo. * In omni témpore.

℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Pſal.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Pſallam Deo meo quándiù fúero. *Pſal.* 145. 2.

Preces habentur ſuprà, p. 51.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Da nobis.

Pſalmus 59.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: * irátus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbaſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendiſti pópulo tuo dura: * potaſti nos vino compunƈtiónis.

Dediſti metuéntibus te ſignificatiónem, ut fúgiant à fácie arcûs; * ut liberentur dileƈti tui.

Salvum fac déxterâ tuâ, * & exaudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & conval-

lem tabernaculórum metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes, * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus, * Moab olla ſpei meæ.

In Idumǽam extendam calceamentum meum; * mihi alieníſgenæ ſúbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumǽam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos, * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, * & ipſe ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Pſalmus 73.

Ut quid, Deus, repuliſti in finem; * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ?

Memor eſto congregatiónis tuæ, * quam poſſediſti ab inítio.

Redemiſti virgam hereditátis tuæ, * mons Sion, in quo habitaſti in eo.

Leva manus tuas in ſupérbias eórum in finem: * quanta malignátus eſt inimícus in ſancto.

Et gloriáti ſunt qui odérunt te, * in médio ſolemnitátis tuæ.

Poſuérunt ſigna ſua, ſigna, & non cognovérunt, * ſicut in éxitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſilva lignórum ſecúribus excidérunt jánuas ejus in idipſum: * in ſecúri & áſcia dejecérunt eam.

Incendérunt igni ſanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde ſuo cognátio eórum ſimul: * Quiéſcere faciámus omnes dies feſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vídimus, jam non eſt prophéta: * & nos non cognoſcet ámpliùs.

Uſquequò, Deus, improperábit inimícus, * irrítat adverſárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, & déxteram tuam, * de médio ſinu tuo in finem?

Deus autem Rex noſter ante ſécula, * operátus eſt ſalútem in médio terræ.

Tu confirmaſti in virtúte tua mare: * contribulaſti cápita dracónum in aquis.

Tu confregiſti cápita dracónis, * dediſti eum eſcam pópulis Æthiopum.

Tu dirupiſti fontes, & torrentes; * tu ſiccaſti flúvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox; * tu fabricátus es auróram & ſolem.

Tu feciſti omnes términos terræ; * æſtátem & ver tu plaſmaſti ea.

Diviſio Pſalmi 73.

Memor eſto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus inſipiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi, * & ánimas páuperum tuórum ne obliviſcáris in finem.

Réſpice in teſtaméntum tuum: * quia repléti ſunt, qui obſcuráti ſunt, terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus, * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica cauſam tuam: * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiénte ſunt tota die.

Ne obliviſcáris voces inimicórum tuórum: * ſupérbia eórum, qui te odérunt aſcendit ſemper.

Ant. Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne, quia vana ſalus hóminis. *Pſal.* 59. 13.

Capitulum. 1. *Theſſal.* 5. 17. 18.

SIne intermiſſióne oráte. In ómnibus grátias ágite: hæc eſt enim volúntas Dei in Chriſto Jeſu in ómnibus vobis.

℟. *br.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine. *Repet.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce ſervo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occúltis. *Pſal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis. ℟. Ut non moveántur veſtígia mea. *Pſal.* 16. 5.

Preces habentur ſuprà, pag. 51.

AD VESPERAS.

Ant. 6. f. Benedíctus.

Pſalmus 143.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum; * ſuſcéptor meus, & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipſo ſperávi; * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo, quia innotuíſti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus eſt; * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcénde; * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos; * emítte ſagittas tuas, & conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Benedíctus Dóminus Deus meus. *v.* 1.

Ant. 4. d. Beátus.

Diviſio Pſalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi; * in pſaltério decachórdo pſallam tibi.

Qui das ſalútem régibus, * qui redemíſti David ſervum tuum de gládio malígno.

Eripe me & érue me de

manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum fílii, ſicut novellæ plantatiónes * in juventúte ſua.

Fíliæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtóſæ, abundantes in egréſſibus ſuis; * boves eórum craſſæ.

Non eſt ruína macériæ, neque tránſitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc ſunt: * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus. *℣.* 15.

Ant. 8. c. Laudábo.

Pſalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus Rex, * & benedícam nómini tuo in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Per ſíngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magnus Dóminus & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non eſt finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur; * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent; * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt; * & juſtítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Laudábo nomen tuum in ſéculum & in ſéculum ſéculi. *℣.* 2.

Ant. 4. f. Suávis.

Diviſio Pſalmi 144.

MIſerátor & miſéricors Dóminus; * pátiens, & multùm miſéricors.

Suávis Dóminus univerſis; * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & ſancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent; * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam; * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium ſeculórum; * & dominátio tua in omni generatióne, & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis; * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elíſos.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Suávis Dóminus univerſis, & miſeratiónes ejus

ſuper ómnia ópera ejus. *v.* 9.

Ant. 2. D. Laudatiónem.

Altera diviſio Pſalmi 144.

JUſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis ; * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium ſe fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus omnes diligentes ſe, * & omnes peccatóres diſperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum ; * & benedícat omnis caro nómini ſancto ejus in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Ant. Laudatiónem Dómini loquétur os meum. *v.* 21.

Capitulum. Hebr. 4. 9. 10. 11.

REdínquitur Sabbatiſmus pópulo Dei ; qui enim ingreſſus eſt in réquiem ejus, étiam ipſe requiévit ab opéribus ſuis, ſicut à ſuis Deus ; Feſtinémus ergo íngredi in illam réquiem.

Hymnus.

OPus tuum quis réſpicit,
Orbis ſupréme Cónditor,
Nec te potentem prædicet,
Nec diligendum ſéntiat.

DIE quiétis mýſticæ,
Quo vis amári pléniùs,
Da charitátis ígneæ
Fervóre pectus árdeat.

Jussu tuo labóribus
Dum temperábit déxtera ;
Fac, inquiétis líberum
Curis tibi cor mílitet.

IN te ſalútis ánchoram
Spes fundet, ut poſt férvidos
Vitæ tumultus, in tuo
Detur ſinu quiéſcere.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Elevátio mánuum meárum, Dómine. ℟. Sacrifícium veſpertínum. *Pſal.* 140. 2.

Antiph. Ad Magníficat *& Oratio ut in Proprio.*

Si quæ occurrat Commemoratio, hoc loco fit. Deinde Commemoratio de Sancta Maria ut in Veſperis Dominicæ, pag. 29.

In Eccleſia Metropolitana, & in aliis quæ ſunt ſub invocatione B. Mariæ non additur alia Commemoratio.

In aliis vero Eccleſiis ante vel poſt prædictam Commemorationem (pro dignitate ipſius) fit Patroni Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. e. Inclína.

Pſalmus 50.

MIſerére mei, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem

meam ego cognoſco ; * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci : * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum ; * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti ; * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor : * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam ; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & ſpíritum rectum innova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas, * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique, * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jeruſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes, & holocauſta, * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Pſalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me ; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum : * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die : * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, ſuávis & mitis, * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudiſti me.

Non eſt símilis tui in diis, Dómine, * & non eſt ſecundùm ópera tua.

Omnes Gentes quaſcunque feciſti, vénient, & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília; * tu es Deus ſolus.

Diviſio Pſalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua; * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum.

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruiſti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt te in conſpectu ſuo.

Et tu Dómine Deus miſerátor & miſéricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax.

Réſpice in me, & miſerére mei, * da impérium tuum púero tuo, & ſalvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur, * quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me.

Ant. Inclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me. *ꝟ.* 1.

Capitulum 1. *Petr.* 4. 7. 8.

FRatres: Vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobiſmetipſis charitátem contínuam habentes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus, Te lucis ante términum, &c. Nunc dimittis, *pag.* 60.

Oratio ut ſuprà, *pag.* 61.

Non dicuntur Preces.

Poſt Completorium & Laudes Matutinas uſque ad Adventum dicitur ex devotione

Antiphona.

SAlve, Regína, mater miſericórdiæ, vitæ dulcédo, & ſpes noſtra, ſalve. Ad te clamámus, éxules fílii Evæ. Ad te ſuſpirámus gementes & flentes in hac lacrymárum valle. Eia ergo advocáta noſtra, illos tuos miſericordes óculos ad nos converte; & Jeſum benedictum fructum ventris tui, nobis poſt hoc exſilium, oſtende benígnum. O clemens, ô pia, ô dulcis virgo María.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſal.* 131. 13.

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens ſempiterne, Deus, qui glorióſæ vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu ſancto cooperante, præparaſti: da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus piâ interceſſióne ab inſtántibus malis, & à morte perpétua liberémur. Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Si plures Horæ continentes

recitentur, prædicta Antiphona non dicitur niſi poſt ultimam Horam, & tunc poſt ℣. Fidélium ánimæ & Pater noſter, *ſecretò dicitur.* ℣. Dóminus det nobis ſuam pacem. ℟. Et vi nam, Amen. *D dicta Antiphona:* Divínum auxíli neat ſemper no ℟. Amen.

PROPRIUM DE TEMPORE.

Pars Æſtiva.

IN FESTO SANCTISSIMÆ TRINITATIS.

TRIPLEX SECUNDÆ CLASSIS.

Ad Primas Vesperas.

1. *Ant.* 1. d.

AUdi Iſraël : Dóminus Deus noſter, Dóminus unus eſt. *Deut.* 6. 4.

2. *Ant.* 5. a. Ipſe eſt Deus deórum, & Dóminus dominántium, Deus magnus & potens. *Deut.* 10. 17.

3. *Ant.* 2. d. Excelſus, & ſublímis, hábitans æternitátem ; & ſanctum nomen ejus. *Iſ.* 57. 15.

4. *Ant.* 8. c. Magnus conſílio, & incomprehensíbilis cogitátu. *Jer.* 32. 19.

5. *Ant.* 6. f. Fortíſſime, magne & potens, Dóminus exercítuum nomen tibi. *Ibid.* 18.

Capitulum. Iſa. 46. *v.* 9. 10.

EGo ſum Deus, & non eſt ultrà Deus, nec eſt ſímilis mei : *annúntians ab* exórdio noviſſimum, & ab inítio, quæ necdum facta ſunt, dicens : Conſílium meum ſtabit, & omnis voluntas mea fiet.

℟. Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes : * Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus. *Pſal.* 66. *v.* 6. 7. 8. ℣. Benedíctio, & cláritas, & gratiárum áctio, & virtus Deo noſtro. *Apoc.* 7. 12. * Benedícat. ℣. Glória. * Benedícat.

Hymnus. Santol. Maglor.

TEr ſancte, ter potens Deus,
Incomprehenſa Trínitas,
O lux perennis ! própriis
O ter beáta gáudiis !
O vera ſemper Unitas !
O una ſemper Véritas !
O ſancta ſemper, quæ bonum
Diffundis omne, Cháritas,

Te denſa circum núbila,
Te circum inacceſſum jubar;
Quod intùs ardent Angeli
Circum trementes cérnere.

Te confitétur in tuo
Et plebs renáta nómine;
Firmâque prælíbat fide
Amor quod ambit præmium.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílió,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Excelſus Dóminus & humília réſpicit; allelúia.
℟. Et alta à longè cognoſcit, allelúia. *Pſ.* 137. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. e. Apparuérunt Abrahæ tres viri ſtantes prope eum, & adorávit in terram. Et dixit: Dómine, ne tránſeas ſervum tuum, allelúia. *Gen.* 18. *v.* 2. 3.

Oratio Omnípotens ſempiterne Deus, *ut infrà ad Laudes, pag.* 163.

Deinde fit commemoratio de Sabbato ante Dominicam j. poſt Pentecoſten.

Antiph. Non eſt ſanctus ut eſt Dóminus; & non eſt fortis ſicut Deus noſter, allelúia, 1. *Reg.* 2. 2.

℣. Elevátio mánuum meárum, Dómine, allelúia.
℟. Sacrifícium veſpertínum, allelúia. *Pſ.* 140. 2.

Oratio Deus in te ſperántium, *ut infrà ad Laudes, pag.* 163.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Patrem, & Fílium, & Spíritum-ſanctum * Veníte, adorémus. *Matth.* 28. 19.

Pſalmus Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

Sublime Numen ter potens,
Incomprehenſum, máximum,
Perſóna triplex, Una res,
Te totus Orbis cóncinat.

Quod lapſa retrò ſécula
Non nóverant myſtérium,
Nobis revelaſti, Deus,
In Fílio per Spíritum.

O Trínitas unus Deus
Quam per fidem nunc crédimus,
Te quándonam vidébimus,
Laudémus ut te júgiter?

Qui nos creávit, laus Patri
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

1. *Ant.* 1. a. Ecce, Deus magnus vincens ſciéntiam noſtram, númerus annórum ejus inæſtimábilis. *Job,* 36. 26.

2. *Ant.* 6. f. Adónaï, Dómine, magnus es tu & præclárus in virtúte tua. *Judith.* 16. 16.

3. *Ant.* 3. c. Deus ſempi-

pitérnus Dóminus, qui creávit términos terræ. *Iſa.* 40. 28.

4. *Ant.* 7. d. Nunquid non pater unus ómnium noſtrûm? Nunquid non Deus unus creávit nos? *Malach.* 2. 10.

5. *Ant.* 5. a. Unus Deus & Pater ómnium, qui eſt ſuper omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis. *Epheſ.* 4. 6.

6. *Ant.* 8. g. Unus Dóminus Jeſus Chriſtus, per quem ómnia, & nos per ipſum. 1. *Corint.* 8. 6.

7. *Ant.* 3. a. Quæ Dei ſunt nemo cognóvit, niſi Spíritus Dei. 1. *Cor.* 2. 11.

8. *Ant.* 4. *irr.* d. Ipſe Spíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro quòd ſumus filii Dei. *Rom.* 8. 16.

9. *Ant.* 2. d. In ipſo enim vívimus, movémur & ſumus: ipsíus & genus ſumus. *Act.* 17. 28.

℣. Non fecit táliter omni natióni, allelúia. ℟. Et judícia ſua non manifeſtávit eis, allelúia. *Pſ.* 147. 9.

De Epíſtola prima beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *Cap.* 5. 4.

Tres ſunt, qui teſtimonium dant in cœlo.

OMne quod natum eſt ex Deo, vincit mundum: & hæc eſt victória, quæ vincit mundum, fides noſtra. Quis eſt, qui vincit mundum, niſi qui credit quóniam Jeſus eſt Fílius Dei? Hic eſt, *qui venit per* aquam & ſánguinem, Jeſus Chriſtus, non in aqua solùm, ſed in aqua & ſánguine. Et Spíritus eſt, qui teſtificátur, quóniam Chriſtus eſt Véritas. Quóniam tres ſunt, qui teſtimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Et tres ſunt, qui teſtimónium dant in terra: Spíritus, & aqua, & ſanguis: & hi tres unum ſunt. Si teſtimónium hóminum accípimus, teſtimónium Dei majus eſt: quóniam hoc eſt teſtimónium Dei, quod majus eſt, quóniam teſtificátus eſt de Fílio ſuo. Qui credit in Fílium Dei, habet teſtimónium Dei in ſe.

℟. Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercítuum; plena eſt omnis terra glóriâ ejus. *Iſ.* 6. *v.* 2. 3. ℣. Tres ſunt, qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus, & hi tres unum ſunt. 1. *Joan.* 5. 7. * Sanctus.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

LECTIO II.

Sermo 1. *de Pentecoſte*, *c.* 3.

IN Trinitáte divína nihil diſsímile, nihil impar eſt, & ómnia, quæ de illa poſſunt ſubſtántia cogitári, nec virtúte, nec glóriâ, nec æternitáte diſcréta ſunt. Cùmque in perſo-

nárum proprietátibus álius ſit Pater, álius ſit Fílius, álius Spíritus ſanctus, non tamen ália déitas, nec diverſa natúra eſt. Síquidem cùm & de Patre ſit Fílius unigénitus, & Spíritus ſanctus Patris Filiíque ſit Spíritus, non ſicut quæcunque creatúra quæ & Patris & Fílii eſt, ſed ſicut cum utróque vivens & potens, & ſempiternus & ex eo quod eſt Pater Filiúſque ſubſiſtens. Non ergo ália ſunt Patris, ália Fílii, ália Spíritûs ſancti; ſed ómnia quæcunque habet Pater, habet & Fílius, habet & Spíritus ſanctus; nec unquam in illa Trinitáte défuit illa commúnio. Nulla ibi témpora, nulli gradus, nullæ differéntiæ cogitentur; & ſi nemo de Deo poteſt explicáre quod eſt, nemo aúdeat affirmáre quod non eſt. Quidquid ítaque de ſempiterna & incommutábili glória Patris, pia poſſunt corda concípere, hoc ſimul de Fílio, & de Spíritu ſancto, inſeparabíliter, atque indifferenter intélligant. Ideò enim hanc beátam Trinitátem, unum confitémur Deum, quia in his tribus perſónis, nec ſubſtántiæ, nec poténtiæ, nec voluntátis, nec operatiónis eſt ulla divérſitas.

℟. Ex ipſo, & per ipſum, & in ipſo ſunt ómnia: * Ipſi glória in sécula. *Rom.* 11. 36. ℣. *Ipſe* eſt Dóminus *Deus noſter*, & nos pópulus páſcuæ ejus. *Pſal.* 94. 7. * Ipſi.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap.* 28. 18.

Inſtitutio Baptiſmi.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra; euntes ergo docéte omnes Gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti. Et réliqua.

Homília ſancti Clementis Papæ & Mártyris.

Epiſt. ad Corinth. 1. *ſeculo. cap.* 42.

APóſtoli nobis Evangelizavérunt à Dómino Jeſu Chriſto, Jeſus Chriſtus à Deo: miſſus ígitur eſt Chriſtus à Deo, & Apóſtoli à Chriſto: & factum eſt utrúmque ordinátim ex voluntáte Dei. Itaque acceptis mandátis, & certò perſuáſi per reſurrectiónem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & in fide confirmáti per verbum Dei cum ſancti Spíritûs plenitúdine ac ſecuritáte; egreſſi ſunt annuntiantes adventúrum eſſe regnum Dei. Prædicantes ígitur per regiónes ac urbes, primítias eárum, Spíritu cùm probaſſent; in Epíſcopos & Diáconos eórum qui creditúri erant, conſtituérunt. Neque hoc novè: à multis enim tempóribus de Epíſcopis & Diáconis ſcriptum fúerat. Sic enim alícubi dicit Scriptú-

ra : Conſtítuam Epíſcopos eórum in juſtítia, & Diáconos eórum in fide.

℟. Locútus eſt Jeſus úndecim Diſcípulis : Euntes, docéte omnes Gentes, baptizantes eos, * In nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti. *Matth.* 28. *v.* 18. 19. ℣. Mundabímini ab ómnibus inquinamentis veſtris. *Ezech.* 36. 25. * In nómine. ℣. Glória. * In nómine.

Poſt tertium ℟. legitur Evangelium cum Homilia de Dominica I. poſt Pentecoſten.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO IV. *Cap.* 6. 36.

Miſericordia commendatur.

IN illo témpore : Dixit Jeſus diſcípulis ſuis : Eſtóte miſericordes ſicut & Pater veſter miſéricors eſt : Nolíte judicáre, & non judicabímini : Nolíte condemnáre, & non condemnabímini. Dimíttite & dimittémini. Date & dábitur vobis. Et réliqua.

Homília ſancti Clementis Papæ & Mártyris.

Epiſt. 1. *ad Cor. c.* 13. 14. *ſcripta ſeculo* 1.

HUmiles ſimus, fratres, deponentes omnem arrogántiam, & faſtum, & améntiam, & iras, præcípuè mémores ſermónum Dómini Jeſu, quos locútus eſt, docens manſuetúdinem & æquanimitátem ; ſicut enim dixit : Miſerémini, ut miſericórdiam conſequámini. Dimíttite, ut dimittátur vobis ; ſicut fácitis, ita vobis fiet. Sicut datis ita dábitur vobis. Hoc præcepto & his mandátis ſtabiliámus nos, ſemper obedientes ſimus ſanctis illíus elóquiis, humíliter de nobis ſentientes. Juſtum ergo ac pium eſt, viri fratres, Deo pótiùs obedientes nos eſſe, quàm ſequi eos qui in ſupérbia & ſeditióne duces fuérunt abominandæ æmulatiónis. Detrimentum enim non leve, immò verò grande perículum ſuſtinébimus, ſi præcipitanter nos tradidérimus voluntátibus hóminum, qui ad contentiónem & ſeditiónem collímant. Benígni inter nos ſimus, juxta miſericórdiam & dulcédinem illíus qui fecit nos.

Poſt Lectionem ſine ℟ dicitur Te Deum : *& ſic in omnibus aliis Feſtis in quibus legendum eſt Evangelium cum Homilia Dominicæ, vel Feriæ Majoris, vel Vigiliæ.*

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli, allelúia. ℟. Et laudábilis & glorióſus in ſécula, allelúia. *Dan.* 3. 56.

1. *Ant.* 6. f. Narráte in cunctis pópulis mirabília Dómini, quia magnus Dóminus, & laudábilis ni-

mis. 1. *Par.* 16. *v.* 24. 25.

2. *Ant.* 3. a. Afferte Dómino glóriam & impérium: leváte ſacrifícium, & adoráte Dóminum. *Ibid. v.* 28. 29.

3. *Ant.* 2. D. Benedíctus es, Dómine, Deus Iſraël ab æterno in æternum, tua eſt poténtia, tibi laus, 1. *Par.* 29. *v.* 10. 11.

4. *Ant.* 1. *irreg.* Exaltantes.

Canticum. Eccli. 43. 29.

MUlta dicémus, & deficiémus in verbis; * conſummátio autem ſermónum, ipſe Dóminus eſt in ómnibus.

Gloriantes ad quid valébimus? * ipſe enim Omnípotens ſuper ómnia ópera ſua.

Terríbilis Dóminus, & magnus vehementer; * & mirábilis poténtia ipſíus.

Glorificantes Dóminum quantumcunque potuéritis; * ſupervalébit enim adhuc, & admirábilis magnificéntia ejus.

Benedicentes Dóminum, exaltáte illum quantùm poteſtis; * major eſt enim omni laude.

Exaltantes eum replémini virtúte. Ne laborétis; * non enim comprehendétis.

Quis vidébit eum, & enarrábit? * & quis magnificábit eum ſicut ab inítio?

Ant. Exaltantes Dóminum replémini virtúte. Ne laborétis; non enim comprehendétis. *Eccli.* 43. 34.

5. *Ant.* 7. C. Benedíctus Dóminus Deus Iſraël ab æterno uſque in æternum; & dicat omnis pópulus: Amen. 1. *Par.* 16. 36.

Capitulum. Rom. 11. 33.

O Altitúdo divitiárum ſapiéntiæ & ſciéntiæ Dei! Quàm incomprehenſibília ſunt judícia ejus, & inveſtigábiles viæ ejus?

Hymnus. Santol. Maglor.

O Luce quæ tuâ lates,
Beáta ſemper Trínitas!
Te confitémur, crédimus,
Pióque corde quærimus.

O ſancte ſanctórum Pater,
O Nate de Deo Deus,
O charitátis vínculum
Jungens utrumque Spíritus.

Ut ſe videt totum Pater,
Coæva Proles náſcitur;
Amórque quo ſe díligunt,
Et ipſe procédit Deus.

Est totus in Nato Pater,
In Patre totus Fílius,
Natóque plenus ac Patre
Ineſt utríque Spíritus.

Quod Natus eſt, hoc Spíritus,
Hoc eſt uterque quod Pater;
Tres una ſumma Véritas,
Tres una ſumma Cháritas.

Qui nos creávit, laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dómine Dóminus noſter, allelúia. ℟. Quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra! allelúia. *Pſal.* 8. 2.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. d. Benedictus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, in quo credentes ſignáti ſumus Spíritu promiſſiónis ſancto, allelúia. *Eph.* 1. *v.* 3. 13.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui dediſti fámulis tuis in confeſſióne veræ fídei, æternæ Trinitátis glóriam agnóſcere, & in poténtia majeſtátis adoráre unitátem: quæſumus ut ejuſdem fídei firmitáte, ab ómnibus ſemper muniámur adverſis. Per Dóminum.

Pro Commemoratione Dominicæ j. poſt Pentecoſten:

Ant. Eſtóte miſericordes, ſicut & Pater veſter miſéricors eſt, allelúia. *Luc.* 6. 36.

℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, allelúia. ℟. Ut meditárer elóquia tua, allelúia. *Pſ.* 118. 148.

Oratio.

DEus in te ſperántium fortitúdo, adeſto propítius invocatiónibus noſtris: & quia ſine te nihil poteſt mortális infírmitas, præſta auxílium grátiæ tuæ: ut in exequendis mandátis tuis, & voluntáte tibi, & actióne placeámus. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 6. f. Narráte.

Dicitur ſymbolum Quicunque.

Capitulum Regi ſeculórum, *& ſic in omnibus Feſtis, niſi aliter notetur.*

℟. *br.* Chriſte fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Chriſte. ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Chriſte.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, allelúia. ℟. Et rédime nos propter nomen tuum, allelúia. *Matth.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Hebr.* 13. *Pſ.* 43. 26.

CANON.

Ex Concílio Rotomagenſi.

Circa an. 900. *Can.* 1.

IMprímis prædicandum eſt ómnibus generáliter, ut credant Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum unum Deum eſſe omnipoténtem, qui ómnia fecit, & unam eſſe deitátem, & ſubſtántiam, & majeſtátem in tribus perſónis Patris, Filii, & Spíritûs ſancti.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Afferte.

Capitulum. Rom. 15. *v.* 5. 6.

DEus det vobis idipſum ſápere in altérutrum ſecundùm Jeſum Chriſtum, ut unánimes, uno ore honorificétis Deum & Patrem Dómini noſtri Jeſu Chriſti.

℟. *br.* Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Exaltáte. ℣. Adoráte in monte ſanc-

to ejus, * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Exaltáte. *Pſ.* 98. 9.

℣. Jubiláte Deo omnis terra, allelúia. ℟. Servíte Dómino in lætítia, allelúia. *Pſal.* 99. 2.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Benedictus es.

Capitulum. Judæ 20. 21.

CHariſſimi, ſuperædificantes voſmetipſos ſanctiſſimæ veſtræ fídei, in Spíritu ſancto orantes, voſmetipſos in dilectióne Dei ſerváte, expectantes miſericórdiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti in vitam ætérnam.

℟. *br.* Deus miſereátur noſtri, & benedícat nobis, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Deus. ℣. Illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri. * Allelúia. ℣. Glória Patri. *Repet.* Deus. *Pſ.* 66. 2.

℣. Miséricors Dóminus & juſtus, allelúia. ℟. Et Deus noſter miſerétur, allelúia. *Pſ.* 114. 5.

AD NONAM.

Ant. 7. C. Benedictus.

Capitulum. Epheſ. 5. *v.* 18. 19. 20.

IMpleémini Spíritu ſancto, loquentes vobiſmetipſis in pſalmis, & hymnis, & cánticis ſpirituálibus, cantantes, & pſallentes in córdibus veſtris Dómino, grátias agentes ſemper pro ómnibus, in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti Deo & Patri.

℟. *br.* Quis Deus magnus ſicut Deus noſter? * Allelúia, allelúia. *Repet.* Quis. ℣. Tu es Deus qui facis mirabília. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Quis. *Pſ.* 76. *v.* 14. 15.

℣. Cantent in viis Dómini, allelúia. ℟. Quóniam magna eſt glória Dómini, allelúia. *Pſ.* 137. 5.

AD VESPERAS.

Ant. Narráte, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 2. *Cor.* 13. 13.

GRátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cháritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis.

℟. Séraphim, I. *de Officio Nocturno.*

Hymnus TER Sancte, *ut ſuprà in I. Veſp.*

℣. Benedictus Dóminus Deus Iſraël, allelúia. ℟. Qui facit mirabília ſolus, allelúia. *Pſ.* 71. 18.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens. Dignus es, Dómine Deus noſter, accípere glóriam & honórem, allelúia. *Apoc.* 4. *v.* 8. 11.

Oratio Omnípotens, *ut ſuprà ad Laudes.*

Pro Commemoratione Dominicæ I. poſt Pentecoſten.

Antiph. Dimíttite, & dimittémini: date, & dábitur vobis, dicit Dóminus, allelúia. *Luc.* 6. *v.* 37. 38.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea, allelúia. ℟. Sicut incenſum in conſpectu tuo, allelúia. *Pſ.* 140. 2.

Oratio Deus in te ſperántium, *ut ſuprà ad Laudes.*

FERIA SECUNDA.

Omnia ut in Pſalterio. Oratio Domínicæ præcedentis Deus in te ſperántium, *ut ſuprà pag.* 163.

Incipit Liber primus Regum.

LECTIO I. *Cap.* 1. 1.

Uxores Elcanæ.

FUit vir unus de Ramathaimſóphim, de monte Ephraïm, & nomen ejus Elcana, fílius Jéroham, fílii Elíu, fílii Thohu, fílii Suph, Ephrathæus: & hábuit duas uxóres, nomen uni Anna, & nomen ſecundæ Phenenna. Fuerúntque Phenennæ fílii: Annæ autem non erant líberi. Et aſcendébat vir ille de civitáte ſua ſtatútis diébus, ut adoráret, & ſacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo fílii Heli, Ophni & Phínees, ſacerdótes Dómini. Venit ergo dies, & immolávit Elcana, dedítque Phenennæ uxóri ſuæ, & cunctis fíliis ejus, & filiábus partes: Annæ autem dedit partem unam triſtis, quia Annam diligébat. Dóminus autem conclúſerat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, & vehementer angébat, in tantùm, ut exprobráret quòd Dóminus concluſiſſet vulvam ejus: ſicque faciébat per síngulos annos, cùm redeunte témpore aſcénderent ad templum Dómini: & ſic provocábat eam. Porrò illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir ſuus: Anna, cur fles? & quare non cómedis? & quam ob rem affligitur cor tuum? Nunquid non ego mélior tibi ſum, quàm decem fílii?

℟. In te, Dómine, ſperávi non confundar in æternum: * In juſtítia tua líbera me. *Pſ.* 30. 2. ℣. Nunc in ſpe, quæ ad patres noſtros facta eſt, ſto. *Act.* 26. 6. * In juſtítia.

LECTIO II. 1. 9.

Votum Annæ.

SUrréxit autem Anna poſtquàm coméderat & bíberat in Silo. Et Heli Sacerdóte ſedente ſuper ſellam, ante poſtes templi Dómini, cùm eſſet Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, & votum vovit, dicens: Dómine exercítuum, ſi reſpíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, & recordátus mei fúeris, nec oblítus ancillæ tuæ, dederíſque ſervæ tuæ ſexum virílem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, & novácula non aſcendet ſuper caput ejus. Factum eſt autem, cùm illa multiplicáret preces coram Dómino, ut Heli obſerváret os ejus. Porrò Anna loquebátur in corde ſuo, tantúmque lá-

bia illíus movebantur, & vox pénitùs non audiebátur. Æſtimávit ergo eam Heli temulentam, dixítque ei: Uſquequò ébria eris? dígere pauliſper vinum, quo mades. Reſpondens Anna: Nequáquam, inquit, Dómine mi, nam múlier infélix nimis ego ſum, vinumque, & omne quod inebriáre poteſt, non bibi, ſed effúdi ánimam meam in conſpectu Dómini. Ne réputes ancillam tuam quaſi unam de filiábus Bélial: quia ex multitúdine dolóris & mœróris mei locúta ſum uſque in præſens. Tunc Heli ait ei: Vade in pace: & Deus Iſraël det tibi petitiónem tuam, quam rogaſti eum. Et illa dixit: Utinam invéniat ancilla tua grátiam in óculis tuis. Et ábiit múlier in viam ſuam, & comédit, vultúſque illíus non ſunt ámpliùs in diverſa mutáti.

℟. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in * Eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus. *Pſ.* 146. 11. ℣ Grátia, miſericórdia, & pax à Deo Patre, & Chriſto Jeſu Dómino noſtro. 1. *Tim.* 1. 2. * Eis.

LECTIO III. *v.* 19.

Nativitas & præſentatio Samuëlis.

SUrrexérunt manè, & adoravérunt coram Dómino: reversíque ſunt, & venérunt in domum ſuam Rámatha. Cognóvit autem Elcana Annam uxórem ſuam: & recordátus eſt ejus Dóminus. Et factum eſt poſt círculum diérum, concépit Anna, & péperit fílium, vocavítque nomen ejus Sámuël: eò quòd à Dómino poſtulaſſet eum. Aſcendit autem vir ejus Elcana, & omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóſtiam ſolemnem, & votum ſuum, & Anna non aſcendit: dixit enim viro ſuo: Non vadam, donec ablactétur infans, & ducam eum, ut appáreat ante conſpectum Dómini, & máneat ibi júgiter. Et ait ei Elcana vir ſuus: Fac quod bonum tibi vidétur, & mane donec ablactes eum: precórque ut ímpleat Dóminus verbum ſuum. Manſit ergo múlier, & lactávit fílium ſuum, donec amovéret eum à lacte. Et addúxit eum ſecum, poſtquàm ablactáverat, in vítulis tribus, & tribus módiis farínæ, & ámphora vini, & addúxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus. Et immolavérunt vítulum, & obtulérunt púerum Heli. Et ait Anna: Obſecro, mi dómine, vivit ánima tua, dómine, ego ſum illa múlier, quæ ſteti coram te hìc orans Dóminum. Pro púero iſto orávi, & dedit mihi Dóminus petitiónem meam, quam poſtulávi eum. Idcircò & ego commodávi eum Dómino cunctis diébus quibus fúerit commodátus Dómino.

Et adoravérunt ibi Dóminum.

℟. Suávis Dóminus univerſis, * Et miſeratiónes ejus † Super ómnia ópera ejus. *Pſ.* 144. 9. ℣. Miſéricors Dóminus eſt, & miſerátor. *Jac.* 5. 11. * Et. ℣. Glória. † Super.

C A N O N.

Ex Concílio Rotomagenſi. *Anno* 1581. *Cap. de fide & Religione.*

UT profiteámur uníus ſanctæ, Cathólicæ & Apoſtólicæ Eccléſiæ fidem & religiónem, anathematizámus univerſos, qui áliter quàm Cathólica & Apoſtólica & Románа credit, & prædicat Eccléſia, crédere & pertináciter aſſérere attentant.

FERIA TERTIA.

De Libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 2. 11.

Crimen filiorum Heli.

ABiit Elcana Rámatha, in domum ſuam: puer autem erat miniſter in conſpectu Dómini ante fáciem Heli ſacerdótis. Porrò fílii Heli, fílii Bélial, neſcientes Dóminum, neque offícium ſacerdótum ad pópulum: ſed quicunque immolaſſet víctimam, veniébat puer ſacerdótis, dùm coquerentur carnes, & habébat fuſcínulam tridentem in manu ſua, & mittébat eam in lebétem, vel in caldáriam, aut in ollam ſive in cácabum: & omne quod levábat fuſcínula, tollébat ſacerdos ſibi. Sic faciébant univerſo Iſraéli veniéntium in Silo. Etiam ántequàm adolérent ádipem, veniébat puer ſacerdótis, & dicébat immolanti: Da mihi carnem, ut coquam ſacerdóti: non enim accípiam à te carnem coctam, ſed crudam. Dicebátque illi immolans: Incendátur primùm juxta morem hódiè adeps, & tolle tibi quantumcunque desíderat ánima tua. Qui reſpondens aïébat ei: Nequáquam; nunc enim dabis, alióquin tollam vi. Erat ergo peccátum puerórum grande nimis coram Dómino: quia retrahébant hómines à ſacrifício Dómini. Sámuël autem miniſtrábat ante fáciem Dómini, puer, accinctus Ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater ſua, quam afferébat ſtatútis diébus, aſcendens cum viro ſuo, ut immoláret hóſtiam ſolemnem. Et benedíxit Heli Elcanæ & uxóri ejus: dixítque ei: Reddat tibi Dóminus ſemen de mulíere hac, pro fœnore quod commodaſti Dómino. Et abiérunt in locum ſuum. Viſitávit ergo Dóminus Annam, & concépit, & péperit tres fílios, & duas fílias; & magnificátus eſt puer Sámuel apud Dóminum.

℟. Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me, Dómine, * Et cuſtódiam teſtimónia oris tui. *Pſ.* 118.

88. ℣. Miſerére mei, Dómine fili David, Dómine ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Et.

LECTIO II. *v.* 22.

Mollis reprehenſio.

HEli autem erat ſenex valdè, & audívit ómnia quæ faciébant fílii ſui univerſo Iſraéli: & quómodo dormiébant cum muliéribus quæ obſervábant ad óſtium tabernáculi: & dixit eis: Quare fácitis res hujuſcémodi, quas ego aúdio, res péſſimas, ab omni pópulo? Nolíte fílii mei: non enim eſt bona fama, quam ego aúdio, ut tránſgredi faciátis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placári ei poteſt Deus: ſi autem in Dóminum peccáverit vir, quis orábit pro eo? Et non audiérunt vocem patris ſui: quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuël proficiébat, atque creſcébat, & placébat tam Dómino quàm homínibus.

℟. Fiat misericórdia tua, Dómine, ut conſolétur me ſecundùm elóquium tuum, * Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam. *Pſ.* 118. *v.* 76. 77. ℣. Dómine, meménto mei. *Luc* 23. 42. * Véniant.

LECTIO III. *v.* 27.

Prædicitur deſtructio domûs Heli.

VEnit autem vir Dei ad *Heli*, & ait ad eum: *Hæc dicit Dóminus: Nunquid non apertè revelátus ſum dómui patris tui, cùm eſſent in Ægypto in domo Pharaónis? Et elégi eum ex ómnibus tríbubus Iſraël mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incenſum, & portáret Ephod coram me: & dedi dómui patris tui ómnia de ſacrifíciis filiórum Iſraël. Quare calce abjeciſtis víctimam meam, & múnera mea quæ præcépi ut offerrentur in templo: & magìs honoraſti fílios tuos quàm me, ut comederétis primítias omnis ſacrifícii Iſraël pópuli mei? Proptéreà ait Dóminus Deus Iſraël: Loquens locútus ſum, ut domus tua, & domus patris tui miniſtráret in conſpectu meo, uſque in ſempiternum. Nunc autem dicit Dóminus: Abſit hoc à me: ſed quicunque glorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contemnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt: & præcídam bráchium tuum, & bráchium patris tui, ut non ſit ſenex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in univerſis próſperis Iſraël: & non erit ſenex in domo tua ómnibus diébus. Verúntamen non aúferam pénitùs virum ex te ab altári meo: ſed ut deſíciant óculi tui, & tabeſcat ánima tua: & pars magna domûs tuæ moriétur, cùm ad viríłem ætátem vénerit. Hoc autem erit tibi ſignum,

quod ventúrum eſt duóbus fíliis tuis, Ophni & Phínees: In die uno morientur ambo. Et ſuſcitábo mihi ſacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet: & ædificábo ei domum fidélem, & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus. Futúrum eſt autem, ut quicunque remánſerit in domo tua, véniat ut orétur pro eo, & ófferat nummum argénteum, & tortam panis, dicátque: Dimitte me, óbſecro, ad unam partem ſacerdotálem, ut cómedam buccellam panis.

℟. Dicat nunc Iſraël quóniam bonus Dóminus, * Quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 117. 2. ℣. Conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra. 2. *Cor.* 1. 4. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *ſeſſ.* 7. *can.* 4.

SI quis díxerit, Sacramenta novæ legis non eſſe ad ſalútem neceſſária, ſed ſupérflua; & ſine eis, aut eórum voto, per ſolam fidem hómines à Deo grátiam juſtificatiónis adipiſci, licèt ómnia ſíngulis neceſſária non ſint; anáthema ſit.

FERIA QUARTA.

Si hodiè occurrat Feſtum ſemiduplex aut ſimplex, I. Lectio erit de Scriptura occurrente, duabus in unam coactis. II. Lectio de Sancto. III. de Sermone S. Thomæ Aquinatis.

Si verò occurrat Feſtum dùplex minus aut ſuprà, poſt ultimum ℟. legetur idem Sermo, & ſine ℟. dicetur Te Deum.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 3. 1.

Samuël ter vocatus à Domino.

PUer autem Sámuël miniſtrábat Dómino coram Heli, & ſermo Dómini erat pretióſus in diébus illis, non erat víſio manifeſta. Factum eſt ergo in die quadam, Heli jacébat in loco ſuo, & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére: lucerna Dei ántequàm extinguerétur, Sámuël dormiébat in templo Dómini, ubi erat Arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuël. Qui reſpondens, ait: Ecce ego. Et cucurrit ad Heli, & dixit: Ecce ego: vocaſti enim me. Qui dixit: Non vocávi; revértere, & dormi. Et ábiit & dormívit. Et adjécit Dóminus rurſum vocáre Samuélem. Conſurgénſque Sámuël, ábiit ad Heli, & dixit: Ecce ego; quia vocaſti me. Qui reſpondit: Non vocávi te, fili mi: revértere & dormi. Porrò Sámuël necdum ſciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei ſermo Dómini. Et adjécit Dóminus, & vo-

cávit adhuc Samuélem tértiò. Qui conſurgens, ábiit ad Heli, & ait: Ecce ego: quia vocaſti me. Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum: & ait ad Samuélem: Vade & dormi: & ſi deinceps vocáverit te, dices: Lóquere, Dómine, quia audit ſervus tuus. Abiit ergo Sámuël, & dormívit in loco ſuo. Et venit Dóminus, & ſtetit: & vocávit, ſicut vocáverat ſecundò, Sámuël, Sámuël. Et ait Sámuël: Lóquere, Dómine, quia audit ſervus tuus.

℟. Confidenter dicámus: Dóminus mihi adjútor, * Non timébo quid fáciat mihi homo. *Hebr.* 13. 6. ℣. Dicant nunc qui timent Dóminum: Dóminus mihi adjútor. *Pſ.* 117. *v.* 4. 7. * Non timébo.

Lectio II. *v.* 11.

Mala in domum Heli ventura Samuël declarat.

Dixit Dóminus ad Samuélem: Ecce ego fácio verbum in Iſraël: quod quicunque audíerit, tínnient ambæ aures ejus. In die illa ſuſcitábo adversùm Heli ómnia quæ locútus ſum ſuper domum ejus: incípiam & complébo. Prædixi enim ei quòd judicatúrus eſſem domum ejus in æternum, propter iniquitátem, eò quòd nóverat indígnè ágere fílios ſuos, & non corripúerit eos. Idcircò jurávi Dómui Heli, quòd non expiétur iníquitas domûs ejus víctimis & munéribus uſque in æternum. Dormívit autem Sámuël uſque manè, aperuítque óſtia domûs Dómini. Et Sámuël timébat indicáre viſiónem Heli. Vocávit ergo Heli Samuélem, & dixit: Sámuel fili mi? Qui reſpondens ait: Præſto ſum. Et interrogávit eum: Quis eſt ſermo, quem locútus eſt Dóminus ad te? oro te, ne celáveris me. Hæc fáciat tibi Deus, & hæc addat, ſi abſcónderis à me ſermónem, ex ómnibus verbis, quæ dicta ſunt tibi. Indicávit ítaque ei Sámuël univerſos ſermónes, & non abſcondit ab eo. Et ille reſpondit: Dóminus eſt: quod bonum eſt in óculis ſuis fáciat. Crevit autem Sámuël, & Dóminus erat cum eo, & non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit univerſus Iſraël à Dan uſque Berſabée, quòd fidélis Sámuel Prophéta eſſet Dómini. Et áddidit Dóminus ut apparéret in Silo, quóniam revelátus fúerat Dóminus Samuéli in Silo, juxta verbum Dómini. Et evénit ſermo Samuélis univerſo Iſraéli.

℟. Sperámus in Deum vivum * Qui eſt Salvátor ómnium. 1. *Tim.* 4. 10. ℣. Beátus vir qui ſperat in eo. *Pſ.* 33. 9. * Qui eſt.

De Sermóne ſancti Thomæ Aquinátis.

LECTIO III.

Opuſc. 57.

ETſi in die cœnæ, quando Sacramentum nóſcitur inſtitútum, inter Miſſárum ſolémnia de inſtitutióne ipsíus ſpeciális méntio habeátur: totum tamen resíduum ejuſdem diéi offícium ad Chriſti paſſiónem pértinet, circa cujus venerationem Ecclésia illo témpore occupátur. Ut autem íntegro celebritátis offício inſtitutiónem tanti Sacramenti recóleret plebs fidélis, Románus Póntifex Urbánus quartus hujus Sacramenti devotióne affectus, piè ſtátuit præfátæ inſtitutiónis memóriam primâ quintâ Fériâ poſt Octávas Pentecoſtes à cunctis Fidélibus celebrári: ut qui per totum anni currículum, hoc Sacramento útimur ad ſalútem, ejus inſtitutiónem illo témpore ſpeciáliter recolámus, quo Spíritus ſanctus corda diſcipulórum edócuit, ad plenè cognoſcenda hujus Sacramenti myſtéria: nam & in eódem témpore cœpit hoc Sacramentum à Fidélibus frequentári.

℟. Confitémini Dómino quóniam bonus, * Quóniam in æternum miſericórdia ejus. *Pſal.* 135. 1. ℣. Scriptum eſt: Omnis lingua confitébitur Dómino. *Rom.* 14. 11. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1547. *Seſſ.* 7. *Can.* 13.

SI quis díxerit receptos & approbátos Ecclésiæ Cathólicæ ritus, in ſolemni Sacramentórum adminiſtratióne adhibéri conſuétos, aut contemni, aut ſine peccáto à miniſtris pro líbito omitti, aut in novos álios per quemcunque Eccleſiárum Paſtórem mutári poſſe, anáthema ſit.

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

TRIPLEX PRIMÆ CLASSIS.

AD PRIMAS VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

1. *Ant.* 7. C.

FAciet Dóminus ómnibus pópulis in monte Sion convívium pínguium, convívium medullatórum. *Iſa.* 25. 6.

2. *Ant.* 5. a. Vénient, & laudábunt in monte Sion:

& cónfluent ad bona Dómini, ſuper frumento & vino. *Jer.* 31. 12.

3. *Ant.* 3. a. Tríticum cómedent, & vinum bibent in átriis ſanctis. *Iſa.* 62. *v.* 8. 9.

4. *Ant.* 2. d. Erit ánima eórum quaſi hortus irríguus, & ultrà non eſúrient. *Jer.* 31. 12.

5. *Ant.* 4. e. Quid bonum ejus eſt, & quid pulchrum ejus, niſi frumentum electórum, & vinum gérminans vírgines? *Zach.* 9. 17.

Capitulum. Jer. 31. 14.

INebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine: & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus.

℟. Omnes ſitientes veníte ad aquas, & qui non habétis argentum, properáte, émite, & * Comédite bonum, † Et delectábitur ánima veſtra. *Iſa.* 55. *v.* 1. 2. ℣. Niſi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus ſánguinem, non habébitis vitam in vobis. *Joan.* 6. 54. * Comédite. ℣. Glória. † Et delectábitur.

Hymnus PANGE lingua, *ut in II. Veſperis.*

℣. Guſtáte & vidéte, quóniam ſuávis eſt Dóminus, allelúia. ℟. Beátus vir qui ſperat in eo, allelúia. *Pſ.* 33. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. O quàm ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonſtráres, pane ſuaviſſimo de cœlo præſtito eſurientes imples bonis, & dívites dimittis inánes, allelúia. *Sap.* 12. 1. & 16. 21. *Luc.* 1. 53.

Oratio.

DEus, qui nobis ſub Sacramento mirábili paſſiónis tuæ memóriam reliquiſti: tríbue, quæſumus, ita nos córporis & ſánguinis tui ſacra myſtéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter ſentiámus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti.

Ad Completorium, Pſalmi de Feria & cetera ut in Die.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitat. Jeſum Chriſtum cujus caro verè eſt cibus, & ſanguis verè eſt potus * Veníte, adorémus. *Joan.* 6. 56.

Pſal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

SACRIS ſolémniis juncta
 ſint gáudia,
Et ex præcórdiis ſonent
 præcónia:
Recédant vétera, nova ſint
 ómnia,
Corda, voces, & ópera.

NOCTIS recólitur Cœna
 noviſſima,
Quà Chriſtus créditur
 Agnum & ázyma
Dediſſe frátribus juxta legítima
Priſcis indulta Pátribus.

POST agnum týpicum,

expletis épulis,
Corpus Domínicum datum
diſcípulis,
Sic totum ómnibus, quod
totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus córporis
férculum,
Dedit & tríſtibus ſánguinis
póculum,
Dicens: Accípite quod
trado váſculum;
Omnes ex eo bíbite.
Sic ſacrifícium iſtud inſtítuit,
Cujus offícium committi
vóluit
Solis Presbýteris, quibus
ſic cóngruit
Ut ſumant & dent céteris.
Panis angélicus fit panis
hóminum,
Dat panis cœlicus figúris
términum:
O res mirábilis! Mandúcat
Dóminum
Pauper, ſervus, & húmilis.
Te trina Déitas unáque
póſcimus;
Sic nos tu víſita, ſicut te
cólimus:
Per tuas ſémitas duc nos
quò téndimus,
Ad lucem quam inhábitas.
Amen.

In I. Nocturno.

Pſalmus Beátus vir, *pag.* 3.

Ant. 1. d. Fructum ſalutíferum guſtandum dedit Dóminus mortis ſuæ témpore.

Pſalmus Cùm invocárem, *pag.* 30.

Ant. 2. d. A fructu frumenti, vini, & ólei ſui multiplicáti ſunt. *v.* 8.

Pſalmus Conſerva me, Dómine, *pag.* 96.

Ant. 3. a. Communióne cálicis, quo Deus ipſe ſúmitur, non vitulórum ſánguine, congregávit nos Dóminus.

℣. Spera in Dómino, & fac bonitátem, allelúia.
℟. Et paſcéris in divítiis ejus, allelúia. *Pſ.* 36. 3.

De libro Exodi.

Lectio I. *Cap.* 16. 11.

Deus Iſraëlitis dat manna.

Locútus eſt Dóminus ad Móyſen: dicens: Audívi murmuratiónes filiórum Iſraël; lóquere ad eos: Véſperè comedétis carnes, & manè ſaturabímini pánibus: ſcietíſque quòd ego ſum Dóminus Deus veſter. Factum eſt ergo véſpere, & aſcendens coturnix coopéruit caſtra. Cùmque operuiſſet ſuperfíciem terræ, appáruit in ſolitúdine minútum, & quaſi pilo tuſum, in ſimilitúdinem pruínæ ſuper terram. Quod cùm vidiſſent fílii Iſraël, dixérunt ad ínvicem: Manhu? Quod ſigníficat: Quid eſt hoc? ignorábant enim quid eſſet. Quibus ait Móyſes: iſte eſt panis, quem Dóminus dedit vobis ad veſcendum. Hic eſt ſermo, quem præcépit Dóminus: Cólligat unuſquiſque ex eo quantum ſúfficit ad veſcendum: gomor per ſíngula cápita, juxta númerum animárum

veſtrárum quæ hábitant in tabernáculo ſic tollétis. Fecerúntque ita fílii Iſraël: & collegérunt, álius plus, álius minus. Et menſi ſunt ad menſúram gomor: nec qui plus collégerat, hábuit ámplius: nec qui minus paráverat, réperit minus, ſed ſínguli juxta id quod édere póterant, congregavérunt.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Iſraël ad véſperam Paſchæ: * Et edent carnes, & ázymos panes. *Exod.* 12. *v.* 6. 8. ℣. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: ítaque epulémur in ázymis ſinceritátis & veritátis. 1. *Cor.* 5. *v.* 7. 8. * Et edent carnes.

LECTIO II. *v.* 19.

Manna quomodo colligi debeat.

DIxítque Móyſes ad eos: Nullus relinquat ex eo in manè. Qui non audiérunt eum, ſed dimiſérunt quidam ex eis uſque manè, & ſcatére cœpit vérmibus, atque compútruit: & irátus eſt contra eos Móyſes. Colligébant autem manè ſínguli, quantùm ſufficere póterat ad veſcendum: cùmque incaluiſſet ſol, liquefiébat. In die autem ſexta collegérunt cibos dúplices, id eſt duo gomor per ſingulos hómines: venérunt autem omnes príncipes multitúdinis, & narravérunt Móyſi. Qui ait eis: Hoc eſt quod locútus eſt Dóminus: Réquies ſábbati ſanctificáta eſt Dómino cras. Quodcunque operandum eſt, fácite: & quæ coquenda ſunt, cóquite: quidquid autem réliquum fúerit, repónite uſque manè. Fecerúntque ita ut præcéperat Móyſes, & non compútruit; neque vermis inventus eſt in eo. Dixítque Móyſes: comédite illud hódiè, quia ſábbatum eſt Dómini: non inveniétur hódiè in agro. Sex diébus collígite: in die autem ſéptimo ſábbatum eſt Dómini, idcircò non inveniétur. Venítque ſéptima dies: & egreſſi de pópulo ut collígerent, non invenérunt.

℟. Comedétis carnes, & ſaturabímini pánibus: * Iſte eſt panis, quem dedit vobis Dóminus ad veſcendum. *Exod.* 16. *v.* 12. 15. ℣. Non Móyſes dedit vobis panem de cœlo, ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. *Joan.* 6. 32. * Iſte eſt panis.

LECTIO III. *v.* 31.

Man in Tabernaculo reſervatum.

MAn erat quaſi ſemen coriandri album, guſtúſque ejus quaſi ſímilæ cum melle. Dixit autem Móyſes: Iſte eſt ſermo, quem præcépit Dóminus: Imple gomor ex eo, & cuſtodiátur in futúras retrò generatiónes: ut nóverint panem, quo álui vos in ſolitúdine, quando educti eſtis de terra Ægypti. Dixítque Móyſes ad Aaron: ſume vas unum, & mitte ibi

Man, quantùm poteſt cápere gomor: & repóne coram Dómino ad ſervandum in generatiónes veſtras, ſicut præcépit Deus Móyſi. Poſuítque illud Aaron in tabernáculo reſervandum. Fílii autem Iſraël comedérunt Man quadraginta annis, donec veníſrent in terram habitábilem: hoc cibo áliti ſunt, úſquequò tángerent fines terræ Chánaan.

℟. Reſpéxit Elías ad caput ſuum ſubcineríſcium panem: qui ſurgens comédit & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus uſque ad montem Dei Horeb. 3. *Reg.* 19. *v.* 6. 8. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in æternum. *Joan.* 6 52. * Et ambulávit. ℣. Glória. * Et ambulávit.

IN II. NOCTURNO.

Pſalmus Exáudiat te Dóminus, *pag.* 50.

Ant. 4. e. Memor ſit Dóminus ſacrifícii noſtri, & holocauſtum noſtrum pingue fiat.

Pſalmus Dóminus regit me, *pag.* 109.

Ant. 5. a. Paraſti in conſpectu meo menſam adversùs eos, qui tríbulant me. *v.* 5.

Pſalmus Quemádmodùm desíderat cervus, *cum ſua diviſione*, *pag.* 107.

Ant. 6. f. In voce exultatiónis réſonent epulantes in menſa Dómini.

℣. Juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei, allelúia. ℟. Et delectentur in lætítia, allelúia. *Pſal.* 67. 4.

Ex Epíſtola ſancti Ignátii Antiochéni Epíſcopi, & Mártyris, ad Smyrnæos.

1. & 2. *ſec.*

LECTIO IV.

HÆrétici ab Eucharíſtia & oratióne ábſtinent, eò quòd non confiteantur Eucharíſtiam carnem eſſe Servatóris noſtri Jeſu Chriſti, quæ pro peccátis noſtris paſſa eſt, quam Pater ſuâ benignitáte ſuſcitávit. Contradicentes ergo huic dono Dei, altercantes moriuntur. Omnes Epíſcopum ſequímini, ut Jeſus Chriſtus Patrem; & Presbýterum, ut Apóſtolos: Diáconos autem revereámini, ut Dei mandátum. Sine Epíſcopo nemo quidquam fáciat eórum quæ ad Eccléſiam ſpectant. Rata Eucharíſtia habeátur illa quæ ſub Epíſcopo fíerit, vel cui ipſe concéſſerit. Ubi comparúerit Epíſcopus, ibi & multitúdo ſit; quemádmodùm ubi Chriſtus Jeſus, ibi Cathólica eſt Eccléſia. Non licet ſine Epíſcopo baptizáre, neque ágapem celebráre; ſed quodcunque ille probáverit, hoc & Deo eſt beneplácitum: ut tutum & ratum ſit quodcunque ágitur.

℟. Homo quidam fecit cœnam magnam, & miſit ſervum ſuum horâ cœnæ dícere invitátis ut veníſrent:

* Quia paráta ſunt ómnia. *Luc.* 14. *v.* 16. 17. ℣. Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míſcui vobis. *Prov.* 9. 5. * Quia.

Ex Apológia ſecunda ſancti Juſtíni Mártyris, pro Chriſtiánis.

An. 150.

LECTIO V.

EI qui frátribus præeſt, offertur panis, & póculum aquæ & vini; quibus ille acceptis, laudem & glóriam rerum univerſárum Patri, per nomen Fílii & Spíritûs ſancti offert, & Euchaříſtiam, ſive gratiárum actiónem, pro eo quòd nos donis ſuis hiſce dignátus ſit, prolíxè exéquitur. Porrò alimentum hoc apud nos appellátur Eucharíſtia, quod nulli alii participáre lícitum eſt, quàm veram eſſe doctrínam noſtram credenti, & lavácro propter remiſſiónem peccatorum & regeneratiónem ablúto, & ita, ut Chriſtus trádidit, viventi. Non enim ut commúnem panem, neque commúnem potum iſta ſúmimus; ſed quemádmodùm per verbum Dei caro factus Jeſus Chriſtus Servátor noſter, & carnem & ſánguinem ſalútis noſtræ causâ hábuit, ad eumdem modum étiam eam, in qua per preces verbi ejus ab ipſo profecti grátiæ ſunt actæ alimóniam, unde ſanguis & caro noſtra per mutatiónem aluntur, incarnáti illíus Jeſu carnem & ſánguinem eſſe edocti ſumus. Nam Apóſtoli in commentáriis à ſe ſcriptis, quæ Evangélia vocantur, ita tradidérunt præcepiſſe ſibi Jeſum: eum enim pane accepto, cùm grátias egiſſet, dixiſſe: Hoc fácite in mei recordatiónem; Hoc eſt corpus meum: & póculo simíliter accepto, & grátiis actis, dixiſſe: Hic eſt ſanguis meus.

℟. Cœnántibus illis accépit Jeſus panem, & benedíxit ac fregit, dedítque diſcípulis ſuis, & ait: * Accípite, & comédite, hoc eſt corpus meum. *Matth.* 26. 26. ℣. Panem de cœlo præſtitiſti illis, omne delectamentum in ſe habentem. *Sap.* 16. 20. * Accípite.

Ex Tractátu ſancti Irenæi Lugdunenſis Epíſcopi adversùs hæreſes.

Lib. 4. *Cap.* 17. & 18. *II. ſea.*

LECTIO VI.

CHriſtus eum, qui ex creatúra panis eſt, accépit, & grátias egit, dicens: Hoc eſt corpus meum. Et cálicem ſimíliter, qui eſt ex ea creatúra, quæ eſt ſecundùm nos, ſánguinem ſuum confeſſus eſt, & novi teſtamenti novam dócuit oblatiónem, quam Eccléſia ab Apóſtolis accípiens, in univerſo mundo offert Deo, & ei qui alimenta nobis præſtat. Quómodò autem conſtábit eis, eum

panem in quo grátiæ actæ ſint, corpus eſſe Dómini ſui, & cálicem ſánguinis ejus, ſi non ipſum fabricatóris mundi Fílium dicant, id eſt, Verbum ejus? Quómodò autem rursùs dicunt carnem in corruptiónem deveníre, & non percípere vitam, quæ córpore Dómini & ſánguine álitur? Ergo aut ſenténtiam mutent, aut abſtíneant offerendo quæ prædicta ſunt. Noſtra autem cónſonans eſt ſenténtia Euchariſtiæ, & Euchariſtia rursùs confirmat ſenténtiam noſtram. Quemádmodùm enim qui eſt à terra panis, percípiens invocatiónem Dei, jam non commúnis panis eſt, ſed Euchariſtia, ex duábus rebus conſtans, terréna & cœleſti: ſic & córpora noſtra percipiéntia Euchariſtiam, jam non ſunt corruptibília, ſpem reſurrectiónis habéntia.

℟. Accépit Jeſus cálicem poſtquàm cœnávit, dicens: Hic eſt calix novum Teſtamentum in meo ſánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. *Luc.* 22. 20. ℣. Memóriâ memor ero, & tabeſcet in me ánima mea. *Thren.* 3. 20. * Hoc fácite. ℣. Glória Patri. * Hoc fácite.

In III. Nocturno.

Pſalmus Júdica me Deus, *pag.* 50.

Ant. 7. a. Introíbo ad altáre Dei, ad Deum, qui lætíficat juventútem meam. *v.* 4.

Pſalmus Exultáte Deo adjutóri noſtro, *pag.* 103.

Ant. 8. g. Cibávit nos Dóminus ex ádipe frumenti, & de petra, melle ſaturávit nos. *v.* 17.

Pſalmus Quàm dilecta tabernácula tua, *pag.* 108.

Ant. 6. F. Concupiſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini. *v.* 2.

℣. Póſuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe frumenti ſátiat te, allelúia. *Pſ.* 147. 14.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio VII. *Cap.* 11. 20.

Conveniéntibus vobis in unum, jam non eſt Domínicam cœnam manducáre. Unuſquiſque enim ſuam cœnam præſúmit ad manducandum. Et álius quidem éſurit, álius autem ébrius eſt. Nunquid domos non habétis ad manducandum & bibendum? aut Eccléſiam Dei contémnitis, & confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. Ego enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jeſus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: Hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradétur:

QUIBUS ſub bina ſpécie,
Carnem dedit & ſánguinem;
Ut dúplicis ſubſtántiæ
Totum cibáret hóminem.

SE naſcens dedit ſócium,
Conveſcens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in prǽmium.

O ſalutáris hóſtia
Quæ cœli pandis óſtium:
Bella premunt hoſtília;
Da robur, fer auxílium.

UNI trinóque Dómino
Sit ſempiterna glória,
Qui vitam ſine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pane cœli ſaturávit eos, allelúia. ℟. Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ, allelúia. *Pſ.* 104. *v.* 40. 41.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. F. Hic eſt panis de cœlo deſcendens: ut ſi quis ex ipſo manducáverit, non moriátur, allelúia. *Joan.* 6. 50.

Oratio.

DEus, qui nobis ſub Sacramento mirábili, paſſiónis tuæ memóriam reliquiſti: tríbue quǽſumus, ita nos córporis & ſánguinis tui ſacra myſtéria veneréri, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter ſentiámus; Qui vivis & regnas.

AD HORAS *Doxologia* Qui natus es. *Antiphonæ de Laud. Pſalmi de Dominica.*

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Subſtántia.

Capitulum Regi ſeculórum.

In ℟. *brev.* ℣. Qui natus es de María vírgine, *& ſic per Octavam etiam in Feſtis.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1551. *Seſſ.* 13. *can.* 6.

SI quis díxerit, in ſancto Euchariſtiæ Sacramento Chriſtum unigénitum Dei Fílium non eſſe cultu látriæ, étiam externo adorandum; atque ídeò nec feſtívâ peculiári celebritáte venerandum, neque in proceſſiónibus, ſecundùm laudábilem & univerſálem Eccléſiæ ſanctæ ritum & conſuetúdinem, ſolémniter circumgeſtandum, vel non públicè, ut adorétur, pópulo proponendum, & ejus adoratóres eſſe idololátras; anáthema ſit.

AD TERTIAM.

Ant. 2. d. Angelórum.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *v.* 28. 29.

PRobet ſeipſum homo, & ſic de Pane illo edat, & de Cálice bibat. Qui enim mandúcat, & bibit indígnè, judícium ſibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini.

℟. *br.* Edúcas panem de terra, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis, * Allelúia, allelúia. ℣. Glória.

ria. *Repet.* Edúcas. *Pſal.* 103. 14.

℣. Edent páuperes & ſaturabuntur, allelúia. ℟. Et laudábunt Dóminum qui requírunt eum, allelúia. *Pſ.* 21. 27.

Ad Sextam.

Ant. 3. g. Pinguis.

Capitulum. 1. *ad Cor.* 11. 26.

QUotieſcunque manducábitis panem hunc & cálicem bibétis; mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. *br.* Panem cœli dedit eis, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Panem cœli. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. * Allelúia, allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Panem cœli. *Pſal.* 77. *v.* 24. 25.

℣. Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ, allelúia. ℟. In conſpectu Dómini, allelúia. *Pſ.* 21. 30.

Ad Nonam.

Ant. 5. a. Vincenti.

Capitulum. Eccli. 24. *v.* 29. 30.

QUi edunt me, adhuc eſúrient: & qui bibunt me, adhuc ſítient. Qui audit me, non confundétur: & qui operantur in me, non peccábunt.

℟. *br.* Dóminus regit me, & nihil mihi déerit, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Dóminus. ℣. In loco páſcuæ, ibi me collocávit, * Allelúia, allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Dóminus.

℣. Super aquam refectiónis educávit me, allelúia. ℟. Animam meam convertit, allelúia. *Pſal.* 22. *v.* 1. 2. 3.

Ad Vesperas.

Pſalmus, Dixit Dóminus Dómino meo, *pag.* 26.

Ant. 1. a. Sacerdos in æternum Chriſtus Dóminus ſecundùm órdinem Melchíſedech, panem & vinum óbtulit.

Pſalmus, Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, *pag.* 26.

Ant. 2. d. Memóriam fecit mirabílium ſuórum, miséricors & miſerátor Dóminus, eſcam dedit timéntibus ſe. *v.* 5.

Pſalmus, Crédidi propter quod locútus ſum, *pag.* 56.

Ant. 3. a. Cálicem ſalutáris accípiam, & ſacrificábo hóſtiam laudis. *v.* 4. 7.

Pſalmus, Beáti omnes qui timent Dóminum, *pag.* 94.

Ant. 4. e. Sicut novellæ olivárum, fílii tui in circúitu menſæ tuæ. *v.* 3.

Pſalmus, Lauda, Jerúſalem, Dóminum, *pag.* 105.

Ant. 5. a. Qui pacem póſuit fines tuos, ádipe fruménti ſátiat te. *v.* 3.

Capitulum. 1. *Cor.* 10. 16.

CAlix benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio ſánguinis

Chriſti eſt? Et panis quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini eſt?

℟. Accépit, *pag.* 177.

Hymnus.

PANGE lingua glorióſi
Córporis myſtérium,
Sanguiníſque pretióſi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generóſi
Rex effúdit Géntium.

NOBIS datus, nobis natus
Ex intacta Vírgine,
Et in mundo converſátus
Sparſo verbi ſémine,
Sui moras incolátûs
Miro clauſit órdine.

IN ſuprémæ nocte cœnæ.
Recumbens cum frátribus,
Obſervátâ lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat ſuis mánibus.

VERBUM caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque ſanguis Chriſti merum,
Et ſi ſenſus déficit:
Ad firmandum cor ſincérum
Sola fides ſúfficit.

TANTUM ergo Sacramentum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documentum
Novo cedat rítui:
Præſtet fides ſupplementum
Sénſuum deféctui.

GENITÓRI, Genitóque
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio:
Procedenti ab utróque
Compar ſit laudátio.
Amen.

℣. Dóminus in circúitu pópuli ſui, allelúia. ℟. Ex hoc nunc & uſque in ſéculum, allelúia. *Pſ.* 124. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcendi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in æternum: & panis, quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita, allelúia. *Joan.* 6. *v.* 51. 52.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 2. D. Hæc eſt Lex holocauſti: cremábitur in altári totâ nocte uſque manè. *Lev.* 6. 9.

Capitulum. Exodi 29. *v.* 41. 42.

OFferes ad véſperam juxta ea quæ díximus, in odórem ſuavitátis: Sacrifícium eſt Dómino, oblatióne perpétuâ in generatiónes veſtras.

Hymnus.

JESU, ſub ara víctimam,
Verum Deum quem crédimus;
Qui carne nos paſcis die,
In nocte noſtra ſis quies.

SIS méntium pax & cibus,
Et dulce robur córdium:
Sint templa ſancti Spíritûs

Quæ conſecraſti, córpora.

Dum nos quiéte récreas,
Supplex precáris hóſtia;
Locus quiétis íntimæ,
Noſtris ſit ara córdibus.

Laus nocte jugis & die,
Sit Trinitáti glória,
Quam Fílius non déſinit
Laudáre, factus víctima.
Amen.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi, allelúia.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me, allelúia.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 6. *tr.* Benedícito Dóminum allelúia, inebriantem te ab ómnibus bonis ſuis, allelúia, allelúia. *Eccli.* 32. 17.

Oratio.

Deus, qui ſacerdos & hóſtia ſemper vivis in noſtris altáribus ad interpellandum pro nobis, da córpora noſtra ita per noctem requiéſcere, ut corda tui amóris ígnibus accenſa tecum vigiláre non déſinant. Qui vivis & regnas.

Sic dicitur Compl. per Oct. etiam in Feſtis.

DIEBUS INTRA OCTAVAM.

Duplex-minus.

(*Duplicia etiam majora transferuntur. De ſemidupl. ſimplici, ac Vigiliis fit Commemoratio.*

Non additur Allelúia *commemorationibus Feriæ majoris.*)

Omnia ut in Die, exceptis quæ ſequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitat. Panem vitæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 6. 48.

Pſalmi novem de Feſto: terni ſub una cujuſque Nocturni Ant. ſecundùm Feriam. ℣. *&* ℟℟. *ſecundùm eamdem Feriam.*

Lectiones, Antiphonæ ad Benedictus *&* Magníficat, *ut in qualibet Feria. Non dicitur Reſponſorium in Veſperis.*

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio I. *Cap.* 4. *v.* 1.

Arca Dei adducta in caſtra.

Factum eſt in diébus illis, convenérunt Philíſthiim in pugnam: & egreſſus eſt Iſraël óbviàm Philíſthiim in prælium, & caſtrametátus eſt juxta lápidem Adjutórii. Porrò Philíſthiim venérunt in Aphec, & inſtruxérunt áciem contra Iſraël. Iníto autem certámine, terga vertit Iſraël Philiſthæis: & cæſa ſunt in illo certámine paſſim per agros, quaſi quátuor míllia virórum. Et reverſus eſt pópulus ad caſtra: dixerúntque majóres natu de Iſraël; Quare percuſſit

nos Dóminus hódiè coram Philíſthiim? Afferámus ad nos de Silo Arcam fœderis Dómini, & véniat in médium noſtri, ut ſalvet nos de manu inimicórum noſtrórum. Miſit ergo pópulus in Silo, & tulérunt inde Arcam fœderis Dómini exercítuum ſedentis ſuper Chérubim: erántque duo fílii Heli cum Arca fœderis Dei, Ophni & Phínees.

LECTIO II. *v.* 5.

Exaltatio Iſraëlitarum. Terror Philiſthinorum.

CUmque veniſſet Arca fœderis Dómini in caſtra, vociferátus eſt omnis Iſraël clamóre grandi, & perſónuit terra. Et audiérunt Philíſthiim vocem clamóris, dixerúntque: Quænam eſt hæc vox clamóris magni in caſtris Hebræórum? Et cognovérunt quòd Arca Dómini veniſſet in caſtra. Timuerúntque Philíſthiim, dicentes: Venit Deus in caſtra. Et ingemuérunt, dicentes: Væ nobis: non enim fuit tanta exultátio herì & nudiuſtértiùs: væ nobis: quis nos ſalvábit de manu Deórum ſublímium iſtórum? hi ſunt Dii, qui percuſſérunt Ægyptum omni plagâ, in deſerto. Confortámini, & eſtóte viri, Philíſthiim: ne ſerviátis Hebræis, ſicut & illi ſerviérunt vobis: confortámini, & belláte.

Ex Epíſtola ſancti Dionyſii Alexandríni ad Fábium Antiochénum.

Apud Euſeb. lib. 6. hiſt. Eccleſ. 2. & 3. ſec.

LECTIO III.

ERat quidam Serápion apud nos fidélis ſenex; qui licèt magnam vitæ partem íntegrè & incorruptè tranſegiſſet, témpore tamen perſecutiónis præ imbecillitáte ánimi lapſus eſt. Hic ſæpenúmerò in Eccléſia dénuò récipi ſupplex poſtulábat: ſed nemo, quia idólis ſacrificaſſet, ejus poſtulatiónem aliquando auſcultávit. Qui in gravem morbum delábens, trídue deinceps mutus, & abſque ſenſu vixit. Quarto autem die páululùm relevátus, nepótem ad ſe accerſit, ſicque allóquitur: Quouſque, fili, me detinétis? properáte óbſecro, & me óciùs dimíttite: Aliquem ex Presbýteris ádvoca ad me. Quæ cùm dixiſſet, ìterùm fuit mutus. Percurrit ad Presbýterum; nox jam erat. Ille fortè morbo vexátus accédere ad eum non póterat: ſed tamen quóniam à me quidem mandátum dabátur, ut qui jam eſſent vitâ emigratúri, ſanctórum myſteriórum (dúmmodò péterent, & vel máximè ſi ánteà dùm íntegrâ valetúdine erant, ſúpplices petiviſſent) partícipes fíerent: ſicque cum pace dimiſſi, & bonâ ſpe confirmáti ex hac luce

decéderent; púero exíguam quamdam Eucharíſtiæ partem dedit, præcípiens, ut eam madefactam in os ſenis infúnderet. Quam puer ſecum áfferens rédiit. Cui jam appropinquanti, priuſquàm cum eo quod geſtábat intráret ædes, Serápion dénuò voce recuperátâ dixit: veniſti fili? Tametſi Présbyter non poteſt veníre, tu tamen præſta quod tibi in mandátis dedit, & dimitte me abíre. Partículam ígitur puer, quam apportábat, madefactam in os ſenis infúdit. Atque ille ſimul atque eam pedetentim per fauces dimíſerat, íllicò extrémum ſpíritum édidit. An non ígitur ſatis conſtat, eum fuiſſe reſervátum, & uſque eò in vita manſiſſe, quoad eſſet pénitus culpæ vínculis ſolútus, & ita labe, quâ erat idólis immolando aſperſus, omnínò delétâ, poſſet pro multis bonis quæ geſſiſſet in vita, in númerum Confeſſórum referri?

Ad Benedictus, *Ant.* 6. f. Erant perſeverantes in doctrína Apoſtolórum, & communicatióne fractiónis panis, allelúia. *Act.* 2. 42.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 21. *Can.* 3.

SI quis negáverit totum & íntegrum Chriſtum ómnium gratiárum fontem, & autórem, *ſub una panis* ſpécie ſumi, quia, ut quidam falsò áſſerunt, non ſecundùm ipsíus Chriſti inſtitutiónem ſub utráque ſpécie ſumátur, anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. c. Epulémur non in fermento véteri, ſed in Azymis ſinceritátis & veritátis, allelúia. 1. *Cor.* 5. 8.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 4. 10.

Arca Dei capta. Mors Heli & filiorum ejus.

PUgnavérunt ergo Philíſthiim, & cæſus eſt Iſraël, & fugit unuſquiſque in tabernáculum ſuum: & facta eſt plaga magna nimis: & cecidérunt de Iſraël triginta míllia péditum. Et Arca Dei capta eſt: duo quoque fílii Heli mórtui ſunt, Ophni & Phínees. Currens autem vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, ſciſsâ veſte, & conſperſus púlvere caput. Cùmque ille veniſſet, Heli ſedébat ſuper ſellam contra viam ſpectans. Erat enim cor ejus pavens pro Arca Dei. Vir autem ille poſtquam ingreſſus eſt, nuntiávit urbi: & ululávit omnis cívitas. Et audívit Heli ſónitum clamóris, dixítque: Quis eſt hic ſónitus tumultûs hujus? At ille feſtinávit, & venit, & nuntiávit Heli. Heli autem erat nonaginta

& octo annórum, & óculi ejus caligáverant, & vidére non póterat. Et dixit ad Heli: Ego ſum qui de ácie fugi hódiè. Cui ille ait: Quid actum eſt, fili mi? Reſpondens autem ille, qui nuntiábat: Fugit, inquit, Iſraël coram Philíſthiim, & ruína magna facta eſt in pópulo: inſuper & duo fílii tui mórtui ſunt, Ophni & Phínees: & Arca Dei capta eſt. Cùmque ille nominaſſet Arcam Dei, cécidit de ſella retrorſum juxta óſtium, & fractis cervícibus mórtuus eſt. Senex enim erat vir & grandævus: & ipſe judicávit Iſraël quadraginta annis.

LECTIO II. *v.* 19.

Calamitas familiæ Heli.

NUrus autem ejus, uxor Phínees, prægnans erat, vicináque pártui: & audíto núntio, quòd capta eſſet Arca Dei, & mórtuus eſſet ſocer ejus, & vir ſuus, incurvávit ſe & péperit: irrúerant enim in eam dolóres ſúbiti. In ipſo autem momento mortis ejus, dixérunt ei qui ſtabant circa eam: Ne tímeas, quia fílium peperiſti. Quæ non reſpondit eis, neque animadvertit. Et vocávit púerum Ichabod, dicens: Tranſláta eſt glória de Iſraël, quia capta eſt Arca Dei, & pro ſócero ſuo, & pro viro ſuo.

LECTIO III.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 83. *in Matthæum.*

UNicuíque fidélium Chriſtus ſemetipſum per myſtéria commiſcet, & quos génuit per ſemetipſum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rurſum perſuádens, quòd carnem tuam aſſumpſit. Ne torpeámus ígitur tantâ digni charitáte & honóre putáti. Nonne vidétis quantâ promptitúdine párvuli papillas cápiunt, & quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc menſam, & ad úbera póculi ſpiritális: quinimmò eum longè majóri trahámus, tanquam infantes, lactentes Spíritûs grátiam; & unus ſit nobis dolor hàc eſcâ privári. Non ſunt humánæ virtútis ópera, hæc quæ proponuntur: qui tunc ipſa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos miniſtrórum tenémus locum: qui verò ſanctíficat ea & immútat, ipſe eſt. Nullus ítaque Judas aſſiſtat, nullus avárus: nam tales menſa non ſúſcipit. Si quis eſt diſcípulus, adſit: ait enim: (Cum diſcípulis meis fácio Paſcha.) Hæc eſt illa menſa, & minus nihil habet. Non enim illam quidem Chriſtus, hanc autem homo pérficit: verum & hanc ipſe quoque. Inhumá-

dat nemo, nemo
& immiſéricors;
quis immundus.
communicantes di-
vos miniſtrántes.
ad vos ſermónem
neceſſárium eſt,
tum ſtúdeo hæc
Non par-
minet úlrio, ſi
illius culpæ
menſæ par-
concedátis:
de mánibus
ſive quis
ſive præſco-
ps diadéma-
indígnè au-
próhibe; ma-
poteſtátem ha-
vos Deus
honóre, ut
Hoc veſ-
ſecúritas;
non ut
dentem tú-
indúti.
dictus, *Ant.* 7. d.
dixérunt ad in-
Manhu? Quibus
Iſte eſt panis,
minus dedit vobis
dum, allelúia.
15.

N O N.
lio Tridentíno.
Seſſ. 13. *Can.* 2.
líxerit, in Sacro-
Eucharíſtiæ Sa-
remanére ſubſ-
anis & vini unà
ore & ſánguine
oſtri Jeſu Chriſ-
ma ſit.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato, & Antiphonæ de primis Veſperis Feſti.

Capitul. 1. *Joan.* 3. *v.* 13. 14.

NOlíte mirári, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus quóniam tranſláti ſumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

Hymnus PANGE lingua, *pag.* 182.

℣. Cibávit illos Dóminus, allelúia. ℟. Ex ádipe fruménti, allelúia. *Pſ.* 80. 17.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti ſunt, allelúia. *Apoc.* 19. 9.

Oratio Sancti nóminis, *ut infrà ad Laudes*, *pag.* 191.

Commem. Oct. Ego ſum. ℣. Dóminus, *pag.* 182.

Oratio Deus qui nobis, *pag.* 180.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM CORPORIS CHRISTI;
Quæ eſt II. poſt Pentec.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitat. Panem vitæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 6. 48.

Hymnus SACRIS ſolémniis, *pag.* 172.

Pſalmi, Antiphonæ, Verſiculi & ℟℟. ut in die Feſti.

IN I. NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 5. 1.

Arca Dei in templo Dagon.

PHiliſthiim autem tulérunt Arcam Dei, & aſportavérunt eam à lápide Adjutórii in Azótum. Tulerúntque Philiſthiim Arcam Dei, & intulérunt eam in templum Dagon, & ſtatuérunt eam juxta Dagon. Cùmque ſurrexiſſent dilúculò Azótii álterà die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante Arcam Dómini: & tulérunt Dagon, & reſtituérunt eum in locum ſuum. Rursúmque manè die álterà conſurgentes, invenérunt Dagon jacentem ſuper fáciem ſuam in terra coram Arca Dómini: caput autem Dagon & duæ palmæ mánuum ejus abſciſſæ erant ſuper limen: porrò Dagon ſólus truncus remánſerat in loco ſuo. Propter hanc cauſam non calcant ſacerdótes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templum ejus, ſuper limen Dagon in Azóto, uſque in hodiernum diem.

LECTIO II. *v.* 6.

Arca Dei circumducta.

AGgraváta eſt autem manus Dómini ſuper Azótios, & demolítus eſt eos: & percuſſit in ſecretióri parte nátium Azótum, & fines ejus. Et ebulliérunt villæ & agri in médio regiónis illíus, & nati ſunt mures, & facta eſt confúſio mortis magnæ in civitáte. Videntes autem viri Azótii hujuſcémodi plagam, dixérunt: Non máneat Arca Dei Iſraël apud nos: quóniam dura eſt manus ejus ſuper nos, & ſuper Dagon deum noſtrum. Et mittentes congregavérunt omnes ſátrapas Philiſtinórum ad ſe, & dixérunt: Quid faciémus de Arca Dei Iſraël? Reſponderúntque Getthæi: circumducátur Arca Dei Iſraël, & circumduxérunt Arcam Dei Iſraël. Illis autem circumducéntibus eam, fiébat manus Dómini per ſíngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis: & percutiébat viros uniuſcujúſque urbis, à parvo uſque ad majórem, & computreſcébant prominentes extáles eórum. Inierúntque Gethæi consilium, & fecérunt ſibi ſedes pellíceas.

LECTIO III. *v.* 10.

Clamor Accaronitarum.

MIſérunt ergo Arcam Dei in Accaron. Cùmque veniſſet Arca Dei in Accaron, exclamavérunt Accaronítæ, dicentes: Adduxérunt ad nos Arcam Dei Iſraël, ut interfíciat nos & pópulum noſtrum. Miſérunt ítaque & congregavérunt omnes ſátrapas Philiſthinórum, qui dixérunt: Dimíttite Arcam Dei Iſraël, & revertátur in locum ſuum, & non interfíciat nos cum pópulo noſtro. Fiébat enim pavor

mortis in ſingulis úrbibus, & graviſſima valde manus Dei. Viri quoque, qui mórtui non fúerant, percutiébantur: & aſcendébat ululátus uniuſcujúſque civitátis in cœlum.

In II. Nocturno.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio IV. *Cap.* 16. *v.* 10.

Solus Deus habet poteſtatem vitæ & mortis.

FIlios tuos (Dómine) nec dracónum venenatórum vicérunt dentes: miſericórdia enim tua advéniens ſanábat illos. In memória enim ſermónum tuórum examinabantur, & velóciter ſalvabantur, ne in altam incidentes obliviónem, non poſſent tuo uti adjutório. Etenim neque herba, neque malagma ſanávit eos, ſed tuus, Dómine, ſermo, qui ſanat ómnia. Tu es enim, qui vitæ & mortis habes poteſtátem, & dedúcis ad portas mortis, & redúcis. Homo autem occídit quidem per malítiam, & cùm exíerit ſpíritus, non revertétur, nec revocábit ánimam quæ recepta eſt.

Lectio V. *v.* 20.

Mannæ ſuavis guſtus.

ANgelórum eſcâ nutriviſti pópulum tuum, Dómine, & parátum panem de cœlo præſtitiſti illis ſine labóre, *omne delectamentum in ſe habentem*, & omnis ſapóris ſuavitátem. Subſtántia enim tua dulcédinem tuam, quam in fílios habes, oſtendébat: & deſérviens uniuſcujúſque voluntáti, ad quod quiſque volébat, convertebátur. Nix autem & glácies ſuſtinébant vim ignis, & non tabeſcébant: ut ſcirent quóniam fructus inimicórum exterminábat ignis ardens in grándine & plúvia coruſcans. Hic autem íterum; ut nutrirentur juſti, étiam ſuæ virtútis oblítus eſt. Creatúra enim tibi Factóri deſérviens, exardeſcit in tormentum adversùs injuſtos: & lénior fit ad benefaciendum pro his, qui in te confídunt.

Lectio VI. *v.* 25.

Eruditio ex manna.

PRopter hoc & tunc in ómnia transfigurata, ómnium nutríci grátiæ tuæ deſerviébat, ad voluntátem eórum, qui à te deſiderábant: ut ſcirent fílii tui, quos dilexiſti, Dómine, quóniam non nativitátis fructus paſcunt hómines, ſed ſermo tuus hos, qui in te credíderint, conſervat. Quod enim ab igne non póterat exterminári, ſtatim ab exíguo rádio ſolis calefactum tabeſcébat: ut notum ómnibus eſſet: quóniam oportet præveníre ſolem ad benedictiónem tuam, & ad ortum lucis te adoráre. Ingráti enim ſpes tanquam hybernális glácies tabeſcet, & diſpé-

riet tanquam aqua ſuper-vácua.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *Cap.* 10. 1.

Chriſtiani per Judæos præ-ſignati.

NOlo vos ignoráre, fratres, quóniam Patres noſtri omnes ſub nube fuérunt, & omnes mare tranſiérunt: Et omnes in Móyſe baptizáti ſunt, in nube, & in mari: Et omnes eamdem eſcam ſpiritálem manducavérunt: Et omnes eumdem potum ſpiritálem bibérunt: (bibébant autem de ſpiritáli, conſequente eos, petrà: petra autem erat Chriſtus.)

LECTIO VIII. *v.* 14.

Chriſtiani per Euchariſtiam fiunt corpus unum.

PRopter quod, chariſſimi mihi, fúgite ab idolórum cultúra: Ut prudéntibus loquor, vos ipſi judicáre quod dico. Calix benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio ſánguinis Chriſti eſt? & panis, quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini eſt? Quóniam unus panis, unum corpus multi ſumus omnes, qui de uno pane participámus. Vidéte Iſraël ſecundùm carnem: nonne qui edunt *hóſtias*, partícipes ſunt altáris?

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 14. 16.

Qui cœnam magnam non guſtaturi.

IN illo témpore; Dixit Jeſus cuídam de ſimul diſcumbéntibus cum ipſo in domo príncipis Phariſæórum: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 36. *in Evang.*

HOc diſtáre, fratres chariſſimi, inter delícias córporis & cordis ſolet: quòd corporáles delíciæ, cùm non habentur, grave in ſe deſidérium accendunt? cùm verò hábitæ eduntur, comedentem prótinùs in faſtidium per ſatietátem vertunt. At contra, ſpiritáles delíciæ cùm non habentur, in faſtídio ſunt, cùm verò habentur, in deſidério: tantóque à comedente ampliùs eſuriuntur, quantò ab eſuriente ampliùs comeduntur. In illis appetítus placet, experiéntia díſplicet, in iſtis appetítus vilis eſt, & experiéntia magìs placet. In illis appetítus ſaturitátem, ſatúritas faſtídium génerat: in iſtis autem appetítus ſaturitátem, ſatúritas appetítum parit. Augent enim ſpirituáles delíciæ deſidérium in mente, dùm ſá-

tiant : quia quantò magis eárum ſapor percípitur, eò ámpliùs cognóſcitur quòd avídiùs amétur : & idcircò non hábitæ amári non poſſunt, quia eárum ſapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat? Proinde Pſalmiſta nos ádmonet, dicens : Guſtáte & vidéte, quóniam ſuávis eſt Dóminus.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd. cum reliquis, ut in die Feſti.*

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 16.

IN hoc cognóvimus charitátem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit : & nos débemus pro frátribus ánimas pónere.

Hymnus VERBUM ſupernum, *pag.* 179.

℣. Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, allelúia. ℟. Quia ánimam eſurientem ſatiávit bonis, allelúia. *Pſal.* 106. *v.* 8. 9.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. a. Exi citò in platéas & vicos civitátis : & páuperes, ac débiles, cæcos & claudos compelle intráre, ut impleátur domus mea, allelúia. *Luc.* 14. *v.* 21. 23.

Oratio.

SAncti nóminis tui, Dómine, timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum: quia nunquam tua gubernatióne deſtítuis, *quos in ſoliditáte tuæ dilec*tiónis inſtítuis. Per Dóminum..

Commemoratio Octavæ, Hic eſt panis. ℣. Pane cœli & *Oratio* Deus qui nobis, *pag.* 180.

AD HORAS, *Omnia ut in die, præter ea quæ ſequuntur.*

AD PRIMAM.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1551. *Seſſ.* 13. *Can.* 2.

SI quis negáverit, mirábilem illam, & ſingulárem converſiónem totíus ſubſtántiæ panis in corpus, & totíus ſubſtántiæ vini in ſánguinem, manéntibus duntáxat ſpeciébus panis & vini, quam quidem converſiónem Cathólica Eccléſia aptíſſimè Tranſubſtantiatiónem appellat; anáthema ſit.

AD TERTIAM.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 17.

QUi habúerit ſubſtántiam hujus mundi, & víderit fratrem ſuum neceſſitátem habére, & cláuſerit víſcera ſua ab eo : quómodò cháritas Dei manet in eo?

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 18.

FIlíoli, non diligámus verbo, neque linguâ, ſed ópere & veritáte.

AD NONAM.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. *v.* 21. 24.

CHaríſſimi, qui ſervat mandáta Dei, in illo manet, & ipſe in eo : & in

hoc ſcimus quóniam manet in nobis de Spíritu, quem dedit nobis.

AD VESPERAS.

Antiphonæ, Pſalmi & Hymnus ut in ſecundis Veſperis Feſti.

Capitulum. Apoc. 3. 20.

ECce ſto ad oſtium, ſi quis aperúerit mihi, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipſe mecum.

Hymnus PANGE lingua, *pag.* 182.

℣. Viſitaſti terram, Dómine, & inebriaſti eam, allelúia. ℟. Multiplicaſti locupletáre eam, allelúia. *Pſ.* 64. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Beáti, qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni: foris canes, & omnis qui amat, & facit mendácium, allelúia. *Apoc.* 22. *v.* 14. 15.

Oratio Sancti nóminis tui, *ut ſuprà ad Laudes, pag.* 191.

Comm. Octavæ. Ego ſum, ℣. Dóminus in circúitu, *pag.* 182.

Oratio Deus qui, *pag.* 180.

FERIA SECUNDA

INTRA OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 6. 1.

Conſilium de Arca remittenda.

FUit ergo Arca Dómini in regióne Philiſthinórum ſeptem ménſibus. Et vocavérunt Philíſthiim ſacerdótes & divínos, dicentes: Quid faciémus de Arca Dómini? indicáte nobis quómodò remittámus eam in locum ſuum. Qui dixérunt: Si remíttitis Arcam Dei Iſraël, nolíte dimíttere eam vácuam, ſed quod debétis, réddite ei pro peccáto, & tunc curabímini: & ſciétis quare non recédat manus ejus à vobis. Qui dixérunt: Quid eſt quod pro delicto réddere debeámus ei? Reſpondéruntque illi: Juxta númerum provinciárum Philiſthinórum, quinque anos áureos faciétis, & quinque mures áureos: quia plaga una fuit ómnibus vobis, & ſátrapis veſtris. Facietíſque ſimilitúdines anórum veſtrórum, & ſimilitúdines múrium, qui demolíti ſunt terram, & dábitis Deo Iſraël glóriam: ſi fortè rélevet manum ſuam à vobis, & à diis veſtris, & à terra veſtra.

LECTIO II. *v.* 6.

Plauſtrum à vaccis lactantibus tractum.

QUare aggravátis corda veſtra, ſicut aggravávit Ægyptus, & Phárao cor ſuum? nonne poſtquàm percuſſus eſt, tunc dimíſit eos, & abiérunt? Nunc ergo arrípite & fácite plauſtrum novum unum: & duas vaccas fœtas, quibus non eſt impóſitum jugum, jungite in

uſtro, & reclúdite vítu- eárum domi. Tolletíſ- : Arcam Dómini, & po- :is in plauſtro, & vaſa ea, quæ exolviſtis ei delicto, ponétis in cap- am ad latus ejus: & di- :tiſe eam ut vadat. Et iciétis: & síquidem per m fínium ſuórum aſcén- it contra Béthſames, : fecit nobis hoc malum nde: ſin autem míni- ; ſciémus quia nequá- m manus ejus tétigit , ſed caſu áccidit. Fe- unt ergo illi hoc modo: tollentes duas vaccas, e lactábant vítulos, xérunt ad plauſtrum, vi- ſque eárum concluſé- t domi. Et poſuérunt :am Dei ſuper plauſtrum, :apſellam, quæ habé- mures aúreos, & ſimi- dines anórum. Ibant m in directum vaccæ, viam quæ ducit Béthſa- , & itínere uno gra- bantur, pergentes & gientes: & non decli- ant neque ad dextram, ue ad ſiniſtram: Sed & apæ Philíſthiim ſeque- tur uſque ad términos ſames.

no ſancti Cyrilli Jero- ſolimitáni.

ch. Myſtag. 4. 3. & 4. ſec.

LECTIO III.

Um Chriſtus de pane pronuntiáverit, ac :rit: *hoc eſt corpus m: quis audébit dein-*ceps ambígere? Et cùm idem ipſe tam aſſeveranter díxerit: Hic eſt ſanguis meus: quis unquam dubitáverit, ut dicat non eſſe ejus ſánguinem? Aquam olim in vinum convertit in Cana Galilǽæ, quod habet quamdam cum ſánguine propinquitátem: & eum parum dignum exiſtimábimus, cui credámus quòd vinum in ſánguinem tranſmutárit? Ad eas núptias, quibus córpora copulantur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum: & non multò magis ſic eum corpus & ſánguinem ſuum fruenda nobis donaſſe perſuáſum fírmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tanquam corpus ipsíus & ſánguinem ſumámus? Nam in ſpécie panis dat nobis corpus, & in ſpécie vini dat nobis ſánguinem: ut cùm ſúmpſeris, guſtes corpus & ſánguinem Chriſti, factus ejuſdem córporis & ſánguinis párticeps. Sic enim efſícimur Chriſtíferi, hoc eſt, Chriſtum in corpóribus noſtris ferentes, cùm corpus ejus & ſánguinem in membra noſtra recípimus: ſic ſecundùm beátum Petrum, divínæ natúræ conſortes réddimur.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. F. Partícipes Chriſti effecti ſumus: vidéte ne fortè ſit in áliquo veſtrûm cor malum, allelúia. Heb. 3. v. 14. 12.

CANON.

Ex Concílio Burdigalenſi. *Anno* 1583. *Tit. de Sacramentis.*

PAſtóres omni ſtúdio ac diligéntià commiſſum ſibi Chriſtiánum pópulum exhortári debent, cùm ad ſingulárem erga ómnia ſacramenta religiónem & reveréntiam adhibendam, tùm ad frequentem auguſtíſſimi Euchariſtiæ ſacramenti & confeſſiónis uſum.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Quanta putátis meréri ſupplícia qui Fílium Dei conculcáverit, & ſánguinem teſtamenti pollútum dúxerit, allelúia. *Heb.* 10. 29.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 6. 13.

Arca Dei reducta in Bethſames.

POrrò Bethſamítæ metébant tríticum in valle: & elevantes óculos ſuos, vidérunt Arcam, & gavíſi ſunt cùm vidiſſent. Et plauſtrum venit in agrum Jóſue Bethſamítæ, & ſtetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, & concidérunt ligna plauſtri, vaccáſque impoſuérunt ſuper ea holocauſtum Dómino. Levítæ autem depoſuérunt Arcam Dei, & capſellam quæ erat juxta eam, in qua erant vaſa aúrea, & poſuérunt ſuper lápidem grandem. Viri autem Bethſamítæ obtulérunt holocauſta, & immolavérunt víctimas in die illa Dómino. Et quinque ſátrapæ Philiſtinórum vidérunt, & reverſi ſunt in Accaron in die illa. Hi ſunt autem ani aúrei, quos reddidérunt Phíliſthiim pro delícto, Dómino: Azótus unum, Gaza unum, Aſcalon unum, Geth unum, Accaron unum: & mures aúreos ſecundùm númerum úrbium Philíſthiim, quinque provinciárum, ab urbe muráta uſque ad villam quæ erat abſque muro, & uſque ad Abel magnum, ſuper quem poſuérunt Arcam Dómini, quæ erat uſque in illum diem in agro Jóſue Bethſamítis.

LECTIO II. *v.* 19.

Afflictio Bethſamitarum.

PErcuſſit autem de viris Bethſamítibus, eò quòd vidiſſent Arcam Dómini: & percuſſit de pópulo ſeptuaginta viros, & quinquaginta míllia plebis. Luxítque pópulus, eò quòd Dóminus percuſſiſſet plebem plagâ magnâ. Et dixérunt viri Bethſamítæ: Quis póterit ſtare in conſpectu Dómini Dei ſancti hujus? & ad quem aſcendet à nobis? miſerúntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicentes: Reduxérunt Philíſthiim Arcam Dómini, deſcéndite, & redúcite eam ad vos.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi.

De Sacram. lib. 4. c. 4. 4. ſec.

LECTIO III.

Autor Sacramentórum quis eſt, niſi Dóminus Jeſus? De cœlo iſta ſacramenta venérunt. Consílium enim omne de cœlo eſt. Verè autem magnum eſt & divínum miráculum, quòd pópulo pluit Deus manna de cœlo: & non laborábat pópulus, & manducábat. Tu fortè dicis: Meus panis eſt uſitátus. Sed panis iſte, panis eſt ante verba ſacramentórum: ubi accéſſerit conſecrátio, de pane fit caro Chriſti. Hoc ígitur adſtruámus. Quómodò poteſt, qui panis eſt, corpus eſſe Chriſti? Conſecratióne. Conſecrátio ígitur quibus verbis eſt, & cujus ſermónibus? Dómini Jeſu. Nam réliqua ómnia quæ dicuntur, laudem Deo déferunt: orátio præmíttitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris: ubi venítur, ut conficiátur venerábile Sacramentum, jam non ſuis ſermónibus Sacerdos, ſed útitur ſermónibus Chriſti. Ergo ſermo Chriſti hoc cónficit Sacramentum. Quis ſermo Chriſti? Nempe is quo facta ſunt ómnia. Juſſit Dóminus, & factum eſt cœlum: juſſit Dóminus & facta eſt terra: juſſit Dóminus, & facta ſunt mária: juſſit Dóminus, & omnis creatúra generáta eſt. Vides ergo quam operatórius ſit ſermo Chriſti. Si ergo tanta vis eſt in ſermóne Dómini Jeſu, ut incíperent eſſe quæ non erant, quantò magìs operatórius eſt, ut ſint quæ erant, & in áliud commutentur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicentem: Ipſe dixit, & facta ſunt; ipſe mandávit, & creáta ſunt. Ergo tibi ut reſpóndeam, non erat corpus Chriſti ante conſecratiónem; ſed poſt conſecratiónem, dico tibi quòd jam corpus eſt Chriſti. Ipſe dixit, & factum eſt, ipſe mandávit, & creátum eſt. Jam redi mecum ad propoſitiónem meam. Magnum quidem & venerábile quod manna Judæis pluit è cœlo: ſed intéllige quid eſt ámpliùs, manna de cœlo, an corpus Chriſti? Corpus Chriſti útique, qui autor eſt cœli. Deinde, manna qui manducávit, mórtuus eſt: qui manducáverit hoc Corpus, fiet ei remíſſio peccatórum, & non moriétur in æternum. Ergo non otióſè, cum áccipis, tu dicis, Amen: jam in Spíritu cónfitens quod accípias Corpus Chriſti. Dicit tibi Sacerdos, Corpus Chriſti: & tu dicis, Amen, hoc eſt, Verum. Quod confitétur lingua, téneat affectus.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. d. Habémus altáre, de quo édere non habent poteſtátem, qui tabernáculo deſérviunt, allelúia. *Hebr.* 13. 10.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Seſſ.* 13. *Can.* 4.

SI quis díxerit, peractâ conſecratióne, in admirábili Euchariſtiæ Sacraménto non eſſe corpus & ſánguinem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ſed tantùm in uſu dùm ſúmitur, non autem antè vel poſt; & in hóſtiis ſeu partículis conſecrátis, quæ poſt communiónem reſervantur, vel ſuperſunt, non remanére verum corpus Dómini; anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Non eſt bonum ſúmere panem filiórum, & míttere cánibus, allelúia. *Matth.* 15. 26.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 7. 1. *Philiſthiim cæſi.*

VEnérunt ergo viri Cariathíarim, & reduxérunt Arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa: Eleázarum autem fílium ejus ſanctificavérunt, ut cuſtodíret Arcam Dómini. Et factum eſt, ex qua die manſit Arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti ſunt dies (erat quippe jam annus vigéſimus) & requiévit omnis domus Iſraël poſt Dóminum. Ait autem Sámuël ad univerſam domum Iſraël, dicens: Si in toto corde veſtro revertímini ad Dóminum; auferte deos aliénos de médio veſtri, Baálim & Aſtaroth: & præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte ei ſoli, & éruet vos de manu Philíſthiim. Abſtulérunt ergo fílii Iſraël Baálim & Aſtaroth, & ſerviérunt Dómino ſoli. Dixit autem Sámuël: Congregáte univerſum Iſraël in Maſphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Maſphath: hauſerúntque aquam, & effudérunt in conſpectu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt: Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuël fílios Iſraël in Maſphath. Et audiérunt Philíſthiim quòd congregáti eſſent fílii Iſraël in Maſphath & aſcendérunt Sátrapæ Philiſtinórum in Iſraël. Quod cùm audiſſent fílii Iſraël, timuérunt à fácie Philiſthinórum. Dixerúntque ad Samuélem: Ne ceſſes pro nobis clamáre ad Dóminum Deum noſtrum, ut ſalvet nos de manu Philiſtinórum. Tulit autem Sámuël agnum lacténtem unum, & óbtulit illum holocauſtum íntegrum Dómino: & clamávit Sámuël

ad Dóminum pro Iſraël, & exaudívit eum Dóminus. Factum eſt autem, cùm Sámuël offerret holocauſtum, Philiſthiim iniére prælium contra Iſraël: intónuit autem Dóminus fragóre magno in die illa ſuper Philiſthiim, & extérruit eos, & cœſi ſunt à fácie Iſraël. Egreſsíque viri Iſraël de Maſphath, perſecúti ſunt Philiſthæos, & percuſſérunt eos, uſque ad locum, qui erat ſubter Bethchar.

LECTIO II. v. 12.

Lapis auxilii.

Tulit autem Sámuël lápidem unum, & póſuit eum inter Maſphath & inter Sen: & vocávit nomen loci illius, Lapis adjutórii. Dixítque: Hucuſque auxiliátus eſt nobis Dóminus. Et humiliáti ſunt Philiſthiim, nec appoſuérunt ultrà ut venírent in términos Iſraël. Facta eſt ítaque manus Dómini ſuper Philiſthæos, cunctis diébus Samuélis. Et rédditæ ſunt urbes, quas túlerant Philiſthiim ab Iſraël, Iſraéli, ab Accaron uſque Geth, & términos ſuos: liberavítque Iſraël de manu Philiſtinórum, eratque pax inter Iſraël & Amorrhæum. Judicábat quoque Sámuël Iſraélem cunctis diébus vitæ ſuæ: & ibat per ſíngulos annos circúiens Bethel *& Gálgala & Maſphath*, & judicábat Iſraélem in ſupradictis locis. Revertebatúrque in Rámatha: ibi enim erat domus ejus, & ibi judicábat Iſraélem: ædificávit étiam ibi altáre Dómino.

Sermo ſancti Clementis Papæ & Mártyris.

LECTIO III.

Epiſt. 1. ad Corinth. ſcripta ſecul. 1. c. 4.

In divínæ cognitiónis profunda introſpicientes, cuncta órdine debémus fácere, quæ nos Dóminus juſſit perágere. Statútis tempóribus oblatiónes & offícia pérfici, neque témerè, neque inordinátè fíeri præcépit, ſed præfinítis tempóribus & horis: ubi étiam, & à quibus celebrári vult, ipſe excelsíſſimâ ſuâ voluntáte definívit; ut purè & ſanctè ómnia facta in beneplácito, accepta eſſent voluntáti ejus. Qui ergo aſſignátis tempóribus oblatiónes ſuas fáciunt, accepti & beáti ſunt; & Sacerdótibus locus próprius aſſignátus eſt; & Levítis ſua miniſtéria incumbunt; homo láicus præceptis láicis conſtríngitur. Unuſquiſque veſtrûm, fratres, in ſuo ſtatu grátias Deo hábeat, in bona conſciéntia degens, non tranſgrédiens præſcriptam múneris ſui régulam, in honeſtáte. Non ubíque, fra-

tres, offeruntur ſacrifícia júgia, vel votíva, vel pro peccáto & delicto; ſed Hieroſólymis tantùm; atque illic non in omni loco fit oblátio, ſed ante templum ad altáre, priùs factá à ſummo Sacerdóte & prædictis miniſtris obláti inſpectióne ac probatióne. Qui ergo præter id, quod voluntáti ejus conſentáneum eſt, áliquid fáciunt, morte mulctantur. Vidétis, fratres, quò majóri cognitióne digni ſumus hábiti, eò perículo magìs ſumus obnóxii.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. d. Ego ſum panis vitæ, qui venit ad me, non eſúriet, & qui credit in me non ſítiet unquam, allelúia. *Joan.* 6. 35.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalenſi.

An. 1583. *Tit. de Euchariſtia.*

QUemádmodùm corpóribus, ſic & ánimis ſua ſunt alimenta tribuenda, ne ſi multo témpore jejúni permánſerint, in laborióſa vitæ humánæ peregrinatióne defíciant. Ideóque pane vitæ, nimírum ſacro ſancto Chriſti córpore, quod in Euchariſtia verè continétur, Párochi pópulos ſibi commiſſos páſcere ſátagant, & aſsíduis cohortatiónibus ad hunc cœleſtem cibum invítent.

IN FESTO SACERDOTII DOMINI JESU, ET OCTAVA CORPORIS CHRISTI.

Duplex majus.

[*Hodiè ſi occurrat Feſtum triplex, fit de eo cum commem. Sacerdotii Domini Jeſu ad utraſque Veſperas & Laudes; & tunc prima Lectio Noct. erit de Epiſtola ad Hebr. ut infrà: Secunda & tertia de Feſto occurrente, omiſſa Lectione Evang. & Homiliæ Feſti Sacerdotii.*]

AD PRIMAS VESPERAS.

Antiphonæ ut in primis Veſperis Feſti; Pſal. de Feria.

Capitulum. Malach. 1. 10.

NOn eſt mihi voluntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum: & munus non ſuſcípiam de manu veſtra. Ab ortu enim Solis ad Occáſum, magnum eſt nomen meum in Géntibus: & in omni loco ſacrificátur, & offertur nómini meo oblátio munda.

℟. Erunt Dómino offerentes ſacrifícia in juſtítia. * Et placébit Dómino ſacrifícium Juda & Jerúſalem, ſicut anni antíqui. *Malach.* 3. *v.* 3. 4. ℣. Tranſláto Sacerdótio, neceſſe eſt ut & legis tranſlátio fiat. *Hebr.* 7. 12. * Et placébit. ℣. Glória. * Et placébit.

Hymnus.

CESSANT figúræ: non liceat ímpares,

Impar Sacerdos ámpliùs hóſtias;
Jam Póntifex ſit Numen ipſum:
Seque ſibi Deus agnus offert.

VITAM cruentus qui ſemel óbtulit,
Se non cruentum júgiter ímmolat,
Mactátus aris, & renaſcens
Perpétuò, moriendo vivit.

AD grande munus nos Deus érigit,
Quos ungit intùs ſacríficos ſibi;
Pondus cadúci ſuſtinémus
Angélicis húmeris tremendum.

O quam ſtupendæ, quas ágimus, vices!
Quem prona cœli cúria ſúſpicit;
Sacras ad aras imperantes
Nos dócilis Deus ipſe ſentit.

CHRISTUM, Sacerdos, cœlitùs évocas,
Per te creátur, qui creat ómnia;
Immótus orbem qui gubernat,
Se tibi dat fácilem movéri.

NON impotenti críminis árbiter
Verbo reſolvis férrea víncula:
Quas fers magiſtrà voce, Numen
Ecce ſibi putat eſſe, leges.

LAUS ſumma Patri, ſummáque Fílio,
Sit ſancte compar laus tibi Spíritus,
Quo Chriſtus aris per miniſtros
Hóſtia ſtat ſimul & Sacerdos. Amen.

℣. Tu es Sacerdos in æternum, allelúia. ℟. Secundùm órdinem Melchíſedech, allelúia. *Pſal.* 109. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Conſurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ: Sacerdótes tui induantur ſalútem, & ſancti tui lætentur in bonis, allelúia. 2. *Par.* 6. 41.

Oratio Deus, cujus, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Pontíficem magnum Jeſum Fílium Dei. * Veníte adorémus. *Hebr.* 4. 14.

Hymnus, Antiphonæ, & Pſalmi ut in die Feſti.

℣. Non accípiam de domo tua vítulos, allelúia. ℟. Neque de grégibus tuis hircos, allelúia. *Pſ.* 49. 9.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

LECTIO I. *Cap.* 10. 1.

Imperfectio hoſtiarum veteris Teſtamenti: Chriſtus unica pro peccatis hoſtia.

UMbram habens lex futurórum bonórum, non ipſam imáginem rerum, per ſíngulos annos eiſdem ipſis hóſtiis, quas offérunt indeſinenter, nunquam po-

teſt accédentes perfectos fácere : impoſsíbile enim eſt ſánguine taurórum & hircórum auferri peccáta. Ideò Chriſtus ingrédiens mundum, dicit : Hóſtiam, & oblatiónem noluiſti : corpus autem aptaſti mihi : holocautómata pro peccáto non tibi placuérunt. Tunc dixi : Ecce vénio : in cápite libri ſcriptum eſt de me : Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. In qua voluntáte ſanctificáti ſumus per oblatiónem córporis Jeſu Chriſti ſemel. Hic autem unam pro peccátis ófferens hóſtiam, in ſempiternum ſedet in déxtera Dei. Unâ enim oblatióne, conſummávit in ſempiternum ſanctificátos.

℟. Melchíſedech rex Salem, próferens panem & vinum, erat enim Sacerdos Dei altíſſimi, benedíxit Abraham, * Et ait : Benedictus Abraham Deo excelſo, & dedit ei décimas. *Gen.* 14. *v.* 18. 19. 20. ℣. Intuémini quantus ſit hic, cui & décimas dedit de præcípuis Abraham Patriarcha, & hunc, qui habébat repromiſſiónes, benedíxit. *Hebr.* 7. *v.* 4. 6. * Et ait.

Ex Epíſtola ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris ad Cecílium.

LECTIO II.

Epiſt. 63.

IN ſacerdóte Melchíſedech, ſacrifícii Domínici ſacramentum præfigurátum vidémus, ſecundùm quòd divína Scriptúra teſtátur, & dicit : Et Melchíſedech, rex Salem, prótulit panem & vinum. Fuit autem Sacerdos Dei ſummi, & benedíxit Abraham. Quòd autem Melchíſedech typum Chriſti portáret, declárat in Pſalmis Spíritus ſanctus, ex perſóna Patris ad Fílium dicens. Ante lucíferum génui te ; Tu es ſacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech. Qui ordo útique hic eſt, de ſacrifício illo véniens, & inde deſcendens, quòd Melchíſedech ſacerdos Dei ſummi, quòd panem & vinum óbtulit, quòd Abraham benedíxit. Nam quis magis ſacerdos Dei ſummi, quàm Dóminus noſter Jeſus Chriſtus ; qui ſacrifícium Deo Patri óbtulit, & óbtulit hoc idem quod Melchíſedech obtúlerat, id eſt, panem & vinum, ſuum ſcílicet corpus & ſánguinem ? Ut ergo in Géneſi per Melchíſedech ſacerdótem benedíctio circa Abraham poſſet ritè celebrári, præcédit antè imágo ſacrifícii Chriſti, in pane & vino ſcílicet conſtitúta. Quam rem perfíciens & adimplens Dóminus, panem & cálicem mixtum vino óbtulit ; & qui eſt plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit.

℟. Non ſemetipſum clarificávit Chriſtus ut Ponti-

fex fíeret : ſed qui locútus eſt ad eum : * Tu es Sacerdos in æternum, ſecundùm órdinem Melchíſedech. *Hebr. 5. v. 5. 6.* ℣. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum. *Pſal. 109. 4.* * Tu es.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap. 22. 14.*

Inſtitutio Euchariſtiæ.

In illo témpore ; Cùm facta eſſet hora, diſcúbuit Jeſus, & duódecim Apóſtoli cum eo. Et ait illis : Deſidério deſiderávi hoc paſcha manducáre vobiſcum, ántequàm pátiar. Et réliqua.

Homília ſancti Leónis Papæ.

In anniv. die Aſſumpt. ejuſdem ad ſummi Pontificis munus. Serm. 2.

Ipſe eſt de quo prophéticè ſcriptum eſt : [Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech,] hoc eſt, non ſecundùm órdinem Aaron, cujus ſacerdótium per propáginem currens, temporális miniſtérii fuit, & cum véteris Teſtamenti lege ceſſávit ; ſed ſecundùm órdinem Melchíſedech, in quo æterni Pontíficis forma præceſſit. Et dùm, quibus paréntibus ſit éditus, non refertur, in eo ille intellígitur oſtendi, cujus generátio non poteſt enarrári. Dénique cùm hujus divíni Sacerdótii ſacramentum étiam ad humánas pérvenit functiónes, non per generatiónum trámitem cúrritur, ſed eos rectóres Eccléſia áccipit, quos Spíritus ſanctus præparávit : ut in pópulo adoptiónis Dei, cujus univérſitas ſacerdotális atque regális eſt, non prærogatíva terrénæ orígines obtíneat unctiónem, ſed dignátio cœleſtis grátiæ gignat Antíſtitem. Quámvis ergo, dilectíſſimi, nos ad explendam noſtri offícii ſervitútem & infirmi inveniámur & ſegnes : habentes tamen inceſſábilem propitiatiónem omnipoténtis & perpétui Sacerdótis, dignè & piè de ipſíus conſtitutióne gaudémus : quóniam etſi multis Paſtóribus curam ſuárum óvium delegávit, ipſe tamen dilecti gregis cuſtódiam non relíquit.

℟. Melióris teſtamenti ſponſor factus Jeſus, eò quòd máneat in æternum, ſempiternum habet ſacerdótium, * Semper vivens ad interpellandum pro nobis. *Hebr. 7. v. 22. 24. 25.* ℣. Ecce vir Oriens nomen ejus, & dominábitur, & erit Sacerdos ſuper ſólio ſuo. *Zach. 6. v. 12. 13.* * Semper. ℣. Glória Patri. * Semper.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Holocauſtum

& pro peccáto non poſtulaſti, allelúia. ℟. Tunc dixi: Ecce vénio, allelúia. *Pſ.* 39. *v.* 7. 8.

Pſalmi & Cant. ut in die Feſti.

1. *Ant.* 7. D. Chriſtus Jeſus factus eſt ómnibus obtemperántibus ſibi, cauſa ſalútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchíſedech. *Hebr.* 5. *v.* 9. 10.

2. *Ant.* 4. *irreg.* d. Alii ſine jurejurando Sacerdótes facti ſunt; Jeſus autem cum jurejurando. *Ibid.* 7. *v.* 20. 21.

3. *Ant.* 5. a. Mélius ſortítus eſt miniſtérium, quantò & melióris teſtamenti mediátor eſt. *Ibid.* 8. 6.

4. *Ant.* 2. d. Habentes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jeſum Fílium Dei: teneámus confeſſiónem. *Ibid.* 4. 14.

5. *Ant.* 3. A. Per ipſum offerámus Hóſtiam laudis ſemper Deo, fructum labiórum confiténtium nómini ejus. *Ibid.* 13. 15.

Capitulum. Epheſ. 5. 2.

CHriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis.

Hymnus VERBUM ſupernum, *pag.* 179.

℣. Sacrifícium & oblatiónem noluiſti, allelúia. ℟. Aures autem perfeciſti mihi, allelúia. *Pſ.* 39. 7.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. f. *Talis decébat* ut nobis eſſet Póntifex, ſanctus, innocens, impollútus, ſegregátus à peccatóribus, & excélſior cœlis factus, allelúia. *Hebr.* 7. 26.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitus factus pro nobis Sacerdos in æternum, viſíbili miniſtrórum offício víctimam ſemper viventem ſeipſum tibi offerre non déſinit: da, ut plebs tua immortáli ſuo Pontífici mente & corde adunáta, per ipſum, & cum ipſo majeſtáti tuæ fiat hóſtia ſancta & acceptábilis. Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, *Antiphonæ de Laud. Pſalmi de Dominica.*

AD PRIMAM.

Ant. 7. D. Chriſtus Jeſus.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1562. *ſeſſ.* 22. *Cap.* 1.

CHriſtus in cœna noviſſima Sacerdótem ſecundùm órdinem Melchiſedech ſe in æternum conſtitútum declárans, corpus & ſánguinem ſuum ſub ſpeciébus panis & vini Deo Patri óbtulit; ac ſub earumdem rerum ſýmbolis, Apóſtolis, quos tunc novi Teſtamenti Sacerdótes conſtituébat, ut ſúmerent, trádidit; & eiſdem, eorúmque in Sacerdótio ſucceſſóribus, ut offerrent, præcépit per hæc verba, Hoc fácite in meam commemoratiónem.

AD TERTIAM.

Ant. 4. *irreg.* d. Alii.

Capitulum. Hebr. 5. 8.

CHriſtus cùm eſſet Fílius Dei, dídicit ex iis quæ paſſus eſt, obediéntiam : & conſummátus, factus eſt ómnibus obtemperántibus ſibi, cauſa ſalútis ætérnæ ; appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchíſedech.

℟. *br.* Vota mea Dómino réddam, * Allelúia, allelúia. *Rep.* Vota. ℣. Coram omni pópulo ejus. * Allelúia. ℣. Glória Patri. *Repet.* Vota.

℣. Cálicem ſalutáris accípiam, allelúia. ℟. Et nomen Dómini invocábo, allelúia. *Pſal.* 115. *v.* 4. 5.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Mélius.

Capitulum. Hebr. 4. 14.

HAbentes Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos Jeſum Chriſtum Fílium Dei, teneámus confeſſiónem : non enim habémus Pontíficem, qui non poſſit cómpati infirmitátibus noſtris.

℟. *breve.* Unxit te Deus óleo lætítiæ, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Unxit. ℣. Præ conſórtibus tuis. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Unxit. *Pſ.* 44. 8.

℣. Impinguaſti in óleo caput meum, allelúia. ℟. Et calix meus inébrians, quàm præclárus eſt, allelúia. *Pſ.* 22, 5.

AD NONAM.

Ant. 3. A. Per ipſum.

Capitulum. Hebr. 9. 13.

SI ſanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aſperſus, inquinátos ſanctíficat ad emundatiónem carnis : quantò magis ſanguis Chriſti, qui per Spíritum ſanctum ſemetipſum óbtulit immaculátum Deo, emundábit conſciéntiam noſtram ab opéribus mórtuis.

℟. *br.* Memor ſit Dóminus ſacrifícii tui : * Allelúia, allelúia. *Repet.* Memor. ℣. Et holocauſtum tuum pingue fiat. *Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Memor. *Pſ.* 19. 4.

℣. Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, allelúia. ℟. Et ſperáte in Dómino, allelúia. *Pſ.* 4. 6.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Pſalmi ut in die Feſti, pag. 181.

Capitulum. Hebr. 6. *v.* 18. 19.

PRopóſitam ſpem ſicut ánchoram habémus ánimæ tutam ac firmam, & incedentem uſque ad interióra veláminis : ubi præcurſor introívit Jeſus, ſecundùm órdinem Melchíſedech Póntifex factus in ætérnum.

Hymnus CESSANT figúræ, *ut ſuprà in I. Veſperis, pag.* 198.

℣. Memor ſit Dóminus, allelúia. ℟. Omnis ſacrifícii tui, allelúia. *Pſal.* 19. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. C. Lex hómines conſtítuit Sacerdótes infirmitátem habentes : ſermo autem jurisjurandi Fílium in ætérnum perfectum, allelúia. *Hebr.* 7. 28.

Oratio Deus, cujus, *ut ſuprà ad Laudes.*

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio I. *Cap.* 8. 1.
Rex poſtulatus.

FActum eſt autem cùm ſenuiſſet Sámuël, póſuit fílios ſuos júdices Iſraël. Fuítque nomen fílii ejus primogéniti Joël; & nomen ſecundi Abía, júdicum in Berſabée. Et non ambulavérunt fílii illíus in viis ejus : ſed declinavérunt poſt avarítiam, acceperúntque múnera, & pervertérunt judícium. Congregáti ergo univerſi majóres natu Iſraël, venérunt ad Samuélem in Rámatha. Dixerúntque ei : Ecce tu ſenuiſti, & fílii tui non ámbulant in viis tuis : conſtítue nobis regem, ut júdicet nos, ſicut & univerſæ habent natiónes. Diſplícuit ſermo in óculis Samuélis, eò quòd dixiſſent : Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Sámuël ad Dóminum. Dixit autem Dóminus ad Samuélem : Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquuntur tibi. Non enim te abjecérunt, ſed me, ne regnem ſuper eos. Juxta ómnia ópera ſua, quæ fecérunt à die quâ edúxi eos de Ægypto uſque ad diem hanc, ſicut dereliquérunt me, & ſerviérunt diis aliénis, ſic fáciunt étiam tibi. Nunc ergo vocem eórum audi : verúmtamen conteſtáre eos, & prædic eis jus regis, qui regnatúrus eſt ſuper eos.

℟. Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me, Dómine, * Et cuſtódiam teſtimónia oris tui. *Pſ.* 118. 88. ℣. Miſerére mei, Dómine, fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Et.

Lectio II. *v.* 10.
Jus Regis.

DIxit ítaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petíerat à ſe regem, & ait : Hoc erit jus regis, qui imperatúrus eſt vobis : Fílios veſtros tollet, & ponet in cúrribus ſuis, faciétque ſibi équites & præcursóres quadrigárum ſuárum, & conſtítuet ſibi tribúnos, & centuriónes, & aratóres agrórum ſuórum, & meſſóres ſégetum, & fabros armórum & cúrruum ſuórum. Fílias quoque veſtras fáciet ſibi unguentárias, & focárias, & paníficas. Agros quoque veſtros, & víneas, & olivéta óptima tollet, & dabit ſervis ſuis : ſed & ſégetes veſtras, & vineárum réditus addecimábit, ut det eunúchis & fámulis ſuis. Servos étiam veſtros, & ancillas,

ancillas, & júvenes óptimos, & áſinos aúferet, & ponet in ópere ſuo. Greges quoque veſtros addecimábit, voſque éritis ei ſervi. Et clamábitis in die illa à fácie regis veſtri, quem elegiſtis vobis: & non exáudiet vos Dóminus in die illa, quia petiſtis vobis regem.

℟. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ut conſolétur me ſecúndùm elóquium tuum: * Véniant mihi miſeratiónes tuæ & vivam. *Pſ.* 118. ℣. 76. 77. ℣. Dómine, meménto mei. *Luc.* 23. 42. * Véniant.

LECTIO III. *v.* 19.

Jubet Deus dari Regem.

NOluit autem pópulus audíre vocem Samuélis, ſed dixérunt: Nequáquam: rex enim erit ſuper nos, & érimus nos quoque ſicut omnes Gentes: & judicábit nos rex noſter, & egrediétur ante nos, & pugnábit bella noſtra pro nobis. Et audívit Sámuël ómnia verba pópuli, & locútus eſt ea in aúribus Dómini. Dixit autem Dóminus ad Sámuélem: Audi vocem eórum, & conſtítue ſuper eos regem. Et ait Sámuël ad viros Iſraël: Vadat unuſquíſque in civitátem ſuam.

℟. Dicat nunc Iſraël, quóniam bonus; * Quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 117. 2. ℣. Conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra. 2. *Cor.* 1. 4. * Quóniam. ℣. Glória Patri. * Quóniam.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1562. *ſeſſ.* 22. *Can.* 9.

SI quis díxerit, Eccléſiæ Románæ ritum, quo ſubmiſsâ voce pars Cánonis & verba conſecratiónis proferuntur, damnandum eſſe; anáthema ſit.

S A B B A T O.

Hodie & aliis uſque ad Adventum Sabbatis non impeditis, fit Officium de B. Maria in Sabbato. Vide Rubricam, pag. lix.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 9. 1.

Saül quærens aſinas venit ad Samuëlem.

ERat vir de Bénjamin nómine Cis, fílius Abíel, fílii Seror, fílii Béchorath, fílii Aphía, fílii viri Jémini, fortis róbore. Et erat ei fílius vocábulo Saül, electus & bonus: & non erat vir de fíliis Iſraël mélior illo. Ab húmero & ſursùm eminébat ſuper omnem pópulum. Períerant autem áſinæ Cis patris Saül: & dixit Cis ad Saül fílium ſuum: Tolle tecum unum de púeris, & conſurgens vade, & quære áſinas. Qui cùm tranſiſſent per montem Ephraïm, & per Terram Salíſa, & non inveniſſent, transiérunt étiam per Terram Salim, & non erant: ſed & per Terram Jémini,

& mínimè reperérunt. Cùm autem veniſſent in Terram Suph, dixit Saül ad púerum qui erat cum eo: Veni & revertámur, ne fortè dimíſerit pater meus áſinas, & sollícitus ſit pro nobis. Qui ait ei: Ecce vir Dei eſt in civitáte hac, vir nóbilis: omne quod lóquitur, ſine ambiguitáte venit. Nunc ergo eámus illuc, ſi fortè índicet nobis de via noſtra, propter quam vénimus. Dixítque Saül ad púerum ſuum: Ecce íbimus: quid ferémus ad virum Dei? panis deféçit in ſitárciis noſtris & ſpórtulam non habémus, ut demus hómini Dei, nec quidquam áliud. Rurſum puer reſpondit Saúli, & ait: Ecce invénta eſt in manu mea quarta pars ſtatéris argenti, demus hómini Dei, ut índicet nobis viam noſtram. (Olim in Iſraël ſic loquebátur unuſquiſque vadens conſúlere Deum: Veníte, & eámus ad Videntem. Qui enim Prophéta dícitur hódiè, vocabátur olim videns.) Et dixit Saül ad púerum ſuum: Optimus ſermo tuus. Veni, eámus. Et iérunt in civitátem, in qua erat vir Dei.

℟℟℟. *Ferialia deſumuntur è Feria IV. ſequenti.*

LECTIO II *v.* 11.

Deus revelat Samuëli de Saül.

Cumque aſcénderent clivum civitátis, invenérunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, & dixérunt eis: Num hic eſt Videns? Quæ reſpondentes dixérunt illis: Hic eſt: ecce ante te, feſtína nunc: hódiè enim venit in civitátem, quia ſacrifícium eſt hódiè pópuli in excelſo: Ingredientes urbem, ſtatim inveniétis eum ántequàm aſcendat excelſum ad veſcendum. Neque enim comeſúrus eſt pópulus donec ille véniat: quia ipſe benedícit hóſtiæ, & deínceps cómedunt qui vocáti ſunt. Nunc ergo conſcéndite, quia hódiè reperiétis eum. Et aſcendérunt in civitátem. Cùmque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuël egrédiens óbviàm eis, ut aſcénderet in excelſum. Dóminus autem revеláverat aurículam Samuélis ante unam diem, quàm veníret Saül, dicens: Hâc ipsâ horâ, quæ nunc eſt, cras mittam virum ad te de terra Bénjamin, & unges eum ducem ſuper pópulum meum Iſraël: & ſalvábit pópulum meum de manu Philiſthinórum: quia reſpéxi pópulum meum: venit enim clamor eórum ad me. Cùmque aſpexiſſet Sámuël Saúlem, Dóminus dixit ei: Ecce vir, quem díxeram tibi, iſte dominábitur pópulo meo.

LECTIO III. *v.* 18.

Saül manducat cum Samuële.

Acceſſit autem Saül ad Samuélem in médio portæ, & ait: Indica, oro,

mihi, ubi eſt domus Videntis. Et reſpondit Sámuël Saúli dicens: Ego ſum Videns. Aſcende ante me in excelſum, ut comedátis mecum hódiè, & dimittam te manè: & ómnia quæ ſunt in corde tuo, indicábo tibi. Et de aſinis, quas nudiuſtértius perdidiſti, ne ſollícitus ſis, quia inventæ ſunt. Et cujus erunt óptima quæque Iſraël? nonne tibi & omni dómui patris tui? Reſpondens autem Saül, ait: Nunquid non fílius Jémini ego ſum, de mínima tribu Iſraël, & cognátio mea novíſſima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? quare ergo locútus es mihi ſermónem iſtum? Aſſúmens ítaque Sámuël Saúlem, & púerum ejus, introdúxit eos in triclínium, & dedit eis locum in cápite eórum, qui fúerant invitáti: erant enim quaſi triginta viri. Dixítque Sámuël coco: Da partem, quam dedi tibi, & præcépi ut repóneres ſeorsùm apud te. Levávit autem cocus armum, & póſuit ante Saül. Dixítque Sámuël: Ecce quod remanſit, pone ante te, & cómede: quia de indúſtria ſervátum eſt tibi, quando pópulum vocávi. Et comédit Saül cum Samuéle in die illa. Et deſcendérunt de excelſo in óppidum, & locútus eſt cum Saúle in ſolário: ſtravítque Saül in ſolário, & dormívit.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. ſeſſ. 22. Cap. 5.

Cum natúra hóminum ea ſit, ut non fácilè queat ſine adminículis exterióribus ad rerum divinárum meditatiónem ſuſtolli; proptéreà pia Mater Eccléſia ritus quoſdam, ut ſcílicet quædam ſubmiſsâ voce, ália verò clarióre, in Miſſa pronuntiarentur, inſtítuit. Ceremónias item adhíbuit, aliáque id genus multa, ex Apoſtólica diſciplína & traditióne, quò & majeſtas tanti ſacrifícii commendarétur, & mentes fidélium per hæc viſibília religiónis & pietátis ſigna, ad rerum altiſſimárum quæ in hoc ſacrifício latent, contemplatiónem excitarentur.

Ad Veſperas, ut in Pſalterio.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Dilectus a Dómino Deo ſuo Sámuel Prophéta Dómini, renovávit impérium, & unxit príncipes in gente ſua. *Eccli. 46. 16.*

Oratio Protector, *ut infrà ad Laudes, pag. 212.*

DOMINICA TERTIA
POST PENTECOSTEN.

Officium de Pſalterio; & ſic in ceteris Dominicis uſque ad Adventum.

In I. Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio I. *Cap.* 9. 26. & 10. 1.

Saül ungitur in Regem.

Cumque manè ſurrexiſſent, & jam elucéſceret, vocávit Sámuël Saúlem in ſolário, dicens: Surge, & dimittam te. Et ſurréxit Saül: egreſsíque ſunt ambo, ipſe vidélicet & Sámuël. Cùmque deſcénderent in extréma parte civitátis, Sámuël dixit ad Saül: Dic púero ut antecédat nos, & tránſeat: tu autem ſubſiſte paulíſper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuel lentículam ólei, & effúdit ſuper caput ejus, & deoſculátus eſt eum, & ait: Ecce, unxit te Dóminus ſuper hereditátem ſuam in príncipem, & liberábis pópulum ſuum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus ſunt. Et hoc tibi ſignum, quia unxit te Deus in príncipem. Cùm abſeris hódiè à me, invénies duos viros juxta ſepulchrum Rachel in fínibus Bénjamin, in merídie, dicéntque tibi: Inventæ ſunt áſinæ, ad quas íeras perquirendas: & intermiſſis pater tuus áſinis, ſollícitus eſt pro vobis, & dicit: Quid fáciam de fílio meo? Cùmque abſeris inde, & ultrà transſeris, & véneris ad quercum Thabor, invénient te ibi tres viri aſcendentes ad Deum in Bethel, unus portans tres hœdos, & álius tres tortas panis, & álius portans lagénam vini. Cùmque te ſalutáverint, dabunt tibi duos panes, & accípies de manu eórum. Poſt hæc vénies in collem Dei ubi eſt ſtátio Philiſthinórum: & cùm ingreſſus fúeris ibi urbem, óbvium habébis gregem Prophetárum deſcendéntium de excelſo, & ante eos pſaltérium & týmpanum, & tíbiam, & cítharam, ipſóſque prophetantes. Et inſíliet in te Spíritus Dómini, & prophetábis cum eis, & mutáberis in virum álium. Quando ergo evénerint ſigna hæc ómnia tibi, fac quæcunque invénerit manus tua, quia Dóminus tecum eſt. Et deſcendes ante me in Gálgala (ego quippe deſcendam ad te) ut ófferas oblatiónem, & ímmoles víctimas pacíficas: ſeptem diébus expectábis, donec véniam ad te, & oſtendam tibi quid fácias.

℟. In te, Dómine, ſperávi: non confundar in æternum: * In juſtítia tua líbera me. *Pſ.* 30. 2. ℣. Nunc in ſpe, quæ ad patres noſtros facta eſt, ſto. *Act.* 26. 6. * In juſtítia.

Lectio II. *Cap.* 10. 5

Saül prophetat.

Itaque cùm avertiſſet h[umerum ſuum ut abiret]

Samuéle, immutávit ei Deus cor áliud, & venérunt ómnia ſigna hæc in die illa. Venerúntque ad prædictum collem, & ecce cúneus Prophetárum óbvius ei: & inſiluit ſuper eum Spíritus Dómini, & prophetávit in médio eórum. Videntes autem omnes qui nóverant eum heri & nudiuſtértius, quòd eſſet cum Prophétis, & prophetáret, dixérunt ad ínvicem: Quænam res áccidit fílio Cis? num & Saül inter Prophétas? Reſpondítque álius ad álterum, dicens: Et quis pater eórum? proptéreà verſum eſt in provérbium: Num & Saül inter Prophétas? Ceſſávit autem prophetáre, & venit ad excelſum. Dixítque pátruus Saül ad eum, & ad púerum ejus: Quò abiſtis? Qui reſpondérunt: Quærere áſinas: quas cùm non reperiſſémus, vénimus ad Samuélem. Et dixit ei pátruus ſuus: Indica mihi quid díxerit tibi Sámuël. Et ait Saül ad pátruum ſuum: Indicávit nobis quia inventæ eſſent áſinæ. De ſermóne autem regni non indicávit ei quem locútus fúerat ei Sámuël.

℟. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in * Eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus. *Pſal.* 146. 11. ℣. Grátia, miſericórdia & pax à Deo Patre & Chriſto Jeſu Dómino noſtro. 1. *Tim.* 1. 2. * Eis.

LECTIO III. *v.* 17.

Saül Rex proclamatur.

Convocávit Sámuël pópulum ad Dóminum in Maſpha: & ait ad fílios Iſraël: Hæc dicit Dóminus Deus Iſraël: Ego edúxi Iſraël de Ægypto, & érui vos de manu Ægyptiórum, & de manu ómnium regum qui affligébant vos. Vos autem hódiè projeciſtis Deum veſtrum, qui ſolus ſalvávit vos de univerſis malis & tribulatiónibus veſtris: & dixiſtis: Nequáquam: ſed regem conſtítue ſuper nos. Nunc ergo ſtate coram Dómino per tribus veſtras, & per famílias. Et applícuit Sámuël omnes tribus Iſraël, & cécidit ſors tribus Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin & cognatiónes ejus, & cécidit cognátio Metri, & pervénit uſque ad Saül fílium Cis. Quæſiérunt ergo eum, & non eſt inventus. Et conſuluérunt poſt hæc Dóminum, utrumnam ventúrus eſſet illuc. Reſpondítque Dóminus: Ecce abſcónditus eſt domi. Cucurrérunt ítaque & tulérunt eum inde: ſtetítque in médio pópuli, & áltior fuit univerſo pópulo ab húmero & ſurſum. Et ait Sámuël ad omnem pópulum: Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non ſit símilis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, & ait: Vivat Rex.

℟. Suávis Dóminus univerſis, * Et miſeratiónes

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 15. 1.

Ovis recuperata.

IN illo témpore ; Erant appropinquantes Jeſu publicáni, & peccatóres, ut audírent illum, Et murmurábant Phariſæi, & Scribæ, dicentes : Quia hic peccatóres récipit, & mandúcat cum illis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 34. *in Evangelia.*

COnſiderandum nobis eſt, fratres mei, cur Dóminus plus de converſis peccatóribus, quàm de ſtántibus juſtis in cœlo gáudium eſſe fateátur. Unde hoc ? niſi, quòd ipſi per quotidiánum viſiónis experimentum nóvimus, quia plerumque, hi qui nullis ſe oppreſſos peccatórum mólibus ſciunt, ſtant quidem in via juſtítiæ, nulla illícita pérpetrant, ſed tamen ad cœleſtem pátriam ánxiè non anhélant, tantóque ſibi in rebus lícitis uſum præbent, quantò ſe perpetraſſe nulla illícita meminérunt, & plerumque pigri rémanent ad exercenda bona præcípua, quia valdè ſecúri ſibi ſunt, quòd nulla commiſérunt mala gravióra. At contra, nonnunquàm hi, qui ſe áliqua illícita egiſſe meminérunt, ex ipſo ſuo dolóre compuncti, inardeſcunt in amórem Dei, ſeſeque in magnis virtútibus exercent, & quia ſe erraſſe à Deo conſíderant, damna præcedéntia lucris ſequéntibus recompenſant.

℟. Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, ſi perdíderit unam, nonne vadit ad illam quæ períerat? & cùm eam invénerit, * Impónit in húmeros ſuos gaudens. *Luc.* 15. *v.* 4. 5. ℣. Viſitábo oves meas, & liberábo eas de locis, in quibus diſperſæ fúerant. *Ezech.* 34. 12. * Impónit. ℣. Glória. * Impónit.

Te Deum.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. f. Quæ múlier habens drachmas decem, ſi perdíderit drachmam unam, nonne accendit lucernam, & everrit domum, & quærit diligenter donec invéniat? *Luc.* 15. 8.

Oratio.

PRotector in te ſperántium, Deus, ſine quo nihil eſt válidum, nihil ſanctum : multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam : ut, te rectóre, te duce, ſic tranſeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Rhemenſi.

Ann. 1543. *Cap. de Euchar.*

PArœci, & qui ad divíni verbi prædicatiónem aſciſcuntur, de frequentis communiónis antiquo ritu

ejuſdémque miris frúctibus & utilitáte differant. Nos quoque fidéles omnes hortámur, ut quàm ſæpíſſimè, ſaltem verò diébus ſolémnibus commúnicent; & quotieſcunque poſtuláverit ingruens áliqua neceſſitas, quæ vitam humánam in perículum addúcat.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Gáudium erit coram Angelis Dei ſuper uno peccatóre pœniténtiam agente. *Luc.* 15. 10.

Oratio Protector, *ut ſuprà.*

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 10. 25. & 11. 1.

Jabes ab Ammonitis oppugnata.

LOcútus eſt autem Sámuël ad pópulum legem regni, & ſcripſit in libro, & repóſuit coram Dómino: & dimíſit Sámuël omnem pópulum, ſíngulos in domum ſuam. Sed & Saül ábiit in domum ſuam in Gábaa: & ábiit cum eo pars exércitûs, quorum tetígerat Deus corda. Fílii verò Bélial dixérunt: Num ſalváre nos póterit iſte? Et deſpexérunt eum, & non attulérunt ei múnera: ille verò diſſimulábat ſe audíre. Et factum eſt quaſi poſt menſem, aſcendit Naas Ammonítes, & pugnáre cœpit adversùm Jabes Gálaad. Dixerúntque omnes viri Jabes ad Naas: Habéto nos fœderátos, & ſerviémus tibi. Et reſpondit ad eos Naas Ammonítes: In hoc fériam vobiſcum fœdus, ut éruam ómnium veſtrûm óculos dextros, ponámque vos oppróbrium in univerſo Iſraël. Et dixérunt ad eum ſeniores Jabes: Concéde nobis ſeptem dies, ut mittámus núntios ad univerſos términos Iſraël: & ſi non fúerit qui defendat nos, egrediémur ad te. Venérunt ergo núntii in Gábaa Saülis: & locúti ſunt verba hæc, audiente pópulo: & levávit omnis pópulus vocem ſuam, & flevit. Et ecce Saül veniébat, ſequens boves de agro, & ait: Quid habet pópulus quòd plorat? Et narravérunt ei verba virórum Jabes.

℟℟. *è I. Nocturno Dominicæ præcedentis.*

LECTIO II. *Cap.* 11. *v.* 6.

Ammonitæ cæſi.

INſilívit Spíritus Dómini in Saül, cùm audiſſet verba hæc, & irátus eſt furor ejus nimis. Et aſſúmens utrúmque bovem, concídit in fruſta, miſítque in omnes términos Iſraël per manum nuntiórum, dicens: Quicunque non exíerit, & ſecútus fúerit Saül & Sámuël, ſic fiet bobus ejus. Invâſit ergo timor Dómini pópulum, & egreſſi ſunt quaſi vir unus. Et recénſuit eos in Bezech:

fuerúntque filiórum Iſraël trecenta míllia: virórum autem Juda triginta míllia. Et dixérunt núntiis, qui vénerant: Sic dicétis viris, qui ſunt in Jabes Gálaad: Cras erit vobis ſalus, cùm incalúerit ſol. Venérunt ergo núntii, & nuntiavérunt viris Jabes: qui lætáti ſunt. Et dixérunt: Manè exíbimus ad vos: & faciétis nobis omne quod placúerit vobis. Et factum eſt, cùm dies cráſtinus veniſſet, conſtítuit Saül pópulum in tres partes: & ingreſſus eſt média caſtra in vigília matutína, & percuſſit Ammon uſque dum incaléſceret dies: réliqui autem diſperſi ſunt, ita ut non relinquerentur in eis duo páriter.

LECTIO III. *v. 12.*

Saül ab univerſis agnoſcitur.

AIt pópulus ad Samuélem: Quis eſt iſte qui dixit: Saül num regnábit ſuper nos? Date viros, & interficiémus eos. Et ait Saül: Non occidétur quiſquam in die hac, quia hódiè fecit Dóminus ſalútem in Iſraël. Dixit autem Sámuël ad pópulum: Veníte, & eámus in Gálgala, & innovémus ibi regnum. Et perréxit omnis pópulus in Gálgala, & fecérunt ibi regem Saül coram Dómino in Gálgala, & immolavérunt ibi víctimas pacíficas coram Dómino. Et lætátus eſt ibi Saül, & cuncti viri Iſraël nimis.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann. 1562. ſeſſ. 22. Decret. de obſervandis in celebratione Miſſæ.*

SI neceſſáriò fatémur nullum áliud opus adeò ſanctum ac divínum à Chriſti fidélibus tractári poſſe, quàm hoc ipſum tremendum myſtérium, quo vivífica illa hóſtia, quâ Deo Patri reconciliáti ſumus, in altári per Sacerdótes quotídiè immolátur: ſatis appáret omnem óperam in eo ponendam eſſe, ut, quantâ máximâ fieri poteſt, interióri cordis mundítiâ atque interióri pietátis ſpécie peragátur.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 12. 1.*

Samuël coram omnibus juſtum ſe probat.

DIxit autem Sámuël ad univerſum Iſraël: Ecce audívi vocem veſtram, juxta ómnia quæ locúti eſtis ad me, & conſtítui ſuper vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos: ego autem ſénui, & incánui: porrò fílii mei vobiſcum ſunt: ítaque converſátus coram vobis ab adoleſcéntia mea uſque ad hanc diem, ecce præſtò ſum. Loquímini

de me coram Dómino, & coram chriſto ejus, utrùm bovem cujúſquam túlerim, aut áſinum: ſi quémpiam calumniátus ſum, ſi oppreſſi áliquem, ſi de manu cujúſquam munus accépi: & contemnam illud hódiè, reſtituámque vobis. Et dixérunt: Non es calumniátus nos, neque oppreſſiſti, neque tuliſti de manu alicújus quíſppiam. Dixítque ad eos: Teſtis eſt Dóminus adversùm vos, & teſtis chriſtus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quíſppiam. Et dixérunt: Teſtis.

℟. ℟. è II. *Nocturno Dominicæ præcedentis.*

LECTIO II. *v. 6.*

Samuël exprobrat populo.

AIt Sámuël ad pópulum: Dóminus qui fecit Móyſen & Aaron, & edúxit patres noſtros de terra Ægypti. Nunc ergo ſtate, ut judício contendam adversùm vos coram Dómino, de ómnibus miſericórdiis Dómini, quas fecit vobiſcum, & cum pátribus veſtris: quómodo Jacob ingreſſus eſt in Ægyptum, & clamavérunt patres veſtri ad Dóminum: & miſit Dóminus Móyſen & Aaron, & edúxit patres veſtros de Ægypto: & collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti ſunt Dómini Dei ſui, & trádidit eos in manu Síſaræ magiſtri milítiæ Haſor, & in manu Philiſthinórum, & in manu regis Moab, & pugnavérunt adversùm eos. Póſteà autem clamavérunt ad Dóminum, & dixérunt: Peccávimus, quia derelíquimus Dóminum, & ſervívimus Báalim & Aſtaroth: nunc ergo érue nos de manu inimicórum noſtrórum, & ſerviémus tibi. Et miſit Dóminus Jeróbaal, & Badan, & Jephte, & Sámuël, & éruit vos de manu inimicórum veſtrórum per circúitum, & habitaſtis confidenter. Videntes autem quòd Naas rex filiórum Ammon veniſſet adversùm vos, dixiſtis mihi: Nequáquam, ſed rex imperábit nobis: cùm Dóminus Deus veſter regnáret in vobis. Nunc ergo præſtò eſt rex veſter, quem elegiſtis & petiſtis: ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timuéritis Dóminum, & ſerviéritis ei & audiéritis vocem ejus, & non exaſperavéritis os Dómini: éritis & vos, & rex qui ímperat vobis ſequentes Dóminum Deum veſtrum. Si autem non audiéritis vocem Dómini, ſed exaſperavéritis ſermónes ejus, erit manus Dómini ſuper vos, & ſuper patres veſtros. Sed & nunc ſtate, & vidéte rem iſtam grandem, quam factúrus eſt Dóminus in conſpectu veſtro. Nunquid non meſſis trítici eſt hódiè: invocábo Dóminum, & dabit voces & plúvias: & ſciétis, & vidébitis, quia grande malum fecéritis vo-

bis in conſpectu Dómini, petentes ſuper vos regem.

LECTIO III. *v.* 18.

Samuël hortatur populum.

CLamávit Sámuël ad Dóminum, & dedit Dóminus voces & plúvias in illa die. Et tímuit omnis pópulus nimis Dóminum & Samuélem, & dixit univerſus pópulus ad Samuélem: Ora pro ſervis tuis ad Dóminum Deum tuum, ut non moriámur. Addídimus enim univerſis peccátis noſtris malum, ut peterémus nobis regem. Dixit autem Sámuël ad pópulum: Nolíte timére, vos feciſtis univerſum malum hoc: verúmtamen nolíte recédere à tergo Dómini, ſed ſervíte Dómino in omni corde veſtro. Et nolíte declináre poſt vana, quæ non próderunt vobis, neque éruent vos, quia vana ſunt. Et non derelinquet Dóminus pópulum ſuum, propter nomen ſuum magnum: quia jurávit Dóminus fácere vos ſibi pópulum. Abſit autem à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis, & docébo vos viam bonam & rectam. Igitur timéte Dóminum, & ſervíte ei in veritáte, & ex toto corde veſtro. Vidiſtis enim magnífica quæ in vobis géſſerit. Quod ſi perſeveravéritis in malítia: & vos, & rex veſter páriter peribitis.

C A N O N.

Ex Concilio Rotomagenſi. *Anno* 1581. *de Sacrificio Miſſæ. Can.* 1.

EX indígna adminiſtratióne & ſuſceptióne ſacro-ſanctæ Euchariſtiæ, Apóſtolus non solùm mortem æternam & judícium imminére teſtátur, ſed & morbórum populárium cauſam & oríginem procédere: quod noſtris ſéculis terrórem máximum incútere debet, propter Sacerdótum in celebratióne Miſſæ ſummam & ferè quotidiánam irreveréntiam.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 13. 1.

Iſraëlitæ à Philiſthiim exterriti.

FIlius unius anni erat Saül cùm regnáre cœpiſſet, duóbus autem annis regnávit ſuper Iſraël. Et elégit ſibi Saül tria míllia de Iſraël: & erant cum Saül duo míllia in Machmas, & in monte Bethel: mille autem cum Jónatha in Gábaa Bénjamin: porrò céterum pópulum remíſit unumquemque in tabernácula ſua. Et percuſſit Jónathas ſtatiónem Philiſthinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cùm audiſſent Philiſthiim, Saül cécinit búccinâ in omni terra, dicens: Aúdiant Hebræi. Et univerſus Iſraël audívit hujuſcémodi fa-

nam: Percuſſit Saül ſtatiónem Philiſthinórum: & eréxit ſe Iſraël adversùs Philíſthiim. Clamávit ergo pópulus poſt Saül in Gálgala. Et Philíſthiim congregáti ſunt ad præliandum contra Iſraël, triginta míllia cúrruum, & ſex míllia équitum, & réliquum vulgus, ſicut aréna quæ eſt in líttore maris plúrima. Et aſcendentes caſtrametáti ſunt in Machmas ad Oriéntem Béthaven. Quod cùm vidiſſent viri Iſraël ſe in arcto póſitos, (afflictus enim erat pópulus) abſcondérunt ſe in ſpeluncis, & in ábditis, in petris quoque, & in antris, & in ciſternis. Hebræi autem tranſiérunt Jordánem in Terram Gad & Gálaad. Cùmque adhuc eſſet Saül in Gálgala, univerſus pópulus perterritus eſt, qui ſequebátur eum. Et expectávit ſeptem diébus juxta plácitum Samuélis.

Duo priora ℟℟. è III. Nocturno Dominicæ præcedentis.

LECTIO II. *v.* 8.

Saül reprobatus.

NOn venit Sámuël in Gálgala, dilapſúſque eſt pópulus ab Saül. Ait ergo Saül: Afferte mihi holocauſtum, & pacífica. Et óbtulit holocauſtum. Cùmque compleſſet ófferens holocauſtum, ecce Sámuël veniébat: & egreſſus eſt Saül óbviàm ei ut ſalutaret eum. Locutúſque eſt ad eum Sámuël: Quid feciſti? Reſpondit Saül: Quia vidi quòd pópulus dilaberétur à me, & tu non véneras juxta plácitos dies, porrò Philíſthiim congregáti fúerant in Machmas, dixi: Nunc deſcendent Philíſthiim ad me in Gálgala, & fáciem Dómini non placávi. Neceſſitáte compulſus, óbtuli holocauſtum. Dixítque Samuël ad Saül: Stultè egiſti, nec cuſtodiſti mandáta Dómini Dei tui, quæ præcépit tibi. Quod ſi non feciſſes, jam nunc præparaſſet Dóminus regnum tuum ſuper Iſraël in ſempitérnum, ſed nequáquam regnum tuum ultrà conſurget. Quæſívit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuum: & præcépit ei Dóminus ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum, eò quòd non ſerváveris quæ præcépit Dóminus. Surréxit autem Sámuël, & aſcendit de Gálgalis in Gábaa Bénjamin. Et réliqui pópuli aſcendérunt poſt Saül óbviàm pópulo, qui expugnábant eos venientes de Gálgala in Gábaa, in colle Bénjamin. Et recénſuit Saül pópulum, qui inventi fúerant cum eo, quaſi ſexcentos viros.

LECTIO III. *v.* 16.

Iſraëlitæ inermes.

SAül & Jónathas fílius ejus, populúſque qui inventus fúerat cum eis, erat in Gábaa Bénjamin: porrò Philíſthiim conſéderant in Machmas. Et egreſſi ſunt ad prædandum de caſtris

Philiſthinórum tres cúnei. Unus cúneus pergébat contra viam Ephra ad Terram Sual. Porrò álius ingrediebátur per viam Béth-horon: tértius autem vérterat ſe ad iter términi imminentis valli Sébo'im contra deſertum. Porrò faber ferrárius non inveniebátur in omni Terra Iſraël. Cáverant enim Philíſthiim, ne fortè fácerent Hebræi gládium aut lánceam. Deſcendébat ergo omnis Iſraël ad Philíſthiim, ut exacúeret unuſquiſque vómerem ſuum, & ligónem, & ſecúrim, & ſárculum. Retúſæ itaque erant ácies vómerum, & ligónum, & tridentum, & ſecúrium, uſque ad ſtímulum corrigendum. Cùmque veniſſet dies prælii, non eſt inventus enſis & láncea in manu totíus pópuli, qui erat cum Saúle & Jónatha, excepto Saül & Jónathâ fílio ejus. Egreſſa eſt autem ſtátio Philíſthiim, ut tranſcénderet in Machmas.

℟. Confitémini Dómino, quóniam bonus; * Quóniam in æternum miſericórdia ejus. *Pſal.* 135. 1. ℣. Scriptum eſt: Omnis lingua confitébitur Deo. *Rom.* 14. 11. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

CANON.

Ex Concílio Rotomagenſi. *Ann.* 1581. *de ſacrificio Miſſæ. Can.* 2.

Præcípimus ut Sacerdótes ſibi cónſcii alicújus peccáti mortális, nonníſi confeſſi, quóties ex... térius Sacerdótis illi... nec niſi mundo co... jejúni aúdeant ad al... cédere.

FERIA QUI...

De libro primò R...

LECTIO I. *Cap.*

Jonathas Domino...

Accidit quâdam ... díceret Jónat... armígerum ſuum: ... tranſeámus ad ſta... incircumciſórum ho... fortè fáciat Dómin... nobis: quia non e... mino difficile ſalvá... in multis, vel in ... Dixítque ei armige... Fac ómnia quæ plac... mo tuo: perge quò ... & ero tecum ubicun... lúeris. Et ait Jón... Ecce nos tranſímus ... ros iſtos. Cùmque a... rimus eis, ſi tálite... fúerint ad nos: Man... nec veniámus ad vo... mus in loco noſtro ... aſcendámus ad eos. ... tem díxerint: Aſ... ad nos: aſcendámu... trádidit eos Dómi... mánibus noſtris: h... nobis ſignum. Appa... tur uterque ſtatióni ... thinórum: dixe... Philíſthiim: En ... egrediuntur de cave... quibus abſcónditi ... Et locúti ſunt viri ... tióne ad Jónatham ... armígerum ejus, di...

que : Aſcéndite ad nos, & oſtendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armígerum ſuum : Aſcendámus, ſéquere me : trádidit enim Dóminus eos in manus Iſraël. Aſcendit autem Jónathas mánibus & pédibus reptans, & ármiger ejus poſt eum. Itaque álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat ſequens eum. Et facta eſt plaga prima, quâ percuſſit Jónathas & ármiger ejus, quaſi viginti virórum, in média parte júgeri, quam par boum in die aráre conſuévit. Et factum eſt miráculum in caſtris, per agros : ſed & omnis pópulus ſtatiónis eórum, qui ierant ad prædandum, obſtúpuit, & conturbáta eſt terra : & áccidit quaſi miráculum à Deo.

℟℟. *è I. Nocturno Dominicæ præcedentis.*

LECTIO II. *v. 16.*

Saülis imprudens juramentum.

RESpexérunt ſpeculatóres Saül, qui erant in Gábaa Bénjamin, & ecce multitúdo proſtráta, & huc illúcque diffúgiens. Et ait Saül pópulo, qui erat cum eo : Requírite, & vidéte quis abíerit ex nobis. Cùmque requiſiſſent, repertum eſt non adeſſe Jónatham & armígerum ejus. Conclamávit ergo Saül, & omnis pópulus qui erat cum eo, & venérunt uſque ad locum certáminis : & ecce verſus fúerat gládius uniuſcujúſque ad próximum ſuum, & cædes magna nimis. Et ſalvávit Dóminus in die illa Iſraël : pugna autem pervénit uſque ad Béthaven. Et viri Iſraël ſociáti ſunt ſibi in die illa : adjurávit autem Saül pópulum, dicens : Maledictus vir, qui coméderit panem uſque ad véſperam, donec ulciſcar de inimícis meis. Et non manducávit univerſus pópulus panem : omnéque terræ vulgus venit in ſaltum, in quo erat mel ſuper fáciem agri. Porrò Jónathas non audíerat cùm adjuráret pater ejus pópulum : extendítque ſummitátem virgæ, quam habébat in manu, & intinxit in favum mellis : & convertit manum ſuam ad os ſuum, & illumináti ſunt óculi ejus. Percuſſérunt ergo in die illa Philiſthæos à Machmis uſque in Aïálon. Defatigátus eſt autem pópulus nimis, & verſus ad prædam, tulit oves, & boves, & vítulos, & mactavérunt in terra : comedítque pópulus cum ſánguine. Ædificávit autem Saül altáre Dómino : tuncque primùm cœpit ædificáre altáre Dómino. Et dixit Saül : Irruámus ſuper Philiſthæos nocte, & vaſtémus eos uſque dum illuceſcat manè, nec relinquámus ex eis virum. Dixítque pópulus : omne quod bonum vidétur in óculis tuis, fac. Et ait

Sacerdos : Accedámus huc ad Deum.

LECTIO III. *v. 37.*

Jonathas liberatus.

CONſúluit Saül Dóminum : Num pérſequar Philíſthiim ? Si trades eos in manus Iſraël ? Et non reſpondit ei in die illa. Dixítque Saül : Applicáte huc univerſos ángulos pópuli : & ſcitóte, & vidéte, per quem accíderit peccátum hoc hódiè ; Vivit Dóminus Salvátor Iſraël, quia ſi per Jónatham fílium meum factum eſt, abſque retractatióne moriétur. Ad quod nullus contradíxit ei de omni pópulo. Et ait ad univerſum Iſraël : Separámini vos in partem unam, & ego cum Jónatha fílio meo ero in parte áltera. Reſpondítque pópulus ad Saül : Quod bonum vidétur in óculis tuis, fac. Et dixit Saül ad Dóminum Deum Iſraël : Dómine Deus Iſraël da indícium : quid eſt quòd non reſpónderis ſervo tuo hódiè ? Si in me, aut in Jónatha fílio meo eſt iníquitas hæc, da oſtenſiónem : aut ſi hæc iníquitas eſt in pópulo tuo, da ſanctitátem. Et deprehenſus eſt Jónathas & Saül, pópulus autem exívit. Et ait Saül : míttite ſortem inter me, & inter Jónatham fílium meum. Et captus eſt Jónathas. Dixit autem Saül ad Jónatham : Indica mihi quid féceris. Et indicávit ei Jónathas, & ait : Guſtans guſtávi in ſummitáte virgæ, quæ erat in manu mea, páululùm mellis, & ecce ego mórior. Et ait Saül : Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, quia morte moriéris, Jónatha. Dixítque pópulus ad Saül : Ergone Jónathas moriétur, qui fecit ſalútem hanc magnam in Iſraël ? hoc nefas eſt : vivit Dóminus, ſi ceciderit capillus de cápite ejus in terram, quia cum Deo operátus eſt hódiè. Liberávit ergo pópulus Jónatham, ut non morerétur. Receſſítque Saül, nec perſecútus eſt Philíſthiim : Porrò Philíſthiim abiérunt in loca ſua.

CANON.

Ex Concílio Rotomagenſi, *Ann.* 1581. *de Sacrificio Miſſæ. Can.* 4.

VEnerabunda ac devóta ad altáre Sacerdótum áctio & pronuntiátio præ ſe ferat & oſtendat fidem & intentiónem quam habére debent de Chriſti & Angelórum in ſacrifício præſéntia.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 15. 1.

Saül parcit Regi Agag.

DIxit Sámuël ad Saül : Me miſit Dóminus, ut úngerem te in regem ſuper pópulum ejus Iſraël : nunc ergo audi vocem Dómini. Hæc dicit Dóminus exer-

cítuum: Recénſui quæcunque fecit Amalec Iſraéli, quómodò réſtitit ei in via cùm aſcénderet de Ægypto. Nunc ergo vade, & pércute Amalec, & demolíre universa ejus: non parcas ei, & non concupiſcas ex rebus ipsíus áliquid: ſed intérfice à viro uſque ad mulíerem, & párvulum atque lactentem, bovem & ovem, camélum & áſinum. Præcépit ítaque Saül pópulo, & recénſuit eos quaſi agnos: ducenta míllia péditum, & decem míllia virórum Juda. Cùmque venisset Saül uſque ad civitátem Amalec, tetendit insídias in torrente. Dixítque Saül Cinæo: Abíte, recédite, atque deſcéndite ab Amalec: ne fortè involvam te cum eo. Tu enim fecisti miſericórdiam cum ómnibus filiis Iſraël, cùm aſcénderent de Ægypto. Et recessit Cinæus de médio Amalec. Percuſsítque Saül Amalec ab Hévila, donec vénias ad Sur, quæ eſt è regióne Ægypti. Et apprehendit Agag regem Amalec vivum: omne autem vulgus interfécit in ore gládii. Et pepercit Saül, & pópulus Agag, & óptimis grégibus óvium & armentórum, & véſtibus, & ariétibus, & universis quæ pulchra erant, nec voluérunt diſpérdere ea: quidquid verò vile fuit & réprobum, hoc demolíti ſunt.

R. ℟. è II. Nocturna Dominica præcedentis.

LECTIO II. *v. 10.*

Saül à Samuële correptus.

Factum eſt autem verbum Dómini ad Sámuel, dicens: Pœnitet me quòd conſtitúerim Saül regem: quia derelíquit me, & verba mea ópere non implévit. Contriſtatúſque eſt Sámuël, & clamávit ad Dóminum totâ nocte. Cùmque de nocte ſurrexiſſet Sámuël, ut iret ad Saül manè, nuntiátum eſt Samuéli, eò quòd veniſſet Saül in Carmelum, & erexiſſet ſibi fórnicem triumphálem, & reverſus transiſſet, deſcendiſſétque in Gálgala. Venit ergo Sámuël ad Saül, & Saül offerébat holocauſtum Dómino de inítiis prædárum quæ attúlerat ex Amalec. Et cùm veniſſet Sámuël ad Saül, dixit ei Saül: Benedictus tu Dómino, implévi verbum Dómini. Dixítque Sámuël: Et quæ eſt hæc vox gregum, quæ résonat in áuribus meis, & armentórum, quam ego áudio? Et ait Saül: De Amalec adduxérunt ea: pepercit enim pópulus melióribus óvibus & armentis, ut immolarentur Dómino Deo tuo; réliqua verò occídimus. Et ait Sámuël: Nunquid vult Dóminus holocauſta & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini? Mélior eſt enim obediéntia quam víctimæ: & auſcul-

táre magìs quàm offerre ádipem aríetum : quóniam quaſi peccátum ariolandi eſt, repugnáre : & quaſi ſcelus idololatríæ, nolle acquiéſcere. Pro eo ergo quòd abjeciſti ſermónem Dómini, abjécit te Dóminus ne ſis rex.

LECTIO III *v.* 24.

Agag occiditur.

DIxítque Saül ad Samuélem : Peccávi, quia prævaricátus ſum ſermónem Dómini, & verba tua, timens pópulum, & obédiens voci eórum. Sed nunc porta, quæſo, peccátum meum, & revértere mecum, ut adórem Dóminum. Et ait Sámuël ad Saül : Non revertar tecum, quia projeciſti ſermónem Dómini, & projécit te Dóminus ne ſis rex ſuper Iſraël. Et converſus eſt Sámuël ut abíret : ille autem apprehendit ſummitátem pállii ejus, quæ & ſciſſa eſt. Et ait ad eum Sámuël. Scidit Dóminus regnum Iſraël à te hódiè, & trádidit illud próximo tuo melióri te. At ille ait : Peccávi : ſed nunc honóra me coram Senióribus pópuli mei, & coram Iſraël, & revértere mecum, ut adórem Dóminum Deum tuum. Reverſus ergo Sámuël ſecútus eſt Saúlem : & adorávit Saül Dóminum. Dixítque Sámuël : Addúcite ad me Agag regem Amalec. Et oblátus eſt ei Agag pinguíſſimus, & tremens. Et dixit Agag : Síccine ſéparat amára mors. Et in fruſta concídit eum Sámuël coram Dómino in Gálgalis. Abiit autem Sámuël in Rámatha : Saül verò aſcendit in domum ſuam in Gábaa. Et non vidit Sámuël ultrà Saül uſque ad diem mortis ſuæ : verúmtamen lugébat Sámuël Saúlem, quóniam Dóminum pœnitébat quòd conſtituiſſet eum regem ſuper Iſraël.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *ſeſſ.* 13. *cap.* 7.

ECcleſiáſtica conſuetúdo declárat, ut nullus ſibi cónſcius mortális peccáti, quantùmvis ſibi contrítus videátur, abſque præmiſſa Sacramentáli confeſſióne ad ſacram Euchariſtiam accédere débeat, quod à Chriſtiánis ómnibus, étiam ab iis Sacerdótibus, quibus ex offício incubúerit celebráre, hæc ſancta Synodus perpétuò ſervandum eſſe decrévit, modò non deſit illis cópia Confeſſóris.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 16. 1.

Mittitur Samuël ad Iſai.

DIxítque Dóminus ad Samuélem : Uſquequò tu luges Saül, cùm ego projécerim eum ne regnet ſuper Iſraël ? Imple cornu tuum óleo, & veni, ut mittam te ad Iſaï Bethlehemítem : provídi enim

is ejùs mihi regem.
Sámuël : Quómodò
? aúdiet enim Saül,
fíciet me. Et ait Dó-
: Vítulum de armen-
:s in manu tua, &
: Ad immolandum
o veni. Et vocábis
víctimam, & ego
am tibi quid fácias,
ges quemcunque
ávero tibi. Fecit
ámuël, ſicut locútus
Dóminus. Venítque
lehem : & admiráti
nióres civitátis, oc-
es ei, dixerúntque :
ſne eſt ingreſſus
t ait : Pacíficus : ad
ndum Dómino ve-
ſtificámini, & vení-
cum ut ímmolem.
icávit ergo Iſaï &
jùs, & vocávit eos
ificium.

ut de Sabbato ℟℟℟.
tur è Feria IV. præ-

dicuntur ℟℟. ſingulis
libus uſque ad Ad-
)

TIO II. *v. 6.*
gitur David.

que ingreſſi eſſent,
lit Eliab, & ait :
oram Dómino eſt
s ejus? Et dixit Dó-
ad Samuélem : Ne
s vultum ejus, ne-
titúdinem ſtatúræ
óniam abjéci eum,
ta intúitum hómi-
údico : homo enim
a quæ parent, Dó-
utem intuétur cor.
vit Iſaï Abínadab,

& addúxit eum coram Samuéle. Qui dixit : Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Iſaï Samma, de quo ait : Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit itaque Iſaï ſeptem fílios ſuos coram Samuéle : & ait Sámuël ad Iſaï : Non elégit Dóminus ex iſtis. Dixítque Sámuël ad Iſaï : Nunquid jam compléti ſunt fílii? Qui reſpondit : Adhuc réliquus eſt párvulus, & paſcit oves. Et ait Sámuël ad Iſaï : Mitte, & adduc eum : nec enim diſcumbémus priùs quàm huc ille véniat. Miſit ergo, & addúxit eum. Erat autem rufus, & pulcher aſpectu, decoràque fácie : & ait Dóminus : Surge, unge eum, ipſe eſt enim. Tulit ergo Sámuël cornu ólei, & unxit eum in médio fratrum ejus : & directus eſt Spíritus Dómini à die illa in David, & deinceps : ſurgénſque Sámuel ábiit in Rámatha.

LECTIO III. *v. 14.*

Vocatur David in aulam Saülis ut cytharà pſallat.

SPíritus autem Dómini receſſit à Saül, & exagitábat eum ſpíritus nequam, à Dómino. Dixerúntque ſervi Saül ad eum : Ecce ſpíritus Dei malus exágitat te. Júbeat Dóminus noſter, & ſervi tui, qui coram te ſunt, quærent hóminem ſcientem pſállere cítharà, ut quando arripúerit te ſpíritus Dómini malus, pſallat manu ſuà,

& léviùs feras. Et ait Saül ad ſervos ſuos : Providéte ergo mihi áliquem benè pſallentem, & addúcite eum ad me. Et reſpondens unus de púeris, ait : Ecce vidi fílium Iſaï Bethlehemítem ſcientem pſállere, & fortíſſimum róbore, & virum bellicóſum, & prudentem in verbis, & virum pulchrum : & Dóminus eſt cum eo. Miſit ergo Saül núntios ad Iſaï, dicens : Mitte ad me David fílium tuum, qui eſt in páſcuis. Tulit ítaque Iſaï áſinum plenum pánibus, & lagénam vini, & hœdum de capris unum, & miſit per manum David fílii ſui Saúli. Et venit David ad Saül, & ſtetit coram eo : at ille diléxit eum, & factus eſt ejus ármiger. Miſítque Saül ad Iſaï dicens : Stet David in conſpectu meo : invénit enim grátiam in óculis meis. Igitur quandocunque ſpíritus Dómini malus arripiébat Saül, David tollébat cítharam, & percutiébat manu ſuà, & refocillabátur Saül, & léviùs habébat : recedébat enim ab eo ſpíritus malus.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 13. *cap.* 7.

SI, neceſſitáte urgente, Sacerdos (ſibi cónſcius peccáti mortális) abſque prævia confeſſióne celebráverit, quamprímùm confiteátur.

Ad Veſp., ut in Pſalterio.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. *a.* Invocávit David Dóminum omnipotentem, & dedit in déxtera ejus tóllere hóminem fortem in bello, & exaltáre cornu gentis ſuæ. *Eccli.* 47. 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA QUARTA POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 17. 1.

Goliath.

CONgregantes Philiſthiim ágmina ſua in prælium, ſtabant ſuper montem ex parte hac, & Iſrael ſtabat ſupra montem ex áltera parte : vallíſque erat inter eos. Et egreſſus eſt vir ſpúrius de caſtris Philiſthinórum, nómine Góliath de Geth, altitúdinis ſex cubitórum & palmi : & caſſis ærea ſuper caput ejus, & loríca ſquammátà induebátur. Porrò pondus lorícæ ejus, quinque míllia siclórum æris erat : & ócreas æreas habébat in crúribus : & clýpeus æreus tégebat húmeros ejus. Haſtíle autem haſtæ ejus, erat quaſi liciatórium texéntium, ipſum autem ferrum haſtæ ejus, ſexcentos ſiclos habébat ferri : & ármiger

ejus antecedébat eum. Stanſque clamábat adverſùm phalangas Iſraël, & dicébat eis: Quare veniſtis paráti ad prælium? Nunquid ego non ſum Philiſthæus, & vos ſervi Saül? Elígite ex vobis virum, & deſcendat ad ſinguláre certámen. David autem erat fílius viri Ephrathæi, de quo ſupra dictum eſt, de Béthlehem Juda, cui nomen erat Iſaï, qui habébat octo fílios, & erat vir in diébus Saül ſenex, & grandævus inter viros. David autem erat mínimus. Procedébat verò Philiſthæus manè & véſperè, & ſtabat quadraginta diébus.

℟. Beáti qui ámbulant in lege Dómini: * Beáti qui ſcrutantur teſtimónia ejus. *Pſ.* 118. *v.* 1. 2. ℣. Beáti qui aúdiunt verbum Dei & cuſtódiunt illud. *Luc.* 11. 28. * Beáti.

LECTIO II. *v.* 17.

David paratus ad Gigantem debellandum.

DIxit autem Iſaï ad David fílium ſuum: Accipe frátribus tuis ephi polentæ, & decem panes iſtos, & curre in caſtra ad fratres tuos. Surréxit ítaque David manè, & commendávit gregem cuſtódi: & onuſtus ábiit, ſicut præcéperat ei Iſaï. Et venit ad locum Mágala, & ad exércitum, qui egreſſus ad pugnam vociferátus erat in certámine. Derelinquens ergo David vaſa quæ attúlerat, ſub manu cuſtódis ad ſárcinas, cucurrit ad locum certáminis, & interrogábat ſi ómnia rectè agerentur erga fratres ſuos. Cùmque adhuc ille loquerétur eis, appáruit vir ille ſpúrius aſcendens, Góliath nómine, Philiſthæus de Geth, de caſtris Philiſthinórum: & loquente eo hæc éadem verba audívit David. Et ait David ad viros qui ſtabant ſecum, dicens: Quid dábitur viro, qui percúſſerit Philiſthæum hunc, & túlerit oppróbrium de Iſrael? quis enim eſt hic Philiſthæus incircumcíſus, qui exprobrávit ácies Dei viventis? Audíta ſunt autem verba, quæ locútus eſt David, & annuntiáta in conſpectu Saül. Ad quem cùm fuiſſet adductus, locútus eſt ei: Non cóncidat cor cujuſquam in eo: ego ſervus tuus vadam, & pugnábo adversùs Philiſthæum. Et ait Saül ad David: Non vales reſíſtere Philiſthæo iſti, nec pugnáre adversùs eum: quia puer es, hic autem vir bellátor eſt ab adoleſcéntia ſua. Et ait David: Dóminus qui erípuit me de manu leónis, & de manu urſi, ipſe me liberábit de manu Philiſthæi hujus. Dixit autem Saül ad David: vade, & Dóminus tecum ſit. Et índuit Saül David veſtimentis ſuis, & impóſuit gáleam æream ſuper caput ejus, & veſtívit eum loricâ. Ac-

cinctus ergo David gládio ejus ſuper veſtem ſuam, cœpit tentáre ſi armátus poſſet incédere; non enim habébat conſuetúdinem.

℟. Benedictus es, Dómine, * Doce me juſtificatiónes tuas. *Pſal.* 118. 12. ℣. Dómine, quid me vis fácere? *Act.* 9. 6. *Doce me.

LECTIO III. *v.* 39.

Per fidem David evertit caſtra Philiſtinorum.

DIxítque David ad Saül: Non poſſum ſic incédere, quia uſum non hábeo; & depóſuit ea. Et tulit báculum ſuum, quem ſemper habébat in mánibus, & elégit ſibi quinque limpidíſſimos lápides de torrente, & miſit eos in peram paſtorálem, quam habébat ſecum, & fundam manu tulit: & proceſſit adversùm Philiſthǽum. Ibat autem Philiſthǽus incédens, & appropinquans adversùm David, & ármiger ejus ante eum. Cùmque inſpexiſſet Philiſthǽus, & vidiſſet David, deſpéxit eum. Erat enim adoleſcens rufus, & pulcher aſpectu. Dixit autem David ad Philiſthǽum: Tu venis ad me cum gládio, & haſta, & clýpeo: ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Iſraël, quibus exprobraſti hódiè. Et dabit te Dóminus in manu mea, & percútiam te, & áuferam caput tuum à te: & dabo cadávera caſtrórum Philíſthiim hódiè volatílibus cœli, & béſtiis terræ: ut ſciat omnis terra, quia eſt Deus in Iſraël. Et nóverit univerſa ecclésia hæc, quia non in gládio, nec in haſta ſalvat Dóminus: ipsíus enim eſt bellum, & tradet vos in manus noſtras. Cùm ergo ſurrexiſſet Philiſthǽus & veníret, & appropinquáret contra David, feſtinávit David, & cucurrit ad pugnam ex adverſo Philiſthǽi. Et miſit manum ſuam in peram, tulítque unum lápidem, & fundâ jecit, & circumdúcens percuſſit Philiſthǽum in fronte: & infíxus eſt lapis in fronte ejus, & cécidit in fáciem ſuam ſuper terram. Cucurrit David, & ſtetit ſuper Philiſthǽum, & tulit gládium ejus, & éduxit eum de vagína ſua: & interfécit eum, præcidítque caput ejus. Videntes autem Philíſthiim, quòd mórtuus eſſet fortíſſimus eórum, fugérunt.

℟. Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas, * In omni témpore. *Pſ.* 118. 20. ℣. Si vis ad vitam íngredi, ſerva mandáta. *Matth.* 19. 17. * In omni. ℣. Glória Patri. * In omni.

IN II. NOCTURNO.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO IV. *Cap.* 12. 1.

Deus ſuavis etiam in puniendo.

O Quàm bonus & ſuávis eſt, Dómine, Spíritus

in ómnibus ! Ideóque
qui exerrant, pártibus
ipis : & de quibus pec-
, ádmones & allóque-
ut relictâ malítiâ, cre-
in te, Dómine. Illos
a antíquos inhabitató-
erræ ſanctæ tuæ, quos
orruiſti, quóniam odi-
. ópera tibi fáciébant
medicámina, & ſacri-
i injuſta, & filiórum
um necatóres ſine mi-
córdia, & comeſtóres
erum hóminum, & de-
atóres ſánguinis à mé-
ſacramento tuo, & au-
s parentes animárum
xiliatárum, pérdere
iſti per manus paren-
noſtrórum, ut dignam
ſperent peregrinatió-
puerórum Dei, quæ
ómnium chárior eſt
a.

. Qui ſervat mandáta
, in illo manet, & ipſe
o : & * In hoc ſcimus
niam manet in nobis.
an. 3. 24. ℣. Beáti om-
qui ámbulant in viis
mini. *Pſal.* 127. 1. * In

LECTIO V. *v.* 8.
& impiis dat locum pœnitentiæ.

Id & his tanquam ho-
mínibus pepercíſti, &
ſti anteceſſóres exérci-
ui veſpas, ut illos pau-
n exterminárent. Non
ímpotens eras in bello
ſcere ímpios juſtis, aut
iis ſævis, aut verbo
ſimul exterminare :
pártibus júdicans dabas
locum pœniténtiæ, non
ignórans, quóniam nequam
eſt nátio eórum, & naturá-
lis malítia ipſórum, & quó-
niam non póterat mutári
cogitátio illórum in perpé-
tuum. Semen enim erat ma-
ledictum ab inítio ; nec ti-
mens áliquem, véniam da-
bas peccátis illórum. Quis
enim dicet tibi : Quid fe-
ciſti ? aut quis ſtabit contra
judícium tuum ? aut quis in
conſpectu tuo véniet vin-
dex iniquórum hóminum ?
aut quis tibi imputábit, ſi
períerint natiónes, quas tu
feciſti. Non enim eſt álius
Deus quàm tu, cui cura eſt
de ómnibus, ut oſtendas
quóniam non injuſtè júdi-
cas judícium.

℟. Lex Dómini imma-
culáta convertens ánimas,
* Teſtimónium Dómini fi-
déle ſapiéntiam præſtans
párvulis. *Pſ.* 18. 8. ℣. Ver-
bum Chriſti hábitet in vo-
bis in omni ſapiéntia. *Coloſſ.* 3. 16. * Teſtimónium.

LECTIO VI. *v.* 14.
Deus juſtus & patiens, quia eſt omnipotens.

NEque rex, neque ty-
rannus, in conſpectu
tuo inquírent de his, quos
perdidiſti. Cùm ergo ſis juſ-
tus, juſtè ómnia diſpónis :
ipſum quoque qui non de-
bet puníri, condemnáre,
éxterum æſtimas à tua vir-
túte. Virtus enim tua juſtí-
tiæ inítium eſt : & ob hoc
quòd ómnium Dóminus es,
ómnibus te párcere facis.
Virtútem enim oſtendis tu,

qui non créderis eſſe in virtúte conſummátus, & horum, qui te néſciunt, audáciam tradúcis. Tu autem dominátor virtútis, cum tranquillitáte júdicas, & cum magna reveréntia diſpónis nos: ſubeſt enim tibi, cùm volúeris, poſſe.

℟. Da mihi intelléctum, Dómine, & ſcrutábor legem tuam, & cuſtódiam illam in toto corde meo, * Inclína cor meum in teſtimónia tua. *Pſ.* 118. *v.* 34. 36. ℣. Hæc eſt enim cháritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus. 1. *Joan.* 5. 3. * Inclína. ℣. Glória. * Inclína.

In III. Nocturno.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

Lectio VII. *Cap.* 6. 10.

Qui inimici debellandi.

FRatres, confortámini in Dómino, & in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut poſsítis ſtare adversùs insídias diáboli. Quóniam non eſt nobis colluctátio adversùs carnem & ſánguinem, ſed adversùs príncipes, & poteſtátes, adversùs mundi rectóres tenebrárum harum, contra ſpirituália nequítiæ, in cœléſtibus. Proptéreà accípite armatúram Dei, ut poſsítis resíſtere in die malo, & in ómnibus perfécti ſtare.

℟. Deus meus, impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * Protector eſt ómnium ſperántium in ſe. *Pſal.* 17. 31. ℣. Beátus & ſolus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium. 1. *Timoth.* 6. 15. * Protector.

Lectio VIII. *v.* 14.

Quibus armis pugnandum.

STate ergo ſuccíncti lumbos veſtros in veritáte, & indúti lorícam juſtítiæ, & calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis: In ómnibus ſumentes ſcutum fídei, in quo poſsítis ómnia tela nequíſſimi ígnea extínguere: & gáleam ſalútis aſſúmite; & gládium Spíritûs, [quod eſt verbum Dei.] Per omnem oratiónem & obſecratiónem orantes omni témpore in Spíritu: & in ipſo vigilantes in omni inſtántia, & obſecratióne pro ómnibus ſanctis; & pro me, ut detur mihi ſermo in apertióne oris mei cum fidúcia, notum fácere myſtérium Evangélii: pro quo legatióne fungor in caténa, ita ut in ipſo aúdeam, prout opórtet me, loqui.

℟. Univerſæ viæ Dómini miſericórdia & véritas: * Requiréntibus teſtaméntum ejus, & teſtimónia ejus. *Pſ.* 24. 10. ℣. In eo creſcátis in ſalútem, ſi tamen guſtaſtis, quóniam dulcis eſt Dóminus. 1. *Pet.* 2. *v.* 2. 3. * Requiréntibus.

ncti Evangélii ſe-
lùm Lucam.

o IX. *Cap.* 5. 1.
ocens è navi Simo-
nis.

témpore ; Cùm
irrúerent in Je-
audírent verbum
ipſe ſtabat ſecus
Genézareth. Et
as naves ſtantes ſe-
num : piſcatóres
deſcénderant , &
: rétia. Aſcendens
unam navim , quæ
iónis, rogávit eum
edúcere puſillùm.
ia.

ſancti Ambróſii
Epiſcopi.
4. *in Lucam.*

Dóminus multis im-
tívit vária génera
m, nec témpore ,
o pótuit ab ſtúdio
turba cohibéri.
incúbuit , ſeque-
ſtagnum occurrit,
t : & ídeò aſcen-
tri navim. Hæc eſt
is, quæ adhuc ſe-
Matthǽum flúc-
ſecundùm Lucam
piſcibus : ut &
a; Eccléſiæ fluc-
& poſterióra exu-
agnoſcas ; piſces
nt , qui hanc ená-
itám. Ibi adhuc diſ-
Chriſtus dormit ,
cipit : dormit enim
, perfectis vígilat.
rbátur hæc navis ,
prudéntia vígilat ,
erfídia , fides *aſpí-*
Æſtiva.

rat. Quemádmodùm enim turbári póterat , cui præerat is , in quo Eccléſiæ firmamentum eſt ? Illic ergo turbátio , ubi módica fides : hìc ſecúritas , ubi perfecta diléctio.

℟. Cùm turbæ irrúerent in Jeſum ut audírent verbum Dei , aſcendens in navim quæ erat Simónis , * Sedens docébat de navícula turbas. *Luc.* 5. *v.* 1. 3. ℣. Sapiéntia in cápite turbárum clámitat : Convertímini ad correptiónem meam. *Prov.* 1. *v.* 21. 23. * Sedens. ℣. Glória. * Sedens.

Te Deum.

Ad Benedictus , *Ant.* 7. C. Ut ceſſávit Jeſus loqui , dixit ad Simónem : Duc in altum , & laxáte rétia veſtra in captúram : & concluſérunt píſcium multitúdinem copióſam. *Luc.* 5. *v.* 4. 6.

Oratio.

DA nobis, quǽſumus, Dómine, ut & mundi curſus pacíficè nobis tuo órdine dirigátur, & Eccléſia tua tranquillà devotióne lætétur. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Rhemenſi.

An. 1583. *Cap. de Euchariſtia.*

MIſſam quiſquis celebratúrus eſt , non accédat illótis , ut aiunt , mánibus , & hábitu ſórdido veſtimentórum aut ornamentórum altáris.

L

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Ait ad Simónem Jeſus : Noli timére, ex hoc jam hómines eris cápiens. *Luc.* 5. 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 17. 55. & 18. 1.

David dilectus à Jonatha.

EO témpore, quo víderat Saül David egredientem contra Philiſthæum, ait ad Abner príncipem milítiæ : De qua ſtirpe deſcendit hic adoleſcens, Abner ? Dixítque Abner : Vivit ánima tua, rex, ſi novi. Et ait rex : Intérroga tu, cujus fílius ſit iſte puer. Cùmque regreſſus eſſet David, percuſſo Philiſthæo, tulit eum Abner, & introdúxit coram Saüle, caput Philiſthæi habentem in manu. Et ait ad eum Saül : De qua progénie es, ô adoleſcens ? Dixítque David : Fílius ſervi tui Iſaï Bethlehemítæ ego ſum. Et factum eſt cùm compleſſet loqui ad Saül : ánima Jónathæ conglutináta eſt ánimæ David, & diléxit eum Jónathas quaſi ánimam ſuam. Tulítque eum Saül in die illa, & non conceſſit ei ut reverterétur in domum patris ſui. Iniérunt autem David & Jónathas fœdus : diligébat enim eum q[…] mam ſuam. Nam […] vit ſe Jónathas túr[…] erat indútus, & d[…] David, & réliqua v[…] ta ſua, uſque ad gl[…] arcum ſuum, & […] bálteum.

LECTIO II. *Cap*[…]

Invidia Saülis in[…]

EGrediebátur David ad ómn[…] cunque miſiſſet eu[…] & prudenter ſe agé[…] ſuítque eum Saül […] ros belli, & acce[…] in óculis univerſi […] maximéque in c[…] famulórum Saül. P[…] reverterétur perc[…] liſthæo David, eg[…] mulíeres de unive[…] bus Iſraël, cantan[…] róſque ducentes i[…] ſum Saül regis, i[…] nis lætítiæ, & i[…] Et præcinébant […] ludentes atque d[…] Percuſſit Saül mill[…] vid decem míllia. […] autem Saül nimi[…] plícuit in óculis ej[…] iſte ; dixítque : […] David decem m[…] mihi mille dedéru[…] ei ſúpereſt, niſi ſ[…] gnum ? Non re[…] óculis Saül aſpici[…] vid à die illa, & […] Poſt diem autem […] invâſit ſpíritus D[…] Saül, & prophetáb[…] dio domûs ſuæ : I[…] tem pſallébat ma[…] cut per ſíngulos di[…] bátque Saül lánçea

ſit eam, putans quòd confí-gere poſſet David cum pariete: & declinávit David à fácie ejus ſecundò. Et tímuit Saül David, eò quòd Dóminus eſſet cum eo, & à ſe receſſiſſet. Amóvit ergo eum Saül à ſe, & fécit eum tribúnum ſuper mille viros: & egrediebátur, & intrábat in conſpectu pópuli. In ómnibus quoque viis ſuis David prudenter agébat, & Dóminus erat cum eo. Vidit ítaque Saül quod prudens eſſet nimis, & cœpit cavére eum.

LECTIO III. *v.* 17.

David uxorem ducit Michol.

DIxítque Saül ad David: Ecce fília mea major Merob, ipſam dabo tibi uxórem: tantúmmodò eſto vir fortis, & præliáre bella Dómini. Factum eſt autem tempus, cùm debéret dari Merob fília Saül David, data eſt Hadriéli Molathíthæ uxor. Diléxit autem David Michol fília Saül áltera. Et nuntiátum eſt Saül, & plácuit ei. Et mandávit Saül ſervis ſuis: Loquímini ad David clam me, dicentes: Ecce places regi, & omnes ſervi ejus díligunt te. Nunc ergo eſto gener regis. Et ait David: Num parum vidétur vobis, génerum eſſe regis? Ego autem ſum vir pauper & ténuis. Et *renuntiavérunt* ſervi Saül dicentes: Hujuſcémodi verba locútus eſt David. Dixit autem Saül: Sic loquímini ad David: Non habet rex ſponſália neceſſe, niſi tantùm centum præpútia Philiſthinórum: ut fiat últio de inimícis regis. Porrò Saül cogitábat trádere David in manus Philiſthinórum. Cùmque renuntiaſſent ſervi ejus David, verba quæ díxerat Saül, plácuit ſermo in óculis David, ut fíeret gener regis. Et poſt paucos dies ſurgens David, ábiit cum viris qui ſub eo erant. Et percuſſit ex Philíſthiim ducentos viros, & áttulit eórum præpútia, & annumerávit ea regi, ut eſſet gener ejus. Dedit ítaque Saül ei Michol fíliam ſuam uxórem. Et vidit Saül, & intelléxit quòd Dóminus eſſet cum David. Michol autem fília Saül diligébat eum.

CANON.

Ex Concílio Rotomagenſi.

Anno 1581. de Curat. & alior. Presbyt. officiis. Can. 28.

SAcratióre, & quoad fíeri póterit ornáto, ac tuto loco ſacram Euchariſtiam Curáti repónant; ante quam lumen cérei aut lámpadis diu noctúque indéſinens árdeat; ut teſtificétur verum corpus Chriſti, qui eſt candor lucis ætérnæ, ibi aſſervári.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 19. 1.
Jonathas loquitur pro David.

LOcútus eſt autem Saül ad Jónatham fílium ſuum, & ad omnes ſervos ſuos, ut occíderent David. Porrò Jónathas fílius Saül diligébat David valdè. Et indicávit Jónathas David, dicens: Quærit Saül pater meus occídere te: quapropter obſerva te, quæſo, manè, & manébis clam, & abſcondéris. Ego autem egrédiens ſtabo juxta patrem meum, in agro ubicunque fúeris: & ego loquar de te ad patrem meum: & quodcunque vídero, nuntiábo tibi. Locútus eſt ergo bona Jónathas de David ad Saül patrem ſuum: dixítque ad eum: Ne pecces, rex, in ſervum tuum David, quia non peccávit tibi, & ópera ejus bona ſunt tibi valdè. Et póſuit ánimam ſuam in manu ſua, & percuſſit Philiſthæum, & fecit Dóminus ſalútem magnam univerſo Iſraéli: vidiſti & lætátus es. Quare ergo peccas in ſánguine innóxio, interfíciens David, qui eſt abſque culpa? Quod cùm audiſſet Saül, placátus voce Jónathæ, jurávit: Vivit Dóminus, quia non occidétur. Vocávit ítaque Jónathas David, & indicávit ei ómnia verba hæc: & introdúxit Jónathas David ad Saül, & fuit ante eum, ſicut fúerat heri, & nudiuſtértius. Motum eſt autem rurſum bellum: & egreſſus David, pugnávit adversùm Philiſthiim: percuſſítque eos plagâ magnâ, & fugérunt à fácie ejus.

LECTIO II. *V.* 9.
Michol ſalvat virum ſuum.

FActus eſt ſpíritus Dómini malus in Saül: ſedébat autem in domo ſua, & tenébat lánceam: porrò David pſallébat manu ſuâ. Niſúſque eſt Saül confígere David lánceâ in pariete, & declinávit David à fácie Saül: lánceа autem caſſo vúlnere perláta eſt in paríetem, & David fugit, & ſalvátus eſt nocte illâ. Miſit ergo Saül ſatéllites ſuos in domum David, ut cuſtodírent eum, & interficerétur manè. Quod cùm annuntiaſſet David Michol uxor ſua, dicens: niſi ſalváveris te nocte hac, cras moriéris: depóſuit eum per feneſtram. Porrò ille ábiit, & aufúgit, atque ſalvátus eſt. Tulit autem Michol ſtátuam, & póſuit eam ſuper lectum, & pellem pilóſam caprárum póſuit ad caput ejus, & opéruit eam veſtimentis. Miſit autem Saül apparitóres, qui ráperent David: & reſponſum eſt quòd ægrotáret. Rurſúmque miſit Saül núntios ut vidérent David,

dicens : Afferte eum ad me in lecto, ut occidátur. Cúmque veniſſent núntii, inventum eſt ſimuláchrum ſuper lectum, & pellis caprárum ad caput ejus. Dixítque Saül ad Michol : Quare ſic illuſiſti mihi, & dimiſiſti inimícum meum, ut fúgeret ? Et reſpondit Michol ad Saül : Quia ipſe locútus eſt mihi : Dimitte me, alióquin interfíciam te. David autem fúgiens ſalvátus eſt, & venit ad Sámuël in Rámatha, & nuntiávit ei ómnia, quæ fécerat ſibi Saül : & abiérunt ipſe & Sámuël, & moráti ſunt in Najoth.

LECTIO III. *v. 19.*

Satellites & ipſe Saül prophetat.

NUntiátum eſt autem Saüli à dicéntibus : Ecce David in Najoth in Rámatha. Miſit ergo Saül lictóres, ut ráperent David : qui cùm vidiſſent cúneum prophetárum vaticinántium, & Samuélem ſtantem ſuper eos, factus eſt étiam Spíritus Dómini in illis, & prophetáre cœpérunt étiam ipſi. Quod cùm nuntiátum eſſet Saúli, miſit & álios núntios : prophetavérunt autem & illi. Et rursùm miſit Saül tértios núntios : qui & ipſi prophetavérunt. Et irátus iracúndià Saül, ábiit étiam ipſe in Rámatha, & venit uſque ad ciſternam magnam, quæ eſt in Socho, & interrogávit & dixit : In quo loco ſunt Sámuël & David ? Dictúmque eſt ei : Ecce in Najoth ſunt in Rámatha. Et ábiit in Najoth in Rámatha, & factus eſt étiam ſuper eum Spíritus Dómini, & ambulábat ingrédiens, & prophetábat uſque dùm veníret in Najoth in Rámatha. Et expoliávit étiam ipſe ſe veſtiméntis ſuis, & prophetávit cum céteris coram Samuéle, & cécidit nudus totà die illà & nocte. Unde & exívit provérbium : Num & Saül inter Prophétas ?

C A N O N.

Ex Concílio Rotomagenſi.

Anno 1445. Can. 17.

INhibet ſancta Sýnodus quibuſcunque Sacerdótibus, ne pro Miſſis per eos celebrandis, turpes áliquas pactiónes fáciant.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 20. 1.*

Fœdus Jonathæ renovatum cum Davide.

FUgit autem David de Najoth, quæ eſt in Rámatha, veniénſque locútus eſt coram Jónatha : Quid feci ? quæ eſt iníquitas mea, & quod peccátum meum in patrem tuum, quia quærit ánimam meam ? Qui dixit ei : Abſit, non moriéris : neque enim fáciet pater meus quidquam grande vel parvum, niſi prius indicá-

verit mihi : hunc ergo celávit me pater meus ſermónem tantúmmodò ? nequáquam erit iſtud. Et jurávit rursùm Davídi. Et ille ait : Fac ergo miſericórdiam in ſervum tuum : quia fœdus Dómini me fámulum tuum tecum iníre feciſti. Si autem eſt iníquitas áliqua in me, tu me intérfice, & ad patrem tuum ne introdúcas me. Et ait Jónathas : Abſit hoc à te : neque enim fíeri poteſt, ut ſi certè cognóvero complétam eſſe patris mei malítiam contra te, non annúntiem tibi. Pépigit ergo Jónathas fœdus cum domo David : & requisívit Dóminus de manu inimicórum David.

LECTIO II. *v.* 24.

Saülis ira in Jonatham pro Davide.

VEnérunt calendæ, & ſedit rex ad comedendum panem. Cùmque ſediſſet rex ſuper cáthedram ſuam (ſecundùm conſuetúdinem) quæ erat juxta paríetem, ſurréxit Jónathas, & ſedit Abner ex látere Saül, vacuúſque appáruit locus David. Cùmque illuxiſſet dies ſecunda poſt calendas, rursùs appáruit vácuus locus David. Dixítque Saül ad Jónatham fílium ſuum : Cur non venit fílius Iſaï, nec heri, nec hódiè ad veſcendum ? Respondítque Jónathas Saúli : Rogávit me obníxè, ut iret in Béthlehem. Irátus autem Saül adversùm Jónatham, dixit ei : Fili mulíeris virum ultrò rapientis, nunquid ignóro quia díligis fílium Iſaï in confuſiónem tuam, & in confuſiónem ignominióſæ matris tuæ ? Omnibus enim diébus, quibus fílius Iſaï víxerit ſuper terram, non ſtabiliéris tu, neque regnum tuum. Itaque jam nunc mitte, & addúc eum ad me : quia fílius mortis eſt. Reſpondens autem Jónathas Saúli patri ſuo, ait : Quare moriétur ? quid fecit ? Et arrípuit Saül lánceam ut percúteret eum. Et intelléxit Jónathas quòd definítum eſſet à patre ſuo, ut interfíceret David. Surréxit ergo Jónathas à menſa in ira furóris, & non comédit in die calendárum ſecunda panem. Contriſtátus eſt enim ſuper David, eò quòd confudiſſet eum pater ſuus.

LECTIO III. *v.* 35.

Davidis & Jonathæ amicitia & diſceſſus.

CUmque illuxiſſet manè, venit Jónathas in agrum juxta plácitum David, & puer párvulus cum eo, & ait ad púerum ſuum : Vade, & affer mihi ſagittas, quas ego jácio. Cùmque puer cucurriſſet, jecit áliam ſagittam trans púerum. Dedit ergo Jónathas arma ſua púero, & dixit ei : Vade, & defer in civitátem. Cùmque abiiſſet puer, ſurréxit David de lo-

eo; qui vergébat ad Auſtrum, & cadens pronus in terram, adorávit tértiò: & oſculantes ſe altérutrum, flevérunt páriter, David autem ámpliùs. Dixit ergo Jónathas ad David: Vade in pace: quæcunque jurávimus ambo in nómine Dómini, dicentes: Dóminus ſit inter me & te, & inter ſemen meum & ſemen tuum uſque in ſempiternum. Et ſurréxit David, & ábiit: ſed & Jónathas ingreſſus eſt civitátem.

℟. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, Dómine, * Ut non moveantur veſtígia mea. *Pſ. 16. 5.* ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri. *Luc. 18. 13.* * Ut non. ℣. Glória. * Ut non.

CANON.

Ex Concílio Turonenſi. *Anno* 1583. *Tit.* 14. *de Paræcis, Presb. & aliis Clericis.*

NOn longè abſunt à Simoníaca labe, & turpi quæſtu, qui non álio quàm pecuniárum intúitu Miſſas frequentant.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 21. 1.*

David apud Achimelech.

VEnit autem David in Nobe ad Achímelech Sacerdótem: & obſtúpuit Achímelech, eò quòd veniſſet David. Et dixit ei: Quare tu ſolus, & nullus eſt tecum? Et ait David ad Achímelech Sacerdótem: Rex præcépit mihi ſermónem, & dixit: Nemo ſciat rem propter quam miſſus es à me, & cujúſmodi præcepta tibi déderim: nam & púeris condíxi in illum & illum locum. Nunc ergo ſi quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid invéneris. Et reſpondens Sacerdos ad David, ait illi: Non hábeo láïcos panes ad manum, ſed tantùm panem ſanctum: ſi mundi ſunt púeri, máximè à muliéribus? Et reſpondit David Sacerdóti, & dixit ei: Equidem, ſi de muliéribus ágitur: continúimus nos ab herì & nudiuſtértius, quando egrediebámur, & fuérunt vaſa puerórum ſancta. Porrò via hæc pollúta eſt, ſed & ipſa hódiè ſanctificábitur in vaſis. Dedit ergo ei Sacerdos ſanctificátum panem. Neque enim erat ibi panis, niſi tantùm panes Propoſitiónis, qui ſublati fúerant à fácie Dómini, ut ponerentur panes cálidi. Erat autem ibi vir quidam de ſervis Saül in die illa intus in tabernáculo Dómini: & nomen ejus Doeg Idumæus, potentíſſimus paſtórum Saül. Dixit autem David ad Achímelech. Si habes hìc ad manum haſtam, aut gládium? quia gládium meum & arma mea non tuli mecum: ſermo enim regis urgébat. Et ait Sacerdos: Ecce hìc

gládius Góliath Philiſthæi, quem percuſſiſti in valle Terebinthi, eſt involútus pállio poſt ephod : ſi iſtum vis tóllere, tolle : neque enim hìc eſt álius abſque eo. Et ait David : Non eſt huic alter ſímilis, da mihi eum.

Lectio II. *v.* 10.

David apud Achis prudenter inſaniam ſimulat.

SUrréxit ítaque David, & fugit in die illa à fácie Saül, & venit ad Achis regem Geth : Dixerúntque ſervi Achis ad eum cùm vidiſſent David : Nunquid non iſte eſt David rex terræ ? nonne huic cantábant per choros, dicentes : Percuſſit Saül mille, & David decem míllia? Póſuit autem David ſermónes iſtos in corde ſuo, & extímuit valdè à fácie Achis regis Geth. Et immutávit os ſuum coram eis, & collabebátur inter manus eórum, & impingébat in óſtia portæ, defluebántque ſalívæ ejus in barbam. Et ait Achis ad ſervos ſuos : Vidiſtis hóminem inſánum : quare adduxiſtis eum ad me ? An deſunt nobis furióſi, quòd introduxiſtis iſtum ut fúreret me præſente ? hìccine ingrediétur domum meam?

Lectio III. *Cap.* 22. 1.

David fugit in ſpeluncam Odollam, inde in Maſpha, tum in ſaltum Haret.

ABiit ergo David inde, & fugit in ſpeluncam Odollam. Quod cùm audiſſent fratres ejus, & omnis domus patris ejus, deſcendérunt ad eum illuc. Et convenérunt ad eum omnes qui erant in angúſtia conſtitúti, & oppreſſi ære alièno, & amáro ánimo : & factus eſt eórum princeps, fuerúntque cum eo quaſi quadringenti viri. Et profectus eſt David indè in Maſpha, quæ eſt Moab : & dixit ad regem Moab : Máneat, oro, pater meus & mater mea vobiſcum, donec ſciam quid fáciat mihi Deus. Et relíquit eos ante fáciem regis Moab : manſerúntque apud eum cunctis diébus, quibus David fuit in præſídio. Dixítque Gad Prophéta ad David : Noli manére in præſídio, profíciſcere, & vade in Terram Juda. Et profectus eſt David, & venit in ſaltum Haret.

CANON.

Ex Concílio Burdigalenſi.

Ann. 1583. *Tit.* 5. *de iis quæ in Miſſæ ſacrificio obſervanda vel vitanda ſunt.*

CElebratúri Sacerdótes conſciéntiam ſuam priùs diligenter excútiant atque exáminent, & piam áliquam meditatiónem præmittant. Peccatórum verò confeſſiónem octávo quoque die, aut ſæpius fáciant.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 22. 7.*

Doëg Idumæus.

AIt Saül ad ſervos ſuos qui aſſiſtébant ei: Non eſt qui vicem meam dóleat ex vobis, nec qui annúntiet mihi; eò quòd ſuſcitáverit fílius meus ſervum meum adversùm me, inſidiantem mihi uſque hódiè. Reſpondens autem Doëg Idumæus, qui aſſiſtébat, & erat primus inter ſervos Saül: Vidi, inquit, fílium Iſaï in Nobe, apud Achímelech fílium Achítob Sacerdótem. Qui conſúluit pro eo Dóminum, & cibária dedit ei: ſed & gládium Góliath Philiſthæi dedit illi. Miſit ergo rex ad accerſendum Achímelech Sacerdótem fílium Achítob, & omnem domum patris ejus, Sacerdótum, qui erant in Nobe, qui univerſi venérunt ad regem. Et ait Saül ad Achímelech. Quare conjuraſtis adversùm me, tu & fílius Iſaï, & dediſti ei panes & gládium? Morte moriéris, Achímelech, tu, & omnis domus patris tui. Et ait rex emiſſáriis, qui circumſtábant eum: Convertímini, & interfícite Sacerdótes Dómini: nam manus eórum cum David eſt: ſcientes quòd fugiſſet, & non indicavérunt mihi. Noluérunt autem ſervi regis exténdere manus ſuas in Sacerdótes Dómini. Et ait rex ad Doëg: Convértere tu, & írrue in Sacerdótes. Conversúſque Doëg Idumæus, írruit in Sacerdótes, & trucidávit in die illa octogínta quinque viros veſtítos ephod líneo.

LECTIO II. *v. 19.*

Abiathar.

NObe autem civitátem Sacerdótum percuſſit in ore gládii, viros & mulíeres, & párvulos, & lactentes, bovémque & áſinum, & ovem in ore gládii. Evádens autem unus fílius Achímelec, fílii Achítob, cujus nomen erat Abíathar, fugit ad David, & annuntiávit ei quòd occidiſſet Saül Sacerdótes Dómini. Et ait David ad Abíathar: Sciébam in die illa, quòd cùm ibi eſſet Doëg Idumæus, procul dùbio annuntiáret Saúli: ego ſum reus ómnium animárum patris tui. Mane mecum, ne tímeas: ſi quis quæſíerit ánimam meam, quæret & ánimam tuam, mecúmque ſerváberis.

LECTIO III. *Cap. 23. 1.*

Cella de manibus Philiſthæorum liberata.

ANnuntiavérunt David, dicentes: Ecce Philíſthiim oppúgnant Céïlam, & dirípiunt áreas. Conſúluit ergo David Dóminum, dicens: Num vadam, & percútiam Philiſthæos iſtos? Et ait Dóminus ad David: Vade, & percúties Philiſthæos, & Céïlam ſal-

vábis. Et dixérunt viri, qui erant cum David ad eum: Ecce nos hìc in Judǽa conſiſtentes timémus: quantò magìs ſi iérimus in Céïlam adversùm ágmina Philiſthinórum? Rursùm ergo David conſúluit Dóminum. Qui reſpondens, ait ei: Surge, & vade in Céïlam: ego enim tradam Philiſthǽos in manu tua. Abiit ergo David, & viri ejus in Céïlam, & pugnávit adversùm Philiſthǽos, & abégit jumenta eórum, & percuſſit eos plagâ magnâ: & ſalvávit David habitatóres Céïlæ. Porrò eo témpore, quo fugiébat Abíathar fílius Achímelech ad David in Céïlam, ephod ſecum habens deſcénderat.

CANON.

Ex Concílio Turonenſi. *An.* 1583. *Tit. de Euchariſt. & Miſſæ ſacrificio.*

EXplétâ Miſsâ calix cum paténa & corporálium theca, cum véſtibus ſacerdotálibus in mundo loco ſub ſera recondantur.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 23. 7.

David ex Ceïla profugus in deſertum Ziph.

NUntiátum eſt Saúli quòd veniſſet David in Céïlam: & ait Saül: Trádidit eum Deus in manus meas, concluſúſque *eſt, introgreſſus* urbem, in *qua portæ & ſeræ* ſunt. Et præcépit Saül omni pópulo ut ad pugnam deſcénderet in Céïlam: & obſidéret David, & viros ejus. Quod cùm David reſciſſet, quia præparáret ei Saül clam malum, dixit ad Abíathar Sacerdótem: Applica ephod. Et ait David: Dómine Deus Iſraël; audívit famam ſervus tuus, quòd diſpónat Saül veníre in Céïlam, ut evertat urbem propter me: ſi tradent me viri Céïlæ in manus ejus? & ſi deſcendet Saül, ſicut audívit ſervus tuus? Dómine Deus Iſraël, índica ſervo tuo. Et ait Dóminus: Deſcendet. Dixítque David: Si tradent me viri Céïlæ, & viros qui ſunt mecum, in manus Saül? Et dixit Dóminus: Tradent. Surréxit ergo David & viri ejus quaſi ſexcenti, & egreſſi de Céïla, huc atque illuc vagabantur incerti: nuntiatúmque eſt Saúli quòd fugiſſet David de Céïla, & ſalvátus eſſet, quámobrem diſſimulávit exíre. Morabátur autem David in deſerto in locis firmíſſimis, mansítque in monte ſolitúdinis Ziph, in monte opáco: quærébat eum tamen Saül cunctis diébus: & non trádidit eum Deus in manus ejus. Et vidit David quòd egreſſus eſſet Saül ut quǽreret ánimam ejus. Porrò David erat in deſerto Ziph in ſylva. Et ſurréxit Jónathas fílius Saül, & ábiit ad David in

ſylvam, & confortávit manus ejus in Deo: dixítque ei: Ne tímeas: neque enim invéniet te manus Saül patris mei, & tu regnábis ſuper Iſraël, & ego ero tibi ſecundus, ſed & Saül pater meus ſcit hoc. Percuſſit ergo uterque fœdus coram Dómino: mansítque David in ſylva: Jónathas autem reverſus eſt in domum ſuam.

LECTIO II. *v.* 19.

David à Ziphæis proditus.

AScendérunt autem Ziphæi ad Saül in Gábaa, dicentes: Nonne ecce David látitat apud nos in locis tutíſſimis ſylvæ, in colle Hachíla, quæ eſt ad déxteram deſerti? Nunc ergo, ſicut deſiderávit ánima tua ut deſcénderes, deſcende: noſtrûm autem erit ut tradámus eum in manus regis. Dixítque Saül: Benedicti vos à Dómino, quia doluiſtis vicem meam. Abíte ergo, oro, & diligéntiùs præparáte, & curióſiùs ágite, & conſideráte locum ubi ſit pes ejus, vel quis víderit eum ibi: recógitat enim de me, quòd cállidè inſídier ei. Conſideráte & vidéte ómnia latíbula ejus, in quibus abſcónditur: & revertímini ad me ad rem certam, ut vadam vobiſcum. Quòd ſi étiam in terram ſe abſtrúſerit, perſcrutábor eum in cunctis míllibus Juda. At illi ſurgentes abiérunt in Ziph ante Saül: David autem & viri ejus erant in deſerto Maon, in campéſtribus, ad déxteram Jéſimon.

LECTIO III. *v.* 25.

David obſeſſus, & ſubitò liberátus.

IVit ergo Saül & ſócii ejus ad quærendum eum: & nuntiátum eſt David, ſtatímque deſcendit ad petram, & verſabátur in deſerto Maon. Quod cùm audiſſet Saül, perſecútus eſt David in deſerto Maon. Et ibat Saül ad latus montis ex parte una: David autem & viri ejus erant in látere montis ex parte áltera. Porrò David deſperábat ſe poſſe evádere à fácie Saül: ítaque Saül & viri ejus in modum corónæ cingébant David & viros ejus, ut cáperent eos. Et núntius venit ad Saül, dicens: Feſtína, & veni, quóniam infudérunt ſe Philiſthiim ſuper terram. Reverſus eſt ergo Saül deſiſtens pérſequi David, & perréxit in occurſum Philiſthinórum. Propter hoc vocavérunt locum illum, Petram dividentem.

CANON.

Ex Concílio Rotomagenſi.

Anno 1189. *can.* 2.

ANtiquórum Patrum noſtrórum veſtígiis adhærente decérnimus, ut ſíngulæ Eccléſiæ libris & indumentis ſacerdotálibus ornentur: & ut Euchariſtia nonniſi in vaſe

aúreo vel argénteo conſecrétur.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. David in ſua miſericórdia conſecútus eſt ſedem regni in ſécula. 1. *Mach.* 2. 57.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA QUINTA.

In I. Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio I. *Cap.* 24. 1.

Saül & David in ſpelunca Engaddi.

ASCendit ergo David inde : & habitávit in locis tutíſſimis Engaddi. Cùmque reverſus eſſet Saül, poſtquàm perſecútus eſt Philiſthæos, nuntiavérunt ei, dicentes : Ecce David in deſerto eſt Engaddi. Aſſúmens ergo Saül tria míllia virórum electórum ex omni Iſraël, perréxit ad inveſtigandum David & viros ejus, étiam ſuper abruptíſſimas petras, quæ ſolis ibícibus pérviæ ſunt. Et venit ad caulas óvium, quæ ſe offerébant vianti : erátque ibi ſpelunca, quam ingreſſus eſt Saül, ut purgáret ventrem : porrò David & viri ejus in interióri parte ſpeluncæ latébant. Et dixérunt ſervi David ad eum. Ecce dies, de qua locútus eſt Dóminus ad te : Ego tradam tibi inimícum tuum, ut fácias ei ſicut placúérit in óculis tuis. Surréxit ergo David, & præcídit oram chlámydis Saül ſilenter. Poſt hæc percuſſit cor ſuum David, eò quòd abſcidiſſet oram chlámydis Saül. Dixítque ad viros ſuos : Propítius ſit mihi Dóminus, ne fáciam hanc rem dómino meo, chriſto Dómini, ut mittam manum meam in eum, quia chriſtus Dómini eſt. Et confrégit David viros ſuos ſermónibus, & non permíſit eos ut conſúrgerent in Saül : porrò Saül exurgens de ſpelunca, pergébat cœpto ítínere.

℟. Dómine, exaudi me, cùm clamávero ad te, * Dirigátur orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo. *Pſ.* 140. 1. 2. ℣. Viginti quátuor ſenióres habébant phíalas aúreas plenas odoramentórum quæ ſunt oratiónes ſanctórum. *Apoc.* 5. 8. * Dirigátur.

Lectio II. 1. 9.

Sermo David ad Saülem extra ſpeluncam.

SUrréxit autem & David poſt eum : & egreſſus de ſpelunca, clamávit poſt tergum Saül, dicens : Dómine mi rex. Et reſpéxit Saül poſt ſe : & inclínans ſe David pronus in terram, adorávit, dixítque ad Saül : Quare audis verba hóminum loquéntium : David quærit malum adversùm te? Ecce hódiè vidérunt óculi tui, quòd tradíderit te Dóminus in manu mea in ſpelunca : & cogitávi ut occi-

derem te, ſed pepercit tibi óculus meus. Dixi enim: Non extendam manum meam in dóminum meum, quia Chriſtus Dómini eſt. Quin pótiùs, pater mi, vide, & cognoſce oram chlámydis tuæ in manu mea: quóniam cùm præſcínderem ſummitátem chlámydis tuæ, nólui exténdere manum meam in te: animadverte, & vide, quóniam non eſt in manu mea malum, neque iníquitas, neque peccávi in te: tu autem inſidiáris ánimæ meæ ut aúferas eam: júdicet Dóminus inter me & te, & ulciſcátur me Dóminus ex te: manus autem mea non ſit in te. Sicut & in provérbio antíquo dícitur: Ab ímpiis egrediétur impíetas: manus ergo mea non ſit in te. Quem perſéqueris, rex Iſraël? canem mórtuum perſéqueris, & púlicem unum. Sit Dóminus judex, & júdicet inter me & te: & vídeat, & júdicet cauſam meam, & éruat me de manu tua.

℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & * Pſallam nómini Dómini altíſſimi. *Pſal.* 12. 6. ℣. In médio eccléſiæ laudábo te. *Hebr.* 2. 12. * Pſallam.

LECTIO III. *v.* 17.

Reſponſio Saülis, & juramentum Davidis.

CUm autem compleſſet David loquens ſermónes hujuſcémodi ad Saül, dixit Saül: Nunquid vox hæc tua eſt, fili mi David? Et levávit Saül vocem ſuam, & flevit: dixítque ad David: Júſtior tu es quàm ego: tu enim tribuiſti mihi bona: ego autem réddidi tibi mala. Et tu indicaſti hódiè quæ féceris mihi bona: quómodò tradíderit me Dóminus in manum tuam, & non occíderis me. Quis enim cùm invénerit inimícum ſuum, dimittet eum in via bona? Sed Dóminus reddat tibi viciſſitúdinem hanc, pro eo quòd hódiè operátus es in me. Et nunc quia ſcio quòd certiſſimè regnatúrus ſis, & habitúrus in manu tua regnum Iſraël: jura mihi in Dómino, ne déleas ſemen meum poſt me, neque aúferas nomen meum de domo patris mei. Et jurávit David Saúli. Abiit ergo Saül in domum ſuam: & David, & viri ejus aſcendérunt ad tutióra loca.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubeſcam. *Pſal.* 24. 2. ℣. Idem Deus ómnium dives in omnes qui ínvocant illum. *Rom.* 10. 12. * Deus meus. ℣. Glória Patri. * Deus meus.

IN II. NOCTURNO.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO IV. *Cap.* 16. 1.

Timor Domini adducit pacem.

HOminis eſt ánimam præparáre: & Dómini

gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus: ſpiríτuum ponderátor eſt Dóminus. Inítium viæ bonæ, fácere juſtítiam: accepta eſt autem apud Deum magis, quàm immoláre hóſtias. Miſericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas: & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convertet ad pacem.

℟. Apud me orátio Deo vitæ meæ, * Dicam Deo: Suſceptor meus es. *Pſ.* 41. 10. ℣. Secundùm expectatiónem meam, & ſpem meam, in nullo confundar. *Philip.* 1. 20. * Dicam.

LECTIO V. *v.* 16.

Vera fortitudo.

POſſide ſapiéntiam, quia auro mélior eſt: & acquíre prudéntiam, quia pretióſior eſt argento. Sémita juſtórum declínat mala: cuſtos ánimæ ſuæ ſervat viam ſuam. Qui ſápiens eſt corde, appellábitur prudens: & qui dulcis elóquio, majóra percípiet. Fons vitæ erudítio poſſidentis: doctrína ſtultórum, fatúitas. Cor ſapientis erúdiet os ejus; & lábiis ejus addet grátiam. Mélior eſt pátiens viro forti: & qui dominátur ánimo ſuo, expugnatóre úrbium.

℟. Voluntátem timéntium ſe fáciet Dóminus, * Et deprecatiónem eórum exáudiet, & ſalvos fáciet eos. *Pſ.* 144. 19. ℣. Si quis Dei cultor eſt, & voluntátem ejus facit, hunc exaudit. *Joan.* 9. 31. * Et.

LECTIO VI. *Cap.* 24. 15.

Inimico non inferendum malum.

NE inſidiéris, & quæras impietátem in domo juſti, neque vaſtes réquiem ejus. Cùm cecíderit inimícus tuus, ne gáudeas, & in ruína ejus ne exultet cor tuum: ne fortè vídeat Dóminus, & diſplíceat ei, & áuferat ab eo iram ſuam. Time Dóminum, fili mi, & regem: & cum detractóribus non commiſceáris. Ne dicas: Quómodò fecit mihi, ſic fáciam ei: reddam unicuíque ſecundùm opus ſuum.

℟. Reſpéxit in oratiónem humílium Dóminus, & non ſprevit precem eórum, * Scribantur hæc in generatióne áltera. *Pſ.* 101. *v.* 18. 19. ℣. Deus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. *Jac.* 4. 6. * Scribantur. ℣. Glória. * Scribantur.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

LECTIO VII. *Cap.* 2. 3.

Juſtis pax, iniquis tribulatio reſervatur.

EXíſtimas, ô homo, quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus, & patiéntiæ, & longanimitátis contemnis? ignóras quóniam benígni-

tas Dei ad pœniténtiam te addúcit? Secundùm autem durítiam tuam, & impœnitens cor, theſaurízas tibi iram in die iræ, & revelatiónis juſti judícii Dei, qui reddet unicuíque ſecundùm ópera ejus: iis quidem, qui ſecundùm patiéntiam boni óperis, glóriam, & honórem, & incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam: iis autem, qui ſunt ex contentióne, & qui non acquieſcunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira & indignátio. Tribulátio & anguſtia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judæi primùm, & Græci: glória autem, & honor, & pax omni operanti bonum, Judæo primùm, & Græco.

℟. Verba mea aúribus pércipe, Dómine, intéllige clamórem meum, * Intende voci oratiónis meæ, rex meus, & Deus meus. *Pſ.* 5. *v.* 2. 3. ℣. Oportet ſemper oráre & non defícere. *Luc.* 18. 1. * Intende.

LECTIO VIII. *v.* 11.

Non auditores legis, ſed factores juſtificabuntur.

NOn eſt accéptio perſonárum apud Deum. Quicumque enim ſine lege peccavérunt, ſine lege períbunt: & quicumque in lege peccavérunt, per legem judicabuntur. Non enim auditóres legis juſti ſunt apud Deum, ſed factóres legis juſtificabuntur. Cùm enim Gentes, quæ legem non habent, naturáliter ea, quæ legis ſunt, fáciunt, ejúſmodi legem non habentes, ipſi ſibi ſunt lex: qui oſtendunt opus legis ſcriptum in córdibus ſuis, teſtimónium reddente illis conſciéntiâ ipſórum, & inter ſe ínvicem cogitatiónibus accuſántibus, aut étiam defendéntibus, in die, cùm judicábit Deus occulta hóminum, ſecundùm Evangélium meum, per Jeſum Chriſtum.

℟. Intende deprecatiónem meam, Dómine, áuribus pércipe oratiónem meam, * Non in lábiis dolóſis. *Pſ.* 16. 1. ℣. Fructus lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte. *Epheſ.* 5. 9. * Non.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

LECTIO IX. *Cap.* 5. 20.

Reconciliatio.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Niſi abundáverit juſtítia veſtra plùs quàm Scribárum, & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

De ſerm. Dom. in Monte ſecund. Matt. lib. 1. *c.* 9.

JUſtítia Phariſæórum eſt, ut non occídant: juſtítia eórum qui intratúri ſunt in regnum cœlórum, ut non iraſcantur ſine cauſa. Mínimum eſt ergo, non occíde-

re : & qui illud ſólverit, mínimus vocábitur in regno cœlórum. Qui autem illud impléverit, ut non occídat, non contínuò magnus erit & idóneus regno cœlórum : ſed tamen aſcendit áliquem gradum : perficiétur autem, ſi nec iraſcátur ſine cauſa : quod ſi perfécerit, multò remótior erit ab homicídio. Quapropter qui docet ut non iraſcámur, non ſolvit legem, ne occidámus, ſed implet pótiùs : ut & foris dùm non occídimus, & in corde dum non iráſcimur, innocéntiam cuſtodiámus.

℟. Audiſtis quia dictum eſt antíquis : Non occídes : * Ego autem dico vobis, quia omnis qui iráſcitur fratri ſuo, reus erit judício. *Matth.* 5. *v.* 21. 22. ℣. Non ſtabis contra ſánguinem próximi tui. Ego Dóminus. *Lev.* 19. 16. * Ego. ℣. Glória Patri. * Ego.

Te Deum.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. g. Qui díxerit fratri ſuo, Raca, reus erit concílio. Qui autem díxerit, Fátue, reus erit gehennæ ignis. *Matth.* 5. 22.

Oratio.

DEus, qui diligéntibus te bona inviſibília præparaſti : infunde córdibus noſtris tui amóris affectum : ut te in ómnibus, & ſuper ómnia diligentes, promiſſiónes tuas, quæ omne deſidérium ſúperant, conſequámur. Per Dóminum noſtrum.

C A N O N.

Ex Concílio Rotomagenſi. *An.* 1581. *Tit. de Curator. & aliorum Preſbyter. Officiis. Can.* 24.

MAndámus Curátis cœmetéria quocunque modo claudi, ne brutis animántibus páteant, & áliis profanatiónibus.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Si offers munus tuum ad altáre, & ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsùm te ; relinque ibi munus tuum ante altáre, & vade priùs reconciliári fratri tuo ; & tunc véniens ófferes munus tuum. *Matth.* 5. *v.* 23. 24.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 25. 1.

David mittit ab Nabal.

MOrtuus eſt autem Sámuël, & congregátus eſt univerſus Iſraël, & planxérunt eum, & ſepeliérunt eum in domo ſua in Rámatha. Conſurgénſque David deſcendit in deſertum Pharan. Erat autem vir quíſpiam in ſolitúdine Maon, & poſſéſſio ejus in Carmélo, & homo ille magnus nimis : erántque ei oves tria míllia, & mille capræ : & áccidit ut tonderétur grex ejus in Carmélo. Nomen

autem viri illſus erat Nabal: & nomen uxóris ejus Abſgaïl : erátque múlier illa prudentíſſima & ſpecióſa : porrò vir ejus durus & péſſimus, & malitióſus : erat autem de génere Caleb. Cùm ergo audiſſet David in deſerto quòd tondéret Nabal gregem ſuum, miſit decem júvenes, & dixit eis: Aſcéndite in Carmélum, & veniétis ad Nabal, & ſalutábitis eum ex nómine meo pacíficè. Et dicétis : Sit frátribus meis, & tibi pax, & dómui tuæ pax, & ómnibus, quæcunque habes, ſit pax. Audívi quòd tondérent paſtóres tui, qui erant nobiſcum in deſerto : nunquam eis moleſti fúimus, nec aliquando défuit quidquam eis de grege omni témpore, quo fuérunt nobiſcum in Carmélo. Intérroga púeros tuos, & indicábunt tibi. Nunc ergo invéniant púeri tui grátiam in óculis tuis : in die enim bona venímus; quodcunque invénerit manus tua, da ſervis tuis, & fílio tuo David.

Lectio II. v. 9.

Reſponſio Nabal.

Cumque veniſſent púeri David, locúti ſunt ad Nabal ómnia verba hæc ex nómine David : & ſiluérunt. Reſpondens autem Nabal púeris David, ait : Quis eſt David? & quis eſt fílius Iſaï? *hódiè increvé*runt ſervi qui fúgiunt dóminos ſuos. Tollam ergo panes meos, & aquas meas, & carnes pécorum, quæ occídi tonſóribus meis, & dabo viris quos néſcio unde ſint? Regreſſi ſunt ítaque púeri David per viam ſuam, & reverſi venérunt, & nuntiavérunt ei ómnia verba quæ díxerat. Tunc ait David : Accingátur unuſquiſque gládio ſuo. Et accincti ſunt ſínguli gládiis ſuis, accinctúſque eſt & David enſe ſuo : & ſecúti ſunt David quaſi quadringenti viri : porrò ducenti remanſérunt ad ſárcinas.

Lectio III. v. 14.

Abigaïl à pueris monita.

Abígaïl autem uxóri Nabal nuntiávit unus de púeris ſuis, dicens : Ecce David miſit núntios de deſerto, ut benedícerent dómino noſtro : & averſátus eſt eos : Hómines iſti boni ſatis fuérunt nobis, & non moleſti? nec quidquam aliquando périit omni témpore, quo fúimus converſáti cum eis in deſerto : pro muro erant nobis tam in nocte, quàm in die, ómnibus diébus quibus pávimus apud eos greges. Quámobrem conſídera, & recógita quid fácias : quóniam compléta eſt malítia adversùm virum tuum, & adversùm domum tuam, & ipſe eſt fílius Bélial, ita ut nemo poſſit ei loqui.

C A N O N.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíſcopi Rotomagenſis.

Anno 1235. *Can.* 33.

PRohíbeant Sacerdótes choréas indúci in Cœmetério, moneántque ne álibi fiant, máximè diébus Domínicis & feſtívis; quia, ut dicit Auguſtínus: Mélius eſt Domínicis & feſtívis diébus fódere vel aráre, quàm choréas dúcere.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 25. 18.

Prudentia Abigaïl.

FEſtinávit ígitur Abígaïl, & tulit ducentos panes, & duos utres vini, & quinque aríetes coctos, & quinque ſata polentæ, & centum ligatúras uvæ paſſæ, & ducentas maſſas caricárum, & póſuit ſuper áſinos, dixítque púeris ſuis: Præcédite me: ecce ego poſt tergum ſequar vos: viro autem ſuo Nabal non indicávit. Cùm ergo aſcendiſſet áſinum, & deſcénderet ad radíces montis, David & viri ejus deſcendébant in occurſum ejus: quibus & illa occurrit. Cùm autem vidiſſet Abigaïl David, feſtinávit, & deſcendit de áſino, & prócidit coram David ſuper fáciem ſuam, & adorávit ſuper terram, & cécidit ad pedes ejus, & dixit: In me ſit, dómine mi, hæc iníquitas: loquátur, óbſecro, ancilla tua in áuribus tuis: & audi verba fámulæ tuæ. Ego ancilla tua non vidi púeros tuos, dómine mi, quos miſiſti: Quapropter ſúſcipe benedictiónem hanc, quam áttulit ancilla tua tibi dómino meo: & da púeris qui ſequuntur te dóminum meum. Aufer iniquitátem fámulæ tuæ, fáciens enim fáciet Dóminus tibi dómino meo domum fidélem, quia prælia Dómini, dómine mi, tu præliáris: Cùm ergo fécerit Dóminus tibi dómino meo ómnia quæ locútus eſt bona de te, & conſtitúerit te ducem ſuper Iſraël, non erit tibi hoc in ſingultum, & in ſcrúpulum cordis dómino meo, quòd effúderis ſánguinem innóxium, aut ipſe te ultus fúeris: & cùm benefécerit Dóminus dómino meo, recordáberis ancillæ tuæ.

LECTIO II. *v.* 32.

David accipit munera de manu Abigaïl.

AIt David ad Abígaïl: Benedictus Dóminus Deus Iſraël, qui miſit hódiè te in occurſum meum, & benedictum elóquium tuum, & benedicta tu, quæ prohibuiſti me hódiè ne irem ad ſánguinem, & ulciſcerer me manu meâ. Alióquin vivit Dóminus Deus Iſraël, qui prohíbuit me, ne malum fácerem tibi: niſi citò veniſſes in occurſum mihi, non remanſiſſet

Nabal uſque ad lucem matutínam, mingens ad paríetem. Suſcépit ergo David de manu ejus ómnia quæ attúlerat ei, dixítque ei : Vade pacífice in domum tuam, ecce audívi vocem tuam, & honorávi fáciem tuam. Venit autem Abígaïl ad Nabal : & ecce erat ei convívium in domo ejus, quaſi convívium regis, & cor Nabal jucundum : erat enim ébrius nimis : & non indicávit ei verbum puſillum aut grande uſque manè. Dilúculò autem cùm digeſſiſſet vinum Nabal, indicávit ei uxor ſua verba hæc, & emórtuum eſt cor ejus intrínſecùs, & factus eſt quaſi lapis. Cùmque pertranſiſſent decem dies, percuſſit Dóminus Nabal, & mórtuus eſt.

LECTIO III. *v.* 39.

David ducit uxores.

QUod cùm audiſſet David mórtuum Nabal, ait : Benedíctus Dóminus, qui judicávit cauſam oppróbrii mei de manu Nabal, & ſervum ſuum cuſtodívit à malo, & malítiam Nabal réddidit Dóminus in caput ejus. Miſit ergo David, & locútus eſt ad Abígaïl, ut ſúmeret eam ſibi in uxórem. Et venérunt púeri David ad Abígaïl in Carmélum, & locúti ſunt ad eam, dicentes : David miſit nos ad te, ut accípiat te ſibi in uxórem. Quæ conſurgens adorávit prona in terram, & ait : Ecce fámula tua ſit in ancillam, ut lavet pedes ſervórum dómini mei. Et feſtinávit, & ſurréxit Abígaïl, & aſcendit ſuper áſinum, & quinque puellæ iérunt cum ea, pedíſſequæ ejus, & ſecúta eſt núntios David : & facta eſt illi uxor. Sed & Achínoam accépit David de Jézraël : & fuit útraque uxor ejus. Saül autem dedit Michol fíliam ſuam, uxórem David, Phalti fílio Laïs, qui erat de Gallim.

CANON.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíſcopi Rotomagenſis.

Anno 1235. *Can.* 33.

QUàm grave peccátum ſit in loco ſacro choréas dúcere, perpendi poteſt ex pœniténtia ſecundùm rigórem Cánonum tálibus injungenda : Si quis balatiónes ante Eccléſias fécerit, emendatióne públicà tribus annis pœníteat.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 26. 3.

David aufert lanceam Saül.

DAvid videns quòd veniſſet Saül poſt ſe in deſertum ; ſurréxit clam, & venit ad locum ubi erat Saül : cùmque vidiſſet locum, in quo dormiébat Saül, ait ad Achímelech Hethæum, & Abíſaï fílium Sárviæ : Quis deſcendet

mecum ad Saül in caſtra? Dixítque Abíſaï: Ego deſcendam tecum. Venérunt ergo David & Abíſaï ad pópulum nocte, & invenérunt Saül jacentem & dormientem in tentório, & haſtam fixam in terra ad caput ejus: Abner autem, & pópulum dormientes in circúitu ejus. Dixítque Abíſaï ad David: Conclúſit Deus inimícum tuum hódiè in manus tuas, nunc ergo perfódiam eum lánceâ in terra, ſemel, & ſecundò opus non erit. Et dixit David ad Abíſaï: Ne interfícias eum: quis enim extendet manum ſuam in Chriſtum Dómini, & innocens erit? Propítius ſit mihi Dóminus ne extendam manum meam in Chriſtum Dómini: nunc ígitur tolle haſtam, quæ eſt ad caput ejus, & ſcyphum aquæ, & abeámus. Tulit ígitur David haſtam, & ſcyphum aquæ, qui erat ad caput Saül, & abiérunt: & non erat quiſquam, qui vidéret & intellígeret, & evigiláret, ſed omnes dormiébant, quia ſopor Dómini irrúerat ſuper eos.

LECTIO II. *v.* 14.

David vocat Abner.

CLamávit David ad pópulum, & ad Abner fílium Ner, dicens: Quare non cuſtodiſti dóminum tuum regem? ingreſſus eſt enim unus de turba, ut interfíceret regem dóminum tuum. Non eſt bonum hoc, quod feciſti: vivit Dóminus, quóniam fílii mortis eſtis vos, qui non cuſtodiſtis dóminum veſtrum, Chriſtum Dómini. Nunc ergo vide ubi ſit haſta regis, & ubi ſit ſcyphus aquæ, qui erat ad caput ejus. Cognóvit autem Saül vocem David, & dixit: Numquid vox hæc tua, fili mi David? & ait David: Vox mea, dómine mi rex. Et ait: Quam ob cauſam Dóminus meus perſéquitur ſervum ſuum? Quid feci? aut quod eſt malum in manu mea? Nunc ergo audi, oro, dómine mi rex, verba ſervi tui: ſi Dóminus íncitat te adverſùm me, odorétur ſacrifícium; ſi autem fílii hóminum, maledicti ſunt in conſpectu Dómini: qui ejecérunt me hódiè, ut non hábitem in hereditáte Dómini, dicentes: Vade, ſervi diis aliénis. Et nunc non effundátur ſanguis meus in terram coram Dómino: quia egreſſus eſt rex Iſraël ut quærat púlicem unum, ſicut perſéquitur perdix in móntibus

LECTIO III. *v.* 21.

David reddit lanceam.

AIt Saül: Peccávi, revértere, fili mi David: nequáquam enim ultrà tibi malefáciam, eò quòd pretióſa fúerit ánima mea in óculis tuis hódiè: appáret enim quòd ſtultè égerim, & ignoráverim multa nimis. Et reſpondens David, ait: Ecce haſta regis: tránſeat unus de púeris regis,

& tollat eam. Dóminus autem retríbuet unicuíque ſecundùm juſtítiam ſuam & fidem : trádidit enim te Dóminus hódiè in manum meam, & nólui exténdere manum meam in chriſtum Dómini. Et ſicut magnificáta eſt ánima tua hódiè in óculis meis, ſic magnificétur ánima mea in óculis Dómini, & líberet me de omni angúſtia. Ait ergo Saül ad David : Benedíctus tu fili mi David : & quidem fáciens fácies, & potens póteris. Abiit autem David in viam ſuam, & Saül reverſus eſt in locum ſuum.

℟. Oculi Dómini ſuper juſtos : * Et aures ejus in preces eórum. 1. *Pet.* 3. 12. ℣. Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos. *Pſ.* 33. 18. * Et. ℣. Glória. * Et.

CANON.

Ex Statútis Petri de Collemédio Archiepíſcopi Rotomagenſis.

Ann. 1235. *tit. ut non ſint columbi in campanilibus.*

SAcerdótes non hábeant columbos in campanílibus, per quos Eccléſia quandóque & altáre deturpantur.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 27. 1.

David confugit ad Achis.

AIt David in corde ſuo : Aliquando íncidam unâ die in manus Saül. Et ſurréxit, & ábiit ipſe, & ſexcenti viri cum eo ad Achis fílium Maoch regem Geth. Et nuntiátum eſt Saúli quòd fugiſſet David in Geth ; & non áddidit ultrà quærere eum. Fuit autem númerus diérum, quibus habitávit David in regióne Philiſthinórum, quátuor ménſium. Et aſcendit David, & viri ejus, & agébant prædas de Geſſúri, & de Gerzi, & de Amalecítis : hi enim pagi habitabantur in terra antíquitus, eúntibus Sur uſque ad terram Ægypti. Et percutiébat David omnem terram, nec relinquébat viventem virum & mulíerem : tollénſque oves, & boves, & áſinos, & camélos, & veſtes, revertebátur, & veniébat ad Achis. Crédidit ergo Achis David, dicens : Multa mala operátus eſt contra pópulum ſuum Iſraël : erit ígitur mihi ſervus ſempiternus.

LECTIO II. *Cap.* 28. 1.

Saül Pithoniſſam conſulit.

FActum eſt autem in diébus illis, congregavérunt Philiſthiim ágmina ſua, ut præpararentur ad bellum contra Iſraël : Congregatíque ſunt & venérunt, & caſtrametáti ſunt in Sunam : congregávit autem & Saül univérſum Iſraël, & venit in Gélboë. Et vidit Saül caſtra Philiſthiim, & tímuit, & expávit cor ejus nimis. Conſuluítque Dóminum, & non

reſpondit ei, neque per ſómnia, neque per Sacerdótes, neque per Prophétas. Dixítque Saül ſervis ſuis: Quærite mihi mulíerem habentem pythónem, & vadam ad eam, & ſciſcitábor per illam. Et dixérunt ſervi ejus ad eum: Eſt múlier pythónem habens in Endor. Mutávit ergo hábitum ſuum, veſtitúſque eſt áliis veſtimentis, & ábiit ipſe, & duo viri cum eo, venerúntque ad mulíerem nocte, & ait illi: Divína mihi in pythóne, & ſúſcita mihi quem díxero tibi. Dixítque ei múlier: Quem ſuſcitábo tibi? Qui ait: Samuélem mihi ſúſcita. Cùm autem vidiſſet múlier Samuélem, exclamávit voce magnâ, & dixit ad Saül: Quare impoſuiſti mihi? tu es enim Saül. Dixítque ei rex: Noli timére: quid vidiſti? Et ait múlier ad Saül: Deos vidi aſcendentes de terra. Dixítque ei: Qualis eſt forma ejus? Quæ ait: Vir ſenex aſcendit, & ipſe amictus eſt pállio. Et intelléxit Saül quòd Sámuël eſſet, & inclinávit ſe ſuper fáciem ſuam in terra, & adorávit.

LECTIO III. *v.* 15.

Saüli mortem proximam denuntiat Samuël.

Dixit autem Sámuël ad Saül: Quid intérrogas me, cùm Dóminus recéſſerit à te, & transíerit ad æmulum tuum? Fáciet enim tibi Dóminus ſicut locútus eſt in manu mea, & ſcindet regnum tuum de manu tua, & dabit illud próximo tuo David. Et dabit Dóminus étiam Iſraël tecum in manus Philiſthiim: cras autem tu & fílii tui mecum éritis: ſed & caſtra Iſraël tradet Dóminus in manus Philiſthiim. Statímque Saül cécidit porrectus in terram: extimúerat enim verba Samuélis, & robur non erat in eo, quia non comédérat panem totâ die illâ. Ingreſſa eſt ítaque múlier illa ad Saül, (conturbátus enim erat valdè) dixítque ad eum: Ecce obedívit ancilla tua voci tuæ, & póſui ánimam meam in manu mea: & audívi ſermónes tuos, quos locútus es ad me. Nunc ígitur audi & tu vocem ancillæ tuæ, & ponam coram te buccellam panis, ut cómedens convaleſcas, & poſſis iter ágere. Múlier autem illa habébat vítulum paſcuálem in domo, & feſtinávit, & occídit eum: tolléntque farínam, miſcuit eam, & coxit ázyma, & póſuit ante Saül & ante ſervos ejus. Qui cùm comediſſent, ſurrexérunt, & ambulavérunt per totam noctem illam.

CANON.

Ex Concílio Rotomagenſi. *An.* 1581. *Tit. de cultu divino. Can.* 6.

Comeſſatiónes, ebrietátes, ſumptus, lites, luſus ímprobos & inhoneſ-

tos, choréas plenas inſániis, cantilénas turpes, bréviter omnem luxum & laſcíviam, atque omnem feſtórum profanatiónem damnámus & reprobámus.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

LECTIO I. *Cap. 29. 1.*

Principum Philiſthiim invidia in Davidem.

CONgregáta ſunt Philíſthiim univerſa ágmina in Aphec: ſed & Iſraël caſtrametátus eſt ſuper fontem, qui erat in Jézraël. Et ſátrapæ quidem Philíſthiim incedébant in centúriis & míllibus: David autem & viri ejus erant in noviſſimo ágmine cum Achis. Dixerúntque príncipes Philíſthiim ad Achis: Quid ſibi volunt Hebrǽi iſti? Et ait Achis ad príncipes Philíſthiim: Num ignorátis David, qui fuit ſervus Saül regis Iſraël, & eſt apud me multis diébus, vel annis, & non invéni in eo quidquam, ex die qua transfúgit ad me, úſque ad diem hanc? Iráti ſunt autem adversùs eum príncipes Philíſthiim, & dixérunt ei: Revertátur vir iſte, & ſédeat in loco ſuo, in quo conſtituiſti eum, & non deſcendat nobiſcum in prǽlium, ne fiat nobis adverſárius, cùm præliári cœpérimus: quómodò enim áliter póterit placáre dóminum ſuum, niſi in capítibus noſtris? Nonne iſte eſt David, cui cantábant in choris, dicentes: Percuſſit Saül in míllibus ſuis, & David in decem míllibus ſuis?

LECTIO II. *v. 6.*

Achis Davidem dimittit.

VOcávit ergo Achis David, & ait ei: Vivit Dóminus, quia rectus es tu, & bonus in conſpectu meo: & éxitus tuus, & intróitus tuus mecum eſt in caſtris: & non invéni in te quidquam mali, ex die qua veniſti ad me, uſque in diem hanc: ſed ſátrapis non places. Revértere ergo, & non offendas óculos ſatrapárum Philíſthiim. Dixítque David ad Achis: Quid enim, feci, & quid inveniſti in me ſervo tuo uſque in diem hanc, ut non véniam, & pugnem contra inimícos dómini mei regis? Reſpondens autem Achis, locútus eſt ad David: Scio quia bonus es tu in óculis meis, ſicut Angelus Dei: ſed príncipes Philiſthinórum dixérunt: Non aſcendet nobiſcum in prǽlium. Igitur conſurge manè tu, & ſervi dómini tui, qui venérunt tecum: & cùm de nocte ſurrexéritis, & cœperit dilucéſcere, pérgite. Surréxit itaque de nocte David ipſe & viri ejus, ut proficiſcerentur manè, & reverterentur ad terram Philiſthiim:

hiliſthiim autem aſcendé-
ant in Jézraël.

LECTIO III. Cap. 30. 1.

Siceleg combuſta.

Cumque veniſſent Da-
vid & viri ejus in Síce-
leg die tértiâ, Amalecítæ
ímpetum fécerant ex parte
Auſtráli in Síceleg, & per-
cúſſerant Síceleg, & ſuc-
céenderant eam igni. Et
captívas dúxerant mulíe-
res ex ea, à mínimo uſque
ad magnum: & non inter-
fécerant quemquam, ſed
ſecum dúxerant, & pergé-
bant itínere ſuo. Cùm ergo
veniſſent David & viri ejus
ad civitátem, & inveniſſent
eam ſuccenſam igni, &
uxóres ſuas, & fílios ſuos,
& fílias ductas eſſe captí-
vas, levavérunt David &
pópulus qui erat cum eo vo-
ces ſuas, & planxérunt do-
nec defícerent in eis lá-
crymæ. Si quidem & duæ
uxóres David captívæ duc-
tæ fúerant, Achínoam Jez-
raëlítes, & Abígaïl uxor
Nabal Carméli. Et contriſ-
tátus eſt David valde: vo-
lébat enim eum pópulus la-
pidáre, quia amára erat
ánima uniuſcujúſque viri
ſuper fíliis ſuis & filiábus:
confortátus eſt autem Da-
vid in Dómino Deo ſuo.
Et ait ad Abíathar Sacer-
dótem fílium Achímelech:
Applica ad me ephod. Et
applicávit Abíathar ephod
ad David, & conſúluit Da-
vid Dóminum, dicens:
Pérſequar latrúnculos hos,
& comprehendam eos, an
non? Dixítque ei Dóminus:
Perſéquere: abſque dúbio
enim comprehendes eos,
& excúties prædam.

CANON.

Ex Concílio Rotomagenſi.
*An. 1581. Tit. de Curator.
& aliorum Presbyterorum
Officiis. Can. 15.*

In ſingulis Paræciálibus
Eccléſiis non ſolùm di-
cátur Miſſa Domínicis, ſed
étiam áliis per hebdóma-
dam diébus.

SABBATO.

De libro primo Regum.

LECTIO I. Cap. 30. 9.

*Ægyptius Amalecitæ ſer-
vus.*

Abiit ergo David ipſe,
& ſexcenti viri qui
erant cum eo, & venérunt
uſque ad Torrentem Beſor:
& laſſi quidam ſubſtitérunt.
Perſecútus eſt autem Da-
vid ipſe, & quadringenti
viri: ſubſtíterant enim du-
centi, qui laſſi tranſíre non
póterant Torrentem Be-
ſor. Et invenérunt virum
Ægyptium in agro, & ad-
duxérunt eum ad David:
dederúntque ei panem ut
coméderet, & bíberet
aquam, ſed & fragmen
maſſæ caricárum, & duas
ligatúras uvæ paſſæ. Quæ
cum comediſſet, reverſus
eſt ſpíritus ejus, & refo-
cillátus eſt: non enim co-
méderat panem, neque bi-
berat aquam, tribus diébu
& tribus nóctibus. Dixitſt-
que ei David: Cujus es tu

vel unde? & quò pergis? Qui ait: Puer Ægýptius ego ſum, ſervus viri Amalecítæ: derelíquit autem me dóminus meus, quia ægrotáre cœpi nudiuſtértius. Si quidem nos erúpimus ad Auſtrálem plagam Cerethi, & contra Júdam, & ad Merídiem Caleb, & Siceleg ſuccéndimus igni. Dixítque ei David: Potes me dúcere ad cúneum iſtum? Qui ait: Jura mihi per Deum, quòd non occídas me, & non tradas me in manus dómini mei, & ego ducam te ad cúneum iſtum. Et jurávit ei David.

LECTIO II. v. 16.

Amalecitæ fuſi.

QUi cùm duxiſſet eum, ecce illi diſcumbébant ſuper fáciem univerſæ terræ, comedentes & bibentes, & quaſi feſtum celebrantes diem, pro cuncta præda, & ſpóliis quæ céperant de terra Philíſthiim, & de terra Juda. Et percuſſit eos David à véſpere uſque ad véſperam altérius diéi, & non eváſit ex eis quiſquam, niſi quadringenti viri adoleſcentes, qui aſcénderant camélos, & fúgerant. Eruit ergo David ómnia quæ túlerant Amalecítæ, & duas uxóres ſuas éruit. Nec défuit quidquam à parvo uſque ad magnum, tam de filiis quàm de filiábus, & de ſpóliis, & quæcunque rapúerant, ómnia redúxit David. Et tulit univerſos greges & armenta, & minávit ante fáciem ſuam: dixerúntque: Hæc eſt præda David.

LECTIO III. *Cap.* 31. 1.

Mors Saülis, & ſuorum.

PHiliſthiim autem pugnábant adversùm Iſraël: & fugérunt viri Iſraël ante fáciem Philiſthiim, & cecidérunt interfecti in monte Gélboë. Mórtuus eſt ergo Saül, & tres fílii ejus, & ármiger illíus, & univerſi viri ejus in die illa páriter. Videntes autem viri Iſraël, qui erant trans vallem, & trans Jordánem, quòd fugiſſent viri Iſraëlítæ, & quòd mórtuus eſſet Saül, & fílii ejus, ambulavérunt totâ nocte, & tulérunt cadáver Saül, & cadávera filiórum ejus, de muro Bethſan: venerúntque Jabes Gálaad, & combuſſérunt ea ibi: & tulérunt oſſa eórum, & ſepeliérunt in némore Jabes, & jejunavérunt ſeptem diébus.

CANON.

Ex Sýnodo Rotomagenſi. *Anno* 1642. *Can.* 2.

CUrent Eccleſiárum Rectóres ut piæ voluntáti fidélium, qui terrénas opes ad cœléſtia patrimónia tranſtulérunt, ab ómnibus & síngulis Cléricis regímini ſuo commiſſis, étiam Capellánis tituláribus, juxta fundatiónum tenórem, ſervátâ in ómnibus Diœceſánâ diſciplínâ, religióſè ſatisfiat: ac proptéreà fundatiónum ipſárum indi-

cem in libris aut tabellis deſcriptum hábeant.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. d. Planxit David ſuper Saül, & ſuper Jónatham fílium ejus, & ait: Conſídera Iſraël; quómodò cecidérunt fortes? 2. *Reg. Cap.* 1. *v.* 17. 18. 19.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA SEXTA POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber ſecundus Regum.

LECTIO I. *Cap.* 1. 1.

Mors Saülis Davidi annuntiatur.

FActum eſt, poſtquàm mórtuus eſt Saül, ut David reverterétur à cæde Amalec, & manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia appáruit homo, véniens de caſtris Saül, veſte conſciſſâ, & púlvere conſperſus caput: & ut venit ad David, cécidit ſuper fáciem ſuam, & adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De caſtris Iſraël fugi. Et dixit ad eum David: Quod eſt verbum quod factum eſt? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, & multi corruentes è pópulo mórtui ſunt: ſed & Saül & Jónathas fílius ejus interiérunt.

℞. Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus: * Et ſapiéntiæ ejus non eſt númerus. *Pſ.* 146. 5. ℣. Major eſt Deus corde noſtro, & novit ómnia. 1. *Joan.* 3. 20. * Et.

LECTIO II. *v.* 5.

David interrogat nuntium.

DIxítque David ad adoleſcentem, qui nuntiábat ei: Unde ſcis quia mórtuus eſt Saül, & Jónathas fílius ejus? Et ait adoleſcens, qui nuntiábat ei: Caſu veni in montem Gélboë, & Saül incumbébat ſuper haſtam ſuam: porrò currus & équites appropinquábant ei, & converſus poſt tergum ſuum, vidénſque me vocávit. Cui cùm reſpondiſſem: Adſum: dixit mihi: Quiſnam es tu? Et aio ad eum: Amalecítes ego ſum. Et locútus eſt, mihi: Sta ſuper me, & intérfice me; quóniam tenent me anguſtiæ, & adhuc tota ánima mea in me eſt. Stanſque ſuper eum, occídi illum: ſciébam enim quòd vívere non póterat poſt ruínam; & tuli diadéma quod erat in cápite ejus, & armillam de bráchio illíus, & átttuli ad te dóminum meum huc.

℞. Dómine, tu es qui feciſti * Cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt. *Act.* 4. 24. ℣. Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: ipſe fecit nos. *Pſ.* 99. 3. * Cœlum.

LECTIO III. *v. 11.*

David nuntium occidi jubet.

APprehendens autem David veſtimenta ſua ſcidit; omnéſque viri qui erant cum eo, & planxérunt, & flevérunt, & jejunavérunt uſque ad véſperam, ſuper Saül, & ſuper Jónatham fílium ejus, & ſuper pópulum Dómini, & ſuper domum Iſraël, eò quòd corruiſſent gládio. Dixítque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui reſpondit: Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego ſum. Et ait ad eum David: Quare non timuiſti míttere manum tuam ut occíderes chriſtum Dómini? Vocánſque David unum de púeris ſuis, ait: Accédens irrue in eum. Qui percuſſit illum & mórtuus eſt.

℟. Ipſe dixit & facta ſunt, * Ipſe mandávit & creáta ſunt. *Pſ.* 148. 5. ℣. Dóminus Deus noſter omnípotens. *Apoc.* 19. 6. * Ipſe. ℣. Glória. * Ipſe.

IN II. NOCTURNO.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO IV. *Cap.* 26. 4.

Nuntius ſtultus.

NE reſpóndeas ſtulto juxta ſtultítiam ſuam, ne efficiáris ei ſímilis. Reſponde ſtulto juxta ſtultítiam ſuam, ne ſibi ſápiens eſſe videátur. Claudus pédibus, & iniquitátem bibens, qui mittit verba per núntium ſtultum. Quómodo ſi ſpina naſcátur in manu temulenti: ſic parábola in ore ſtultórum. Judícium detérminat cauſas: & qui impónit ſtulto ſiléntium, iras mítigat. Sicut nóxius eſt qui mittit ſagittas, & lánceas in mortem: ita vir qui fraudulenter nocet amíco ſuo, & cùm fúerit deprehenſus, dicit: Ludens feci. Verba ſuſurrónis quaſi ſimplícia, & ipſa pervéniunt ad íntima ventris.

℟. Lætétur Iſraël in eo qui fecit eum, & * Fílii Sion exultent in rege ſuo. *Pſ.* 149. 2. ℣. Laudáte, omnes Gentes, Dóminum, & magnificáte eum, omnes pópuli. *Rom.* 15. 10. * Fílii.

LECTIO V. *Cap.* 29. 5.

Peccantem virum involvet laqueus.

HOmo, qui blandis fictíſque ſermónibus lóquitur amíco ſuo, rete expandit gréſſibus ejus. Peccantem virum iníquum involvet láqueus: & juſtus laudábit, atque gaudébit. Totum ſpíritum ſuum profert ſtultus: ſápiens differt, & réſervat in pósterum. Princeps, qui libenter audit verba mendácii, omnes miniſtros habet ímpios. Virga atque corréptio tríbuit ſapiéntiam: in multiplicatióne impiórum multiplicabuntur ſcélera: & juſti ruínas eórum vidébunt. Servus verbis non poteſt erudíri: quia quod

dicis intélligit, & reſpondére contemnit. Vidiſti hóminem velócem ad loquendum? ſtultítia magìs ſperanda eſt, quàm illíus corréctio.

℟. Jubiláte Deo omnis terra: date glóriam laudi ejus, qui convertit mare in áridam, * Ibi lætábimur in ipſo. *Pſ.* 65. *v.* 1. 2. 6. ℣. Lætámini Gentes, cum plebe ejus. *Rom.* 15. 10. * Ibi.

LECTIO VI. *v.* 23. & *Cap.* 30. 5.

Abominantur juſti virum impium.

SUperbum ſéquitur humílitas: & húmilem ſpíritu ſuſcípiet glória. Qui timet hóminem, citò córruet: qui ſperat in Dómino, ſublevábitur. Multi requírunt fáciem príncipis: & judícium à Dómino egréditur ſingulórum. Abominantur juſti virum ímpium: & abominantur ímpii eos, qui in recta ſunt via. Omnis ſermo Dei ignítus, clýpeus eſt ſperántibus in ſe: ne addas quidquam verbis illíus, & arguáris, inveniaríſque mendax.

℟. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine, * Omnia in ſapiéntia fecíſti, † Impléta eſt terra poſſeſſióne tuà. *Pſ.* 103. 24. ℣. Ut innoteſcat principátibus & poteſtátibus multifórmis ſapiéntia. *Eph.* 3. 10. * Omnia. ℣. Glória. † *Impléta eſt.*

IN III. NOCTURNO.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO VII. *Cap.* 13. 16.

Deus elegit plebem Iſraël.

VIri Iſraëlítæ, & qui timétis Deum, audíte: Deus plebis Iſraël elégit patres noſtros, & plebem exaltávit cùm eſſent íncolæ in terra Ægypti, & in bráchio excelſo edúxit eos ex ea. Et per quadraginta annórum tempus mores eórum ſuſtínuit in deſerto, & déſtruent Gentes ſeptem in terra Chánaan, ſorte diſtríbuit eis terram eórum.

℟. Regnum tuum, Dómine, regnum ómnium ſeculórum, * Et dominátio tua in omni generatióne & generatiónem. *Pſ.* 144. 13. ℣. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? quia ſolus pius es. *Apoc.* 15. 4. * Et.

LECTIO VIII. *v.* 20.

Poſt Saül regnavit David, ex quo Jeſus ortus eſt.

POſt hæc dedit júdices uſque ad Sámuël Prophétam. Et exinde poſtulavérunt regem: & dedit illis Deus Saül fílium Cis, virum de tribu Bénjamin, annis quadraginta. Et amóto illo, ſuſcitávit illis David regem: cui teſtimónium perhíbens, dixit: Invéni David fílium Jeſſe, virum ſecundùm cor meum, qui fáciet omnes voluntátes

meas. Hujus Deus ex ſémine ſecundùm promiſſiónem edúxit Iſraël Salvatórem Jeſum.

℟. Generátio & generátio laudábit ópera tua, Dómine, * Et poténtiam tuam pronuntiábunt. *Pſ.* 144. 4. ℣. Omnes audívi dicentes: Sedenti in throno benedíctio, & honor, & glória, & poteſtas in ſécula ſeculórum. *Apoc.* 5. 13. * Et.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

LECTIO IX. *Cap.* 8. 1.

Septem panes.

IN illo témpore: Cùm turba multa eſſet cum Jeſu, nec habérent quod manducárent, convocátis diſcípulis, ait illis: Miſéreor ſuper turbam; quia ecce jam tríduo ſúſtinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evangel. ſecund. Lucam. lib. 6. 69.

POſtéaquàm illa, quæ Eccléſiæ typum accépit à fluxu curáta eſt ſánguinis; poſtéaquàm Apóſtoli ad evangelizandum regnum Dei ſunt deſtináti, grátiæ cœleſtis impartítur aliméntum. Sed quibus impartiátur, adverte. Non otióſis, non in civitáte, quaſi in ſynagóga vel ſeculári dignitáte reſidéntibus; ſed inter deſerta quæréntibus Chriſtum. Qui enim non faſtídiunt, ipſi excipiuntur à Chriſto, & cum ipſis lóquitur Dei verbum, non de ſeculáribus, ſed de regno Dei. Et ſi qui corporális gerunt úlcera paſſiónis, his medicínam ſuam libenter indulget. Cónſequens ígitur erat, ut quos à vúlnerum dolóre ſanáverat, eos alimóniis ſpirituálibus à jejúnio liberáret.

℟. Cùm turba multa eſſet cum Jeſu, nec habérent quòd manducárent, * Ait diſcípulis ſuis: Miſéreor ſuper turbam: quia ecce jam tríduo ſúſtinent me, nec habent quòd mandúcent. *Marc.* 8. *v.* 1. 2. ℣. Oculi Dómini ſuper metuentes eum, ut alat eos in fame. *Pſ.* 32. *v.* 18. 19. * Ait. ℣. Glória. * Ait.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. c. Præcépit Jeſus turbæ diſcúmbere, & accípiens ſeptem panes, grátias agens, fregit, & manducavérunt & ſaturáti ſunt. *Marc.* 8. *v.* 6. 8.

Oratio.

DEus virtútum, cujus eſt totum quod eſt óptimum, inſere pectóribus noſtris amórem tui nóminis, & præſta in nobis religiónis augmentum: ut quæ ſunt bona nútrias; ac pietátis ſtúdio, quæ ſunt nutríta, cuſtódias. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Synodo Rotomagenſi.

Anno 1642. *Can.* 2.

NOn ſibi lícitum exíſtiment Rectóres fundatiónes motu próprio, vel álio quovis modo, étiam prætextu graviórum ónerum, aut defectûs ſeu diminutiónis redítuum, abſque Archiepiſcopális Sedis autoritáte abrogáre, vel minúere.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. 2. Suſtulérunt quod ſuperáverat de fragmentis, ſeptem ſportas: erant autem qui manducáverant quaſi quátuor míllia, & dimíſit eos. *Marc.* 8. *v.* 8. 9.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 2. 1.

David unctus Rex ſuper domum Juda.

IGitur poſt hæc conſúluit David Dóminum, dicens: Num aſcendam in unam de civitátibus Juda? Et ait Dóminus ad eum: Aſcende. Dixítque David: Quò aſcendam? Et reſpóndit ei: In Hebron. Aſcendit ergo David, & duæ uxóres ejus, Achínoam Jezraëlítes, & Abígaïl uxor Nabal Carméli: ſed & viros, qui erant cum eo, duxit David ſíngulos cum domo ſua: & manſérunt in óppidis Hebron. Veneruntque viri Juda, & unxérunt ibi David, ut regnáret ſuper domum Juda. Et nuntiátum eſt David, quòd viri Jabes Gálaad ſepeliſſent Saül. Miſit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos: Benedicti vos à Dómino, qui feciſtis miſericórdiam hanc cum dómino veſtro Saül, & ſepeliſtis eum. Et nunc retríbuet vobis quidem Dóminus miſericórdiam & veritátem: ſed & ego reddam grátiam, eò quòd feciſtis verbum iſtud. Confortentur manus veſtræ, & eſtóte fílii fortitúdinis: licèt enim mórtuus ſit dóminus veſter Saül, tamen me unxit domus Juda in regem ſibi.

LECTIO II. *v.* 8.

Isboſeth Rex Iſraël.

ABner autem fílius Ner, princeps exércitûs Saül, tulit Isboſeth fílium Saül, & circumdúxit eum per caſtra, regémque conſtítuit ſuper Gálaad, & ſuper Geſſúri, & ſuper Jezraël, & ſuper Ephraïm, & ſuper Bénjamin, & ſuper Iſraël univerſum. Quadragínta annórum erat Isboſeth fílius Saül, cùm regnáre cœpiſſet ſuper Iſraël, & duóbus annis regnávit: ſola autem domus Juda ſequebátur David. Et fuit númerus diérum, quos commorátus eſt David, ímperans in Hebron ſuper domum Juda,

ſeptem annórum, & ſex ménſium.

LECTIO III. *v. 12.*

Robûſti in Gabaon.

EGreſſus eſt Abner fílius Ner, & púeri Isboſeth fílii Saül, de caſtris in Gábaon. Porrò Joab fílius Sárviæ, & púeri David egreſſi ſunt, & occurrérunt eis juxta piſcínam Gábaon. Et cùm in unum conveniſſent, è regióne ſedérunt: hi ex una parte piſcínæ: & illi ex áltera. Dixítque Abner ad Joab: Surgant púeri, & ludant coram nobis. Et reſpondit Joab: Surgant. Surrexérunt ergo, & tranſiérunt número duódecim de Bénjamin, ex parte Iſboſeth fílii Saül, & duódecim de púeris David. Apprehenſóque unuſquiſque cápite cómparis ſui, defíxit gládium in latus contrárii, & cecidérunt ſimul: vocatúmque eſt nomen loci illíus: Ager robuſtórum in Gábaon.

CANON.

Ex Sýnodo Rotomagenſi. *Anno* 1641. *Can.* 3.

NUllátenus permittantur páuperes per ædes ſacras mendicandi causâ vagári vel orántibus obſtrépere: ſed in quálibet Ecclésia opportúnus eis locus ad portam aſſignétur, ubi modeſtè & ordinátè ſedentes, ac oratiónibus inſiſtentes, Chriſtiánam eleemóſynam patienter cólligant.

FERIA TERTIA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap. 2. 17.*

Prœliatur Iſraël adversùs Judam. Occiditur Aſaël.

ORtum eſt bellum durum ſatis in die illa: fugatúſque eſt Abner, & viri Iſraël, à púeris David. Erant autem ibi tres fílii Sárviæ, Joab, & Abíſaï, & Aſaël: porrò Aſaël curſor velocíſſimus fuit, quaſi unus de cápreis quæ morantur in ſylvis. Perſequebátur autem Aſaël Abner, & non declinávit ad déxteram neque ad ſiniſtram omittens pérſequi Abner. Reſpéxit ítaque Abner poſt tergum ſuum, & ait: Tu ne es Aſaël? Qui reſpondit: Ego ſum. Dixítque ei Abner: Vade ad déxteram, ſive ad ſiniſtram, & apprehende unum de adoleſcéntibus, & tolle tibi ſpólia ejus. Nóluit autem Aſaël omíttere quin urgéret eum. Rurſúmque locútus eſt Abner ad Aſaël: Recéde, noli me ſequi, ne compellar confódere te in terram, & leváre non pótero fáciem meam ad Joab fratrem tuum. Qui audíre contempſit, & nóluit declináre: percuſſit ergo eum Abner aversâ haſtâ in ínguine, & transfódit, & mórtuus eſt in eódem loco.

LECTIO II. v. 23.
Abner pro ſuorum vita rogat.

OMnes qui tranſîbant per locum illum, in quo cecíderat Aſaël, & mórtuus erat, ſubſiſtébant. Perſequéntibus autem Joab & Abíſaï fugientem Abner, ſol occúbuit: & venérunt uſque ad collem aquæductûs, qui eſt ex adverſo vallis itíneris deſerti in Gábaon. Congregatíque ſunt fílii Bénjamin ad Abner: & conglobáti in unum cúneum, ſtetérunt in ſummitáte túmuli uníus. Et exclamávit Abner ad Joab, & ait: Num uſque ad interneciónem tuus mucro deſǽviet? an ignóras quòd periculóſa ſit deſperátio? úſquequò non dicis pópulo ut omittat pérſequi fratres ſuos? Et ait Joab: Vivit Dóminus, ſi locútus fuiſſes, manè receſſiſſet pópulus pérſequens fratrem ſuum. Inſónuit ergo Joab búccinâ, & ſtetit omnis exércitus, nec perſecúti ſunt ultrà Iſraël, neque iniére certámen.

LECTIO III. v. 29.
Abner in caſtra revertitur, & Joab in Hebron.

ABner autem & viri ejus abiérunt per campéſtria totâ nocte illa: & tranſiérunt Jordánem, & luſtrâtâ omni Béth-horon, venérunt ad caſtra. Porrò Joab reverſus, omiſſo Abner, congregávit omnem pópulum: & defuérunt de púeris David decem & novem viri, excepto Aſaéle. Servi autem David percuſſérunt de Bénjamin, & de viris qui erant cum Abner, trecentos ſexaginta, qui & mórtui ſunt. Tulerúntque Aſaël, & ſepeliérunt eum in ſepulchro patris ſui in Béthlehem: & ambulavérunt totâ nocte Joab & viri qui erant cum eo, & in ipſo crepúſculo pervenérunt in Hebron.

CANON.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíſcopi Rotomagenſis.
Anno 1235. *Can.* 30.

THeſauri Eccléſiæ viris honeſtis & ſuſpicióne caréntibus cuſtodiendi tradantur, & per conſílium & ſciéntiam Sacerdótis in uſus Eccléſiæ neceſſários expendantur: & de eis reddant ratiónem qui cuſtodíerint.

FERIA QUARTA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 3. 1.
Abner deſerit Isboſeth.

FActa eſt ergo longa concertátio inter domum Saül, & inter domum David: David profíciens & ſemper ſeipſo robúſtior, domus autem Saül decreſcens quotídiè. Cùm ergo eſſet prǽlium inter domum Saül, & domum David; Abner fílius Ner regébat domum Saül. Fúerat au-

rem Saúli concubína nómine Reſpha, fília Aia. Dixítque Isboſeth ad Abner: Quare ingreſſus es ad concubínam patris mei? Qui irátus nimis propter verba Isboſeth, ait: Nunquid caput canis ego ſum adversùm Judam hódiè, qui fécerim miſericórdiam ſuper domum Saül patris tui, & ſuper fratres, & próximos ejus, & non trádidi te in manus David, & tu requiſiſti in me quòd argúeres pro mulíere hódiè? Hæc fáciat Deus Abner, & hæc addat ei, niſi quómodò jurávit Dóminus David, ſic fáciam cum eo, ut transferátur regnum de domo Saül, & elevétur thronus David ſuper Iſraël, & ſuper Judam, à Dan uſque Berſabée. Et non pótuit reſpondére ei quidquam, quia metuébat illum.

LECTIO II. *v.* 12.

Abner mittit ad David.

MIſit ergo Abner núntios ad David pro ſe dicentes: Cujus eſt terra? Et ut loquerentur: Fac mecum amicítias, & erit manus mea tecum, & redúcam ad te univerſum Iſraël. Qui ait: Optimè: ego fáciam tecum amicítias: ſed unam rem peto à te, dicens: Non vidébis fáciem meam, ántequam addúxeris Michol fíliam Saül; & ſic vénies, & vidébis me. Miſit autem David núntios ad Isboſeth fílium Saül, dicens: *Redde uxórem meam* Michol, quàm deſpondi mihi centum præpútiis Philíſthiim. Miſit ergo Isboſeth, & tulit eam à viro ſuo Pháltiel fílio Laïs. Sequebatúrque eam vir ſuus plorans uſque Báhurim: & dixit ad eum Abner: Vade, & revértere. Qui reverſus eſt.

LECTIO III. *v.* 17.

Abner omnem populum Davidi adjungit.

SErmónem quoque íntulit Abner ad ſenióres Iſraël, dicens: Tam heri quàm nudiuſtértius quærebátis David, ut regnáret ſuper vos. Nunc ergo fácite: quóniam Dóminus locútus eſt ad David, dicens: In manu ſervi mei David ſalvábo pópulum meum Iſraël de manu Philíſthiim, & ómnium inimicórum ejus. Locútus eſt autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerétur ad David in Hebron, ómnia quæ placúerant Iſraéli, & univerſo Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum viginti viris: & fecit David Abner, & viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David: Surgam, ut côngregem ad te dóminum meum regem, omnem Iſraël, & íneam tecum fœdus, & ímperes ómnibus ſicut deſíderat ánima tua. Cùm ergo deduxiſſet David Abner, & ille iſſet in pace, ſtatim púeri David & Joab venérunt, cæſis latrónibus,

cum præda magna nimis : Abner autem non erat cum David in Hebron, quia jam dimíſerat eum, & profectus fúerat in pace.

℟. Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * Potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. *Pſ.* 88. 9. ℣. Soli Deo per Jeſum Chriſtum glória, impérium, & poteſtas. *Jud.* 25. * Potens. ℣. Glória. * Potens.

CANON.

Ex Concílio Meldenſi. *Anno* 845. *Can.* 34.

CAnonum ſtatúta ab ómnibus cuſtodiantur : & nemo in actiónibus vel judíciis Eccleſiáſticis ſuo ſenſu, ſed eórum autoritáte ducátur.

FERIA QUINTA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 3. 23.

Abner à Joab occiditur.

NUntiátum eſt Joab à narrántibus : Venit Abner fílius Ner ad regem, & dimíſit eum, & ábiit in pace. Et ingreſſus eſt Joab ad regem, & ait : Quid feciſti? Ecce venit Abner ad te : quare dimiſiſti eum, & ábiit & receſſit? Ignóras Abner fílium Ner, quóniam ad hoc venit ad te, ut decíperet te, & ſciret éxitum tuum, & introítum tuum, & noſſet ómnia quæ agis? Egreſſus itaque Joab à David, miſit núntios poſt Abner, & redúxit eum à ciſterna Sira, ignorante David. Cùmque rediiſſet Abner in Hebron, ſeórſum addúxit eum Joab ad médium portæ, ut loquerétur ei in dolo : & percuſſit illum ibi in ínguine, & mórtuus eſt in ultiónem ſánguinis Aſaël fratris ejus.

LECTIO II. ℣. 28.

Abner ſepelitur.

QUod cùm audiſſet David rem jam geſtam, ait : Mundus ego ſum, & regnum meum, apud Dóminum uſque in ſempitérnum, à ſánguine Abner fílii Ner; & véniat ſuper caput Joab, & ſuper omnem domum patris ejus : nec defíciat de domo Joab fluxum féminis ſúſtinens, & leprófus, & tenens fuſum, & cadens gládio, & índigens pane. Igitur Joab & Abíſaï frater ejus interfecérunt Abner, eò quòd occidiſſet Aſaël fratrem eórum in Gábaon, in prælio. Dixit autem David ad Joab, & ad omnem pópulum, qui erat cum eo : Scíndite veſtiménta veſtra, & accingímini ſaccis, & plángite ante exéquias Abner : porrò rex David ſequebátur ferétrum. Cùmque ſepeliſſent Abner in Hebron, levávit rex David vocem ſuam, & flevit ſuper túmulum Abner; flevit autem & omnis pópulus.

LECTIO III. *v.* 33.

Luctus David pro Abner.

PLangénſque rex & lugens Abner, ait: Nequáquam ut mori ſolent ignávi, mórtuus eſt Abner. Manus tuæ ligátæ non ſunt, & pedes tui non ſunt compédibus aggraváti: ſed ſicut ſolent cádere coram fíliis iniquitátis, ſic corruiſti. Congeminánſque omnis pópulus flevit ſuper eum. Cùmque veniſſet univerſa multitúdo cibum cápere cum David, clarâ adhuc die jurávit David, dicens: Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, ſi ante occáſum ſolis guſtávero panem vel áliud quidquam. Omníſque pópulus audívit, & placuérunt eis cuncta quæ fecit rex in conſpectu totius pópuli. Et cognóvit omne vulgus, & univerſus Iſraël in die illa, quóniam non actum fuiſſet à rege ut occiderétur Abner fílius Ner. Dixit quoque rex ad ſervos ſuos: Num ignorátis quóniam princeps & máximus cécidit hódie in Iſraël? Ego autem adhuc delicátus, & unctus rex: porrò viri iſti fílii Sárviæ duri ſunt mihi; retríbuat Dóminus facienti malum juxta malítiam ſuam.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Seſſ.* 24. *de Reformat. Cap.* 12.

CAnónici veſtítu decenti tam in Ecclésia quàm extrà aſsíduè *utantur*; ab illícitis venatiónibus, aucúpiis, choréis, tabernis, luſibúſque abſtíneant; atque eâ morum integritáte pólleant, ut méritò Ecclésiæ Senátus dici poſſint.

FERIA SEXTA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 4. 2.

Iſboſeth trucidatus.

DUo viri príncipes latrónum erant fílio Saül; nomen uni Báana, & nomen álteri Rechab; venientes ígitur ingreſſi ſunt fervente die domum Isboſeth. Cùm autem ingreſſi fuiſſent domum, ille dormiébat ſuper lectum ſuum in conclávi, & percutientes interfecérunt eum: ſublatóque cápite ejus abiérunt per viam deſerti totâ nocte, & attulérunt caput Isboſeth ad David in Hebron: dixerúntque ad regem. Ecce caput Isboſeth fílii Saül inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam: & dedit Dóminus dómino meo regi ultiónem hódie de Saül, & de ſémine ejus.

LECTIO II. *v.* 9.

Rechab & Baana puniti.

REſpondens autem David Rechab & Báana fratri ejus, fíliis Remmon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angúſtia: quóniam eum, qui annuntiáverat mihi, & díxerat: Mórtuus eſt Saül:

qui putábat ſe próſpera nuntiáre; ténui, & occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio. Quantò magìs nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo ſua, ſuper lectum ſuum, non quæram ſánguinem ejus de manu veſtra, & aúferam vos de terra? Præcépit ítaque David púeris ſuis, & interfecérunt eos: præcidentéſque manus & pedes eórum, ſuſpendérunt eos ſuper piſcínam in Hebron: caput autem Isboſeth tulérunt, & ſepeliérunt in ſepulchro Abner in Hebron.

LECTIO III. *Cap.* 5. 1.

David unctus in Regem Iſraël.

VEnérunt univerſæ tribus Iſraël ad David in Hebron, dicentes: Ecce nos, os tuum & caro tua ſumus. Sed & herì & nudiuſtértius, cùm eſſet Saül rex ſuper nos, tu eras edúcens & redúcens Iſraël; dixit autem Dóminus ad te: Tu paſces pópulum meum Iſraël, & tu eris dux ſuper Iſraël. Venérunt quoque & ſenióres Iſraël ad regem in Hebron, & percuſſit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino: unxerúntque David in regem ſuper Iſraël. Fílius triginta annórum erat David, cùm regnáre cœpiſſet: & quadraginta annis regnávit. In Hebron regnávit ſuper Judam ſeptem annis & ſex ménſibus: in Jerúſalem autem regnávit triginta tribus annis ſuper omnem Iſraël & Judam.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1552. *Seſſ.* 22. *Decret. de evitandis in celebratione Miſſæ.*

CUm multa ſive témporum vítio, ſive hóminum incúriâ & improbitáte irrepſiſſe videantur, quæ à Miſſæ ſacrifícii dignitáte aliéna ſunt; decernit ſancta Sýnodus ut Epíſcopi prohibére atque è médio tóllere ſédulò curent, imprímis quod ad avarítiam pértinet.

SABBATO.

De libro primo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 11. 4.

Jeruſalem expugnata.

ABiit David, & omnis Iſraël in Jerúſalem. Hæc eſt Jebus, ubi erant Jebuſǽi habitatóres terræ. Dixerúntque qui habitábant in Jebus ad David: Non ingrediéris huc. Porrò David cepit arcem Sion, quæ eſt Cívitas David. Dixítque: Omnis qui percúſſerit Jebuſǽum in primis, erit princeps & dux. Aſcendit ígitur primus Joab fílius Sárviæ, & factus eſt princeps. Habitávit autem David in arce, & idcircò appelláta eſt Cívitas David. Ædificavítque urbem in

circúitu à Mello uſque ad gyrum; Joab autem réliqua urbis extrúxit. Proficiebátque David vadens & creſcens, & Dóminus exercítuum erat cum eo.

LECTIO II. *v.* 10.

Viri fortes David.

HI príncipes virórum fórtium David, qui adjuvérunt eum ut rex fíeret ſuper omnem Iſraël, juxta verbum Dómini, quod locútus eſt ad Iſraël. Et iſte númerus robuſtórum David: Jésbaam fílius Hachamóni princeps inter triginta: iſte levávit haſtam ſuam ſuper trecentos vulnerátos unâ vice. Et poſt eum Eleázar fílius pátrui ejus Ahohítes, qui erat inter tres potentes. Iſte fuit cum David in Phéſdomim, quando Philíſthiim congregáti ſunt ad locum illum in prælium: & erat ager regiónis illíus plenus hórdeo, fugerátque pópulus à fácie Philiſthinórum. Hi ſtetérunt in médio agri, & defendérunt eum: cùmque percuſſiſſent Philiſthæos, dedit Dóminus ſalútem magnam pópulo ſuo. Deſcendérunt autem tres de triginta princípibus ad petram in qua erat David, ad ſpeluncam Odóllam, quando Philíſthiim fúerant caſtrametáti in valle Ráphaïm.

LECTIO III. *v.* 16.

David ſitiens.

POrrò David erat in præsídio, & ſtátio Philiſthinórum in Béthlehem. Deſiderávit ígitur David, & dixit: O ſi quis daret mihi aquam de ciſterna Béthlehem, quæ eſt in porta. Tres ergo iſti per média caſtra Philiſthinórum perrexérunt, & hauſérunt aquam de ciſterna Béthlehem, quæ erat in porta, & attulérunt ad David ut bíberet: qui nóluit, ſed magìs libávit illam Dómino, dicens: Abſit ut in conſpectu Dei mei hoc fáciam, & ſánguinem iſtórum virórum bibam: quia in perículo animárum ſuárum attulérunt mihi aquam. Et ob hanc cauſam nóluit bíbere. Hæc fecérunt tres robuſtíſſimi.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1552. *Seſſ.* 22. *Decret. de evitandis in ſacrificio Miſſæ.*

EPíſcopi tóllere curent cujúſvis mercédum conductiónes, pacta, & quidquid pro Miſſis novis celebrandis datur; necnon importúnas atque illiberáles eleemoſynárum exactiónes pótiùs, quàm poſtulatiónes, aliáque hujúſmodi quæ à Simoníaca labe, vel certè à turpi quæſtu non longè abſunt.

Ad Magníficat, *Antiph.* 7. C. Congregátus eſt omnis Iſraël ad David dicens: Os tuum ſumus, & caro tua: tu paſces pópulum Iſraël; & eris princeps ſuper eum. 1. *Paral.* 11. v. 1. 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA SEPTIMA
Post Pentecosten.

In I. Nocturno.

De libro ſecundo Regum.

Lectio I. *Cap. 6. 1.*

Apparatus ad reducendum Arcam in Jeruſalem.

Congregávit rurſum David omnes electos ex Iſraël triginta míllia. Surrexítque David, & ábiit, & univérſus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent Arcam Dei, ſuper quam invocátum eſt nomen Dómini exercítuum, ſedentis in Chérubim ſuper eam. Et impoſuérunt Arcam Dei ſuper plauſtrum novum: tulerúntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa: Oza autem & Ahío fílii Abínadab minábant plauſtrum novum. Cùmque tuliſſent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa cuſtódiens Arcam Dei, Ahío præcedébat Arcam. David autem & omnis Iſraël ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefactis, & cítharis & lyris & týmpanis & ſiſtris & cýmbalis.

℟. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, aut quis requieſcet in monte ſancto tuo? * Qui ingréditur ſine mácula, & operátur juſtítiam. *Pſ.* 14. v. 1. 2. ℣. Hic magnus vocábitur in regno cœlórum. *Matth.* 5. 19. * Qui.

Lectio II. *v. 6.*

Oza moritur.

Poſtquàm autem venérunt ad áream Nachon, extendit Oza manum ad Arcam Dei, & ténuit eam: quóniam calcitrábant boves, & declinavérunt eam. Iratúſque eſt indignatióne Dóminus contra Ozam, & percuſſit eum ſuper temeritáte: qui mórtuus eſt ibi juxta Arcam Dei. Contriſtátus eſt autem David, eò quòd percuſſiſſet Dóminus Ozam: & vocátum eſt nomen loci illíus: Percúſſio Ozæ, uſque in diem hanc.

℟. Tibi dixit cor meum, exquiſívit te fácies mea, * Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26. 8. ℣. Vidémus nunc per ſpéculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem. 1. *Cor.* 13. 12. * Fáciem.

Lectio III. *v. 9.*

Arca apud Obededom.

Extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodò ingrediétur ad me Arca Dómini? Et nóluit divértere ad ſe Arcam Dómini in Civitátem David: ſed divertit eam in domum Obédedom Gethæi. Et habitávit Arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménſibus: & benedíxit Dóminus Obédedom, & omnem domum ejus. Nuntiatúmque eſt regi David quòd benedixiſſet

Dóminus Obédedom, & ómnia ejus, propter Arcam Dei.

℟. Súſcipe me, Dómine, ſecundùm elóquium tuum, & vivam: & non confundas me ab expectatióne mea: ádjuva me, * Et ſalvus ero. *Pſ.* 118. *v.* 116. 117. ℣. Dómine, ádjuva incredulitátem meam. *Marc.* 9. 23. * Et. ℣. Glória. * Et.

In II. Nocturno.

De libro Eccleſiaſtæ.

Lectio IV. *Cap.* 9. 1.

Homini mors ſemper timenda.

SUnt juſti atque ſapientes, & ópera eórum in manu Dei: & tamen neſcit homo, utrùm amóre, an ódio dignus ſit: ſed ómnia in futúrum ſervantur incerta, eò quòd univerſa æquè evéniant juſto & ímpio, bono & malo, mundo & immundo, immolanti víctimas, & ſacrifícia contemnenti. Sicut bonus, ſic & peccátor: ut perjúrus, ita & ille qui verum déjerat. Nemo eſt qui ſemper vivat, & qui hujus rei hábeat fidúciam? viventes enim ſciunt ſe eſſe moritúros. Neſcit homo finem ſuum: ſed ſicut piſces capiuntur hamo, & ſicut aves láqueo comprehenduntur, ſic capiuntur hómines in témpore malo, cùm eis extempló ſupervénerit.

℟. Proba me, Deus, & ſcito cor meum; intérroga me, & cognoſce ſémitas meas: * Vide ſi via iniquitátis in me eſt, & deduc me in via ætérna. *Pſal.* 138. *v.* 23. 24. ℣. Quàm arcta via eſt, quæ ducit ad vitam! *Matth.* 7. 14. * Vide.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio V. *Cap.* 3. 19.

Manſuetudo laudatur. Temeritas arguitur.

FIli in manſuetúdine ópera tua pérfice, & ſuper hóminum glóriam diligéris. Quantò magnus es, humília te in ómnibus, & coram Deo invénies grátiam: quóniam magna poténtia Dei ſolíus, & ab humílibus honorátur. Altióra te ne quæſíeris, & fortióra te ne ſcrutátus fúeris: ſed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita ſemper, & in plúribus opéribus ejus ne fúeris curióſus. Non eſt enim tibi neceſſárium, ea quæ abſcóndita ſunt, vidére óculis tuis. In ſupervácuis rebus noli ſcrutári multiplíciter, & in plúribus opéribus ejus non eris curióſus.

℟. Tu, Dómine, ſuſceptor meus es, * Glória mea, & exaltans caput meum. *Pſ.* 3. 4. ℣. Humiliámini in conſpectu Dómini, & exaltábit vos. *Jac.* 4. 10. * Glória.

Lectio VI. *Cap.* 16. 12.

A Deo cor hominis intelligitur.

MIſericórdia & ira eſt cum Deo. Potens exorátio, & effundens iram.

ſecundùm miſericórdiam ſuam, ſic corréptio illíus hóminem ſecundùm ópera ſua júdicat. Et in ómnibus inſenſátum eſt cor: & omne cor intellígitur ab illo: & vias illíus quis intélligit, & procellam, quam nec óculus vidébit hóminis? Nam plúrima illíus ópera ſunt in abſconſis: ſed ópera juſtítiæ ejus quis enuntiábit, aut quis ſuſtinébit? Longè enim eſt teſtamentum à quibuſdam, & interrogátio ómnium in conſummatióne eſt. Qui minorátur corde, cógitat inánia: & vir imprúdens & errans cógitat ſtulta.

℟. Dómine Deus virtútum converte nos; & oſtende fáciem tuam, * Et ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 8. ℣. Dómine, adauge nobis fidem. *Luc.* 17. 5. * Et. ℣. Glória. * Et.

In III. Nocturno.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio VII. *Cap.* 10. 19.

Ad Deum non eſt accedendum niſi cum corde puro.

Habentes, fratres, fidúciam in intróitu ſanctórum in ſánguine Chriſti, quam initiávit nobis viam novam, & viventem per velámen, id eſt, carnem ſuam, & ſacerdótem magnum ſuper domum Dei: accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aſperſi corda à conſciéntia mala, & ablúti corpus aquâ mundâ, teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem, (fidélis enim eſt qui repromíſit) & conſiderémus ínvicem in provocatiónem charitátis, & bonórum óperum: non deſerentes collectiónem noſtram ſicut conſuetúdinis eſt quibuſdam, ſed conſolantes, & tantò magis, quantò vidéritis appropinquantem diem.

℟. Deus ádjuva me, adjútor meus, & liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris. *Pſ.* 69. 6. ℣. Salva nos, Dómine, perímus. *Matth.* 8. 25. * Dómine.

Lectio VIII. ℣. 26.

Quàm acerbè puniendi novæ legis tranſgreſſores.

Voluntáriè enim peccántibus nobis poſt acceptam notítiam veritátis, jam non relínquitur pro peccátis hóſtia; terríbilis autem quædam expectátio judícii, & ignis æmulátio, quæ conſumptúra eſt adverſários. Irritam quis fáciens legem Móyſi, ſine ullâ miſeratióne duóbus vel tribus téſtibus móritur: quantò magis putátis deterióra meréri ſupplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & ſánguinem teſtamenti pollútum dúxerit, in quo ſanctificátus eſt, & Spirítui grátiæ contuméliam fécerit? Scimus enim qui dixit: Mihi vindícta, & ego retríbuam. Et íterum: Quia judicábit Dóminus

pópulum ſuum. Horrendum eſt incídere in manus Dei viventis.

℟. Speret Iſraël in Dómino, * Ex hoc nunc & uſque in ſéculum. *Pſ.* 130. 3. ℣. Per Chriſtum fidéles eſtis in Deo qui dedit ei glóriam. 1. *Pet.* 1. 21. * Ex hoc.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio IX. *Cap.* 7. 15.

Ex fructu arbor cognoſcitur.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Atténdite à falſis prophétis, qui véniunt ad vos in veſtimentis óvium, intrínſecùs autem ſunt lupi rapáces. Et réliqua.

Homília ſancti Vincéntii Lirinenſis.

Commonit. Cap. 6. *Sec.* 5.

QUid eſt veſtítus óvium, niſi Prophetárum & Apoſtolórum prolóquia, quæ iídem ovíli quâdam ſinceritáte Agno illi immaculáto, qui tollit peccátum mundi, tanquàm véllera quædam, detexuérunt? Qui ſunt lupi rapáces, niſi ſenſus hereticórum feri & rábidi qui caulas Ecclésiæ ſemper infeſtant, & gregem Chriſti quaquà poſſunt, dilácerant? Sed ut falláciùs incautis óvibus obrépant, manente lupórum feróciâ, depónunt lupínam ſpéciem, & ſeſe divínæ legis ſenténtiis, velut quibuſdam velléribus obvolvunt: ut cùm quiſque lanárum mollítiem perſénſerit, nequáquam acúleos déntium pertimeſcat. Sed quid ait Salvátor? Ex frúctibus eórum cognoſcétis eos, id eſt, cum cœperint divínas illas voces non jam proferre tantùm, ſed étiam expónere; nec adhuc jactáre ſolùm, ſed étiam interpretári; tunc amaritúdo illa, tunc acérbitas, tunc rábies intelligétur, tunc novítium virus exhalábitur, tunc prophánæ novitátes aperientur tunc primùm ſcindi ſepem vídeas tunc transferri Patrum términos tunc Cathólicam fidem cædi tunc Eccleſiáſticum dogma lacerári.

℟. Atténdite à falſis prophétis, qui * Véniunt ad vos in veſtimentis óvium, intrínſecùs autem ſunt lupi rapáces; † A frúctibus eórum cognoſcétis eos. *Matth.* 7. *v.* 15. 16. ℣. Non miſi eos, & ipſi prophétant in nómine meo mendáciter, ut pereátis. *Jerem.* 27. 15. * Véniunt. ℣. Glória. † A frúctibus.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. 2. Non poteſt arbor bona malos fructus fácere, neque arbor mala bonos fructus fácere. *Matth.* 7. 18.

Oratio.

DEus, cujus providéntia in ſui diſpoſitióne non fállitur: te ſúpplices exorámus, ut nóxia cunc-

ta ſubmóveas, & ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum: qui tecum vivit & regnat.

CANON.

Ex Concílio Senonenſi. *Anno* 1528. *Decretum morum* 17.

CUrent Sacerdótes & Clérici ſic ſuos cantus inſtitúere, ut modeſtâ honeſtâque pſallendi gravitáte, placidâque & gratâ modulatióne ſic audiéntium aures delíniant, ut próvocent exciténtque ad devotiónem & compunctiónem.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; ſed qui facit voluntátem Patris mei, ipſe intrábit in regnum cœlórum. *Matth.* 7. 21.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 6. 12.

Arca Dei in Sion deducta.

ABiit ergo David, & addúxit Arcam Dei de domo Obédedom in Civitátem David cum gáudio: & erant cum David ſeptem chori, & víctima vítuli. Cùmque tranſcendiſſent, qui portábant Arcam Dómini, ſex paſſus, immolábat bovem & aríetem. Et David ſaltábat totis víribus ante Dóminum. Porrò David erat accinctus ephod líneo. Et David & omnis domus Iſraël ducébant Arcam teſtamenti Dómini, in júbilo, & in clangóre búccinæ. Cùmque intraſſet Arca Dómini in Civitátem David, Michol fília Saül proſpiciens per feneſtram, vidit regem David ſubſiliéntem, atque ſaltantem coram Dómino: & deſpéxit eum in corde ſuo.

LECTIO II. *v.* 17.

David benedicit populo.

INtroduxérunt Arcam Dómini, & impoſuérunt eam in loco ſuo, in médio Tabernáculi, quod teténderat ei David: & óbtulit David holocauſta, & pacífica coram Dómino. Cùmque compleſſet ófferens holocauſta & pacífica, benedíxit pópulo in nómine Dómini exercítuum. Et partítus eſt univerſæ multitúdini Iſraël, tam viro quàm mulíeri, ſíngulis collýridam panis unam, & aſſatúram búbulæ carnis unam, & símilam frixam óleo: & ábiit omnis pópulus, unuſquiſque in domum ſuam.

LECTIO III. *v.* 20.

David à Michol irridetur.

REverſúſque eſt David ut benedíceret dómui ſuæ: & egreſſa Michol fília Saül in occurſum David, ait: Quàm glorióſus fuit hódiè rex Iſraël, diſcoopériens ſe ante ancillas ſervórum ſuórum, & nu-

dátus eſt, quaſi ſi nudétur unus de ſcurris. Dixítque David ad Michol: Ante Dóminum, qui elégit me pótiùs quàm patrem tuum, & quàm omnem domum ejus, & præcépit mihi ut eſſem dux ſuper pópulum Dómini in Iſraël, & ludam, & vilior fiam plùs quàm factus ſum: & ero húmilis in óculis meis, & cum ancillis, de quibus locúta es, glorióſior apparébo. Igitur Michol fíliæ Saül non eſt natus fílius.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *An.* 816. *lib.* 1. *cap.* 137. *circa medium.*

PSalmi in Ecclésia non curſim, & inordinátis vócibus, ſed planè ac dilúcidè, & cum compunctióne cordis recitentur: ut & recitántium mens illórum dulcédine paſcátur, & audiéntium aures illórum pronuntiatióne demulceantur.

FERIA TERTIA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 7. 1.

Davidem de ædificando templo meditantem Deus cohibet.

FActum eſt autem cùm ſediſſet rex in domo ſua, & Dóminus dediſſet ei réquiem úndique ab univerſis inimícis ſuis, dixit ad Nathan Prophétam: Vidéſne quòd ego hábitem in domo cédrina, & Arca Dei póſita ſit in médio péllium? Dixítque Nathan ad regem: Omne quod eſt in corde tuo, vade, fac: quia Dóminus tecum eſt. Factum eſt autem in illa nocte: & ecce ſermo Dómini ad Nathan, dicens: Vade, & lóquere ad ſervum meum David: Hæc dicit Dóminus: Nunquid tu ædificábis mihi domum ad habitandum? Neque enim habitávi in domo, ex die illa quâ edúxi fílios Iſraël de Terra Ægypti, uſque in diem hanc: ſed ambulábam in tabernáculo, & in tentório. Per cuncta loca, quæ transívi cum ómnibus fíliis Iſraël, nunquid loquens locútus ſum ad unam de tríbubus Iſraël, cui præcépi ut paſceret pópulum meum Iſraël, dicens: Quare non ædificaſti mihi domum cédrinam?

LECTIO II. *v.* 8.

Davidi promittitur filius domum Dei ædificaturus.

NUnc hæc dices ſervo meo David: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Ego tuli te de páſcuis ſequentem greges, ut eſſes dux ſuper pópulum meum Iſraël: & fui tecum in ómnibus ubicunque ambulaſti, & interféci univerſos inimícos tuos à fácie tua: fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui ſunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Iſraël, & plantábo eum, & habi-

tábit ſub eo, & non turbábitur ámpliùs : nec addent fílii iniquitátis ut afflígant eum ſicut priùs, ex die quâ conſtítui júdices ſuper pópulum meum Iſraël : & réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis. Prædicítque tibi Dóminus, quòd domum fáciat tibi Dóminus. Cùmque compléti fúerint dies tui, & dormíeris cum pátribus tuis, ſuſcitábo ſemen tuum poſt te, quod egrediétur de útero tuo, & firmábo regnum ejus. Ipſe ædificábit domum nómini meo, & ſtabíliam thronum regni ejus uſque in ſempiternum. Ego ero ei in patrem, & ipſe erit mihi in fílium : qui ſi iníquè áliquid géſſerit, árguam eum in virga viróorum, & in plagis filiórum hóminum. Miſericórdiam autem meam non áuferam ab eo, ſicut ábſtuli à Saül, quem amóvi à fácie mea. Et fidélis erit domus tua, & regnum tuum uſque in æternum ante fáciem tuam, & thronus tuus erit firmus júgiter.

LECTIO III. *v.* 17.

Davidis gratitudo.

SEcundùm omnia verba hæc, & juxta univerſam viſiónem iſtam, ſic locútus eſt Nathan ad David. Ingreſſus eſt autem rex David, & ſedit coram Dómino, & dixit : Quis ego ſum, Dómine Deus, & *quæ domus* mea, quia adduxiſti me hucuſque ? ſed & hoc parum viſum eſt in conſpectu tuo, Dómine Deus, niſi loqueréris étiam de domo ſervi tui in longinquum : iſta eſt enim lex Adam, Dómine Deus. Quid ergo áddere póterit adhuc David, ut loquátur ad te ? tu enim ſcis ſervum tuum, Dómine Deus. Propter verbum tuum, & ſecundùm cor tuum feciſti ómnia magnália hæc, ita ut notum fáceres ſervo tuo. Idcircò magnificátus es, Dómine Deus, quia non eſt ſimilis tui, neque eſt Deus extra te, in ómnibus quæ audívimus áuribus noſtris. Quæ eſt autem, ut pópulus tuus Iſraël, gens in terra, propter quam ivit Deus, ut redímeret eam ſibi in pópulum, & póneret ſibi nomen, faceréſque eis magnália, & horribília ſuper terram à fácie pópuli tui, quem redemiſti tibi in Ægypto, gentem, & deum ejus.

CANON.

Ex Concílio Trevirenſi ſecundo.

Ann. 1549. *Tit.* 6. *de Horis Canonicis.*

STatúimus ut laudes divínæ per ſíngulas horas non curſim ac feſtinanter, ſed tractim, ſervátis intervallis decéntibus, ratióne diérum Feſtórum reverenter & alácriter abſolvantur.

FERIA QUARTA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 8. 1.

David quatuor Nationes debellat.

FActum eſt autem poſt hæc, percuſſit David Philíſthiim, & humiliávit eos; & tulit David Frenum tribúti de manu Philíſthiim. Et percuſſit Moab, & menſus eſt eos funículo, coæquans terræ: menſus eſt autem duos funículos, unum ad occidendum, & unum ad vivificandum: factúſque eſt Moab David ſérviens ſub tribúto. Et percuſſit David Adarézer fílium Rohob regem Soba, quando profectus eſt ut dominarétur ſuper flumen Euphráten. Et captis David ex parte ejus mille ſeptingéntis equítibus, & viginti míllibus péditum, ſubnervávit omnes jugáles cúrruum: derelíquit autem ex eis centum currus. Venit quoque Sýria Damaſci, ut præſídium ferret Adarézer regi Soba: & percuſſit David de Sýria viginti duo míllia virórum. Et póſuit David præſídium in Sýria Damaſci: factáque eſt Sýria David ſérviens ſub tribúto: ſervavítque Dóminus David in ómnibus ad quæcunque profectus eſt. Et tulit David arma aúrea quæ habébant ſervi Adarézer, & détulit eà in Jeruſalem. Et de Bete & de Beroth, civitátibus Adarézer, tulit rex David æs multum nimis.

LECTIO II. *v.* 9.

Thoü congratulatur, & munera mittit Davidi.

AUdivit autem Thoü rex Emath, quòd percuſſiſſet David omne robur Adarézer. Et miſit Thoü Joram fílium ſuum ad regem David, ut ſalutáret eum congrátulans, & grátias ágeret: eò quòd expugnaſſet Adarézer, & percuſſiſſet eum. Hoſtis quippe erat Thoü Adarézer, & in manu ejus erant vaſa aúrea, & vaſa argéntea, & vaſa ærea: quæ & ipſa ſanctificávit rex David Dómino, cum argento & auro, quæ ſanctificáverat de univerſis Géntibus, quas ſubégerat, de Sýria, & Moab, & fíliis Ammon, & Philíſthiim, & Amalec, & de manúbiis Adarézer fílii Rohob regis Soba.

LECTIO III. *v.* 13.

David principes inſtituit, & arces præſidiis munit.

FEcit quoque ſibi David nomen, cùm reverterétur captâ Sýriâ in Valle Salinárum, cæſis decem & octo míllibus: & póſuit in Idumæa cuſtódes, ſtatuítque præſídium: & facta eſt univerſa Idumæa ſérviens David, & ſervávit Dóminus David in ómnibus ad quæcunque profectus eſt. Et regnávit David ſuper omnem Iſraël: faciébat

quoque David judícium & juſtítiam omni pópulo ſuo. Joab autem fílius Sárviæ erat ſuper exércitum: porrò Jóſaphat fílius Ahílud erat à commentáriis: & Sadoc fílius Achítob, & Achímelec fílius Abíathar, erant ſacerdótes: & Saraías, Scriba: Banaías autem fílius Jóiadæ, ſuper Ceréthi & Pheléti: fílii autem David ſacerdótes erant.

℞. Bénedic, ánima mea, Dómino: noli oblivíſci omnes retributiónes ejus. * Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. *Pſ.* 102. *v.* 2. 3. ℣. Non volentis, neque currentis, ſed miſerentis eſt Dei. *Rom.* 9. 16. * Qui. ℣. Glória. * Qui.

CANON.

Ex Concílio Cameracenſi. *Ann.* 1563. *Tit.* 6. *de Officio divino*, *Cap.* 3.

SIc canátur & à Clero, ac Presbýtero, & réliquis, ut non tantùm aures voluptátem, ſed mentes utilitátem cápiant.

FERIA QUINTA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 4. 4. & 9. 1.

Miphiboſeth.

ERat autem Jónathæ fílio Saül fílius débilis pédibus: quinquennis enim fuit, quando venit núntius de Saül & Jónatha ex Jézraël. Tollens ítaque eum nutrix ſua, fugit: cùmque feſtináret, ut fúgeret, cécidit, & claudus effectus eſt: habuítque vocábulum Miphíboſeth. Et dixit David: Putáſne eſt áliquis qui remánſerit de domo Saül, ut fáciam cum eo miſericórdiam propter Jónatham. Erat autem de domo Saül ſervus, nómine Siba: quem cùm vocaſſet rex ad ſe, dixit ei: Tune es Siba? Et ille reſpondit: Ego ſum ſervus tuus. Et ait rex: Nunquid ſúpereſt áliquis de domo Saül, ut fáciam cum eo miſericórdiam Dei? Dixítque Siba regi: Súpereſt fílius Jónathæ, débilis pédibus. Ubi, inquit, eſt? Et Siba ad regem: Ecce, ait, in domo eſt Machir fílii Ammiel, in Lódabar.

LECTIO II. ℣. 5.

David accerſit Miphiboſeth.

MIſit ergo rex David, & tulit eum de domo Machir fílii Ammiel, de Lódabar. Cùm autem veniſſet Miphíboſeth fílius Jónathæ fílii Saül, ad David, córruit in fáciem ſuam, & adorávit. Dixítque David: Miphíboſeth? Qui reſpondit: Adſum ſervus tuus. Et ait ei David: Ne tímeas, quia fáciens fáciam in te miſericórdiam propter Jónatham patrem tuum, & reſtítuam tibi omnes agros Saül patris tui, & tu cómedes panem in menſa mea ſemper. Qui adórans eum, dixit: Quis

ego ſum ſervus tuus, quóniam reſpexiſti ſuper canem mórtuum ſímilem mei?

LECTIO III. *v. 9.*

David Sibæ commendat Miphiboſeth.

VOcávit ítaque rex Sibam púerum Saül, & dixit ei: Omnia quæcunque fuérunt Saül, & univerſam domum ejus dedi fílio dómini tui. Operáre ígitur ei terram tu, & fílii tui, & ſervi tui: & ínferes fílio dómini tui cibos ut alátur: Miphíboſeth autem fílius dómini tui cómedet ſemper panem ſuper menſam meam. Erant autem Sibæ quíndecim fílii, & viginti ſervi. Dixítque Siba ad regem: Sicut juſsiſti, dómine mi rex, ſervo tuo, ſic fáciet ſervus tuus; & Miphíboſeth cómedet ſuper menſam meam, quaſi unus de fíliis regis. Habébat autem Miphíboſeth fílium párvulum nómine Micha: omnis verò cognátio domûs Sibæ ſerviébat Miphíboſeth. Porrò Miphíboſeth habitábat in Jerúſalem; quia de menſa regis júgiter veſcebátur: & erat claudus utróque pede.

CANON.

Ex Concílio Trevirenſi ſecundo.

Ann. 1549. *Cap.* 6. *de Horis Canonicis.*

OMnes, qui Horis Canónicis perſolvendis deputáti ſunt, dent óperam ut collectis ánimis, quoad fíeri poteſt, débitum penſum abſolvant, nec ita ſe hábeant ut dùm voce pſallunt, quidvis pótiùs quàm Deum, ánimo cogitáre videantur.

FERIA SEXTA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 10. 1.

Davidis legati ab Hanon injurioſè habiti.

FActum eſt autem poſt hæc, ut moreréтur rex filiórum Ammon, & regnávit Hanon fílius ejus pro eo. Dixítque David: Fáciam misericórdiam cum Hanon fílio Naas, ſicut fecit pater ejus mecùm miſericórdiam. Miſit ergo David, conſólans eum per ſervos ſuos ſuper patris intéritu. Cùm autem veniſſent ſervi David in terram filiórum Ammon, dixérunt príncipes filiórum Ammon ad Hanon dóminum ſuum, Putas quòd propter honórem patris tui míſerit David ad te conſolatóres, & non ideò ut inveſtigáret, & exploráret civitátem, & evérteret eam, miſit David ſervos ſuos ad te? Tulit ítaque Hanon ſervos David, raſítque dimídiam partem barbæ eórum, & præſcídit veſtes eórum médias uſque ad nates, & dimíſit eos. Quod cùm nuntiátum eſſet David, miſit

in occurſum eórum: erant enim viri confúſi túrpiter valdè, & mandávit eis David: Manéte in Jéricho, donec creſcat barba veſtra, & tunc revertímini.

LECTIO II. *v. 6.*

Paratur pugna.

VIdentes autem filii Ammon quòd injúriam feciſſent David, miſérunt, & conduxérunt mercéde Syrum Rohob, & Syrum Soba, viginti míllia péditum, & à rege Máacha mille viros, & ab Iſtob duódecim míllia virórum. Quod cùm audiſſet David, miſit Joab & omnem exércitum bellatórum. Egreſſi ſunt ergo filii Ammon, & direxérunt áciem ante ipſum intróitum portæ: Syrus autem Soba, & Rohob, & Iſtob, & Máacha, ſeorſum erant in campo. Videns igitur Joab quòd præparátum eſſet adversùm ſe prælium, & ex adverſo, & poſt tergum, elégit ex ómnibus electis Iſraël, & inſtrúxit áciem contra Syrum: réliquam autem partem pópuli trádidit Abíſaï fratri ſuo, qui diréxit áciem adversùs fílios Ammon. Et ait Joab: Si prævalúerint adversùm me Syri, eris mihi in adjutórium: ſi autem filii Ammon prævalúerint adversùm te, auxiliábor tibi. Eſto vir fortis, & pugnémus pro pópulo noſtro, & civitáte Dei noſtri: Dóminus autem fáciet quod bonum eſt in conſpectu ſuo.

LECTIO III. *v. 13.*

Hoſtium tres exercitus fugiunt à facie Iſraël.

INiit ítaque Joab, & pópulus qui erat cum eo, certámen contra Syros: qui ſtatim fugérunt à fácie ejus. Fílii autem Ammon videntes quia fugiſſent Syri, fugérunt & ipſi à fácie Abíſaï, & ingreſſi ſunt civitátem: reverſúſque eſt Joab à fíliis Ammon, & venit Jerúſalem. Videntes ígitur Syri quóniam corruiſſent coram Iſraël, congregáti ſunt páriter. Miſítque Adarézer, & edúxit Syros qui erant trans flúvium, & addúxit eórum exércitum: Sobach autem, magiſter milítiæ Adarézer, erat princeps eórum. Quod cùm nuntiátum eſſet David, contráxit omnem Iſraélem, & tranſívit Jordánem, veníṫque in Helam: & direxérunt áciem Syri ex adverſo David, & pugnavérunt contra eum. Fugerúntque Syri à fácie Iſraël, & occídit David de Syris ſeptingentos currus, & quadraginta míllia équitum: & Sobach príncipem milítiæ percuſſit: qui ſtatim mórtuus eſt. Videntes autem univerſi reges, qui erant in præſídio Adarézer, ſe victos eſſe ab Iſraël, expavérunt, & fugérunt quinquaginta & octo míllia coram Iſraël. Et fecérunt pacem

cum Iſraël: & ſerviérunt eis, timuerúntque Syri auxílium præbére ultrà fíliis Ammon.

CANON.

Ex Concílio Trevirenſi ſecundo.

Ann. 1549. Cap. 6. de Horis Canonicis.

NOn clamans, ſed amans cantat in aure Dei; audit enim ille vocem cordis, ſine qua ſonum oris contemnit: quare videndum eſt ut, qui ſpíritu pſallunt, & mente pſallant.

SABBATO.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* II. I.

Davidis peccatum.

FActum eſt autem, verſente anno, eo témpore quo ſolent reges ad bella procédere, miſit David Joab, & ſervos ſuos cum eo, & univerſum Iſraël, & vaſtavérunt fílios Ammon, & obſedérunt Rabba: David autem remanſit in Jeruſalem. Dùm hæc agerentur, áccidit ut ſúrgeret David de ſtrato ſuo poſt merídiem, & deambuláret in ſolário domûs régiæ: vidítque mulíerem ſe lavantem ex adverſo ſuper ſolárium ſuum: erat autem múlier pulchra valdè. Miſit ergo rex, & requiſívit quæ eſſet múlier. Nuntiatúmque eſt ei, quòd ipſa eſſet Bethſabée fília Elíam, uxor Uríæ Hethæi. Miſſis ítaque David núntiis, tulit eam, & reverſa eſt in domum ſuam concepto fœtu. Mitténſque nuntiávit David, & ait: Concépi. Miſit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uríam Hethæum. Miſítque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David. Quæſivítque David quàm rectè ágeret Joab, & pópulus, & quómodò adminiſtrarétur bellum.

LECTIO II. *v.* 8.

Mors Uriæ parata.

DIxit David ad Uríam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egreſſus eſt Urías de domo regis, ſecutúſque eſt eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domûs régiæ cum áliis ſervis dómini ſui, & non deſcendit ad domum ſuam. Nuntiatúmque eſt David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum ſuam. Et ait David ad Uríam: Nunquid non de via veniſti? quare non deſcendiſti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei, & Iſraël, & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & ſervi dómini mei ſuper fáciem terræ manent: & ego ingrédiar domum meam, ut cómedam, & bibam, & dórmiam cum uxóre mea? per ſalú-

tem tuam, & per ſalútem ánimæ tuæ, non fáciam rem hanc. Ait ergo David ad Uríam: Mane hìc étiam hódiè, & cras dimittam te. Manſit Urías in Jeruſalem in die illa & áltera: & vocávit eum David ut comédere coram ſe & bíberet, & inebriávit eum: qui egreſſus véſperè, dormívit in ſtrato ſuo cum ſervis dómini ſui, & in domum ſuam non deſcendit. Factum eſt ergo manè, & ſcripſit David epíſtolam ad Joab: miſítque per manum Uríæ, ſcribens in epíſtola: Pónite Uríam ex adverſo belli, ubi fortíſſimum eſt prǽlium: & derelínquite eum, ut percuſſus intéreat. Igitur cùm Joab obſidéret urbem, póſuit Uríam in loco ubi ſciébat viros eſſe fortíſſimos. Egreſſíque viri de civitáte, bellábant adversùm Joab, & cecidérunt de pópulo ſervórum David, & mórtuus eſt étiam Urías Hethǽus.

LECTIO III. v. 18.

Davidis matrimonium cum Bethſabee.

MIſit ítaque Joab, & nuntiávit David ómnia verba prǽlii: præcepítque núntio, dicens: Cùm compléveris univerſos ſermónes belli ad regem, dices: Etiam ſervus tuus Urías Hethǽus occúbuit. Abiit ergo núntius, & venit, & narrávit David ómnia quæ ei præcéperat Joab. Et dixit núntius ad David: Prævaluérunt adversùm nos viri, & egreſſi ſunt ad nos in agrum; nos autem facto ímpetu perſecúti eos ſumus uſque ad portam civitátis. Et direxérunt jácula ſagittárii ad ſervos tuos ex muro déſuper: mortuíque ſunt de ſervis regis; quin étiam ſervus tuus Urías Hethǽus mórtuus eſt. Et dixit David ad núntium: Hæc dices Joab: Non te frangat iſta res: várius enim eventus eſt belli; nunc hunc, & nunc illum conſúmit gládius: conforta bellatóres tuos adversùs urbem, ut déſtruas eam, & exhortáre eos. Audívit autem uxor Uríæ, quòd mórtuus eſſet Urías vir ſuus, & planxit eum. Tranſacto autem luctu, miſit David, & intro-dúxit eam in domum ſuam, & facta eſt ei uxor, pepe-rítque ei fílium; & diſplícuit verbum hoc quod fécerat David, coram Dómino.

CANON,

Ex Concílio Aquiſgranenſi.
An. 816. *Lib.* 1. *Can.* 131.

STudendum ſolerter ut, cùm Eccléſiam vel ad divínæ laudis débita ſolvenda, vel ad agenda Miſſárum ſolémnia intrámus, ſemper angélicæ præſéntiæ mémores, cum timóre & veneratióne competenti, cœleſte compleámus Officium.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d.

Dixit David ad Deum : Peccávi nimis : óbſecro, aufer iniquitátem ſervi tui, quia inſipienter egi. 1. *Paral.* 21. 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA OCTAVA POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 12. 1.

Nathan Davidi proponit parabolam.

Miſit Dóminus Nathan ad David : qui cùm veniſſet ad eum, dixit ei : Duo viri erant in civitáte una, unus dives, & alter pauper. Dives habébat oves, & boves plúrimos valdè. Pauper autem nihil habébat omnínò, præter ovem unam párvulam, quam émerat & nutríerat, & quæ créverat apud eum cum fíliis ejus ſimul de pane illíus cómedens, & de cálice ejus bibens & in ſinu illíus dórmiens : erátque illi ſicut fília. Cùm autem peregrínus quidam veniſſet ad dívitem, parcens ille ſúmere de óvibus & de bobus ſuis, ut exhibéret convívium peregríno illi, qui vénerat ad ſe, tulit ovem viri páuperis, & præparávit cibos hómini qui vénerat ad ſe. Irátus autem indignatióne David adversùs hóminem illum ni mis, dixit ad Nathan : Vivit Dóminus, quóniam fílius mortis eſt vir, qui fecit hoc. Ovem reddet in quadruplum, eò quòd fécerit verbum iſtud, & non pepércerit.

℟. Dírige me in veritáte tua, & doce me, Dómine ; * Quia tu es Deus Salvátor meus. *Pſ.* 24. 5. ℣. Dómine, ſalvum me fac. *Matth.* 14. 30. * Quia.

LECTIO II. *v.* 7.

Nathan aperit ſenſum parabolæ.

Dixit autem Nathan ad David : Tu es ille vir : Hæc dicit Dóminus Deus Iſraël : Ego unxi te in regem ſuper Iſraël, & ego érui te de manu Saül, & dedi tibi domum dómini tui, & uxóres dómini tui in ſinu tuo, dedíque tibi domum Iſraël & Juda : & ſi parva ſunt iſta adjíciam tibi multò majóra. Quare ergo contempſiſti verbum Dómini, ut fáceres malum in conſpectu meo ? Uríam Hethæum percuſſiſti gládio, & uxórem illíus accepiſti in uxórem tibi, & interfeciſti eum gládio filiórum Ammon. Quamóbrem non recédet gládius de domo tua uſque in ſempiternum, eò quòd deſpéxeris me, & túleris uxórem Svíæ Hethæi, ut eſſet uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus : Ecce, ego ſuſcitábo ſuper te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dor-

miet cum uxóribus tuis in óculis Solis hujus. Tu enim feciſti abſcónditè: ego autem fáciam verbum iſtud in conſpectu omnis Iſraël, & in conſpectu Solis.

℟. In veritáte cómperi, * Quia in omni Gente qui timet Deum, & operátur juſtítiam, acceptus eſt illi. *Act.* 10. *v.* 34. 35. ℣. Veníte, filii, audíte me, timórem Dómini docébo vos. *Pſal.* 33. 12. * Quia.

LECTIO III. *v.* 13.

Deus Davidi parcens filii mortem annuntiat.

DIxit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránſtulit peccátum tuum: non moriéris. Verúmtamen quóniam blaſphemáre feciſti inimícos Dómini, propter verbum hoc, fílius, qui natus eſt tibi, morte moriétur. Et reverſus eſt Nathan in domum ſuam. Percuſſit quoque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, & deſperátus eſt. Deprecatúſque eſt David Dóminum pro párvulo: & jejunávit David in jejúnio, & ingreſſus ſeorſum, jácuit ſuper terram. Venérunt autem ſeniores domûs ejus, cogentes eum ut ſúrgeret de terra: qui nóluit, nec comédit cum eis cibum.

℟. Tímeat Dóminum omnis terra: * Ecce óculi Dómini ſuper metuentes eum. *Pſ.* 32. *v.* 8. 18. ℣. Timéte Dóminum, & date illi honórem. *Apoc.* 14. 7. * Ecce. ℣. Glória. * Ecce.

IN II. NOCTURNO.

De libro Eccleſiáſtici.

LECTIO IV. *Cap.* 47. 1.

David electus à Domino.

SUrréxit Nathan Prophéta in diébus David. Et quaſi adeps ſeparátus à carne, ſic David à fíliis Iſraël. Cum leónibus luſit quaſi cum agnis: & in urſis ſimíliter fecit ſicut in agnis óvium in juventúte ſua. Nunquid non occídit gigantem, & ábſtulit oppróbrium de Gente? In tollendo manum, ſaxo fundæ dejécit exultatiónem Góliæ: Nam invocávit Dóminum omnipoténtem, & dedit in déxtera ejus tóllere hóminem fortem in bello, exaltáre cornu Gentis ſuæ. Sic in decem míllibus glorificávit eum, & laudávit eum in benedictiónibus Dómini, in offerendo illi corónam glóriæ. Contrívit enim inimícos úndique, & extirpávit Philiſthiim contrários uſque in hodiernum diem: contrívit cornu ipſórum uſque in ætérnum.

℟. Sanctum & terríbile nomen ejus: * Inítium ſapiéntiæ timor Dómini. *Pſ* 110. 10. ℣. Omnes honoráte, Deum timéte. 1. *Petr.* 2. 17. * Inítium.

LECTIO V. v. 9.

David in omni opere laudans Deum.

IN omni ópere dedit confeſſiónem Sancto, & Excelſo in verbo glóriæ. De omni corde ſuo laudávit Dóminum, & diléxit Deum, qui fecit illum: & dedit illi contra inimícos poténtiam: & ſtare fecit cantóres contra altáre, & in ſono eórum dulces fecit modos. Et dedit in celebratiónibus decus, & ornávit témpora uſque ad conſummatiónem vitæ, ut laudárent nomen ſanctum Dómini, & amplificárent mane Dei ſanctitátem.

℟. Mitte ſapiéntiam, Dómine, à ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret, * Ut ſciam quid acceptum ſit apud te. *Sap.* 9. 10. ℣. Dómine, da mihi hanc aquam ſalientem in vitam ætérnam. *Joan.* 4. 14. * Ut ſciam.

LECTIO VI. v. 14.

Commendatur ſapientia Salomonis.

DOminus purgávit peccáta ipsíus, & exaltávit in ætérnum cornu ejus: & dedit illi teſtaméntum regni, & ſedem glóriæ in Iſraël. Poſt ipſum ſurréxit fílius ſenſátus, & propter illum dejécit omnem poténtiam inimicórum. Sálomon imperávit in diébus pacis, cui ſubjécit Deus omnes hoſtes, ut cónderet domum in nómine ſuo, & paráret ſanctitátem in ſempitérnum: quemádmodum erudítus es in juventúte tua, & implétus es, quaſi flumen, ſapiéntiâ, & terram retéxit ánima tua. Et repleſti in comparatiónibus ænígmata: ad ínſulas longè divulgátum eſt nomen tuum, & diléctus es in pace tua.

℟. Miſericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas, & * In timóre Dómini declinátur à malo. *Prov.* 16. 6. ℣. Cum metu & tremóre veſtram ſalútem operámini. *Philipp.* 2. 12. * In timóre. ℣. Glória. * In timóre.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

LECTIO VII. *Cap.* 6. 1.

In ſpiritu lenitatis corripiendum.

FRatres, & ſi præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto, vos, qui ſpirituáles eſtis, hujúſmodi inſtrúite in ſpíritu lenitátis, conſíderans teipſum, ne & tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, & ſic adimplébitis legem Chriſti. Nam ſi quis exíſtimat ſe áliquid eſſe cùm nihil ſit, ipſe ſe ſedúcit. Opus autem ſuum probet unuſquíſque, & ſic in ſemetipſo tantùm glóriam habébit, & non in áltero. Unuſquíſque enim onus ſuum portábit.

℟. Dóminus pars hereditátis meæ & cálicis

mei : * Tu es qui reſtítues hereditátem meam mihi. *Pſal.* 15. 5. ℣. Benedictus Deus qui regenerávit nos in hereditátem incorruptíbilem. 1. *Pet.* 1. 3. * Tu es.

De Epíſtola prima beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO VIII. *Cap.* 1. 6.

Deus parcit confitenti.

SI dixérimus quóniam ſocietátem habémus cum Deo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, ſicut & ipſe eſt in luce; ſocietátem habémus ad ínvicem, & ſanguis Jeſu Chriſti, fílii ejus, emundàt nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus; ipſi nos ſedúcimus, & véritas in nobis non eſt. Si confiteámur peccáta noſtra; fidélis eſt, & juſtus, ut remittat nobis peccáta noſtra, & emundet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus; mendácem fácimus eum, & verbum ejus non eſt in nobis.

℟. Benedictus Dóminus; quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ : * In ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum. *Pſ.* 27. *v.* 6. 7. ℣. Potens eſt & eis, qui tentantur, auxiliári. *Hebr.* 2. 18. * In ipſo.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 16. 1.

Villicus diffamatus.

IN illo témpore; Dicébat Jeſus ad diſcípulos ſuos : Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum : & hic diffamátus eſt apud illum quaſi diſſipaſſet bona ipsíus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 35. *de verb. Dom.*

MAmmóna iniquitátis divítiæ ſunt ſéculi omnes, undecunque ſint. Undecunque enim congregentur, mammóna iniquitátis eſt, id eſt, divítiæ ſunt iniquitátis. Quid eſt, divítiæ ſunt iniquitátis? Pecúnia eſt, quam nómine divitiárum appellat iníquitas. Si enim veras divítias quæris, áliæ ſunt. Tálibus Job nudus abundábat, quando in Deum cor plenum habébat, & laudes Deo, pérditis ómnibus rebus, tanquam gemmas pretioſíſſimas proferébat. Ipſæ ſunt veræ divítiæ; Iſtæ autem ab iniquitáte appellantur divítiæ. Habes illas, non reprehendo : heréditas venit, pater tuus dives fuit, & dimíſit tibi : honeſtè acquiſiſti, de juſtis labóribus plenam domum habes, non reprehendo : Tamen, étiam ſic noli illas dícere

divítias; nam ſi dicis illas divítias, amábis illas, & ſi amáveris illas, períbis cum illis. Perde, ne péreas: dona, ut acquíras: fémina, ut metas.

℟. Víllicus diffamátus eſt apud dívitem, quaſi diſſipaſſet bona ipsíus; & ait illi: Quid hoc aúdio de te? * Redde ratiónem villicatiónis tuæ; jam enim non póteris villicáre. *Luc.* 16. *v.* 1. 2. ℣. Exiſtimaſti, iníque, quòd ero tui símilis: árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam. *Pſ.* 49 21. * Redde. ℣. Glória. * Redde.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. e. Ait víllicus intra ſe: Quid fáciam, quia dóminus meus aufert à me villicatiónem? fódere non váleo; mendicáre erubéſco: ſcio quid fáciam, ut, cùm amótus fúero à villicatióne recípiant me in domos ſuas. *Luc.* 16. *v.* 3. 4.

Oratio.

LArgíre nobis, quǽſumus Dómine, ſemper Spíritum cogitandi quæ recta ſunt, propítius & agendi: ut, qui ſine te eſſe non póſſumus, ſecundùm te vívere valeámus. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Bituricenſi. *Ann.* 1584. *Tit. de adorando Deo. Can.* 8.

INtroeuntes Ecclésiam, divíni Offícii ſive celebrandi, ſive audiendi grátiâ, frontem aquâ benedictâ aſpergant, & ſigno crucis ſeſe múniant, ac genu flexo adórent, præſertim Clérici ſimul atque chorum ingreſſi erunt.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis, ut, cùm defecéritis, recípiant vos in æterna tabernácula. *Luc.* 16. 9.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 12. 18.

Bethſabee infans moritur.

ACcidit autem die ſéptimâ ut morerétur infans: timuerúntque ſervi David nuntiáre ei quòd mórtuus eſſet párvulus. Dixérunt enim: Ecce cùm párvulus adhuc víveret, loquebámur ad eum, & non audiébat vocem noſtram: quantò magis ſi dixérimus: Mórtuus eſt puer, ſe afflíget? Cùm ergo David vidiſſet ſervos ſuos muſſitantes, intelléxit quòd mórtuus eſſet infántulus: dixítque ad ſervos ſuos: Num mórtuus eſt puer? Qui reſpondérunt ei: Mórtuus eſt. Surréxit ergo David de terra: & lotus, unctúſque eſt: cùmque mutaſſet veſtem, ingreſſus eſt domum Dómini: & adorávit, & venit in domum ſuam, petivítque ut pónerent ei panem, & comédit.

LECTIO II. *v. 21.*

Naſcitur Salomon.

DIxérunt autem ei ſervi ſui: Quis eſt ſermo, quem feciſti? propter infantem, cùm adhuc víveret, jejunaſti & flebas: mórtuo autem púero, ſurrexiſti, & comediſti panem. Qui ait: Propter infantem, dum adhuc víveret, jejunávi & flevi: dicébam enim: Quis ſcit ſi fortè donet eum mihi Dóminus, & vivat infans? nunc autem quia mórtuus eſt, quare jejúnem? numquid pótero revocáre eum ámpliùs? ego vadam magis ad eum: ille verò non revertétur ad me. Et conſolátus eſt David Bethſabée uxórem ſuam, quæ génuit fílium, & vocávit nomen ejus Sálomon, & Dóminus diléxit eum. Miſítque in manu Nathan Prophétæ, & vocávit nomen ejus, Amábilis Dómino, eò quòd dilígeret eum Dóminus.

LECTIO III. *v. 26.*

Rabbath capta.

IGitur pugnábat Joab contra Rabbath filiórum Ammon, & expugnábat urbem régiam. Miſítque Joab núntios ad David, dicens: Dimicávi adversùm Rabbath, & capienda eſt Urbs aquárum. Nunc ígitur cóngrega réliquam partem pópuli, & óbſide civitátem, & cape eam: ne, cùm à me vaſtáta fúerit urbs, nómini meo aſcribátur victória. Congregávit itaque David omnem pópulum, & profectus eſt adversùm Rabbath: cùmque dimicaſſet, cepit eam. Et tulit diadéma regis eórum de cápite ejus, pondo auri taléntum, habens gemmas pretioſíſſimas, & impóſitum eſt ſuper caput David. Sed & prædam civitátis aſportávit multam valdè: pópulum quoque ejus addúcens ſerrávit, & circumégit ſuper eos ferráta carpenta: diviſítque cultris, & tradúxit in typo láterum: ſic fecit univerſis civitátibus filiórum Ammon. Et reverſus eſt David, & omnis exércitus in Jeruſalem.

C A N O N.

Ex Concilio Aquenſi.

Ann. 1585. *Tit. de Choro.*

IN choro Clerus ne vagétur óculis; incompóſito córporis ſitu ne ſtet vel ſédeat.

FERIA TERTIA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* [illegible]

Abſalom fratres ad epulas vocat.

FActum eſt ut tonderentur oves Abſalom & vocávit Abſalom omnes filios regis, veníſtque ad regem, & ait ad eum: Ecce tondentur oves ſervi tui: véniat, oro, rex cum ſervis ſuis ad ſervum ſuum. Dixítque rex ad Abſalom: Noli, fili mi, noli rogáre ut veniá-

mus omnes, & gravémus te. Cùm autem cógeret eum, & noluiſſet ire, benedíxit ei. Et ait Abſalom: Si non vis veníre, véniat, óbſecro, nobiſcum ſaltem Amnon frater meus: dixítque ad eum rex: Non eſt neceſſe ut vadat tecum. Coégit itaque Abſalom eum, & dimiſit cum eo Amnon, & univerſos fílios regis. Fecerátque Abſalom convívium quaſi convívium regis.

LECTIO II. *v.* 28.

Amnon occiditur.

PRæcéperat autem Abſalom púeris ſuis, dicens: Obſerváte cùm temulentus fúerit Amnon vino, & díxero vobis: Percútite eum, & interfícite, nolíte timére: ego enim ſum qui præcípio vobis: roborámini, & eſtóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri Abſalom adversùm Amnon, ſicut præcéperat eis Abſalom. Surgentéſque omnes fílii regis aſcendérunt ſínguli mulas ſuas, & fugérunt. Cùmque adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens: Percuſſit Abſalom omnes fílios regis, & non remanſit ex eis ſaltem unus. Surréxit itaque rex, & ſcidit veſtimenta ſua: & cécidit ſuper terram, & omnes ſervi illíus, qui aſſiſtébant ei, ſcidérunt veſtimenta ſua. Reſpondens autem Jónadab, dixit: *Ne æſtimet dóminus meus rex*, quòd omnes púeri fílii regis occíſi ſint: Amnon ſolus mórtuus eſt.

LECTIO III. *v.* 34.

Abſalom fugit in Geſſur.

FUgit autem Abſalom: & elevávit puer ſpeculátor óculos ſuos, & aſpéxit: & ecce pópulus multus veniébat per iter dévium ex látere montis. Dixit autem Jónadab ad regem: Ecce fílii regis adſunt: juxta verbum ſervi tui ſic factum eſt. Cùmque ceſſaſſet loqui, apparuérunt & fílii regis: & intrantes levavérunt vocem ſuam, & flevérunt: ſed & rex & omnes ſervi ejus flevérunt plorátu magno nimis. Porrò Abſalom fúgiens, ábiit ad Tholómaï fílium Ammiud regem Geſſur. Luxit ergo David fílium ſuum cunctis diébus. Abſalom autem cùm fugiſſet, & veniſſet in Geſſur, fuit ibi tribus annis. Ceſſavítque rex David pérſequi Abſalom, eò quòd conſolátus eſſet ſuper Amnon intéritu.

CANON.

Ex Concílio Bituricenſi. *Anno* 1584. *Tit.* 12. *de celebrand. divin. Offic.*

Can. 12.

OMnes Eccleſiáſtici étiam Beneficiáti Horas Canónicas attentè ac diſtinctè dicant, depóſitâ ſollicitúdine ſeculári, nulláque collóquia intermíſceant, ac Deum precatúri locum hujuſcémodi ſibi déligant, in quo à pietáte ac

votióne non abducan-
r.

peccet, & non redúcat ejectum ſuum?

FERIA QUARTA.

De libro ſecundo Regum.

Lectio I. *Cap. 14. 4.*

Mulier à Joab miſſa ad regem.

CUm ingreſſa fuiſſet múlier Thecuítis ad regem, cécidit coram eo ſuper terram; & adorávit, & dixit: Serva me rex. Et ait ad eam rex: Quid cauſæ habes? Quæ reſpondit: Heu, múlier vídua ego ſum: mórtuus eſt enim vir meus. Et ancillæ tuæ erant duo fílii: qui rixáti ſunt adversùm ſe in agro, nullúſque erat qui eos prohibére poſſet: & percuſſit alter álterum, & interfécit eum. Et ecce conſurgens univerſa cognátio adversùm ancillam tuam, dicit: Trade eum qui percuſſit fratrem ſuum, ut occidámus eum pro ánima fratris ſui quem interfécit, & deleámus herédem: & quærunt extínguere ſcintillam meam, quæ relicta eſt, ut non ſuperſit viro meo nomen, & relíquiæ ſuper terram. Et ait rex ad mulíerem: Vivit Dóminus, quia non cadet de capillis fílii tui ſuper terram. Dixítque múlier: Quare cogitaſti hujuſcémodi rem contra pópulum Dei, & locútus eſt rex verbum iſtud, ut

Lectio II. *v. 18.*

Rex calliditatem Joab detegit.

REſpondens rex dixit ad mulíerem: Ne abſcondas à me verbum, quod te intérrogo. Dixítque ei múlier: Lóquere, dómine mi rex. Et ait rex: Nunquid manus Joab tecum eſt in ómnibus iſtis? Reſpondit múlier, & ait: Per ſalútem ánimæ tuæ, dómine mi rex, nec ad ſiniſtram, nec ad déxteram eſt, ex ómnibus his, quæ locútus eſt dóminus meus rex: ſervus enim tuus Joab, ipſe præcépit mihi, & ipſe póſuit in os ancillæ tuæ ómnia verba hæc: ut vérterem figúram ſermónis hujus, ſervus tuus Joab præcépit iſtud: tu autem, dómine mi rex, ſápiens es, ſicut habet ſapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia ſuper terram.

Lectio III *v. 21.*

Rex revocat Abſalom.

AIt rex ad Joab: Ecce placátus feci verbum tuum: vade ergo, & révoca púerum Abſalom. Cadénſque Joab ſuper fáciem ſuam in terram, adorávit & benedíxit regi: & dixit Joab: Hódiè intelléxit ſervus tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, dómine mi rex: feciſti enim ſermónem ſervi tui. Surréxit ergo Joab & ábiit in Geſſur, & addúxit Abſalom in Jerú-

ſalem. Dixit autem rex : Revertátur in domum ſuam, & fáciem meam non vídeat. Reverſus eſt ítaque Abſalom in domum ſuam, & fáciem regis non vidit. Porrò ſicut Abſalom, vir non erat pulcher in omni Iſraël, & decórus nimis : à veſtígio pedis uſque ad vérticem non erat in eo ulla mácula. Et quando tondébant capillum (ſemel autem in anno tondebátur, quia gravábat eum cæſáries) ponderábat capillos cápitis ſui ducentis ſiclis, póndere público.

℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abſcondiſti timéntibus te! * Abſcondes eos in abſcóndito faciéi tuæ. *Pſal.* 30. *v.* 20. 21. ℣. Pater ſancte, ſerva eos in nómine tuo. *Joan.* 17. 11. * Abſcondes. ℣. Glória Patri. * Abſcondes.

CANON.

Ex Concílio Trevirenſi ſecundo.

Anno 1549. *Cap.* 6. *de Horis Canonicis.*

CAveant qui extra chorum Horas privátim legunt, ne ſomnolentè, aut truncátis verbis, aut intrà fauces compreſſo ſpíritu preces demurmuráre; ſed articulátè, diſtinctè, diſertè, & cum attentióne, & íntegrè ómnia pronúntient.

FERIA QUINTA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 14. 28.

Abſalom ſuccendit hordeum Joab.

MAnſit Abſalom in Jerúſalem duóbus annis, & fáciem regis non vidit. Miſit ítaque ad Joab, ut mítteret eum ad regem : qui nóluit veníre ad eum. Cùmque ſecundò miſiſſet, & ille noluiſſet veníre ad eum, dixit ſervis ſuis : Scitis agrum Joab juxta agrum meum, habentem meſſem hórdei : ite ígitur, & ſuccéndite eum igni. Succendérunt ergo ſervi Abſalom ſégetem igni. Et venientes ſervi Joab, ſciſſis véſtibus ſuis, dixérunt : Succendérunt ſervi Abſalom partem agri igni.

LECTIO II. *v.* 31.

Abſalom intrat ad regem.

SUrrexítque Joab, & venit ab Abſalom in domum ejus, & dixit : Quare ſuccendérunt ſervi tui ſégetem meam igni? Et reſpondit Abſalom ad Joab : Miſi ad te óbſecrans ut veníres ad me, & mítterem te ad regem, & díceres ei : Quare veni de Geſſur? mélius mihi erat ibi eſſe : óbſecro ergo ut vídeam fáciem regis : quòd ſi memor eſt iniquitátis meæ, interfíciat me. Ingreſſus ítaque Joab ad regem, nuntiávit ei ómnia : vocatúſque eſt Abſalom, & intrávit ad re-

gem, & adorávit ſuper fáciem terræ coram eo: oſculatúſque eſt rex Abſalom.

Lectio III. *Cap.* 15. 1.

Abſalom conciliat ſibi populum.

Poſt hæc fecit ſibi Abſalom currus, & équites, & quinquaginta viros, qui præcéderent eum. Et mane conſurgens Abſalom, ſtabat juxta intróitum portæ, & omnem virum, qui habébat negótium, ut veníret ad regis judícium, vocábat Abſalom ad ſe, & dicébat: De qua civitáte es tu? Qui reſpóndens aiébat: Ex una tribu Iſraël ego ſum ſervus tuus. Reſpondebátque ei Abſalom: Videntur mihi ſermónes tui boni & juſti. Sed non eſt qui te áudiat conſtitútus à rege: dicebátque Abſalom: Quis me conſtítuat júdicem ſuper terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, & juſtè júdicem? Sed & cum accéderet ad eum homo ut ſalutáret illum, extendébat manum ſuam, & apprehendens, oſculabátur eum. Faciebátque hoc omni Iſraël venienti ad judícium, ut audirétur à rege, & ſollicitábat corda virórum Iſraël.

CANON.

Ex ſancto Auguſtino.

In Pſalmum 48.

Cum laudátis Deum, toti laudáte: cantet vox, cantet vita, cantent facta: non ſola lingua & vox veſtra laudet Deum, ſed & conſciéntia & vita veſtra. Laudámus Deum in Eccléſia, quando congregámur; cum quiſque diſcédit, non ceſſet benè vívere, ſemper laudat Deum.

FERIA SEXTA.

De libro ſecundo Regum.

Lectio I. *Cap.* 15. 7.

Abſalom conjurat adverſus patrem.

Poſt quadraginta annos, dixit Abſalom ad regem David: Vadam, & reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit ſervus tuus, cum eſſet in Geſſur Sýriæ, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Jerúſalem, ſacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David: Vade in pace. Et ſurréxit, & ábiit in Hebron. Miſit autem Abſalom exploratóres in univérſas tribus Iſraël, dicens: Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite: Regnávit Abſalom in Hebron. Porrò cum Abſalom iérunt ducenti viri de Jerúſalem vocáti, euntes ſímplici corde, & cauſam pénitus ignorantes. Accerſívit quoque Abſalom Achítophel Giloníten conſiliárium David, de civitáte ſua Gilo. Cumque immoláret víctimas, facta eſt conjurátio válida, populúſque concurrens augebátur cum Abſalom.

LECTIO II. *v.* 13.

David fugit à furore Abſalom.

VEnit ígitur núntius ad David, dicens: Toto corde univerſus Iſraël ſéquitur Abſalom. Et ait David ſervis ſuis, qui erant cum eo in Jerúſalem: Súrgite, fugiámus: neque enim erit nobis effúgium à fácie Abſalom. Egreſſus eſt ergo rex, & univerſa domus ejus pédibus ſuis: & dereliquit rex decem mulíeres concubínas ad cuſtodiendam domum. Dixit autem rex ad Ethaï Gethæum: Cur venis nobiſcum? revértere, & hábita cum rege, quia peregrínus es, & egreſſus es de loco tuo. Heri veniſti, & hódie compelléris nobiſcum égredi? Et reſpondit Ethaï regi, dicens: Vivit Dóminus, & vivit dóminus meus rex: quóniam in quocunque loco fúeris, dómine mi rex, ſive in morte ſive in vita, ibi erit ſervus tuus. Et ait David Ethaï: Veni, & tranſi. Venit autem & Sadoc Sacerdos, & univerſi Levítæ cum eo, portantes Arcam fœderis Dei, & depoſuérunt Arcam Dei. Et dixit rex ad Sadoc: Reporta Arcam Dei in urbem. O videns, revértere in civitátem in pace.

LECTIO III. *v.* 31.

David mittit Chuſaï in Jeruſalem.

NUntiátum eſt autem David, quòd & Achítophel eſſet in conjuratióne cum Abſalom, dixítque David: Infátua, quæſo, Dómine, consílium Achítophel. Cùmque aſcénderet David ſummitátem montis, in quo adoratúrus erat Dóminum, ecce occurrit ei Chúſaï Arachítes, ſciſſa veſte, & terrâ pleno cápite. Et dixit ei David: Si véneris mecum, eris mihi óneri: ſi autem in civitátem revertáris, & díxeris Abſalom: Servus tuus ſum, rex: ſicut fui ſervus patris tui, ſic ero ſervus tuus: diſſipábis consílium Achítophel. Habes autem tecum Sadoc & Abíathar Sacerdótes: & omne verbum quodcunque audíeris de domo regis, indicábis Sadoc & Abíathar ſacerdótibus. Sunt autem cum eis duo fílii eórum, Achímaas fílius Sadoc, & Jónathas fílius Abíathar: & mittétis per eos ad me omne verbum quod audiéritis. Veniente ergo Chúſaï amíco David in civitátem, Abſalom quoque ingreſſus eſt Jerúſalem.

CANON.

Ex ſancto Auguſtíno.

In Pſalmum 30.

SI orat Pſalmus, oráte; & ſi gemit, gémite; & ſi gratulátur, gaudéte; & ſi ſperat, ſperáte; & ſi timet, timéte: Omnia enim quæ hic conſcripta ſunt, ſpéculum noſtrum ſunt.

SABBATO.

De libro ſecundo Regum.

Lectio I. *Cap.* 16. 5.

Protervus Semei.

Venit ergo rex David uſque ad Bahúrim : & ecce egrediebátur inde vir de cognatióne domûs Saül, nómine Séméï, fílius Gera, procedebátque egrédiens, & maledicébat, mittebátque lápides contra David, & contra univerſos ſervos regis David : omnis autem pópulus, & univerſi bellatóres à dextro, & à ſiniſtro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Séméï cùm maledíceret regi : Egrédere, egrédere vir ſánguinum, & vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univerſum ſánguinem domûs Saül : quóniam invaſiſti regnum pro eo, & dedit Dóminus regnum in manu Abſalom fílii tui : & ecce premunt te mala tua, quóniam vir ſánguinum es.

Lectio II. *v.* 9.

Davidis patientia.

Dixit autem Abíſaï fílius Sárviæ regi : Quare maledícit canis hic mórtuus dómino meo regi ? Vadam, & amputábo caput ejus. Et ait rex : Quid mihi & vobis eſt fílii Sárviæ ? dimíttite eum, ut maledícat : Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David : & quis eſt qui aúdeat dícere, quare ſic fécerit ? Et ait rex Abíſaï, & univerſis ſervis ſuis : Ecce fílius meus, qui egreſſus eſt de útero meo, quærit ánimam meam : quantò magis nunc fílius Jémini ? dimíttite eum, ut maledícat juxta præceptum Dómini : ſi fortè reſpíciat Dóminus afflictiónem meam : & reddat mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodierna. Ambulábat itaque David & ſócii ejus per viam cum eo. Séméï autem per jugum montis ex látere contra illum gradiebátur, maledícens, & mittens lápides adversùm eum, terrámque ſpargens. Venit itaque rex, & univerſus pópulus cum eo laſſus, & refocilláti ſunt ibi.

Lectio III. *v.* 15.

Execranda conſilia Achitophel.

Abſalom autem & omnis pópulus ejus ingreſſi ſunt Jerúſalem, ſed & Achítophel cum eo. Cùm autem veniſſet Chúſaï Arachítes amícus David ad Abſalom, locútus eſt ad eum : Salve rex, ſalve rex. Ad quem Abſalom, Hæc eſt, inquit, grátia tua ad amícum tuum? quare non iviſti cum amíco tuo ? Reſpondítque Chúſaï ad Abſalom: Nequáquam: quia illíus ero, quem elégit Dóminus, & omnis hic pópulus, & univerſus Iſraël, & cum eo manébo. Dixit autem Abſalom ad Achítophel: Iníte conſilium quid ágere de-

beámus. Et ait Achítophel ad Abſalom : Ingrédere ad concubínas patris tui, quas dimíſit ad cuſtodiendam domum : ut cùm audíerit omnis Iſraël quòd fœdáveris patrem tuum, roborentur tecum manus eórum. Conſílium autem Achítophel, quod dabat in diébus illis, quaſi ſi quis conſúleret Deum : ſic erat omne conſílium Achítophel, & cùm eſſet cum David, & cùm eſſet cum Abſalom.

CANON.

Ex Conventu Melodunenſi. *Ann.* 1579. *de Sacram. Ordinis.*

DUóbus conſtat Presbyterórum miniſtérium. Quorum álterum eſt, ut in commiſſum ſibi pópulum Deum réddere propítium nitantur piis précibus & ſacrifíciis.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. d. Ait rex : Dimíttite eum ut maledícat : Dóminus enim præcépit ei : & quis eſt qui áudeat dícere, quare ſic fécerit ? 2. *Reg.* 16. 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA NONA POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 17. 1.

Conſilium Achitophel diſſipatum.

DIxit Achítophel ad Abſalom : Eligam mihi duódecim míllia virórum, & conſurgens pérſequar David hac nocte. Et írruens ſuper eum (quippe qui laſſus eſt, & ſolútis mánibus) percútiam eum : cùmque fúgerit omnis pópulus qui cum eo eſt, percútiam regem deſolátum. Placuítque ſermo ejus Abſalom, & cunctis majóribus natu Iſraël. Ait autem Abſalom : Vocáte Chúſaï, & audiámus quid étiam ipſe dicat. Et dixit Chúſaï ad Abſalom ; Non eſt bonum conſílium, quod dedit Achítophel hac vice. Tu noſti patrem tuum : vir bellátor eſt, nec morábitur cum pópulo. Sed hoc mihi vidétur rectum eſſe conſílium : Congregétur ad te univerſus Iſraël, à Dan uſque Berſabée, quaſi aréna maris innumerábilis : & tu eris in médio eórum. Et irruémus ſuper eum in quocunque loco inventus fúerit : & operiémus eum, ſicut cádere ſolet ros ſuper terram : & non relinquémus de viris, qui cum eo ſunt, ne unum quidem. Dixítque Abſalom, & omnes viri Iſraël : Mélius eſt conſílium Chúſaï Arachítæ conſílio Achítophel.

℟. In te, Dómine, ſperávi, non confúndar in ætérnum : * In juſtítia tua líbera me. *Pſal.* 30. 2. ℣. Nunc in ſpe, quæ ad patres noſtros facta eſt, ſto. *Act.* 26. 6. * In juſtítia.

LECTIO II. v. 17.
Davidi referuntur consilia Achitophel & Chusai.

JOnathas autem & Achimaas stabant juxta Fontem Rogel: abiit ancilla, & nuntiávit eis: & illi profecti sunt, ut referrent ad regem David núntium: non enim póterant vidéri, aut introíre civitátem. Vidit autem eos quidam puer, & indicávit Absalom: illi verò cóncito gradu ingressi sunt domum cujusdam viri in Báhurim, qui habébat púteum in vestíbulo suo, & descendérunt in eum. Tulit autem múlier, & expandit velámen super os pútei, quasi siccans ptisanas: & sic látuit res. Cùmque venissent servi Absalom in domum, ad mulíerem dixérunt: Ubi est Achímaas & Jónathas? Et respondit eis múlier: Transiérunt festinanter, gustátâ páululùm aquâ. At hi qui quærébant, cùm non reperissent, reversi sunt in Jerúsalem. Cùmque abiissent, ascendérunt illi de púteo, & pergentes nuntiavérunt regi David, & dixérunt: Súrgite, & transíte citò flúvium: quóniam hujuscémodi dedit consílium contra vos Achítophel. Surréxit ergo David, & omnis pópulus qui cum eo erat, & transiérunt Jordánem, donec dilucésceret: & ne unus quidem resíduus fuit, qui non transisset flúvium. Porrò Achítophel videns quòd non fuisset factum consílium suum, stravit ásinum suum, surrexítque & ábiit in domum suam & in civitátem suam: & dispósitâ domo suâ, suspéndio intériit, & sepultus est in sepulchro patris sui.

℟. Beneplácitum est Dómino super timentes eum, & in * Eis qui sperant super misericórdia ejus. *Ps.* 146. 11. ℣. Grátia, misericórdia, & pax à Deo patre & Christo Jesu Dómino nostro. 1. *Tim.* 1. 2. * Eis.

LECTIO III. v. 24.
Davidi cibaria offeruntur.

DAvid autem venit in castra, & Absalom transívit Jordánem, ipse & omnes viri Israël cum eo. Amasam verò constítuit Absalom pro Joab super exércitum. Et castrametátus est Israël cum Absalom in Terra Gálaad. Cùmque venisset David in castra, Sobi, Machir, & Berzéllaï obtulérunt ei stratória, & tapétia, & vasa fictília, fruméntum, & hórdeum, & farínam, & poléntam, & fabam, & lentem, & frixum cicer; & mel, & bútyrum, oves, & pingues vítulos. Dederúntque David, & pópulo qui cum eo erat, ad vescendum: suspicáti enim sunt, pópulum fame & siti fatigári in desérto.

℟. Suávis Dóminus univérsis, * Et miseratiónes ejus † Super ómnia ópera ejus. *Ps.* 144. 9. ℣. Misé-

ricors Dóminus est, & miserátor. *Jac.* 5. 11. * Et. ℣. Glória. * Super.

In II. Nocturno.

De Parábolis Salomónis.

Lectio IV. *Cap.* 12. 3.

Cogitatiónes justórum, & consília impiórum.

Non roborábitur homo ex impietáte: & radix justórum non commovébitur. Cogitatiónes justórum judícia: & consília impiórum fraudulénta. Verba impiórum insidiántur sánguini: os justórum liberábit eos. Verte ímpios, & non erunt: domus autem justórum permanébit. Qui négligit damnum propter amícum, justus est: iter autem impiórum decípiet eos. In sémita justítiæ, vita: iter autem dévium ducit ad mortem.

℟. Secúndum misericórdiam tuam vivífica me, Dómine, * Et custódiam testimónia oris tui. *Ps.* 118. 88. ℣. Miserére mei, Dómine fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 20. 25. * Et.

Lectio V. *Cap.* 15. 4.

Veri amici quantùm prosint consilia.

Lingua placábilis, lignum vitæ: quæ autem immoderáta est, cónteret spíritum. Vir iracúndus próvocat rixas: qui pátiens est, mítigat suscitátas. Dissipántur cogitatiónes ubi non est consílium: ubi verò sunt plures consiliárii, confirmántur. Lætátur homo in senténtia oris sui: & sermo opportúnus est óptimus. Sémita vitæ super erudítum, ut declínet de inférno novíssimo. Abominátio Dómini cogitatiónes malæ: & purus sermo pulchérrimus firmábitur ab eo.

℟. Fiat misericórdia tua, Dómine, ut consolétur me secúndum elóquium tuum: * Véniant mihi miseratiónes tuæ & vivam. *Ps.* 118. *v.* 76. 77. ℣. Dómine, meménto mei. *Luc.* 23. 42. * Véniant.

De libro Ecclesiástici.

Lectio VI. *Cap.* 23. 1.

Oratio adversùs consilia impiorum.

Dómine pater, & dominátor vitæ meæ, ne derelínquas me in consílio eórum: nec sinas me cádere in illis. Quis superpónet in cogitátu meo flagélla, & in corde meo doctrínam sapiéntiæ, ut ignoratiónibus eórum non parcant mihi, & non appáreant delícta eórum, & ne adincréscant ignorántiæ meæ, & multiplicéntur delícta mea, & peccáta mea abúndent, & íncidam in conspéctu adversariórum meórum, & gáudeat super me inimícus meus? Dómine pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu illórum.

℟. Dicat nunc Israël quóniam bonus Dóminus,

* Quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 117. 2. ℣. Conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra. 2. *Cor.* 1. 4. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola ſecunda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *Cap.* 6. 4.

In anguſtiis quomodo ſit agendum.

IN ómnibus exhibeámus noſmetipſos ſicut Dei miniſtros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in neceſſitátibus, in angúſtiis, in plagis, in carcéribus, in ſeditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in caſtitáte, in ſciéntia, in longanimitáte, in ſuavitáte, in Spíritu ſancto, in charitáte non ficta: in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma juſtítiæ à dextris, & à ſiniſtris; per glóriam & ignobilitátem, per infámiam, & bonam famam: ut ſeductóres, & veráces: ſicut qui ignóti, & cógniti: quaſi morientes, & ecce vívimus: ut caſtigáti & non mortificáti: quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes: ſicut egentes, multos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, & ómnia poſſidentes.

℟. Confidenter dicámus: Dóminus mihi adjútor; * Non timébo quid fáciat mihi homo. *Hebr.* 13. 6. ℣. Dicant nunc qui timent Dóminum: Dóminus mihi adjútor. *Pſ.* 117. *v.* 4. 7. * Non timébo.

LECTIO VIII. *Cap.* 10. 3.

Armis non carnalibus conſilia impiorum deſtruuntur.

IN carne ambulantes, non ſecundùm carnem militámus. Nam arma milítiæ noſtræ non carnália ſunt, ſed poténtia Deo, ad deſtructiónem munitiónum, conſília deſtruentes, & omnem altitúdinem extollentem ſe adversùs ſciéntiam Dei, & in captivitátem redigentes omnem intellectum in obſéquium Chriſti, & in promptu habentes ulciſci omnem inobediéntiam, cùm impléta fúerit veſtra obediéntia.

℟. Sperámus in Deum vivum, * Qui eſt Salvátor ómnium. 1. *Tim.* 4. 10. ℣. Beátus vir qui ſperat in eo. *Pſ.* 33. 9. * Qui eſt.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 19. 41.

Prædicitur ruina Jeruſalem.

IN illo témpore; Ut appropinquávit Jeſus Jerúſalem, videns civitátem, flevit ſuper illam. Et réliqua.

Homília ſancti Juſtíni Mártyris.

Apologia ad Imp. Antoninum Senatumque Romanum.

Anno 150.

TErram Judæórum expugnandam fuiſſe ut

intelligátis, audíte quæ à prophético ſpíritu dicta ſunt. Verba autem facta ſunt quaſi ex perſóna populórum, ea quæ facta ſunt, admirántium: ſunt autem hæc: Facta eſt deſerta Sion, quaſi deſerta urbs Jerúſalem facta eſt. Urbem autem Jerúſalem deſertam fuiſſe, quemádmodùm fore prædictum eſt, óptimè ſcitis. De illíus autem ſolitúdine, nec quemquam eórum habitandi causâ eò reverſúrum, ab Iſaía Prophéta dictum eſt hoc modo: Terra eórum deſerta eis ſpectántibus ac vidéntibus, eam hoſtes illórum evertent, nec erit ex ipſis qui eam íncolat. Eam porrò à vobis cuſtodíri, ut nemo in ea ſit, mortémque in eum conſtitútam qui introiiſſe deprehendátur, certò ſcitis.

℟. Ut appropinquávit Jeſus Jerúſalem, * Videns civitátem, flevit ſuper eam. *Luc.* 19. 41. ℣. Véniet ſuper te malum, & írruet ſuper te calámitas. *Jerem.* 47. 11. * Videns. ℣. Glória. * Videns.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. a. Jerúſalem, vénient dies in te, & circúmdabunt te inimíci tui úndique, & non relinquent in te lápidem ſuper lápidem: eò quòd non cognóveris tempus viſitatiónis tuæ. *Luc.* 19. *v.* 43. 44.

Oratio.

PAteant aures miſericórdiæ tuæ, Dómine, précibus ſupplicántium: & ut peténtibus deſideráta concédas, fac eos, quæ tibi ſunt plácita poſtuláre. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1562. *ſeſſ.* 22. *Decret. de obſervandis & evitandis in celebrat. Miſſæ.*

DEcernit ſancta Sýnodus ut Ordinárii locórum in ſuis diœcéſibus interdícant, ne cui vago & ignóto Sacerdóti Miſſas celebráre líceat.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Scriptum eſt: Quia domus mea domus oratiónis eſt. *Luc.* 19. 46.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 18. 1.

Abſalom victus.

COnſideráto David pópulo ſuo, conſtítuit ſuper eos tribúnos & centuriónes, & dedit pópuli tértiam partem ſub manu Joab, & tértiam partem ſub manu Abíſaï fílii Sárviæ fratris Joab, & tértiam partem ſub manu Ethaï, qui erat de Geth, dixítque rex ad pópulum: Egrédiar & ego vobiſcum. Et reſpondit pópulus: Non exíbis: ſive enim fugérimus, non magnópere ad eos de nobis pertinébit: ſive média pars cecíderit è nobis, non ſatis curábunt: quia

tu unus pro decem míllibus computáris : mélius eſt ígitur ut ſis nobis in urbe præsídio. Ad quos rex ait : Quod vobis vidétur rectum, hoc fáciam. Stetit ergo rex juxta portam : egrediebatúrque pópulus per turmas ſuas, centéni, & milléni. Et præcépit rex Joab, & Abíſaï, & Ethaï, dicens : Serváte mihi púerum Abſalom. Et omnis pópulus audiébat præcipientem regem cunctis princípibus pro Abſalom. Itaque egreſſus eſt pópulus in campum contra Iſraël, & factum eſt prælium in ſaltu Ephraïm. Et cæſus eſt ibi pópulus Iſraël ab exércitu David, factáque eſt plaga magna in die illa, viginti míllium.

LECTIO II. *v. 8.*

Abſalom pendens è quercu.

FUit autem ibi prælium diſperſum ſuper fáciem omnis terræ, & multò plures erant, quos ſaltus conſúmpſerat de pópulo, quàm hi, quos voráverat gládius in die illa. Accidit autem ut occúrreret Abſalom ſervis David, ſedens mulo : cùmque ingreſſus fuiſſet mulus ſubter condenſam quercum & magnam, adhæſit caput ejus quércui : & illo ſuſpenſo inter cœlum & terram, mulus, cui inſéderat, pertransívit. Vidit autem hoc quíſpiam, & nuntiávit Joab, dicens : Vidi Abſalom pendére de quercu. Et ait Joab viro, qui nuntiáverat ei : Si vidiſti, quare non confodiſti eum cum terra, & ego dediſſem tibi decem argenti ſiclos, & unum bálteum? Qui dixit ad Joab : Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquam mitterem manum meam in fílium regis : audiéntibus enim nobis præcépit rex tibi, & Abíſaï, & Ethaï, dicens : Custodíte mihi púerum Abſalom. Sed & ſi feciſſem contra ánimam meam audacter, nequáquam hoc regem latére potuiſſet, & tu ſtares ex advérſo.

LECTIO III. *v. 14.*

Abſalom transfoſſus.

AIt Joab : Non ſicut tu vis, ſed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu ſua, & infixit eas in corde Abſalom : cùmque adhuc palpitáret hærens in quercu, concurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutientes interfecérunt eum. Cecinit autem Joab búccinâ, & retínuit pópulum, ne perſequerétur fugientem Iſraël, volens párcere multitúdini. Et tulérunt Abſalom, & projecérunt eum in ſaltu, in fóveam grandem, & comportavérunt ſuper eum acervum lápidum magnum nimis : omnis autem Iſraël fugit in tabernácula ſua. Porrò Abſalom eréxerat ſibi, cùm adhuc víveret,

ríτulum, qui eſt in Valle regis: dixerat enim: Non hábeo fílium, & hoc erit monuméntum nóminis mei. Vocavítque títulum nómine ſuo, & appellátur Manus Absalom, uſque ad hanc diem. Achímaas autem fílius Sadoc, ait: Curram, & nuntiábo regi, quia judícium fécerit ei Dóminus de manu inimicórum ejus. Ad quem Joab dixit: Non eris núntius in hac die, ſed nuntiábis in ália: hódiè nolo te nuntiáre, fílius enim regis eſt mórtuus.

C A N O N.

Ex Sýnodo Ebroïcenſi.

Ann. 1576. de vita & honeſt. Curatorum & aliorum Eccleſiaſt. Can. 3.

SIcut omnis Sacerdos & Cléricus ab homínibus ſegregátur, & aſſúmitur in his, quæ ſunt ad Deum, ita debet éximi & ſeparári ab homínibus ſéculo & mundo ſerviéntibus, ſive in ſermóne, ſive in exterióri quocunque hábitu, & geſtu, ut internoſcátur ſervíre Deo, & non mundo.

FERIA TERTIA.

De libro ſecúndo Regum.

LECTIO I. *Cap. 18. 21.*

Currunt duo nuntii ad regem.

AIt Joab Chuſi: Vade, & núntia regi quæ vidiſti. Adorávit Chuſi Joab, & cucurrit. Rurſus autem Achímaas fílius Sadoc dixit ad Joab: Quid ímpedit ſi étiam ego curram poſt Chuſi? Dixítque ei Joab: Quid vis cúrrere, fili mi? non eris boni núntii bájulus. Qui reſpondit: Quid enim ſi cucúrrero? Et ait ei: Curre. Currens ergo Achímaas per viam compéndii, transívit Chuſi. David autem ſedébat inter duas portas: ſpeculátor verò, qui erat in faſtígio portæ ſuper murum, élevans óculos, vidit hóminem curréntem ſolum. Et exclámans indicávit regi: dixítque rex: Si ſolus eſt, bonus eſt núntius in ore ejus. Properante autem illo, & accedente própiùs, vidit ſpeculátor hóminem álterum curréntem, & vocíferans in cúlmine, ait: Appáret mihi alter homo currens ſolus. Dixítque rex: Et iſte bonus eſt núntius. Speculátor autem, Contemplor, ait, curſum prióris, quaſi curſum Achímaas fílii Sadoc. Et ait rex: Vir bonus eſt: & núntium portans bonum, venit.

LECTIO II. *v. 28.*

Mors Abſalom regi annuntiatur.

CLamans autem Achímaas, dixit ad regem, Salve rex. Et adórans regem coram eo pronus in terram, ait: Benedíctus Dóminus Deus tuus, qui conclúſit hómines qui levavérunt manus ſuas contra dóminum meum regem. Et ait rex: Eſtne pax

púero Abſalom? Dixítque Achímaas: Vidi tumultum magnum, cùm mítteret Joab ſervus tuus, o rex, me ſervum tuum: néſcio áliud. Ad quem rex: Tranſi, ait, & ſta hic. Cùmque ille tranſiſſet, & ſtaret, appáruit Chuſi: & véniens ait: Bonum apporto núntium, dómine mi rex: judicávit enim pro te Dóminus hódiè de manu ómnium qui ſurrexérunt contra te. Dixit autem rex ad Chuſi: Eſtne pax púero Abſalom? Cui reſpondens Chuſi: Fiant, inquit, ſicut puer, inimíci dómini mei regis, & univerſi qui conſurgunt adversùs eum in malum. Contriſtátus ítaque rex, aſcendit cœnáculum portæ, & flevit. Et ſic loquebátur, vadens: Fili mi Abſalom, Abſalom fili mi! quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te, Abſalom fili mi, fili mi Abſalom?

LECTIO III. *Cap.* 19. 1.
Monente Joab, David ſe dat populo conſpiciendum.

NUntiátum eſt autem Joab quòd rex fleret & lugéret fílium ſuum. Ingreſſus ergo Joab ad regem in domum, dixit: Confudiſti hódiè vultus ómnium ſervórum tuórum, qui ſalvam fecérunt ánimam tuam, & ánimam filiórum tuórum, & filiárum tuárum, & ánimam uxórum tuárum, & ánimam concubinárum tuárum. Díligis odientes te, & ódio habes diligentes te: & oſtendiſti hodiè, quia non curas de dúcibus tuis, & de ſervis tuis: & vere cognóvi modò, quia ſi Abſalom víveret, & omnes nos occubuiſſémus, tunc placéret tibi. Nunc ígitur ſurge, & procéde, & álloquens ſatiſfac ſervis tuis: juro enim tibi per Dóminum, quòd ſi non exíeris, ne unus quidem remanſúrus ſit tecum nocte hac: & pejus erit hoc tibi, quàm ómnia mala, quæ venérunt ſuper te, ab adoleſcéntia tua uſque in præſens. Surréxit ergo rex & ſedit in porta: & omni pópulo nuntiátum eſt, quòd rex ſedéret in porta: venítque univerſa multitúdo coram rege.

CANON.
Ex Concílio Aquileienſi.
Anno 1596. *Cap.* 11. *de vit. & hon. Clericorum.*

NImiam laïcórum familiaritátem, multárum offenſiónum & ſcandalórum oríginem, debent Clérici in quocunque gradu conſtitúti declináre ac fúgere.

FERIA QUARTA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 19. 9.
David reducitur in Jeruſalem.

OMnis pópulus certábat in cunctis tríbubus Iſraël, dicens: Rex liberávit

nos de manu inimicórum noſtrórum, ipſe ſalvávit nos de manu Philiſthinórum: & nunc fugit de terra propter Abſalom. Abſalom autem, quem únximus ſuper nos, mórtuus eſt in bello: uſquequò ſilétis, & non redúcitis regem? Rex verò David miſit ad Sadoc & Abíathar Sacerdótes, dicens: Loquímini ad majóres natu Juda, dicentes: Cur venítis noviſſimi ad reducéndum regem in domum ſuam? (Sermo autem omnis Iſraël pervénerat ad regem in domo ejus.) Fratres mei vos, os meum, & caro mea vos, quare noviſſimi redúcitis regem? Et Amaſæ dícite: Nonne os meum, & caro mea es? Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, ſi non magiſter milítiæ fúeris coram me omni témpore pro Joab. Et inclinávit cor ómnium virórum Juda, quaſi viri unius: miſerúntque ad regem, dicentes: Revértere tu, & omnes ſervi tui. Et revérſus eſt rex: & venit uſque ad Jordánem, & omnis Juda venit uſque in Gálgalam, ut occúrreret regi, & tradúceret eum Jordánem.

LECTIO II. *v.* 16.

Semeï precanti rex ignoſcit.

FEſtinávit autem Séme ï fílius Gera fílii Jémini de Báhurim, & deſcendit cum viris Juda in occurſum regis David, cum mille viris de Bénjamin, & Siba puer de domo Saül: & quindecim fílii ejus, ac viginti ſervi erant cum eo: & irrumpentes Jordánem, ante regem tranſiérunt vada, ut tradúcerent domum regis, & fácerent juxta juſſiónem ejus: Sémeï autem fílius Gera proſtrátus coram rege, cùm jam tranſiſſet Jordánem, dixit ad eum: Ne réputes mihi, dómine mi, iniquitátem, neque memíneris injuriárum ſervi tui in die qua egreſſus es, dómine mi rex, de Jerúſalem, neque ponas, rex, in corde tuo. Agnoſco enim ſervus tuus peccátum meum: & idcircò hódiè primus veni de omni domo Joſeph, deſcendíque in occurſum dómini mei regis. Reſpondens verò Abíſaï fílius Sárviæ, dixit: Nunquid pro his verbis non occidétur Sémeï, quia maledíxit chriſto Dómini? Et ait David: Quid mihi, & vobis fílii Sárviæ? cur efficímini mihi hódiè in ſatan? ergóne hódiè interficiétur vir in Iſraël? an ignóro hódiè me factum regem ſuper Iſraël? Et ait rex Séme ï: Non moriéris. Juravítque ei.

LECTIO III. *v.* 31.

Regem ſalutat Berzellaï.

BErzéllaï quoque Galaadítes, deſcendens de Rógelim, tradúxit regem Jordánem, parátus étiam ultra flúvium próſequi eum. Erat autem Berzéllaï Galaadítes ſenex valdè, id eſt,

octogenárius, & ipſe præbuit alimenta regi, cùm moraretur in caſtris: fuit quippe vir dives nimis. Dixit ítaque rex ad Berzéllaï: Veni mecum, ut requieſcas ſecúrus mecum in Jerúſalem. Et ait Berzéllaï ad regem: Octogenárius ſum hódiè: non indígeo hâc viciſſitúdine, ſed óbſecro ut revertátur ſervus tuus, & móriar in civitáte mea, & ſepéliar juxta ſepulchrum patris mei, & matris meæ. Eſt autem ſervus tuus Chámaam, ipſe vadat tecum, dómine mi rex, & fac ei quidquid tibi bonum vidétur. Cùmque tranſiſſet univerſus pópulus & rex Jordánem, oſculátus eſt rex Berzéllaï, & benedíxit ei: & ille reverſus eſt in locum ſuum. Transívit ergo rex in Gálgalam, & Chámaam cum eo.

℞. Confitémini Dómino, quóniam bonus: * Quóniam in æternum miſericórdia ejus. *Pſ.* 135. 1. ℣. Scriptum eſt: Omnis lingua confitébitur Deo. *Rom.* 14. 11. * Quóniam. ℣. Glória Patri. * Quóniam.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Seſſ.* 23. *de Reformat. Cap.* 16.

SAncta Sýnodus ſtátuit, ut nullus Cléricus peregrínus ſine commendatítiis ſui Ordinárii lítteris ad divína celebranda & ſacramenta adminiſtranda admittátur.

FERIA QUINTA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap.* 20. 1.

Seba facit rebellionem.

ACcidit ut eſſet vir Bélial, nómine Seba, fílius Bochri, vir Jemíneus; & cécinit búccinâ, & ait: Non eſt nobis pars in David, neque heréditas in fílio Iſaï: revértere in tabernácula tua, Iſraël. Et ſeparátus eſt omnis Iſraël à David, ſecutúſque eſt Seba fílium Bochri: viri autem Juda adhæſérunt regi ſuo à Jordáne uſque Jerúſalem. Dixit autem rex Amaſæ: Cónvoca mihi omnes viros Juda in diem tértium, & tu adeſto præſens. Abiit ergo Amaſa ut convocáret Judam, & morátus eſt extra plácitum quod ei conſtitúerat rex. Ait autem David ad Abíſaï: Nunc magis afflictúrus eſt nos Seba fílius Bochri quàm Abſalom: tolle ígitur ſervos dómini tui, & perſéquere eum, ne fortè invéniat civitátes munítas, & effúgiat nos. Egreſſi ſunt ergo cum eo viri Joab, Heréthi quoque & Pheléthi: & omnes robuſti exiérunt de Jerúſalem ad perſequendum Seba fílium Bochri.

LECTIO II. *v.* 8.

Amaſa occiditur.

CUmque illi eſſent juxta lápidem grandem qui eſt in Gábaon, Amaſa véniens

niens occurrit eis. Porrò Joab veſtítus erat túnicâ ſtrictâ ad menſúram hábitûs ſui, & déſuper accinctus gládio dependente uſque ad ília, in vagína, qui fabricátus levi motu égredi póterat, & percútere. Dixit ítaque Joab ad Amaſam: Salve, mi frater. Et ténuit manu déxterâ mentum Amaſæ, quaſi ósculans eum. Porrò Amaſa non obſervávit gládium, quem habébat Joab, qui percuſſit eum in látere, & effúdit inteſtína ejus in terram, nec ſecundum vulnus appóſuit, & mórtuus eſt. Joab autem & Abíſaï frater ejus perſecúti ſunt Seba fílium Bochri. Intéreà quidam viri, cùm ſtetiſſent juxta cadáver Amaſæ, de sóciis Joab, dixérunt: Ecce qui eſſe vóluit pro Joab comes David. Amaſa autem conſperſus ſánguine, jacébat in média via. Amóto ergo illo, transíbat omnis vir ſequens Joab ad perſequendum Seba fílium Bochri.

Lectio III. v. 14.

Mors Sebæ.

Porrò Seba transíerat per omnes tribus Iſraël in Abelam, & Bethmáacha: omnéſque viri electi congregáti fúerant ad eum. Venérunt ítaque & oppugnábant eum in Abela, & in Bethmáacha, & circumdedérunt munitiónibus civitátem, & obſeſſa eſt urbs: omnis autem turba, quæ erat cum Joab, moliebátur deſtrúere muros. Et clamávit múlier ſápiens de civitáte: Audíte, audíte, dícite Joab: Appropinqua huc, & loquar tecum. Qui cùm acceſſiſſet ad eam, ait illi: Tu es Joab? Et ille reſpondit: Ego. Rurſúmque illa, Sermo, inquit, dicebátur in véteri provérbio: Qui intérrogant, intérrogent in Abela: & ſic perficiébant. Nonne ego ſum quæ reſpóndeo veritátem in Iſraël, & tu quæris ſubvértere civitátem, & evértere matrem in Iſraël? Quare præcípitas hereditátem Dómini? Reſpondénſque Joab, ait: Abſit, abſit hoc à me: non præcípito, neque demólior. Non ſic ſe habet res, ſed homo de monte Ephraïm Seba, fílius Bochri cognómine, levávit manum ſuam contra regem David: trádite illum ſolum, & recedémus à civitáte. Et ait múlier ad Joab: Ecce caput ejus mittétur ad te per murum. Ingreſſa eſt ergo ad omnem pópulum, & locúta eſt eis ſapienter: qui abſciſſum caput Seba fílii Bochri projecérunt ad Joab; & ille cécinit tubâ, & receſſérunt ab urbe, unuſquiſque in tabernácula ſua: Joab autem reverſus eſt Jerúſalem ad regem.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Anno 633. Cap. 25. Concil. Labb. tom. 5. p. 1713.

OMne opus Sacerdótum in prædicatióne & doctrína conſiſtat, atque ædíficent cunctos tam fídei ſciéntiâ, quàm óperum diſciplínâ.

FERIA SEXTA.

De libro ſecundo Regum.

LECTIO I. *Cap. 21. 1.*

Fames in pœnam perfidiæ adversùs Gabaonitas.

FActa eſt fames in diébus David tribus annis júgiter: & conſúluit David oráculum Dómini. Dixítque Dóminus: Propter Saül, & domum ejus ſánguinum, quia occídit Gabaonítas. Dixit ergo David ad Gabaonítas: Quid fáciam vobis? & quod erit veſtri piáculum, ut benedicátis hereditáti Dómini? Dixerúntque ei Gabaonítæ: Non eſt nobis ſuper argento & auro quæſtio, ſed contra Saül, & contra domum ejus. Dentur nobis ſeptem viri de fíliis ejus, ut crucifigámus eos Dómino in Gábaa Saül, quondam electi Dómini. Et ait rex: Ego dabo. Et dedit eos in manus Gabaonitárum: qui crucifixérunt eos in monte coram Dómino.

LECTIO II. *v. 10.*

Pietas Reſphæ.

TOllens autem Reſpha fília Aía cilícium, ſubſtrávit ſibi ſupra petram, ab inítio meſſis, donec ſtilláret aqua ſuper eos de cœlo: & non dimíſit aves laceráre eos per diem, neque béſtias per noctem. Et nuntiáta ſunt David quæ fécerat Reſpha, fília Aía, concubína Saül. Et ábiit David, & tulit oſſa Saül, & oſſa Jónathæ fílii ejus, à viris Jabes Gálaad: qui furáti fúerant ea de platéa Bethſan, in qua ſuſpénderant eos Philiſthiim, cùm interfeciſſent Saül in Gélboë: & aſportávit inde oſſa Saül & oſſa Jónathæ fílii ejus: & colligentes oſſa eórum, qui affíxi fúerant, ſepeliérunt ea cum óſſibus Saül & Jónathæ fílii ejus in Terra Bénjamin, in látere, in ſepulchro Cis patris ejus: fecerúntque ómnia, quæ præcéperat rex, & repropitiátus eſt Deus terræ poſt hæc.

LECTIO III. *v. 15.*

Bella Philiſthinorum adversùs Iſraël.

FActum eſt autem rurſùm prælium Philiſthinórum adversùm Iſraël, & deſcendit David, & ſervi ejus cum eo, & pugnábant contra Philiſthiim. Deficiente autem David, Jesbíbenob, qui fuit de génere Arapha, cujus ferrum haſtæ trecentas úncias appendébat, &

accinctus erat enſe novo, miſus eſt percútere David. Præſidióque ei fuit Abíſaï fílius Sárviæ, & percuſſum Philiſthǽum interfécit. Tunc juravérunt viri David, dicentes: Jam non egrediéris nobíſcum in bellum, ne extinguas lucernam Iſraël. Secundum quoque bellum fuit in Gob contra Philiſthǽos: tunc percuſſit Sobóchaï de Húſati, Saph de ſtirpe Arapha de género gigantum. Tértium quoque fuit bellum in Gob contra Philiſthǽos, in quo percuſſit Adeódatus fílius Saltus polymitárius Bethlehemítes Góliath Gethǽum: cujus haſtíle haſtæ erat quaſi liciatórium texéntium. Quartum bellum fuit in Geth: in quo vir fuit excelſus, qui ſenos in mánibus pedibúſque habébat dígitos, id eſt, viginti quátuor, & erat de orígine Arapha. Et blaſphemávit Iſraël: percuſſit autem eum Jónathan fílius Sámaa fratris David. Hi quátuor nati ſunt de Arapha in Geth, & cecidérunt in manu David, & ſervórum ejus.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *An.* 836. *Cap.* 2. *Can.* 4. *pag.* 1707. *t*, 7. *Conc. Labb.*

Convenit Sacerdotáli miniſtério ſcire formam Evangélicam, documenta Apoſtólica, Cánonum inſtitúta.

SABBATO.

De libro primo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 21, 1.

David populum deſcribi jubet.

Conſurréxit autem Satan contra Iſraël; & concitávit David ut numeráret Iſraël. Dixítque David ad Joab, & ad príncipes pópuli: Ite, & numeráte Iſraël à Berſabée uſque Dan: & afferte mihi númerum ut ſciam. Reſpondítque Joab: Aúgeat Dóminus pópulum ſuum céntuplum, quàm ſunt: nonne, dómine mi rex, omnes ſervi tui ſunt? quare hoc quærit dóminus meus, quod in peccátum reputétur Iſraéli? Sed ſermo regis magis præváluit: egreſſúſque eſt Joab, & circuívit univerſum Iſraël: & reverſus eſt Jerúſalem: Dedítque Davídi númerum eórum quos circuíerat: & inventus eſt omnis númerus Iſraël, mille míllia & centum míllia virórum educéntium gládium: de Juda autem quadringenta ſeptuaginta míllia bellatórum.

LECTIO II. *v.* 6.

Gad mittitur ad David.

Levi & Bénjamin non numerávit Joab: eò quòd invítus exequerétur regis impérium. Diſplícuit autem Deo quod juſſum erat: & percuſſit Iſ-

raël. Dixítque David ad Deum : Peccávi nimis ut hoc fácerem : óbſecro, aufer iniquitátem ſervi tui, quia inſipienter egi. Et locútus eſt Dóminus ad Gad videntem Davídis, dicens : Vade, & lóquere ad David, & dic ei : Hæc dicit Dóminus : Trium tibi optiónem do ; unum, quod volúeris, élige, & fáciam tibi.

Lectio III. *v. 11.*

David ex tribus pœnis triduanam peſtem eligit.

Cumque veniſſet Gad ad David, dixit ei : Hæc dicit Dóminus : Elige quod volúeris : aut tribus annis famem : aut tribus ménſibus te fúgere hoſtes tuos, & gladium eórum non poſſe evádere : aut tribus diebus gládium Dómini, & peſtiléntiam verſári in terra, & Angelum Dómini interfícere in univerſis fínibus Iſraël : nunc ígitur vide quid reſpóndeam ei, qui miſit me. Et dixit David ad Gad : Ex omni parte me angúſtiæ premunt : ſed méliùs mihi eſt, ut íncidam in manus Dómini, quia multæ ſunt miſeratiónes ejus, quàm in manus hóminum.

Canon.

Ex Concílio Mediolanenſi primo.

An. 1565. part. 2. tit. 1. De iis, quæ ad Sacrament. adminiſt. pertinent.

Parochi ægrótos étiam non vocáti inviſant, ut ad Sacramentórum ſuſceptiónem indúcant : & eórum animábus, quacúnque ratióne poſſunt, ſollícitè cónſulant.

Ad Magníficat, *Ant. 4. e.* Videns David quòd exaudiſſet eum Dóminus, immolávit víctimas. 1. *Paral.* 21. 28.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA DECIMA POST PENTECOSTEN.

In I. Nocturno.

De libro primo Paralipómenon.

Lectio I. *Cap. 21. v. 14.*

Mittitur peſtis. Oratio David pro pópulo.

Miſit Dóminus peſtiléntiam in Iſraël : & cecidérunt de Iſraël ſeptuaginta míllia virórum. Miſit quoque Angelum in Jeruſalem, ut percúteret eam : cùmque percuterétur, vidit Dóminus, & miſertus eſt ſuper magnitúdine mali : & imperávit Angelo qui percutiébat : Súfficit : jam ceſſet manus tua. Porrò Angelus Dómini ſtabat juxta áream Ornan Jebuſæi. Levánſque David óculos ſuos, vidit Angelum Dómini ſtantem inter cælum & terram, & evaginátum gládium in manu ejus, & verſum contra Jeruſalem : & cecidérunt tam ipſe, quàm majóres natu

veſtiti cilíciis, proni in terram. Dixítque David ad Deum: Nonne ego ſum, qui juſſi ut numerarétur pópulus? Ego, qui peccávi: ego, qui malum feci: iſte grex quid comméruit? Dómine Deus meus, vertátur, óbſecro, manus tua in me, & in domum patris mei: pópulus autem tuus non percutiátur.

℟. Beáti qui ámbulant in lege Dómini: * Beáti qui ſcrutántur teſtimónia ejus. *Pſ.* 118. *v.* 1. 2. ℣. Beáti qui áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud. *Luc.* 11. 28. * Beáti.

LECTIO II. *v.* 18.

David emit aream Ornan.

Angelus autem Dómini præcépit Gad, ut díceret Davídi ut aſcénderet, extruerétque altáre Dómino Deo in área Ornan Jebuſæi. Aſcendit ergo David juxta ſermónem Gad, quem locútus ei fúerat ex nómine Dómini. Igitur cùm veníret David ad Ornan, conſpéxit eum Ornan, & proceſſit ei óbviàm de área, & adorávit eum pronus in terram. Dixítque ei David: Da mihi locum áreæ tuæ, ut ædíficem in ea altáre Dómino: ita ut quantùm valet argenti accípias, & ceſſet plaga à pópulo. Dixit autem Ornan ad David: Tolle; & fáciat dóminus meus rex quodcunque ei placet: ſed & boves do in holocauſtum, & tríbulas in ligna, & tríticum in ſacrifícium: Omnia libens præbébo. Dixítque ei rex David: Nequáquam ita fiet, ſed argentum dabo quantum valet: neque enim tibi auferre débeo, & ſic offerre Dómino holocauſta gratúita. Dedit ergo David Ornan pro loco ſiclos auri juſtíſſimi pónderis ſexcentos.

℟. Benedíctus es, Dómine, * Doce me juſtificatiónes tuas. *Pſ.* 118. 12. ℣. Dómine, quid me vis fácere? *Act.* 9. 6. * Doce me.

LECTIO III. *v.* 26.

David ædificat altare, & ceſſat peſtis.

Ædificávit ibi altáre Dómino: obtulítque holocauſta, & pacífica, & invocávit Dóminum, & exaudívit eum in igne de cœlo ſuper altáre holocauſti. Præcepítque Dóminus Angelo: & convertit gládium ſuum in vagínam. Prótinus ergo David videns, quód exaudiſſet eum Dóminus in área Ornan Jebuſæi, immolávit ibi víctimas. Tabernáculum autem Dómini, quod fécerat Móyſes in deſerto, & altáre holocauſtórum, eà tempeſtáte erat in excelſo Gábaon. Et non præváluit David ire ad altáre, ut ibi obſecráret Deum: nímio enim fúerat timóre pertérritus, videns gládium Angeli Dómini.

℟. Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes

tuas, * In omni témpore. *Pſ.* 118. 20. ℣. Si vis ad vitam ingredi, ſerva mandáta. *Matth.* 19. 17. * In omni. ℣. Glória. * In omni.

In II. Nocturno.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio IV. *Cap.* 17. 13.

Dei oculos non effugiunt culpæ ſuorum.

VIæ hóminum coram Deo ſunt ſemper, non ſunt abſconſæ ab óculis ipſíus. In unamquamque gentem præpóſuit rectórem: & pars Dei, Iſraël facta eſt manifeſta. Et ómnia ópera illórum velut ſol in conſpectu Dei: & óculi ejus ſine intermiſſióne inſpicientes in viis eórum. Non ſunt abſconſa teſtamenta per iniquitátem illórum, & omnes iniquitátes eórum in conſpectu Dei.

℟. Qui ſervat mandáta Dei, in illo manet, & ipſe in eo: & * In hoc ſcimus, quóniam manet in nobis. 1. *Joan.* 3. 24. ℣. Beáti omnes qui ámbulant in viis Dómini. *Pſ.* 127. 1. * In hoc.

Lectio V. *v.* 19.

Ad Deum converti utile eſt.

POſteà reſurget, & retríbuet illis retributiónem, unicuíque in caput ipſórum, & convertet in interióres partes terræ. Pœniténtibus autem dedit viam juſtítiæ, & confirmávit deficientes ſuſtinére, & deſtinávit illis ſortem veritátis. Convértere ad Dóminum, & relinque peccáta tua: precáre ante fáciem Dómini, & mínue offendícula. Revértere ad Dóminum, & avértere ab injuſtítia tua, & nimis odíto execratiónem: & cognoſce juſtítias & judícia Dei, & ſta in ſorte propoſitiónis, & oratiónis altíſſimi Dei. In partes vade ſéculi ſancti, cum vivis & dántibus confeſſiónem Deo.

℟. Lex Dómini immaculáta convertens ánimas, * Teſtimónium Dómini fidéle ſapiéntiam præſtans párvulis. *Pſ.* 18. 8. ℣. Verbum Chriſti hábitet in vobis in omni ſapiéntia. *Coloſſ.* 3. 16. * Teſtimónium.

Lectio VI. *v.* 26.

Quanta propitiatio Dei ad ſe converſis.

NOn demoréris in erróre impiórum, ante mortem confitére. A mórtuo quaſi nihil, perit confeſſio. Confitéberis vivens, vivus & ſanus confitéberis: & laudábis Deum, & gloriáberis in miſeratiónibus illíus. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus, converténtibus ad ſe! Nec enim ómnia poſſunt eſſe in homínibus, quóniam non eſt immortális fílius hóminis; & in vanitáte malítiæ placuérunt. Quid lucídius ſole? & hic defíciet. Aut quid néquius quàm quod excogitávit caro & ſanguis

& hoc arguétur. Virtútem altitúdinis cœli ipſe cónſpicit : & omnes hómines terra & cinis.

℞. Da mihi intelléctum, Dómine, & ſcrutábor legem tuam, & cuſtódiam illam in toto corde meo, * Inclína cor meum in teſtimónia tua. *Pſ.* 118. *v.* 34. 36. ℣. Hæc eſt enim cháritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus. 1. *Joan.* 5. 3. * Inclína. ℣. Glória. * Inclína.

In III. Nocturno.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio VII. *Cap.* 12. 5.

Deus in caſtigando miſericors.

OBlíti eſtis conſolatiónis, quæ vobis tanquàm fíliis lóquitur, dicens ? Fili mi, noli neglígere diſciplínam Dómini : neque fatigéris dùm ab eo argúeris. Quem enim díligit Dóminus, caſtígat : flagellat autem omnem fílium, quem récipit. In diſciplína perſeveráte. Tanquàm fíliis vobis offert ſe Deus : quis enim fílius, quem non córripit pater ? Quòd ſi extra diſciplínam eſtis, cujus partícipes facti ſunt omnes : ergo adúlteri, & non fílii eſtis. Deinde patres quidem carnis noſtræ, eruditóres habúimus, & reverebámur eos : non multò magis obtemperábimus Patri ſpirítuum, & vivémus ? Et illi quidem in témpore paucórum diérum, ſecundùm voluntátem ſuam erudiébant nos : hic autem ad id, quod útile eſt in recipiendo ſanctificatiónem ejus. Omnis autem diſciplína, in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris : póſteà autem fructum pacatíſſimum exercitátis per eam, reddet juſtítiæ.

℞. Deus meus, impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * Protector eſt ómnium ſperántium in ſe. *Pſ.* 17. 31. ℣. Beátus & ſolus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium. 1. *Timoth.* 6. 15. * Protector.

De libro Apocalypſis beáti Joánnis Apóſtoli.

Lectio VIII. *Cap.* 3. 17.

Dilectos ſuos Deus caſtigat.

DIcis : Quòd dives ſum, & locupletátus, & nullíus égeo : & neſcis quia tu es miſer, & miſerábilis ; & pauper, & cæcus, & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum probátum, ut lócuples fias, & veſtimentis albis induáris, & non appáreat confúſio nuditátis tuæ : & collýrio inunge óculos tuos ut vídeas. Ego, quos amo, árguo, & caſtígo. Æmuláre ergo, & pœniténtiam age. Ecce ſto ad óſtium, & pulſo : ſi quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi

jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipſe mecum. Qui vícerit, dabo ei ſedére mecum in throno meo: ſicut & ego vici, & ſedi cum Patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, audiat quid Spíritus dicat Eccléſiis.

℟. Univerſæ viæ Dómini miſericórdia & véritas: * Requiréntibus teſtamentum ejus, & teſtimónia ejus. *Pſ.* 24. 10. ℣. In eo creſcátis in ſalútem, ſi tamen guſtaſtis, quóniam dulcis eſt Dóminus. 1. *Pet.* 2. *v.* 2. 3. * Requiréntibus.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio IX. *Cap.* 18. 9.

Phariſæus & Publicanus.

In illo témpore; Dixit Jeſus ad quoſdam, qui in ſe confidébant tanquam juſti, & aſpernabántur céteros, parábolam iſtam: Duo hómines aſcendérunt in templum ut orárent: unus Phariſæus, & alter publicánus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epiſcopi.

Hom. 115. *de verb. Evang. cap.* 2.

Phariſæus dicébat: Grátias tibi Deus, quia non ſum ſicut céteri hómines: Díceret ſaltem; Sicut multi hómines. Quid eſt, ſicut céteri hómines, niſi omnes præter ipſum? Ego, inquit, juſtus ſum, céteri peccatóres. Non ſum ſicut céteri hómines, injuſti, raptóres, adúlteri. Et ecce tibi ex vicíno publicáno majóris tumóris occáſio. Sicut, inquit, publicánus iſte. Ego, inquit, ſolus ſum: iſte de céteris eſt. Non ſum, inquit, talis qualis iſte, per juſtítias meas, quibus iníquus non ſum. Jejúno bis in ſábbato: décimas do ómnium quæ poſsídeo. Quid rogáverit Deum, quære in verbis ejus: nihil invénies. Aſcendit oráre: nóluit Deum rogáre, ſed ſe laudáre. Parum eſt, non Deum rogáre, ſed ſe laudáre; inſuper & roganti inſultáre. Publicánus autem de longinquo ſtabat, & Deo tamen ipſe appropinquábat: cordis conſciéntia eum removébat; píetas applicábat. Publicánus autem de longinquo ſtabat, ſed Dóminus eum de propinquo attendébat.

℟. Phariſæus hæc apud ſe orábat: Deus, grátias ago tibi quia non ſum ſicut céteri hóminum. Publicánus nolébat nec óculos ad cœlum leváre. * Dico vobis, deſcendit hic juſtificátus in domum ſuam ab illo. *Luc.* 18. *v.* 11. 13. 14. ℣. Humília te in ómnibus, & coram Deo invénies grátiam. *Eccli.* 3. 20. * Dico. ℣. Glória. * Dico.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. *d.* Publicánus à longè ſtans, percutiébat pectus ſuum, dicens: Deus, propítius eſto mihi peccatóri. *Luc.* 18. *v.* 13.

Oratio.

DEus, qui omnipoténtiam tuam, parcendo máximè & miſerando maniféſtas: multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam: ut ad tua promiſſa curréntes: cœléſtium bonórum fácias eſſe conſortes. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus; Per.

C A N O N.

Ex Concílio Aurelianenſi ſecundo.

An. 1533. *Can.* 14.

CLérici qui offícium ſuum implére deſpíciunt, aut vice ſuâ ad Eccléſiam veníre detrectant, loci ſui dignitáte priventur.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. g. Omnis qui ſe exaltat, humiliábitur: & qui ſe humíliat, exaltábitur, allelúia. *Luc.* 18. 14.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 22. 1.

Materia ad extruendum templum congeſta.

DIxit David: Hæc eſt domus Dei, & hoc altáre in holocauſtum Iſraël. Et præcépit ut congregarentur omnes proſélyti de Terra Iſraël, & conſtítuit ex eis látomos ad cædendos lápides & poliendos, ut ædificarétur domus Dei. Ferrum quoque plúrimum ad clavos januárum, & ad commiſſúras atque junctúras præparávit David: & æris pondus innumerábile. Ligna quoque cédrina non póterant æſtimári, quæ Sidónii & Týrii deportáverant ad David. Et dixit David: Sálomon fílius meus puer párvulus eſt & delicátus; domus autem, quam ædificári volo Dómino, talis eſſe debet ut in cunctis regiónibus nominétur: præparábo ergo ei neceſſária. Et ob hanc cauſam ante mortem ſuam omnes præparávit impenſas.

LECTIO II. *v.* 6.

David hortatur Salomonem ut templum ædificet.

VOcavítque Salomónem fílium ſuum: & præcépit ei ut ædificáret domum Dómino Deo Iſraël. Dixítque David ad Salomónem: Fili mi, voluntátis meæ fuit ut ædificárem domum Dómini Dei mei; ſed factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens: Fílius, qui naſcétur tibi, erit vir quietíſſimus: ipſe ædificábit domum nómini meo. Nunc ergo, fili mi, ſit Dóminus tecum. Det quoque tibi Dóminus prudéntiam & ſenſum, ut régere poſſis Iſraël, & cuſtodíre legem Dómini Dei tui. Tunc enim profícere póteris, ſi cuſtodíeris mandáta & judícia, quæ præcépit Dóminus Móyſi ut

docéret Iſraël : confortáre & viriliter age, ne tímeas, neque páveas. Ecce ego in paupertáte mea præparávi impenſas domûs Dómini, auri talenta centum míllia, & argenti mille míllia talentórum : æris verò & ferri non eſt pondus, víncitur enim númerus magnitúdine : ligna & lápides præparávi ad univerſa impéndia. Habes quoque plúrimos artífices : Surge ígitur, & fac, & erit Dóminus tecum.

LECTIO III. *v.* 17.

David principes excitat ad Salomonem juvandum.

PRæcépit quoque David cunctis princípibus Iſraël, ut adjuvárent Salomónem fílium ſuum. Cérnitis, ínquiens, quòd Dóminus Deus veſter vobiſcum ſit, & déderit vobis réquiem per circúitum, & tradíderit omnes inimícos veſtros in manus veſtras & ſubjecta ſit terra coram Dómino, & coram pópulo ejus. Præbéte ígitur corda veſtra & ánimas veſtras, ut quærátis Dóminum Deum veſtrum : & conſúrgite, & ædificáte ſanctuárium Dómino Deo, ut introducátur Arca fœderis Dómini, & vaſa Dómino conſecráta, in domum, quæ ædificátur nómini Dómini.

CANON.

Ex Concílio Ferrarienſi.

An. 1612. *Decret.* 105. *tit. Cler. &c.*

CLéricus primâ Tonſúrâ initiátus Clericális vitæ inſtitúta óbeat, Sacerdóti celebranti ritè miniſtret ; Eccléſiæ ſolemnitátibus interſit, ut divinórum officiórum rítibus & ceremóniis diſciplinǽque Eccleſiáſticæ uſu erudiátur.

FERIA TERTIA.

De libro primo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 23. *Levitarum ordo.*

IGitur David ſenex & plenus diérum, regem conſtítuit Salomónem fílium ſuum ſuper Iſraël. Et congregávit omnes príncipes Iſraël, & Sacerdótes atque Levítas. Ex his electi ſunt, & diſtribúti in miniſtérium domûs Dómini, viginti quátuor míllia : præpoſitórum autem & júdicum ſex míllia. Dixit enim David : Réquiem dedit Dóminus Deus Iſraël pópulo ſuo, & habitatiónem Jeruſalem uſque in ætérnum. Nec erit officii Levitárum ut ultrà portent tabernáculum, & ómnia vaſa ejus ad miniſtrandum. Juxta præcepta, quoque David noviſſima, ſupputábitur númerus filiórum Levi à viginti annis & ſuprà. Et erunt ſub manu filiórum Aaron in cultum domûs Dómini, in veſtíbulis, & in éxedris, & in loco purificatiónis, & in ſanctuário, & in univerſis opéribus miniſtérii templi Dómini.

LECTIO II. *v.* 29.

Levitarum officia.

SAcerdótes autem, ſuper panes propoſitiónis, & ad símilæ ſacrifícium, & ad lágana ázyma, & ſartáginem, & ad torrendum, & ſuper omne pondus & menſúram. Levítæ verò, ut ſtent manè ad confitendum & canendum Dómino: ſimilitérque ad véſperam, tam in oblatióne holocauſtórum Dómini, quàm in ſábbatis & Calendis & ſolemnitátibus réliquis, juxta númerum, & ceremónias uniuſcujúſque rei, júgiter coram Dómino. Et cuſtódiant obſervatiónes tabernáculi fœderis, & ritum ſanctuárii, & obſervatiónem filiórum Aaron fratrum ſuórum, ut miniſtrent in domo Dómini.

LECTIO III. *Cap.* 27. 1.

Excubitores regii in duodecim turmas diviſi.

FIlii autem Iſraël ſecundùm númerum ſuum, príncipes famíliárum, tribúni, & centuriónes, & præfecti, qui miniſtrábant regi juxta turmas ſuas, ingredientes & egredientes per síngulos menſes in anno; viginti quátuor míllibus sínguli præerant. Achítophel étiam conſiliárius regis, & Chúſaï Arachítes amícus regis. Poſt Achítophel fuit Joíada fílius Banáiæ, & Abíathar. Princeps autem exércitûs regis erat Joab.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

An. 1576. *parte* 3. *tit. de vit. & honeſt. Clericor.*

ILlud unuſquiſque Cléricus ſæpe répetat ſe non ad inértiam atque ignáviam, ſed ad ſpirituális & Eccleſiáſticæ milítiæ labóres vocátum eſſe.

FERIA QUARTA.

De libro primo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 28. 1.

David de ædificando templo coràm diſſerit.

COnvocávit David omnes príncipes Iſraël, duces tribuum, & præpóſitos turmárum, qui miniſtrábant regi: tribúnos quoque & centuriónes, & qui præerant ſubſtántiæ & poſſeſſiónibus regis, filióſque ſuos cum eunúchis, & potentes, & robuſtíſſimos quoſque in exércitu, Jerúſalem. Cùmque ſurrexiſſet rex, & ſtetiſſet, ait: audíte me, fratres mei, & pópulus meus: Cogitávi ut ædificárem domum, in qua requiéſceret Arca fœderis Dómini, & ſcabellum pedum Dei noſtri: & ad ædificandum, ómnia præparávi. Deus autem dixit mihi: Non ædificábis domum nómini meo, eò quòd ſis vir bellátor, & ſánguinem fúderis. Sálomon fílius tuus ædifi-

cábit domum meam, & átria mea: ipſum enim elégi mihi in fílium, & ego ero ei in patrem. Nunc ergo coram univerſo cœtu Iſraël, audiente Deo noſtro, cuſtodíte, & perquírite cuncta mandáta Dómini Dei noſtri: ut poſſideátis terram bonam, & relinquátis eam fíliis veſtris poſt vos uſque in ſempiternum: Tu autem Sálomon fili mi, ſcito Deum patris tui, & ſervíto ei corde perfecto, & ánimo voluntário: ómnia enim corda ſcrutátur Dóminus, & univerſas méntium cogitatiónes intélligit. Si quæſíeris eum, invénies: ſi autem derelíqueris eum, projíciet te in æternum. Nunc ergo quia elégit te Dóminus ut ædificáres domum Sanctuárii; confortáre, & pérfice.

LECTIO II. v. 11.

David formam templi deſcribit.

DEdit autem David Salomóni fílio ſuo deſcriptiónem pórticûs, & templi, & cellariórum, & cœnáculi, & cubiculórum in ádytis, & domûs propitiatiónis, nec non & ómnium quæ cogitáverat atriórum, & exedrárum per circúitum in theſauros domûs Dómini, & in theſauros ſanctórum, diviſionúmque Sacerdotálium & Leviticárum, in ómnia ópera domûs Dómini, & in univerſa vaſa miniſtérii templi Dómini. Aurum in póndere per ſíngula vaſa miniſtérii. Argenti quoque pondus pro vaſórum & óperum diverſitáte. Sed & in candelábra aúrea, & ad lucernas eórum, aurum pro menſúra uniuſcujuſque candelábri & lucernárum. Simíliter in candelábra argéntea, & in lucernas eórum, pro diverſitáte menſúræ, pondus argenti trádidit. Aurum quoque dedit in menſas propoſitiónis pro diverſitáte menſárum: ſimíliter & argentum in álias menſas argénteas. Ad fuſcínulas quoque, & phíalas, & thuríbula, ex auro puríſſimo, & leúnculos aúreos, pro qualitáte menſúræ pondus diſtríbuit in leúnculum & leúnculum. Simíliter & in leónes argénteos diverſum argenti pondus ſeparávit. Altári autem, in quo adolétur incenſum, aurum puríſſimum dedit: ut ex ipſo fíeret ſimilitúdo quadrígæ Chérubim, extendéntium alas & velántium Arcam fœderis Dómini.

LECTIO III. v. 19.

Templi exemplaria Dei manu deſcripta.

OMnia, inquit, venérunt ſcripta manu Dómini ad me, ut intellígerem univerſa ópera exemplária. Dixit quoque David Salomóni fílio ſuo,

Viriliter age, & confortáre, & fac: ne tímeas, & ne páveas: Dóminus enim Deus meus tecum erit, & non dimittet te, nec derelinquet, donec perfícias omne opus miniſtérii domûs Dómini. Ecce diviſiónes Sacerdótum & Levitárum, in omne miniſtérium domûs Dómini aſſiſtunt tibi, & paráti ſunt, & novérunt tam príncipes quàm pópulus fácere ómnia præcepta tua.

℟. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, Dómine, * Ut non moveantur veſtígia mea. *Pſ.* 16. 5. ℣. Deus propítius eſto mihi peccatóri. *Luc.* 18. 13. * Ut non. ℣. Glória. * Ut non.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Seſſ.* 23. *Cap.* 11.

Minóres Ordines per témporum interſtítia, niſi áliud Epíſcopo expedíre magis viderétur, conferantur, ut in unoquóque múnere, juxta præſcriptum Epíſcopi ſe exérceant.

FERIA QUINTA.

De libro primo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 29. 1.

Donaria Davidis in ædificium templi.

Locútus eſt David rex ad omnem ecclésiam: Salomónem fílium meum unum elégit Deus, adhuc púerum & tenellum: opus namque grande eſt, neque enim hómini præparátur habitátio, ſed Deo. Ego autem totis víribus meis præparávi impenſas domûs Dei mei. Aurum ad vaſa áurea, & argentum in argéntea, æs in ǽnea, ferrum in férrea, ligna ad lígnea, & lápides onýchinos, & quaſi ſtíbinos, & diverſórum colórum, omnemque pretióſum lápidem, & marmor Párium abundantíſſimè: & ſuper hæc, quæ óbtuli in domum Dei mei de pecúlio meo aurum & argentum, do in templum Dei mei, exceptis his, quæ præparávi in ædem ſanctam. Tria míllia talenta auri de auro Ophir: & ſeptem míllia talentórum argenti probatíſſimi, ad deaurandos paríetes templi. Et ubicunque opus eſt aurum de auro, & ubicunque opus eſt argentum de argento, ópera fiant per manus artíficum: & ſi quis ſponte offert, ímpleat manum ſuam hódiè, & ófferat quod volúerit Dómino.

LECTIO II. *v.* 6.

Donaria Principum.

Pollíciti ſunt ítaque príncipes familiárum & próceres tribuum Iſraël, tribúni quoque, & centurióncs, & príncipes poſſeſſiónum regis. Dederúntque in ópera domûs Dei auri talenta quinque míllia, & sólidos

decem míllia : argenti talenta decem míllia, & æris talenta decem & octo míllia : ferri quoque centum míllia talentórum. Et apud quemcunque inventi ſunt lápides, dedérunt in theſauros domûs Dómini, per manum Jáhiel Gerſonítis. Lætatúſque eſt pópulus, cùm vota ſponte promítterent : quia corde toto offerébant ea Dómino : ſed & David rex lætátus eſt gáudio magno. Et benedíxit Dómino coram univerſa multitúdine.

LECTIO III. *v.* 10.

Oratio David pro populo, & pro Salomone.

BEnedictus es, Dómine Deus Iſraël patris noſtri, ab æterno in æternum. Quis ego, & quis pópulus meus, ut poſsímus hæc tibi univerſa promíttere ? tua ſunt ómnia : & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi, Dómine Deus noſter, omnis hæc cópia, quam parávimus, ut ædificarétur domus nómini ſancto tuo, de manu tua eſt, & tua ſunt ómnia. Scio, Deus meus, quòd probes corda, & ſimplicitátem díligas, unde & ego in ſimplicitáte cordis mei lætus óbtuli univerſa hæc : & pópulum tuum, qui hìc repertus eſt, vidi cum ingenti gáudio tibi offerre donária. Dómine Deus Abraham, & Iſaac, & Iſraël, patrum noſtrórum, *cuſtódi in* æternum hanc *voluntátem* cordis eórum, & ſemper in veneratiónem tui mens iſta permáneat. Salomóni quoque fílio meo da cor perfectum, ut cuſtódiat mandáta tua, teſtimónia tua, & ceremónias tuas, & fáciat univerſa : & ædíficet ædem, cujus impenſas parávi.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto.

An. 1579. Parte 3. tit. de initiando Ordin. Sacram. ante finem.

ILlud ſéduló curet, atque ádeò efficiat Cléricus ut Ordinis, quo próximè initiátus eſt, præſcriptas functiónes non elátè ſed humíliter, non raró, ſed frequenter, non negligenti ſtúdio, ſed accurátâ veréque clericáli ſollicitúdine & diſciplinâ, piè, rectè, atque ritè præſtet.

FERIA SEXTA.

Incipit liber tértius Regum.

LECTIO I. *Cap.* 1. 1.

Adonias regnum occupare nititur.

REx David ſenúerat, habebátque ætátis plúrimos dies : Adonías autem fílius Haggith elevabátur dicens : Ego regnábo. Fecítque ſibi currus & équites, & quinquaginta viros qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater ſuus aliquando, dicens : Quare hoc fecíſti ? Erat autem & ipſe pulcher valdè, ſecundùm na-

tu poſt Abſalom. Et ſermo ei cum Joab fílio Sárviæ, & cum Abſathar Sacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc verò Sacerdos, & Banaías fílius Joíadæ, & Nathan Prophéta, & Séméï, & Reï, & robur exércitûs David, non erat cum Adonía. Immolátis ergo Adonías ariétibus, & vítulis & univerſis pínguibus, juxta lápidem Zohéleth, qui erat vicínus fonti Rogel, vocávit univerſos fratres ſuos fílios regis, & omnes viros Juda ſervos regis. Nathan autem Prophétam, & Banaíam, & robuſtos quoſque, & Salomónem fratrem ſuum, non vocávit.

LECTIO II. *v.* 11.

Conſilium Nathan ad Bethſábee.

DIxit ítaque Nathan ad Bethſabée matrem Salomónis: Num audiſti, quòd regnáverit Adonías fílius Haggith, & dóminus noſter David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium à me, & ſalva ánimam tuam, filiíque tui Salomónis. Vade, & ingrédere ad regem David, & dic ei: Nonne, tu dómine mi rex, juraſti mihi ancillæ tuæ, dicens: Sálomon fílius tuus regnábit poſt me, & ipſe ſedébit in ſólio meo? quare ergo regnat Adonías? Et adhuc ibi te loquente cum rege, ego véniam poſt te, & complébo ſermónes tuos.

LECTIO III. *v.* 15.

Bethſabee adit regem.

INgreſſa eſt ítaque Bethſabée ad regem in cubículum: rex autem ſenúerat nimis, & Abíſag Sunamítis miniſtrábat ei. Inclinávit ſe Bethſabée, & adorávit regem. Ad quam rex: Quid tibi, inquit, vis? Quæ reſpondens, ait: Dómine mi, tu juraſti per Dóminum Deum tuum ancillæ tuæ: Sálomon fílius tuus regnábit poſt me, & ipſe ſedébit in ſólio meo. Et ecce nunc Adonías regnat, te, dómine mi rex, ignorante. Mactávit boves, & pínguia quæque, & aríetes plúrimos, & vocávit omnes fílios regis, Abſathar quoque Sacerdótem, & Joab príncipem milítiæ: Salomónem autem ſervum tuum non vocávit. Verúmtamen, dómine mi rex, in te óculi reſpíciunt totíus Iſraël, ut índices eis, quis ſedére débeat in ſólio tuo, dómine mi rex, poſt te. Erítque cùm dormíerit dóminus meus rex cum pátribus ſuis, érimus ego & fílius meus Sálomon peccatores.

CANON.

Ex Concílio Burdigalenſi.

An. 1583. *de vit. & morib. Cleric.*

CLérici non ſolùm ab omni vitiórum turpitú-

dine abeſſe, ſed étiam omni virtútum génere ornári debent: ſpectáculum facti, ut ait Apóſtolus, mundo, Angelis, homínibus; in ómnibus exhibentes ſemetipſos ſicut Dei miniſtros.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio I. *Cap. 1. 22.*

Ad Bethſabee cauſam Nathan ſe adjungit.

ADhuc Bethſabée loquente cum rege, Nathan Prophéta venit. Et nuntiavérunt regi, dicentes: Adeſt Nathan Prophéta. Cùmque introiſſet in conſpectu regis, & adoraſſet eum pronus in terram, dixit Nathan: Dómine mi rex: tu dixiſti: Adonías regnet poſt me, & ipſe ſédeat ſuper thronum meum? Quia deſcendit hódiè, & immolávit boves & pínguia, & aríetes plúrimos, & vocávit univerſos fílios regis, & príncipes exércitûs, Abíathar quoque Sacerdótem: illíſque veſcéntibus, & bibéntibus coram eo, & dicéntibus: Vivat rex Adonías: Me ſervum tuum, & Sadoc Sacerdótem, & Banaíam fílium Joíadæ, & Salomónem fámulum tuum non vocávit. Nunquid à dómino meo rege exívit hoc verbum, & mihi non indicaſti ſervo tuo, quis ſeſſúrus eſſet ſuper thronum dómini mei regis poſt eum?

Lectio II. *v. 28.*

Rex reſpondet Bethſabee.

REſpóndit rex David, dicens: Vocáte ad me Bethſabée. Quæ cùm fuiſſet ingreſſa coram rege, & ſteiſſet ante eum; Jurávit rex, & ait: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angúſtia, quia ſicut jurávi tibi per Dóminum Deum Iſraël, dicens: Sálomon fílius tuus regnábit poſt me, & ipſe ſedébit ſuper ſólium meum pro me, ſic fáciam hódiè. Summiſſóque Bethſabée in terram vultu, adorávit regem, dicens: Vivat dóminus meus David in ætérnum.

Lectio III. *v. 32.*

Juſſum regis ad Sadoc, Nathan & Banaiam.

DIxit quoque rex David: Vocáte mihi Sadoc Sacerdótem, & Nathan Prophétam, & Banaíam fílium Joíadæ. Qui cùm ingreſſi fuiſſent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobiſcum ſervos dómini veſtri, & impónite Salomónem fílium meum ſuper mulam meam: & dúcite eum in Gihon. Et ungat eum ibi Sadoc Sacerdos, & Nathan Prophéta, in regem ſuper Iſraël: & canétis búccinâ, atque dicétis: Vivat rex Sálomon. Et aſcendétis poſt eum, & véniet, & ſedébit ſuper ſólium meum, & ipſe regnábit pro me: illíque præcípiam ut ſit dux ſuper Iſraël: &

Judam. Et reſpondit … fílius Joíadæ, regi, … Amen: ſic loquátur … Deus dómini mei … Quómodo fuit Dómi- … dómino meo regi, … cum Salomóne, & ſu- … fáciat ſólium ejus à … dómini mei regis Da- …

… A N O N.
… Sancto Auguſtíno.
… Chriſtiana. Cap. 9.
… eſſe cónvenit Dei … graves, pru- … irreprehen- … immaculátos, ut … vidéntes eos, ſtú- … admiréntur, & di- … hómines ſunt Dei, … eſt conversá- …

… Magníficat, Ant. 8. g. … dómine mi rex, … ancíllæ tuæ, … Sálomon fílius tuus … poſt me? 3. Reg. …

… ut infrà ad Lau- …

… NICA UNDECIMA … PENTECOSTEN.

… NOCTURNO.

… bro tértio Regum.

… IO I. Cap. 1. 38.

… unctus in regem.

… céndit Sadoc Sacer- … & Nathan Pro- … & Banaías fílius … Cerethi, & Phe- léthi: & impoſuérunt Salomónem ſuper mulam regis David, & adduxérunt eum in Gihón. Sumpſítque Sadoc Sacerdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem: & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus: Vivat rex Sálomon. Et aſcendit univérſa multitúdo poſt eum, & pópulus canéntium tíbiis, & lætántium gáudio magno, & inſónuit terra à clamóre eórum.

℟. Dómine, exaudi me, cùm clamávero ad te. * Dirigátur orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo. *Pſ.* 140. *v.* 1. 2. ℣. Viginti quátuor ſenióres habébant phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ ſunt oratiónes Sanctórum. *Apoc.* 5. 8. * Dirigátur.

LECTIO II. *v.* 41.

Adoniæ nuntiatur Salomonis únctio.

AUdívit autem Adonías, & omnes qui invitáti fúerant ab eo, jamque convívium finítum erat: ſed & Joab, audítâ voce tubæ, ait: Quid ſibi vult clamor civitátis tumultuántis? Adhuc illo loquénte, Jónathas fílius Abíathar Sacerdótis venit: cui dixit Adonías: Ingrédere, quia vir fortis es, & bona núntians. Reſpondítque Jónathas Adoníæ: Nequáquam: Dóminus enim noſter rex David regem conſtítuit Salomónem: miſítque cum eo Sadoc Sacerdótem, & Na-

than Prophétam, & Banaíam fílium Joíadæ, & Seréthi, & Pheléti, & impoſuérunt eum ſuper mulam regis. Unxerúntque eum Sadoc Sacerdos, & Nathan Prophéta regem in Gihon: & aſcendérunt inde lætantes, & inſónuit cívitas: hæc eſt vox, quam audiſtis. Sed & Sálomon ſedet ſuper ſólium regni. Et ingreſſi ſervi regis benedixérunt dómino noſtro regi David, dicentes: Amplíficet Deus nomen Salomónis ſuper nomen tuum, & magníficet thronum ejus ſuper thronum tuum. Et adorávit rex in léctulo ſuo; & locútus eſt: Benedictus Dóminus Deus Iſraël, qui dedit hódiè ſedentem in ſólio meo, vidéntibus óculis meis.

℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & * Pſallam nómini Dómini altíſſimi. *Pſal.* 12. 6. ℣. In médio eccléſiæ laudábo te. *Hebr.* 2. 12. * Pſallam.

LECTIO III. *v.* 49.

Adonias fugit ad cornu altaris.

TErriti ſunt ergo, & ſurrexérunt omnes, qui invitáti fúerant ab Adonía, & ivit unuſquiſque in viam ſuam. Adonías autem timens Salomónem, ſurréxit & ábiit, tenuítque cornu altáris. Et nuntiavérunt Salomóni, dicentes: Ecce Adonías timens regem Salomónem, ténuit cornu altáris, dicens: Juret mihi rex Sálomon hódiè, quod non interfíciat ſervum ſuum gládio. Dixítque Sálomon: Si fúerit vir bonus, non cadet ne unus quidem capillus ejus in terram: ſin autem malum inventum fúerit in eo, moriétur. Miſit ergo rex Sálomon, & edúxit eum ab altári: & ingreſſus adorávit regem Salomónem: dixítque ei Sálomon: Vade in domum tuam.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubeſcam. *Pſal.* 24. 2. ℣. Idem Deus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. *Rom.* 10. 12. * Deus meus. ℣. Glória Patri. * Deus meus.

IN II. NOCTURNO.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO IV. *Cap.* 7. 1.

In nativitate & morte, nullum inter homines diſcrimen.

SUm quidem & ego mortális homo, símilis ómnibus, & ex génere terréni illíus, qui prior factus eſt; & in ventre matris figurátus ſum caro, decem ménſium témpore coagulátus ſum in ſánguine. Et ego natus accépi commúnem áërem, & in ſimíliter factam décidi terram, & primam vocem símilem ómnibus emíſi plorans. In involumentis nutrítus ſum, & curis magnis.

Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo intróitus eſt ómnibus ad vitam, & símilis éxitus.

℟. Apud me orátio Deo vitæ meæ, * Dicam Deo: Suſceptor meus es. *Pſ.* 41. 9. ℣. Secundùm expectatiónem meam, & ſpem meam, in nullo confundar. *Philip.* 1. 20. * Dicam.

LECTIO V. *v.* 7.

Sapientia ceteris bonis anteponenda.

PRopter hoc optávi & datus eſt mihi ſenſus: & invocávi, & venit in me ſpíritus ſapiéntiæ: & præpóſui illam regnis & ſédibus, & divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretióſum: quóniam omne aurum in comparatióne illíus, aréna eſt exígua, & tanquam lutum æſtimábitur argentum in conſpectu illíus. Super ſalútem & ſpéciem diléxi illam, & propóſui pro luce habére illam: quóniam inextinguíbile eſt lumen illíus.

℟. Voluntátem timéntium ſe fáciet Dóminus, * Et deprecatiónem eórum exáudiet, & ſalvos fáciet eos. *Pſ.* 144. 19. ℣. Si quis Dei cultor eſt, & voluntátem ejus facit, hunc exaudit. *Joan.* 9. 31. * Et.

LECTIO VI. *v.* 11.

Sapientia communicanda.

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honeſtas per manus illíus, & lætátus ſum in ómnibus: quóniam antecedébat me iſta ſapiéntia, & ignorábam quóniam horum ómnium mater eſt. Quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia communico, & honeſtátem illíus non abſcondo. Infinítus enim theſaurus eſt homínibus: quo qui uſi ſunt, partícipes facti ſunt amicítiæ Dei, propter diſciplínæ dona commendáti. Mihi autem dedit Deus dícere ex ſenténtia, & præſúmere digna horum, quæ mihi dantur: quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor.

℟. Reſpéxit in oratiónem humílium Dóminus, & non ſprevit precem eórum, * Scribantur hæc in generatióne áltera. *Pſ.* 101. *v.* 18. 19. ℣. Deus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. *Jac.* 4. 6. * Scribantur. ℣. Glória. * Scribantur.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

LECTIO VII. *Cap.* 2. 1.

Pro regibus orandum.

OBſecro primùm ómnium fíeri obſecratiónes, oratiónes, poſtulatiónes, gratiárum actiónes pro ómnibus homínibus; pro régibus, & ómnibus qui in ſublimitáte ſunt, ut quié-

tam & tranquillam vitam agámus, in omni pietáte, & caſtitáte. Hoc enim bonum eſt & acceptum coram Salvatóre noſtro Deo, qui omnes hómines vult ſalvos fieri, & ad agnitiónem veritátis veníre.

℟. Verba mea aúribus pércipe, Dómine, intéllige clamórem meum, * Intende voci oratiónis meæ, rex meus, & Deus meus. *Pſ.* 5. *v.* 2. 3. ℣. Oportet ſemper oráre & non defícere. *Luc.* 18. 1. * Intende.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Titum.

LECTIO VIII. *Cap.* 3. 1.

Principibus obediendum.

ADmone illos princípibus & poteſtátibus ſúbditos eſſe, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos eſſe: néminem blaſphemáre, non litigióſos eſſe, ſed modeſtos, omnem oſtendentes manſuetúdinem ad omnes hómines. Erámus enim aliquando & nos inſipientes, incréduli, errantes, ſervientes deſidériis & voluptátibus váriis, in malítia & invídia agentes, odíbiles, odientes ínvicem. Fidélis ſermo eſt: & de his volo te confirmáre: ut curent bonis opéribus præeſſe, qui credunt Deo. Hæc ſunt bona, & utília homínibus.

℟. Intende deprecatiónem meam, Dómine; aúribus pércipe oratiónem meam, * Non in lábiis dolóſis. *Pſal.* 16. 1. ℣. Fructus lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte. *Epheſ.* 5. 9. * Non.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Marcum.

LECTIO IX. *Cap.* 7. 31.

Surdus & mutus.

IN illo témpore: Exiens Jeſus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilǽæ inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 1. *in Ezech. Homil.* 10. *ante medium.*

QUid eſt, quòd Creátor ómnium Deus, dum ſurdum & mutum ſanáre voluiſſet, in aures illíus ſuos dígitos miſit, & éxpuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, niſi dona ſancti Spíritûs deſignantur? Unde cùm in álio loco ejeciſſet dæmónium, dixit: Si in dígito Dei ejício dæmónia, profectò pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangeliſtam álium dixiſſe deſcríbitur: Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus ſpíritus vocátur. Dígitos ergo in aurículas míttere, eſt per dona Spíritûs ſancti mentem ſurdi ad obediendum aperíre.

℟. Exiens de fínibus Tyri, * Venit Jeſus inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei ſurdum & mutum. *Marc.* 7. *v.* 31. 32. ℣. Deus ipſe véniet, & aures ſurdórum patébunt, & aperta erit lingua mutórum. *Iſa.* 35. *v.* 4. 5. 6. * Venit. ℣. Glória. * Venit.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. d. Suſpíciens Jeſus in cœlum, ingémuit, & ait ſurdo: Ephphéta: quod eſt adaperíre: & ſtatim apertæ ſunt aures ejus, & ſolútum eſt vínculum linguæ ejus, & loquebátur rectè. *Marc.* 7. *v.* 34. 35.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui abundántiâ pietátis tuæ, & mérita ſúpplicum excédis & vota: effunde ſuper nos miſericórdiam tuam: ut dimíttas quæ conſciéntia métuit; & adjícias quod orátio non præſúmit. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Turonenſi tértio.

Anno 813. *Cap.* 38.

SAcerdótes debent fidéles admonére, ut quando ad Eccléſiam convéniunt, ſine ſtrépitu ac tumultu eam ingrediantur; in qua étiam quándiu oratiónis causâ morantur, nequáquam inánes inter ſe próferant confabulatiónes,

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Admirabantur, dicentes: Benè ómnia fecit: & ſurdos fecit audíre, & mutos loqui. *Marc.* 7. 37.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 2. 1.

Monita David Salomoni. David moritur.

APpropinquavérunt autem dies David ut morerétur, præcepítque Salomóni, fílio ſuo, dicens: Ego ingrédior viam univerſæ terræ: confortáre, & eſto vir. Et obſerva cuſtódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut cuſtódias ceremónias ejus, & præcepta ejus, & judícia, & teſtimónia, ſicut ſcriptum eſt in lege Móyſi: ut intélligas univerſa quæ facis, & quocunque te vérteris. Tu noſti quæ féceriț mihi Joab: fácies ergo juxta ſapiéntiam tuam, ſed & fíliis Berzellâï Galaadítis reddes grátiam: habes quoque apud te Séme͏ï, qui maledíxit mihi maledictióne péſſimâ: tu noli pati eum eſſe innóxium. Dormívit ígitur David cum pátribus ſuis, & ſepultus eſt in Civitáte David. Dies autem quibus regnávit David ſuper Iſraël, quadraginta anni ſunt: in Hebron regnávit ſeptem annis: in Jeruſalem, triginta tribus.

LECTIO II. *v.* 12.

Adonias petit Abiſag in uxorem.

SAlomon autem ſedit ſuper thronum David patris ſui, & firmátum eſt regnum ejus nimis. Et ingreſſus eſt Adonías fílius Haggith ad Bethſabée matrem Salomónis. Quæ dixit ei: Pacificúſne eſt ingreſſus tuus? Qui reſpondit: Pacíficus. Addidítque: Sermo mihi eſt ad te. Cui ait: Lóquere. Et ille: Tu, inquit, noſti, quia meum erat regnum, & me præpoſúerat omnis Iſraël ſibi in regem: ſed tranſlátum eſt regnum, & factum eſt fratris mei: à Dómino enim conſtitútum eſt ei. Nunc ergo petitiónem unam precor à te; ne confundas fáciem meam. Quæ dixit ad eum: Lóquere. Et ille ait: Precor ut dicas Salomóni regi (neque enim negáre tibi quidquam poteſt) ut det mihi Abíſag Sunamítidem uxórem. Et ait Bethſabée: Benè, ego loquar pro te regi.

LECTIO III. *v.* 19.

Adonias morte afficitur.

VEnit ergo Bethſabée ad regem Salomónem, dixítque ei: Petitiónem unam párvulam ego déprecor à te; ne confundas fáciem meam. Et dixit ei rex: Pete, mater mea: neque enim fas eſt ut avertam fáciem tuam. Quæ ait: Detur Abíſag Sunamítis Adoníæ fratri tuo uxor. Reſpondítque rex Sálomon, & dixit matri ſuæ: Quare póſtulas Abíſag Sunamítidem Adoníæ? póſtula ei & regnum: ipſe eſt enim frater meus major me, & habet Abíathar Sacerdótem, & Joab fílium Sárviæ. Jurávit ítaque rex Sálomon per Dóminum, dicens: Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat; quia contra ánimam ſuam locútus eſt Adonías verbum hoc. Et nunc vivit Dóminus, qui firmávit me, & collocávit me ſuper ſólium David patris mei, & qui fecit mihi domum, ſicut locútus eſt, quia hódiè occidétur Adonías. Miſítque rex Sálomon per manum Banaíæ fílii Joíadæ, qui interfécit eum, & mórtuus eſt.

CANON.

Ex Concílio Turonenſi tértio.

Anno 813. *Cap.* 38.

A Témpore quo Miſſárum ſolémnia celebrantur, non ſolùm ab otióſis & inutílibus verbis, verùm étiam & à perniciófis cogitatiónibus abſtinendum eſt.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 2. 26.

Abiathar ejectus.

ABíathar Sacerdóti dixit rex: Vade in Anathoth ad agrum tuum, équidem vir mortis es: ſed hódiè te non interfíciam,

quia portaſti Arcam Dómini Dei coram David patre meo, & ſuſtinuiſti labórem in ómnibus, in quibus laborávit pater meus. Ejécit ergo Sálomon Abíathar, ut non eſſet Sacerdos Dómini, ut impleréтur ſermo Dómini, quem locútus eſt ſuper domum Heli in Silo.

LECTIO II. v. 28.

Joab occiſus.

VEnit autem núntius ad Joab, quòd Joab declinaſſet poſt Adoníam, & poſt Salomónem non declinaſſet: fugit ergo Joab in tabernáculum Dómini, & apprehendit cornu altáris. Nuntiatúmque eſt regi Salomóni, quòd fugiſſet Joab in tabernáculum Dómini, & eſſet juxta altáre, misítque Sálomon Banaíam fílium Joíadæ, dicens: Vade intérfice eum, & ſépeli, & amovébis ſánguinem innocentem, qui effúſus eſt à Joab, à me, & à domo patris mei. Aſcendit ítaque Banaías fílius Joíadæ, & aggreſſus eum interfécit: ſepultúſque eſt in domo ſua in deſerto. Et conſtítuit rex Banaíam fílium Joíadæ pro eo ſuper exércitum, & Sadoc Sacerdótem póſuit pro Abíathar.

LECTIO III. v. 39.

Semeï necatus.

MIſit quoque rex, & vocávit Séméï, dixítque ei: Ædífica tibi domum in Jerúſalem, & hábita ibi: & non egrediéris inde huc atque illuc. Quacunque autem die egreſſus fúeris, & transíeris Torrentem Cedron, ſcito te interficiendum: ſanguis tuus erit ſuper caput tuum. Dixítque Séméï regi: Bonus ſermo. Factum eſt autem poſt annos tres, ut fúgerent ſervi Séméï. Et ſurréxit Séméï, & ſtravit áſinum ſuum: ivítque ad Achis in Geth ad requirendum ſervos ſuos; & addúxit eos de Geth. Nuntiátum eſt autem Salomóni, quòd iſſet Séméï in Geth de Jerúſalem, & rediiſſet. Et mittens vocávit eum, dixítque illi: Quare non cuſtodiſti jusjurandum Dómini, & præceptum quod præcéperam tibi? Dixítque rex ad Séméï: Tu noſti omne malum, cujus tibi cónſcium eſt cor tuum, quod feciſti David patri meo: réddidit Dóminus malítiam tuam in caput tuum. Et rex Sálomon benedictus, & thronus David erit ſtábilis coram Dómino uſque in ſempiternum. Juſſit ítaque rex Banaíæ fílio Joíadæ: qui egreſſus percuſſit eum, & mórtuus eſt.

CANON.

Ex ſancto Ambróſio, *Lib. 2. Officiorum, Cap. 21.*

MAximè Sacerdóti hoc cónvenit, ornáre Dei Templum decóre cóngruo, ut étiam hoc cultu aula Dómini reſpléndeat.

FERIA QUARTA.

De libro tertio Regum.

Lectio I. *Cap.* 3. 3.

Salomon poſtulat à Deo ſapientiam.

DIléxit autem Sálomon Dóminum, ámbulans in præceptis David patris ſui, excepto quòd in excelſis immolábat, & accendébat thymiáma. Appáruit autem Dóminus Salomóni per ſómnium noċte, dicens: Póſtula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon: Tu feciſti cum ſervo tuo David patre meo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpeċtu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum: cuſtodiſti ei miſericórdiam tuam grandem, & dediſti ei fílium ſedentem ſuper thronum ejus, ſicut eſt hódiè. Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre feciſti ſervum tuum pro David patre meo: ego autem ſum puer párvulus, & ignórans egreſſum & intróitum meum. Et ſervus tuus in médio eſt pópuli, quem elegiſti, pópuli infiníti, qui numerári & ſupputári non poteſt præ multitúdine. Dabis ergo ſervo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre poſſit, & diſcérnere inter bonum & malum. Quis enim póterit judicáre pópulum iſtum, pópulum tuum hunc multum?

Lectio II. *v.* 10.

Deus Salomoni concedit ultra poſtulatum.

PLácuit ergo ſermo coram Dómino, quòd Sálomon poſtulaſſet hujuſcémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni: Quia poſtulaſti verbum hoc, & non petiſti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, ſed poſtulaſti tibi ſapiéntiam ad diſcernendum judícium: ecce feci tibi ſecundùm ſermónes tuos, & dedi tibi cor ſápiens & intélligens, in tantum ut nullus ante te ſímilis tui fúerit, nec poſt te ſurreċtúrus ſit. Sed & hæc, quæ non poſtulaſti, dedi tibi: divítias ſcílicet, & glóriam, ut nemo fúerit ſimilis tui in régibus, cunċtis retrò diébus. Si autem ambuláveris in viis meis, & cuſtodíeris præcepta mea, & mandáta mea, ſicut ambulávit pater tuus, longos fáciam dies tuos. Igitur evigilávit Sálomon, & intelléxit quòd eſſet ſómnium: cùmque veniſſet Jerúſalem, ſtetit coram Arca fœderis Dómini, & óbtulit holocauſta, & fecit víċtimas pacíficas, & grande convívium univerſis fámulis ſuis.

Lectio III. *v.* 16.

Salomonis [illegible]

TUnc venérunt duæ mulíeres meretríces ad regem, ſteterúntque coram eo, quarum una ait: Obſecro, mi dómine: ego

ego

Mortuus eſt fílius mulíeris hujus nocte, dórmiens quippe oppreſſit eum. Et conſurgens intempeſtæ noctis ſiléntio, tulit fílium meum de látere meo ancillæ tuæ dormientis, & collocávit in ſinu ſuo: ſuum autem fílium, qui erat mórtuus, póſuit in ſinu meo. Reſpondítque áltera múlier: Non eſt ita ut dicis, ſed fílius tuus mórtuus eſt, meus autem vivit. E contrário illa dicébat: Mentíris: fílius quippe meus vivit, & fílius tuus mórtuus eſt. Atque in hunc modum contendébant coram rege. Dixit ergo rex: Afferte mihi gládium. Cùmque attuliſſent gládium coram rege, Divídite, inquit, infantem vivum in duas partes, & date dimídiam partem uni, & dimídiam partem álteri. Dixit autem múlier, cujus fílius erat vivus, ad regem: (commóta ſunt quippe víſcera ejus ſuper fílio ſuo:) Obſecro, dómine, date illi infantem vivum, & nolíte interfícere eum. E contrário illa dicébat: Nec mihi, nec tibi ſit, ſed dividátur. Reſpondit rex, & ait: Date huic infantem vivum, & non occidátur: hæc eſt enim mater ejus. Audívit ítaque omnis Iſraël judícium quod judicaſſet rex, & timuérunt regem, vidéntes ſapiéntiam Dei eſſe in eo ad faciendum judícium.

℟. Oculi Dómini ſuper juſtos: * Et aures ejus in preces eórum. 1. *Petr.* 3. 12. ℣. Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos. *Pſ.* 33. 18. * Et. ℣. Glória. * Et.

C A N O N.

Ex Conventu Melodunenſi.

An. 1579. *Tit. de cultu & ornat. Eccleſ.*

NOn ſunt toleranda in Eccléſia profána collóquia, quia domus Dei, domus oratiónis eſt.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 4. 1.

Magnificentia Salomonis.

ERat autem rex Sálomon regnans ſuper omnem Iſraël: Juda & Iſraël innumerábiles ſicut aréna maris in multitúdine: comedentes, & bibentes, atque lætantes. Sálomon autem erat in ditióne ſua, habens ómnia regna à flúmine terræ Philiſthiim uſque ad términum Ægypti: offeréntium ſibi múnera, & ſerviéntium ei cunctis diébus vitæ ejus. Erat autem cibus Salomónis per dies ſíngulos, triginta cori ſímilæ, & ſexaginta cori farínæ, decem boves pingues, & viginti boves paſcuáles, & centum arietes, exceptâ venatióne cervórum, capreárum, atque bubalórum & ávium altí-

ſium : ipſe enim obtinébat omnem regiónem, quæ erat trans flumen, à Thaphſa uſque ad Gazam, & cunctos reges illárum regiónum : & habébat pacem ex omni parte in circúitu. Habitabátque Juda, & Iſraël abſque timóre ullo, unuſquiſque ſub vite ſua, & ſub ficu ſua, à Dan uſque Berſabée, cunctis diébus Salomónis. Et habébat Sálomon quadraginta míllia præſépia equórum currílium, & duódecim míllia equéſtrium.

LECTIO II. ℣. 29.

Sapientia Salomonis.

Dedit quoque Deus ſapiéntiam Salomóni, & prudéntiam multam nimis, & latitúdinem cordis quaſi arénam, quæ eſt in líttore maris. Et præcedébat ſapiéntia Salomónis ſapiéntiam ómnium Orientálium & Ægyptiórum, & erat ſapiéntior cunctis homínibus : & erat nominátus in univerſis Géntibus per circúitum. Locútus eſt quoque Sálomon tria míllia parábolas : & fuérunt cármina ejus quinque & mille. Et diſputávit ſuper lignis à cedro, quæ eſt in Líbano, uſque ad hyſſópum quæ egréditur de paríete : & diſſéruit de juméntis, & volúcribus, & reptílibus, & píſcibus. Et veniébant de cunctis pópulis ad audiendam ſapiéntiam Salomónis, & ab univerſis régibus terræ, qui audiébant ſapiéntiam ejus.

LECTIO III. *Cap.* 5. 1.

Hiram mittit operarios Salomoni.

Miſit quoque Hiram rex Tyri ſervos ſuos ad Salomónem : audívit enim quòd ipſum unxiſſent regem pro patre ejus : quia amícus fúerat Hiram David omni témpore. Miſit autem Sálomon ad Hiram, dicens : Tu ſcis voluntátem David patris mei, & quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei ſui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos ſub veſtígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum : & non eſt Sátan, neque occurſus malus. Quamóbrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei ; prǽcipe ígitur ut præcídant mihi ſervi tui cedros de Líbano, & ſervi mei ſint cum ſervis tuis : mercédem autem ſervórum tuórum dabo tibi quamcunque petíeris. Et miſit Hiram ad Salomónem, dicens : Audívi quæcunque mandaſti mihi : ego fáciam omnem voluntátem tuam in lignis cédrinis & abiégnis. Servi mei depónent ea de Líbano ad mare : & ego compónam ea in rátibus in mari, uſque ad locum quem ſignificáveris mihi ; & applicábo ea ibi, & tu tolles ea : præ-

bebíſque neceſſária mihi, ut detur cibus dómui meæ.

C A N O N.

Ex Concílio Aquenſi. *An.* 1585. *Tit. de Eccleſ. & earum ornatu.*

IN Eccléſia, præſertim cùm divína offícia celebrantur, nemo aúdeat deambuláre, nugári, cum muliéribus inhoneſtè cólloqui, in límine aut ante fores immorári, averſum ab Euchariſtiæ Sacramento irreverenter ſedére, aut quovis modo irreverenter in Eccléſia verſári. Qui in horum áliquo delíquerit, à Párocho vel per álium Eccléſiæ miniſtrum moneátur.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 6. 1.

Deſcriptio templi, & ejus partium.

FActum eſt quadringenteſimo & octogéſimo anno egreſſiónis filiórum Iſraël de terra Ægypti, in anno quarto, menſe Zio, (ipſe eſt menſis ſecundus) regni Salomónis ſuper Iſraël, ædificári cœpit domus Dómino. Domus autem, quam ædificábat rex Sálomon Dómino, habébat ſexaginta cúbitos in longitúdine, & viginti cúbitos in latitúdine, & triginta cúbitos in altitúdine. Et pórticus erat ante templum viginti cubitórum longitúdinis, juxta menſúram latitúdinis templi: & habébat decem cúbitos latitúdinis ante fáciem templi. Fecítque in templo feneſtras oblíquas. Domus autem cùm ædificarétur, de lapídibus dolátis atque perfectis ædificáta eſt: & málleus, & ſecúris, & omne ferramentum, non ſunt audíta in domo cùm ædificarétur. Et ædificávit domum, & conſummávit eam: texit quoque domum laqueáribus cédrinis. Et ædificávit tabulátum ſuper omnem domum quinque cúbitis altitúdinis, & opéruit domum lignis cédrinis.

LECTIO II. *v.* 14.

Deſcriptio Oraculi.

IGitur ædificávit Sálomon domum & conſummávit eam: & fecit interiórem domum Oráculi in Sanctum ſanctórum. Oráculum autem in médio domûs, in interióri parte fécerat, ut póneret ibi Arcam fœderis Dómini. Porrò Oráculum habébat viginti cúbitos longitúdinis, & viginti cúbitos latitúdinis, & viginti cúbitos altitúdinis; & opéruit illud atque veſtívit auro puríſſimo, ſed & altáre veſtívit cedro. Domum quoque ante Oráculum opéruit auro puríſſimo, & affíxit láminas clavis aúreis. Nihílque erat in templo quod non auro tegerétur: ſed & totum altáre Oráculi texit auro. Et fecit in Oráculo duos Chérubim de lignis olivárum, decem cubitórum al-

titúdinis; poſuítque Chérubim in médio templi interióris; extendébant autem alas ſuas Chérubim, & tangébat ala una paríetem, & ala Cherub ſecundi tangébat paríetem alterum: alæ autem álteræ in média parte templi ſe ínvicem contingébant. Texit quoque Chérubim auro.

LECTIO III. *v.* 29.

Magnificus templi ornatus.

OMnes paríetes templi per circúitum ſculpſit váriis cælatúris & torno: & fecit in eis Chérubim, & palmas, & picturas várias, quaſi prominentes de paríete & egrediéntes. Sed & pavimentum domûs texit auro intrínſecùs & extrínſecùs. Et in ingreſſu Orâculi fecit oſtíola de lignis olivárum, poſtéſque angulórum quinque. Et duo óſtia de lignis olivárum: & ſculpſit in eis pictúram Chérubim, & palmárum ſpécies, & anáglypha valdè prominéntia: & texit ea auro: & opéruit tam Chérubim quàm palmas, & cétera, auro. Fecítque in intróitu templi poſtes de lignis olivárum quadrangulátos: & duo óſtia de lignis abiégnis altrínſecùs: & utrumque óſtium duplex erat, & ſe ínvicem tenens aperiebátur. Et ſculpſit Chérubim, & palmas, & cælatúras valdè eminentes: operuítque ómnia láminis aúreis ópere quadro ad régulam.

C A N O N.

Ex Conventu Melodunenſi. *An.* 1579. *tit. de cultu & ornat. Eccleſ.*

CAvendum ne quiſquam ſacris altáribus, Baptiſmi fóntibus, vel aquæ benedictæ insídeat vel innitátur.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 7. 1.

Palatium Salomonis.

DOmum ſuam ædificávit Sálomon trédecim annis, & ad perfectum uſque perdúxit. Ædificávit quoque domum ſaltûs Líbani centum cubitórum longitúdinis, & quinquaginta cubitórum latitúdinis, & triginta cubitórum altitúdinis: & quátuor deambulácra inter columnas cédrinas: ligna quippe cédrina excíderat in columnas. Pórticum quoque ſólii, in qua tribúnal eſt, fecit: & texit lignis cédrinis à pavimento uſque ad ſummitátem. Et domúncula, in qua ſedebátur ad judicandum, erat in média pórticu, símili ópere. Omnia lapídibus pretióſis, qui ad normam quamdam atque menſúram tam intrínſecùs quàm extrínſecùs ſerráti erant: à fundamento uſque ad ſummitátem paríetum, & extrínſecùs uſque ad átrium majus. Et átrium majus ro-

tundum, trium órdinum de lapídibus ſectis, & uníus órdinis de doláta cedro: nec non & in átrio domûs Dómini interióri, & in pórticu domûs.

LECTIO II. *v.* 13.

Vaſa ad uſum templi.

MIſit rex Sálomon, & tulit Hiram de Tyro, fílium mulíeris víduæ de tribu Néphtali, patre Tyrio, artíficem ærárium, & plenum ſapiéntiâ, & intelligéntiâ, & doctrínâ, ad faciendum omne opus ex ære. Qui cùm veniſſet ad regem Salomónem, fecit omne opus ejus. Fecit mare fúſile decem cubitórum à lábio uſque ad lábium, rotundum in circúitu: quinque cubitórum altitúdo ejus, & reſtícula triginta cubitórum cingébat illud per circúitum. Fecit quoque decem lutéres æneos: quadraginta batos capiébat luter unus, erátque quátuor cubitórum: ſíngulos quoque lutéres per síngulas, id eſt, decem baſes, póſuit. Fecit ergo Hiram lebétes, & ſcutras, & hámulas, & perfécit omne opus regis Salomónis in templo Dómini. Omnia vaſa, quæ fecit Hiram regi Salomóni in domo Dómini, de aurichalco erant. Et póſuit Sálomon ómnia vaſa: propter multitúdinem autem nímiam non erat pondus æris.

LECTIO III. *v.* 48.

Suppellectilia aurea.

FEcit Sálomon ómnia vaſa in domo Dómini: altáre aúreum, & menſam ſuper quam ponerentur Panes propoſitiónis, aúream: & candelábra aúrea, quinque ad déxteram, & quinque ad ſiniſtram contra Oráculum, ex auro puro: & quaſi lílii flores, & lucernas déſuper aúreas: & fórcipes aúreos, & hýdrias, & fuſcínulas, & phíalas, & mortaríola, & thuríbula, de auro puríſſimo: & cárdines oſtiórum domûs interióris Sancti ſanctórum, & oſtiórum domûs templi, ex auro erant. Et perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini, & íntulit quæ ſanctificáverat David pater ſuus, argentum & aurum, & vaſa, repoſuítque in theſauris domûs Dómini.

CANON.

Ex Conventu Melodunenſi.

An. 1576. *Tit. de cultu & ornat. Eccleſ.*

NOn ſunt admittendi in Eccléſiis, dum Miſſæ fiunt, aut divína offícia celebrantur, aut ſacra habétur cóncio, mendíci undequáque eleemóſynas quæritantes.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Intulit Sálomon omnia quæ vóverat David pater ſuus, argentum, & aurum, & univerſa vaſa póſuit in the-

ſauris domûs Dei. 2. *Paral.* 5. 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XII. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 8. 1.

Arca fœderis tranſlata in templum.

TUnc congregáti ſunt omnes majóres natu Iſraël cum princípibus tribuum, & duces familiárum filiórum Iſraël, ad regem Salomónem in Jerúſalem: ut deferrent Arcam fœderis Dómini, de Civitáte David, id eſt, de Sion. Convenítque ad regem Salomónem univerſus Iſraël in menſe Ethanim, in ſolemni die, ipſe eſt menſis ſéptimus. Venerúntque cuncti ſenes de Iſraël, & tulérunt Arcam Sacerdótes, & portavérunt Arcam Dómini, & tabernáculum fœderis, & omnia vaſa ſanctuárii, quæ erant in tabernáculo: & ferébant ea Sacerdótes & Levítæ. Rex autem Sálomon, & omnis multitúdo Iſraël, quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante Arcam & immolábant oves & boves abſque æſtimatióne & número. Et intulérunt Sacerdótes Arcam fœderis Dómini in locum ſuum, in Oráculum templi, in Sanctum ſanctórum, ſubter alas Chérubim. Factum eſt autem, cùm exiſſent Sacerdótes de Sanctuário, nébula implévit domum Dómini, & non póterant Sacerdótes ſtare & miniſtráre propter nébulam: impléverat enim glória Dómini domum Dómini.

℟. Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus, * Et ſapiéntiæ ejus non eſt númerus. *Pſ.* 146. 5. ℣. Major eſt Deus corde noſtro, & novit ómnia. 1. *Joan.* 3. 20. * Et.

LECTIO II. ℣. 12.

Oratio & ſacrificia Salomonis.

TUnc ait Sálomon: Dóminus dixit ut habitáret in nébula: Ædíficans ædificávi domum in habitáculum tuum, firmíſſimum ſólium tuum in ſempitérnum. Stetit autem Sálomon ante altáre Dómini in conſpéctu eccléſiæ Iſraël, & expandit manus ſuas in cœlum; & ait: Dómine Deus Iſraël, non eſt ſímilis tui Deus in cœlo déſuper, & ſuper terram deorſum: qui cuſtódis pactum & miſericórdiam ſervis tuis, qui ambulábant coram te in toto corde ſuo. Factum eſt autem, cùm compleſſet Sálomon orans Dóminum omnem oratiónem & deprecatiónem hanc, ſurréxit

de conſpectu altáris Dómini: utrúmque enim genu in terram fíxerat, & manus expánderat in cœlum. Stetit ergo, & benedíxit omni ecclésiæ Iſraël.

℟. Dómine, tu es qui fecíſti * Cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt: *Act.* 4. 24. ℣. Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus, ipſe fecit nos. *Pſ.* 99. 3. * Cœlum.

Lectio III. *v.* 64.

Feſtívitas celebris.

IN die illa ſanctificávit rex médium átrii quod erat ante domum Dómini: fecit quippe holocauſtum ibi, & ſacrifícium, & ádipem pacificórum: quóniam altáre æreum, quod erat coram Dómino, minus erat, & cápere non póterat holocauſtum, & ſacrifícium, & ádipem pacificórum. Fecit ergo Sálomon in témpore illo feſtivitátem célebrem, & omnis Iſraël cum eo, multitúdo magna ab introítu Emath uſque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo noſtro, ſeptem diébus & ſeptem diébus, id eſt, quatuórdecim diébus. Et in die octáva dimíſit pópulos: qui benedicentes regi, profecti ſunt in tabernácula ſua lætantes, & álacri corde ſuper ómnibus bonis, quæ fécerat Dóminus David ſervo ſuo, & Iſraël pópulo ſuo.

℟. Ipſe dixit & facta ſunt: * Ipſe mandávit & creáta ſunt. *Pſ.* 148. 5. ℣. Dóminus Deus noſter omnípotens. *Apoc.* 19. 6. * Ipſe. ℣. Glória. * Ipſe.

In II. Nocturno.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio IV. *Cap.* 9. 1.

Sapientia his qui præſunt neceſſaria.

DEus patrum meórum, & Dómine miſericórdiæ, qui feciſti ómnia verbo tuo, & ſapiéntiâ tuâ conſtituiſti hóminem, ut dominarétur creatúræ, quæ à te facta eſt, ut diſpónat orbem terrárum in æquitáte & juſtítia, & in directióne cordis judícium júdicet: da mihi ſédium tuárum aſſiſtricem ſapiéntiam, & noli me reprobáre à púeris tuis: quóniam ſervus tuus ſum ego, & fílius ancillæ tuæ, homo infirmus, & exígui témporis, & minor ad intellectum judícii & legum. Nam & ſi quis erit conſummátus inter fílios hóminum, ſi ab illo abſúerit ſapiéntia tua, in níhilum computábitur.

℟. Lætétur Iſraël in eo qui fecit eum, & * Fílii Sion exultent in rege ſuo. *Pſ.* 149. 2. ℣. Laudáte, omnes Gentes, Dóminum, & magnificáte eum, omnes pópuli. *Rom.* 15. 10. * Fílii.

Lectio V. *v.* 7.

Sapientia cuncta componens.

TU elegiſti me regem pópulo tuo, & júdicem filiórum tuórum, & filiá-

rum: & dixiſti me ædificáre templum in monte ſancto tuo, & in civitáte habitatiónis tuæ altáre, ſimilitúdinem tabernáculi ſancti tui, quod præparaſti ab inítio: & tecum ſapiéntia tua, quæ novit ópera tua, quæ & áffuit tunc cùm orbem terrárum fáceres, & ſciébat quid eſſet plácitum óculis tuis, & quid directum in præceptis tuis. Mitte illam de cœlis ſanctis tuis, & à ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit & mecum labóret, ut ſciam quid acceptum ſit apud te: ſcit enim illa ómnia, & intélligit, & dedúcet me in opéribus meis ſóbriè, & cuſtódiet me in ſua poténtia. Et erunt accepta ópera mea, & diſpónam pópulum tuum juſtè, & ero dignus ſédium patris mei.

℟. Jubiláte Deo, omnis terra: date glóriam laudi ejus, qui convertit mare in áridam, * Ibi lætábimur in ipſo. *Pſ.* 65. *v.* 1. 2. 6. ℣. Lætámini, Gentes, cum plebe ejus. *Rom.* 15. 10. * Ibi.

LECTIO VI. *v.* 13.

Humanæ cogitationes quàm incertæ.

QUis enim hóminum póterit ſcire conſílium Dei? aut quis póterit cogitáre quid velit Deus? Cogitatiónes enim mortálium tímidæ, & incertæ providéntiæ noſtræ. Corpus enim quod corrúmpitur, ággravat animam, & terréna inhabitátio déprimit ſenſum multa cogitantem. Et difficilè æſtimámus quæ in terra ſunt: & quæ in proſpectu ſunt, inveními mus cum labóre. Quæ autem in cœlis ſunt quis inveſtigábit? Senſum autem tuum quis ſciet, niſi tu déderis ſapiéntiam, & míſeris Spíritum ſanctum tuum de altíſſimis: & ſic correctæ ſint ſémitæ eórum qui ſunt in terris, & quæ tibi placent, didícerint hómines? Nam per ſapiéntiam ſanáti ſunt quicunque placuérunt tibi, Dómine, à princípio.

℟. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine, * Omnia in ſapiéntia feciſti, † Impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ. *Pſal.* 103. 24. ℣. Ut innoteſcat principátibus & poteſtátibus multiformis ſapiéntia. *Eph.* 3. 10. * Omnia. ℣. Glória Patri. † Impléta.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

LECTIO VII. *Cap.* 9. 1.

Veteris fœderis ceremoniæ.

HAbuit quidem & prius teſtamentum juſtificatiónes cultúræ, & Sanctum ſeculáre. Tabernáculum enim factum eſt primum, in quo erant candelábra, & menſa, & propoſítio panum, quæ dícitur Sancta. Poſt velamentum autem

ſecundum : tabernáculum, quod dícitur Sancta ſanctórum : aúreum habens thuríbulum, & Arcam teſtamenti circumtectam ex omni parte auro, in qua urna aúrea habens manna, & virga Aaron, quæ frondúerat, & tábulæ teſtamenti; ſupérque eam erant Chérubim glóriæ obumbrántia Propitiatórium.

℟. Regnum tuum, Dómine, regnum ómnium ſeculórum, * Et dominátio tua in omni generatióne & generatiónem. *Pſ.* 144. 13. ℣. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? quia ſolus pius es. *Apoc.* 15. 4. * Et.

LECTIO VIII. *v.* 6.

Cæremoniarum Judaïcarum ſignificatio.

IN prióri tabernáculo ſemper introïbant Sacerdótes, ſacrificiórum officia conſummantes : in ſecundo autem, ſemel in anno ſolus póntifex, non ſine ſánguine, quem offert pro ſua & pópuli ignorántia : hoc ſignificante Spíritu ſancto, nondum propalátam eſſe ſanctórum viam, adhuc prióre tabernáculo habente ſtatum. Quæ parábola eſt témporis inſtantis : juxta quam múnera, & hóſtiæ offeruntur, quæ non poſſunt juxta conſciéntiam perfectum fácere ſervientem, ſolúmmodò in cibis, & in pótibus, & váriis baptiſmátibus, & juſtítiis carnis uſque ad tempus correctiónis impóſitis.

℟. Generátio & generátio laudábit ópera tua, Dómine, * Et poténtiam tuam pronuntiábunt. *Pſ.* 144. 4. ℣. Omnes audívi dicentes: Sedenti in throno benedíctio, & honor, & glória, & poteſtas in ſécula ſeculórum. *Apoc.* 5. 13. * Et.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 10. 23.

Amandus Deus & proximus.

IN illo témpore : Converſus Jeſus ad diſcípulos ſuos, dixit : Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis quòd multi Prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 171. *de verbis Apoſt. cap.* 2.

TOtum genus humánum eſt homo ille, qui jacébat in via ſemivívus, à latrónibus relictus, quem contempſit tránſiens Sacerdos & Levítes; & acceſſit ad eum curandum, eíque opitulandum tránſiens Samaritánus. Tránſiit Sacerdos, útique génere próximus, prætériit jacentem. Tránſiit Levítes, & hic génere próximus, jacentem

étiam ipſe contempſit. Tránſiit Samaritánus, génere longinquus, miſericórdia próximus, fecítque quod noſtis. In quo Samaritáno ſe vóluit intélligi Dóminus Jeſus Chriſtus.

℞. In lege quid ſcriptum eſt? * Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex ómnibus víribus tuis, & ex omni mente tua; & próximum tuum ſicut teípſum. *Luc.* 10. *v.* 26. 27. ℣. Obſerva ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus. *Deut.* 6. 3. * Díliges. ℣. Glória Patri. * Díliges.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. g. Homo quidam deſcendébat ab Jerúſalem in Jéricho, & incidit in latrónes, qui étiam deſpoliavérunt eum: & plagis impóſitis, abiérunt ſémivívo relícto. *Luc.* 10. 30.

Oratio.

OMnípotens & miſéricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi à fidélibus tuis digné & laudabíliter ſerviátur: tríbue quæſumus, nobis, ut ad promiſſiónes tuas ſine offenſióne currámus. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

C A N O N.

Ex Concílio Toloſáno. *Anno* 1590. *p.* 3. *Cap.* 1.

AUctiónes, núndinæ, commerciáque ab Eccleſiárum, immò & cœmetérii ſeptis atque limínibus removeantur.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. g. Quis vidétur tibi próximus fuiſſe illi, qui íncidit in latrónes? At ille dixit: Qui fecit miſericórdiam in illum. Et ait illi Jeſus: Vade, & tu fac ſimíliter. *Luc.* 10. *v.* 36. 37.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* x.

Regina Saba.

SEd & regina Saba, audítâ famâ Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba quæ propoſúerat: non fuit ſermo qui regem poſſet latére, & non reſpondéret ei. Dixítque ad regem: Verus eſt ſermo quem audívi in terra mea ſuper ſermónibus tuis, & ſuper ſapiéntia tua: & non credébam narrántibus mihi, donec ipſa veni, & vidi óculis meis, & probávi quòd média pars mihi nuntiáta non fúerit: major eſt ſapiéntia & ópera tua, quàm rumor quem audívi. Beáti viri tui, & beáti ſervi tui, qui ſtant coram te ſemper, & aúdiunt ſapiéntiam tuam. Rex autém Sálomon dedit regínæ Saba ómnia quæ vóluit, & petívit ab eo: exceptis his, quæ ultrò obtúlerat ei múnere régio. Quæ reverſa eſt, &

abiit in terram ſuam cum ſervis ſuis.

LECTIO II. *Cap.* 11. 1.

Lapſus Salomonis.

REx autem Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, fíliam quoque Pharaónis, & Moabítidas, & Ammonítidas, Idumæas, & Sidónias, & Hethæas: fuerúntque ei uxóres quaſi regínæ ſeptingentæ, & concubínæ trecentæ: & avertérunt mulíeres cor ejus. Tunc ædificávit Sálomon fanum Chamos, idólo Moab, in monte qui eſt contra Jerúſalem, & Moloch idólo filiórum Ammon. Atque in hunc modum fecit univerſis uxóribus ſuis alienígenis, quæ adolébant thura, & immolábant diis ſuis. Dixit ítaque Dóminus Salomóni: Diſrumpens ſcindam regnum tuum, & dabo illud ſervo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam propter David patrem tuum: de manu fílii tui ſcindam illud, nec totum regnum áuferam, ſed tribum unam dabo fílio tuo, propter David ſervum meum, & Jerúſalem quam elégi.

LECTIO III. *v.* 29.

Decem tribus ſecuturæ Jeroboam. Mors Salomonis.

FActum eſt in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúſalem, & invenſret eum Ahías Siloníres Prophéta in via, opertus pállio novo: erant autem duo tantùm in agro. Apprehendénſque Ahías pállium ſuum novum, quo opertus erat, ſcidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam: Tolle tibi decem ſciſſúras: hæc enim dicit Dóminus Deus Iſraël, Ecce ego ſcindam regnum de manu Salomónis, & dabo tibi decem tribus; & affligam ſemen David ſuper hoc, verúmtamen non cunctis diébus. Vóluit ergo Sálomon interfícere Jeróboam: qui ſurréxit, & aufúgit in Ægyptum ad Seſac regem Ægypti; & fuit in Ægypto uſque ad mortem Salomónis. Dies autem, quos regnávit Sálomon in Jerúſalem ſuper omnem Iſraël, quadraginta anni ſunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus ſuis, & ſepultus eſt in Civitáte David patris ſui, regnavítque Róboam fílius ejus pro eo.

CANON.

Ex Concílio Toloſáno.

Anno 1590. *part.* 3. *Cap.* 1.

ALiénum nimis vidétur privátam uniuſcujúſque domum, quæſítâ tantis ártibus puritáte renidére; eam verò, in qua Deum intuémur adoramúſque, ædem, contractis ob incúriam ſórdibus deformári.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 12. 1.

Roboam rex Juda.

VEnit autem Róboam in Sichem : illuc enim congregátus erat omnis Iſraël ad conſtituendum eum regem. Venit ergo Jeróboam, & omnis multitúdo Iſraël, & locúti ſunt ad Róboam, dicentes : Immínue páululùm de império patris tui duríſſimo. Qui ait eis : Ite uſque ad tértium diem, & revertímini ad me. Venit ergo Jeróboam, & omnis pópulus ad Róboam die tértiâ. Reſpondítque rex pópulo dura, derelícto consílio ſeniórum, quod ei déderant, & locútus eſt eis ſecundùm consílium júvenum. Videns ítaque pópulus quòd noluiſſet eos audíre rex, ábiit in tabernácula ſua. Super fílios autem Iſraël, quicunque habitábant in civitátibus Juda, regnávit Róboam.

LECTIO II. *Cap.* 12. 20. & 13. 1.

Jeroboam rex Iſraël.

FActum eſt autem cùm audiſſet omnis Iſraël, quòd reverſus eſſet Jeróboam, miſérunt, & vocavérunt eum congregáto cœtu, & conſtituérunt eum regem ſuper omnem Iſraël, nec ſecútus eſt quiſquam domum David præter tribum Juda ſolam. Ædificávit autem Jeróboam Sichem in monte Ephraïm, & habitávit ibi : & egreſſus inde ædificávit Phánuël. Dixítque Jeróboam in corde ſuo : Nunc revertétur regnum ad domum David : & excogitáto consílio fecit duos vítulos áureos, & dixit eis : Nolíte ultrà aſcéndere in Jerúſalem : ecce dii tui, Iſraël, qui te eduxérunt de Terra Ægypti. Poſuítque unum in Bethel, & álterum in Dan. Et ecce vir Dei venit de Juda in ſermóne Dómini in Bethel, Jeróboam ſtante ſuper illud, & thus jaciente. Et exclamávit : Altáre, altáre : Ecce fílius naſcétur dómui David, Josías nómine, & immolábit ſuper te ſacerdótes excelſórum. Hoc erit ſignum quòd locútus eſt Dóminus : Ecce altáre ſcindétur, & effundétur cinis qui in eo eſt. Altáre quoque ſciſſum eſt, & effúſus eſt cinis de altári. Abiit ergo (vir Dei) per áliam viam, & non eſt reverſus per iter, quo vénerat in Bethel.

LECTIO III. *v.* 11.

Mors inobedientis Prophetæ.

PRophétes autem quidam ſenex habitábat in Bethel, ad quem venérunt fílii ſui, & narravérunt ei ómnia ópera, quæ fécerat vir Dei illâ die in Bethel : & verba quæ locútus fúe-

rat ad regem, narravérunt patri ſuo. Et dixit eis pater eórum : Per quam viam ábiit? Oſtendérunt ei filii ſui viam, per quam abíerat vir Dei, qui vénerat de Juda : & ábiit poſt virum Dei, & redúxit ſecum : comédit ergo panem in domo ejus, & bibit aquam. Cùmque comedíſſet & bibíſſet, ſtravit áſinum ſuum Prophétæ, quem redúxerat. Qui cùm abiíſſet, invénit eum leo in via, & occídit, & erat cadáver ejus projectum in itínere : áſinus autem ſtabat juxta illum, & leo ſtabat juxta cadáver. Quod cùm audíſſet Prophéta ille, qui redúxerat eum de via, ait : Vir Dei eſt, qui inobédiens fuit ori Dómini. Tulit ergo Prophétes cadáver viri Dei; & póſuit illud ſuper áſinum, & reverſus íntulit in civitátem ut plángeret eum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Anno 1575. p. 3. Tit. Monitiones.

EXemplo Sanctórum vos paupertáte, ſobrietáte ac parcimóniâ ita ágite, ut non modò à ſupervacaneárum rerum úſibus abſtinentes, ſed veſtro étiam defraudantes victu, Eccléſias veſtras, & altária exornétis, & paupéribus opitulémini.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap. 14. 1.*

Ahias conſultus à Jeroboam.

IN témpore illo ægrotávit Abia fílius Jeróboam. Dixítque Jeróboam uxóri ſuæ : Surge, & commúta hábitum, & vade in Silo; ubi eſt Ahías Prophéta. At ille non póterat vidére, quia caligáverant óculi ejus præ ſenectúte. Audívit Ahías ſónitum pedum ejus introeúntis per óſtium, & ait : Ingrédere uxor Jeróboam; quare áliam te eſſe ſímulas? vade & dic Jeróboam : Hæc dicit Dóminus Deus Iſraël : Mundábo relíquias domûs Jeróboam, ſicut mundári ſolet fimus uſque ad purum. Qui mórtui fúerint de Jeróboam in civitáte, comédent eos canes : qui autem mórtui fúerint in agro, vorábunt eos aves cœli : quia Dóminus locútus eſt. Tu ígitur ſurge, & vade in domum tuam : & in ipſo intróitu pedum tuórum in urbem, moriétur puer. Surréxit itaque uxor Jeróboam, & ábiit, & venit in Therſa : cùmque illa ingrederétur limen domûs, puer mórtuus eſt. Dies autem, quibus regnávit Jeróboam, viginti duo anni ſunt : & dormívit cum pátribus ſuis : regnavítque Nadab fílius ejus pro eo.

LECTIO II. *v. 21.*

Peccata Roboam, & populi ejus.

POrrò Róboam filius Salomónis regnávit in Juda. Quadraginta & unius anni erat Róboam cùm regnáre cœpiſſet : decem & ſeptem annos regnávit in Jerúſalem civitáte, quam elégit Dóminus, ut póneret nomen ſuum ibi, ex ómnibus tríbubus Iſraël. Nomen autem matris ejus Naáma Ammanítis. Et fecit Judas malum coram Dómino, & irritavérunt eum ſuper ómnibus, quæ fécerant patres eórum in peccátis ſuis quæ peccavérunt. Ædificavérunt enim & ipſi ſibi aras, & ſtátuas, & lucos ſuper omnem collem excelſum, & ſubter omnem árborem frondóſam : ſed & effeminári fuérunt in terra, fecerúntque omnes abominatiónes Géntium, quas attrívit Dóminus ante fáciem filiórum Iſraël.

De libro ſecundo Paralipómenon.

LECTIO III. *Cap. 12. 2.*

Roboam traditur regi Seſac.

ANno quinto regni Róboam, aſcendit Seſac rex Ægypti in Jerúſalem : cepítque civitátes munitíſſimas in Juda, & venit uſque in Jerúſalem. Semeías autem Prophéta ingreſſus eſt ad Róboam, & príncipes Juda, qui congregáti fúerant in Jerúſalem fugientes Seſac, dixítque ad eos : Hæc dicit Dóminus : Vos reliquiſtis me, & ego relíqui vos in manu Seſac. Conſternatíque príncipes Iſraël & rex dixérunt : Juſtus eſt Dóminus. Cùmque vidiſſet Dóminus, quòd humiliáti eſſent, factus eſt ſermo Dómini ad Semeíam, dicens : Quia humiliáti ſunt, non diſperdam eos, dabóque eis pauxíllum auxílii, & non ſtillábit furor meus ſuper Jerúſalem per manum Seſac. Verúmtamen ſérvient ei, ut ſciant diſtántiam ſervitútis meæ, & ſervitútis regni terrárum. Receſſit itaque Seſac rex Ægypti ab Jerúſalem, ſublátis theſauris domûs Dómini, & domûs regis, omniáque ſecum tulit, & clypeos aúreos, quos fécerat Sálomon, pro quibus fecit rex æneos. Confortátus eſt ergo rex Róboam in Jerúſalem. Fecit autem malum, & non præparávit cor ſuum ut quæreret Dóminum. Et dormívit Róboam cum pátribus ſuis, ſepultúſque eſt in Civitáte David. Et regnávit Abia fílius ejus pro eo.

℞. Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * Potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. *Pſ. 88. 9.* ℣. Soli Deo per Jeſum Chriſtum glória, impérium, & poteſtas. *Jud. 25.* * Potens. ℣. Glória Patri. * Potens.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1563. ſeſſ. 25. Decreto de Purgatorio.

Præcipit ſancta Sýnodus Epíſcopis ut ea quæ ad curioſitátem quamdam aut ſuperſtitiónem ſpectant, vel turpe lucrum ſápiunt, tanquàm ſcándala & fidélium offendícula prohíbeant.

FERIA QUINTA.

De libro ſecundo Paralipómenon.

Lectio I. Cap. 13. 1.
Abia ſecundus rex Juda.

Anno octávo décimo regis Jeróboam, regnávit Abia ſuper Judam. Tribus annis regnávit in Jeruſalem, & erat bellum inter Abiam, & Jeróboam. Stetit ergo Abia ſuper montem Sémeron, qui erat in Ephraïm, & ait: Audi Jeróboam, & omnis Iſraël. Num ignorátis quòd Dóminus Deus Iſraël déderit regnum David ſuper Iſraël in ſempiternum, ipſi & fíliis ejus in pactum ſalis? Nunc ergo vos dícitis, quòd reſíſtere poſsítis regno Dómini, quod póſſidet per fílios David, habetíſque grandem pópuli multitúdinem, atque vítulos aúreos, quos fecit vobis Jeróboam in deos. Et ejeciſtis Sacerdótes Dómini, fílios Aaron, atque Levítas. Hæc illo loquente, Jeróboam retro moliebátur insídias. Cùmque ex advérſo hóſtium ſtaret, ignorantem Judam ſuo ambiébat exército. Reſpiciénſque Judas vidit inſtáre bellum ex advérſo & poſt tergum, & clamávit ad Dóminum: ac Sacerdótes tubis cánere cœpérunt. Omnéſque viri Juda vociferáti ſunt: & ecce illis clamántibus, pertérruit Deus Jeróboam, & ómnem Iſraël qui ſtabat ex advérſo Abia & Juda. Humiliatíque ſunt fílii Iſraël in témpore illo, & vehementíſſimè confortáti fílii Juda, eò quòd ſperaſſent in Dómino Deo patrum ſuórum. Nec váluit ultrà reſíſtere Jeróboam in diébus Abia: quem percuſſit Dóminus, & mórtuus eſt.

Lectio II. Cap. 14. 1.
Aſa tertius rex Juda.

Dormívit autem Abia cum pátribus ſuis, & ſepeliérunt eum in Civitáte David: regnavítque Aſa fílius ejus pro eo, in cujus diébus quiévit terra annis decem. Fecit autem Aſa quod bonum & plácitum erat in conſpectu Dei ſui, & ſubvertit altária peregríni cultûs, & excelſa, & confrégit ſtátuas, lucóſque ſucciſdit. Ædificávit quoque urbes munítas in Juda, quia quiétus erat, & nulla tempóribus ejus bella ſurrexérunt, pacem Dómino largiente. Hábuit autem Aſa in exércitu ſuo portántium ſcuta & haſtas de Juda trecenta

míllia, de Bénjamin verò ſcutariórum & ſagittariórum ducenta octoginta míllia, omnes iſti viri fortíſſimi. Egreſſus eſt autem contra eos Zara Æthiops cum exércitu ſuo, décies centéna míllia, & cúrribus trecentis: & venit uſque Maréſa. Porro Aſa perréxit óbviàm ei, & inſtrúxit áciem ad bellum in valle Séphata, quæ eſt juxta Maréſa: & invocávit Dóminum Deum. Extérruit itaque Dóminus Æthíopes coram Aſa, & Juda: fugerúntque Æthíopes. Et perſecútus eſt eos Aſa, & pópulus qui cum eo erat, uſque Gérara: & ruérunt Æthíopes uſque ad interneciónem.

LECTIO III. *Cap. 15. 1.*

Azariæ verbis motus rex Aſa idola deſtruit.

AZárias autem fílius Oded, facto in ſe Spíritu Dei, egreſſus eſt in occurſum Aſa, & dixit ei: Audíte me, Aſa & omnis Juda & Bénjamin: Dóminus vobiſcum, quia fuiſtis cum eo. Si quæſiéritis eum, inveniétis: ſi autem dereliquéritis eum, derelinquet vos. Quod cùm audiſſet Aſa, confortatus eſt, & ábſtulit idóla de omni terra Juda, & de Bénjamin, & ex úrbibus, quas céperat, montis Ephraïm, & dedicávit altáre Dómini quod erat ante pórticum Dómini. Congregavítque univerſum Judam, & Bénjamin, & ádvenas cum eis de Ephraïm, & de Manaſſe, & de Símeon. Et intrávit ex more ad corroborandum fœdus, ut quærerent Dóminum Deum patrum ſuórum in toto corde, & in tota ánima ſua. Si quis autem, inquit, non quæſierit Dóminum Deum Iſraël, moriátur, à mínimo uſque ad máximum, à viro uſque ad mulíerem. Juraverúntque Dómino voce magnâ in júbilo, & in clangóre tubæ, & in ſónitu buccinárum. Excelſa autem derelicta ſunt in Iſraël: áttamen cor Aſa erat perfectum cunctis diébus ejus. Eáque quæ vóverat pater ſuus & ipſe, íntulit in domum Dómini argentum, & aurum, vaſorúmque diverſam ſupelléctilem. Bellum verò non fuit uſque ad trigéſimum quintum annum regni Aſa.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *An. 1563. ſeſſ. 25. Decret. de Purgatorio.*

CUrent Epíſcopi, ut fidélium vivórum ſuffrágia, Miſſárum ſcílicet ſacrifícia, oratiónes, eleemóſynæ, & ália pietátis ópera ſecundùm Eccléſiæ institúta piè & devótè fiant; & quæ pro illis ex teſtatórum fundatiónibus, vel áliâ ratióne debentur, non perfunctóriè, ſed à ſacerdótibus, & Eccléſiæ miniſtris, & áliis, qui hoc præſtáre tenentur, diligenter & accurátè perſolvantur.

FERIA SEXTA.

De libro ſecundo Paralipómenon.

Lectio I. *Cap. 16. 1.*

Aſa increpatus ab Hanani.

ANno autem trigéſimo ſexto regni Aſa, aſcendit Baáſa rex Iſraël in Judam, & muro circúmdabat Rama, ut nullus tutè poſſet égredi & ingredi de regno Aſa. Prótulit ergo Aſa argentum & aurum de theſauris domûs Dómini, & de theſauris regis, miſítque ad Bénadad regem Sýriæ, qui habitábat in Damaſco, dicens: Fœdus inter me & te eſt, pater quoque meus & pater tuus habuére concórdiam: quamóbrem miſi tibi argentum & aurum, ut rupto fœdere, quod habes cum Baáſa rege Iſraël, fácias eum à me recédere. In témpore illo venit Hanáni Prophéta ad Aſa regem Juda, & dixit ei: Quia habuiſti fidúciam in rege Sýriæ, & non in Dómino Deo tuo, idcircò eváſit Sýriæ regis exércitus de manu tua. Stultè igitur egiſti, & propter hoc ex præſenti témpore adversùm te bella conſurgent. Iratúſque Aſa adversùs Vidéntem, juſſit eum mitti in nervum. Ægrotávit étiam Aſa anno trigéſimo nono regni ſui, dolóre pedum vehementíſſimo, & nec in infirmitáte ſua quæſívit Dóminum, ſed magìs in medicórum arte confíſus eſt. Dormivítque cum pátribus ſuis: & mórtuus eſt anno quadragéſimo primo regni ſui. Et ſepeliérunt eum in ſepulchro ſuo quod fóderat ſibi in Civitáte David. Regnávit autem Jóſaphat fílius ejus pro eo, & inváluit contra Iſraël.

De libro tértio Regum.

Lectio II. *Cap. 15. 25.*

Nadab ſecundus rex Iſraël.

NAdab verò fílius Jeróboam regnávit ſuper Iſraël anno ſecundo Aſa regis Juda: regnavítque ſuper Iſraël duóbus annis. Et fecit quod malum eſt in conſpectu Dómini, & ambulávit in viis patris ſui, & in peccátis ejus, quibus peccáre fecit Iſraël. Inſidiátus eſt autem ei Baáſa fílius Ahíæ de domo Iſſachar, & percúſſit eum in Gébbethon, quæ eſt urbs Philiſthinórum: ſíquidem Nadab & omnis Iſraël obſidébant Gébbethon. Interfécit ergo illum Baáſa in anno tértio Aſa regis Juda, & regnávit pro eo. Cùmque regnaſſet percuſſit omnem domum Jeróboam; non dimíſit ne unam quidem ánimam de ſémine ejus, donec delêret eum.

Lectio III. *Cap. 15. 33. & 16. 1.*

Baaſa tertius rex Iſraël.

ANno tértio Aſa regis Juda, regnávit Baáſa fílius Ahíæ, ſuper omnem Iſraël, in Therſa, viginti

quátuor annis. Et fecit malum coram Dómino, ambulavítque in via Jeróboam, & in peccátis ejus, quibus peccáre fecit Iſraël. Factus eſt autem ſermo Dómini ad Jehu fílium Hanáni contra Baáſa, dicens: Pro eo quòd exaltávi te de púlvere, & póſui te ducem ſuper pópulum meum Iſraël, tu autem ambulaſti in via Jeróboam, & peccáre feciſti pópulum meum Iſraël, ut me irritáres in peccátis eórum, ecce, ego démetam poſterióra Baáſa, & poſterióra domûs ejus: & fáciam domum tuam ſicut domum Jeróboam fílii Nabat. Qui mórtuus fúerit de Baáſa in civitáte, cómedent eum canes: & qui mórtuus fúerit ex eo in regióne, cómedent eum vólucres cœli. Dormívit ergo Baáſa cum pátribus ſuis, ſepultúſque eſt in Therſa: & regnávit Ela fílius ejus pro eo.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *ſeſſ.* 25. *Cap. de Invocat. Sanctorum.*

MAndat ſancta Sýnodus ómnibus docendi munus curámque ſuſtinéntibus, ut juxta Cathólicæ & Apoſtólicæ Eccléſiæ uſum à primævis Chriſtiánæ religiónis tempóribus receptum, de Sanctórum interceſſióne, invocatióne, Reliquiárum honóre, & legítimo Imáginum uſu fidéles diligenter inſtruant.

S A B B A T O.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 16. 8.

Ela quartus rex Iſraël, Zambri quintus.

ANno vigéſimo ſexto Aſa regis Juda, regnávit Ela fílius Baáſa ſuper Iſraël in Therſa duóbus annis. Et rebellávit contra eum ſervus ſuus Zambri, dux médiæ partis équitum: erat autem Ela in Therſa bibens & temulentus, in domo Arſa præfecto Therſa. Irruens ergo Zambri, percuſſit, & occídit eum anno vigéſimo ſéptimo Aſa regis Juda, & regnávit pro eo. Cùmque regnaſſet, & ſediſſet ſuper ſólium ejus, percuſſit omnem domum Baáſa, & propinquos & amícos ejus. Anno vigéſimo ſéptimo Aſa regis Juda regnávit Zambri ſeptem diébus in Therſa: porrò exércitus obſidébas Gébbethon urbem Philiſthinórum. Cùmque audiſſet rebellaſſe Zambri, & occidiſſe regem; fecit ſibi regem omnis Iſraël Amri, qui erat princeps milítiæ ſuper Iſraël in die illa in caſtris. Aſcendit ergo Amri, & omnis Iſraël cum eo, de Gébbethon, & obſidébant Therſa. Videns autem Zambri quòd expugnanda eſſet cívitas, ingreſſus eſt palátium, & ſuccendit ſe cum domo régia: & mórtuus eſt in peccátis ſuis, quæ peccá-

verat fáciens malum coram Dómino, & ámbulans in via Jeróboam, & in peccáto ejus, quo fecit peccáre Iſraël.

LECTIO II. v. 21.

Amri ſextus rex Iſraël.

TUnc diviſus eſt pópulus Iſraël in duas partes: média pars pópuli ſequebátur Tebni fílium Gineth, ut conſtitúeret eum regem: & média pars Amri. Præváluit autem pópulus qui erat cum Amri, pópulo qui ſequebátur Thebni fílium Gineth: mortuúſque eſt Thebni, & regnávit Amri. Anno trigéſimo primo Aſa regis Juda, regnávit Amri ſuper Iſraël, duódecim annis: in Therſa regnávit ſex annis. Emítque montem Samaríæ à Somer duóbus taléntis argénti: & ædificávit eum, & vocávit nomen civitátis quam extrúxerat, nómine Somer dómini montis, Samaríam. Fecit autem Amri malum in conſpectu Dómini, & operátus eſt néquiter, ſuper omnes qui fuérunt ante eum. Dormívit itaque Amri cum pátribus ſuis, & ſepúltus eſt in Samaría: regnavítque Achab fílius ejus pro eo.

LECTIO III. v. 29.

Achab ſeptimus rex Iſraël.

ACHab verò filius Amri regnávit ſuper Iſraël anno trigéſimo octávo Aſa regis Juda. Et regnávit Achab fílius Amri ſuper Iſraël in Samaría viginti & duóbus annis. Et fecit Achab fílius Amri malum in conſpectu Dómini ſuper omnes qui fuérunt ante eum. Nec ſuffécit ei ut ambuláret in peccátis Jeróboam fílii Nabat: ínſuper duxit uxórem Jézabel fíliam Ethbaal regis Sidoniórum. Et ábiit, & ſervívit Baal, & adorávit eum. Et póſuit aram in templo Baal, quod ædificáverat in Samaría, & plantávit lucum: & áddidit Achab in ópere ſuo, irrítans Dóminum Deum Iſraël, ſuper omnes reges Iſraël, qui fuérunt ante eum. In diébus ejus ædificávit Hiel de Bethel, Jéricho: in Abiram primitívo ſuo fundávit eam, & in Segub noviſſimo ſuo póſuit portas ejus: juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Jóſue filii Nun.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

An. 1575. *p.* 3. *Tit. Monit.*

SEnſus veſtros ita dírígite, ut cùm à Deo utíliter dati ſint, tanquàm ratiónis miniſtri, ne eos pérperàm adhibeátis ſicut ſatéllites cupiditátum. Sit ígitur caſta mens, caſti omnes ſenſus.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Non erat cor Abíam perfectum cum Dómino Deo ſuo, ſicut cor David patris ejus; ſed propter David dedit ei Dóminus Deus ſuus lucernam in Jerúſalem. 3. *Reg.* 15. *v.* 3. 4.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XIII. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap. 17. 1.*

Elias cœlum claudens.

DIxit Elías Thesbítes de habitatóribus Gálaad ad Achab : Vivit Dóminus Deus Iſraël, in cujus conſpectu ſto, ſi erit annis his ros & plúvia, niſi juxta oris mei verba. Et factum eſt verbum Dómini ad eum dicens : Recéde hinc, & vade contra Orientem & abſcóndere in torrente Carith, qui eſt contra Jordánem; & ibi de torrente bibes : corvíſque præcépi ut paſcant te ibi. Abiit ergo, & fecit juxta verbum Dómini : cùmque abiiſſet, ſedit in Torrente Carith, qui eſt contra Jordánem. Corvi quoque deferébant ei panem & carnes manè, ſimíliter panem, & carnes véſpere, & bibébat de torrente. Poſt dies autem ſiccátus eſt torrens : non enim plúerat ſuper terram. Factus eſt ergo ſermo Dómini ad eum, dicens : Surge & vade in Sarepta Sidoniórum, & manébis ibi : præcépi enim ibi mulíeri víduæ ut paſcat te.

℟. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, aut quis requieſcet in monte ſancto tuo? * Qui ingréditur ſine mácula, & operátur juſtítiam. *Pſ.* 14. *v.* 1. 2. ℣. Hic magnus vócábitur in regno cœlórum. *Matth.* 5. 19. * Qui.

LECTIO II. *v.* 10.

Elias à vidua nutritus.

SUrréxit, & ábiit in Sarepta. Cùmque veniſſet ad portam civitátis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna, & vocávit eam, dixítque ei : Da mihi páululum aquæ in vaſe, ut bibam. Cùmque illa pérgeret ut afferret, clamávit poſt tergum ejus, dicens : Affer mihi óbſecro, & buccéllam panis in manu tua. Quæ reſpondit : Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, niſi quantum pugíllus cápere poteſt farínæ in hýdria, & páululum ólei in lécytho : en cólligo duo ligna ut ingrédiar & fáciam illum mihi & fílio meo, ut comedámus & moriámur. Ad quam Elías ait : Noli timére, ſed vade, & fac ſicut dixiſti : verúmtamen mihi primùm fac de ipſa farínula ſubcinerícium panem párvulum, & affer ad me : tibi autem & fílio tuo fácies póſteà. Hæc autem dicit Dóminus Deus Iſraël : Hýdria farínæ non defíciet, nec lécythus ólei minuétur uſque ad diem in qua Dóminus daturus eſt plúviam ſuper fáciem terræ. Quæ ábiit, & fecit juxta verbum Elíæ : & comédit

Ipſe, & illa, & domus ejus: & ex illa die hýdria farínæ non defécit, & lécythus ólei non eſt imminútus, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Elíæ.

℟. Tibi dixit cor meum, exquiſívit te fácies mea, * Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26. 8. ℣. Vidémus nunc per ſpéculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem. 1. *Cor.* 13. 12. * Fáciem.

LECTIO III. *v.* 17.

Víduæ filius ſuſcitatus.

FActum eſt autem poſt hæc, ægrotávit fílius mulíeris matrisfamílias, & erat languor fortíſſimus, ita ut non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Elíam: Quid mihi & tibi vir Dei? ingreſſus es ad me, ut rememorarentur iniquitátes meæ, & interfíceres fílium meum? Et ait ad eam Elías: Da mihi fílium tuum. Tulítque eum de ſinu ejus, & portávit in cœnáculum ubi ipſe manébat, & póſuit ſuper léctulum ſuum. Et clamávit ad Dóminum, & dixit: Dómine Deus meus, etiamne víduam, apud quam ego utcunque ſuſtentor, afflixiſti ut interfíceres fílium ejus? Et expandit ſe, atque menſus eſt ſuper púerum tribus vícibus, & clamávit ad Dóminum, & ait: Dómine Deus meus, revertátur, óbſecro, ánima púeri hujus in víſcera ejus. Et exaudívit Dóminus vocem Elíæ: & reverſa eſt ánima púeri intrà eum, & revíxit. Tulítque Elías púerum, & depóſuit eum de cœnáculo in inferiórem domum, & trádidit matri ſuæ, & ait illi: En vivit fílius tuus. Dixítque múlier ad Elíam: Nunc in iſto cognóvi quóniam vir Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum eſt.

℟. Súſcipe me, Dómine, ſecúndum elóquium tuum, & vivam: & non confundas me ab expectatióne mea: ádjuva me, * Et ſalvus ero. *Pſ.* 118. *v* 116. 117. ℣. Dómine, ádjuva incredulitátem meam. *Marc.* 9. 23. Et. ℣. Glória. * Et.

IN II. NOCTURNO.

De libro Eccleſiaſtici.

LECTIO IV. *Cap.* 48. 1.

Virtus Eliæ.

SUrréxit Elías Prophéta, quaſi ignis, & verbum ipſíus quaſi fácula ardébat. Qui indúxit in illos famem, & irritantes illum invídiâ ſuâ pauci facti ſunt: non enim póterant ſuſtinére præcepta Dómini. Verbo Dómini contínuit cœlum, & dejécit de cœlo ignem ter.

℟. Proba me, Deus, & ſcito cor meum; intérroga me, & cognoſce ſémitas meas: * Vide ſi via iniquitátis in me eſt, & deduc me in via æterna. *Pſ.* 138. *v.* 23. 24. ℣. Quàm arcta via eſt, quæ ducit ad vi-

tam ! *Matth.* 7. 14. * Vide.

LECTIO V. *v.* 4.

Zelus Eliæ.

SIc amplificátus eſt Elías in mirabílibus ſuis. Et quis poteſt ſimíliter ſic gloriári tibi ? Qui ſuſtuliſti mórtuum ab ínferis de ſorte mortis in verbo Dómini Dei. Qui dejeciſti reges ad perníciem, & confregiſti fácilè poténtiam ipſórum, & glorióſos de lecto ſuo. Qui audis in Sina judícium, & in Horeb judícia defenſiónis. Qui ungis reges ad pœniténtiam, & Prophétas facis ſucceſſóres poſt te.

℟. Tu, Dómine, ſuſceptor meus es, * Glória mea, & exaltans caput meum. *Pſ.* 3. 4. ℣. Humiliámini in conſpectu Dómini, & exaltábit vos. *Jac.* 4. 10. * Glória.

LECTIO VI. *v.* 9.

Currus Eliæ.

QUi receptus es in túrbine ignis, in curru equórum igneórum. Qui ſcriptus es in judíciis témpórum leníre iracúndiam Dómini : conciliáre cor patris ad fílium, & reſtitúere tribus Jacob. Beáti ſunt, qui te vidérunt, & in amicítia tua decoráti ſunt. Nam nos vitâ vívimus tantùm, poſt mortem autem non erit tale nomen noſtrum.

℟. Dómine Deus virtútum, converte nos ; & oſtende fáciem tuam, * Et ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 8. ℣. Dómine, adauge nobis fidem. *Luc.* 17. 5. * Et. ℣. Glória. * Et.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli.

LECTIO VII. *Cap.* 5. 13.

Virtus Orationis.

TRiſtátur áliquis veſtrûm ? oret. Æquo ánimo eſt ? pſallat. Infirmátur quis in vobis ? indúcat Presbýteros Eccléſiæ, & orent ſuper eum, ungentes eum óleo in nómine Dómini : & oratio fídei ſalvábit infirmum, & alleviábit eum Dóminus : & ſi in peccátis ſit, remittentur ei. Confitémini ergo altérutrum peccáta veſtra, & oráte pro ínvicem, ut ſalvémini : multùm enim valet deprecátio juſti aſſídua.

℟. Deus ádjuva me, adjútor meus, & liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris. *Pſ.* 69. 6. ℣. Salva nos, Dómine, perímus. *Matth.* 8. 25. * Dómine.

LECTIO VIII. *v.* 17.

Exemplum orationis in Elia.

ELías homo erat símilis nobis paſſíbilis : & oratióne orávit ut non plúeret ſuper terram, & non pluit annos tres, & menſes ſex. Et rursùm orávit, & cœlum dedit plúviam, & terra dedit fructum ſuum. Fratres mei, ſi quis ex vobis errá verit à veritáte, & convérterit quis eum, ſcire debet quóniam, qui converti fécerit peccatórem ab erró-

iæ ſuæ, ſalvábit áni-
i ejus à morte, & opé-
nultitúdinem peccató-
;
Speret Iſraël in Dó-
i; * Ex hoc nunc &
in ſéculum. *Pſ.* 130.
Per Chriſtum fidéles
in Deo qui dedit ei
am. 1. *Petr.* 1. 21. * Et

o ſancti Evangélii ſe-
cúndùm Lucam.

io IX. *Cap.* 17. 11.
n *Decem leproſi.*
illo témpore; Dùm
t Jeſus in Jerúſalem,
bat per médiam Sa-
m, & Galilæam. Et
ngrederétur quoddam
lum, occurrérunt ei
n viri lepróſi. Et ré-

lia ſancti Auguſtini
Epiſcopi.
quaſt. Evang. Cap. 40.
decem lepróſis, quos
óminus ita mundá-
um, ait: Ite, oſténdi-
Sacerdótibus, quæri
cur eos ad Sacerdó-
ſerit, ut, cùm irent,
arentur. Nullum enim
i, quibus hæc corpo-
beneficia præſtitit,
tur miſiſſe ad Sacer-
niſi lepróſos. Nam
m à lepra mundáve-
i dixit: Vade, oſ-
te Sacerdótibus, &
pro te ſacrifícium,
præcépit Móyſes, in
ónium illis. Quæren-
itur eſt, quid ipſa
lepra ſigníficet: non enim
ſanáti, ſed mundáti dicún-
tur, qui eà caruérunt. Co-
lóris quippe vítium eſt, non
valetúdinis, aut integritá-
tis ſénſuum atque mem-
brórum. Lepróſi ergo non
abſúrdé intélligi poſſunt,
qui ſciéntiam veræ fídei
non habentes, várias doc-
trínas profiténtur erróris.

℟. Cùm ingrederétur Je-
ſus quoddam caſtellum, oc-
currérunt ei decem viri le-
próſi, qui ſtetérunt à lon-
gè & levavérunt vocem di-
centes: * Jeſu præceptor,
miſerére noſtri. *Luc.* 17.
v. 12. 13. ℣. Facti ſumus
ut immundus omnes nos,
Iſa. 64. 6. * Jeſu. ℣. Gló-
ria. * Jeſu.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. D.
Lepróſos ut vidit Jeſus,
dixit: Ite, oſténdite vos
Sacerdótibus. Et factum
eſt, dùm irent, mundáti
ſunt. *Luc.* 17. 14.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne
Deus, da nobis fídei,
ſpei, & charitátis augmen-
tum: & ut mereámur áſſe-
qui quod promittis, fac
nos amáre quod præcipis.
Per Dóminum noſtrum.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.
An. 1563. *Seſſ.* 25. *de vene-
rat. Sanctorum.*

MAndat ſancta Sýno-
dus ómnibus docendi
munus ſuſtinéntibus, ut fi-
déles diligenter inſtruant,
Imagínibus Chriſti, Dei-
paræ, & aliórum Sanctó-

rum débitum honórem & veneratiónem impertiendam : non quòd credátur ineſſe áliqua in iis divínitas, vel virtus, propter quam ſint colendæ ; ſed quóniam honos, qui eis exhibétur, refertur ad prototypa, quæ illæ repræſentant ; ità ut per imágines, quas oſculámur, & coram quibus caput aperímus, Chriſtum adorémus & Sanctos venerémur.

Ad Magníficat, *Ant. 6. irr.* Unus ex illis videns quia mundátus eſt, regreſſus eſt, cum magna voce magníficans Deum, & cécidit in fáciem ante pedes Jeſu, grátias agens ; & hic erat Samaritánus. *Luc. 17. v. 15. 16.*

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap. 18. 5.*
Elias occurrit Abdiæ.

POſt dies multos dixit Achab ad Abdiam : Vade in terram ad univerſos fontes aquárum, & in cunctas valles, ſi fortè poſſímus invenire herbam. Cùmque eſſet Abdias in via, Elías occurrit ei : qui cùm cognoviſſet eum, cécidit ſuper fáciem ſuam, & ait : Num tu es, dómine mi, Elías ? Cui ille reſpondit : Ego. Vade, & dic dómino tuo : Adeſt Elías. Et ille : Quid peccávi, inquit ? Cùm receſſero à te, Spíritus Dómini aſportábit te in locum, quem ego ignóro. Et dixit Elías : Vivit Dóminus exercítuum, ante cujus vultum ſto, quia hódiè apparébo ei. Abiit ergo Abdias in occurſum Achab, & indicávit ei : veníſtque Achab in occurſum Elíæ. Et cùm vidiſſet eum, ait : Tune es ille, qui conturbas Iſraël ? Et ille ait : Non ego turbávi Iſraël ; ſed tu, & domus patris tui, qui dereliquíſtis mandáta Dómini, & ſecúti eſtis Báalim. Verùmtamen nunc mitte, & cóngrega ad me univerſum Iſraël in monte Carméli, & prophétas Baal quadringentos quinquaginta, prophetáſque lucórum quadringentos, qui cómedunt de menſa Jézabel. Miſit Achab ad omnes fílios Iſraël, & congregávit prophétas in Monte Carméli.

LECTIO II. *v. 21.*
Elias provocat prophetas Baal.

ACcédens autem Elías ad omnem pópulum, ait : Uſquequò claudicátis in duas partes ? ſi Dóminus eſt Deus, ſequímini eum : ſi autem Baal, ſequímini illum. Et non reſpondit ei pópulus verbum. Et ait rurſùs Elías ad pópulum : Ego remanſi Prophéta Dómini ſolus : prophétæ autem Baal quadringenti & quinquaginta viri ſunt. Dentur nobis duo boves, & illi

eligant

Elígant ſibi bovem unum, & in fruſta cædentes, ponant ſuper ligna, ignem autem non ſuppónant: & ego fáciam bovem álterum, & impónam ſuper ligna, ignem autem non ſuppónam. Invocáte nómina deórum veſtrórum, & ego invocábo nomen Dómini mei: & Deus qui exaudíerit per ignem, ipſe ſit Deus. Reſpondens omnis pópulus, ait: Optima propoſítio. Dixit ergo Elías prophétis Baal: Elígite vobis bovem unum, & fácite primi, quia vos plures eſtis: & invocáte nómina deórum veſtrórum, ignémque non ſupponátis. Qui cùm tuliſſent bovem quem déderat eis, fecérunt: & invocábant nomen Baal, de manè uſque ad merídiem dicentes: Baal exaudi nos. Et non erat vox, nec qui reſpondéret.

LECTIO III. *v.* 29.

Sacrificium Eliæ.

POſtquàm tránſiit merídies, & illis prophetántibus vénerat tempus quo ſacrifícium offerri ſolet, nec audiebátur vox, nec áliquis reſpondébat, nec attendébat orantes; dixit Elías omni pópulo: Veníte ad me. Et tulit duódecim lápides: & ædificávit de lapídibus altáre in nómine Dómini: fecítque aquæductum, quaſi per duas aratiúnculas in circúitu altáris, & compóſuit ligna: diviſítque per membra bovem, & póſuit ſuper ligna, & ait: Impléte quátuor hýdrias aquâ, & fúndite ſuper holocauſtum & ſuper ligna: qui cùm feciſſent ſecundò, fecérunt tértiò: & currébant aquæ circum altáre, & foſſa aquæductûs repléta eſt. Cùmque jam tempus eſſet, ut offerrétur holocauſtum; accédens Elías Prophéta, ait: Exaudi me, Dómine, exaudi me. Cécidit autem ignis Dómini, & vorávit holocauſtum, & ligna, & lápides, púlverem quoque, & aquam, quæ erat in aquæductu lambens. Quod cùm vidiſſet omnis pópulus, cécidit in fáciem ſuam, & ait: Dóminus ipſe eſt Deus, Dóminus ipſe eſt Deus.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Seſſ.* 25. *de veneratione Sanctorum.*

ILlud diligenter dóceant Epíſcopi ex ómnibus ſacris Imagínibus magnum fructum pércipi, non ſolùm quia admonétur pópulus beneficiórum & múnerum quæ à Chriſto colláta ſunt: ſed étiam quia Dei per Sanctos mirácula & ſalutária exempla óculis fidélium ſubjiciuntur; ut pro iis Deo grátias agant, ad Sanctorúmque imitatiónem vitam moréſque ſuos compónant, excitentúrque ad adorandum Deum, & ad pietátem colendam.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 18. 41.

Elias cœlum aperit.

AIt Elías ad Achab : Aſcende, cómede & bibe : quia ſonus multæ plúviæ eſt. Aſcendit Achab, ut coméderet & bíberet : Elías autem aſcendit in vérticem Carméli, & pronus in terram póſuit fáciem ſuam inter génua ſua. Et dixit ad púerum ſuum : Aſcende, & próſpice contra mare. Qui cùm aſcendiſſet, & contemplátus eſſet, ait : Non eſt quidquam. Et rursùm ait illi : Revértere ſeptem vícibus. In ſéptima autem vice, ecce nubécula parva quaſi veſtígium hóminis aſcendébat de mari. Qui ait Aſcende, & dic Achab : Junge currum tuum, & deſcende, ne óccupet te plúvia. Cùmque ſe vertéret huc atque illuc, ecce cœli contenebráti ſunt, & nubes, & ventus, & facta eſt plúvia grandis. Aſcendens ítaque Achab ábiit in Jézraël : & manus Dómini facta eſt ſuper Elíam, accinctíſque lumbis currébat ante Achab, donec veníret in Jézraël.

LECTIO II. *Cap.* 19. 1.

Elias fugiens Jezabel.

NUntiávit Achab Jézabel ómnia quæ fécerat Elías, & quómodò occidiſſet univerſos prophétas gládio. Miſítque Jézabel núntium ad Elíam, dicens : Hæc mihi fáciant dii, & hæc addant, niſi hâc horâ cras poſúero ánimam tuam ſicut ánimam uníus ex illis. Tímuit ergo Elías, & ſurgens ábiit quòcumque eum ferébat voluntas : venítque in Berſabée Juda, & dimíſit ibi púerum ſuum, & perréxit in deſertum, viam uníus diéi. Cùmque veniſſet, & ſedéret ſubter unam juníperum, petívit ánimæ ſuæ ut moreréetur, & ait : Súfficit mihi, Dómine, tolle ánimam meam : neque enim mélior ſum, quàm patres mei. Projecítque ſe, & obdormívit in umbra juníperi : & ecce Angelus Dómini tétigit eum, & dixit illis : Surge, & cómede. Reſpéxit, & ecce ad caput ſuum ſubcinerícius panis, & vas aquæ : comédit ergo, & bibit, & rurſum obdormívit. Reverſúſque eſt Angelus Dómini ſecundò, & tétigit eum, dixítque illi : Surge, cómede : grandis enim tibi reſtat via. Qui cùm ſurrexiſſet, comédit & bibit, & ambulávit in fortitúdine cibi illíus, quadraginta diébus & quadraginta nóctibus uſque ad montem Dei Horeb. Cùmque veniſſet illuc, manſit in ſpelunca : & ecce ſermo Dómini ad eum, dixítque illi : Quid hic agis, Elía ? At ille reſpondit : Zelo zelátus ſum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum

tuum filii Iſraël : altária tua déſtruxérunt, Prophétas tuos occidérunt gládio, derelíctus ſum ego ſolus, & quærunt ánimam meam, ut aúferant eam.

LECTIO III. *v.* 15.

Elias mittitur ad ungendos reges : ſibi ſociat Eliſeum.

AIt Dóminus ad eum : Vade, & revértere in viam tuam per deſertum in Damaſcum : cúmque pervéneris illuc unges Házaël regem ſuper Sýriam, & Jehu filium Namſi unges regem ſuper Iſraël : Eliſéum autem filium Saphat, qui eſt de Abelmeúla, unges Prophétam pro te. Et erit, quicunque fúgerit gládium Házaël, occídet eum Jehu : & quicunque fúgerit gládium Jehu, interfíciet eum Eliſéus. Et derelinquam mihi in Iſraël ſeptem míllia virórum, quórum génua non ſunt incurváta ante Baal, & omne os, quod non adorávit eum óſculans manus. Profectus ergo inde Elías, réperit Eliſéum filium Saphat, arantem in duódecim jugis boum, & ipſe in duódecim jugis boum arántibus unus erat : cúmque veniſſet Elías ad eum, miſit pállium ſuum ſuper illum. Qui ſtatim relictis bobus cucurrit poſt Elíam, & ait : Oſculer, oro, patrem meum, & matrem meam, & ſic ſequar te. Dixítque ei : Vade, & revértere : quod enim meum erat, feci tibi. Reverſus autem ab eo, tulit par boum, & mactávit illud, & in arátro boum coxit carnes, & dedit pópulo, & comedérunt : conſurgenſque ábiit, & ſecútus eſt Elíam, & miniſtrábat ei.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Seſſ.* 25. *de venerat. Sanctorum.*

STátuit ſancta Sýnodus, néminí licére ullo in loco vel Ecclésia, étiam quomodólibet exempta, ullam inſólitam pónere, vel ponendam curáre Imáginem, niſi ab Epíſcopo approbáta fúerit ; nulla étiam admittenda eſſe nova mirácula, nec novas Relíquias recipiendas, niſi eódem recognoſcente & approbante Epíſcopo.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 20. 1.

Syri cæduntur à pueris principum Iſraël.

BEnadad rex Sýriæ, congregávit omnem exércitum ſuum, & triginta duos reges ſecum, & equos, & currus : & aſcendens pugnábat contra Samaríam, & obſidébat eam. Et ecce Prophéta unus accédens ad Achab regem, ait ei : Hæc dicit Dóminus : Certè vidiſti omnem multitúdinem hanc nímiam ? Ecce, ego tradam eam in manu tua hódiè : ut ſcias, quia

ego ſum Dóminus. Et ait Achab : Per quem : Dixítque ei : Hæc dicit Dóminus : Per pedíſſequos príncipum provinciárum. Et ait : Quis incípiet præliári ? Et ille dixit : Tu. Recénſuit ergo púeros príncipum provinciárum, & réperit númerum ducentórum triginta duórum : & recénſuit poſt eos pópulum, omnes fílios Iſraël, ſeptem míllia : & egreſſi ſunt merídiè. Egreſſi ſunt autem púeri príncipum provinciárum in prima fronte, ac réliquus exércitus ſequebátur. Et percuſſit unuſquíſque virum, qui contra ſe veniébat : fugerúntque Syri, & perſecútus eſt eos Iſraël. Fugit quoque Bénadad rex Syriæ in equo cum equítibus ſuis. Nec non egreſſus rex Iſraël percuſſit equos & currus, & percuſſit Syriam plagâ magnâ.

LECTIO II. *v.* 26.

Poſt alteram cæſionem Achab init fœdus cum Syris.

POſtquàm annus tranſierat, recénſuit Bénadad Syros, & aſcendit in Aphec, ut pugnáret contra Iſraël. Dirigebántque ſeptem diébus ex adverſo hi atque illi ácies, ſéptimâ autem die commiſſum eſt bellum : percuſſerúntque fílii Iſraël de Syris centum míllia péditum in die una. Fugérunt autem qui remánſerant, in Aphec, in civitátem : & cécidit murus ſuper viginti ſeptem míllia hóminum, qui remánſerant. Porrò Bénadad fúgiens ingreſſus eſt civitátem, in cubículum quod erat intrà cubículum. Dixerúntque ei ſervi ſui : Ecce, audívimus quòd reges domûs Iſraël clementes ſint ; ponámus itaque ſaccos in lumbis noſtris, & funículos in capítibus noſtris, & egrediámur ad regem Iſraël : fórſitan ſalvábit ánimas noſtras. Accinxérunt ſaccis lumbos ſuos, & poſuérunt funículos in capítibus ſuis, venerúntque ad regem Iſraël : & dixérunt ei : Servus tuus Bénadad dicit : Vivat, oro te, ánima mea. Et ille ait : Si adhuc vivit, frater meus eſt. Quod accepérunt viri pro ómine : & feſtinantes rapuérunt verbum ex ore ejus, atque dixérunt : Frater tuus Bénadad. Et dixit eis : Ite & addúcite eum ad me. Egreſſus eſt ergo ad eum Bénadad, & levávit eum in currum ſuum. Qui dixit ei : Civitátes, quas tulit pater meus à patre tuo, reddam : & platéas fac tibi in Damaſco, ſicut fecit pater meus in Samaría & ego fœderátus recédam à te. Pépigit ergo fœdus, & dimíſit eum.

LECTIO III. *v.* 35.

Achab à Propheta reprehenſus.

VIr quidam de fíliis Prophetárum dixit ad ſócium ſuum in ſermóne

Dómini : Pércute me. At ille nóluit percútere. Cui ait : Quia noluiſti audíre vocem Dómini, ecce recédes à me & percútiet te leo. Cùmque paúlulùm recèſſiſſet ab eo, invénit eum leo atque percuſſit. Sed & álterum invéniens virum, dixit ad eum : Pércute me. Qui percuſſit eum, & vulnerávit. Abiit ergo Prophéta, & occurrit regi in via, & mutávit aſperſióne púlveris os & óculos ſuos. Cùmque rex tranſiſſet, clamávit ad regem, & ait. Servus tuus egreſſus eſt ad præliandum cóminus : cùmque fugiſſet vir unus, addúxit eum quidam ad me, & ait : Cuſtódi virum iſtum : qui ſi lapſus fúerit, erit ánima tua pro ánima ejus, aut talentum argenti appendes. Dùm autem ego turbátus huc illócque me vérterem, ſúbitò non compáruit. Et ait rex Iſraël ad eum : Hoc eſt judícium tuum, quod ipſe decreviſti. At ille ſtatim abſterſit púlverem de fácie ſua, & cognóvit rex Iſraël, quòd eſſet de Prophétis. Qui ait ad eum : Hæc dicit Dóminus : Quia dimiſiſti virum dignum morte de manu tua, erit ánima tua pro ánima ejus, & pópulus tuus pro pópulo ejus. Reverſus eſt ígitur rex Iſraël in domum ſuam, audíre contemnens, & furibundus venit in Samaríam.

℞. Bénedic, ánima mea, Dómino : noli oblivíſci omnes retributiónes ejus, * Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. *Pſal.* 102. *v.* 2. 3. ℣. Non volentis, neque currentis, ſed miſerentis eſt Dei. *Rom.* 9. 16. * Qui. ℣. Glória. * Qui.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1563. *Seſſ.* 25. *de venerat. Sanctorum.*

OMnis ſuperſtítio in Sanctórum invocatióne, Reliquiárum veneratióne, & Imáginum ſacro uſu tollátur : omnis turpis quæſtus eliminétur : omnis dénique laſcívia vitétur : ita ut procáci venuſtáte Imágines non pingantur, nec ornentur, & Sanctórum celebratióne, ac Reliquiárum viſitatióne hómines ad comeſſatiónes atque ebrietátes non abutantur.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap.* 21. 1.

Vinea Naboth.

TEmpore illo vínea erat Naboth Jezraëlítæ, qui erat in Jézraël, juxta palátium Achab regis Samaríæ. Locútus eſt ergo Achab ad Naboth, dicens : Da mihi víneam tuam, ut fáciam mihi hortum ólerum, quia vicína eſt, & prope domum meam, dabóque tibi pro ea víneam melióre m : aut ſi commódius tibi putas, argenti prétium, quanto di-

gna eſt. Cui reſpondit Naboth: Propítius ſit mihi Dóminus, ne dem hereditátem patrum meórum tibi. Venit ergo Achab in domum ſuam indignans, & frendens ſuper verbo, quod locútus fúerat ad eum Naboth Jezraëlítes, dicens: Non dabo tibi hereditátem patrum meórum. Et projíciens ſe in léctulum ſuum, avertit fáciem ſuam ad paríetem, & non comédit panem. Ingreſſa eſt autem ad eum Jézabel uxor ſua, dixítque ei: Quid eſt hoc, unde ánima tua contriſtáta eſt? & quare non cómedis panem? Qui reſpondit ei: Locútus ſum Naboth Jezraëlítæ, & dixi ei: Da mihi víneam tuam acceptâ pecúniâ, aut, ſi tibi placet, dabo tibi víneam melióremp ro ea. Et ille ait: Non dabo tibi víneam meam. Dixit ergo ad eum Jézabel uxor ejus: Grandis autoritátis es, & benè regis regnum Iſraël. Surge, & cómede panem, & æquo ánimo eſto, ego dabo tibi víneam Naboth Jezraëlítæ.

Lectio II. *v.* 8.

Jubente Jezabel Naboth morti traditur.

SCripſit ítaque lítteras ex nómine Achab, & ſignávit eas ánnulo ejus, & miſit ad majóres natu & optimátes, qui erant in civitáte ejus, & habitábant cum Naboth. Fecérunt ergo cives ejus majóres natu & optimátes, qui habitábant cum eo in urbe, ſicut præcéperat eis Jézabel, & ſicut ſcriptum erat in lítteris quas míſerat ad eos. Et adductis duóbus viris fíliis diáboli, fecérunt eos ſedére contra eum: at illi, ſcílicet ut viri diabólici, dixérunt contra eum teſtimónium coram multitúdine: Benedíxit Naboth Deum & regem. Quamóbrem eduxérunt eum extra civitátem, & lapídibus interfecérunt. Miſerúntque ad Jézabel, dicentes: Lapidátus eſt Naboth, & mórtuus eſt. Factum eſt autem, cùm audiſſet Jézabel lapidátum Naboth, & mórtuum, locúta eſt ad Achab: Surge, & póſſide víneam Naboth Jezraëlítæ, qui nóluit tibi acquiéſcere, & dare eam acceptâ pecúniâ: non enim vivit Naboth, ſed mórtuus eſt. Quod cùm audiſſet Achab, mórtuum vidélicet Naboth, ſurréxit, & deſcendébat in víneam Naboth Jezraëlítæ, ut poſſidéret eam.

Lectio III. *v.* 17.

Achab humiliatus per verba Eliæ.

FActus eſt ſermo Dómini ad Elíam Theſbíten, dicens: Surge, & deſcende in occurſum Achab regis Iſraël, qui eſt in Samaría: ecce ad víneam Naboth deſcendit, ut poſsídeat eam: & loquéris ad eum, dicens: Hæc dicit Dóminus: Occidiſti, ínſuper & poſſediſti.

Et poſt hæc addes : Hæc dicit Dóminus : In loco hoc, in quo linxérunt canes ſánguinem Naboth, lambent quoque ſánguinem tuum. Et ait Achab ad Elíam : Num inveniſti me inimícum tibi ? Qui dixit : Invéni, eò quòd venúndatus ſis, ut fáceres malum in conſpectu Dómini. Sed & de Jézabel locútus eſt Dóminus, dicens : Canes cómedent Jézabel in agro Jézraël. Itaque cùm audiſſet Achab ſermónes iſtos, ſcidit veſtimenta ſua, & opéruit cilício carnem ſuam, jejunavítque & dormívit in ſacco, & ambulávit demiſſo cápite. Et factus eſt ſermo Dómini ad Elíam Thesbíten, dicens : Nonne vidiſti humiliátum Achab coram me ? quia ígitur humiliátus eſt mei causâ, non indúcam malum in diébus ejus, ſed in diébus fílii ſui ínferam malum dómui ejus.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *An. 1562. Seſſ. 22. de ſacrificio Miſſæ. Cap. 3.*

QUamvis in honórem & memóriam Sanctórum nonnullas interdùm Miſſas Eccléſia celebráre conſuéverit ; non tamen illis ſacrifícium offerri docet, ſed Deo ſoli, qui illos coronávit ; de illórum victóriis grátias agens, eórum ſuffrágia implórat ; ut ipſi pro nobis intercédere dignentur in cœlis, quorum memóriam fácimus in terris.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap. 22. 1.*

Joſaphat quartus rex Juda.

TRanſiérunt tres anni abſque bello inter Sýriam & Iſraël. In anno autem tértio, deſcendit Jóſaphat rex Juda ad regem Iſraël. (Dixítque rex Iſraël ad ſervos ſuos : Ignorátis quòd noſtra ſit Ramoth Gálaad, & neglígimus tóllere eam de manu regis Sýriæ ?) Et ait ad Jóſaphat : Veniéſne mecum ad præliandum in Ramoth Gálaad ? Dixítque Jóſaphat ad regem Iſraël : Sicut ego ſum, ita & tu : pópulus meus, & pópulus tuus unum ſunt : quære, oro te, hódiè ſermónem Dómini. Vocávit ergo rex Iſraël eunúchum quemdam, & dixit ei : Feſtína addúcere Michæam fílium Jemla. Núntius verò, qui ierat ut vocáret Michæam, locútus eſt ad eum, dicens : Ecce ſermónes prophetárum ore uno regi bona prædicant : ſit ergo ſermo tuus ſímilis eórum, & lóquere bona. Cui Michæas ait : Vivit Dóminus, quia quodcunque dixérit mihi Dóminus, hoc loquar. Venit ítaque ad regem, & ait illi rex : Michæa, ire debémus in Ramoth Gálaad ad prælian-

dum, an ceſſáre? Adjúro te, ut non loquáris mihi niſi quod verum eſt, in nómine Dómini. Et ille ait: Vidi cunctum Iſraël diſperſum in móntibus, quaſi oves non habentes paſtórem: & ait Dóminus: Non habent iſti dóminum: revertátur unuſquiſque in domum ſuam in pace. Dixit ergo rex Iſraël ad Jóſaphat: Nunquid non dixi tibi, quia non prophétat mihi bonum, ſed ſemper malum?

LECTIO II. *v.* 26.

Michæas in carcere. Achab occiſus.

AIt rex Iſraël: Tóllite Michǽam, & máneat apud Amon príncipem civitátis, & apud Joas fílium Amelec, & dícite eis: Hæc dicit rex: Míttite virum iſtum in cárcerem, & ſuſtentáte eum pane tribulatiónis, & aquâ angúſtiæ, donec revertar in pace. Dixítque Michǽas: Si reverſus fúeris in pace, non eſt locútus in me Dóminus. Et ait: Audíte, pópuli omnes. Aſcendit ítaque rex Iſraël, & Jóſaphat rex Juda, in Ramoth Gálaad. Dixit ítaque rex Iſraël ad Jóſaphat: Sume arma, & ingrédere prǽlium, & indúere véſtibus tuis. Porrò rex Iſraël mutávit hábitum ſuum, & ingreſſus eſt bellum. Rex autem Sýriæ præcéperat princípibus cúrruum triginta duóbus, dicens: Non pugnábitis contra minórem & majórem quémpiam, niſi contra regem Iſraël ſolum. Cùm ergo vidiſſent príncipes cúrruum Jóſaphat, ſuſpicáti ſunt quòd ipſe eſſet rex Iſraël, & ímpetu facto pugnábant contra eum: & exclamávit Jóſaphat. Intellexerúntque príncipes cúrruum quòd non eſſet rex Iſraël, & ceſſavérunt ab eo. Vir autem quidam teténdit arcum, in incertum ſagittam dírigens, & caſu percuſſit regem Iſraël inter pulmónem & ſtómachum. At ille dixit aurígæ ſuo: Verte manum tuam, & éjice me de exércitu, quia gráviter vulnerátus ſum. Commiſſum eſt ergo prǽlium in die illa, & rex Iſraël ſtabat in curru ſuo contra Syros, & mórtuus eſt véſpere: fluébat autem ſánguis plagæ in ſinum currûs: Dormívit ergo Achab cum pátribus ſuis, & regnávit Ochozías fílius ejus pro eo.

LECTIO III. *v.* 41.

Ochozias octavus rex Iſraël.

JOſaphat fílius Aſa regnáre cœ́perat ſuper Judam anno quarto Achab regis Iſraël. Et ambulávit in omni via Aſa patris ſui, & non declinávit ex ea: fecítque quod rectum erat in conſpectu Dómini. Verúmtamen excelſa non ábſtulit: adhuc enim pópulus ſacrificábat, & adolébat incenſum in excelſis. Rex verò Jóſaphat

fécerat claſſes in mari, quæ navigárent in Ophir propter aurum: & ire non potuérunt, quia fractæ ſunt in Aſióngaber. Tunc ait Ochozías filius Achab ad Jóſaphat: Vadant ſervi mei cum ſervis tuis in návibus. Et nóluit Jóſaphat. Dormivítque Jóſaphat cum pátribus ſuis, & ſepultus eſt cum eis in Civitáte David patris ſui: regnavítque Joram filius ejus pro eo. Ochozías autem fílius Achab regnáre cœperat ſuper Iſraël in Samaría, anno ſéptimo décimo Jóſaphat regis Juda, regnavítque ſuper Iſraël duóbus annis. Et fecit malum in conſpectu Dómini, & ambulávit in via patris ſui & matris ſuæ, & in via Jeróboam filii Nabat, qui peccáre fecit Iſraël. Servívit quoque Baal & adorávit eum, & irritávit Dóminum Deum Iſraël, juxta ómnia quæ fécerat pater ejus.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1563. *continuat. Seſſ.* 24. *Decret. de Indulgentiis.*

Um poteſtas conferendi Indulgéntias à Chriſ[...] Eccléſiæ conceſſa ſit: at[...]e hujúſmodi poteſtáte [...]vinitus tráditâ, antiquíſ[...]is étiam tempóribus illa [...] fúerit: Sacroſancta [...]odus Indulgentiárum [...]m, Chriſtiáno pópulo [...]imè ſalutárem, in Ec[...]a retinendum eſſe do[...]cet & præcipit; eóſ[...] anathémate damnat, [...] aut inútiles eſſe áſſerun[t], vel eas concedendi in E[c]cléſia poteſtátem eſſe n[e]gant.

S A B B A T O.

Incipit liber quartus Regum.

Lectio I. *Cap.* 1. 1.

Ochozias mittit ad conſulendum Beelzebub.

PRævaricátus eſt Moab in Iſraël, poſtquàm mortuus eſt Achab. Cecidítque Ochozías per cancellos cœnáculi ſui, quod habébat in Samaría, & ægrotávit: miſítque núntios, dicens ad eos: Ite, conſúlite Beélzebub deum Accaron, utrum vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus eſt ad Eliam Theſbíten, dicens: Surge, & aſcende in occúrſum nuntiórum regis Samaríæ, & dices ad eos: Nunquid non eſt Deus in Iſraël, ut eátis ad conſuléndum Beélzebub deum Accaron? Quamóbrem hæc dicit Dóminus: De léctulo, ſuper quem aſcendiſti, non deſcendes, ſed morte moriéris. Et ábiit Elías. Reverſíque ſunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis: Quare reverſi eſtis? At illi reſpondérunt ei: Vir occurrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertímini ad

LECTIO II. *v.* 13.

Elias quæſitus.

REverſúſque ſtetit juxta ripam Jordánis, & pállio Elíæ, quod ceciderat ei, percuſſit aquas, & non ſunt diviſæ; & dixit: Ubi eſt Deus Elíæ étiam nunc? percuſsítque aquas, & diviſæ ſunt huc atque illuc & tránſiit Eliſéus. Videntes autem filii Prophetárum, qui erant in Jéricho econtrà, dixérunt: Requiévit ſpíritus Elíæ ſuper Eliſéum. Et venientes in occurſum ejus, adoravérunt eum proni in terram, dixerúntque illi: Ecce, cum ſervis tuis ſunt quinquaginta viri fortes, qui poſſunt ire, & quǽrere dóminum tuum, ne forte túlerit eum Spíritus Dómini, & projécerit eum in unum móntium, aut in unam vállium. Qui ait: Nolíte míttere. Coëgerúntque eum, donec acquiéſceret, & díceret: Míttite. Et miſérunt quinquaginta viros: qui cùm quæſiſſent tribus diébus, non invenérunt. Et reverſi ſunt ad eum: at ille habitábat in Jéricho, & dixit eis: Nunquid non dixi vobis: Nolíte míttere?

℟. In veritáte cómperi, * Quia in omni Gente, qui timet Deum, & operátur juſtítiam, acceptus eſt illi. *Act.* 10. *v.* 34. 35. ℣. Veníte, filii, audíte me, timórem Dómini docébo vos. *Pſal.* 33. 12. * Quia.

LECTIO III. *v.* 19.

Aquæ ſanatæ. Pueri ab urſis lacerati.

DIxérunt viri civitátis ad Eliſéum: Ecce habitátio civitátis hujus óptima eſt, ſicut tu ipſe, dómine, pérſpicis: ſed aquæ péſſimæ ſunt, & terra ſtérilis. At ille ait: Afferte mihi vas novum, & míttite in illud ſal. Quod cùm attuliſſent, egreſſus ad fontem aquárum, miſit in illum ſal, & ait: Hæc dicit Dóminus: Sanávi aquas has, & non erit ultrà in eis mors, neque ſterílitas. Sanátæ ſunt ergo aquæ uſque in diem hanc, juxta verbum Eliſéi, quod locútus eſt. Aſcendit autem inde in Bethel: cùmque aſcénderet per viam, púeri parvi, egreſſi ſunt de civitáte, & illudébant ei, dicentes: Aſcende, calve; aſcende, calve. Qui cùm reſpexiſſet, vidit eos, & maledíxit eis in nómine Dómini: egreſſíque ſunt duo urſi de ſaltu, & laceravérunt ex eis quadraginta duos púeros. Abiit autem inde in montem Carméli, & inde reverſus eſt in Samaríam.

℟. Tímeat Dóminum, omnis terra: * Ecce óculi Dómini ſuper metuentes eum. *Pſ.* 32. *v.* 8. 18. ℣. Timéte Dóminum, & date illi honórem. *Apoc.* 14. 7. * Ecce. ℣. Glória. * Ecce.

IN II. NOCTURNO.

De libro Eccleſiaſtici.

LECTIO IV. *Cap.* 34. 14.

Timentes Deum ab ipſo proteguntur.

SPíritus timéntium Deum quæritur, & in reſpectu illíus benedicétur. Spes enim illórum in ſalvantem illos, & óculi Dei in diligentes ſe. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit: quóniam ipſe eſt ſpes ejus. Timentis Dóminum beáta eſt ánima ejus. Ad quem réſpicit, & quis eſt fortitúdo ejus? Oculi Dómini ſuper timentes eum, protector poténtiæ, firmamentum virtútis, tégimen ardóris & umbráculum meridiáni, deprecátio offenſiónis, & adjutórium caſûs, exaltans ánimam, & illúminans óculos, dans ſanitátem, & vitam, & benedictiónem.

℟. Sanctum & terríbile nomen ejus: * Inítium ſapiéntiæ timor Dómini. *Pſ.* 110. 10. ℣. Omnes honoráte, Deum timéte. 1. *Petr.* 2. 17. * Inítium.

LECTIO V. *Cap.* 37. 15.

Quinam frequentandi & conſulendi.

CUm viro ſancto aſsíduus eſto, quemcunque cognóveris obſervantem timórem Dei, cujus ánima eſt ſecundùm ánimam tuam: & qui, cùm titubáveris in ténebris, condolébit tibi. Cor boni conſílii ſtátue tecum, non eſt enim tibi áliud plúris illo. Anima viri ſancti enúntiat aliquando vera, quàm ſeptem circumſpectóres ſedentes in excelſo ad ſpeculandum. Et in his ómnibus deprecáre Altíſſimum, ut dírigat in veritáte viam tuam. Ante ómnia ópera verbum verax præcédat te, & ante omnem actum conſílium ſtábile.

℟. Mitte ſapiéntiam, Dómine, à ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum labóret, * Ut ſciam quid acceptum ſit apud te. *Sap.* 9. 10. ℣. Dómine, da mihi hanc aquam ſalientem in vitam æternam. *Joan.* 4. 14. * Ut ſciam.

LECTIO VI. *Cap.* 48. 13.

Eliſei encomium.

ELías quidem in túrbine tectus eſt, & in Eliſéo complétus eſt ſpíritus ejus: in diébus ſuis non pertímuit príncipem, & poténtiâ nemo vicit illum. Nec ſuperávit illum verbum áliquod, & mortuum prophetavit corpus ejus. In vita ſua fecit monſtra, & in morte mirabília operátus eſt. In ómnibus iſtis non pœnítuit pópulus, & non recesſérunt à peccátis ſuis, úſquedum ejecti ſunt de terra ſua, & diſperſi ſunt in omnem terram. Et relicta eſt gens perpauca, & princeps in domo David. Qui-

dam ipſórum fecérunt quod placéret Deo: álii autem multa commiſérunt peccáta.

℟. Miſericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas, & * In timóre Dómini declinátur à malo. *Prov.* 16. 6. ℣. Cum metu & tremóre veſtram ſalútem operámini. *Philipp.* 2. 12. * In timóre. ℣. Glória. * In timóre.

In III. Nocturno.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio VII. *Cap.* 11. 32.

Fides Prophetarum.

Defíciet me tempus enarrantem de Prophétis, qui per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam, adepti ſunt repromiſſiónes, obturavérunt ora leónum, extinxérunt ímpetum ignis, effugérunt áciem gládii, convaluérunt de infirmitáte, fortes facti ſunt in bello, caſtra vertérunt exterórum: accepérunt mulíeres de reſurrectióne mórtuos ſuos. Alii autem diſtenti ſunt, non ſuſcipientes redemptiónem, ut meliórem invenírent reſurrectiónem.

℟. Dóminus pars hereditátis meæ & cálicis mei: * Tu es qui reſtítues hereditátem meam mihi. *Pſ.* 15. 5. ℣. Benedictus Deus qui regenerávit nos in hereditátem incorruptíbilem. 1. *Pet.* 1. 3. * Tu es.

Lectio VIII. *v.* 36.

Prophetarum virtus.

Alii ludíbria & vérbera experti, inſuper & víncula & cárceres: lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſióne gládii mórtui ſunt, circuiérunt in melótis, in péllibus caprínis, egentes, anguſtiáti, afflicti: quibus dignus non erat mundus: in ſolitudínibus errantes, in móntibus, & ſpelúncis, & in cavernis terræ.

℟. Benedictus Dóminus; quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ: * In ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum. *Pſ.* 27. *v.* 6. 7. ℣. Potens eſt & eis, qui tentantur, auxiliári. *Hebr.* 2. 18. * In ipſo.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio IX. *Cap.* 6. 24.

Uni Deo ſerviendum.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nemo poteſt duóbus dóminis ſervíre. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 2. *de ſerm. Dom. in monte. Cap.* 14.

Nemo poteſt duóbus dóminis ſervíre. Ad hanc ipſam intentiónem referendum eſt quod conſequenter expónit dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget: aut álterum patiétur, & álterum

contemnet. Quæ verba diligenter conſideranda ſunt; nam, qui ſint duo dómini, deinceps oſtendit, cùm dicit: Non poteſtis Deo ſervíre & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicuntur. Cóngruit & Púnicum nomen: nam lucrum Púnicè mammon dícitur. Sed qui ſervit mammónæ, illi útique ſervit, qui rebus iſtis terrénis mérito ſuæ perverſitátis præpóſitus, magiſtrátus hujus ſéculi à Dómino dícitur.

℟. Nolíte ſollíciti eſſe dicentes: Quid manducábimus, aut quo operiémur? * Hæc ómnia Gentes inquírunt: † Scit enim Pater veſter, quia his ómnibus indigétis. *Matth. 6. v.* 31. 32. ℣. Peccatóri dedit Deus curam ſupérfluam, ut addat & cóngreget, & hoc vánitas eſt. *Eccli.* 2. 26. * Hæc ómnia. ℣. Glória. † Scit enim.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. a. Nemo poteſt duóbus dóminis ſervíre: Non poteſtis Deo ſervíre, & mammónæ. *Matth.* 6. 24.

Oratio.

Cuſtódi, Dómine, quǽſumus, Eccléſiam tuam propitiatióne perpétuâ: & quia ſine te lábitur humána mortálitas, tuis ſemper auxíliis, & abſtrahátur à nóxiis, & ad ſalutária dirigátur. Per.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Anno 1573. *parte* 3. *Tit. de vit. & hon. Clericorum.*

Ne Clérici apud ſe libros hábeant aut legant, quorum lectióne benè agendi ſtúdium, morum diſciplína, & timor charitáſque Dei languéſcere poſſit; quales libri ſunt, qui res vel inánes, vel jocóſas, vel ſcurríles, ridiculáſve vel impúras cóntinent.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Quǽrite primùm regnum Dei, & juſtítiam ejus: & hæc ómnia adjicientur vobis. *Matth.* 6. 33.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 3. 4.

Reges Juda, Iſraël, & Edom adversùs Moab.

Porrò Meſa rex Moab, nutriébat pécora multa, & ſolvébat regi Iſraël centum míllia agnórum, & centum míllia aríetum cum velléribus ſuis. Cùmque mórtuus fuiſſet Achab, prævaricátus eſt fœdus, quod habébat cum rege Iſraël. Egreſſus eſt ígitur rex Joram in die illa de Samaría, & recénſuit univerſum Iſraël. Miſítque ad Jóſaphat regem Juda, dicens: Rex Moab receſſit à me, veni mecum contra eum ad prǽlium. Perrexé-

runt igitur rex Iſraël, & rex Juda, & rex Edom, & circuiérunt per viam ſeptem diérum, nec erat aqua exercítui, & jumentis quæ ſequebantur eos. Dixítque rex Iſraël: Heu, heu, heu, congregávit nos Dóminus tres reges, ut tráderet in manus Moab. Et ait Joſaphat: Eſtne hìc Prophéta Dómini, ut deprecémur Dóminum per eum? Et reſpondit unus de ſervis regis Iſraël: Eſt hìc Eliſéus fílius Saphat, qui fundébat aquam ſuper manus Elíæ. Et ait Jóſaphat: Eſt apud eum ſermo Dómini.

LECTIO II. *v.* 12.

Victoria ab Eliſeo promiſſa.

DEſcendítque ad eum rex Iſraël, & Jóſaphat rex Juda, & rex Edom. Dixit autem Eliſéus ad regem Iſraël: Quid mihi & tibi eſt? vade ad Prophétas patris tui, & matris tuæ. Et ait illi rex Iſraël: Quare congregávit Dóminus tres reges hos, ut tráderet eos in manus Moab? Dixítque ad eum Eliſéus: Vivit Dóminus exercítuum, in cujus conſpectu ſto, quòd ſi non vultum Jóſaphat regis Judæ erubéſcerem, non attendiſſem quidem te, nec reſpexiſſem. Nunc autem addúcite mihi pſaltem. Cùmque cáneret pſaltes, facta eſt ſuper eum manus Dómini, & ait: Hæc dicit Dóminus: Fácite álveum torrentis hujus foſſas & foſſas. Hæc enim dicit Dóminus: Non vidébitis ventum, neque plúviam: & álveus iſte replébitur aquis, & bibétis vos, & famíliæ veſtræ, & jumenta veſtra. Parúmque eſt hoc in conſpectu Dómini: inſuper tradet étiam Moab in manus veſtras. Factum eſt ígitur manè, quando ſacrifícium offerri ſolet, & ecce, aquæ veniébant per viam Edom, & repléta eſt terra aquis.

LECTIO III. *v.* 21.

Moab victus.

UNiverſi Moabítæ audientes quòd aſcendiſſent reges, ut pugnárent adversùm eos, convocavérunt omnes qui accincti erant bálteo déſuper, & ſtetérunt in términis. Primóque manè ſurgentes, & orto jam ſole ex adverſo aquárum, vidérunt Moabítæ econtrà aquas rubras quaſi ſánguinem, dixerúntque: Sanguis gládii eſt: pugnavérunt reges contra ſe, & cæſi ſunt mútuò: nunc perge ad prædam, Moab. Perrexerúntque in caſtra Iſraël: porrò conſurgens Iſraël, percuſſit Moab: at illi fugérunt coram eis. Venérunt igitur qui víceraut, & percuſſérunt Moab, & civitátes deſtruxérunt: & omnem agrum óptimum, mittentes ſínguli lápides, replevérunt: & univerſos fontes aquárum obturavérunt: & ómnia ligna fructífera ſuccidérunt, ita ut muri tantùm fíctiles remanérent:

& circúmdata eſt cívitas à fundibuláriis, & magna ex parte percuſſa. Quod cùm vidiſſet rex Moab, prævaluiſſe ſcilicet hoſtes, tulit ſecum ſeptingentos viros educentes gládium, ut irrúmperent ad regem Edom: & non potuérunt. Arripiénſque fílium ſuum primogénitum, qui regnatúrus erat pro eo, óbtulit holocauſtum ſuper murum: & facta eſt indignátio magna in Iſraël; ſtatímque receſſérunt ab eo, & reverſi ſunt in terram ſuam.

CANON.

Ex Concílio Remenſi.

Anno 1664. Tit. de Clericis.

UT Clerum habeámus, qui ſuæ vocatióni reſpóndeat, ſe à crímine & omni críminis ſuſpicióne, vel ſpécie reddens immúnem; céteris étiam pietátis & virtútis exemplo prælúceat.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 5. 9.*

Naaman & Giezi.

NAáman erat vir fortis & dives, ſed lepróſus. Venit ergo cum equis & cúrribus, & ſtetit ad óſtium domûs Eliſéi. Miſítque ad eum Eliſéus núntium, dicens: Vade, & laváre ſépties in Jordáne, & recípiet ſanitátem caro tua, atque mundáberis. Deſcendit, & lavit in Jordáne ſépties juxta ſermónem viri Dei, & reſtitúta eſt caro ejus, ſicut caro púeri párvuli, & mundátus eſt. Reverſúſque ad virum Dei cum univerſo comitátu ſuo, venit, & ſtetit coram eo, & ait: Verè ſcio quòd non ſit álius Deus in univerſa terra, niſi tantùm in Iſraël. Obſecro ítaque, ut accípias benedictiónem à ſervo tuo. At ille reſpondit: Vivit Dóminus, ante quem ſto, quia non accípiam. Cùmque vim fáceret, pénitus non acquiévit. Dixítque Naáman: Ut vis: ſed, obſecro, concéde mihi ſervo tuo, ut tollam onus duórum burdónum de terra: non enim fáciet ultrà ſervus tuus holocauſtum aut víctimam diis aliénis, niſi Dómino. Et ſecútus eſt Giézi poſt tergum Naáman: quem cùm vidiſſet ille curréntem ad ſe, deſiliit de curru in occurſum ejus. Et ille ait: Dóminus meus miſit me ad te dicens: Modò venérunt ad me duo adoleſcentes de monte Ephraïm, ex fíliis Prophetárum: da eis taléntum argenti, & veſtes mutatórias dúplices. Dixítque Naáman: Mélius eſt ut accípias duo talenta. Et coégit eum. Ipſe autem ingreſſus, ſtetit coram dómino ſuo. Et dixit Eliſéus: Accepiſti argentum; & accepiſti veſtes. Sed & lepra Naáman adhærébit tibi, & ſémini tuo, uſque in ſempi-

ternum. Et egreſſus eſt ab eo lepróſus quaſi nix.

LECTIO II. *Cap. 6. 8.*

Conſilia regis Syriæ Eliſeo cognita.

REx Sýriæ pugnábat contra Iſraël, conſiliúmque iniit cum ſervis ſuis, dicens: In loco illo & illo ponámus inſídias. Miſit itaque vir Dei ad regem Iſraël, dicens: Cave ne tránſeas in locum illum, quia ibi Syri in inſídiis ſunt. Miſit itaque rex Iſraël ad locum, quem díxerat ei vir Dei, & præoccupávit eum, & obſervávit ſe ibi non ſemel neque bis. Conturbatúmque eſt cor regis Sýriæ pro hac re: & convocátis ſervis ſuis, ait: Quare non indicátis mihi quis próditor mei ſit apud regem Iſraël? Dixítque unus ſervórum ejus. Nequáquam, dómine mi rex, ſed Eliſéus Prophéta, qui eſt in Iſraël, índicat regi Iſraël ómnia verba quæcunque locútus fúeris in concláv i tuo. Dixítque eis: Ite, & vidéte ubi ſit: ut mittam, & cápiam eum. Annuntiaverúntque ei, dicentes: Ecce in Dothan. Miſit ergo illuc equos & currus, & robur exércitûs: qui cùm veniſſent nocte, circumdedérunt civitátem.

LECTIO III. *v. 18.*

Milites Syri Samariam ab Eliſeo adducti.

HOſtes deſcendérunt ad Eliſéum: porrò Eliſéus orávit ad Dóminum, dicens: Pércute, óbſecro, gentem hanc cæcitáte. Percuſſítque eos Dóminus, ne vidérent, juxta verbum Eliſéi. Dixit autem ad eos Eliſéus: Non eſt hæc via, neque iſta eſt cívitas: ſequímini me, & oſtendam vobis virum quem quǽritis. Duxit ergo eos in Samaríam: cùmque ingreſſi fuiſſent in Samaríam, dixit Eliſéus: Dómine, áperi óculos iſtórum, ut vídeant. Aperuítque Dóminus óculos eórum, & vidérunt ſe eſſe in médio Samaríæ. Dixítque rex Iſraël ad Eliſéum, cùm vidiſſet eos: Nunquid percútiam eos, pater mi? At ille ait: Non percúties: neque enim cepiſti eos gládio & arcu tuo, ut percútias, ſed pone panem & aquam coram eis, ut cómedant & bibant, & vadant ad dóminum ſuum. Appoſitáque eſt eis cibórum magna præparátio, & comedérunt, & bibérunt, & dimíſit eos, abierúntque ad dóminum ſuum, & ultrà non venerunt latrónes Sýriæ in terram Iſraël.

CANON.

Ex Conventu Melodunenſi, *Anno 1579. Tit. Tres cauſæ ob quas malè audit Clerus.*

PRima cauſa ob quam malè audit Clerus, eſt ómnium malórum radix cupíditas; ex qua ſacrilégia, Simóniæ, & omnis ferè malórum cohors pródiit.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap. 6. 24.*

Samaria obſeſſa. Fames horrifica.

FActum eſt autem poſt hæc, congregávit Bénadad rex Syriæ, univerſum exércitum ſuum, & aſcendit, & obſidébat Samaríam. Factáque eſt fames magna in Samaría: & tándiù obſeſſa eſt, donec venundarétur caput áſini octoginta argénteis, & quarta pars cabi ſtércoris columbárum quinque argénteis. Cùmque rex Iſraël tranſíret per murum, múlier quædam exclamávit ad eum, dicens: Salva me, dómine mi rex. Qui ait: Non te ſalvat Dóminus: unde te poſſum ſalváre? de área, vel de torculári? Dixítque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ reſpondit: Múlier iſta dixit mihi: Da fílium tuum, ut comedámus eum hódiè, & fílium meum comedémus cras. Cóximus ergo fílium meum, & comédimus. Dixíque ei die álterâ: Da fílium tuum, ut comedámus eum. Quæ abſcondit fílium ſuum. Quod cùm audiſſet rex, ſcidit veſtimenta ſua, & tranſíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium, quo veſtítus erat ad carnem intrínſecùs. Et ait rex: Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, ſi ſtéterit caput Eliſéi fílii Saphat ſuper ipſum hódiè.

LECTIO II. *Cap. 6. 32. & 7. 1.*

Eliſei prædictio.

ELiſéus ſedébat in domo ſua, & ſenes ſedébant cum eo. Præmíſit ítaque virum: & ántequàm veníret núntius ille, dixit ad ſenes: Nunquid ſcitis quòd míſerit fílius homicídæ hic, ut præcidátur caput meum? Vidéte ergo, cùm vénerit núntius, cláudite óſtium, & non ſinátis eum introíre: ecce enim ſónitus pedum dómini ejus poſt eum eſt. Adhuc illo loquente eis, appáruit núntius, qui veniébat ad eum. Et ait: Ecce, tantum malum à Dómino eſt: quid ámpliùs expectábo à Dómino? Dixit autem Eliſéus: Audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus: In témpore hoc cras módius ſímilæ uno ſtatére erit, & duo módii hórdei ſtatére uno, in porta Samaríæ. Reſpondens unus de dúcibus, ſuper cujus manum rex incumbébat, hómini Dei, ait: Si Dóminus fécerit étiam cataractas in cœlo, nunquid póterit eſſe quod lóqueris? Qui ait: Vidébis óculis tuis, & inde non cómedes.

LECTIO III. *v.* 3.

Prophetiæ eventus.

QUátuor viri erant leprósi juxta introïtum portæ: qui dixérunt ad ínvicem: Quid hìc eſſe vólumus donec moriámur? Igitur cùm veniſſent leprósi illi ad princípium caſtrórum, ingreſſi ſunt unum tabernáculum, & comedérunt, & bibérunt: tulerúntque inde argentum, & aurum, & veſtes, dixerúntque ad ínvicem: Veníte, eámus, & nuntiémus in aula regis. Cùmque veniſſent ad portam civitátis, narravérunt eis, dicentes: Ivimus ad caſtra Syriæ, & nullum ibídem repérimus hóminem, niſi equos & áſinos alligátos, & fixa tentória. Iérunt ergo portárii, & nuntiavérunt in palátio regis intrínſecùs. Miſítque rex in caſtra Syrórum dicens: Ite, & vidéte. Qui abiérunt poſt eos uſque ad Jordánem: ecce autem omnis via plena erat véſtibus & vaſis, quæ projécerant Syri cùm turbarentur: reversíque núntii indicavérunt regi. Et egreſſus pópulus dirípuit caſtra Syriæ: factúſque eſt módius ſímilæ ſtatére uno, & duo módii hórdei ſtatére uno, juxta verbum Dómini. Porrò rex ducem illum in cujus manu incumbébat, conſtítuit ad portam: quem conculcávit turba in introïtu portæ, & mórtuus eſt, juxta quod locútus fúerat vir Dei, quando deſcénderat rex ad eum.

℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abſcondiſti timéntibus te! * Abſcondes eos in abſcóndito faciéi tuæ. *Pſal.* 30. *v.* 20. 21. ℣. Pater ſancte, ſerva eos in nómine tuo. *Joan.* 17. 11. * Abſcondes. ℣. Glória Patri. * Abſcondes.

CANON.

Ex Concilio Londinenſi. *Anno* 1237. *Cap.* 4.

AUdítu horríbile audívimus & relátu, quod quidam, ſcilicet miſeri ſacerdótes non áliter admittunt ad pœniténtiam confitentes, niſi priùs ab ipſis in ſinu avarítiæ ſuæ quídquam reponátur, ſicque fáciunt de áliis Sacraméntis.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 8. 1.

Septennis fames ab Eliſeo prædicta.

ELiſéus locútus eſt ad mulíerem cujus vívere fécerat fílium, dicens: Surge, vade tu & domus tua, & peregrináre ubicúnque repéreris: vocávit enim Dóminus famem, & véniet ſuper terram ſeptem annis. Quæ ſurréxit, & fecit juxta verbum hóminis Dei: & vadens cum domo ſua, peregrináta eſt in terra Phi-

liſthiim diébus multis : cùmque finíti eſſent anni ſeptem, reverſa eſt múlier de terra Philíſthiim : & egreſſa eſt ut interpelláret regem pro domo ſua, & pro agris ſuis. Rex autem loquebátur cum Giézi púero viri Dei, dicens : Narra mihi ómnia magnália quæ fecit Eliſéus. Cùmque ille narráret regi, quómodò mórtuum ſuſcitaſſet, appáruit múlier, cujus vivificáverat fílium, clamans ad regem pro domo ſua, & pro agris ſuis. Dixítque Giézi : Dómine mi rex, hæc eſt múlier, & hic eſt fílius ejus, quem ſuſcitávit Eliſéus. Et interrogávit rex mulíerem, quæ narrávit ei. Dedítque ei rex eunúchum unum, dicens : Reſtítue ei ómnia quæ ſua ſunt, & univerſos réditus agrórum, à die quâ relíquit terram uſque ad præſens.

LECTIO II. *v. 7.*

Eliſeus conſultus pro Benadad.

VEnit Eliſéus Damaſcum, & Bénadad rex Sýriæ ægrotábat : nuntiaverúntque ei, dicentes : Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házaël : Tolle tecum múnera, & vade in occurſum viri Dei, & cónſule Dóminum per eum, dicens : Si evádere pótero de infirmitáte mea hac ? Ivit ígitur Házaël in occurſum ejus, habens ſecum múnera, & ómnia bona Damaſci, ónera quadraginta camelórum. Cùmque ſtetiſſet coram eo, ait : Fílius tuus Bénadad rex Sýriæ miſit me ad te, dicens : Si ſanári pótero de infirmitáte mea hac ? Dixítque ei Eliſéus : Vade, dic ei : Sanáberis : porrò oſtendit mihi Dóminus quia morte moriétur. Stetítque cum eo, & conturbátus eſt uſque ad ſuffuſiónem vultûs ; flevítque vir Dei. Cui Házaël ait : Quare dóminus meus flet ? At ille dixit : Quia ſcio quæ factúrus ſis fíliis Iſraël mala. Civitátes eórum munítas igne ſuccendes, & júvenes eórum interfícies gládio, & párvulos eórum elídes, & prægnantes dívides. Dixítque Házaël : Quid enim ſum ſervus tuus canis, ut fáciam rem iſtam magnam ? Et ait Eliſéus : Oſtendit mihi Dóminus te regem Sýriæ fore. Qui cum receſſiſſet ab Eliſéo, venit ad dóminum ſuum. Qui ait ei : Quid dixit tibi Eliſéus ? At ille reſpondit : Dixit mihi : Recípies ſanitátem. Cùmque veniſſet dies áltera, tulit ſtrágulum, & infúdit aquam, & expandit ſuper fáciem ejus : quo mórtuo, regnávit Házaël pro eo.

LECTIO III. *v. 16.*

Joram quintus rex Juda.

ANno quinto Joram fílii Achab regis Iſraël, & Jóſaphat regis Juda, regnávit Joram fílius Jóſaphat rex Juda. Triginta duórum annórum erat cùm regnáre cœpiſſet, & octo annis re-

gnávit in Jerúſalem. In diébus ejus receſſit Edom, ne eſſet ſub Juda, & conſtítuit ſibi regem. Veníſtque Joram Seíra, & omnes currus cum eo: & ſurréxit nocte, percuſsíſtque Iduméos, qui eum circumdéderant, & príncipes cúrruum, pópulus autem fugit in tabernácula ſua. Receſſit ergo Edom ne eſſet ſub Juda uſque ad diem hanc. Tunc receſſit & Lobna in témpore illo. Et dormívit Joram cum pátribus ſuis, ſepultúſque eſt cum eis in Civitáte David, & regnávit Ochozías fílius ejus pro eo.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 1549. Cap. 92.

SAcerdótes nihil de Sacramentórum adminiſtratióne, velut débitum, aut éxigant, aut recípiant; quod conſuetúdo rationábilis laudabíliter introducta, & háctenus obſerváta non permittit.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 8. 25.

Ochozias ſextus rex Juda.

ANno duodécimo Joram fílii Achab regis Iſraël, regnávit Ochozías fílius Joram regis Judæ. Viginti duórum annórum erat Ochozías cùm regnáre cœpiſſet, & uno anno regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Athalía fília Amri regis Iſraël. Et ambulávit in viis domûs Achab: & fecit quod malum eſt coram Dómino, ſicut domus Achab: gener enim domûs Achab fuit. Abiítque cum Joram fílio Achab, ad præliandum contra Házaël regem Sýriæ in Ramoth Gálaad, & vulneravérunt Syri Joram: qui reverſus eſt ut curarétur in Jézraël: quia vulneravérunt eum Syri in Ramoth, præliantem contra Házaël regem Sýriæ. Porrò Ochozías fílius Joram rex Juda, deſcendit inviſere Joram fílium Achab in Jézraël, quia ægrotábat ibi.

LECTIO II. *Cap.* 9. 1.

Jehu decimus rex Iſraël.

ELiſéus Prophétes vocávit unum de fíliis Prophetárum, & ait illi: Accinge lumbos tuos, & tolle lentículam ólei hanc in manu tua, & vade in Ramoth Gálaad. Cùmque véneris illuc vidébis Jehu fílium Jóſaphat fílii Namſi: & ingreſſus ſuſcitábis eum de médio fratrum ſuórum, & introdúces in interius cubículum. Tenénſque lentículam ólei, fundes ſuper caput ejus, & dices: Hæc dicit Dóminus: Unxi te

regem ſuper Iſraël. Conjurávit ergo Jehu contra Joram. Et aſcendit, & profectus eſt in Jézraël: Joram enim ægrotábat ibi, & Ochozías rex Juda deſcénderat ad viſitandum Joram. Igitur ſpeculátor qui ſtabat ſuper turrim Jézraël, vidit globum Jehu venientis, & ait: Vídeo globum. Eſt autem inceſſus, quaſi inceſſus Jehu fílii Namſi, præceps enim gráditur. Et ait Joram: Junge currum. Junxerúntque currum ejus, & egreſſus eſt Joram rex Iſraël, & Ochozías rex Juda, ſinguli in cúrribus ſuis, egreſsíque ſunt in occurſum Jehu, & invenérunt eum in agro Naboth Jezraëlitæ. Cùmque vidiſſet Joram Jehu, dixit: Pax eſt, Jehu? At ille reſpondit: Quæ pax? adhuc fornicatiónes Jézabel matris tuæ, & venefícia ejus multa vigent. Convertit autem Joram manum ſuam, & fúgiens ait ad Ochozíam: Inſídiæ Ochozía. Porrò Jehu tetendit arcum manu, & percuſſit Joram inter ſcápulas: & egreſſa eſt ſagitta per cor ejus, ſtatímque córruit in curru ſuo. Dixítque Jehu ad Bádacer ducem: Tolle, prójice eum in agro Naboth Jezraëlítæ. Ochozías autem rex Juda videns hoc, fugit per viam horti: perſecutúſque eſt eum Jehu, & ait. Etiam hunc percútite in curru ſuo: & percuſſérunt eum in aſcenſu Gaver, qui eſt juxta Jéblaam: qui fugit in Mageddo, & mórtuus eſt ibi.

LECTIO III. *v.* 30.

Mors Jezabel.

VEnit Jehu in Jézraël. Porrò Jézabel intróitu ejus audíto, depinxit óculos ſuos ſtíbio, & ornávit caput ſuum, & reſpéxit per feneſtram, ingredientem Jehu per portam, & ait: Nunquid pax poteſt eſſe Zambri, qui interfécit dóminum ſuum? Levavítque Jehu fáciem ſuam ad feneſtram, & ait: Quæ eſt iſta? & inclinavérunt ſe ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis: Præcipitáte eam deorſum. Et præcipitavérunt eam, aſperſúſque eſt ſánguine páries, & equórum úngulæ conculcavérunt eam. Cùmque introgreſſus eſſet, ut comédéret, biberétque, ait: Ite, & vidéte maledíctam illam, & ſepelíte eam, quia fília regis eſt. Cùmque iiſſent, ut ſepelírent eam, non invenérunt niſi calváriam, & pedes & ſummas manus. Reverſíque nuntiavérunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini eſt, quem locútus eſt per ſervum ſuum Elíam Thesbíten, dicens: In agro Jézraël cómedent canes carnes Jézabel, & erunt carnes Jézabel ſicut ſtercus ſuper fáciem terræ in agro Jézraël.

CANON.

Ex Concílio Cabillonenſi.

Ann. 818. *ſub Carolo.*
Cap. 8.

OPortet ut ſi quando Sacerdótes, fruges vel quoſdam réditus terræ, cóngregant; non ideò hoc fáciant ut cáriùs vendant, & theſauros cóngregent, ſed ut paupéribus témpore neceſſitátis ſubvéniant.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 10. 1.

Filii Achab, & fratres Ochoziæ necantur.

ERant Achab ſeptuaginta fílii in Samaría. Scripſit ergo Jehu lítteras, & miſit in Samaríam, ad optimátes civitátis, & ad majóres natu, & ad nutrítios Achab, dicens: Elígite meliórem, & eum qui vobis placúerit de fíliis dómini veſtri, & eum pónite ſuper sólium patris ſui, & pugnáte pro domo dómini veſtri. Miſérunt ergo præpóſiti domûs, & præfecti civitátis, & majóres natu, & nutrítii, ad Jehu, dicentes: Servi tui ſumus, quæcunque júſſeris, faciémus, nec conſtituémus nobis regem: quæcunque tibi placent, fac. Reſcripſit autem lítteras ſecundò, dicens: Si mei eſtis, & obedítis mihi, tóllite cápita filiórum dómini veſtri, & veníte ad me hâc eàdem horâ cras in Jézraël. Venit autem núntius, & indicávit ei, dicens: Attulérunt cápita filiórum regis. Qui reſpondit: Pónite ea ad duos acervos juxta introitum portæ uſque manè. Cùmque diluxiſſet, egreſſus eſt, & ſtans dixit ad omnem pópulum: Juſti eſtis: ſi ego conjurávi contra dóminum meum, & interféci eum, quis percuſſit omnes hos? Et ſurréxit, & venit in Samaríam: cúmque veniſſet ad cámeram paſtórum in via, invénit fratres Ochozíæ regis Juda, dixítque: Comprehéndite eos vivos. Quos cùm comprehendiſſent vivos, jugulavérunt eos in ciſterna juxta cámeram, quadraginta duos viros, & non relíquit ex eis quemquam.

LECTIO II. *v.* 15.

Sacerdotes Baal trucidati.

CUmque abiiſſet indè, invénit Jonadab fílium Rechab, in occurſum ſibi, & benedíxit ei; & impóſitum in curru ſuo duxit in Samaríam. Congregávit ergo Jehu omnem pópulum, & dixit ad eos: Sanctificáte diem ſolemnem Baal. Vocavítque, & miſit in univerſos términos Iſraël, & venérunt cuncti ſervi Baal: non fuit resíduus ne unus quidem qui non veníret. Et ingreſſi

ụnt templum Baal,
ſ' uſque ad ſum-
igreſſúſque Jehu,
ab fílius Rechab,
Baal, ait cultóri-
: Perquírite, &
ne quis fortè vo-
it de ſervis Dómi-
ut ſint ſervi Baal
tum eſt autem,
plétum eſſet ho-
ū, præcépit Jehu
i, & dúcibus ſuis:
ími, & percútite
is evádat. Percuſ-
e eos in ore gládii,
érunt mílites &
ierunt in civi-
pli Baal, & pro-
ſtátuam de fano
combuſſérunt, &
nérunt eam. Deſ-
t quoque ædem
fecérunt pro ea la-
ue in diem hanc.
taque Jehu Baal de

IO III. v. 30.
Iſraël poſteris Jehu promiſſum.

autem Dóminus
ehu: Quia ſtudió-
uod rectum erat,
at in óculis meis,
quæ erant in cor-
ecíſti contra do-
ab: fílii tui uſque
ám generatiónem
ſuper thronum
rò Jehu non cuſ-
ambuláret in lege
ei Iſraël in toto
: non enim receſ-
átis Jeróboam,
áre fécerat Iſraël.
illis cœpit Dómi-
ſliva.

nus tædére ſuper Iſraël: percuſſítque eos Házaël in univerſis fínibus Iſraël, à Jordáne contra orientálem plagam, omnem terram Gálaad, & Gad, & Ruben, & Manaſſe, ab Aroër, quæ eſt ſuper torrentem Arnon, & Gálaad & Baſan. Et dormívit Jehu cum pátribus ſuis, ſepeliérúntque eum in Samaría: & regnávit Jóachas fílius ejus pro eo. Dies autem, quos regnávit Jehu ſuper Iſraël, viginti & octo anni ſunt, in Samaría.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

An. 1573. *p.* 3. *Tit. Monitiones.*

IN omni vita à faſtu, luxu, ámbitu, ambitionéve, & à vanitáte longè refúgite.

Ad Magníficat, *Ant:* 7. c. Vidéte quóniam non cécidit de ſermónibus Dómini in terram, quos locútus eſt Dóminus ſuper domum Achab. 4. *Reg.* 10. 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XV. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 11. 1.

Athalia ſeptima Regina Juda.

ATHalía mater Ochozíæ videns mórtuum fílium

ſuum, ſurréxit, & interfécit omne ſemen régium. Tollens autem Jóſaba fília regis Joram, Joas fílium Ochozíæ, furáta eſt eum de médio filiórum regis qui interficiebantur, & nutrícem ejus de triclínio: & abſcondit eum à fácie Athalíæ, ut non interficerétur. Erátque cum ea ſex annis clam in domo Dómini. Porrò Athalía regnávit ſuper terram.

℟. In te, Dómine ſperávi, non confundar in ætérnum: * In juſtítia tua líbera me. *Pſ.* 30. 2. ℣. Nunc in ſpe, quæ ad patres noſtros facta eſt, ſto. *Act.* 26. 6. * In juſtítia.

LECTIO II. *v.* 4.

Diadema capiti Joæ impoſitum.

ANno autem ſéptimo miſit Joſada, & aſſúmens centuriónes & mílites, introdúxit ad ſe in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus: & adjúrans eos in domo Dómini, oſtendit eis fílium regis: & præcépit illis, dicens: Iſte eſt ſermo, quem fácere debétis: Tértia pars veſtrûm intróeat Sábbato, & obſervet excúbias domûs regis. Tértia autem pars ſit ad portam Sur: & tértia pars ſit ad portam, quæ eſt poſt habitáculum ſcutariórum: & cuſtodiétis excúbias domûs Meſſa. Duæ verò partes è vobis, omnes egredientes ſábbato, cuſtódiant excúbias domûs Dómini circa regem. Et vallábitis eum, habentes arma in mánibus veſtris: ſi quis autem ingreſſus fúerit ſeptum templi, interficiátur: eritíſque cum rege introeunte & egrediente. Et fecérunt centuriónes juxta ómnia quæ præcéperat eis Joſada Sacerdos; & aſſumentes ſínguli viros ſuos, qui ingrediebantur ſábbatum, cum his qui egrediebantur ſábbato, venérunt ad Joſadam Sacerdótem. Qui dedit eis haſtas, & arma regis David, quæ erant in domo Dómini. Et ſtetérunt ſínguli habentes arma in manu ſua, à parte templi déxtera, uſque ad partem ſiniſtram altáris & ædis, circum regem. Produxítque fílium regis, & póſuit ſuper eum diadéma, & teſtimónium: fecerúntque eum regem, & unxérunt: & plaudentes manu dixérunt; Vivat rex.

℟. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in * Eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus. *Pſ.* 146. 11. ℣. Grátia, miſericórdia, & pax à Deo patre & Chriſto Jeſu Dómino noſtro. 1. *Tim.* 1. 2.* Eis.

LECTIO III. *v.* 13.

Mors Athaliæ.

AUdívit autem Athalía vocem pópuli curréntis: & ingreſſa ad turbas in templum Dómini, vidit regem ſtantem ſuper tribúnal juxta morem, & cantóres, & tubas prope eum, om-

némque pópulum terræ lætantem, & canentem tubis: & ſcidit veſtimenta ſua, clamavítque: Conjurátio, conjurátio. Præcépit autem Joíada centuriónibus, qui erant ſuper exércitum, & ait eis: Edúcite eam extra ſepta templi, & quicunque eam ſecútus fúerit, feriátur gládio. Díxerat enim Sacerdos: Non occidátur in templo Dómini. Impoſuerúntque ei manus, & impegérunt eam per viam intróitûs equórum, juxta palátium, & interfecta eſt ibi. Pépigit ergo Joíada fœdus inter Dóminum, & inter regem, & inter pópulum, ut eſſet pópulus Dómini, & inter regem & pópulum. Lætatúſque eſt omnis pópulus terræ, & cívitas conquiévit. Septem annórum erat Joas, cùm regnáre cœpiſſet.

℟. Suávis Dóminus univerſis, * Et miseratiónes ejus † Super ómnia ópera ejus. *Pſ.* 144. 9. ℣. Miſéricors Dóminus eſt, & miſerátor. *Jac.* 5. 11. * Et. ℣. Glória. † Super.

In II. Nocturno.

De libro Eccleſiaſtæ.

Lectio IV. *Cap.* 2. 1.

Vanitas divitiarum

DIxi ego in corde meo: Vadam, & áffluam delíciis, & fruar bonis. Et vidi quòd hoc quoque eſſet vánitas. Magnificávi ópera mea, ædificávi mihi domos, & plantávi víneas. Feci hortos, & pomária, & conſévi ea cunćti generis arbóribus, & extrúxi mihi piſcínas aquárum, ut irrigárem ſylvam lignórum germinántium, poſſédi ſervos & ancillas, multámque famíliam hábui: armenta quoque, & magnos óvium greges, ultra omnes qui fuérunt ante me in Jerúſalem: coacervávi mihi argentum, & aurum, & ſubſtántias regum, ac provinciárum.

℟. Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me, Dómine, * Et cuſtódiam teſtimónia oris tui. *Pſ.* 118. 88. ℣. Miſerére mei, Dómine, fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 20. 25. * Et.

Lectio V. *v.* 8.

Vanitas deliciarum.

FEci mihi cantóres, & cantatríces, & delícias filiórum hóminum, ſcyphos & úrceos in miniſtério ad vina fundenda: & ſupergreſſus ſum ópibus omnes qui ante me fuérunt in Jerúſalem: ſapiéntia quoque perſeverávit mecum. Et ómnia, quæ deſideravérunt óculi mei, non negávi eis; nec prohíbui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, & oblectáret ſe in his, quæ præparáveram: & hanc ratus ſum partem meam, ſi úterer labóre meo.

Cùmque me convertiſſem ad univerſa ópera, quæ fécerant manus meæ, & ad labóres, in quibus fruſtrà ſudáveram, vidi in ómnibus vanitátem & afflictiónem ánimi, & nihil permanére ſub ſole.

℟. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ut conſolétur me ſecundùm elóquium tuum: * Véniant mihi miſeratiónes tuæ & vivam. *Pſ.* 118. *v.* 76. 77. ℣. Dómine, meménto mei. *Luc.* 23. 42. * Véniant.

LECTIO VI. *Cap.* 6. 1.

Vanitas honorum.

Est & áliud malum, quod vidi ſub ſole, & quidem frequens apud hómines: Vir cui dedit Deus divítias, & ſubſtántiam, & honórem, & nihil deeſt ánimæ ſuæ, ex ómnibus quæ desíderat: nec tríbuit ei poteſtátem Deus, ut cómedat ex eo, ſed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas, & miſéria magna eſt. Si genúerit quiſpiam centum líberos, & víxerit multos annos, & plures dies ætátis habúerit, & ánima illíus non utátur bonis ſubſtántiæ ſuæ, ſepulturâque cáreat: de hoc ego pronúntio quòd mélior illo ſit abortívus. Fruſtrà enim venit, & pergit ad ténebras, & oblivióne delébitur nomen ejus.

℟. Dicat nunc Iſraël quóniam bonus Dóminus, * Quóniam in séculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 117. 2. ℣. Conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra. 2. *Cor.* 1. 4. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

LECTIO VII. *Cap.* 6. 6.

Quæ ſint vera divitiæ.

Est autem quæſtus magnus, píetas cum ſufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auferre quid póſſumus. Habentes autem alimenta, & quibus tegámur, his contenti ſimus. Nam qui volunt dívites fíeri, incidunt in tentatiónem, & in láqueum diáboli, & deſidéria multa inutília, & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. Radix enim ómnium malórum eſt cupíditas; quam quidam appetentes, erravérunt à fide, & inſeruérunt ſe dolóribus multis.

℟. Confidenter dicámus: Dóminus mihi adjútor; * Non timébo quid fáciat mihi homo. *Hebr.* 13. 6. ℣. Dicant nunc qui timent Dóminum: Dóminus mihi adjútor. *Pſ.* 117. *v.* 4. 7. * Non timébo.

LECTIO VIII. *v.* 17.

Bonis fortunæ quâ ratione utendum.

Divítibus hujus sǽculi præcipe non ſublíme-

ſápere, neque ſperáre in incerto divitiárum, ſed in Deo vivo, (qui præſtat nobis ómnia abundè ad fruendum,) benè ágere, dívites fíeri in bonis opéribus, fácilè tribúere, communicáre, theſaurizáre ſibi fundamentum bonum in futúrum, ut apprehendant veram vitam.

℟. Sperámus in Deum vivum; * Qui eſt Salvátor ómnium. 1. *Tim.* 4. 10. ℣. Beátus vir qui ſperat in eo. *Pſ.* 33. 9. * Qui eſt.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 7. 11.

Juvenis mortuus ſuſcitatur.

IN illo témpore; Ibat Jeſus in civitátem quæ vocátur Naïm: & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 98. *alias* 44. *de verbis Domini.*

EXcitávit Chriſtus hunc júvenem víduæ fílium, de quo nunc admóniti ſumus ut cum veſtra charitáte loquerémur. Modò audiſtis quómodò excitátus eſt. Appropinquábat Dóminus civitáti, & ecce efferebátur mórtuus jam extra portam. Miſericórdiâ commótus quòd flebat mater vídua & deſtitúta único fílio, fecit quod audiſtis, dicens: Adoleſcens, tibi dico, Surge. Surréxit ille mórtuus, cœpit loqui; & réddidit illum matri ſuæ. De júvene illo reſuſcitáto gavíſa eſt mater vídua: de homínibus quotídiè in ſpíritu ſuſcitátis gaudet Mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat corpóre, illi autem mente. Illíus mors viſíbilis viſibíliter plangebátur; illórum mors inviſíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæſívit ille qui nóverat mórtuos: ille ſolus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Niſi enim ad mórtuos ſuſcitandos Dóminus veniſſet, non Apóſtolus díceret: Surge qui dormis, & exurge à mórtuis, & illuminábit te Chriſtus.

℟. Ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ, & hæc vídua erat: quam cùm vidiſſet Dóminus, * Miſericórdiâ motus ſuper eám, dixit illi: Noli flere. *Luc.* 7. *v.* 12. 13. ℣. Non deſpíciet Dóminus víduam, ſi effundat loquélam gémitûs. *Eccli.* 35. 17. * Miſericórdiâ. ℣. Glória. * Miſericórdiâ.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. f. Acceſſit Jeſus, & tétigit lóculum, & reſédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui, & dedit illum matri ſuæ. *Luc.* 7. *v.* 14. 15.

Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, miſerátio continuáta mundet & múniat: & quia ſine te non poteſt ſalva consíſtere, tuo ſemper múnere gubernétur. Per Dóminum.

CANON.

Ex Conventu Melodunenſi.

Anno 1598. *tit. Tres cauſæ ob quas malè audit Clerus.*

SEcunda cauſa ob quam malè audit Clerus, eſt luxus. Nam etſi líceat Sacerdóti de altáre vívere, luxuriári tamen licet nunquam, niſi filiórum Heli míſeris ſectatóribus.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Accépit autem omnes timor, & magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus ſurréxit in nobis, & quia Deus viſitávit plebem ſuam. *Luc.* 7. 16.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 12. 1.

Joas octavus rex Juda.

ANno ſéptimo Jehu regnávit Joas: & quadraginta annis regnávit in Jerúſalem, nomen matris ejus Sébia de Berſabée. Fecítque Joas rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Joíada Sacerdos. Verúmtamen excelſa non ábſtulit: adhuc enim pópulus immolábat, & adolébat in excelſis incenſum. Prohibitíque ſunt Sacerdótes ultrà accípere pecúniam à pópulo, & inſtauráre ſartatecta domûs. Et tulit Joíada Póntifex gazophylácium unum, aperuítque forámen déſuper, & póſuit illud juxta altáre ad déxteram ingrediéntium domum Dómini, mittebántque in eo Sacerdótes, qui cuſtodiébant óſtia, omnem pecúniam, quæ deferebátur ad templum Dómini. Tunc aſcendit Házaël rex Sýriæ, & pugnábat contra Geth, cepítque eam: & diréxit fáciem ſuam ut aſcénderet in Jerúſalem. Quamóbrem tulit Joas rex Juda ómnia ſanctificata, quæ conſecráverant Jóſaphat, & Joram, & Ochozías, patres ejus, reges Juda, & quæ ipſe obtúlerat: & univerſum argentum, quod inveníri pótuit in theſauris templi Dómini, & in palátio regis: miſitque Hazaéli regi Sýriæ, & receſſit ab Jerúſalem. Surrexérunt autem ſervi ejus, & conjuravérunt inter ſe, percuſſerúntque Joas in Domo Mello in deſcenſu Sella: & ſepeliérunt eum cum pátribus ſuis in Civitáte David, regnavítque Amasías fílius ejus pro eo.

LECTIO II. *Cap.* 13. 1.

Joachaz undecimus, Joas duodecimus rex Iſraël.

ANno vigéſimo tértio Joas fílii Ochosíæ regis Juda, regnávit Jóachaz fílius Jehu ſuper Iſraël in Samaría decem & ſeptem annis. Et fecit malum coram Dómino, ſecutúſque eſt peccáta Jeróboam fílii Nabat, qui peccáre fecit Iſraël, & non declinávit ab eis. Iratúſque eſt furor Dómini contra Iſraël, & trádidit eos in manu Házaël regis Sýriæ, & in manu Bénadad fílii Házaël cunctis diébus. Deprecátus eſt autem Jóachaz fáciem Dómini, & audívit eum Dóminus: vidit enim angúſtiam Iſraël, quia attríverat eos rex Sýriæ: & dedit Dóminus ſalvatórem Iſraéli, & liberátus eſt de manu regis Sýriæ: habitaverúntque fílii Iſraël in tabernáculis ſuis, ſicut heri & nudiuſtértius. Dormivítque Jóachaz cum pátribus ſuis, & ſepeliérunt eum in Samaría: regnavítque Joas fílius ejus pro eo. Anno trigéſimo ſéptimo Joas regis Juda, regnávit Joas fílius Jóachaz ſuper Iſraël in Samaría ſédecim annis, & fecit quod malum eſt in conſpectu Dómini: non declinávit ab ómnibus peccátis Jeróboam fílii Nabat, qui peccáre fecit Iſraël, ſed in ipſis ambulávit. Et dormívit Joas cum pátribus ſuis: Jeróboam autem ſedit ſuper ſólium ejus. Porrò Joas ſepultus eſt in Samaría cum régibus Iſraël.

LECTIO III. *v.* 14.

Mors Eliſei.

ELiſéus autem ægrotábat infirmitáte, quâ & mórtuus eſt: deſcendítque ad eum Joas rex Iſraël, & flebat coram eo, dicebátque: Pater mi, pater mi, currus Iſraël, & auríga ejus. Et ait illi Eliſéus: Affer arcum & ſagittas. Cùmque attuliſſet ad eum arcum & ſagittas, dixit ad regem Iſraël: Pone manum tuam ſuper arcum. Et cùm poſuiſſet ille manum ſuam, ſuperpóſuit Eliſéus manus ſuas mánibus regis, & ait: Aperi feneſtram orientálem. Cùmque aperuiſſet, dixit Eliſéus: Jace ſagittam. Et jecit. Et ait Eliſéus: Sagitta ſalútis Dómini, & ſagitta ſalútis contra Sýriam: percutiéſque Sýriam in Aphec donec conſúmas eam. Et ait: Tolle ſagittas. Qui cùm tuliſſet, rurſum dixit ei: Pércute jáculo terram. Et cùm percuſſiſſet, tribus vícibus, & ſtetiſſet irátus eſt vir Dei contra eum, & ait: Si percuſſiſſes quínquies, aut ſéxies, ſive ſépties, percuſſiſſes Sýriam uſque ad conſumptiónem: nunc autem tribus vícibus percúties eam. Mórtuus eſt ergo Eliſéus, & ſepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipſo anno. Quidam au-

tem ſepelientes hóminem, vidérunt latrúnculos, & projécerunt cadáver in ſepulchro Eliſéi. Quod cùm tetigiſſet oſſa Eliſéi, revíxit homo, & ſtetit ſuper pedes ſuos. Porrò Joas fílius Jóachaz tulit urbes de manu Bénadad fílii Házaël, quas túlerant de manu Jóachaz patris ſui jure prælii, tribus vícibus percuſſit eum Joas, & réddidit civitátes Iſraël.

CANON.

Ex Concílio Tornacenſi.

Ann. 1643. *Tit.* 25.

Nunquam ſatis Cléricis inculcári poteſt, ut cum vitæ morúmque integritáte, illórum externus hábitus cóngruat.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 14. 1.

Amaſias nonus rex Juda.

In anno ſecundo Joas fílii Jóachaz regis Iſraël regnávit Amaſías fílius Joas regis Juda. Viginti quinque annórum erat cùm regnáre cœpiſſet. Viginti autem & novem annis regnávit in Jerúſalem, nomen matris ejus Jóadan de Jerúſalem. Et fecit rectum coram Dómino, verúmtamen non ut David pater ejus. Juxta ómnia, quæ fecit Joas pater ſuus, fecit: niſi hoc tantùm, quòd excelſa non ábſtulit: adhuc enim pópulus immolábat, & adolébat incenſum in excelſis. Cùmque obtinuiſſet regnum, percuſſit ſervos ſuos, qui interfécerant regem ſuum: fílios autem eórum, qui occíderant, non occídit, juxta quod ſcriptum eſt in libro Legis Móyſi, ſicut præcépit Dóminus, dicens: Non moriéntur patres pro fíliis, neque fílii moriéntur pro pátribus: ſed unuſquiſque in peccáto ſuo moriétur. Ipſe percuſſit Edom in Valle Salinárum decem míllia, & apprehendit petram in prælio, vocavítque nomen ejus Jéctehel uſque in præſentem diem.

LECTIO II. ℣. 8.

Amaſias victus à Joa.

Tunc miſit Amaſías núntios ad Joas fílium Jóachaz, fílii Jehu regis Iſraël, dicens: Veni, & videámus nos. Remiſítque Joas rex Iſraël ad Amaſíam regem Juda, dicens: Quare próvocas malum, ut cadas tu & Juda tecum? Et non acquiévit Amaſías: aſcendítque Joas rex Iſraël, & vidérunt ſe, ipſe & Amaſías rex Juda, in Béthſames óppido Judæ. Percuſſúſque eſt Juda coram Iſraël, & fugérunt unuſquiſque in tabernácula ſua. Amaſíam verò regem Juda fílium Joas fílii Ochozíæ cepit Joas rex Iſraël in Béthſames, & addúxit eum in Jerúſalem: & interrúpit murum Jerúſalem à porta

Ephraïm uſque ad portam ánguli, quadringentis cúbitis. Tulítque omne aurum, & argentum, & univerſa vaſa, quæ inventa ſunt in domo Dómini, & in theſauris regis, & óbſides, & reverſus eſt in Samaríam. Dormivítque Joas cum pátribus ſuis, & ſepultus eſt in Samaría cum régibus Iſraël: & regnávit Jeróboam fílius ejus pro eo. Vixit autem Amasías fílius Joas, rex Juda, poſtquàm mórtuus eſt Joas fílius Jóachaz regis Iſraël, quíndecim annis. Factáque eſt contra eum conjurátio in Jerúſalem: at ille fugit in Lachis; & interfecérunt eum ibi. Et aſportavérunt in equis, ſepultúſque eſt in Jerúſalem cum pátribus ſuis in Civitáte David.

LECTIO III. *v.* 21.

Jeroboam decimus tertius rex Iſraël.

TUlit autem univerſus pópulus Judæ Azáriam annos natum ſédecim, & conſtituérunt eum regem pro patre ejus Amasía. Ipſe ædificávit Ælath, & reſtítuit eam Judæ, poſtquàm dormívit rex cum pátribus ſuis. Anno quintodécimo Amasíæ fílii Joas regis Juda, regnávit Jeróboam fílius Joas regis Iſraël in Samaría quadraginta & uno anno: & fecit quod malum eſt coram Dómino. Non receſſit ab ómnibus peccátis Jeróboam fílii Nabat, qui peccáre fecit Iſraël. Ipſe reſtítuit términos Iſraël, ab intróitu Emath, uſque ad mare ſolitúdinis, nec locútus eſt Dóminus ut delére nomen Iſraël de ſub cœlo, ſed ſalvávit eos in manu Jeróboam fílii Joas. Dormivítque Jeróboam cum pátribus ſuis régibus Iſraël, & regnávit Zacharías fílius ejus pro eo.

CANON.

Ex Sýnodo Viterbienſi.

Anno 1614. *de vit. & honeſt. Cleric. Cap.* 19.

CLérici non ſolum in ſtatu mentis, ſed in hábitu étiam córporis Deo complacére ſtúdeant, & hóminum aſpectum non offendant.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 15. 1.

Azarias decimus rex Juda.

ANno vigéſimo ſéptimo Jeróboam regis Iſraël, regnávit Azárias fílius Amasíæ regis Juda. Sédecim annórum erat cùm regnáre cœpiſſet, & quinquaginta duóbus annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Jechelía de Jerúſalem. Fecítque quod erat plácitum coram Dómino, juxta ómnia quæ fecit Amasías pater ejus. Verúmtamen excelſa non eſt demolítus: adhuc pópulus ſacrificábat, & adolébat incenſum in excelſis. Percuſſit autem Dóminus regem, & fuit lepróſus uſque in diem

mortis ſuæ, & habitábat in domo líbera ſeorsùm: Jóathan verò fílius regis gubernábat palátium, & judicábat pópulum terræ. Et dormívit Azárias cum pátribus ſuis: ſepeliérúntque eum cum majóribus ſuis in Civitáte David, & regnávit Jóathan fílius ejus pro eo.

LECTIO II. *v.* 8.

Zacharias decimuſquartus, Sellum decimuſquintus, Manahem decimuſſextus rex Iſraël.

ANno trigéſimo octávo Azáriæ regis Juda, regnávit Zacharías fílius Jeróboam ſuper Iſraël in Samaría ſex ménſibus. Conjurávit autem contra eum Sellum fílius Jabes: percuſsítque eum palàm, & interfécit, regnavítque pro eo. Sellum fílius Jabes regnávit trigéſimo nono anno Azáriæ regis Juda: regnávit autem uno menſe in Samaría. Et aſcendit Mánahem fílius Gadi de Therſa: venítque in Samaríam, & percuſſit Sellum fílium Jabes in Samaría, & interfécit eum, regnavítque pro eo. Tunc percuſſit Mánahem Thapſam, & omnes qui erant in ea, & términos ejus de Therſa, nolúerant enim aperíre ei: & interfécit omnes prægnantes ejus, & ſcidit eas. Anno trigéſimo nono Azáriæ regis Juda, regnávit Mánahem fílius Gadi ſuper Iſraël decem annis in Samaría. Veniébat Phul rex Aſſyriórum in terram, & dabat Mánahem Phul mille talenta argenti, ut eſſet ei in auxílium, & firmáret regnum ejus. Indixítque Mánahem argentum ſuper Iſraël cunctis poténtibus & divítibus ut daret regi Aſſyriórum quinquaginta ſiclos argenti per ſíngulos: reverſúſque eſt rex Aſſyriórum, & non eſt morátus in terra. Et dormívit Mánahem cum pátribus ſuis: regnavítque Phaceía fílius ejus pro eo.

LECTIO III. *v.* 23.

Phaceia decimuſſeptimus, Phacee decimusoctavus rex Iſraël.

ANno quinquagéſimo Azáriæ regis Juda, regnávit Phaceía fílius Mánahem ſuper Iſraël in Samaría biénnio. Conjurávit autem adversùs eum Phacée fílius Romelíæ, dux ejus, & percuſſit eum in Samaría in turre domûs régiæ, juxta Argob, & juxta Aríe, & cum eo quinquaginta viros de fíliis Galaaditárum, & interfécit eum, regnavítque pro eo. Anno quinquagéſimo ſecundo Azáriæ regis Juda, regnávit Phacée fílius Romelíæ ſuper Iſraël in Samaría viginti annis. Et fecit quod erat malum coram Dómino: non receſſit à peccátis Jeróboam fílii Nabat, qui peccáre fecit Iſraël. In diébus Phacée regis Iſraël venit Theglathphálaſar rex Aſſur, & cepit Aïon, &

Abel Domum, Maácha & Jánoë, & Cedes, & Aſor, & Gálaad, & Galilǽam, & univerſam Terram Néphthali; & tránſtulit eos in Aſſýrios. Conjurávit autem, & tetendit insídias Oſée fílius Ela contra Phacée fílium Romelíæ, & percuſſit eum, & interfécit: regnavítque pro eo vigéſimo anno Jóathan fílii Ozíæ.

℟. Confitémini Dómino, quóniam bonus: * Quóniam in æternum miſericórdia ejus. *Pſal.* 135. 1. ℣. Scriptum eſt: Omnis lingua confitébitur Deo. *Rom.* 14. 11. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

CANON.

Ex Concílio Lateranenſi. *Anno* 1139. *ſub Innoc. II. Can.* 21. *q.* 4. *c. ult.*

CLérici in ſtatu mentis, in hábitu córporis Deo & homínibus placére ſtúdeant, nec intúentium, quorum forma & exemplum eſſe debent, offendant aſpectum.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 15. 32.

Joathan undecimus rex Juda.

ANno ſecundo Phacée, fílii Romelíæ regis Iſraël, regnávit Jóathan fílius Ozíæ regis Juda. Vigínti quinque annórum erat cùm regnáre cœpiſſet, & ſédecim annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Jerúſa, fília Sadoc. Fecítque quod erat plácitum coram Dómino: juxta ómnia, quæ fécerat Ozías pater ſuus, operátus eſt. Verúmtamen excélſa non ábſtulit: adhuc pópulus immolábat, & adolébat incenſum in excelſis: ipſe ædificávit portam domûs Dómini ſublimíſſimam. In diébus illis cœpit Dóminus míttere in Judam Raſin regem Sýriæ, & Phacée fílium Romelíæ. Et dormívit Jóathan cum pátribus ſuis, ſepultúſque eſt cum eis in Civitáte David patris ſui, & regnávit Achaz fílius ejus pro eo.

LECTIO II. *Cap.* 16. 1.

Achaz duodecimus rex Juda.

ANno décimo ſéptimo Phacée fílii Romelíæ, regnávit Achaz fílius Jóathan regis Juda. Vigínti annórum erat Achaz cum regnáre cœpiſſet, & ſédecim anni regnávit in Jerúſalem: non fecit quod erat plácitum in conſpectu Dómini Dei ſui, ſicut David pater ejus. Sed ambulávit in via regum Iſraël: ínſuper & fílium ſuum conſecrávit, tránsferens per ignem ſecundùm idóla Géntium: quæ diſſipávit Dóminus coram fíliis Iſraël. Tunc aſcendit Raſin rex Sýriæ, & Phacée fílius Romelíæ rex Iſraël, in Jerúſalem ad præliandum: cùmque obſidérent Achaz, non valuérunt ſuperáre eum. In témpore illo reſtítuit Raſin rex Sýriæ, Aïlam Sýriæ,

& ejécit Judæos de Aïla: & Idumæi venérunt in Aïlam, & habitavérunt ibi uſque in diem hanc. Miſit autem Achaz núntios ad Theglathphálaſar regem Aſſyriórum, dicens: Servus tuus, & fílius tuus ego ſum: aſcende, & ſalvum me fac de manu regis Sýriæ, & de manu regis Iſraël, qui conſurrexérunt adversùm me. Et cùm collegiſſet argentum & aurum, quod inveníri pótuit in domo Dómini, & in theſauris regis, miſit regi Aſſyriórum múnera. Qui & acquiévit voluntáti ejus: aſcendit enim rex Aſſyriórum in Damaſcum, & vaſtávit eam: & tránſtulit habitatóres ejus Cyrénen, Raſin autem interfécit.

LECTIO III. *v.* 10.

Impietas regis Achaz.

PErrexítque rex Achaz in occurſum Theglathphálaſar regi Aſſyriórum in Damaſcum: cùmque vidiſſet altáre Damaſci, miſit rex Achaz ad Uríam Sacerdótem exemplar ejus, & ſimilitúdinem juxta omne opus ejus. Extruxítque Urías Sacerdos altáre: juxta ómnia, quæ præcéperat rex Achaz de Damaſco, ita fecit ſacerdos Urías, donec veníret rex Achaz de Damaſco. Cùmque veniſſet rex de Damaſco, vidit altáre, & venerátus eſt illud: aſcendítque & immolávit holocauſta, & ſacrifícium ſuum, & libávit libámina, & fudit ſánguinem pacificórum, quæ obtúlerat ſuper altáre. Porrò altáre æreum, quod erat coram Dómino, tránſtulit de fácie templi, & de loco altáris, & de loco templi Dómini: poſuítque illud ex látere altáris ad Aquilónem. Præcépit quoque rex Achaz Uríæ ſacerdóti, dicens: Super altáre majus offer holocauſtum matutínum, & ſacrifícium veſpertínum, & holocauſtum regis, & ſacrifícium ejus, & holocauſtum univerſi pópuli terræ, & ſacritícia eórum, & libámina eórum: & omnem ſánguinem holocauſti, & univerſum ſánguinem víctimæ ſuper illud effundes: altáre verò æreum erit parátum ad voluntátem meam. Dormivítque Achaz cum pátribus ſuis, & ſepultus eſt cum eis in Civitáte David, & regnávit Ezechías fílius ejus pro eo.

CANON.

Ex Sýnodo Ebroïcenſi.

Anno 1576. Tit. de vit. & honeſt. Curatorum. Can. 4.

ECcleſiáſtici ánimi nitórem & mundítiem lucére fáciant étiam in exterióri vita & hábitu, ne vituperétur ac ſpernátur miniſtérium eórum, & in contuméliam Eccléſiæ récidat.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 17. 1.

Oſee decimusnonus & ultimus rex Iſraël.

ANno duodécimo Achaz, regis Juda, regnávit Oſée fílius Ela in Samaría ſuper Iſraël novem annis. Fecítque malum coram Dómino: ſed non ſicut reges Iſraël, qui ante eum fúerant. Contra hunc aſcendit Salmánaſar rex Aſſyriórum, & factus eſt ei Oſée ſervus, reddebátque illi tribúta. Cùmque deprehendiſſet rex Aſſyriórum Oſée, quòd rebelláre nitens miſiſſet núntios ad Sua regem Ægypti, ne præſtáret tribúta regi Aſſyriórum, ſicut ſíngulis annis ſólitus erat, obſédit eum, & vinctum miſit in cárcerem. Pervagatúſque eſt omnem terram, & aſcendens Samaríam, obſédit eam tribus annis. Anno autem nono Oſée, cepit rex Aſſyriórum Samaríam, & tránſtulit Iſraël in Aſſýrios: poſuítque eos in Hala, & in Habor juxta flúvium Cozan in civitátibus Medórum.

LECTIO II. *v.* 24.

Aſſyrii à leonibus devorati.

ADdúxit autem rex Aſſyriórum de Babylóne, & de Cutha, & de Avah, & de Emath, & de Sephárvaïm: & collocávit eos in civitátibus Samaríæ pro fíliis Iſraël: qui poſſedérunt Samaríam, & habitavérunt in úrbibus ejus. Cùmque ibi habitáre cœpiſſent, non timébant Dóminum: & immíſit in eos Dóminus leónes, qui interficiébant eos. Nuntiatúmque eſt regi Aſſyriórum, & dictum: Gentes, quas tranſtuliſti, & habitáre feciſti in civitátibus Samaríæ, ignórant legítima Dei terræ: & immíſit in eos Dóminus leónes, & ecce interfíciunt eos, eò quòd ignórent ritum Dei terræ. Præcépit autem rex Aſſyriórum, dicens: Dúcite illuc unum de Sacerdótibus, quos inde captívos adduxiſtis, & vadat, & hábitet cum eis; & dóceat eos legítima Dei terræ. Igitur cùm veniſſet unus de Sacerdótibus his, qui captívi ducti fúerant de Samaría, habitávit in Bethel, & docébat eos quómodò cólerent Dóminum.

LECTIO III. *v.* 29.

Aſſyrii Deo & idolis ſervientes.

UNaquǽque gens fabricáta eſt deum ſuum: poſuerúntque eos in fanis excelſis, quæ fécerant Samarítæ, Gens & Gens in úrbibus ſuis, in quibus habitábat. Viri enim Babylónii fecérunt Sochóthbenoth: viri autem Chutǽi fecérunt Nergel: & viri de Emath fecérunt Aſima. Porrò Hevǽi fecérunt Nébahaz & Tharthac. Hi autem qui erant de Sephár-

vaïm, comburébant fílios ſuos igni, Adrámelech & Anámelech diis Sephárvaïm, & nihilóminus colébant Dóminum. Fecérunt autem ſibi de noviſſimis ſacerdótes excelſórum, & ponébant eos in fanis ſublímibus. Et cùm Dóminum cólerent, diis quoque ſuis ſerviébant juxta conſuetúdinem Géntium, de quibus tranſláti fúerant Samaríam.

CANON.

Ex Concílio Cameracenſi. *Anno* 1565. *tit.* 6. *Cap.* 15.

QUi tintinnábula, & campánulas ad harmóniam quandam pulsáre ſolent, cáveant omnínò ne hujúſmodi pulſatióne cantiónes turpes, inhoneſtas, & vulgò jactátas imitentur; ſed pótiùs hymnórum & canticórum Eccléſiæ modulatiónes.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 18. 1.

Ezechias decimustertius rex Juda.

ANno tértio Oſée fílii Ela regis Iſraël, regnávit Ezechías fílius Achaz regis Juda. Viginti quinque annórum erat, cùm regnáre cœpiſſet: & viginti novem annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Abi fília Zacharíæ. Fecítque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipſe diſſipávit excelſa, & contrívit ſtátuas, & ſuccídit lucos, confregítque ſerpentem æneum, quem fécerat Móyſes: síquidem uſque ad illud tempus fílii Iſraël adolébant ei incenſum: vocavítque nomen ejus Noheſtan. In Dómino Deo Iſraël ſperávit: ítaque poſt eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, ſed neque in his qui ante eum fuérunt. Et adhæſit Dómino, & non receſſit à veſtígiis ejus, fecítque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móyſi. Unde & erat Dóminus cum eo & in cunctis, ad quæ procedébat, ſapienter ſe agébat. Rebellávit quoque contra regem Aſſyriórum, & non ſervívit ei. Ipſe percuſſit Philiſthæos uſque ad Gazam, & omnes términos eórum, à Turre cuſtódum uſque ad civitátem munítam.

LECTIO II. *v.* 13.

Jeruſalem à Sennacherib obſeſſa.

ANno quartodécimo regis Ezechíæ, aſcendit Sennácherib rex Aſſyriórum ad univerſas civitátes Juda munítas, & cepit eas. Miſit autem rex Aſſyriórum Tharthan, & Rábſaris, & Rábſacen de Lachis ad regem Ezechíam, cum manu válida, Jerúſalem: vocaveruntque regem. Egreſſi

'tem ad eos Elíacim
Helcíæ præpóſitus do-
& Sobna ſcriba, &
fílius Aſaph à com-
riis. Dixítque ad eos
ces: Loquímini Eze-
Hæc dicit rex ma-
'ex Aſſyriórum: Quæ
. fidúcia quâ níteris?
ſi dixéritis mihi: In
io Deo noſtro habé-
dúciam, nonne iſte
ijus ábſtulit Ezechías
a & altária: & præ-
Judæ & Jerúſalem:
ltáre hoc adorábitis
iſalem? Nunquid ſine
ii voluntáte aſcendi
am iſtum, ut demo-
um? Dóminus dixit
Aſcende ad terram
& demolíre eam.
icit rex: Non vos
t Ezechías: non
póterit erúere vos
iu mea. Neque fidú-
vobis tríbuat ſuper
um, dicens: Eruens
it nos Dóminus, &
détur cívitas hæc in
regis Aſſyriórum.
n illi ſunt in univer-
terrárum, qui erué-
egiónem ſuam de
nea ut poſſit erúere
us Jerúſalem de ma-
u.

o III. *Cap.* 19. 1.
m Dei ope liberata.
: cùm audiſſet Eze-
as rex, ſcidit veſti-
nta ſua, & opertus
o, ingreſſúſque eſt
Dómini. Et miſit
præpóſitum domûs,
& Sobnam ſcribam, & ſe-
nes de Sacerdótibus oper-
tos ſaccis, ad Iſaíam Pro-
phétam fílium Amos. Di-
xítque eis Iſaías: Hæc di-
cétis dómino veſtro: Hæc
dicit Dóminus: Noli timé-
re à fácie ſermónum, quos
audiſti, quibus blaſphema-
vérunt púeri regis Aſſyrió-
rum me. Ecce ego immit-
tam ei ſpíritum, & aúdiet
núntium & revertétur in
terram ſuam, & dejíciam
eum gládio in terra ſua.
Cùmque audiſſet rex Aſſy-
riórum, de Tháraca rege
Æthiópiæ dicentes: Ecce,
egreſſus eſt ut pugnet ad-
versùm te: & iret contra
eum, miſit núntios ad Eze-
chíam, dicens: Hæc dícite
Ezechíæ regi Juda: Non te
ſedúcat Deus tuus, in quo
habes fidúciam: neque di-
cas: Non tradétur Jerúſa-
lem in manus regis Aſſy-
riórum. Factum eſt ígitur
in nocte illa, venit Ange-
lus Dómini, & percuſſit in
caſtris Aſſyriórum centum
octoginta quinque míllia.
Cùmque dilúculò ſurrexiſ-
ſet, vidit ómnia córpora
mortuórum: & recédens
ábiit, & reverſus eſt Sen-
nácherib rex Aſſyriórum,
& manſit in Nínive. Cùm-
que adoráret in templo
Neſroch deum ſuum, Adrá-
melech & Saráſar fílii ejus
percuſſérunt eum gládio,
fugerúntque, in terram Ar-
meniórum, & regnávit
Aſarhaddon fílius ejus pro
eo.

CANON.

Ex Concílio Turonenſi ſecundo.

Anno 567. *Can.* 4.

LAïci ſecus altáre quo ſancta myſtéria celebrantur, inter Cléricos, tam ad Vigílias quàm ad Miſſas, ſtare pénitùs non præſúmant; ſed pars illa, quæ à cancellis versùs altáre divíditur, choris tantùm pſalléntium páteat Clericórum.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. a. Dómine Deus Iſraël, qui ſedes ſuper Chérubim, tu es Deus ſolus regum ómnium terræ. 4. *Reg.* 19. 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XVI. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

LECTIO I. *Cap.* 20. 1.

Ezechias ægrotans.

IN diébus illis ægrotávit Ezechías uſque ad mortem: & venit ad eum Iſaías fílius Amos Prophéta, dixítque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Prǽcipe dómui tuæ: moriéris enim tu & non vives. Qui convertit faciem ſuam ad paríetem, & orávit Dóminum, dicens: Obſecro Dómine, memento quæſo, quómodò ambuláverim coram te in veritáte, & in corde perfecto, & quod plácitum eſt coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno. Et ántequàm egrederétur Iſaías médiam partem átrii, factu; eſt ſermo Dómini ad eum, dicens: Revértere, & dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deu David patris tui: Audívi oratiónem tuam, & vidi lácrymas tuas: & ecce ſanávi te, die tértio aſcendes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos: ſed & de manu regis Aſſyriórum liberábo te, & civitátem hanc, & prótegam urbem iſtam propter me, & propter David ſervum meum. Dixítque Iſaías: Afferte maſſam ficórum. Quam cùm attuliſſent, & poſuiſſent ſuper ulcus ejus, curátus eſt.

℟. Beáti qui ámbulant in lege Dómini: * Beáti qui ſcrutantur teſtimónia ejus. *Pſ.* 118. ℣. 1. 2. ℣. Beáti qui aúdiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud. *Luc.* 11. 28. * Beáti.

LECTIO II. *v.* 8.

Sol retrogradus.

DIxerat autem Ezechías ad Iſaíam: Quod erit ſignum à Dómino, quia Dóminus me ſanábit, & quia aſcenſúrus ſum die tértiâ templum Dómini? Cui ait Iſaías: Hoc erit ſignum à Dómino, quod factúrus ſit Dóminus ſermónem, quem locútus eſt: Vis ut aſcendat umbra decem líneis, an ut revertátur tó-

tidem grádibus ? Et ait Ezechías : Fácile eſt umbram créſcere decem líneis : nec hoc volo ut fiat, ſed ut revertátur retrorsùm decem grádibus. Invocávit ítaque Iſaías Prophéta Dóminum, & redúxit umbram per líneas, quibus jam deſcénderat in horológio Achaz, retrorsùm decem grádibus.

℟. Benedíctus es, Dómine, doce me juſtificatiónes tuas. *Pſ.* 118. 12. ℣. Dómine, quid me vis fácere ? *Act.* 9. 6. * Doce me.

LECTIO III. *v.* 12.

Ezechias Babyloniis theſauros ſuos oſtendit.

IN témpore illo miſit Beródach Báladan, fílius Báladan, rex Babyloniórum, lítteras & múnera ad Ezechíam : audíerat enim quòd ægrotaſſet Ezechías. Lætátus eſt autem in adventu eórum Ezechías, & oſtendit eis domum arómatum, & aurum & argentum, & pigmenta vária, unguenta quoque, & domum vaſórum ſuórum, & ómnia quæ habére póterat in theſauris ſuis : non fuit quod non monſtráret eis Ezechías in domo ſua, & in omni poteſtáte ſua. Venit autem Iſaías Prophéta ad regem Ezechíam, dixítque ei : Quid dixérunt viri iſti ? aut unde venérunt ad te ? Cui ait Ezechías : De terra longinqua venérunt ad me, de Babylóne. At ille reſpondit : Quid vidérunt in domo tua ? Ait Ezechías : Omnia quæcunque ſunt in domo mea, vidérunt : nihil eſt quod non monſtráverim eis in theſauris meis. Dixit ítaque Iſaías Ezechíæ : Audi ſermónes Dómini : Ecce dies vénient, & auferentur ómnia quæ ſunt in domo tua, & quæ condidérunt patres tui uſque in diem hanc, in Babylónem : non remanébit quidquam, ait Dóminus. Sed & de fíliis tuis qui egredientur ex te, quos generábis tollentur, & erunt eunúchi in palátio regis Babylónis. Dixit Ezechías ad Iſaíam : Bonus ſermo Dómini : quem locútus es : fit pax & véritas in diébus meis. Dormivítque Ezechías cum pátribus ſuis, & regnávit Manaſſes fílius ejus pro eo.

℟. Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas, * In omni témpore. *Pſ.* 118. 20. ℣. Si vis ad vitam íngredi, ſerva mandáta. *Matth.* 19. 17. * In omni. ℣. Glória Patri. * In omni.

IN II. NOCTURNO.

De libro Eccleſiáſtici.

LECTIO IV. *Cap.* 48. 19.

Ezechiæ geſta.

EZechías munívit civitátem ſuam, & indúxit in médium ipſíus aquam, & fodit ferro rupem, & ædifi-

cávit ad aquam púteum. In diébus ipsíus aſcendit Sennácherib, & miſit Rábſacem, & ſúſtulit manum ſuam contra illos, & éxtulit manum ſuam in Sion & ſuperbus factus eſt poténtiâ ſuâ. Tunc mota ſunt corda, & manus ipſórum: & doluérunt quaſi parturientes mulíeres.

℟. Qui ſervat mandáta Dei, in illo manet; & ipſe in eo: &* In hoc ſcimus quóniam manet in nobis. 1. *Joan.* 3. 24. ℣. Beáti omnes qui ámbulant in viis Dómini. *Pſ.* 127. 1.* In hoc.

LECTIO V. *v.* 22.

Ezechiæ pietas.

INvocavérunt Dóminum miſericordem, & expandentes manus ſuas, extulérunt ad cœlum: & ſanctus Dóminus Deus audívit citò vocem ipſórum. Non eſt commemorátus peccatórum illórum, neque dedit illos inimícis ſuis, ſed purgávit eos in manu Iſaíæ ſancti Prophétæ. Dejécit caſtra Aſſyriórum, & contrívit illos Angelus Dómini. Nam fecit Ezechías quod plácuit Deo, & fórtiter ivit in via David patris ſui: quam mandávit illi Iſaías Prophéta magnus, & fidélis in conſpectu Dei. In diébus ipsíus retrò rédiit Sol, & áddidit regi vitam. Spíritu magno vidit última, & conſolátus eſt lugentes in Sion. Uſque in ſempiternum oſtendit futúra, & abſcóndita ántequàm evenírent.

℟. Lex Dómini immaculáta convertens ánimas, * Teſtimónium Dómini fidéle ſapiéntiam præſtans párvulis. *Pſ.* 18. 8. ℣. Verbum Chriſti hábitet in vobis in omni ſapiéntia. *Coloſſ.* 3. 16. * Teſtimónium.

LECTIO VI. *Cap.* 49. 1.

David, Ezechiæ & Joſiæ Encomium.

MEmória Joſíæ in compoſitiónem odóris facta, opus pigmentárii. In omni ore quaſi mel indulcábitur ejus memória, & ut múſica in convívio vini. Ipſe eſt directus divínitùs in pœniténtiam gentis, & tulit abominatiónes impietátis. Et gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, & in diébus peccatórum corroborávit pietátem. Præter David, & Ezechíam, & Joſíam, omnes peccátum commiſérunt: nam reliquérunt legem Altíſſimi reges Juda, & contempſérunt timórem Dei.

℟. Da mihi intelléctum, Dómine, & ſcrutábor legem tuam, & cuſtódiam illam in toto corde meo,* Inclína cor meum in teſtimónia tua. *Pſ.* 118. *v.* 34. 36. ℣. Hæc eſt enim cháritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus. 1. *Joan.* 5. 3.* Inclína. ℣. Glória.* Inclína.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

LECTIO VII. *Cap.* 8. 28.

Amántibus Deum omnia utilia.

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperantur in bonum, iis qui ſecundùm propóſitum vocáti ſunt ſancti. Nam quos præſcivit, & prædeſtinávit conformes fíeri imáginis Fílii ſui: ut ſit ipſe primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædeſtinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & juſtificávit: quos autem juſtificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio ſuo non pepercit, ſed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodò non étiam cum illo ómnia nobis donávit?

℟. Deus meus, impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * Protector eſt ómnium ſperántium in ſe. *Pſ.* 17. 31. ℣. Beátus & ſolùs potens, Rex regum, & Dóminus dominántium. 1. *Timoth.* 6. 15. * Protector.

LECTIO VIII. *v.* 35.

Amantes Deum nihil ſeparabit à Chriſto.

QUis ergo nos ſeparábit à charitáte Chriſti: tribulatio? an angúſtia? an fames? an núditas? an períſculum? an perſecútio? an gládius? (Sicut ſcriptum eſt: Quia propter te mortificámur totâ die: æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.) Sed in his ómnibus ſuperámus propter eum, qui diléxit nos. Certus ſum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque virtútes, neque inſtántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profundum, neque creatúra ália póterit nos ſeparáre à charitáte Dei, quæ eſt in Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

℟. Univerſæ viæ Dómini miſericórdia & véritas, * Requiréntibus teſtamentum ejus, & teſtimónia ejus. *Pſ.* 24. 10. ℣. In eo creſcátis in ſalútem ſi tamen guſtaſtis, quóniam dulcis eſt Dóminus. 1. *Pet.* 2. *v.* 2. 3. * Requiréntibus.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 14. 1.

Hydropicus Sabbato curatus.

IN illo témpore; Cùm intráret Jeſus in domum cujuſdam príncipis Phariſæórum Sábbato manducáre panem, & ipſi obſervábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homília Sancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 7. in Lucam.

CUrátur hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans, ánimæ gravábat offícia, ſpíritûs extinguébat ardórem. Deinde docétur humílitas, dùm in illo convívio nuptiáli appeténtia loci ſuperióris arcétur: clementer tamen, ut perſuáſio humanitátis, aſperitátem coërcitiónis exclúderet, rátio profíceret ad perſuaſiónis effectum, & corréctio emendáret affectum. Huic quaſi próximo límine humánitas copulátur: quæ ita Domínicæ ſenténtiæ definitióne diſtínguitur, ſi in páuperes & débiles conferátur: nam hoſpitálem eſſe remuneratúris, affectus avarítiæ eſt.

℟. Cùm invitátus fúeris ad núptias, recumbe in novíſſimo loco, ut, qui te invitávit, dicat tibi: Amíce, aſcende ſupérius: * Tunc erit tibi glória coram ſimul diſcumbéntibus. *Luc.* 14. *v.* 8. 10. ℣. Mélius eſt ut dicátur tibi: Aſcende, quàm ut humiliéris. *Prov.* 25. 7. * Tunc. ℣. Glória. * Tunc.

Ad Benedictus, *Antiph.* 1. D. Cùm intráret Jeſus in domum cujuſdam príncipis Phariſæórum, hydrópicus erat ante illum & dixit ad Legiſperítos & Phariſæos: Si licet Sábbato curáre? *Luc.* 14. *v.* 1. 2. 3.

Oratio.

TUa nos, quæſumus, Dómine, grátia ſemper & prævéniat & ſequátur: ac bonis opéribus júgiter præſtet eſſe intentos. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Anno 1536. part. 7. Cap. 29.

CAvenda ſummópere poſt exéquias delicáta convívia, crápulæ, ac comeſſatiónes, ne Deus placandus, magis irritétur.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. 8. Apprehenſum ſanávit hydrópicum Jeſus, ac dimíſit. *Luc.* 14. 4.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De libro ſecundo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 33. 1.

Manaſſes decimus quartus rex Juda.

DUódecim annórum erat Manaſſes cùm regnáre cœpiſſet, & quinquaginta quinque annis regnávit in Jerúſalem. Fecit autem malum coram Dómino, juxta abominatiónes Géntium, quas ſubvertit Dóminus coram fíliis Iſraël: & converſus inſtaurávit excelſa, quæ demolítus fúerat Ezechías pater ejus: conſtruxítque aras Baálim, & fecit lucos, & adorávit omnem milítiam cœli, & cóluit eam. Ædificávit quo-

que altária in domo Dómini, de qua díxerat Dóminus: In Jerúſalem erit nomen meum in æternum. Ædificávit autem ea cuncto exercítui cœli in duóbus átriis domûs Dómini. Transiréque fecit fílios ſuos per ignem in Valle Benennon: obſervábat ſómnia, ſectabátur augúria, maléficis ártibus inſerviébat, habébat ſecum magos, & incantatóres: multáque mala operátus eſt coram Dómino, ut irritáret eum.

LECTIO II. *v.* 7.

Manaſſes ab Aſſyriis captus.

SCúlptile & conflátile ſignum póſuit in domo Dei, de qua locútus eſt Deus ad David, & ad Salomónem fílium ejus, dicens: In domo hac & in Jerúſalem, quam elégi de cunctis tríbubus Iſraël, ponam nomen meum in ſempitérnum. Et movéri non fáciam pedem Iſraël de terra, quam trádidi pátribus eórum: ita duntáxat ſi cuſtodíerint fácere quæ præcépi eis, cunctámque legem & cæremónias, atque judícia per manum Móyſi. Igitur Manaſſes ſedúxit Judam, & habitatóres Jerúſalem, ut fácerent malum ſuper omnes Gentes, quas ſubvérterat Dóminus à fácie filiórum Iſraël. Locutúſque eſt Dóminus ad eum, & ad pópulum illíus, & atténdere noluérunt. Idcircò ſuperindúxit eis príncipes *exércitûs* regis Aſſyriórum: cepērúntque Manaſſen, & vinctum caténis atque compédibus duxérunt in Babylónem.

LECTIO III. *v.* 12.

Manaſſes pœnitentiam agens.

POſtquàm coanguſtátus eſt, orávit Dóminum Deum ſuum: & egit pœniténtiam valdè coram Deo patrum ſuórum. Deprecatúſque eſt eum, & obſecrávit intentè: & exaudívit orationém ejus, reduxítque eum Jerúſalem in regnum ſuum, & cognóvit Manaſſes quòd Dóminus ipſe eſſet Deus. Poſt hæc ædificávit murum extra Civitátem David, ad Occidentem Gihon in convalle, ab intróitu portæ píſcium per circúitum uſque ad Ophel, & exaltávit illum vehementer: conſtituítque príncipes exércitûs in cunctis civitátibus Juda munítis: & ábſtulit deos aliénos, & ſimuláchrum de domo Dómini, aras quoque, quas fécerat in monte domûs Dómini, & in Jerúſalem, & projécit ómnia extra urbem. Porrò inſtaurávit altáre Dómini, & immolávit ſuper illud víctimas, & pacífica, & laudem: præcepítque Judæ ut ſervíret Dómino Deo Iſraël. Dormívit ergo Manaſſes cum pátribus ſuis, & ſepeliérunt eum in domo ſua: regnavítque pro eo fílius ejus Amon.

CANON.

Ex Concílio Bituricenſi. *Anno* 1584. *tit.* 10. *de Reliq. Sanctorum.*

HOnorámus Relíquias Mártyrum, ut Deum, cujus ſervi ſunt, adorémus: honorámus ſervos, ut honor ſervórum redundet in Dóminum. Si enim oſſa Mártyrum pólluunt contingentes, quómodò Eliſǽus Prophéta mórtuus mórtuum ſuſcitávit?

FERIA TERTIA.

De libro ſecundo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap.* 33. 21.

Amon decimuſquintus rex Juda.

VIginti duórum annórum erat Amon, cùm regnáre cœpiſſet: & duóbus annis regnávit in Jerúſalem. Fecítque malum in conſpectu Dómini, ſicut fécerat Manaſſes pater ejus: & cunctis idólis, quæ Manaſſes fúerat fabricátus, immolávit atque ſervívit. Et non eſt revéritus fáciem Dómini, ſicut revéritus eſt Manaſſes pater ejus: & multò majóra delíquit. Cùmque conjuraſſent adversùs eum ſervi ſui, interfecérunt eum in domo ſua. Porrò réliqua pópuli multitúdo, cæſis iis, qui Amon percúſſerant, conſtítuit regem Joſíam fílium ejus pro eo.

LECTIO II. *Cap.* 34. 1.

Joſias decimuſſextus rex Juda.

OCto annórum erat Joſías cùm regnáre cœpiſſet, & triginta & uno anno regnávit in Jerúſalem. Fecítque quod erat rectum in conſpectu Dómini, & ambulávit in viis David patris ſui: non declinavit neque ad déxteram, neque ad ſiniſtram. Octávo autem anno regni ſui, cùm adhuc eſſet puer, cœpit quǽrere Deum patris ſui David, & duodécimo anno poſtquàm regnáre cœperat, mundávit Judam & Jerúſalem ab excelſis, & lucis, ſimulacríſque & ſculptílibus. Deſtruxerúntque coram eo aras Baálim: & ſimulácra quæ ſuperpóſita fúerant, demolíti ſunt: lucos étiam, & ſculptília ſuccídit atque commínuit: & ſuper túmulos eórum, qui eis immoláre conſuéverant, fragmenta diſperſit. Oſſa prætéreà ſacerdótum combuſſit in altáribus idolórum, mundavítque Judam & Jerúſalem, ſed & in úrbibus Manaſſe, & Ephraïm, & Símeon uſque Néphthali, cuncta ſubvertit.

LECTIO III. *v.* 7.

Templum Domini purificat Joſias, & reædificat.

CUmque altária diſſipaſſet, & lucos, & ſculptília contriviſſet in fruſta, cunctáque delúbra demolítus eſſet de univerſa terra Iſraël, reverſus eſt in Je-

rúſalem. Igitur anno octávo décimo regni ſui, mundátâ jam terrâ & templo Dómini, miſit Saphan fílium Eſelíæ, & Maasſam príncipem civitátis, & Joha fílium Jóachaz à commentáriis, ut inſtaurárent domum Dómini Dei ſui. Qui venérunt ad Helcíam Sacerdótem magnum: acceptámque ab eo pecúniam, quæ illáta fúerat in domum Dómini, & quam congregáverant Levítæ, & janitóres, de Manaſſe, & Ephraïm, & univerſis relíquiis Iſraël, ab omni quoque Juda, & Bénjamin, & habitatóribus Jerúſalem, tradidérunt in mánibus eórum, qui præerant operáriis in domo Dómini, ut inſtaurárent templum, & infirma quæque ſarcírent. At illi dedérunt eam artifícibus, & cæmentáriis, ut émerent lápides de lapidicínis, & ligna ad commiſſúras ædifícii, & ad contignatiónem domórum, quas deſtrúxerant reges Juda. Qui fidéliter cuncta faciébant.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 25. decr. de invocat. Sanctorum.

STátuit ſancta Sýnodus nulla étiam admittenda eſſe nova mirácula, nec novas Relíquias recipiendas, niſi recognoſcente & approbante Epíſcopo, qui ſimul atque de iis áliquid compertum habúerit, adhíbitis in conſílium Theólogis, & áliis piis viris, ea fáciat quæ veritáti & pietáti conſentánea judicáverit.

PROPRIUM SANCTORUM.

Pars Æſtiva.

FESTA MAII.

DIE XXVII.

In Feſto

SANCTI ILDEVERTI Epiſcopi.

Simplex.

De Communi unius Pontificis.

In primis Veſperis omnia de Feria uſque ad Capitulum, à Capitulo omnia de Feſto ut in Communi.

Oratio Exaudi, *pag.* xxj.

Ad Nocturnum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, & Pſalmi de Feria: duo priora Reſponſoria erunt ſecundum & tertium Feriæ, dempto Glória Patri. *Tertia Lectio cum Reſponſ. de Sancto.*

Lectio prima & ſecunda de Scriptura occurrente, ex tribus fiunt duæ.

LECTIO III.

Ex Faſt. Eccleſ. Meld.

ILdevertus nobílibus & piis paréntibus ortus à beáto Faróne Meldenſi Epíſcopo in clericáli milítia inſtitútus, & ad ſacros Ordines ſublimátus, Présbyter factus eſt. In eo gradu arctiórem adhuc vitæ ratiónem cóluit, Scripturárum lectióni attentus, cilício veſtítus ad carnem, hábitu modeſto, abſtinéntiâ mirábili carnem crucifígens. Quapropter ómnium votis ſancto Faróni ſuffectus, gregem ſuum bonus Paſtor, non ſolùm verbo & doctrínâ quod præcípuum Epíſcopi munus eſt, ſed & orationibus, eleemóſynis, benignitáte, ómnium virtútum exemplo paſcébat: cœlo tandem matúrus obdormívit in Dómino circa finem ſéptimi ſéculi. Sepultus eſt in Baſílica, quam ædificáverat Vignelíaci prope Meldas. Célebris eſt cultus ſancti Ildeverti in collégio canonicórum Gornacénſium Diœcéſis Rotomagenſis, ubi caput ipſíus in pretióſa capſa requieſcit & frequenti populórum concurſu honorátur.

℟. Hortabátur omnes, *pag.* xix.

Ad

Ad Laudes & Horas, omnia de Communi unius Pontificis.

Non dicuntur ſecundæ Veſperæ de Feſto, neque de eo fit commemoratio; & ſic de aliis Simplicibus.

DIE XXVIII.
In Feſto SANCTI GERMANI Epiſcopi.

Simplex.

Oratio Da, quæſumus, *pag.* xxj.

Lectio prima & ſecunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

LECTIO III.
Venant. Fortunat. Pict. Epiſc. ſecul. 1. *Bened.*

GErmánus apud Æduos natus, Présbyter primùm, & Monaſtérii ſancti Symphoriáni Æduenſis Abbas, morum ſanctitáte ad Epiſcopátum ParifienſisEccléſiæ aſſumptus eſt. Nihil ibi remíſit de vitæ auſteritáte, quam in Monaſtério égerat. Horâ noctis tértiâ Eccléſiam ingreſſus, non recedébat ante dilúculum, céteris de Clero per tres vigílias ſibi viciſſim ad pſallendum ſuccedéntibus. Mira erat ejus in páuperes máximè verò in ſervos captivoſque redimendos beneficéntia, & Childeberto regi tam probáta, ut ex régio ærário ad pias largitiónes ingentem ei pecúniam ſubminiſtráret. Caribertum quum è Francis régibus qui uxóris ſorórem dúxerat ſacris interdíxit: Sigebertum per lítteras à cæde Chilperíci fratris deterrére conátus eſt, & ſuis mónitis reluctantem brevi moritúrum prædíxit. In Sýnodo Bituricenſi plúrimos Judæos Chriſto lucrátus eſt. Sedit in Concílio Pariſienſi tértio & quarto, & Turonenſi ſecundo. Obiit quinto Kalendas Júnii, corpúſque ejus ſepultum fuit ad ſanctum Vincéntium, & ſub Pippíno rege in majórem baſílicam hujus Monaſtérii, quod hódiè ejus nómine San-germánum appellátur, tranſlátum eſt.

℟. Tríbuit, *pag.* xix.

FESTA JUNII.

DIE II.
In Feſto SANCTORUM POTHINI Lugdunenſium Epiſcopi, & Sociorum Martyrum.

Simplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum.

Oratio Mártyris tui Pothíni & Sociórum, *pag.* xv.

Commem. SS. Marcellini Presbyteri, & Petri Exorciſtæ, Martyrum.

Ant. Hi ſunt. ℣. In te, Dómine, *pag.* xv. *Oratio* Deus, qui nos ánnuâ, *ibid.*

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Ex Epíſtola Eccleſiárum Viennenſis & Lugdunenſis ad Eccléſias Aſiæ & Phrýgiæ.

Apud Euſeb. hiſt. Lib. 5. *Cap.* 1.

Lectio III.

Beatíſſimus Pothínus Lugdunenſis Epíſcopus nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix ſpíritum trahens, ſed præ cupiditáte martýrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus, proſequéntibus ipſum magiſtrátibus civitátis, & universâ plebe váriis eùm clamóribus impetente, tanquàm ipſe Chriſtus eſſet, egrégium édidit teſtimónium. Interrogátus à præſide quiſnam eſſet Chriſtianórum Deus, reſpondit: Si dignus fúeris, cognoſces. Poſt hæc inhumanè raptátus & innúmeris plagis affectus eſt; cùm ii quidem, qui própiùs aſtábant, cálcibus & pugnis illum contumelióſè appéterent; qui verò lóngiùs diſtábant, quidquid ad manum erat, in ipſum conjícerent; omnes deniquè graviſſimi piáculi reos ſe exiſtimárent, niſi pro ſua quiſque parte ei petulanter inſultáret. Exinde vix adhuc ſpirans in cárcerem projectus eſt, tandémque poſt bíduum ánimam exhalávit: Matúrus verò neóphytus, & Diáconus Eccléſiæ Viennenſis, nómine Sanctus, cum Blandína ancilla, ducti ſunt ad béſtias in amphiteátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctus conſuéta illìc flagrórum vérbera pertulérunt, & beſtiárum ipſos trahéntium morſus, ipſam poſtrémò férream cáthedram, cui ſuperpóſita Mártyrum membra, cum torrerentur, illórum nares moleſtíſſimus nidor implébat. Hi ergo máximo certámine perfuncti cùm vitálem ſpíritum diù protraxiſſent, tandem jugu-láti ſunt. Blandína autem poſt flagra, poſt béſtias, poſt ſartáginem retículo inclúſa, tauro objecta eſt, à quo diù in altum jactáta, demùm & ipſa víctimæ inſtar juguláta eſt.

℟. Abſterget Deus, *pag.* xiv.

Ad Laudes, commem. SS. Marcellini & Petri.

Ant. In mundo. ℣. Cuſtódit Dóminus, *pag.* xij.

Oratio Deus, qui nos ánnuâ, *pag.* xv.

Die III.

In Feſto SANCTÆ CLOTILDIS Francorum Reginæ, & Viduæ.

Duplex minus.

De Communi unius Mulieris.

IN PRIMIS VESPERIS.

Hymnus.

THURE votívo ſacra templa fument,
Glóriam regni cánimus Clotildem:
Hâc genus noſtrum dídicit magiſtrâ
Crédere Chriſto.

VANA dum regem ſimulácra fallunt,
Quæ colit verum pia ſponſa Numen,
Cállidás hoſtis malè blandientis
Indicat artes.

VIX parit natos; renuente ſponſo,
Hos Deo reddit melióre partu:
Sicque ſe prolis dúplici parentem
Múnere prodit.

QUEM Deum conjux venerátur, orat
Ipſe Rex pugnâ ferè profligátus;
Et domum victor redit auditúrus
Verba ſalútis.

FORMA tu regni nova ſis, Clotildis:
Te novum factis iter edocente,
Induit puros ſibi facta diſpar
Gállia mores.

SUMMA laus Patri, Genitóque ſumma,
Laus tibi compar utriúſque Nexus;
Fac, Deus, primæ pietátis ardor,
Corde reſurgat.
Amen.

Oratio Réſpice, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Hymnus THURE votívo, *ut ſuprà.*

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟℟. *ex Nocturno de Communi, ſecundùm Feriam; & ſic in aliis Duplicibus minoribus.*

Lectio prima de Scripturâ occurrente, ex tribus una.

LECTIO II.

Ex Gregor. Turon. & aliis ſcriptoribus apud Ducheſne.

CLotildis Chilperíci fília Clodovéo adhuc éthnico in conjúgium à pátruo Gundobaldo data, primogénitum Ingómerem, tolerante magis quàm approbante Clodovéo, baptizári juſſit. Cùm autem infantis in Albis defuncti mortem ægrè ferret Clodovéus, ac eam baptiſmo tribúeret, gráviter Clotildem objurgávit, aſſevérans deos pátrios ob contemptum ſui núminis irátos fílium eripuiſſe. At illa: Deo, inquit, omnipotenti creatóri omnium grátias ago qui me non uſquequáque judicávit indígnam, ut de útero meo génitum regno ſuo aſcíret. Alterum quoque fílium Clodómerem baptizári curávit: quo páriter ægrotante, irátus eſt rex, affirmans, fore ut

idem ei quod fratri contíngeret: ſed matris précibus convaluit. Clotildis, quæ matrimónio conſénſerat, eâ lege, ut abjectâ idololátriâ, verum Deum cóleret Clodovéus, non ceſſábat hortári príncipem, ut ſtaret promiſſis, ejúſque converſiónem ad fidem cum lácrimis & gemítibus enixè poſtulábat à Deo. At rex Francórum ſuperſtitiónibus nímium addíctus rem protráxit, donec in expeditióne Allemánnica inclinátam cernens ſuórum áciem, monitorúmque cónjugis memor, imploráto Chriſti auxílio, ſeſe voto aſtrinxit ad ſuſcipiendam veri Dei Religiónem, ſi victóriam de hóſtibus reportáret. Regína de rebus geſtis cértior facta, Regi læta occurrit apud Rhemos, & advocávit ſanctum Remígium civitátis hujus Antíſtitem, à quo princeps fidem edoctus baptizátus eſt, & Chríſmate ſacro inunctus. Poſt Clodovéi mortem Turónes pétiit Clotildis, ibíque ad ſancti Martíni ſepulchrum pernox in vigíliis & oratiónibus, ceteríſque piis opéribus intenta réliquum vitæ tempus exégit. Clodómeris in bello Burgúndico occíſi fílios nepótes ſuos, Theobaldum, Guntárium, & Clodoaldum educávit: ac tandem plena diérum Turónis migrávit ad Dóminum, & Paríſios inter pſallentum choros tranſláta, ſepulta eſt à fíliis Childeberto & Clotário régibus ad latus Clodovéi in ſacrário baſílicæ ſancti Petri, nunc ſanctæ Genovéfæ: ibíque ipsíus Relíquiæ in capſa argéntea repóſitæ populórum públicæ veneratióni exponuntur. Apud Andelíacum, cujus præcípuam ſancta Clotildis fundáverat Eccléſiam, fit étiam quotannis máximus populórum undequáque concurſus, ejuſdem Sanctæ Relíquias reverendi causâ, & ipsíus apud Deum interceſſiónis poſtulandæ.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap. 13. 18.*

Parabolæ grani ſynapis, & fermenti in farina.

IN illo témpore: Dicébat Jeſus: Cui ſímile eſt regnum Dei, & cui ſímile æſtimábo illud? Símile eſt grano ſinápis, quod acceptum homo miſit in hortum ſuum, & crevit: & factum eſt in árborem magnam. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Comment. lib. 7. in Evang. Luc. cap. 13.

OPportúnè granum ſinápis ſupra díximus Chriſtum, quia cor hóminis accendit: eóque pleríque fermentum Chriſtum putant, quòd virtútem attollat acceptam. Et quia

fermentum ex farína vi non ſpécie géneri ſuo præſtat: Chriſtus quoque ex pátribus, æquális córpore, ſed divinitáte incomparábilis præminébat. Igitur ſancta Eccléſia quæ typo mulíeris iſtíus evangélicæ figurátur, cujus farínæ nos ſumus, Dóminum Jeſum in interióribus noſtræ mentis abſcondit donec ánimi noſtri ſecréta penetrália color ſapiéntiæ cœleſtis obdúcat.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitul. 1. *Cor.* 7. *v.* 13. 14.

SI qua múlier fidélis habet virum infidélem, & hic conſentit habitáre cum illa, non dimittat virum: ſanctificátus eſt enim vir infidélis per mulíerem fidélem.

Hymnus.

ORBATA conjux cónjuge príncipe
Secli nocívi tránsfuga nóbilis
Aulâ relictâ, ſe ſuíſque,
Corde Deum meditátur unum.

ORTOS nepótes ſánguine régio
Intaminátis móribus imbuit:
Monſtrat perennes comparáre,
Chriſte, tibi militando, palmas.

QUI ſceptra patris júraque dívidunt
Natos potenti consílio Juvat,
Si fortè peccant, filiórum
Facta piat ſibi dura mater.

PRO gente jam fit víctima pública,
Ingens voluptas paupériem pati,
Unuſque mentem tangit ardor
Oppróbrio crucis ebriári.

LAUS ſumma Patri, ſúmmaque Fílio,
Sit ſancte compar laus tibi, Spíritus,
Et quam dediſti per Clotildem,
Fac fídei renovétur ardor. Amen.

Oratio.

RESpice, quæſumus, Dómine, Francórum benígnus impérium, & quibus per devótam ſanctæ Clotildis inſtántiam donum fídei contuliſti, iiſdem per ejus interceſſiónem tríbue ſincérum Chriſtiánæ pietátis affectum. Per Dóminum.

In ij. Veſp. Hymnus THURE votívo, *ut in j. Veſperis.*

DIE VIII.

In Feſto

SANCTI GILDARDI Pontificis Rotomagenſis.

Semiduplex.

Oratio Omnípotens, *pag.* xx.

Pridiè in Veſp.

Comm. S. Medardi Epiſc.

Ant. Dedit illi. ℣. Véritas mea, *pag.* xx.

Oratio Miſericórdiam, *pag.* xxj.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Tres Antiphonæ, Verſic. & tria Reſponſ. ex Nocturno de Communi occurrente ſecundùm Feriam, & ſic in aliis Semiduplicibus.

Lectio prima & ſecunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

LECTIO III.

Boll. Tom. 3. 3. Febr. Coint. Ann. 486. 488.

GIldardus ordinátus Présbyter anno quadringentéſimo ſeptuagéſimo tértio, & eo múnere per quíndecim annos cum laude perfunctus, Rotomagenſis Epiſcopus conſecrátus eſt. Anno quingentéſimo undécimo tanquàm Metropolíta ſecundæ Províncíæ Célticæ intérfuit Conclio primo Aurelianenſi, quod regnante Clodovéo hábitum eſt. Sancto Laudo Conſtantienſi Epíſcopo manus impóſuit & plenus méritis óbiit in Dómino. Sepultus eſt in Eccléſia Rotomagenſis civitátis Vírgini Deíparæ dedicáta, cui deinceps ſancti Gildardi nomen índitum eſt. Sanctum Flávium hábuit ſucceſſórem qui anno quingentéſimo trigéſimo tértio ſedit in Conclio Aurelianenſi ſecundo.

Pro commemoratione ſancti Medardi.

Ant. Ipſum elégit. ℣. Exaltávi, *pag.* xvij.

Oratio Miſericórdiam, *pag.* xxj.

DIE XI.

In Feſto SANCTI BARNABÆ Gentium Apoſtoli.

Duplex majus.

De Communi Apoſt. exceptis quæ ſequuntur.

IN PRIMIS VESPERIS.

Capitulum. Iſai. 42. 6.

EGo Dóminus vocávi te in juſtítia, & apprehendi manum tuam, & ſervávi te, & dedi te in fœdus pópuli, in lucem Géntium.

℟. Relinquent Gentes idóla ſua: * Vénient in Jerúſalem, & inhabitábunt in ea, & † Gaudébunt in ea omnes reges terræ, adorantes regem Iſraël. *Tob.* 14. *v.* 8. 9. ℣. Paulus, & Bárnabas dixérunt: Quóniam repéllitis verbum Dei; ecce convértimur ad Gentes. *Act.* 13. 46. * Vénient. ℣. Glória Patri. † Gaudébunt.

Hymnus. Santol. Vict.

CŒLO datur quiéſcere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis

Finem dies labóribus.
Quem propter, agro véndito,
Opes cadúcas déſeris
Magno rependens fœnore
En fundus ipſe ſit tuus.
Tu ſacra per jejúnia,
Intérque ſolemnes preces,
Jubente ſancto Spíritu,
Chriſti creáris Núntius.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Oratio Deus, qui beátum, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Hymnus Cœlo datur, *ut ſuprà.*

Novem Pſalmi Feriales cum novem Antiphonis de Communi Apoſt. Verſiculus & tria Reſponſoria de eodem Communi ſecundùm Feriam. Et ſic in aliis Duplicibus majoribus.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

LECTIO II.

Ex Actibus Apoſtolorum & Uſuardo.

Barnabas, qui & Joſeph, Levítes génere, Cyprius orígine; prétium agri, quem poſſidébat, áttulit ad pedes Apoſtolórum, ad quos & póſteà Paulum addúxit recèns converſum. Jeroſólymis Antiochíam miſſus ab Eccléſia, quæ accéperat quoſdam ibi diſcípulos, Dóminum Jeſum Græcis annuntiaſſe, cùm vidiſſet grátiam Dei, gavíſus eſt, & hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino. Profectus eſt inde Tarſum, ut quæreret Paulum, quem cùm inveniſſet, perdúxit Antiochíam: & annum totum converſáti ſunt ibi in Eccléſia, & docuérunt turbam multam, ita ut cognominarentur primùm Antiochíæ diſcípuli, Chriſtiáni. Poſtquàm autem ibi cum Prophétis & Doctóribus miniſtraſſent Dómino Bárnabas & Saulus, & jejunaſſent; dixit Spíritus ſanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod aſſumpſi eos. Tunc jejunantes & orantes, imponentéſque eis manus, dimiſérunt illos. Et ipſi quidem miſſi à Spíritu Sancto, abiérunt Seleúciam, & inde navigavérunt Cyprum, ac multas prætéreà urbes regionéſque peragravérunt, prædicantes Evangélium & confirmantes ánimas diſcipulórum, exhortantéſque ut permanérent in fide: & quóniam per multas tribulatiónes oportet nos intráre in regnum Dei. Cùm autem Lyſtris propter claudum à Paulo ſanátum pro diis haberentur, vocaréntque turbæ Bárnabam Jovem, Paulùm verò Mercúrium; illi conſ-

ciſſis túnicis ſuis prohibuérunt ne turbæ ipſis immolárent, conſtitutíſque per ſíngulas Eccléſias Presbýteris, navigavérunt Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei in opus, quod complevérunt. Ortâ ibi ſeditióne, propter Judæos, qui volébant Gentes ad Deum converſas circumcídi, ſtatútum eſt ut Saulus & Bárnabas rem Jerúſalem ferrent ad Apóſtolos, qui in Concílio nil ex legis jugo diſcípulis imponendum decrevérunt, quàm hæc neceſſária: Ut ab immolátis, ſánguine, & ſuffocáto ac fornicatióne abſtinérent; commendarúntque Bárnabam ac Paulum, ut qui pro Chriſti nómine ſuas tradíderant ánimas. Hinc reverſi ſunt Antiochíam, unde póſteà Paulus Aſiam pétiit: Bárnabas autem unà cum Joanne qui cognominátus eſt Marcus, navigávit in Cyprum; multíſque demùm perfunctus pro Chriſto labóribus, glorióſo fine quiévit. Corpus ejus prope Salamínam Cypri Metrópolim, Zenóne imperante, repertum eſt; ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, ipsíus Bárnabæ manu ſcriptum.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 10. 1.

Miſſio Apoſtolorum.

IN illo témpore; Deſignávit Dóminus & álios ſeptuaginta duos, & miſit illos binos ante fáciem ſuam, in omnem civitátem & locum, quò erat ipſe ventúrus. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 17. *in Evang.*

DOminus & Salvátor noſter, fratres chariſſimi, aliquando nos ſermónibus, aliquando verò opéribus ádmonet. Ipſa étenim facta ejus præcepta ſunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innoteſcit. Ecce enim binos in prædicatiónem diſcípulos mittit: quia duo ſunt præcepta charitátis; Vidélicet amor dei, & próximi: & minùs quàm inter duos habéri cháritas non poteſt. Nemo enim própriè ad ſemetipſum habére charitátem dícitur, ſed diléctio ad álterum tendit, ut eſſe cháritas poſſit. Ecce enim binos ad prædicandum Dóminus diſcípulos mittit: quátenus hoc tácitus nobis ínnuat: quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium ſuſcípere nullátenus debet. Benè autem dícitur, quia miſit eos ante fáciem ſuam in omnem civitátem & locum, quò erat ipſe ventúrus: prædicatóres enim ſuos Dóminus ſéquitur, quia prædicátio prævenit, & tunc ad mentis noſtræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatió-

nis præcurrunt : atque per hoc véritas in mente ſuſcípitur.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Act. 13. v. 7. 12.

PRoconſul Sérgius Paulus, accersítis Bárnaba & Paulo, deſiderábat audíre verbum Dei, tunc cùm vidiſſet factum, crédidit admírans ſuper doctrína Dómini.

Hymnus. Santol. Vict.

PAULI labórum párticeps,
Conſors & in perículis,
Vos unus ambo Spíritus
Vos una junxit cháritas,
QUAM veſtra gens Chriſti fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæſitantes, éxteris
Portaſtis illam Géntibus.
FAC, Chriſte, noſtris ſe tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis ſuæ,
Cœleſte donum réſpuant.
UNI ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram, ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. *Pſ.* 44. 17.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. e. Cùm veniſſent Antiochíam Bárnabas & Paulus, & congregaſſent Eccléſiam, retulérunt quanta feciſſet Deus cum illis, & quia aperuiſſet Géntibus óſtium fidei. *Act.* 14. 25.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam plenum fide, & Spíritu ſancto, ad opus vocatiónis & converſiónis Géntium aſſúmere dignátus es ; concéde ut mémores óperis & charitátis ejus, dignè Evangélio Chriſti, quod prædicávit, converſári mereámur. Per eumdem...... in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti Deus. Per ómnia.

AD TERTIAM.

Capitulum. Act. 13. 43.

SEcúti ſunt multi Judæórum, & coléntium advenárum, Paulum & Bárnabam, qui loquentes ſuadébant eis, ut permanérent in grátia Dei.

AD SEXTAM.

Capitulum. Act. 13. *v.* 46. 47.

COnſtanter Paulus & Bárnabas dixérunt : Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei : ſed quóniam repéllitis illud, & indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes : ſic enim præcépit nobis Dóminus.

AD NONAM.

Capitulum. Act. 11. 25.

PRofectus eſt Bárnabas Tarſum, ut quæreret Saulum : quem cùm inveniſſet, perdúxit Antiochíam. Et annum totum converſáti ſunt ibi in Eccléſia, & docuérunt turbam multam.

AD VESPERAS.

Capitulum. Act. 13. *v.* 50. 51. 52.

JUdæi concitavérunt mulíeres religióſas & honeſtas in Paulum & Bárnabam & ejecérunt eos de fínibus ſuis: at illi, excuſſo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Diſcípuli quoque replebantur gáudio, & Spíritu ſancto.

Hymnus Cœlo datur quiéſcere, *ut ad primas Veſperas.*

Die XVI.

In Feſto

SS. CYRICI ET JULITTÆ

Matris ejus, Martyrum.

Simplex.

Oratio Deus, qui nos ánnuâ, *pag.* xv.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Ex Epíſtola Theodóri Epíſcopi Icónii.

LECTIO III.

Apud Ruinart ad ann. 305.

COmprehénditur ínclyta Martyr Julitta tenella valdè ætáte puellum Cyricum compleĉtens, tum illa tribunáli adhíbita, noménque ac fortúnam patriámque rogáta; Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſibi nomen adſcívit, dicens: Chriſtiána ſum. Irâ accenſus Prætor Alexander tolli ab ea púerum juſſit ac ad ſe addúci, quippe elegántem, ac necdum per ætátem quidquam ſcienteṁ. Matrem verò compóſito córpore atque diſtento crudis nervis immániter cædi imperávit. Vi autem abs ſtrénuæ Matris ſinu avulſum púerum, totúmque in matrem geſtientem, nec ab ea ocellos avocantem, carnífices Prætóri ádhibent. Accepto Prætor manu púero blandè deliníens à fletu cohibére omníno nitebátur. Puer verò inténtis in matrem lumínibus caput avertébat manibúſque obníxus Prætóris fáciem unguículis ſcalpébat. Æmulam vocem pronuntiávit: ipſam matris prædicatiónem edens; ac clamans: Chriſtiánus ſum. Exſcandeſcens agreſtis fera, nec enim homo nuncupandus, è ſublími ſólio púerum terræ allídit, præclári Mártyris cérebro ea in confeſſióne ad gráduum ángulos colliſo. Judex ſenténtiam dicit, cædi gládio féminæ cervícem.

℟. Ipſi vicérunt, *pag.* xiv.

Die XIX.

In Feſto

SS. GERVASII ET PROTASII

Martyrum.

Semiduplex.

Oratio Mártyrum tuórum, *pag.* xv.

Prima & ſecunda Lectio

de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Ex Epiſtola ſancti Ambróſii Epiſcopi ad Marcellínam.

Epiſt. 22. ſct. 7. 12. 13.

LECTIO III.

PRíncipes pópuli quos álios niſi ſanctos Mártyres æſtimáre debémus, quorum jam in número diu ante ignoráti Protáſius Gervaſiúſque præferuntur, qui ſtérilem martýribus Eccléſiam Mediolanenſem jam plurimórum matrem filiórum lætári paſſiónis própriæ fecérunt, & títulis & exemplis. Eruuntur nóbiles Relíquiæ è ſepulchro ignóbili, oſtenduntur cœlo tropha̋ea. Sánguine túmulus madet, appárent cruóris triumphális notæ, inviolátæ Relíquiæ loco ſuo & órdine repertæ; avulſum húmeris caput. Nunc ſenes répetunt audiſſe ſe aliquando horum Mártyrum nómina, titulúmque legiſſe. Perdíderat cívitas ſuos Mártyres, quæ rápuit aliénos. Et ſi hoc Dei munus eſt; tamen grátiam, quam tempóribus ſacerdótii mei Dóminus Jeſus tríbuit, negáre non poſſum; & quia ipſe Martyr eſſe non méreor, hos vobis Mártyres acquiſívi. Succédant víctimæ triumpháles, in locum ubi Chriſtus hóſtia eſt: ſed ille ſuper altáre, qui pro ómnibus paſſus eſt; iſti ſub altári; qui illíus redempti ſunt paſſióne.

In Veſperis fit commemoratio ſequentis.

DIE XX.

In Feſto

SANCTI LATUINI Sagienſis Epiſcopi.

Simplex.

Oratio Da, quæſumus, omnípotens, *pag. xxj.*

Lectio prima & ſecunda de Script. occurr. ex tribus duæ.

Ex ſancto Bernardo Abbáte.

De S. Malachia. Serm. 2.

LECTIO III.

SAnctus Póntifex Latuínus, qui in Spíritu humilitátis hóſtias pacíficas cœlis frequenter invéxerat, hódiè per ſemetipſum introívit ad altáre Dei, ipſe hóſtia & Sacerdos. Migrante Sacerdóte, ſacrifícii ritus in mélius mutátus eſt, fons lacrymárum ſiccátus eſt, holocauſtum omne condítur in lætítia & exultatióne. Benedictus Dóminus Deus, qui tanti Pontíficis miniſtério viſitávit plebem ſuam, & nunc aſſumpto eo in ſanctam civitátem, tantæ recordatióne ſuavitátis noſtram non déſinit conſolári captivitátem. Exultet in Dómino beáti Pontíficis ſpíritus, quòd levátus póndere cor-

póreæ molis, nullâ jam fæculentâ, vel terrénâ matériâ prægravátur, quóminus totâ alacritáte ac vivacitáte corpóream omnem & incorpóream tránſiens creatúram, pergat totus in Deum, & adhærens illi, unus ſit cum eo ſpíritus in æternum.

℟. Circumcinxit, *pag.* xix.

DIE XXII.

In Feſto

S. PAULINI NOLANI Epiſcopi.

Simplex.

Oratio Deus, qui ómnia, *ut infrà ad Laudes.*

Lectio prima & ſecunda de Script. occurrente, ex tribus duæ.

LECTIO III.

Ex ſancti Paulini Operibus ac Vitâ, S. Auguſtino & Uranio.

PAulínus, Conſulári & Patrício génere natus haud procul à Burdígala; rhetóricis & poéticis ártibus ab Ausónio inſtitútus eſt. Património peramplo potítus, ac in ipſo juventútis flore Conſulátum conſecútus, Theráſiam uxórem duxit. Circa annum vitæ ſuæ trigéſimum octávum à Delphíno, Burdigalenſi Epíſcopo baptizátus, erogátis in páuperes facultátibus, in Hiſpániam ſeceſſit, Theráſiâ à viri propóſito non diſſentiente. Barcinóne, facto in eum multitúdinis ímpetu, presbýterum ſe ordinári paſſus eſt, eâ lege ut Eccléſiæ Barcinonenſi non alligarétur. Inde in Itáliam profectus eſt, ut Nolæ ad túmulum ſancti Felícis réliquum vitæ Deo ſervíret. Romæ multórum de Clero invídiâ laborávit. Nolæ dénique mónachi vitam agens, ejuſdem civitátis Epiſcopátum ſuſcípere coactus eſt. Vaſtántibus póſteà Nolam Gothis, Paulínus ex opulentíſſimo dívite, ut ſanctus Auguſtínus ſcribit, voluntáte paupérrimus, & copioſíſſime ſanctus, cùm ab eis tenerétur, ſic in corde ſuo precabátur: Dómine, non excrúcier propter aurum & argentum; ubi enim ſint ómnia mea tu ſcis. Tandem cùm láterum dolóre correptus eſſet, cubículum in quo jacébat, terræ motu contrémuit: ac paulò pòſt ánimam Deo réddidit, anno ſalútis quadringenteſimo trigéſimo primo. Multa piè & eleganter ſcripſit. Suæ virtútis præcónes hábuit Martínum, Ambróſium, Auguſtínum, & quotquot fuérunt ſuæ ætátis ſummi viri.

℟. Invocávit, *pag.* xviij.

Oratio.

DEus, qui ómnia pro te relinquéntibus, & in hoc ſéculo céntuplum & in

futúro vitam ætérnam promiſiſti; concéde propítius, ut, ſancti Pontíficis Paulíni veſtígiis inhærentes, peritúra contémnere, & ad ſola mansúra ſemper aſpiráre valeámus. Per Dóminum noſtrum.

Die XXIII.

In Vigilia S. JOANNIS BAPTISTÆ.

(Si venerit intrà Octavam Corporis Christi, de eâ fit tantùm Commem. ad Noct. & Laudes.)

Omnia de Feria, exceptis quæ ſequuntur.

Prima Lectio de Scriptura occurrente, ex tribus una.

Sermo ſancti Petri Chryſólogi.

Serm. 86. in Bibliot. Patrum. tom. 7.

LECTIO II.

ZAcharías ille ſummi Sacerdótii ſplendor dum exórat, obmútuit: tácuit pater vocis: génitor clamóris obmútuit: & egreſſus ſiléntium rétulit, qui reſponſa relatúrus intráverat. Sed hoc ad tempus, quia Sacerdótis differtur ſermo, non auſertur: myſtério ſuſpénditur, non fugátur: quòd tacet, non eſt pœna, ſed ſignum. Deus, qui loqui dat, tacére facit, & ímperat ſiléntium, qui ínſerit verbum. Dominátur divínus ſermo, non ſervit: hinc eſt quod Zacharías ipſe qui prophetías loquebátur pópulis, tacet ſibi, ut nos ingráti Deo non ſimus: ſi nos ſemel tacére vóluit, quibus ſemper inoffenſum largítus eſt verbum. Ille non dedignátur à fílio verbum recípere, cui déderat lucem: & vos fílii, oráte nobis vocem, ut poſsítis audíre ſermónem. Véniat ergo, véniat in médium beátus Zacharías, qui nos tacens pio conſolátur exemplo. Véniat, véniat Præcurſor Verbi, Sacerdótii ſpéculum, ſanctitátis exemplum, Evangeliſtárum princeps, cláuſula Prophetárum.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap. 1. 5.*

S. Joannis Baptiſtæ Genealogia & Nativitas.

FUit in diébus Heródis regis Judææ, Sacerdos quidam nómine Zacharías, de vice Abia; & uxor illius de filiábus Aaron, & nomen ejus Elízabeth. Erant autem juſti ambo ante Deum. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 1. in Lucam.

DOcet nos Scriptúra divína, non ſolùm mores in iis, qui prædicábiles ſunt, ſed étiam parentes oportére laudári, ut véluti

tranſmiſſa immaculátæ puritátis heréditas in iis, quos vólumus laudáre, præcellat. Quæ enim ália inténtio hoc loco ſancti Evangeliſtæ, niſi ut ſanctus Joannes Baptiſta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, paſſióne? Sic étiam ſancti Sámuël mater Anna laudátur: ſic Iſaac à paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacerdos ítaque Zacharías, nec ſolùm Sacerdos, ſed étiam de vice Abia, id eſt, nóbilis inter ſuperióres famílias. [Et uxor, inquit, ejus de filiábus Aaron.] Non ſolùm ígitur à paréntibus, ſed étiam à majóribus ſancti Joannis nobílitas propagátur; non ſeculári poteſtáte ſublímis, ſed religiónis ſucceſſióne venerábilis. Tales enim majóres habére débuit Prænúntius Chriſti; ut non repentè conceptam, ſed à majóribus acceptam & ipſo infúſam jure natúræ, prædicáre fidem Domínici viderétur adventûs.

Ad Laudes & Horas dicuntur Preces flexis genibus, ut in Pſalterio.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, ómnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat, & beáti Joannis Baptiſtæ præcurſóris hortamenta ſectando, ad eum, quem prædíxit, ſecúra perveniat Dóminum noſtrum Jeſum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, Per ómnia.

Die XXIV.

In Feſto S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Triplex ſecundæ Claſſis.

In primis Veſperis.

1. *Ant.* 8. g. Cùm Zacharías ſacerdótio fungerétur, appáruit illi Angelus Dómini, ſtans à dextris altáris incenſi. *Luc.* 1. *v.* 8. 11.

2. *Ant.* 4. e. Ait ad illum Angelus: Ne tímeas Zacharía, quóniam exaudíta eſt deprecátio tua: & uxor tua Elízabeth páriet tibi fílium. *Ibid. v.* 13.

3. *Ant.* 1. a. Vocábis nomen ejus Joannem: & erit gáudium tibi & exultátio, & multi in nativitáte ejus gaudébunt. *Ibid. v.* 14.

4. *Ant.* 5. f. Erit magnus coram Dómino: vinum & síceram non bibet, & Spíritu ſancto replébitur adhuc ex útero matris ſuæ. *Ibid. v.* 15.

5. *Ant.* 7. d. Multos filiórum Iſraël convertet ad Dóminum Deum ipſórum. *Ibid. v.* 16.

Capitulum. Iſaïæ 49. 1.

AUdíte ínſulæ, & atténdite pópuli de longè: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus eſt nóminis mei.

℟. A ventre matris * Conſecrátus eſt prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & ſterùm ædificáre, & renováre. *Eccli.* 49. 9. ℣. Dóminus Deus ſpiríttuum Prophetárum miſit Angelum ſuum. *Apoc.* 22. 6. * Conſecrátus. ℣. Glória. * Conſecrátus.

Hymnus. Paul. Diac.

UT queant laxis reſonáre fibris
Mira geſtórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joannes.

NUNTIUS celſo véniens olympo,
Te patri magnum fore naſcitúrum,
Nomen, & vitæ ſériem gerendæ,
Ordine promit.

ILLE promiſſi dúbius ſuperni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ,
Sed reformaſti génitus peremptæ
Organa vocis.

VENTRIS abſtrúſo récubans cubíli,
Sénſeras Regem thálamo manentem:
Hinc parens nati méritis utérque
Abdita pandit.

LAUDIBUS cives célebrant ſuperni,
Te, Deus ſimplex, paritérque trine;
Súpplices & nos véniam precámur,
Parce redemptis.
Amen.

℣. In te confirmátus ſum ex útero, ℟. De ventre matris meæ tu es protector meus. *Pſal.* 70. 6.

Verſiculis, & Antiphonis ad Benedictus *&* Magníficat, *additur* Allelúia, *hodiè tantùm; non verò in Octava, nec intrà Octavam; & ſic in aliis Feſtis triplicibus ſecundæ Claſſis.*

Ad Magníficat, *Ant.* 3. c. Ipſe præcédet ante Dóminum in ſpíritu & virtúte Elíæ: ut convertat corda patrum in fílios, & incrédulos ad prudéntiam juſtórum, paráre Dómino plebem perfectam. *Luc.* 1. 17.

Oratio Deus, qui præſentem diem, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitat. Dóminum, Angelum ſuum mittentem, * Veníte, adorémus. *Marc.* 1. 2.

Pſal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Paul. Diac.

ANTRA deſerti téneris ſub annis,
Cívium turmas fúgiens, petiſti,
Ne levi ſaltem maculáre vitam,
Támine poſſes.

PRÆBUIT hirtum tégimen camélus
Artubus ſacris, ſtróphium bidentes;
Cui latex hauſtum, ſociáta paſtum
Mella locuſtis.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. in Luc. 5. 30.

HAbet Sanctórum édítio lætítiam plurimórum, quia commúne eſt bonum: Juſtítia enim commúnis eſt virtus: & ídeò in ortu juſti, futúræ vitæ inſígne præmíttitur, & grátia ſecutúræ virtútis exultatióne vicinórum præfigurante ſignátur. Pulchrè autem tempus quo fuit in útero Prophéta deſcríbitur, ne Maríæ præſéntia taceátur: ſed tempus ſiléttur infántiæ, eò quòd præſéntiâ Dómini, matris in útero roborátur, qui infántiæ impedimenta neſcívit. Et ídeò in Evangélio nihil ſuper eo légimus, niſi ortum ejus & oráculum, exultatiónem in útero, vocem in deſerto. Neque enim ullam infántiæ ſenſit ætátem, qui ſupra natúram, ſupra ætátem in útero ſitus matris, à menſúra perfectæ cœpit ætátis plenitúdinis Chriſti. Mirè ſanctus Evangeliſta præmittendum putávit, quòd plúrimi infantem patris nómine Zacharíæ appellandum putáverint; ut advertas matri non nomen alicújus diſplicuiſſe degéneris; ſed id ei ſancto infúſum Spíritu, quod ab Angelo ante Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidem ille mutus intimáre vocábulum fílii nequívit uxóri: ſed per prophetíam dídicit Eliſábeth quod non didícerat à maríto. (Joannes eſt, inquit, nomen ejus.) Hoc eſt, non nos ei nomen impónimus, qui jam à Deo nomen accépit; habet vocábulum ſuum quod agnóvimus, non quod elégimus.

℟. Puer creſcébat, & confortabátur Spíritu: & * Erat in deſertis uſque in diem oſtenſiónis ſuæ ad Iſraël. *Luc. 1. 80.* ℣. Bonum eſt viro, cum portáverit jugum ab adoleſcéntia ſua. *Thren. 3. v. 27. 28.* * Erat. ℣. Glória. * Erat.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Dómine, ſpes mea à juventúte mea, ℟. In te confirmátus ſum ex útero. *Pſ. 70. v. 5. 6.*

1. *Ant.* 1. a. Venit Joannes Baptiſta prædicans in deſerto Judææ. *Matth. 3. 1.*

2. *Ant.* 2. d. Hic eſt, qui dictus eſt per Iſaíam Prophétam: Vox clamantis in deſerto. *Ibid. v. 3.*

3. *Ant.* 3. g. Hic venit, ut teſtimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. *Joan. 1. 7.*

4. *Ant.* 4. *irr.* d. Ille erat.

Canticum. Iſa. 40. 3.

VOx clamantis in deſerto: * Paráte viam Dómini,

Rectas fácite in ſolitúdine * ſémitas Dei noſtri.

Omnis vallis exaltábi-

tur, * & omnis mons & collis humiliábitur.

Et erunt prava in directa, * & áſpera in vias planas;

Et revelábitur glória Dómini: * & vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum eſt.

Super montem excelſum aſcende tu, * qui evangelízas Sion.

Exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúſalem: * exalta, noli timére.

Dic civitátibus Juda: * Ecce Deus veſter:

Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet; * & bráchium ejus dominábitur:

Ecce merces ejus cum eo: * & opus illíus coram illo.

Sicut paſtor gregem ſuum paſcet; * in bráchio ſuo congregábit agnos, & in ſinu ſuo levábit, fœtas ipſe portábit.

Ant. Ille erat lucerna ardens & lucens; & teſtimónium perhíbuit veritáti. *Joan.* 5. *v.* 35. 33.

5. *Ant.* 5. a. Omnes Prophétæ & lex uſque ad Joannem prophetavérunt. *Matth.* 11. 13.

Capitulum. Act. 13. 25.

CUm impléret Joannes curſum ſuum, dicébat: Quem me arbitrámini eſſe, non ſum ego: ſed ecce venit poſt me, cujus non ſum dignus calceamenta pedum ſólvere.

Hymnus. Paul. Diac.

O Nimis felix, meritíque celſi,
Néſciens labem nívei pudóris,
Præpotens martyr, eremíque cultor,
Máxime vatum.

Serta ter denis álios corónant
Aucta crementis, duplicáta quoſdam;
Trina centéno cumuláta fructu
Te, ſacer, ornant.

Nunc potens noſtri méritis opímis
Péctoris duros lápides repelle;
Aſperum planans iter, & reflexos
Dírige calles.

Ut pius mundi Sator & Redemptor,
Méntibus pulsâ livióne puris,
Ritè dignétur véniens ſacrátos
Pónere greſſus.

Laudibus cives célebrant ſuperni,
Te, Deus ſimplex, paritérque trine,
Súpplices & nos véniam precámur;
Parce redemptis.
Amen.

℣. Prævenísti eum, Dómine, ℟. In benedictiónibus dulcédinis. *Pſ.* 20. 3.

Ad Benedictus, *Antiph.* 6. *irreg.* Hic eſt de quo ſcriptum eſt: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit

viam tuam ante te. *Matth.* 11. 10.

Oratio.

DEus, qui præſentem diem honorábilem nobis in beáti Joannis Baptiſtæ nativitáte feciſti; da pópulis tuis ſpirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam ſalútis ætérnæ. Per Dóminum.

AD PRIMAM *& alias Horas additur duplex* Allelúia *ad* ℟℟. *brevia, hâc die tantùm.*

AD TERTIAM.

Ant. 2. d. Hic eſt.

Capitulum. Act. 13. *v.* 23. 24.

DEus ex ſémine David ſecundùm promiſſiónem eduxit Iſraël Salvatórem Jeſum, prædicante Joanne ante fáciem advéntûs ejus baptiſmum pœniténtiæ omni pópulo Iſraël.

℟. *br.* Vidi prævaricantes * Et tabeſcébam. *Repet.* Vidi. ℣. Quia elóquia tua non cuſtodiérunt. *Pſ.* 118. 156. * Et. ℣. Glória Patri. *Repet.* Vidi.

℣. Defféctio ténuit me, ℟. Pro peccatóribus derelinquéntibus legém tuam. *Ibid. v.* 53.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Hic venit.

Capitulum. Malach. 4. 5.

ECce ego mittam vobis Elíam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini magnus, & horríbilis: & convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum.

℟. *breve.* Príncipes * Perſecúti ſunt me gratis. *Repet.* Príncipes. ℣. Lætábor ego ſuper elóquia tua. * Perſecúti. *Pſal.* 118. *v.* 161. 162. ℣. Glória. *Repet.* Príncipes.

℣. Tanquàm prodígium factus ſum multis; ℟. Et tu adjútor fortis. *Pſ.* 70. 7.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Omnes.

Capitulum. Act. 19. 4.

JOannes baptizávit baptiſmo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus eſſet poſt ipſum, ut créderent, hoc eſt, in Jeſum.

℟. *br* Loquébar * De teſtimóniis tuis in conſpectu regum. *Repetit.* Loquébar. ℣. Et non confundébar. * De teſtimóniis. *Pſal.* 118. 46. ℣. Glória. *Repet.* Loquébar.

℣. Docébo iníquos vias tuas, ℟. Et ímpii ad te convertentur. *Pſ.* 50. 15.

AD VESPERAS.

Ant. Venit, *cum cæteris de Laudibus.*

Capitulum. Iſa. 51. 16.

POſui verba mea in ore tuo, & in umbra manûs meæ protéxi te, ut plantes cœlos, & fundes terram; & dicas ad Sion: Pópulus meus es tu.

℟. Tu puer, *II. de Officio nocturno.*

Hymnus Ut queant lax-

xis, *ut ſuprà ad j. Veſperas.*
℣. Parávi lucérnam Chriſto meo, ℟. Inimícos ejus índuam confuſióne. *Pſal.* 131. *v.* 17. 18.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. e. Inter natos mulíerum non ſurréxit major Joanne Baptiſtâ. *Matth.* 11. 11.

Oratio Deus, qui præſentem diem, *ut ſuprà ad Laudes.*

DIEBUS INTRA OCTAVAM S. Joannis Baptiſtæ.

Simplex.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Hymnus, Ant. Pſalmi, ℣. & duo priora ℟℟. de feriâ occurrente.

AD LAUDES & HORAS, *ut in Die.*

AD VESPERAS.

Ant. & Pſalmi de feria. Cætera ut in Die, omiſſo reſponſorio.

AD COMPLETORIUM.

Hymnus DONA, Deus.

DIE XXV.

DE OCTAVA

S. JOANNIS BAPTISTÆ.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Prima & ſecunda Lectio de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Sermo Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 290. *Num.* 1.

LECTIO III.

SAnctus Joannes Baptiſta miſſus eſt ante fáciem Chriſti præparáre vias ejus. Teſtimónium Chriſti de Joanne eſt. In natáli mulíerum non ſurréxit major Joanne Baptiſtâ. Teſtimónium Joannis de Chriſto eſt; Qui venit poſt me, major eſt me, cujus non ſum dignus corrígiam calceamenti ſólvere. Utrúmque teſtimónium conſiderémus, quod perhíbuit Dóminus ſervo, & quod perhíbuit ſervus Dómino. Si in natis mulíerum non ſurréxit major Joanne Baptiſtâ, qui major illo eſt, quid eſt? Joannes magnus homo, ſed homo: Chriſtus Joanne major, quia Deus & homo. Ambo mirabíliter nati, præco & judex, lucerna & dies, vox & Verbum, ſervus & Dóminus. De ſtérili ſervus, de Vírgine Dóminus. Ipſe Dóminus fecit ſibi ſervum in útero ſtérili, de ſene patre, & de anícula matre. Et idem ipſe Dóminus fecit ſibi carnem in útero virginis ſine hómine patre, qui fecit primum hóminem ſine patre & matre. Non ſurréxit in natis mulíerum major Joanne Baptiſtâ. Tam magnus viſus eſt Joannes, ut à nonnullis étiam Chriſtus putarétur. Nec in ſupérbia ſua

aliénum eſt ſecútus erróre, nec auſus eſt dícere: Sum quod putátis: ſed quod bonum erat ei, ſe agnóvit ut ad pedes Dómini, & ad corrígiam ſervus humiliarétur, ne vento ſupérbiæ lucerna extinguerétur.

℟. Innuébant patri, *pag.* 412.

Commem. S. Proſperi.

Ad Veſper. Commem. SS. Joannis & Pauli Martyrum.

Oratio.

Quæſumus, omnípotens Deus, ut nos gemináta lætítia hodiernæ feſtivitátis excípiat, quæ de beatórum Joannis & Pauli glorificatióne procédit, quos éadem fides & páſſio verè fecit eſſe germános. Per Dóminum.

Die XXVI.

De Octava S. Joannis Baptistæ.

Prima & ſecunda Lectio de Script. occurr. ex tribus duæ.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm 292. in Nativit. ſancti Joannis Baptiſtæ.

Lectio III.

Quare natálem, quo eſt ortus ex útero Joannes, pótiùs celebrémus, quàm cujúſſibet Apóſtoli, vel Mártyris, vel Prophétæ, vel Patriarchæ, ſi interrogémur, quid reſpondébimus? quantùm mihi vidétur, quantùm meárum vírium mediocritáti occurrit, hæc cauſa eſt: Diſcípuli Dómini nati, & per ætátis acceſſum ad annos capacióres perducti, in diſcipulátum aſſumpti ſunt; illórum póſteà fides Dómino adhǽſit, ſed nullíus illórum natívitas Dómino militávit. Recordémur & Prophétas, recolámus Patriarchas; nati ſunt hómines, ætátis acceſſu repléti Spíritu ſancto prophetavérunt Chriſtum: Joannis autem ipſa natívitas Chriſtum prophetávit quem conceptum ex útero ſalutávit.

℟. Tu puer, *pag.* 413.

Ad Laudes Commem. SS. Joannis & Pauli Mart.

Orat. Quǽſumus, *ut ſuprà.*

Veſperæ de ſequenti, Commemoratio Octavæ.

Die XXVII.

In Feſto SS. Irenæi Episcopi & Sociorum ejus, Mart.

Semiduplex.

De Communi plurium Martyrum.

Oratio Deus, qui nos ánnuâ, *pag.* xv.

Prima & ſecunda Lectio de Script. occurr. ex tribus duæ.

Ex libro ſancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Cap. 45.

Lectio III.

Irenǽus Pothíni Epíſcopi, qui Lugdunenſem in

Gállia regébat Eccléſiam, Présbyter, à Martýribus ejuſdem loci ob quaſdam Eccléſiæ quæſtiónes Legátus Romam miſſus, honoríficas ſuper nómine ſuó ad Eleútherum Epíſcopum perfert lítteras. Pòſteà jam Pothíno, propè nonagenário, ob Chriſtum martýrio coronáto, in locum ejus ſubſtitúitur. Scripſit quinque adversùs hæreſes libros; & contra Gentes volúmen breve; & de diſciplína áliud; & ad Marciánum fratrem, de Apoſtólica prædicatióne; & Librum variórum tractátuum; & ad Blaſtum, de Schíſmate; & ad Floríaum, de Monárchia, five quòd Deus non ſit cónditor malórum; & de Octonário egrégium Commentárium. Feruntur ejus & áliæ ad Victórem Epíſcopum Románum de quæſtióne Paſchæ Epíſtolæ, in quibus cómmonet eum non fácilè debére unitátem collégii ſcíndere. Síquidem Victor multos Aſiæ & Orientis Epíſcopos, qui à décima quarta luna cum Judǽis Paſcha celebrábant, damnandos credíderat. In qua ſenténtia ii qui diſcrepábant ab illis, Victóri non dedérunt manus. Flóruit máximè ſub Cómmodo príncipe, qui Marco Antoníno Veró in Impérium ſuccéſſerat.

Commem. Octavæ ad Laudes & Veſperas.

DIE XXVIII.

In Vigilia SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Simplex.

[*Etiamſi occurrat in Sabbato fit Officium de Feria cum commem. Octavæ S. Joannis ad Laudes.*]

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Vigilia SS. Petri & Pauli.

LECTIO II.

GAudium noſtrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet. Si hæc in Vigíliis uniuſcujúſque Sancti cogitáre debémus, quid faciémus in ſolemnitáte Sanctórum & ſummórum Apoſtolórum? Petrum & Paulum loquor. Sufficeret unſus feſtívitas ad infundendam exultatiónem univerſæ terræ: ſed ambórum juncta eſt ad cúmulum gaudiórum; ut quómodò in vita ſua dilexérunt ſe, ita & in morte non ſint ſeparáti. Quid illis poténtius dùm fuérunt in terris? quorum álteri traduntur claves cœlórum, álteri magiſtérium Géntium. Et qui nobis reliquérunt majóra exempla, quàm illi, qui in fame & ſiti, in frígore & nuditáte, & in ómnibus illis quæ Pau-

conceſſit ſua!
Quidquid ligábis, quidquid
 & ſolves ſolo,
Hoc & ligábit, ſolvet & po-
 lo Deus.
Tui probáto cordis af-
 fectu, ſuum
Paſtor ſuprémus crédidit
 tibi gregem:
Serva, tuére, paſce nos,
 Paſtor bone,
Illíus & nos, Petre, pars
 gregis ſumus.
Patri ſuprémo ſit ſupré-
 ma glória,
Tibíque laudes totus Orbis
 cóncinat,
Æterne Fili, ſplendor ætér-
 ni Patris;
Compar ſit almo laus decúſ-
 que Flámini.
Amen.

1. *Ant.* 4. d. Prætériens Jeſus ſecus mare Galilǽæ, vidit Simónem, & Andréam, mittentes rétia in mare; erant enim piſcatóres. *Marc.* 1. 16.

2. *Ant.* 2. d. Dixit eis Jeſus: Veníte poſt me, & fáciam vos fíeri piſcatóres hóminum: & prótinùs relíctis rétibus, ſecúti ſunt eum. *Ibid.* 17. *v.* 18.

3. *Ant.* 3. g. Aſcendens Jeſus in navim, quæ erat Simónis, rogávit eum à terra redúcere puſillùm. *Luc.* 5. 3.

4. *Ant.* 7. c. Petrus dixit ad Jeſum: Dómine, ſi tu es, jube me ad te veníre ſuper aquas. *Matth.* 14. 28.

5. *Ant.* 1. D. Deſcendens Petrus de navícula ambulábat ſuper aquam, ut veníret ad Jeſum. *Ibid.* *v.* 29.

6. *Ant.* 8. c. Simon dixit Jeſu: Per totam noctem laborantes, nihil cépimus: in verbo autem tuo laxábo rete. *Luc.* 5. 5.

7. *Ant.* 7. g. Prócidit Petrus ad génua Jeſu dicens: Exi à me, quia homo peccátor ſum. *Ibidem.* *v.* 8.

8. *Ant.* 5. a. Reſpondit Simon Petrus: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes *Joan.* 6. 69.

9. *Ant.* 6. f. Simon Petrus dixit Jeſu: Tu es Chriſtus, Fílius Dei vivi. *Matth.* 16. 16.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Pſ.* 63. 10.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Dixit Jeſus Petro: Beátus es Simon Bar-Jóna; quia * Caro & ſanguis non revelávit tibi, ſed Pater meus, qui in cœlis eſt. *Matth.* 16. 17. ℣. Eſt Deus in cœlo revélans myſtéria, qui revelávit tibi ſacramentum hoc, *Dan.* 2. *v.* 28. 30. * Caro.

Ex libro ſancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Cap. 1. 5.

Lectio II.

Simon Petrus fílius Joannis, provínciæ Galilǽæ è vico Bethſáïda, frater Andréæ Apóſtoli, & princeps Apoſtolórum; poſt Epiſcopátum Antiochénſis Eccle-

ſiæ, & prædicatiónem diſperſiónis eórum qui de circumciſióne credíderant, in Ponto, Galátia, Cappadócia, Aſia, & Bithýnia, ſecundo Cláudii Imperatóris anno, ad expugnandum Simónem magum, Romam pergit: ibíque annis viginti quinque Cáthedram ſacerdotálem ténuit uſque ad últimum Nerónis annum, id eſt décimum quartum, à quo & affixus cruci, martýrio coronátus eſt, cápite ad terram verſo & in ſublíme pédibus eleváris: ásſerens ſe indígnum, qui ſic crucifigerétur ut Dóminus ſuus. Scripſit duas Epíſtolas quæ Cathólicæ nominantur. Sepultus Romæ in Vaticáno juxta viam triumphálem, totíus Orbis veneratióne cólitur. Paulus Apóſtolus, qui antè Saulus, extra númerum duódecim Apoſtolórum de tribu Bénjamin óppido Judǽæ Giſchális fuit; quo à Románis capto, cum paréntibus ſuis Tarſum Cilíciæ commigrávit: à quibus ob ſtúdia Legis miſſus Jeroſólymam, à Gamaliéle viro doctíſſimo, cujus Lucas méminit, erudítus eſt. Cùm autem interfuiſſet neci Mártyris Stéphani, & acceptis à Pontífice templi Epíſtolis, ad perſequendos eos, qui Chriſto credíderant, Damaſcum pérgeret, revelatióne compulſus ad fidem, quæ in Actibus Apoſtolórum ſcríbitur, in vas electiónis de perſecutóre tranſlátus eſt, & juncto ſibi Bárnabâ, multis úrbibus peragrátis, revertenſque Jeroſólymam, à Petro, Jacóbo, & Joanne Géntium Apóſtolus ordinátur. Hic décimo quarto Nerónis anno, eódem die, quo Petrus, Romæ pro Chriſto cápite truncátus, ſepultúſque eſt in via Oſtienſi, anno poſt paſſiónem Dómini tricéſimo ſéptimo.

℟. Dixit Jeſus Petro: Tu es Petrus, & ſuper hanc Petram ædificábo Eccléſiam meam, * Et portæ ínferi non prævalébunt adversùs eam. *Matth.* 16. 18. ℣. Urbs fortitúdinis noſtræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus & antemurále. *Iſa.* 26. 1. * Et portæ.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

LECTIO II. *Cap.* 21. 15.

Eccleſia Chriſti Petro commendata.

IN illo témpore: Dixit Jeſus Simóni Petro: Simon Joannis, díligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine, tu ſcis, quia amo te. Dicit ei: Paſce agnos meos. Et réliqua.

Homília ſancti Euchérii Epíſcopi.

Inter ſermones Euſeb. Epiſc. Gall. 1. *in Vigilia S. Petri.*

INtérrogat Dóminus Petrum, an ſe díligat quem

ſemper & ubíque majórem amóris affectiónem erga ſe oſténdere vidébat. Simon, inquit, Joannis, díligis me plus his? Dicit: Etiam, Dómine, amo te; & tu ſcis quia amo te. Dicit ei: Paſce agnos meos. Non vult Dóminus ſuos agnos álii commíttere, niſi illi, qui eum díligit, quos ipſe tantùm diléxit, ut pro eis mori dignarétur. Et ideò priùs Eccléſiæ paſtórem intérrogat, an ſe díligat, & ſic póſteà paſcendos ei committit. Dicit ei íterum: Simon Joannis, díligis me? Ait illi: Etiam, Dómine, tu ſcis quia amo te. Dicit ei, Paſce agnos meos. Dicit ei tértiò: Simon Joannis, amas me? Tunc Petrus contriſtátus, & timens ſe habéri à Dómino ſuſpectum, quia dixit ei tértiò, Amas me; reſpondens dicit: Dómine, tu ómnia noſti, tu ſcis quia amo te. Dicit ei: Paſce oves meas. Priùs agnos, deinde oves commíſit ei: quia non ſolùm paſtórem, ſed paſtórum paſtórem eum conſtítuit. Paſcit ígitur Petrus agnos, paſcit & oves: paſcit fílios, paſcit & matres: regit & ſúbditos & Prælátos. Omnium ígitur Paſtor eſt, quia præter agnos & oves, in Eccléſia nihil.

℟. Simon Joannis, amas me? Dómine, tu ómnia noſti: tu ſcis quia amo te. Dixit ei Jeſus: * Paſce oves meas. *Joan.* 21. 17. ℣. Paſce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditátis tuæ. *Mich.* 7. 14. * Paſce. ℣. Glória Patri. * Paſce.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Sapiéntiam ipſórum narrent pópuli, ℟. Et laudem eórum núntiet eccléſia. *Eccli.* 44. 15.

1. *Ant.* 2. D. Cùm introiſſet Petrus Cæſaréam, óbvius venit ei Cornélius, & prócidens ad pedes ejus, adorávit. *Act* 10. 25.

2. *Ant.* 7. d. Petrus elevávit eum, dicens: Surge, & ego ipſe homo ſum. *Ibid.* *v.* 26.

3. *Ant.* 8. g. Apériens Petrus os ſuum dixit: In veritáte cómperi, quia non eſt perſonárum acceptor Deus. *Ibid.* *v.* 34.

4. *Ant.* 1. d. Adhuc loquente Petro, cécidit Spíritus ſanctus ſuper omnes qui audiébant verbum. *Ibid.* *v.* 44.

5. *Ant.* 3. a. Cùm aſcendiſſet Petrus Jeroſólymam, exponébat illis órdinem: & glorificavérunt Deum, dicentes: Ergo & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam. *Luc.* 11. *v.* 2. 4. 18.

Capitulum. *Act.* 15. 7.

Cum magna conquiſítio fíeret, ſurgens Petrus dixit ad eos: Viri, fratres, vos ſcitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii,

& crédere. Et qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum ſanctum, ſicut & nobis.

Hymnus.

O Quam profundæ ſunt viæ, Deus, tuæ!
Qui permanentem præparans Eccléſiam,
Non præpotentes éligis, non príncipes,
Gerant in illa qui tuas per te vices.
Piſces trahendi cujus ars priùs fuit,
Petrus vocátur, qui viros deinceps trahat;
Sic ſtulta mundi quæ videntur ádvocas,
Qui dignitátis non es acceptor, Deus.
Patri ſuprémo ſit ſupréma glória,
Tibíque laudes totus Orbis cóncinat,
Æterne Fili, ſplendor æterni Patris;
Compar ſit almo laus decúſque Flámini.
Amen.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui Deus, ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138. 17.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. a. Reſurréxit Chriſtus tértiâ die ſecundùm Scriptúras, & viſus eſt Cephæ, noviſſimè autem ómnium viſus eſt & mihi. 1. *Cor.* 15. *v.* 4. 5. 8.

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli martýrio conſecraſti; da Eccléſiæ tuæ eórum in ómnibus ſequi præceptum per quos religiónis ſumpſit exórdium; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Cùm introiſſet.

CANON.

Ex ſancto Leóne.

Serm. 1. *in nativitate Apoſt.*

ISti ſunt viri per quos tibi Evangélium Chriſti, Roma, reſplénduit, ut per ſacram beáti Petri Sedem caput Orbis effecta látiùs præſidéres Religióne divínâ, quàm dominatióne terrénâ. Quàmvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terrâ maríſque protúleris, minus eſt, quod tibi béllicus labor ſúbdidit, quàm quod pax Chriſtiána ſubjécit.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Petrus.

Capitulum. 2. *Cor.* 4. 5.

NOn noſmetipſos prædicámus, ſed Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum; nos autem ſervos veſtros per Jeſum.

℟. *br.* Invocábant Dóminum, * Et ipſe exaudiébat eos. *Repetitur* Invocábant. ℣. In columna nubis loquebátur ad eos. * Et ipſe. ℣ Glória. *Repet.* Invocábant.

℣. Cuſtodiébant teſtimónia ejus, ℟. Et præceptum quod dedit illis. *Pſal.* 98. 7.

AD SEXTAM.

Ant. 8. g. Apériens.

Capitulum. 2. *Pet.* 1. 16.

NOn doctas fábulas ſecúti, notam fécimus vobis Dómini noſtri Jeſu Chriſti virtútem & præſéntiam: ſed ſpeculatóres facti illíus magnitúdinis.

℟. *br.* Póſuit in eis * Verba ſignórum ſuórum. *Repet.* Póſuit. ℣. Et prodigiórum in terra. *Pſal.* 104. 27. * Verba. ℣. Glória. *Repet.* Póſuit.

℣. Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos, ℟. Et tímuit omnis homo. *Pſ.* 63. 9.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Cùm aſcendiſſet.

Capitulum. 1. *Cor.* 4. *v.* 9. 10.

DEus nos Apóſtolos noviſſimos oſtendit, tanquam morti deſtinátos: quia ſpectáculum facti ſumus mundo & ángelis & homínibus.

℟. *br.* Annuntiavérunt cœli * Juſtítiam ejus. *Repet.* Annuntiavérunt. ℣. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Pſal.* 96. 6. * Juſtítiam. ℣. Glória. *Repet.* Annuntiavérunt.

℣. Non ſunt loquélæ neque ſermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Pſal.* 18. 4.

AD VESPERAS.

Antiph. Cùm introiſſet, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 2. *Pet.* 3. *v.* 14. 15.

SAtágite immaculáti, & invioláti Dómino inveníri in pace. Et Dómini noſtri longanimitátem, ſalútem arbitrémini: ſicut & chariſſimus frater noſter Paulus ſecúndum datam ſibi ſapiéntiam ſcripſit vobis.

℟. In omnem terram exívit ſonus eórum, * Et in fines orbis terræ verba eórum. *Pſ.* 18. 5. ℣. Illi profecti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte. *Marc.* 16. 20. * Et in fines. ℣. Glória. * Et in fines.

Hymnus Petre, qui primi, *ut in primis Veſperis.*

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Pſ.* 63. 10.

Ad Magnificat, *Ant.* 8. g. Quæcunque alligavéritis ſuper terram, erunt ligáta & in cœlo, & quæcunque ſolvéritis ſuper terram, erunt ſolúta & in cœlo. *Matth.* 18. 18.

Oratio Deus, qui hodiernam, *ut ſuprà ad Laudes.*

DIE XXX.

IN COMMEMORATIONE S. PAULI APOSTOLI.

Duplex Majus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Apóſtolum confeſſiónis noſtræ Jeſum * Veníte, adorémus. *Heb.* 3. 1.

Pſ. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Guill. Epiſc. Sant.

SAT, Paule, ſat terris datum:
Poſt multa te certámina,
Curſu peracto débita
Coróna jam cœlo manet.

QUOT tu mari perículis,
Terráque jactátus malis!
Quot ſaxa, virgæ, cómpedes,
Quot damna, curæ, fúnera!

NUNC ille confíxum ſuæ
Qui te cruci dudum tenet,
Te Chriſtus ad vitam vocat;
Tibíque jam lucrum mori.

SED charitátis víſcera
Strictis coarctant néxibus,
Chriſtóque quos tu párturis
Patrem repoſcunt fílii.

VERBUM, parátus jam tibi
Finis labóris árdui,
Mercéſque: biſſénos thronus
Te poſcit inter júdices.

UNI ſit & trino Deo.
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

1. *Ant.* 8. c. Quidam vir Lyſtris infirmus pédibus ſedébat, qui nunquam ambuláverat; hic audívit Paulum loquentem. *Act.* 14. *v.* 7. 8.

2. *Ant.* 2. d. Videns Paulus quia fidem habéret, dixit magnâ voce: Surge ſuper pedes tuos rectus: & exilívit, & ambulábat. *Ibid. v.* 8. 9.

3. *Ant.* 5. a. Turbæ cùm vidiſſent quod fécerat Paulus, levavérunt vocem ſuam, dicentes: Dii ſímiles facti homínibus, deſcendérunt ad nos. *Ib. v.* 10.

4. *Ant.* 6. f. Timótheum vóluit Paulus ſecum proficiſci; & aſſúmens circumcídit eum. *Act.* 16. 3.

5. *Ant.* 1. a. Médiâ nocte Paulus & Silas orantes laudábant Deum; & audiébant eos, qui in cuſtódia erant. *Ibid. v.* 25.

6. *Ant.* 3. a. Secundùm conſuetúdinem Paulus introívit ad Judǽos, & per ſábbata tria diſſerébat eis de Scriptúris. *Act.* 17. 2.

7. *Ant.* 4. *irreg.* a. Inſtábat verbo Paulus, teſtíficans Judǽis eſſe Chriſtum Jeſum. *Act.* 18. 5.

8. *Ant.* 7. C. Dixit Dóminus nocte per viſiónem Paulo: Noli timére, ſed lóquere, & ne táceas. *Ibid. v.* 9.

9. *Ant.* 8. g. Paulus cùm adhuc ſuſtinuiſſet dies multos, frátribus valefáciens, navigávit in Sýriam. *Ibid. v.* 18.

℣. Pes meus ſtetit in directo: ℟. In eccléſiis benedícam te, Dómine. *Pſ.* 25. 12.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Pόſitus ſum ego prædicátor, & Apóſtolus, &

magiſter Géntium, * Ob quam cauſam pátior, ſed non confundor. Scio enim cui crédidi. 2. *Tim.* 1. *v.* 11. 12. ℣. Ipſe. Deus meus, & Salvátor meus; in Deo glória mea & ſpes mea. *Pſ.* 61. *v.* 7. 8.* Ob quam.

De Sermóne ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 4. in cap. 2. Epiſt. 2. ad Timotheum.

LECTIO II.

PAulus Cilix erat, péllium ſutor, inops, imperítus externæ ſapiéntiæ: homo ſæpe cum fame luctátus, & cui veſtítus neceſſárius ſæpe déerat. Neque hoc solùm, ſed in vínculis quoque cum latrónibus & homicídis, Neróne jubente, cædebátur tanquam maléficus. Quis ígitur illúſtrior, quis glorióſior, qui caténam circumferébat, vinctúſque trahebátur ex cárcere, an qui ſuperabátur in púrpura? qui contemnebátur ímperans, an qui juſſus nihil curábat jubentis impérium? qui ſolus cùm eſſet, vicit, an qui innúmero vallátus exércitu, victus eſt? Cujus, inquam, ſortem quíſpiam cúpiat magìs, Nerónis an Pauli? Illíus nempe neque ſepulchrum cuíquam notum: at contrà, hic régibus ómnibus ſplendídior, régia in urbe in qua vicit cónditus eſt. Hic per ora ómnium ubíque celebrátur, coronatúſque prædicátur; ille contrà maledictis laceſsítur innúmeris. Quis mihi dabit circumfundi córpori Pauli, affígi ſepulchro, vidére púlverem córporis illíus, quæ adhuc in Chriſto déerant, adimplentis, ſtígmata illíus geſtantis, prædicatiónem Evangélii ubíque ſeminantis? Púlverem, inquam, oris illíus per quod magnália & ineffabília Chriſtus locútus eſt, & admiranda illa orácula Orbi prótulit Spíritus ſanctus? Quid enim os illud ſanctum non effécit? Dæmones éxpulit; peccáta abſolvit: tyrannos compéſcuit; philoſophórum linguas obſerávit; Orbem Deo addúxit; bárbaros philoſophári perſuáſit; ómnia coaptávit quæ in terra; & quæ in cœlis, ad quem vóluit modum, diſpóſuit. Non ſolùm autem auris, ſed & cordis illíus púlverem vidére vellem. Cor iſtud ádeò fuit latum, ut in ſe ſuſcéperit & íntegras urbes, & pópulos, & Gentes: cor cœlis ſublímius, Orbe látius, rádiis ſoláribus ſplendídius, igne fervéntius, adamante ſolídius. Cor Pauli, cor erat Chriſti, & tábula Spíritûs ſancti, atque grátiæ volúmen. Quid opus eſt síngula recenſére? Vellem vidére ſepulchrum quo recóndita ſunt arma illa juſtítiæ, arma lucis, membra in quibus vivébat Chriſtus; quæ templum fuérunt Spíritûs ſancti. Hoc corpus

Romam munit, & cum iſto corpus étiam Petri.

℟. Spíritus ſanctus mihi proteſtátur, dicens: Quia víncula, & tribulatiónes Jeroſólimis me manent: ſed * Nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me. *Act.* 20. *v.* 23. 24. ℣. Eligens mori pótius quàm ſúbditus fieri peccatóribus. 2. *Machab.* 14. 42. * Nihil horum.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio III. *Cap.* 10. 16.

Manſuetudo & prudentia diſcipulorum.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum. Eſtóte ergo prudentes ſicut ſerpentes, & símplices ſicut columbæ. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 34. *in Cap.* 10. *Matt.*

SIc dícere vidétur: Nolite turbári, ſi cùm vos inter lupos mitto, tanquam oves & columbas eſſe júbeo: nam etſi poſſum contrárium quoque præſtáre, & non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tanquam oves ſubjecti ſitis, ſed effícere ut leónibus terribilióres evadátis; tamen ſic éxpedit fieri: hoc & vos quoque illuſtrióres fáciet, & meam declarábit virtútem. Sic enim póſteà dixit Paulo: [Súfficit tibi grátia mea; nam virtus in infirmitáte perfícitur.] Ipſe ígitur vos manſuétudine oves effeci. Cùm enim ait; [Ego mitto vos ſicut oves,] illud occultè innuit: Ne ígitur ánimo dejiciámini; certè enim ſcio, hâc potiſſimùm manſuetúdine ubíque invíctos vos eſſe futúros. [Non enim vos eſtis qui loquímini, ſed Spíritus Patris veſtri qui lóquitur in vobis.] Habébant reges in médio ſui duódecim hómines idiótas, quos vínculis, flagellis, carcéribus, ut ſiléрent comminabantur: ſed ſicut rádii ſoláres vinciri néqueunt, ſic lingua eórum ligári non póterat. Quod ita fiébat, quia non ipſi erant qui loquebantur, ſed virtus Spíritûs ſancti. Quâ virtúte Paulus Agrippæ miniſtros, ipſum quoque Nerónem ómnium hóminum flagitioſſiſſimum fácilè ſuperávit. [Dóminus enim mihi áſtitit (ait) & confortávit me, & éruit me de ore leónis.]

℟. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi: in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ, quam * Reddet mihi † Dóminus juſtus Judex. 2. *Tim.* 4. *v.* 7. 8. ℣. Retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam: & ſecundùm puritátem mánuum meárum.

℟. Pſ. 17. 25. * Reddet. ℣. Glória. † Dóminus.
Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Juſtus es, Dómine, ℟. Et rectum judícium tuum. *Pſ.* 118. 137.

1. *Ant.* 1. a. Signa Apoſtolátûs mei facta ſunt ſuper vos in omni patiéntia, in ſignis, & prodígiis, & virtútibus. 2. *Cor.* 12. 12.

2. *Ant.* 7. c. Dóminus mihi áſtitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur, & aúdiant omnes Gentes. 2. *Tim.* 4. 17.

3. *Ant.* 2. d. Ego ſum mínimus Apoſtolórum: grátiâ autem Dei ſum id quod ſum, & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15. *v.* 9. 10.

4. *Ant.* 3. A. Abundántiùs ómnibus laborávi: non ego autem, ſed grátia Dei mecum. *Ibid. v.* 10.

5. *Ant.* 4. e. Ego libentíſſimè impendam, & ſuperimpendar ipſe pro animábus veſtris. 2. *Cor.* 12. 15.

Capitulum. Rom. 15. 18.

NOn aúdeo áliquid loqui eórum, quæ per me non éfficit Chriſtus in obediéntiam Géntium, verbo & factis; in virtúte ſignórum & prodigiórum, in virtúte Spíritûs ſancti.

Hymnus. Sant. Vict.

PAULO paupéries, ſpléndida cópia;
Ingens mœror erat lætitiæ ſeges;
Carcer, naufrágium, crebráque vérbera,
Altæ fémina glóriæ.

MORS deſidérium, mors fuit & lucrum;
Terris hunc rétinet ſola neceſſitas
Fratrum. ſolus amor, pro quibus óbviam
Se totum vovet hóſtiam.

TANDEM Roma virum vidit, inánium
Cultrix Roma deûm: Cæſaris in domum
Infert ille fidem: ſæva nec álligant
Verbum víncula líberum.

MUNDO conſpícuum ceu jubar émicat,
Spargens æthéreum, quà gráditur, diem:
Humánis óculis qui ſemel óccidit,
Æterno rútilat die.

LAUS ſit ſumma Patri, ſummáque Fílio,
Par ſit ſancte tibi laus quoque Spíritus:
Da Paulum, per iter quod docet árduum,
Nobis, quà líceat, ſequi.
Amen.

℣. Si conſiſtant adversùm me caſtra, non timébit cor meum, ℟. Si exurgat adversùm me prælium, in hoc ego ſperábo. *Pſ.* 26. 3.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. f. Mihi vívere Chriſtus eſt, & mori lucrum, vívere in carne, hic mihi fructus óperis

eſt, diſſolvi & eſſe cum Chriſto, multò magìs mélius. *Philip.* 1. ℣. 21. 22. 23.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóſtoli prædicatióne docuiſti; da quǽſumus, ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia ſentiámus. Per Dóminum.

Commemoratio ſancti Petri Apoſtoli.

Ant. Simon ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua: & tu aliquando converſus confirma fratres tuos. *Luc.* 22. 32.

℣. In Petra exaltávit me,

℟. Et nunc exaltávit caput meum. *Pſ.* 26. 6.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóſtolo tuo, collátis clávibus regni cœleſtis, ánimas ligandi atque ſolvendi Pontifícium tradidiſti; concéde, ut interceſſiónis ejus auxílio, à peccatórum noſtrórum néxibus liberémur; Qui vivis & regnas.

Commem. Octavæ ſancti Joannis.

Ant. Hic eſt de quo ſcriptum eſt: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. *Matth.* 11. 10.

℣. Præveniſti eum, Dómine; ℟. In benedictiónibus dulcédinis. *Pſ.* 20. 4.

Oratio.

Deus, qui præſentem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis Baptiſtæ Nativitáte feciſti; da pópulis tuis ſpirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam ſalútis æternæ. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Signa.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Dóminus.

Capitulum. 1. *Corinth.* 2. 4.

Sermo meus & prædicátio mea, non in perſuaſibílibus humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in oſtenſióne ſpíritûs & virtútis.

℟. *br. ut in Communi Apoſtolorum; & ſic in ceteris Horis.*

AD SEXTAM.

Ant. 2. d. Ego ſum.

Capitulum. Philip. 4. 12.

Scio & humiliári, ſcio & abundáre, (ubíque & in ómnibus inſtitútus ſum) & ſatiári, & eſuríre, & abundáre, & penúriam pati. Omnia poſſum in eo, qui me confortat.

AD NONAM.

Ant. 4. e. Ego libentíſſimè.

Capitulum. Act. 20. ℣. 18. 19. 20.

Vos ſcitis, à prima die quâ ingreſſus ſum, quáliter vobiſcum per omne tempus fúerim, ſérviens Dómino cum omni humilitáte, & láchrymis, & ten-

tatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis, & docérem vos públicè.

ADVESPERAS.

Ant. Signa, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Act. 28. *v.* 30. 31.

PAulus ſuſcipiébat omnes, qui ingrediebantur ad eum, prædicans regnum Dei, & docens quæ ſunt de Dómino Jeſu Chriſto cum omni fidúcia.

Hymnus Guill. Epiſ. Sant.

SUDORE ſat tuo fides
Crucíſque crevit glória,
Multóque per te fénore
Impléta Chriſti páſſio.

PER ſacra ſeſe jam tuæ
Impreſſa carni ſtígmata,
Suóque totum Spíritu,
In te Magiſter éxprimit.

SIC Paule non vivis; loquens
Sed ipſe Chriſtus in tuo
Agénſque vivit péctore:
Sat ergo, ſat terris datum.

AUDITA quondam tértio
Arcána cœlo, nunc tibi
Fruenda ſe pleno palàm
De fonte produnt lúminis.

HINC lacte verbi nos tui
Cibóque faxis créſcere;
Chriſtúmque tritos quà doces
Præíſque, per calles ſequi.

UNI ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam, ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. C. Paulus dixit: Quid fácitis flentes, & affligentes cor meum? Ego enim non ſolùm alligári, ſed & mori parátus ſum propter nomen Dómini Jeſu. *Act.* 21. 13.

Commemoratio Octavæ Nativitatis, & Decollationis S. Joannis Baptiſtæ.

Ant. Póſuit os meum quaſi gládium acútum: in umbra manûs ſuæ protéxit me, & póſuit me ſicut ſagittam electam. *Iſa.* 49. 2.

℣. Loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum, ℟. Et non confundébar. *Pſ.* 118. 46.

Oratio ut infrà ad Laudes.

Commemoratio Octavæ S. Petri.

Ant. Quæcunque. ℣. Annuntiavérunt, *ut in Communi. Oratio* Deus, qui beáto Petro, *pag.* 431.

FESTA JULII.

DIE I.

Octava Nativitatis
S. JOANNIS BAPTISTÆ,
ET IPSIUS DECOLLATIO.

Duplex minus.

Si hoc feſtum incidat in Dominicam, fit commem. Octavæ Nativitatis ſancti Joannis ad Laudes & Veſperas pri-

lnt. ℣. *& Orationem Diei; transfertur feſtum Decolationis in primam diem non peditam.*

D OFFICIUM
NOCTURNUM.

Invit. Qui dat voci ſuæ ocem virtútis * Veníte, dorémus Dóminum. *Pſal.* 7. 34.

Pſal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sant. Vict.

OMNIBUS manat cruor
ecce venis;
[inc ſitim longam ſátia,
Tyranne,
t cibos inter paterâſque
puro
Sánguine liba.

UT caput vidit dápibus
parátis
'riſte fumanti fluitáre tabo;
læſit impaſtis, fremuítque
menſis
Fúneris autor.

HORRUIT cœlum, tremuére turbæ,
pſa ſe damnat féritas Tyranni;
ola ſaltátrix ovat, inſolentis
Cónſcia facti.

NON tamen frontis grávitas ſerénæ
Ceſſit immíti violáta ferro:
)ura miteſcit plácido ſub
ore
Mortis imágo.

SIC ſuo rursùm Deus
hunc præíre
Vúntium Chriſto jubet, inferíſque
'erre præcónem nova liberandi
Gáudia mundi.

NOSTRA te ſummum célebrent Parentem
Ora, te ſummo génitum
Parente;
Par ſit ambórum tibi laus
per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

1. *Ant.* 1. D. Interrogábant Joánnem turbæ, dicentes: Quid faciémus? Dicébat illis: Qui habet duas túnicas, det non habenti. *Luc.* 3. *v.* 10. 11.

2. *Ant.* 6. f. Dixit ad Publicános: Nihil ámpliùs quàm quod vobis conſtitútum eſt, faciátis. *Ibid. v.* 13.

3. *Ant.* 4. *irr.* d. Ait milítibus: Néminem concutiátis, neque calúmniam faciátis, & contenti eſtóte ſtipéndiis veſtris. *Ibid. v.* 14.

℣. Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere, ℟. Et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu. *Pſal.* 74. 5.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Miſit Heródes, & decollávit Joánnem in cárcere, & * Allátum eſt caput ejus in diſco, & datum eſt puellæ, & áttulit matri ſuæ. *Matth.* 14. 10. ℣. Condemnat juſtus mórtuus vivos ímpios. *Sap.* 4. 16. * Allátum eſt.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi, de Virgínibus.

Lib. 3. *cap.* 6. §. 26. 29.

LECTIO II.

QUóniam Joánnis præníntii Chriſti non

ſtrictim prætereunda eſt recordátio, intereſt ut, quis, & à quibus, & quam ob cauſam, quómodò & quo témpore ſit occíſus, advértere debeámus. Ab adúlteris juſtus occíditur, & à reis in júdicem capitális ſcéleris pœna convértitur. Deínde prǽmium ſaltatrícis, mors eſt Prophétæ. Poſtrémò (quod étiam omnes bárbari horrére conſuevérunt) inter épulas atque convívia conſummandæ crudelitátis profertur edíctum: & à convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium ferális flagítii circumfertur obſéquium. Quanta in uno facínore ſunt crímina. Quis non, cùm è convívio ad cárcerem curſári vidéret, putáret Prophétam juſſum eſſe dimitti? Quis, inquam, cùm audiſſet natálem eſſe Heródis, ſolemne convívium, puellæ optiónem eligendi quod vellet, datam, miſſum ad Joánnem ob ſolutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? Quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam Prophéta convivali témpore, convivali præcepto, quo non cúperet vel abſolvi: perímitur gládio, caput ejus affertur in diſco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo inſatiáta épulis féritas veſcerétur.

℟. Heródes dúxerat Herodíadem. Dicébat Joánnes Heródi: * Non licet tibi habére uxórem fratris tui. *Marc.* 6. *v.* 17. 18. ℣. Ne ſequáris in fortitúdine tua concupiſcéntiam cordis tui; Deus enim vindicans vindicábit. *Eccli.* 5. *v.* 2. 3. * Non licet.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

LECTIO III. *Cap.* 6. 17.

Joannes Decollatus.

IN illo témpore; Heródes miſit, ac ténuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris ſui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 307. *in Decoll. S. Joan. Baptiſtæ.*

CUm ſanctum Evangélium legerétur, crudéle ſpectáculum ante óculos noſtros conſtitútum eſt: caput ſancti Joánnis in diſco ferális miſſum crudelitátis propter ódium veritátis. Puella ſaltat, & ſævit mater; & inter delícias & laſcívias conviváutium témerè jurátur, & ímpiè, quod jurátur, implétur. Dicébat regi: (Non licet tibi habére uxórem fratris tui.) Vincébat enim regem libído: tenébat apud ſe prohíbitam uxórem fratris ſui, ſed eum tamen ſic libébat, ut non ſæviret. Honorábat eum à quo verum audiébat; ſed

múlier deteſtábilis ódium concipiébat quod aliquando dato témpore páreret. Quando parturiébat, péperit fíliam, fíliam ſaltantem. Et rex ille qui ſanctum virum habébat Joánnem, qui eum propter Dóminum timébat, etſi ei non obediébat, poſteáquam ab illo petítum eſt caput Joánnis in diſco, contriſtátus eſt: ſed propter juratiónem, & propter conrecumbentes, miſit ſpiculatórem, & implévit quod jurávit. O ſi Deus timeátur! O ſi perjúri expaveſcant! lingua frenátur, véritas tenétur, jurátio tóllitur.

℟. Miſſo Heródes ſpiculatóre, * Decollávit Joánnem in cárcere; † Quo audíto diſcípuli ejus venérunt, & tulérunt corpus ejus: *Marc.* 6. *v.* 27. 29. ℣. Nequáquam ut mori ſolent ignávi, mórtuus eſt, ſed ſicut ſolent cádere córam fíliis iniquitátis. 2. *Reg.* 3. *v.* 33. 34. * Decollávit. ℣. Glória. † Quo audíto. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Quæſiérunt ánimam meam, Deus, ℟. Et non propoſuérunt te in conſpectu ſuo. *Pſ.* 85. 14.

1. *Ant.* 5. a. Die natális Heródis ſaltávit fília Herodíadis in médio & plácuit Heródi; unde cum juramento pollícitus eſt ei dare quodcunque poſtulaſſet ab eo. *Matth.* 14. 7.

2. *Ant.* 1. a. Illa præmónita à matre ſua: Da mihi, inquit, hic in diſco caput Joánnis Baptiſtæ. *Ibid. v.* 8.

3. *Ant.* 2. d. Contriſtátus eſt rex: propter jusjurandum, & propter ſimul diſcumbentes, nóluit eam contriſtáre. *Marc.* 6. 26.

4. *Ant.* 6. f. Præcépit Heródes afferri caput Joánnis in diſco, & dedit illud puellæ, & puella dedit matri ſuæ. *Ibid. v.* 27. 28.

5. *Ant.* 4. a. Accedentes diſcípuli ejus, tulérunt corpus ejus, & ſepeliérunt. *Matth. v.* 14. 12.

Capitulum. Eccli. 49. 9.

Malè tractavérunt illum, qui à ventre matris conſecrátus eſt Prophéta evértere, & erúere, & pérdere, & íterum ædificáre, & renováre.

Hymnus. Santol. Vict.

Ecce ſaltantis prétium puellæ,
Fertur in diſco caput amputátum:
Hæc cruentátis nova proferuntur
Fércula menſis.

Quæ rudes ſilvis pópulos docébat,
Quæ Deum totâ reſonábat aulâ,
Illa Vox, crudo reſecáta ferro,
Muta ſilébit.

Occidit Vates, & adhuc timétur;

Vox ſilet Verbi, cruor ille clamat :
Sancta fraterni temeráta carpit
Fœdera lecti.

NUBE ſub denſa jubar involútum
Vénerat cæcis aperíre ſeclis ;
Sole matúro, velut umbra, ceſſit
Lúcifer Orbe.

NOSTRA te ſummum célebrent Parentem
Ora, te ſummo Génitum Parente ;
Par ſit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Deféctio ténuit me : ℟. Pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam. *Pſ.* 118. 53.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. 8. Venientes diſcípuli Joánnis nuntiavérunt Jeſu. Quod cùm audiſſet Jeſus, ſeceſſit inde in navícula in locum deſertum ſeorsùm. *Matth.* 14. 13.

Oratio.

SAncti Joánnis Baptiſtæ Præcurſóris & Mártyris tui, quæſumus, Dómine, veneranda feſtívitas ſalutáris auxílii nobis præſtet effectum : Qui vivis.

Comm. Octavæ SS. Apoſt. Petri & Pauli.

Ant. Reſurréxit Chriſtus tértiâ die ſecundùm Scriptúras : & viſus eſt Cephæ, noviſſimè autem ómnium viſus eſt & mihi. 1. *Cor.* 15. *v.* 4. 5. 8.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138. 17.

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli martyrio conſecraſti ; da Eccléſiæ tuæ eórum in ómnibus ſequi præceptum ; per quos religiónis ſumpſit exórdium ; Per Dóminum.

AD HORAS.

Antiphonæ & Oratio de Laudibus. Capit. & ℟. br. ut in Nativitate S. Joánnis Baptiſtæ, pag. 416.

Veſperæ de ſequenti Feſto.

(*Si contingat transferri Feſtum Decollationis S. Joannis,*

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Ezech. 33. 7.

FIli hóminis, ſpeculatórem dedi te dómui Iſraël ; aúdiens ergo ex ore meo ſermónem, annuntiábis eis ex me.

Hymnus, ut in Laudibus

℣. Loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu Regum : ℟. Et non confundébar. *Pſ.* 118. 46.

Ad Magníficat, *Ant.* Inter natos, *pag.* 437. *Oratio, ut ſuprà in Laudibus.*

Commemoratio octavæ SS. Apoſtolorum.)

DIE II.

VISITATIO

B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex majus.

(In Metropolit. Triplex ſecundæ Claſſis.)

Omnia de Officio beatæ Mariæ in Sabbato, exceptis quæ ſequuntur.

IN PRIMIS VESPERIS.

Capitulum. Iſa. 45. 15.

TAntùm in te eſt Deus, & non eſt abſque te Deus. Vere tu es Deus abſcónditus, Deus Iſraël Salvátor.

℟. Habitávit arca in domo Obédedom tribus ménſibus, * Et benedíxit Dóminus omnem domum ejus propter arcam Dei. 2. *Reg.* 6. 11. ℣. Manſit María cum Elíſabeth quaſi ménſibus tribus. *Luc.* 1. 56. * Et benedíxit. ℣. Glória. * Et benedíxit.

Hymnus. Santol. Vict.

QUò ſanctus ardor te rapit,
O Virgo, princeps vírginum?
Quò tendis, & cito gradu
Conſcendis alta móntium?
URGET ſacer te Spíritus
Toto replétam Númine:
Te vis amóris éxcitat:
Tibíque vires ſúppetit.
TIBI propinquam ſánguine
Matrem puella víſitas
Conceſſa quæ divínitus
Gratáris alvi múnera.

O quánta matrum gáudia!
Luctante natúrâ gravem,
Anum ſtupes, dum Vírginem
Plenam Deo te prædicat.
ABSCÓNDITUM ſub íntimo,
Ceu nube, portábas ſinu
Solem, ſuo qui prótinus
Luſtrábit Orbem lúmine.
MUNDI redemptor qui venis,
Jeſu, tibi laus máxima,
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Viſitaſti terram, Dómine, ℟. Et inebriaſti eam. *Pſ.* 64. 10.

Ad Magníficat, *Antiph.* 7. C. Elíſabeth cognáta tua, & ipſa concépit fílium in ſenectúte ſua: & hic menſis ſextus eſt illi. *Luc.* 1. 36.

Oratio Adeſto, *ut infrà ad Laudes.*

Commem. Octavæ & Decollationis S. Joannis Baptiſtæ.

Ant. Inter natos mulíerum non ſurréxit major Joánne Baptiſtâ. *Matth.* 11. 11.

℣. Loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu Regum: ℟. Et non confundébar. *Pſ.* 118. 46.

Oratio.

SAncti Joánnis Baptiſtæ Præcurſóris & Mártyris tui, quæſumus, Dómine, veneranda feſtívitas ſalutáris auxílii nobis præſtet effectum: Qui vivis.

Commem. Oct. SS. Apoſt. Petri & Pauli (extra Metropolim.)

Ant. Quæcunque alligavéritis ſuper terram, erunt ligáta & in cœlo: & quæcunque ſolvéritis ſuper terram, erunt ſolúta & in cœlo. *Matth.* 18. 18.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Pſ.* 63. 10.

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli martyrio conſecraſti; da Eccléſiæ tuæ eórum in ómnibus ſequi præceptum, per quos religiónis ſumpſit exórdium. Per Dóminum.

Ad Completorium, ut in Officio B. Mariæ in Sabbato, & ſic cras.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Hymnus. Sant. Vict.

AD fœtæ verba Vírginis,
Intùs movente Spíritu,
In matris alvo cónditus
Infans Joánnes géſtiit.

AGNOSCIT infantem Deum,
Quem novit, ardet pródere;
Infans Prophéta, quâ poteſt,
Adeſſe Chriſtum núntiat.

HIC jam redemptóris vices,
Præcónis ille ſúſtinet:
Non alvus obſtat quin ſuum
Utérque munus ímpleat.

FELIX puer, felix parens;
Felix Sacerdótis domus,
Quæ per parentem Vírginem
Chriſto potítur hóſpite.

* MUNDI redemptor qui venis,
Jeſu, tibi laus máxima,
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

* *Hæc Doxologia dicitur etiam ad Horas.*

Super novem Pſalmos Feriales dicuntur novem Antiphonæ de Officio B. Mariæ in Sabbato.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. *Pſ.* 97. 3.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Exultávit Spíritus meus in Deo ſalutári meo: * Quia reſpéxit humilitátem ancíllæ ſuæ. *Luc.* 1. 47. ℣. Plácuit ei, & invénit grátiam in conſpectu illíus. *Eſther.* 2. 9. * Quia.

Sermo ſancti Bernardi Abbatis.

De 12. prærog. B. M. V.

LECTIO II.

SI Maríam dilígitis, ſi conténditis ei placére, æmulámini modéſtiam ejus: nihil enim tam idóneum hómini, nihil tam cóngruum Chriſtiáno. Audíerat: quod ex te naſcétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei; & nihil áliud quàm ancillam ejus ſe eſſe reſpon-

dit. Inde ventum eſt ad Elízabeth, & contínuò Vírginis glória ſinguláris eídem per Spíritum revelátur. Dénique & mirabátur perſónam venientis, dicens: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini ad me? Commendábat & vocem ſalutantis, adjíciens: Ut facta eſt vox ſalutatiónis tuæ in aúribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo; & beatificábat fidem credentis: Beáta, ínquiens, quæ credidiſti, quóniam perficientur in te, quæ dicta ſunt tibi à Dómino. Magna quidem præcónia; ſed & devóta humílitas nihil ſibi paſſa retinére, in eum magìs univérſa refúdit, cujus in ſe benefícia laudabantur. Tu, ínquit, magníficas Matrem Dómini, ſed, (Magníficat ánima mea Dóminum,) in voce mea fílium pérhibes exultaſſe in gáudio, ſed, (Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo;) & ipſe quoque tanquàm amícus ſponſi gáudio gaudet ad vocem ſponſi. Beátam eſſe dicis, quæ credidiſſet, ſed credulitátis & beatitúdinis cauſa reſpectus eſt ſupernæ pietátis, ut ex hoc magìs beátam me dicant omnes generatiónes; quia ancillam húmilem & exíguam reſpéxit Deus.

℟. Benedictus Dóminus, qui creávit cœlum & terram,. * Quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. *Judith* 13. *v.* 24. 25. ℣. Exclamávit Elízabeth voce magnâ, & dixit: Benedicta tu inter mulíeres. *Luc.* 1. 42. * Quia hódiè.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 1. 39.

Salutatio Mariæ & Elizabeth.

EXurgens María in diébus illis, ábiit in montána cum feſtinatióne, in civitátem Juda; & intrávit in domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Luc. lib. 2. §. 22.

VEnit propinqua ad próximam, júnior ad ſeniórem: nec ſolùm venit, ſed étiam prior ſalutávit; decet enim ut quantò caſtior virgo, tantò humílior ſit. Nóverit honórem deferre ſenióribus. Sit magiſtra humilitátis, in qua eſt proféſſio caſtitátis. Eſt & cauſa pietátis, eſt étiam norma doctrínæ. Contuendum eſt enim quia ſupérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: María ad Elízabeth, Chriſtus ad Joánnem. Dénique étiam póſteà, ut ſanctificáret baptíſmum Joánnis, Dóminus venit ad baptíſmum. Citò

quoque adventûs Maríæ, & præſéntiæ Domínicæ beneſícia declarantur. Vocem prior Eliſabeth audívit, ſed Joánnes prior grátiam ſenſit: illa natúræ órdine audívit, iſte exultávit ratióne myſtérii: illa Maríæ, iſte Dómini ſenſit adventum: fémina mulíeris, & pignus pígnoris. Iſtæ grátiam loquuntur, illi intùs operantur, pietatíſque myſtérium maternis adoriuntur proféctibus; duplicíſque miráculo prophétant matres ſpíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta eſt mater. Non priùs mater repléta, quàm filius; ſed cùm fílius eſſet replétus Spíritu ſancto, replévit & matrem.

℞. Habitávit arca in domo Obédedom tribus ménſibus * Et benedíxit Dóminus omnem domum ejus propter arcam Dei. 2. *Reg.* 6. 11. ℣. Manſit María cum Elízabeth quaſi ménſibus tribus. *Luc.* 1. 56. * Et benedíxit. ℣. Glória. * Et benedíxit.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Habitáre facit Dóminus ſtérilem in domo. ℞. Matrem filiórum lætantem. *Pſ.* 112. 9.

1. *Ant.* 1. a. Exurgens María ábiit in montána cum feſtinatióne, in civitátem Juda. *Luc.* 1. 39.

2. *Ant.* 2. d. Intrávit in domum Zacharíæ, & ſalutávit Eliſabeth. *Ibid. v.* 40.

3. *Ant.* 3. a. Ut audívit ſalutatiónem Maríæ Eliſabeth, exultávit infans in útero ejus: & repléta eſt Spíritu ſancto. *Ibid. v.* 41.

4. *Ant.* 8. g. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Ibid. v.* 42.

5. *Ant.* 4. *irr.* d. Ut facta eſt vox ſalutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. *Ibid. v.* 44.

Capitulum. Job. 10. 12.

Vitam & miſericórdiam tribuiſti mihi, & viſitátio tua cuſtodívit ſpíritum meum.

Hymnus. Sant. Vict.

Montes ſuperbum vérticem,
Quâ Virgo tranſit, ſúbdite,
Cui ſe libenter ſtérnerent
Vel ipſa cœli ſídera.

Occulta quæ latet domi,
Audet foràs ſe pródere,
Semper ſibi timens pudor
Se charitáte prótegit.

It illa, non nectit moras:
Fugit vidéri, nec minùs
Fugit vidére, ne ſuo
Quidquam pudóri détrahat.

Beata quam preſſit pede
Tellus! beáta ſémita!
Colles beáti, qui ſimul
Cum matre ſenſiſtis Deum!

Beatiores hóſpites,
Vos ô quibus cœléſtia,
Loquente matre Vírgine,
Audíre verba cóntigit!

MUNDI redemptor qui
venis,
Jeſu, tibi laus máxima,
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Benedixiſti, Dómine, terram tuam, ℟. Avertiſti captivitátem Jacob. *Pſal.* 84. 2.

Ad Benedictus, *Antiph,* 1. D. Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri viſitávit nos Oriens ex alto. *Luc.* 1. 78.

Oratio.

ADeſto Eccléſiæ tuæ, miſéricors Deus, & filios adoptiónis júgiter in ejus ſinu puríſica, qui, Maríæ clauſus útero, Joánnem in ſinu Elízabeth ſanctificaſti; Qui vivis.

Per Diœceſim commemoratio Octavæ ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli.

Ant. Reſurréxit Chriſtus tértiâ die, ſecundùm Scriptúras, & viſus eſt Cephæ, noviſſimè autem ómnium viſus eſt & mihi. 1. *Cor.* 15. *v.* 4. 5. 8.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138. 17.

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli martýrio conſecraſti; da Eccléſiæ tuæ eórum in ómnibus ſequi præceptum per quos religiónis ſumpſit exórdium; Per.

AD HORAS, *Antiphonæ de Laudibus, cetera de Officio B. Mariæ Virg. in Sabbato.*

Oratio Adeſto, *ut ſuprà ad Laudes.*

AD VESPERAS.

Ant. Exurgens María, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Act. 2. *v.* 16. 17.

HOc eſt, quod dictum eſt per Prophétam Joël: Et erit in noviſſimis diébus [dicit Dóminus] effundam de Spíritu meo ſuper omnem carnem: & prophetábunt filii veſtri, & filiæ veſtræ.

(*In Metropoli* ℟. Habitávit. III. *de Officio Nocturno.*)

Hymnus Quò ſanctus, *ut ſuprà ad primas Veſperas.*

℣. Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, ℟. Et humília réſpicit in cœlo & in terra? *Pſal.* 112. *v.* 5. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Ait María: Magníficat ánima mea Dóminum: & exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. *Luc. v.* 1. 46. 47.

Oratio Adeſto Eccléſiæ, *ut ſuprà ad Laudes.*

Per Diœceſim commemor. Octavæ ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli.

Ant. Quæcunque alligavéritis ſuper terram, erunt ligáta & in cœlo: & quæcunque ſolvéritis ſuper terram, erunt ſolúta & in cœlo. *Matth.* 18. 18.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intel-

ſexérunt. *Pſal.* 63. 10.

Oratio Deus, qui hodiernam diem, *ut ſuprà, pag.* 441.

Pro commem. S. Martialis Epiſc.

Ant. Ipſum elégit, ℣. Exaltávi, *Oratio* Quǽſumus, *ut in Communi, pag.* xxj.

DIEBUS INTRA OCTAVAM SS. Apoſtolorum Petri & Pauli.

Simplex.

Omnia ut in Communi, præter ea quæ ſequuntur

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Hymnus, Ant. Pſalmi, ℣. *& duo priora* ℟℟. *de feriâ occurrente.*

AD LAUDES MATUTINAS.

Poſt Hymnum JAM non bella furunt, ℣. Nimis honorificáti ſunt. *Ant. Ad* Benedictus *& Oratio, ut in Die, pag.* 425.

AD HORAS, *Oratio de Laudibus.*

AD VESPERAS.

Ant. & Pſalmi de feriâ; Capit. Hymnus, &c. ut in Communi.

DIE III.

De Octava

SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Sermo ſancti Clementis Papæ & Mártyris.

Epiſt. ad Corint. c. 5. ſec. 1.

LECTIO III.

PRopter æmulatiónem atque invídiam qui Eccléſiæ erant, fidéles ac juſtíſſimæ columnæ étiam uſque ad mortem paſſi ſunt perſecutiónem. Accipiámus præ óculis noſtris bonos Apóſtolos. Petrus ob iníquam æmulatiónem non unum aut álterum, ſed multos ſuſtínuit labóres, atque ita Martyr effectus, diſceſſit ad débitum glóriæ locum. Propter æmulatiónem Paulus patiéntiæ prǽmium obtínuit, cùm caténas ſépties portaſſet, vapulaſſet, lapidátus eſſet, præco factus in Oriente ac Occidente, exímium fídei ſuæ decus accépit; totum mundum docens juſtítiam, & ad Occidentis términum véniens, & ſub princípibus martýrium paſſus, ita è mundo migrávit, atque in locum ſanctum ábiit, patiéntiæ magnum exemplar factus.

℟. Ibant gaudentes à conſpectu concílii, quóniam digni hábiti ſunt * Pro nómine Jeſu contuméliam pati. *Act.* 5. 41. ℣. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis terræ. *Soph.* 3. 20. * Pro nómine. ℣. Glória. * Pro nómine.

Pro commem. ſancti Martialis Epiſcopi.

Ant. Dedit illi Dóminus legem vitæ, & diſciplínæ, docére Jacob teſtamentum ſuum, & judícia ſua Iſraël. *Eccli.* 45. 6.

℣. Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo, ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. *Pſ.* 88. 25.

Oratio Quǽſumus, Dómine, *ut in Communi, pag.* xxj.

Die IV.

De Octava

SS. Apostolorum Petri et Pauli.

Lectio j. & ij. de Script. occurr. ex tribus duæ.

Ex Euſébio Epíſcopo.

Lib. 2. hiſt. c. 25.

Lectio III.

Omnium divíni Núminis hóſtium princeps, & anteſignánus Nero, in ipſos étiam Apóſtolos ſævíit: ac Paulus quidem Romæ cápite truncátus; Petrus verò cruci ſuffíxus fuiſſe eódem regnante traduntur, quam quidem narratiónem abundè confírmant Petri Paulíque nómine inſignita monumenta, quæ in urbis Romæ cæmetériis témpore Euſébii Pámphili videbantur, ipſo teſte, ſed & Caïus quidam vir Cathólicus, qui Zephiríni Románæ urbis Epiſcopi tempóribus flóruit, in eo libro quem ſcripſit adversùs Próculum patrónum ſectæ Cataphrigárum, de loco in quo prædictórum Apoſtolórum ſacra córpora depóſita ſunt, ita lóquitur: Ego verò, inquit, Apoſtolórum trophǽa poſſum oſténdere, nam ſive in Vaticánum, ſive ad Oſtienſem viam pérgere libet, occurrent tibi trophǽa eórum qui Eccléſiam illam fundárunt. Porrò ambos uno eodémque témpore martýrium ſubiiſſe, Dionýſius Corinthiórum Epíſcopus ad Romános ſcribens teſtátur his verbis: Ita & vos, inquit, tantâ admonitióne veſtrâ, ſementem quæ Petri ac Pauli ſatióne ſuccréverat, Romános ſcilicet & Corínthios, ſimul commiſcuiſtis. Ambo enim illi in urbem noſtram Corinthum ingreſſi, ſparſo Evangélicæ doctrínæ ſémine nos inſtituérunt; & in Itáliam ſimul profecti, cum vos ſimíliter inſtituiſſent, eódem témpore martýrium pertulérunt.

℟. Ludíbria & vérbera experti ſunt, ínſuper & víncula & cárceres: lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſióne gládii mórtui ſunt: * Circuiérunt egentes, anguſtiáti, afflicti: quibus dignus non erat mundus. *Hebr.* 11. *v.* 36. 37.

℣. Deus tentávit eos, &

invénit illos dignos ſe. *Sap.* 3. 5. * Circuiérunt. ℣. Glória Patri. * Circuiérunt.

Die V.

De Octava SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Lectio prima & ſecunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

De expoſitióne ſancti Joánnis Chryſóſtomi in Epíſtolam ad Romános.

In Cap. 16. Homilia 32.

LECTIO III.

Ego tametſi Romam laudáre queam à magnificéntia, ab antiquitate, à pulchritúdine, à multitúdine, à potentátu, à divítiis, & à rebus in bello fórtiter geſtis; his tamen omiſſis, ob id illam beátam prædico, quòd erga illos Paulus, dum víveret, ádeò fuit benévolus, ádeò illos amávit, & coram diſſéruit, & poſtrémò vitam apud eos finívit; cujus ſanctum corpus ipſi póſſident; & proptéreà cívitas illa hinc facta eſt insígnis magis, quàm ab áliis rebus ómnibus: & tanquàm corpus magnum ac válidum duos habet óculos fulgentes, ſanctórum vídélicet horum córpora. Non ita cœlum ſplendeſcit quando rádios ſol demittit, quemádmodùm Romanórum urbs duos illos fulgóres ubíque terrárum emittens. Hinc rapiétur Paulus, hinc Petrus. Conſideráte & mirámini quale ſpectáculum viſúra ſit Roma: Paulum vídélicet repentè ex theca illa cum Petro reſurgentem in occurſum Dómini ſursùm fieri. Qualem roſam Chriſto mittet Roma? Quálibus corónis duábus ornátur urbs iſta? Quálibus caténis áureis cincta eſt? Quales habet fontes? Proptéreà admíror hanc urbem, non propter cópiam auri, non propter columnas, neque propter áliam quamcúnque rerum ſpéciem, ſed propter columnas illas Eccléſiæ.

℟. Magnificábat eos pópulus: * Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo. *Act.* 5. 13. 14. ℣. Addúcent omnes de cunctis Géntibus donum Dómino. *Iſa.* 66. 20. * Magis autem. ℣. Glória. * Magis autem.

Die VI.

In Octava SS. PETRI ET PAULI,

Cathedra, ſeu Pontificatus S. Petri Antiochiæ primùm, deinde Romæ.

Duplex minus.

Omnia ut in Feſto, pag. 420.

In

In primis Veſperis.

Poſt Hymnum Petre, qui primi.

℣. Exaltent eum in ecclésia plebis, ℟. Et in Cáthedrâ ſeniórum laudent eum. *Pſ.* 106. 32.

Ad Magnificat, Ant. 4. e. Dabo clavem domûs David ſuper húmerum ejus: & apériet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui apériat: & figam illum paxillum in loco fidéli, & erit in ſólium glóriæ dómui patris ejus. *Iſaiæ.* 22. *v.* 22. 23.

Oratio Deus, qui in Cáthedrâ; *ut infra ad Laudes.*

Pro Commemor. Octavæ SS. Apoſtolorum Petri & Pauli.

Ant. Iſti ſunt duo filii ólei, qui aſſiſtunt Dominatóri univerſæ terræ. *Zach.* 4. 14.

℣. Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur, ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Pſ.* 144. 5.

Oratio Deus, qui beátos Apóſtolos, *ut infrà ad Laudes.*

Ad Officium Nocturnum.

Invitatorium. Chriſtum paſtórum príncipem * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5. 4.

Pſalmus Veníte, *pag.* 2.

Ant. 1. a. Tu es Simon filius Jona: tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. *Joan.* 1. 42.

Ant. 3. a. Noli timére: ex hoc jam hómines eris cápiens. *Luc.* 5. 10.

Ant. 6. f. Tibi dabo claves regni cœlórum: & quodcunque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis. *Matt.* 16. 19.

℣. Dedúxit eos in viam rectam, ℟. Ut irent in civitátem habitatiónis. *Pſ.* 106. 7.

Lectio prima de Script. occurrente, ex tribus una.

℟. Dixit Jeſus Petro: Beátus es, Simon Bar-jóna: Quia * Caro & ſanguis non revelávit tibi, ſed Pater meus, qui in cœlis eſt. *Matth.* 16. 17. ℣. Eſt Deus in cœlo revélans myſtéria, qui revelávit tibi ſacramentum hoc. *Dan.* 2. *v.* 28. 30. * Caro.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 80. *cap.* 3. *v.* 4. 5.

Lectio II.

Cum duódecim Apóſtoli, acceptâ per Spíritum ſanctum ómnium locutióne linguárum, imbuendum Evangélio mundum, diſtribútis ſibi terrárum pártibus, ſuſcepiſſent; beatíſſimus Petrus princeps Apoſtólici órdinis, ad arcem Románi deſtinátur impérii; ut lux veritátis,

quæ in ómnium géntium revelabátur ſalútem, efficáciùs ſe ab ipſo cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc urbe non eſſent? aut quæ uſquam gentes ignorárent quod Roma didiciſſet? Hìc conculcandæ Philoſóphiæ opiniónes, hìc diſſolvendæ erant terrénæ ſapiéntiæ vanitátes, hìc confutandi dæmonum cultus, hìc ómnium ſacrificiórum impíetas deſtruenda, ubi diligentíſſimâ ſuperſtitióne habebátur collectum, quidquid uſquam fúerat vanis erróribus inſtitútum. Ad hanc ergo urbem tu, beatíſſime Apóſtole Petre, veníre non métuis; & conſorte glóriæ tuæ Paulo Apóſtolo, aliárum adhuc Eccleſiárum ordinatiónibus occupáto, ſilvam iſtam freméntium beſtiárum, & turbulentíſſimæ profunditátis Océanum, conſtántior, quàm cùm ſupra mare graderéris, ingréderis. Jam pópulos qui ex circumciſióne credíderant, erudíeras: jam Antiochénam Eccléſiam, ubi primùm Chriſtiáni nóminis dígnitas eſt orta, fundáveras.

℟. Dixit Jeſus Petro: Tu es Petrus, & ſuper hanc Petram ædificábo Eccléſiam meam, * Et portæ ínferi non prævalébunt adversùs eam. *Matth.* 16. 18. ℣. Urbs fortitúdinis noſtræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus & antemurále. *Iſa.* 26. 1. * Et portæ.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

LECTIO III.

Petrus confitetur Chriſtum Filium Dei.

IN illo témpore; Venit Jeſus in partes Cæſaréæ Philíppi: & interrogábat diſcípulos ſuos, dicens: Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? Et reliqua.

Homília ſancti Optáti Milevitáni Epíſcopi.

Lib. 2. contra Parmen.

NEgáre non potes ſcire te in urbe Roma Petro primo Cáthedram Epiſcopálem eſſe collátam: in qua ſéderit ómnium Apoſtolórum caput Petrus: unde & Cephas appellátus eſt: in qua una Cáthedra únitas ab ómnibus ſervarétur, ne céteri Apóſtoli ſíngulas ſibi defénderent: ut jam ſchiſmáticus & peccátor eſſet, qui contra ſinguláren Cáthedram, álteram collocáret: ergo Cáthedrâ únicâ, quæ eſt prima de dótibus, ſedit prior Petrus: cui ſucceſſit Linus, Lino ſucceſſit Clemens, Clementi Anaclétus Cumque nobis totus Orbis commérci formatárum, in una communiónis ſocietáte concordat. Veſtræ Cáthedræ vos oríginem réddite, q

vobis vultis ſanctam Ecclé-ſiam vindicáre. Sed & habéte vos in urbe Roma partem áliquam dícitis. Ramus eſt veſtri erróris, protentus de mendácio, non de radíce veritátis.

℟. Simon Joánnis, amas me? Dómine, tu ómnia noſti: tu ſcis quia amo te. Dixit ei Jeſus, * Paſce oves meas. *Joan.* 21. 17. ℣. Paſce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditátis. *Mich.* 7. 14. * Paſce oves. ℣. Glória Patri, & Fílio. * Paſce oves meas.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Adjúvit páuperem de inópia, ℟. Et póſuit ſicut oves famílias. *Pſ.* 106. 41.

Capitulum. 1. *Machab.* 2. 65.

ECce Simon frater veſter, ſcio quòd vir conſílii eſt; ipſum audíte ſemper, & ipſe erit vobis pater.

℣. Accépit eum páſcere Jacob ſervum ſuum, ℟. Et Iſraël hereditátem ſuam. *Pſ.* 77. *v.* 70. 71.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. d. Qui recepérunt ſermónem Petri, baptizáti ſunt: & appóſitæ ſunt in die illa ánimæ círciter tria míllia. *Act.* 2. 41.

Oratio.

DEus, qui in Cáthedra quam beátus Petrus inſtítuit Antiochíæ, nómine Chriſtiáno tuos decoraſti fidéles; & in áltera quam Romæ collocávit, unitátis Cathólicæ poſuiſti firmitátem; da nos ſanctitátem utriúſque ita venerári, ut dótibus Chriſtiánis, & Cathólicâ communióne ſemper gloriémur; Per.

Pro commem. Octavæ SS. Petri & Pauli.

Antiph. Reſurréxit Chriſtus tértiâ die ſecundùm Scriptúras & viſus eſt Cephæ, noviſſimè autem ómnium viſus eſt & mihi. 1. *Cor.* 15. *v.* 4. 5. 8.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus, ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138. 7.

Oratio.

DEus, qui beátos Apóſtolos Petrum & Paulum inſignes præ céteris veritátis Evangélicæ præcónes eſſe feciſti; concéde, quæſumus, ut per eórum interceſſiónem ad ætérnæ pátriæ perveniámus hereditátem, per quorum doctrínam fídei tenémus integritátem; Per Dóminum.

CANON.

Ex ſancto Cypriáno.

Epiſt. 40.

DEus unus eſt & Chriſtus unus, & una Ec-

cléſia & Cáthedra una ſuper Petrum Dómini voce fundáta.

AD VESPERAS.

Capitulum. 1. *Pet.* 5. *v.* 1. 2.

Senióres qui in vobis ſunt, óbſecro conſénior, & teſtis Chriſti paſſiónum: qui & ejus quæ in futúro revelanda eſt, glóriæ communicátor: páſcite qui in vobis eſt gregem Dei.

℣. Exaltent eum in eccléſia plebis, ℟. Et in Cáthedra ſeniórum laudent eum. *Pſ.* 106. 32.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Dóminus élevat páuperem, ut ſédeat cum princípibus, & ſólium glóriæ téneat. 1. *Reg.* 2. 8.

Oratio Deus, qui in Cáthedra, *ut ſuprà ad Laudes.*

Pro commem. Octavæ SS. Petri & Pauli, Antiph. Quæcunque, ℣. Annuntiavérunt, *ut in ſecundis Veſperis Feſti*, *pag.* 426.

Oratio Deus, qui beátos Apóſtolos, *ut ſuprà ad Laudes.*

Deinde commem. ſancti Pantæni Presbyteri.

Ant. Oblátio. ℣. Sacrificáte, *pag.* xxviij. *Oratio* Dómine, *pag.* xxxj.

DIE VII.

In Feſto

SANCTI PANTÆNI Presbyteri Alexandrini.

Semiduplex.

De Communi unius Presbyteri.

Lectio j. & ij. de Script. occurr. ex tribus fiunt duæ.

LECTIO III.

Ex Hier. lib. de viris illuſtr. cap. 36. *& Euſeb. lib.* 5. *cap.* 10. 11.

Pantænus Présbyter, priùs Stóïcæ ſectæ Philóſophus, cujus pátriam deſígnans Clemens Alexandrínus, apem Sículam vocat, quæ prophétici & apoſtólici prati flores decerpens, ſincéram & incorruptam ingenerávit cognitiónem in eórum ánimis, qui ipſum audiébant. Magnæ fuit in ſacra & ſeculári litteratúra eruditiónis, Philoſophórum & hæreticórum dógmata diligéntiùs perſcrutátus eſt, cujus exemplum ſequendum ſibi putávit Orígenes, ne, ſi hæc ignoráret, ad eos convincendos imparátior inveniréıur. Ejus multi in ſanctam Scriptúram Commentárii theſauros ſciéntiæ pósteris dereliquérunt. Non minùs vivâ voce prófuit Eccléſiis: cœpit enim ſub Marco Aurélio præeſſe illi Alexan-

drínæ ſcholæ quæ ab Apoſtólicis tempóribus inſtitúta, per plura ſécula durávit. Alexandrum Jeroſolymórum Epíſcopum & Mártyrem, & Clementem Alexandrínum præcípuos hábuit diſcípulos, & hunc in Scripturárum ſchola ſucceſsórem. Orientálibus géntibus à Demétrio Evangélii prædicátor ordinátus, penetrávit uſque ad Indos, ibíque verè Apoſtólico ánimi ardóre Bracmanórum ſuperſtitióni Evangélicam fidem oppóſuit. Alexándriam reverſus, ſub Sevéro & Caracalla princípibus nóbilem vitam admirábili fine conclúſit.

D I E X.

SS. SEPTEM FRATRUM ET FELICITATIS Matris eorum, Martyrum.

Simplex.

Oratio Præſta, *ut infrà.*

Prima & ſecunda Lectio, de Scrip. occurr. ex tribus unæ.

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 3. hab. in Baſil. S. Felicitatis, die. Nat. ejus.

LECTIO III.

BEáta Felícitas, cujus hódiè natalítia celebrámus, ſeptem fílios ſic poſt ſe tímuit vivos in carne relínquere, ſicut carnáles parentes ſolent metúere ne mórtuos præmittant. In perſecutiónis enim labóre deprehenſa, filiórum corda in amóre ſupernæ pátriæ prædicando roborávit: & partúrivit ſpíritu, quos carne pepérerat; ut prædicatióne páreret Deo, quos carne pepérerat mundo. Nunquid ergo hanc féminam mártyrem díxerim? Sed pluſquàm mártyrem; quæ ſeptem pignóribus ad regnum præmiſſis, tóties ante ſe mórtua, ad pœnas prima venit, ſed pervénit octáva. Optávit nullum poſt ſe relínquere, ne ſi quem habéret ſupérſtitem, non poſſet habére conſórtem.

℟. Tanquàm aurum in fornáce probávit illos Dóminus, * Et quaſi holocauſti hóſtiam accépit illos. *Sap.* 3. 6. ℣. Diſtenti ſunt, non ſuſcipientes redemptiónem, ut meliórem invenírent reſurrectiónem. *Hebr.* 11. 35. * Et quaſi. ℣. Glória. * Et quaſi.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui glorióſos Mártyres fortes in ſua confeſſióne cognóvimus, pios apud te in noſtra interceſſióne ſentiámus. Per Dóminum.

D I E XI.

In Feſto

S. BENEDICTI ABBATIS.

Semiduplex.

Oratio Intercéſſio, *pag.* xxxv.

Prima & ſecunda Lectio, de Scrip. occurr. ex trib. duæ.

Ex libro ſecundo Dialogórum ſancti Gregórii Papæ.

LECTIO III. *Cap. 1. 2. & ſequent.*

BEnedictus liberióri génere ex províncià Núrſiæ exortus, Romæ liberálibus litterárum ſtúdiis tráditus fúerat: ſed cùm in eis multos ire per abrupta vitiórum cérneret, deſpectis litterárum ſtúdiis, relictà domo rebúſque patris, ſoli Deo placére deſíderans, receſſit ſcienter néſcius, & ſapienter indoctus. Vir autem Dei in arctíſſimam ſpecum ſe trádidit, & tribus annis, excepto Románo Mónacho, homínibus ibi incógnitus manſit. Nomen ejus nihilóminus per vicína loca innótuit. Non longè autem monaſtérium fuit, cujus congregátio magnis précibus, ut eis præeſſe debéret, pétiit; qui diù negando diſtulit, ſed victus précibus aſſenſum dedit. Cùmque in eódem Monaſtério reguláris vitæ cuſtódiam tenéret, nullíſque, ut priùs, per actus illícitos in déxteram lævámque partem defléctere à converſatiónis itínere licéret, tractáre de ejus morte fratres áliqui conáti ſunt, qui ínito conſílio venénum vino miſcuérunt. Quà re cógnità vir Dei ad locum dilectæ ſolitúdinis rédiit, & ſolus in ſuperni ſpectatóris óculis habitávit ſecum. Cùm ſanctus vir diù in eádem ſolitúdine virtútibus ſignı́ſque ſuccréſceret, multi ab eo in eódem loco ad omnipotentis Dei ſunt ſervı́tium congregáti: ita ut illic duódecim Monaſtéria conſtrúeret, in quibus ſtatútis pátribus, duodénos Mónachos deputávit. Sed ob invídiam cujuſdam Preſbýteri ejus vitæ inſidiantis, paucis ſecum mónachis ablátis habitatiónem mutávit loci, & Caſtrum Caſsínum, pétiit. Inter mirácula quibus in mundo cláruit, doctrínæ quoque verbo non medióciter fulſit. Nam ſcripſit Monachórum Régulam diſcretióne præcípuam, ſermóne luculentam: cujus ſi quis velit ſubtíliùs mores vitámque cognóſcere, poteſt in eádem inſtitutióne Régulæ omnes magiſtérii actus invenire; quia ſanctus vir nullo modo pótuit áliter docére, quàm vixit. Eódem anno quo de hac vita erat exitúrus, quibuſdam diſcípulis ſanctiſſimi ſui óbitûs denuntiávit diem. Ante ſextum verò ſui éxitûs diem aperíri ſibi ſepultúram jubet; qui mox correptus fébribus, cùm per dies síngulos languor ingravéſceret, ſextà die portári ſe in oratórium à diſcípulis fecit: ibíque éxitum ſuum Domínici córporis & ſánguinis perceptióne munívit; atque inter

diſcipulórum manus imbecilla membra ſuſtentans, erectis in cœlum mánibus ſtetit, & últimum ſpíritum inter verba orationis efflávit.

In ij. Veſp. commem. de ſeq.

Ant. Pro certo. ℣. In Deo ſperávi, *pag.* vij. *Oratio* Deus, qui beátum, *pag.* x.

DIE XII.

In Feſto

SANCTI CLETI PAPÆ & Martyris.

Simplex.

Lectio prima & ſecunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

LECTIO III.

Ex ſcriptoribus Eccleſiaſticis.

QUi Lino in Romána ſede ſecundus à ſancto Petro Póntifex ſucceſſit: is Græcis ómnibus, excepto Epiphánio, Anenclétus, id eſt, irreprehensíbilis; Latínis Anaclétus, contracto verò nómine à plúribus Cletus appellátur. Illum cum Lino in partem ſollicitúdinis aſſumptum fuiſſe à beáto Petro, dum víveret, commúnis eſt apud antíquos & recentióres non paucos ſenténtia: quo témpore autem inter Apoſtolórum diſcípulos tot tamque præſtantes Eccleſiárum erant magiſtri, illos præ céteris excelluiſſe opórtuit, quos Apoſtolórum princeps próprio ipſe judício in labórum ſócios elégit, & ſanctíſſimâ Eccleſiâ Románâ dignos judicávit, qui Apoſtolórum primo próximi eſſent in prima Sedis dignitáte ſucceſſóres. Hanc duódecim per annos Anaclétus tenuiſſe tráditur; & primo poſt nonagéſimum Chriſti annum ad Deum migraſſe. Cùm autem in Cánone Miſſæ ſanctis martýribus annumerétur, inde non immérito collígitur hunc pro aſſerenda fide áliquid in córpore pertuliſſe.

℟. Mendáces oſtendit Dóminus, qui maculavérunt illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. *Sap.* 10. 14. ℣. Oppreſſum à nefandórum injúria eripuit illum Deus. 2. *Petr.* 2. 7. * Et dedit. ℣. Glória. * Et dedit.

DIE XIV.

In Feſto

S. BONAVENTURÆ Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Doctoris.

Oratio Deus qui pópulo, *pag.* xxvj.

Prima & ij. Lectio de Scriptura occurr. ex tribus duæ.

LECTIO III.

Ex S. Bonaventuræ vita apud Sur.

Bonaventúra Balneorégii in Etrúria natus, cùm infans incidiſſet in vitæ perículum, vovit mater ipſíus, ſi inde evaſiſſet, eum ſe religióni beáti Franciſci dicatúram. Itaque anno ætátis vicéſimo ſecundo, in órdinem fratrum Minórum adſcríbi vóluit: ubi Alexandro Alenſi magiſtro uſus, tantos progréſſus fecit, ut ſéptimo poſt anno Libros ſententiárum Paríſiis públicè interpretátus ſit, & Láuream doctorálem adeptus. Miniſter generális ſéptimus poſt ſanctum Franciſcum electus, órdinem in províncias cuſtodiáſque divíſit, & ſingulárem in ejus adminiſtratióne prudéntiam ac ſollicitúdinem adhíbuit. Archiepiſcopátum Eboracenſem in Anglia, ſibi à Clemente quarto oblátum, recuſávit. Cùm autem Gregórius décimus Clementis ſucceſſor, Concílium generále Lugdúni indixiſſet; Bonaventúram ad ſe vocávit, ratus è bono Eccléſiæ fore, ſi Concílio non intereſſet modò, ſed étiam præeſſet: ideóque illum honóres licèt fugientem in Cardinálium Collégium & in Epiſcopórum órdinem ſtatim cooptávit, novo eum propter exímias virtútes exemplo præfíciens Eccléſiæ Albanenſi, quæ non niſi antiquióribus Cardinálibus committi ánteà ſolébat. Hàc ille ampliſſimâ dignitáte auctus, in propugnanda Cathólicâ fide & gerendis rebus difficíllimis egrégiam in Concílio præſtitit óperam: pravas opiniónes acérrimè confutávit; ejúſque prudéntiâ, doctrínâ, & oratiónibus ſubláto ſchíſmatis diſsídio, Míchaël Palæólogus Græcórum Imperátor, orientaléſque natiónes ad Apoſtólicæ Sedis communiónem rediérunt. Migrávit è vita in eódem Concílio quinquaginta tres annos natus, anno Chriſti milléſimo ducentéſimo ſeptuagéſimo quarto, décimâ-quartâ Július; & poſt óbitum cláruit miráculis. Multa ſcripſit in quibus lectórem ſic docendo áfficit, ut in íntimos ánimi receſſus penetráre videátur. Eum Sixtus quartus in Sanctórum númerum rétulit.

Veſperæ à Cap. de ſequenti. Fit comm. S. Bonaventuræ.

DIE XV.

In Feſto S. THOMÆ AQUINATIS Eccleſiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Doctoris.

Oratio Deus, qui Eccléſiam, *ut infrà, pag.* 454.

Prima & ij. Lectio de Scriptura occurr. ex tribus duæ.

LECTIO III.

Ex Gulll. de Tocco apud Boll.

THomas, Landulfo Cómite Aquinâte ac Theodórâ Cómitis Teatíni fíliâ natus; quintum annum agens, Caſſinátibus mónachis pietáte ac lítteris imbuendus tráditur. Inde Neápolim studiórum causâ miſſus, anno ætátis décimo círciter nono, hábitum Ordinis ſancti Domínici ſuſcépit: ſed paréntibus id indígnè feréntibus, Lutétiam Pariſiórum míttitur. Verùm in itínere juſſu fratrum per vim raptus, in caſtrum patérnæ ditiónis deductus eſt. Ibi cùm à frátribus, tum à ſoróribus váriè exagitátus, quò ſanctum mutáret propóſitum, eárum álteri perſuáſit, ut contemptis ſéculi pompis, ſacris ſe virgínibus adjúngeret. Mulíerem quoque impudícam, quæ ad labefactandam ejus conſtántiam introducta fúerat, titióne fugávit. E caſtro per feneſtram poſt biénnium ferè íntegrum emiſſus, Neápolim redúcitur: unde Romam, póſteà Lutétiam à Joánne Teutónico Ordinis Generáli ductus, tum Colóniam Agrippínam miſſus eſt, ut Alberto Magno doctóre uterétur. Lutétiam revocátus, poſt prælectas Petri Lombardi Senténtias, gradum Magiſtérii obtínuit. Nunquam ſe lectióni aut ſcriptióni dabat, niſi poſt oratiónem: ad quam in exponendis difficiliòribus Scriptúræ locis, jejúnium adhibébat, dícere ſólitus, quicquid ſciret, non tam ſe ſtúdio aut labóre ſuo peperiſſe, quàm divínitùs tráditum accepiſſe. Nullum penè fuit Scriptórum genus, in quo non eſſet diligentíſſimè verſátus: ac ne ex rerum ſubtiliórum inquiſitióne charitátis ardor tepéſceret, collatiónes Patrum aſsíduè pervolvébat. Scripta ejus, & multitúdine & varietáte, & in rebus difficíllimis perſpicuitáte ádeò excellunt, ut ob eam cauſam Doctóris Angélici nomen adeptus ſit. Delátum ſibi à Clemente quarto Archiepiſcopátum Neapolitánum conſtanter recuſávit. Miſſus à Gregório décimo ad Concílium Lugdunénſe, in itínere morbo correptus, divertit in Monaſtérium Foſſanovenſe Ordinis Ciſtercienſis; & in ipſo ingreſſu, mortem præſéntiens, ait: Hæc réquies mea in ſéculum ſéculi, hìc habitábo, quóniam elégi eam. Tum rogátus à frátribus expóſuit Cántica Canticórum. Deficiéntibus víribus, exhibéri ſibi pétiit Eccléſiæ Sacramenta: priuſquàm autem Viáticum ſuſcíperet, profúſus in lácrymas ad præſéntiam Domínici córporis, & aſſuétâ amóris Dei dulcédine liquefactus, hæc verba protuliſſe refertur;

Ego de ſanctiſſimo Córpore Dómini noſtri Jeſu Chriſti & áliis Sacramentis dócui, multa ſcripſi in fide Jeſu Chriſti, & ſanctæ Románæ Ecclésiæ, cujus correctióni cuncta ſubjício. Recepto deinde Viático, álterâ die unctus eſt óleo infirmórum; ſequenti obdormívit in Dómino, anno ætátis quinquagéſimo, Chriſti verò milléſimo ducentéſimo ſeptuagéſimo quarto. Clarus miráculis, à Joánne vigéſimo ſecundo Sanctis adſcriptus eſt, anno milléſimo trecentéſimo vigéſimo tértio.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Doctóris mirâ eruditióne claríficas, & ſanctâ operatióne fœcundas: da nobis, quæſumus, & quæ dócuit intellectu conſpícere, & quæ egit imitatióne complére. Per.

Die XVII.

In Feſto SANCTI CLARI Presbyteri & Martyris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Martyris.

Oratio Deus, qui beátum Clarum, *pag.* x.

Pro commem. SS. Sperati & ſociorum Mart. Scillitanorum.

Ant. In mundo. ℣. Cuſtódit Dóminus, *pag.* xij. *Oratio* Mártyris tui Sperati & ſociórum, *pag.* xv.

Lectio j. & ij. de Script. occurrente, ex tribus duæ.

Lectio III.

Ex variis autoribus.

Clarus Présbyter apud Velocaſſes juxta Eptæ ripam pro Chriſti nómine paſſus eſt circa ſecundum ſéculum. Corpus ejus non longè ſepultum, nunc in parochiáli hujus diœcéſis Ecclésia ipsíus nómine inſignita aſſervátur inclúſum capsâ argénteâ, & inaurátâ, & íníbi die décimâ ſéptimâ Július cólitur. Apud Paríſios verò, in Abbatiáli ſancti Victóris Ecclésia décimâ octávâ menſis ejúſdem quæ tranſlatiónis dies eſt, & álibi quartâ Novembris, quâ die martýrii glóriam eſt adeptus. Anno milléſimo quingentéſimo octogéſimo quinto ſubtus unum ex altáribus ejúſdem Ecclésiæ parochiális repertum eſt corpus ſancti Círini, quod ibídem quoque cólitur.

In Laudibus pro commem. SS. Sperati, & ſociorum Mart.

Ant. Hi ſunt qui. ℣. In te, Dómine. *Oratio* Mártyris tui Speráti, *pag.* xv.

Die XIX.

In Feſto S. ARSENII SOLITARII.

Simplex.

Omnia de Communi unius Monachi.

Oratio Omnipotens ſempiterne Deus, *pag.* xxxvj.

Lectio prima & ſecunda de Scriptura occurrente, ex tribus fiunt duæ.

Lectio III.

Ex Vitis Patrum.

ARſénius, Románæ Ecclésiæ Diáconus, à Dámaſo ad Theodóſium Magnum miſſus eſt, ut Arcádii ſtúdiis præficerétur. In Imperatório palátio ad annum ætátis quadragéſimum magno in prétio fuit. Sed dum de ſalúte ánxius, viam quâ ſalvarétur ſibi péteret oſtendi, hæc audíre verba ſibi viſus eſt; Arſéni, fuge hómines. Fugit igitur in Scetin Ægypti ſolitúdinem; ibíque orans, iterum audit: Fuge, tace, quieſce. Hæc illi deinceps vivendi rátio per annos quinquaginta quinque. Ab homínibus remótus, non ſecum ſed cum Deo & cum Angelis verſabátur, & prióris vitæ delícias arctióris vitæ auſteritáte, jejúniis, & contínuis lácrymis expiábat. His ſe verbis ſemper interpellábat: Arſéni, ad quid veniſti? Locútum me fuiſſe, inquiébat, ſæpe pœnítuit, tacuiſſe nunquam. Sceti à Mazícis vaſtátâ, primò Canópum, mox Thohen contra Memphim ſe recépit, ubi annum agens nonagéſimum quintum, lugendi ſe ſimul ac vivendi finem fecit. Cùm enim eum jam in extrémis flentem animadvertiſſent duo, quos habébat diſcípuli: An tu, aiunt, pater, mortem formídas? Et ille: Verè, inquit, & valdè formído, neque unquam, ex quo mónachum índui, hic à me abſceſſit timor.

℟. In cáſulis habitando cum coherédibus repromiſſiónis ejuſdem, * Expectábat fundamenta habentem civitátem cujus ártifex & cónditor Deus. *Hebr.* 11. *v.* 9. 11. ℣. Secéſſerat in deſertum locum, ibíque cum ſuis vitam agébat. 2. *Mach.* 5. 27. * Expectábat. ℣. Glória. * Expectábat.

Die XXI.

In Feſto SANCTI VICTORIS Martyris.

Simplex.

De Communi unius Martyris.

Oratio Da nos, Dómine, *ut infrà ad Laudes.*

Lectio prima & ſecunda de

Scriptura occurrente, ex tribus duæ:

Ex paſſióne ſancti Victóris Maſſilienſis Mártyris.

Apud Ruinart ad ann. 290.

LECTIO III.

INter ſanctórum Mártyrum gemmas Victor ſanctíſſimus glorióſus cláruit; vel quòd eſſet nobílior, vel quòd in Religióne noſtra inſtrúctior & fervéntior; deprehénditur, præfectórum tribunálibus præſentátur. Ille ſtatim ſe Chriſti mílitem proteſtátur, ſed quia vir clarus erat, judicátum à præfectis eſt, uti ejus cauſa ad Cæſaris audiéntiam referrétur. Cæſar ſanctum Mártyrem fúnibus coarctátum per totam urbem præcépit volutári. Tali ludíbrio cùm ſatìs ſupérque vulgi óculos ſatiaſſet, ad tribunália præfectórum lacerátus, cruentúſque redúcitur. De negando Chriſto, & diis adorandis ácriùs perorátur. Cùmque peroraſſet Martyr; Adhuc, ínquiunt, Victor, philoſophári non déſinis. Tunc Aſtérius Chriſti mílitem jubet affígi. Jam totum corpus & ánimam Dómino redditúrus, edicto Cæſaris ad molam piſtóriam dúcitur. Ad perfectam ejus plenámque victóriam, gládio illi caput abſcindunt.

℟. Cuſtodívit illum ab inimícis, * Deſcendit cum eo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. *Sap.* 10. *v.* 12. 13. 14. ℣. Miſérunt eum in cárcerem præcipientès cuſtódi ut diligenter cuſtodíret eum. *Act.* 16. 23. * Deſcendit. ℣. Glória. † In vínculis.

Oratio.

DA, nos Dómine, contérere ſátanam ſub pédibus noſtris; qui beáto Victóri Mártyri tuo, & ſóciis ejus in confeſſióne tui nóminis cultum dæmoniórum calcáre tribuiſti. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

DIE XXII.

In Feſto

SANCTÆ MARIÆ MAGDALENES.

Duplex minus.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 2. d. Dómine Deus noſter, poſſedérunt nos dómini abſque te: viſitaſti & contriviſti eos. *Iſa.* 26. *v.* 13. 14.

2. *Ant.* 4. *irr.* d. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. *Eccl.* 51. 10.

3. *Ant.* 1. a. Collaudábo te Deum Salvatórem meum, quóniam adjútor & protector factus es mihi. *Ibid. v.* 1. 2.

4. *Ant.* 7. d. Dómine, maledixiſti veniéntibus ut turbo ad diſpergendum me. *Habac.* 3. 14.

5. *Ant.* 3. a. Liberávit me ab inimíco meo potentíſſimo, & ab his qui óderant me. 2. *Reg.* 22. 18.

Capitulum. Eccli. 51. *v.* 4. 5.

Liberaſti me ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus præparátis ad eſcam; de mánibus quærèntium ánimam meam.

℟. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, * Nec flúmina óbruent illam. *Cant.* 8. 7. ℣. Sivè prophetíæ ceſſábunt, ſivè ſciéntia deſtruétur: cháritas nunquam éxcidit. 1. *Cor.* 13. 8. * Nec. ℣. Glória. * Nec.

Hymnus. Sant. Victor.

Procul malígni cédite
ſpíritus;
Nunc imperanti cédite Númini;
Feſſámque longis Magdalénen
Párcite nunc agitáre pœnis.

Christi jubentis númine térriti
Fugére ſeptem: mox ſibi réddita,
Te, Chriſte, conſectátur unum,
Et mémori tibi mente ſervit.

Quin & cruentâ de trabe péndulo
Chriſto litábat mille dolóribus:
Quàm vellet inſontis Magiſtri
Sola graves toleráre pœnas!

Miscére fletus ſánguinis æmulos
Non ceſſat, aſtans víctima víctimæ:
Chriſtus ſilendo, nil rependit:
Quám mélius probat hinc amantem!

Laus ſumma Patri, ſúmmaque Fílio,
Sit ſumma puro laus quoque Flámini,
Afflante quo ſemper caleſcunt
Æthéreis pia corda flammis.
Amen.

℣. Edúxit me de lacu miſériæ, ℟. Et ſtátuit ſuper petram pedes meos. *Pſ.* 36. 3.

Ad Magníficat *Ant.* 8. g. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum: quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jer.* 20. 13.

Oratio Deus, cujus Unigénitus, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Dóminum peccáta remittentem. * Veníte, adorémus. *Luc.* 7. 47.

Pſal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sant. Victor.

Maria ſacro ſáucia
vúlnere,
Jam non dolendum quid
Dóminum doles?
Semper renaſcens hic amóris
Unde tibi violentus ardor?

Quem quæris ipſo fúneris in ſinu,
Victo triumphat fúnere clárior;
Vivit, retecto jam ſepulchro,
Ecce jacent revolúta ſaxa.

Myrrham quid affers, vánaque bálſama?
Hæc luce functis débita múnera:
Mox ille donandos Olympo
Non eget his redivívus artus.

Ingens amantem te dolor índicat;
Amans viciſſim ſe Deus óbtulit,
Agnoſce vocem tu Magiſtri
Nómine te próprio vocantis.

Tu prima teſtis, príma que núntia,
Velox in Urbem prótinus ádvola,
Chriſtíque nutantes Miniſtros
Plena Deo propióre firma.

Laus ſumma Patri, ſúmmaque Fílio,
Sit ſumma puro laus quoque Fláminì,
Afflante quo ſemper caleſcunt
Æthéreis pia corda flammis. Amen.

1. *Ant.* 7. a. Iter faciébat Jeſus per civitátes & caſtella, prædicans regnum Dei, & Duódecim cum illo, & mulíeres áliquæ, quæ erant curátæ à ſpirítibus malígnis & infirmitátibus. *Luc.* 8. *v.* 1. 2.

2. *Ant.* 6. f. María Magdaléne, de qua ſeptem dæmónia exíerant, & áliæ multæ miniſtrábant Jeſu de facultátibus ſuis. *Ibid.* 2. 3.

3. *Ant.* 8. c. María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jeſum. *Marc.* 16. 1.

℣. Defécit caro mea, & cor meum, ℟. Pars mea, Deus, in æternum. *Pſ.* 72. 26.

Prima Lectio de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Dum fleret, inclinávit ſe, & proſpéxit in monumentum; & vidit duos Angelos in albis, ſedentes. Dicunt ei: Múlier, quid ploras? dicit eis, * Quia tulérunt Dóminum meum; & néſcio ubi poſuérunt eum. *Joan.* 20. *v.* 11. 12. 13. ℣. Oculi mei languérunt præ inópia. *Pſ.* 87. 10. * Quia.

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 25. *in Evang.*

LECTIO II.

PEnſandum eſt hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ à monumento Dómini, étiam diſcípulis recedéntibus, non recedébat, exquirébat quem non invénerat: flebat inquirendo; & amóris ſui igne ſuccenſa, ejus quem ſublá-

tum crédidit ardébat deſidério. Unde cóntigit, ut eum ſola tunc vidéret, quæ remanſit ut quǽreret: quia nimírùm virtus boni óperis, perſeverántia eſt; & voce Veritátis dícitur: Qui autem perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit. Vis amóris intenſiónem multíplicat inquiſitiónis. Quæsívit ergo priùs, & mínimè invénit: perſeverávit ut quǽreret, unde & cóntigit ut inveníret; actúmque eſt ut deſidéria diláta créſcerent, & creſcéntia cáperent quod inveniſſent. Hinc eſt enim quòd de eódem ſponſo Eccléſia in Cánticis Canticórum dicit: In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea. Dilectum namque in léctulo quǽrimus, quando in præſentis vitæ aliquántula réquie Redemptóris noſtri deſidério ſuſpirámus: per noctem quǽrimus, quia etſi jam in illo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

℟. Converſa María retrórſum * Vidit Jeſum ſtantem: & non ſciébat quia Jeſus eſt. *Joan.* 20. 14. ℣. Num quem díligit ánima mea, vidiſtis? *Cant.* 3. 3. * Vidit.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem.

Lectio III. *Cap.* 20. 11.

Maria quærit Dominum.

In illo témpore; María ſtabat ad monumentum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit ſe, & proſpéxit in monumentum: & vidit duos Angelos in albis, ſedentes, unum ad caput, & unum ad pedes, ubi póſitum fúerat corpus Jeſu. Dicunt ei illi: Múlier, quid ploras? Dicit eis: quia tulérunt Dóminum meum; & néſcio ubi poſuérunt eum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 121. *in Joan.*

Sublátum eſſe Dóminum de monumento diſcípulis ejus nuntiáverat María Magdaléne, quò illi venientes, invenérunt ſola linteámina quibus corpus fúerat involútum. Abiérunt ergo ad ſemetipſos diſcípuli, id eſt, ubi habitábant, & unde ad monumentum cucúrrerant. María autem ſtabat ad monumentum foris, plorans. Viris enim redeúntibus, infirmiórem ſexum in eódem loco fórtior figébat affectus: & óculi qui Dóminum quæsíerant & non invénerant, lácrymis jam vacábant, ámpliùs dolentes quòd fúerat de monumento ablátus, quàm quòd fúerat in ligno occíſus: quóniam Magiſtri tanti, cujus eis vita ſubtracta fúerat, nec memória remanébat. Tenébat ítaque ad monumentum jam dolor iſte mulíerem.

℟. María ſtabat ad monumentum foris, plorans:

* Dixit ei Jeſus: Vade ad fratres meos, & dic eis: Aſcendo ad Patrem meum. *Joan.* 20. *v.* 11. 17. ℣. Non conſolábitur, & non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat. *Eccli.* 35. 21. * Dixit ei. ℣. Glória. * Dixit ei.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Dómine, ante te omne deſidérium meum, ℟. Et gémitus meus à te non eſt abſcónditus. *Pſ.* 37. 10.

1. *Ant.* 5. a. Dicit Jeſus Maríæ Magdalénæ: Múlier, quid ploras? quem quæris? *Joan.* 20. 15.

2. *Ant.* 4. f. Illa exíſtimans quia hortulánus eſſet, dicit ei: Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum, dícito mihi ubi poſuiſti eum; & ego eum tollam. *Ibid. v.* 15.

3. *Ant.* 2. D. Dicit ei Jeſus: María. Converſa illa, dicit ei: Rabbóni. *Ibid. v.* 16.

4. *Ant.* 1. f. Dicit ei Jeſus: Noli me tángere, nondum enim aſcendi ad Patrem meum. *Ibid. v.* 17.

5. *Ant.* 3. c. Vade ad fratres meos, & dic eis: Aſcendo ad Patrem meum, & Patrem veſtrum: Deum meum, & Deum veſtrum. *Ibid.*

Capitulum. Prov. 8. 17.

EGo diligentes me díligo: & qui manè vígilant ad me, invénient me.

Hymnus.

PLAGIS Magiſtri ſáucia,
Dum mœſta largos fúnderet
María fletus, ácrior
Revíxit in pœnis amor.

NON turba, non vetat crucis
Mortiſque diræ ſcándalum,
Inter furentes quærere
Ligno peremptum milites.

Quis tantus ignáram ſtupor
Exercet? extinctam doles
In morte vitam; quid gemis,
Mors ipſa cùm victrix cadit?

EN ille quem luges amans,
Præſens reſumpto córpore,
Notis amantem te redux
Primam ſalútat vócibus.

O ſi beátos tángere,
O ſi tenére fas pedes!
Sed hic perennis non datur
Guſtáre vitæ gáudia.

IMPLÉTA nunc Apóſtolam
Promiſſa te primam choro
Apoſtolórum grándia
Jubent referre núntia.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc & per omne ſéculum.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delec-

:ur ſuper ſalutári ſuo.
14. 9.
Benedictus, Ant. 6. f.
it María Magdaléne
ians diſcípulis : quia
Dóminum. Joan. 20.

Oratio.

Eus, cujus Unigénitus
poſt reſurrectiónem
i primò Maríæ Magda-
appáruit; præſta, quæ-
is, ut ejus interceſſióne,
lem in déxtera tua ſe-
em vidére mereámur,
inum noſtrum Jeſum
ſtum Fílium tuum; qui
n.

D PRIMAM.

t. 5. a. Dicit Jeſus.

D TERTIAM.

it. 4. f. Illa exíſtimans.
pitulum. Cant. 3. 2.
rgam, & circuíbo ci-
itátem : per vicos &
as quæram quem díli-
ánima mea.
br. Exquiſívit te * Fá-
nea. *Repet.* Exquiſívit.
ciem tuam, Dómine,
ram. *Pſ.* 26. 8. * Fá-
℣. Glória. *Repet.* Ex-
vit.
Adhǽſit ánima mea
e, ℟. Me ſuſcépit déx-
ua. *Pſ.* 62. 9.

D SEXTAM.

t. 2. D. Dicit ei Jeſus.
ulum. Cant. 3. v. 2. 3.
Quæſívi quem díligit
nima mea, & non in-
éni. Invenérunt me
s, qui cuſtódiunt ci-
em : Num quem dí-
ligit ánima mea, vidíſ-
tis?

℟. br. Quǽrite Dóminum, * Et confirmámini. *Repet.* Quǽrite: ℣. Quǽrite fáciem ejus ſemper. *Pſal.* 104. 4. * Et confirmámini. ℣. Glória. *Repet.* Quǽrite.

℣. Quemádmodùm deſíderat cervus ad fontes aquárum, ℟. Ita deſíderat ánima mea ad te, Deus. *Pſ.* 41. 2.

AD NONAM.

Ant. 3. c. Vade.

Capitulum. Cap. 6. v. 13. 14.

INvenítur ſapiéntia ab his, qui quærunt illam : præóccupat qui ſe concupíſcunt, ut illis ſe prior oſtendat.

℟. br. Sperent in te, * Qui novérunt nomen tuum. *Repet.* Sperent. ℣. Quóniam non dereliquíſti quærentes te, Dómine. *Pſ.* 9. 11. * Qui novérunt. ℣. Glória Patri. *Repet.* Sperent in te.

℣. Exultent & lætentur in te, ℟. Omnes qui quærunt te, Dómine. *Pſ.* 69. 5.

AD VESPERAS.

Ant. Dicit Jeſus, *cum cæteris de Laudibus.*

Capitulum. Cant. 8. v. 6. 7.

FOrtis eſt ut mors diléctio ; lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Si déderit homo omnem ſubſtántiam domûs ſuæ pro dilectióne, quaſi nihil deſpíciet eam.

Hymnus PROCUL malígni, *ut ſuprà in j Veſperis.*

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſal.* 83. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. c. Cucurrit María Magdaléne ad Petrum, & ad álium diſcípulum quem amábat Jeſus, & dicit illis: Tulérunt Dóminum de monumento, & neſcímus ubi poſuérunt eum. *Joan.* 20. 2.

Oratio Deus, cujus Unigénitus, *ut ſuprà ad Laudes.*

Comm. S. Wandregiſili Abbatis.

Oratio Deus, cujus munere, *pag.* XXXV.

DIE XXIII.

In Feſto S. WANDREGISILI Abbatis.

Semiduplex.

Prima & ſecunda Lectio de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

LECTIO III.

Ex 2. ſeculo Bened.

WAndregiſilus in agro Virdunenſi clariſſimis paréntibus natus, liberálibus diſciplínis adhuc puer óperam dedit, ut in ipſo ætátis flore inter aúlicos in cultu príncipis ſe præbére poſſet aſsíduum; à Rege Dagoberto Palátii Comes conſtitútus fuit. Cùm ei póſteà parentes nobiliſſimam vírginem deſpondiſſent, insígni Chriſtiánæ caſtitátis exemplo ſponſæ perſuáſit, ut tonſo capillo, virginitátem Deo conſecráret. Ipſe verò, Baltfrido ſancto viro duce, Mónachi vitam profeſſúrus, in montem Falcónis ſe recépit, régémque huic conſílio infenſum fuſis ad Deum précibus delinívit. Mox in Heliſgángium pagum commigrans, Monaſtérium in próprio fundo ædificávit: ubi cùm aliquándiù admirábili ſanctitáte vixiſſet, in ſomnis admónitus, ad Bobienſe cœnóbium à ſancto Columbáno in Itália erectum contendit. Inde Romam véniens, Apoſtolórum límina veneratiónis causâ invíſit. Póſteà Gálliam répetens ad Monaſtérium Románis nómine ſe cóntulit, ubi decénnium ferè perégit. Tandem Dei admónitu è Monaſtério conſenſu Abbátis egreſſus, in Gálliam Bélgicam proficiſcens, Rotómagum venit, ubi eum beátus Audoénus urbis Antiſtes, ſanctitátis ejus opinióne commótus, honoríficè accépit. Ab hoc præſule ſubdiacónii & Diacónii ordínibus initiátus, poſt hæc à ſancto Audómaro Tarvanenſi Epíſcopo ad Presbyterátûs gradum promótus eſt. Hunc omnes ſacros órdines aſſecútum, in urbe ſecum perpétuò retinendum óneris honoríſque ſócium Audoénus cénſuit. At

ipſe ſtrictióris vitæ deſidério flagrans, non módicum ſolum ab Erchinoaldo régii palátii præfecto accépit, in quo Fontinellæ Cœnóbium unà cum nepóte ſuo Godóne conſtrúeret. Ad, ipsíus famam multis confluéntibus diſcípulis, cùm Monachórum númerus ad trecentos excreviſſet, Baſilicas quátuor in honórem beatórum Apoſtolórum Petri, & Pauli, ac Lauréntii, & Pancrátii Mártyrum ædificávit, adjuvante illuſtri viro Wanningo, cujus étiam óperâ Fiſcanenſe Monaſtérium extructum eſt. Poſtrémò nonagéſimum ætátis annum agens, Eccleſiáſticis ſacramentis munítus, præſente Audoéno Antíſtite, ánimam Deo réddidit, undécimo Kalendas Auguſti, anno ſalútis círciter ſexcentéſimo ſexagéſimo quinto. Ejus corpus Fontinellæ in Eccléſia ſancti Pauli ſepultum eſt, quod quadragéſimo pòſt anno tranſlátum, Baínus Tarvanenſis Epíſcopus, idémque Fontinellenſis Abbas, in Baſílica Príncipis Apoſtolórum honorificè collocávit.

DIE XXIV.

In Vigilia SANCTI JACOBI Apoſtoli.

Prima & ſecunda Lectio de Script. occurr. ex trib. duæ.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

LECTIO III. *Cap. 15. 12.*

Præceptum de proximo diligendo.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Hoc eſt præceptum meum, ut diligátis ínvicem, ſicut diléxi vos. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 27. in Evang.

CUm cuncta ſacra elóquia Domínicis plena ſint præceptis: quid eſt quòd de dilectióne, quaſi de ſingulári mandáto Dóminus dicit: [Hoc eſt præceptum meum, ut diligátis ínvicem;] niſi quia omne mandátum de ſola dilectióne eſt, & ómnia unum præceptum ſunt? Quia quidquid præcípitur, in ſola charitáte ſolidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt, ſic multæ virtútes ex una charitáte generantur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, ſi non manet in radíce charitátis. Præcepta ergo Domínica, & multa ſunt, & unum; multa per diverſitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem iſta diléctio tenenda, ipſe inſínuat, qui in pleríſque Scriptúræ ſuæ ſenténtiis, amícos jubet díligi in ſe, & inimícos propter ſe. Ille enim veráciter charitátem

habet, qui & amícum díligit in Deo, & inimícum díligit propter Deum.

Oratio.

COncéde, quǽſumus, Dómine, fidélibus tuis dignè ſancti Jacóbi Apóſtoli tui celebráre ſolémnia, ut ejus & hic experiantur auxília, & æternis effectibus apprehendant. Per Dóminum.

Die XXV.

In Feſto SANCTI JACOBI Apoſtoli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum, præter ea quæ ſequuntur.

Oratio Dómine Deus, qui, *ut infrà ad Laudes.*

Commem. S. Chriſtophori Martyris.

Oratio Præſta quǽſumus, *pag. x.*

Prima Lectio de Script. occurr. ex tribus una.

LECTIO II.

Ex Evang. & Act. Apoſt.

JAcóbus Zebedǽi fílius, Joannis Apóſtoli frater, vocátus à Chriſto cum fratre, relictis patre, mercenáriis & rétibus, ſecútus eſt Dóminum, qui impóſuit utríque nomen Boanerges, quod eſt, Fílii tonítrui. Is unus fuit ex tribus Apóſtolis, quos Salvátor teſtes vóluit eſſe ſuæ Transfiguratiónis. Adfuit étiam cùm Chriſtus ſocrum Petri ſanávit & Jaïri fíliam ſuſcitávit à mórtuis. Chriſtúmque ſecútus eſt, cùm ſeceſſit in montem Olivéti Patrem oratúrus, ántequàm à Judǽis apprehenderétur. Ambitióſæ illíus petitiónis occaſióne, quà Jacóbus, & Joannes à Dómino poſtulárunt, ut alter ad déxteram ejus, alter ad ſiniſtram in glória ſedéret, ſuam Chriſtus, eorúmque paſſiónem prædíxit his verbis: Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptíſmo quo ego baptízor, baptizabímini. Poſt mortem Dómini, ántequàm Apóſtoli per univerſum orbem diſpergerentur, Heródes Agríppa ut à Judǽis grátiam inſret, Jacóbum occídit.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Matthǽum.

LECTIO III. *Cap.* 20. 20.

Jacobus calicem Chriſti bibiturus.

IN illo témpore: Acceſſit ad Jeſum mater filiórum Zebedǽi cum fíliis ſuis, adórans & petens áliquid ab eo. Qui dicit ei: Quid vis? Ait illi: Dic ut ſédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam & unus ad ſiniſtram, in regno tuo. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 66. in Matth.

URgébant filii Zebedæi, dicentes; Dic ut unus à dextris tuis, alter à ſiniſtris ſédeat. Quid igitur Chriſtus? Neſcítis, ait, quid petátis, neſcítis quàm magnum, quàm mirábile ac ipſas ſuperióres excédens virtútes: & adjécit: Poteſtis bíbere cálicem quem ego bibitúrus ſum, & baptíſmo quo ego baptízor, baptizári? Perpendis quómodò ſtatim ab hac cupiditáte ipſos remóvit, contrária eis díſſerens. Nam vos, inquit, de honóribus, & corónis cogitátis; ego verò de luctámine atque ſudóre, díſſero. Non præmiórum hoc tempus eſt, nec illa glória mea modò apparébit, ſed bella, perícula, & necem præſens cóntinet vita. Pérſpice autem quáliter Chriſtus ipſo interrogatiónis modo iſtos Apóſtolos & hortátur, & állicit. Non enim dixit: Poteſtíſne veſtrum effúndere ſánguinem; ſed, Poteſtis bíbere cálicem? Deínde adjíciens dicit: Quem ego bibitúrus ſum; ut communicatióne labórum cum ipſo promptióres redderentur. Baptíſmum deinde idipſum appellávit, ut magnam Orbi futúram expiatiónem hinc ſignificáret. Illi autem deſidério quodam ánimi confeſtim promittunt, dicentes; Póſſumus. Ad quæ Chriſtus: Cálicem, inquit, meum bibétis, & baptiſmo quo ego baptízor, baptizabímini. Magna vobis certè bona prædíco: Martýrii enim corónam patiémini, & violentá morte, ſicut & ego, à vita decedétis, & in his mihi communicábitis.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Act. 12. v. 1. 2.

MIſit Heródes rex manus, ut afflígeret quoſdam de Eccléſia; occídit autem Jacóbum fratrem Joannis gládio.

Oratio.

DOmine Deus, qui beáto Jacóbo Apóſtolo cálicem tuum bíbere, & baptiſmo quo ipſe baptizátus es, baptizári tribuiſti: fac, quæſumus, ut cùm ipſo mortificatiónem tuam ſemper in córpore noſtro circumferentes, cum ipſo étiam glóriæ conſortes éffici mereámur. Qui vivis.

Commem. S. Chriſtophori Mart.

In ij. Veſperis commem. ſanctæ Annæ.

Ant. Pars bona, múlier bona, in parte timéntium Deum, dábitur viro ſuo pro factis bonis. *Eccli. 26. 3.*

℣. Jurávi David ſervo meo; ℟. Uſque in æternum præparábo ſemen tuum. *Pſ. 88. v. 4. 5.*

Oratio Deus, qui beátæ, *ut infrà ad Laudes.*

Die XXVI.

In Feſto

SANCTÆ ANNÆ, Matris Beatæ Mariæ Virginis.

Duplex minus.

Omnia de Communi unius Mulieris, exceptis quæ ſequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Hymnus Claræ diéi, *ut infrà in ij. Veſperis.*

Lectio prima de Scriptura occurr. ex tribus una.

Sermo ſancti Joannis Damaſcéni.

Orat. 2. de Nat. Mariæ.

Lectio II.

ANnæ epithalámium modulémur; nunc quidem fíliam divínitùs datam útero geſtanti; nunc autem in lucem emittenti. Operæ prétium enim eſt, ut quæ talem ſúrculum édidit, láudibus efferátur. Propónitur itaque, tanquàm thálamus quidam Annæ cubículum, conjugális vitæ ſimul & virginitátis formam réferens; illam matris, hanc fíliæ. Dicámus ad ſanctam Annam cum Scriptúra: Quàm beáta domus David, ex qua prodiiſti; & venter, in quo Deus ſanctificatiónis arcam, hoc eſt eam, à quo ipſe ſine ſémine conceptus eſt, fabricávit! Verè beáta es, ac ter beáta, quæ beatitúdine donátam à Deo infántem, hoc eſt Maríam, nómine quoque ipſo magnópere venerandam peperiſti; ex qua Chriſtus vitæ flos éxiit; cujus Vírginis, & glorióſus fuit ortus, & partus mundo ſublímior. Æquum ſanè, ac vehementer æquum eſt, eam laudáre, quæ divínâ providéntiâ edita eſt, ac talem ac tantum nobis fructum édidit, ex quo dulcis Jeſus pródiit, qui totus eſt dulcédo, & totus deſiderábilis, atque expetendórum ómnium ſummè expetendus. Ad quem étiam dicámus: Sub umbra tua vivémus, & ſub alis tuis requieſcémus. Hic eſt verè qui per Legem & Prophétas prædicátur Chriſtus Jeſus Deus, grátia & véritas; qui idcirco venit, ut peccatóribus ſalútem afferret, atque omnes in véterem nobilitátem reſtitúeret.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio III. *Cap.* 3. 23.

Chriſti Genealogia.

IN illo témpore; Jeſus erat incípiens quaſi annórum triginta, ut putabá-

lius Joſeph, qui fuit
Et réliqua.

ia ſancti Irenæi Epíſ-
ɔpi & Mártyris.

contra Hæreſ. cap. 22.
§. 3. 4.

as genealógiam, quæ
: à generatióne Dó-
oſtri uſque ad Adam,
ginta duas genera-
habére oſtendit, fi-
onjungens inítio, &
eans quóniam ip e eſt,
ınes Gentes exinde ab
disperſas, & univer-
ıguas, & generatió-
hóminum cum ipſo
in ſemetipſo recapi-
s eſt. Unde & à Paulo
futúri dictus eſt ipſe
ı. Prophéta dicit:
pátribus nati ſunt tibi
Primogénitus enim
ıórum natus Dómi-
& in ſinum ſuum recí-
priſtinos Patres, re-
ávit eos in vitam Dei,
nítium vivéntium fac-
quóniam Adam iní-
moriéntium factus eſt.
er hoc & Lucas iní-
generatiónis à Dómi-
choans, in Adam ré-
, ſigníficans quóniam
lli hunc, ſed hic illos
vangélium vitæ rege-
rit. Sic autem & Hevæ
ediéntiæ nodus ſolu-
m accépit per obe-
iam Maríæ: quod
alligávit virgo Heva
incredulitátem, hoc
Maria ſolvit per fi-

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Iſa. 44. 3.

EFfundam Spíritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictiónem meam ſuper ſtirpem tuam.

Hymnus.

FŒCUNDA radix Iſaï
Florem pudícum gérminat;
Dei datúram Fílium
Orbi dat Anna Vírginem.

JAM ſperat humánum genus,
Caput tenébris éxcitans,
Lucémque primam cónſpicit
Annæ coruſcantem ſinu.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. De fructu ventris tui.
℟. Ponam ſuper ſedem tuam. *Pſ.* 131. 11.

Oratio.

DEus, qui beátæ Annæ tantam grátiam conferre dignátus es, ut genitrícis Fílii tui unigéniti mater éffici mererétur; concéde propítius, ut cujus natalítia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur: Per eumdem.

AD VESPERAS.

Capitulum. Iſa. 11. v. 1. 2.

EGrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet; & re-

quieſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

Hymnus.

CLARÆ diéi gáudiis
Geſtit parens Eccléſia,
Annámque Judææ decus,
Matrem Maríæ cóncinit.

REGUM piórum ſánguini
Jungens Sacerdótes avos
Illuſtris Anna, ſpléndidis
Vincit genus virtútibus.

CŒLO favente, cóntrahit
Thori fidélis vínculum;
Sinúque caſto cóncipit
Perenne ſidus Vírginum.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Jurávi David ſervo meo: ℟. Uſque in æternum præparábo ſemen tuum. *Pſ.* 88. *v.* 4. 5.

DIE XXIX.

In Feſto

SS. LAZARI, MARTHÆ CHRISTI HOSPITÆ, & Mariæ, ſororum ejus.

Semiduplex.

IN PRIMIS VESPERIS.

Ant. Venit Jeſus, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Eccli. 4. *v.* 14. 15.

QUi tenúerint ſapiéntiam, vitam hereditábunt: & quò introíbit, benedícet Deus. Qui ſérviunt ei, obſequentes erunt Sancto: & eos, qui díligunt illum, díligit Deus.

Hymnus.

FLAGRANS amóre, pérditos
Dum nos Redemptor quæreret
Defeſſus ad Martham Deus,
Seſe recépit hóſpitam.

BEATA quæ tantum ſuis
Amíca tectis hóſpitem
Fovére gaudet, ac Deo
Inferre convívæ dapes!

DUM Martha paſcit, páſcitur
María felix; ac ſedens
Magnóque tuta júdice,
Partem potítur óptimam.

NUNC Martha, nunc ſedens Deo
Et ipſa verbo páſceris;
Et juge ſe tuus tibi
Convíva dat convívium.

DA, Chriſte, ſanctórum quies,
Sic nos ad unum téndere,
Per multa, poſthac óptimâ
Ut parte poſsímus frui.
Amen.

℣. Dixi Dómino: Deus meus es tu. ℟. Quóniam bonórum meórum non eges. *Pſ.* 15. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. *t.* Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit, & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus, & manſiónem apud eum faciémus. *Joan.* 14. 23.

Oratio Deus, qui in terris converſátus, *ut infrà ad Laudes.*

AD

tur, fílius Joſeph, qui fuit Heli. Et réliqua.

Homília ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris.

Lib. 3. contra Hæreſ. cap. 22. §. 3. 4.

LUcas genealógiam, quæ eſt à generatióne Dómini noſtri uſque ad Adam, ſeptuaginta duas generatiónes habére oſtendit, finem conjungens inítio, & ſignificans quóniam ipſe eſt, qui omnes Gentes exinde ab Adam diſperſas, & univerſas linguas, & generatiónem hóminum cum ipſo Adam in ſemetipſo recapitulátus eſt. Unde & à Paulo typus futúri dictus eſt ipſe Adam. Prophéta dicit: [Pro pátribus nati ſunt tibi fílii.] Primogénitus enim mortuórum natus Dóminus, & in ſinum ſuum recípiens príſtinos Patres, regenerávit eos in vitam Dei, ipſe inítium vivéntium factus, quóniam Adam inítium moriéntium factus eſt. Propter hoc & Lucas inítium generatiónis à Dómino inchoans, in Adam rétulit, ſignificans quóniam non illi hunc, ſed hic illos in Evangélium vitæ regenerávit. Sic autem & Hevæ inobediéntiæ nodus ſolutiónem accépit per obediéntiam Maríæ: quod enim alligávit virgo Heva per incredulitátem, hoc virgo María ſolvit per fidem.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Iſa. 44. 3.

EFfundam Spíritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictiónem meam ſuper ſtirpem tuam.

Hymnus.

FŒCUNDA radix Iſaï
Florem pudícum gérminat;
Dei datúram Fílium
Orbi dat Anna Vírginem.

JAM ſperat humánum genus,
Caput tenébris éxcitans,
Lucémque primam cónſpicit
Annæ coruſcantem ſinu.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. De fructu ventris tui.
℟. Ponam ſuper ſedem tuam. *Pſ.* 131. 11.

Oratio.

DEus, qui beátæ Annæ tantam grátiam conferre dignátus es, ut genitrícis Fílii tui unigéniti mater éffici mererétur; concéde propítius, ut cujus natalítia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur: Per eumdem.

AD VESPERAS.

Capitulum. Iſa. 11. v. 1. 2.

EGrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet; & re-

fécerat, quando ad víduam mittébat? Nequáquam; ſed religióſam víduam, per obſéquium exhíbitum ſervo ſuo, benedícere diſponébat. Sic ergo ſuſceptus eſt Dóminus, tanquam hoſpes qui in ſua própria venit, & ſui eum non recepérunt; ſed quotquot recepérunt eum, dedit eis poteſtátem fílios Dei fíeri, adoptans ſervos, & fratres fáciens; rédimens captívos, & fáciens coherédes. Ne quis tamen veſtrûm fórſitan dicat: O beáti qui Chriſtum ſuſcípere in domum própriam meruérunt. Noli dolére, noli murmuráre, quia tempóribus natus es, quando jam Dóminum non vídes in carne: non tibi ábſtulit iſtam dignatiónem: Cum uni, inquit, ex míni mis meis feciſtis, mihi feciſtis.

℟. Dixit Jeſus diſcípulis: Lázarus amícus noſter dormit: ſed vado ut à ſomno éxcitem eum. * Díxerat Jeſus de morte ejus, illi autem putavérunt quòd de dormitióne ſomni díceret. Tunc Jeſus dixit eis manifeſtè: Lázarus mórtuus eſt. *Joan.* 11. *v.* 21. 13. 14. ℣. Sermónes ſapiéntiæ recti ſunt intelligéntibus. *Prov.* 8. *v.* 8. 9. * Díxerat. ℣. Glória. * Díxerat.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdos.* Exaltas me, Dómine, de portis mortis; ℟. Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas. *Pſ.* 9. 15.

1. *Ant.* 6. f. Venit Jeſus Bethániam: & invénit Lázarum quátuor dies jam in monumento habentem. *Joan.* 11. 17.

2. *Ant.* 4. e. Multi ex Judǽis vénerant ad Martham & Maríam, ut conſolarentur eas de fratre ſuo. *Ibid.* *v.* 19.

3. *Ant.* 5. a. Martha ut audívit quia Jeſus venit, occurrit illi: Maria autem domi ſedébat. *Ibid.* *v.* 20.

4. *Ant.* 1. a. Dixit Martha ad Jeſum: Utique Dómine, ego crédidi, quia tu es Chriſtus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum veniſti. *Ibid.* *v.* 21. 27.

5. *Ant.* 3. a. Cùm hæc dixiſſet, ábiit, & vocávit Maríam ſorórem ſuam ſiléntio, dicens: Magiſter adeſt, & vocat te. *Ibid.* *v.* 28.

Capitulum. Cant. 5. 2.

VOx dilecti mei pulſantis: Aperi mihi, ſoror mea, amíca mea, columba mea.

Hymnus.

QUi cuncta paſcit próvidus
Humána cùm factus caro,
Terris videndum ſe dedit,
Hunc Martha pavit ſédula.

Felix domus, quæ pérfrui
Tanto merétur hóſpite!
Felix abunde, cui ſua

Rependit hoſpes múnera !
Ó ſinguláris grátia !
Quarto ſepultus jam die,
Sorróris ad vitam prece,
Frater redíre juſſus eſt.

DA, Chriſte, Sanctórum quies,
Sic nos ad unum téndere,
Per multa; poſthac óptimâ
Ut parte poſsímus frui.
Amen.

℣. Exaudi, Dómine, deprecatiónem meam. ℟. Áuribus pércipe lácrymas meas. *Pſ.* 38. 13.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. d. Jeſus ut vidit Maríam plorantem, infrémuit ſpíritu, & turbávit ſeíſpſum, & lachrymátus eſt. *Joan.* 11. *v.* 33. 35.

Oratio.

DEus, qui in terris converſátus, in domo Lázari, Marthæ, & Maríæ hoſpitári dignátus es; præſta, quæſumus, nos cum Lázaro in novitáte vitæ ambuláre; te cum Martha in tuis páſcere paupéribus; & à te cum María legis meditatióne paſci valeámus. Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 6. f. Venit Jeſus.

AD TERTIAM.

Ant. 4. e. Multi.

Capitulum. Eccli. 7. *v.* 37. 38.

MOrtuo non prohíbeas grátiam. Non deſis plorántibus in conſolatióne, & cum lugéntibus ámbula.

℟. *breve.* Beneplácitum eſt Dómino * Super timentes eum. *Repet.* Beneplácitum. ℣. Et in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus. *Pſ.* 146. 11.* Super. ℣. Glória. *Repet.* Beneplácitum.

℣. Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo, ℟. Et ipſe fáciet. *Pſ.* 36. 5.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Martha.

Capitulum. Amos 4. *v.* 12. 13.

PRæparáre in occurſum Dei tui, Iſraël; quia ecce formans montes, & creans ventum, & annúntians hómini elóquium ſuum.

℟. *breve.* Pſallam, & intélligam* In via immaculáta. *Repet.* Pſallam. ℣. Quando vénies ad me. *Pſal.* 100. 2.* In via. ℣. Glória. *Repet.* Pſállam.

℣. Aúdiam, quid loquátur in me Dóminus Deus, ℟. Quóniam loquétur pacem in plebem ſuam. *Pſ.* 84. 9.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Cùm hæc dixiſſet.

Capitulum. Eccle. 9. *v.* 17. 18.

VErba ſapiéntium audiuntur in ſiléntio, pluſquàm clamor príncipis inter ſtultos. Mélior eſt ſapiéntia quàm arma béllica.

℟. *breve.* Oculi mei ad * Fidéles terræ. *Repet.* Oculi. ℣. Ut ſédeant mecum. *Pſal.* 100. 6. * Fidéles. ℣. Glória. *Repet.* Oculi.

℣. Oculi Dómini ſuper juſtos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Pſ.* 33. 16.

AD VESPERAS.

Ant. Venit Jeſus, *cum reliquis de Laudibus: Capitulum, Hymnus, Verſiculus, ut in primis Veſperis.*

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Voce magnâ clamávit Jeſus: Lázare, veni foras. Et ſtatim pródiit, qui fúerat mórtuus. *Joan.* 11. *v.* 43. 44.

DIE XXXI.

In Feſto SANCTI GERMANI Epíſcopi Antiſſiodorenſis.

Simplex.

Oratio Exaudi, quǽſumus, *pag.* xxj.

Pridiè in Veſperis Commemoratio ſancti Ignatii Loyolæ, Presbyteri, Societatis Jeſu Inſtitutoris.

Ant. Oblátio juſti impinguat altáre, & odor ſuavitátis eſt in conſpectu Altíſſimi, ſacrifícium illíus acceptum eſt. *Eccli.* 35. 8.

℣. Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, ℟. Et ſperáte in Dómino. *Pſ.* 4. 6.

Oratio.

SAncti Ignátii Presbýteri tríbue nos, Dómine, ſupplicatiónibus fovéri; ut cujus depoſitiónem ánnuo celebrámus obſéquio, ejus interceſſiónibus adjuvémur. Per Chriſtum.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

LECTIO III.

Ex S. Germani vita, auctore Conſtantio.

GErmánus nóbili génere Antiſſiodóri natus, poſt auditória Gallicána, Romæ Juriſperítiam adeptus, cauſas egit, ibíque uxórem duxit. Provínciæ ſuæ Viſitátor conſtitútus, in Gálliam rédiit. Ubi venatióni nímiùm déditus, ab Amatóre Antiſſiodorenſi Epíſcopo reprehenſus eſt, quòd ferárum quas venando céperat, truncáta cápita, ex ritu Gentílium, de árbore quæ in médio civitátis erat, non ſine fidélium offenſióne, ſuſpénderet. Póſteà verò cùm Germánum ſibi ſucceſſórem futúrum divínitùs comperiſſet Amátor, ipſi in Eccléſia aſſiſtenti, inopinantíque manus injécit, Presbýterum ordinávit, & deſignávit ſucceſſórem. Mórtuo ígitur Amatóre, Germánus ómnium votis expetítus, invítus & coactus in Epíſcopum conſecrátur. Ex qua die Sacerdos factus eſt, mutátus in virum álterum, exinde cœpit uxórem habére pro ſoróre, ſǽculi pompam aſpernári, vitam áſperam dúcere, ſua in páuperes erogáre, ómni-

buſs ſine perſonárum acceptióne hoſpítium præbére, & oratiónem vix unquam intermíttere. Illum Hilárius Arelatenſis affectu ut patrem cóluit, reveréntiâ ut Apóſtolum. In Británniam majórem Cœleſtíni ſummi Pontíficis, & Galliárum Epiſcopórum rogátu bis profectus, ibi Pelagiánam hæreſim profligávit, multíſque miráculis cláruit. In Gálliam redux, ut cívitas Antiſſiodorenſis, tribútis ádmodùm preſſa, prístinæ immunitáti redderétur, obtínuit ab Auxiliário Gálliæ Præfecto, cujus uxórem quartánâ febre dudum laborántem ſanávit. Allemannórum exércitum in Aremóricos tum rebelles ab Aétio Præfecto miſſum, avocávit. Deinde Ravénnam profectus ut à Valentiniáno Imperatóre véniam rebéllibus péteret, ab ipſo, ejus matre Placídia, ſimul & à Petro Chryſólogo Ravennátum Epíſcopo honorífice eſt exceptus. Ibi paucis poſt diébus ex hac vita deceſſit anno Epiſcopátûs trigéſimo primo, Chriſti quadringentéſimo quadragéſimo octávo. Corpus ejus póſteà honoríſico comitátu Antiſſiodórum delátum eſt.

℟. Hortabátur omnes, pag. xix.

– *Commem. ſancti Ignatii Presb.*

Oratio ut ſuprà.

FESTA AUGUSTI.

DIE I.

In Feſto

LIBERATIONIS S. PETRI APOSTOLI è carcere.

Semiduplex.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 3. c. Míttite virum iſtum in cárcerem, & ſuſtentáte eum pane tribulatiónis, & aquâ angúſtiæ. 3. *Reg.* 22. 27.

2. *Ant.* 7. b. Ingreſſus eſt in domum laci, & in ergáſtulum: & ſedit ibi diébus multis. *Jer.* 37. 15.

3. *Ant.* 2. d. In die illa, ait Dóminus exercítuum, cónteram jugum ejus de collo tuo, & víncula ejus dirumpam. *Jer.* 30. 8.

4. *Ant.* 5. a. Liberábo te de manu peſſimórum, & rédimam te de manu fórtium. *Jer.* 15. 21.

5. *Ant.* 1. a. Eruens liberábo te, & gládio non cades: ſed erit ánima tua in ſalútem. *Jer.* 39. 18.

Capitulum. Iſa. 45. *v.* 1. 2.

APériam coram eo jánuas; & glorióſos terræ humiliábo: portas æreas cónteram, & vectes férreos confringam.

Hymnus. Santol. Vict.

PETRUM, Tyranne, quid caténis óbruis,

Jubéſque condi cárceris nigro ſpecu?
Quid trux ſatelles ante limen éxcubat?
Carcer, ſatelles, vincla non Petrum tenent.
Fulgens ab alto venit Ales æthere;
Recédit horror, & fugat noctem dies:
Jubente Chriſto, rupta vincla cóncidunt,
Panduntur ultrò clauſa ferro límina.
Cœlestis ille ductor oſtendit viam:
It Petrus, atque ſómnium, quod ſit, putat;
Verùm, receptâ mente, victrícem Dei
Suæ ſalútis certus agnoſcit manum.
Lux noſtra, Chriſte, noſtra libertas, vides,
Quibus caténis óbruant nos crímina,
Et quanta noſtris íncubet nox méntibus,
Cæcis diem fer, rumpe vinctis víncula.
Patri ſupremo ſit ſupréma glória,
Tibíque laudes totus Orbis cóncinat,
Æterne Fili, ſplendor æterni Patris;
Compar ſit almo laus, decúſque Flámini.
Amen.

℣. Cum ipſo ſum in tribulatióne, ℟. Erípiam eum, & glorificábo eum. *Pſ.* 90. 15.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Dedi te ut edúceres de concluſióne vinctum, de domo cárceris ſedentes in ténebris. *Iſa.* 42. *v.* 6. 7.

Oratio Deus, qui beátum, *ut infrà ad Laudes.*

Commem. S. Exuperii Bajocenſis Epiſcopi.

Oratio Da, quæſumus, *pag.* xxj.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Dóminum, qui ſolvit compedítos * Veníte, adorémus. *Pſ.* 145. 8.

Pſal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Santol. Vict.

Qui Chriſtiáno gloriantur nómine,
Ahéna fruſtrà vincla captívos tenent,
Fruſtrà ſatelles ſervat inſomnis fores,
Inter caténas mente ſtant libérrimâ.
Ornant revinctos invidendæ cómpedes,
Nec ponderóſæ, quas amor leves facit:
Non denſa tetri cárceris nox óbſidet,
Æterna ſummo quos manet cœlo dies.
Dulces caténæ! quæ reum non árguunt,
Sed Chriſti amantem quæ probant Apóſtolum:
Regum corónis, áureis monílibus,
Vos ſacra pluris æſtimámus víncula.
Patri ſupremo, ſit ſupréma glória,
Tibíque laudes totus Orbis cóncinat,
Æterne Fili, ſplendor æterni Patris;

par ſit almo laus, de-
:úſque Flámini.
Amen.
Ant. 8. g. Cùm audiſ-
Apóſtoli, quòd rece-
Samaría verbum Dei,
'unt ad eos Petrum &
ıem. *Act.* 8. 14.
Ant. 5. a. Augebátur
ntium in Dómino
túdo, ita ut in Platéas
'erit infirmos, ut, ve-
e Petro, umbra illíus
ıbráret quemquam il-
ı, & liberarentur ab
ıitátibus ſuis. *Act.* 5.
15.
Ant. 1. D. Ait Petrus
ytico: Ænéa, ſanat te
nus Jeſus: ſurge, &
tibi Et contínuò ſur-
Act. 9. 34.
liſit de ſummo, & ac-
me, ℟. Et erípuit me
mícis meis fortíſſimis.
.v. 17. 18.
o prima de Scriptura
ente, ex tribus una.
Petrus ſervabátur in
'e: * Orátio autem
ſine intermiſſióne ab
ia ad Deum pro eo.
12. 5. ℣. Unánimes
s, ut Deus Iſraël mi-
rdiam ſuam oſténde-
udith 7. 4. * Orátio.
Actibus Apoſtoló-
rum.
IO II. *Cap.* 12. 1.
us ab Angelo libe-
ratus.
it Heródes rex ma-
us, ut afflígeret quoſ-
e Eccléſia. Occídit
Jacóbum fratrem
Joannis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appóſuit ut apprehénderet & Petrum. Erant autem dies azymórum. Quem cùm apprehendiſſet, miſit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum cuſtodiendum, volens poſt Paſcha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quidem ſervabátur in cárcere. Orátio autem fiébat ſine intermiſſióne ab Eccléſia ad Deum pro eo. Cùm autem productúrus eum eſſet Heródes, in ipſa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus: & cuſtódes ante óſtium cuſtodiébant cárcerem. Et ecce Angelus Dómini áſtitit: & lumen reſulſit in habitáculo: percuſſóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum: Præcíngere, & cálcea te cáligas tuas. Et fecit ſic. Et dixit illi: Circumda tibi veſtimentum tuum, & ſéquere me. Et éxiens ſequebátur eum, & neſciébat quia verum eſt, quod fiébat per Angelum: exiſtimábat autem ſe viſum vidére. Tranſeuntes autem primam & ſecundam cuſtódiam, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem; quæ ultrò aperta eſt eis. Et exeuntes proceſſérunt vicum unum: &

continúò diſceſſit Angelus ab eo. Et Petrus ad ſe reverſus dixit: Nunc ſcio verè quia miſit Dóminus Angelum ſuum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. Cùm autem productúrus eum eſſet Heródes, * Erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus: & cuſtódes ante óſtium cuſtodiébant cárcerem. *Act.* 12. 6. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus. *Pſ.* 104. 18. * Erat.

Ex Gregor. Regiſt. lib. 11. c. 49. & lib. 5. Epiſt. 6. & lib. 3. Ep. 30.

LECTIO III.

Caténis duábus Jeroſólymis vinctum in cárcere ab Agrippa fuiſſe ſanctum Petrum ex Actis díſcimus. Illas autem aut ſaltem illárum álteram Romæ ſexto ſéculo extitiſſe docet Arátor. Dúbium quoque ſubolére némini poteſt, quin Romæ ſpeciáli in veneratióne fúerint caténæ, quibus ibi à Neróne conſtrictus eſt. Auro quippe pretióſius habebátur per omnes Eccléſias ferrum illud pœnálium vinculórum, quæ reum ſuum uſque ad Chriſti crucem non tam condemnatúra, quam conſecratúra miſérunt. Crucem párvulam in qua de caténis ſancti Petri & Pauli inſerta erat benedíctio, mittens ſanctus Gregórius Magnus Eulógio Alexandríno Patriarchæ, multa per iſtam benedictiónem conſuéta fieri mirácula narrat. Idem Childeberto Francórum regi claves ſancti Petri, in quibus de limatúra catenárum ejus inclúſum áliquid erat, direxiſſe ſe dixit, ut collo ejus ſuſpenſæ à malis illum ómnibus tuerentur. Summus autem ipſe Póntifex iſtis è caténis áliquid quod crúcibus vel clávibus includerétur, limando conabátur excútere; quod quidem aliquando ſummâ facilitáte fiébat, nonnunquam è contra nullâ ratióne, póterat obtinéri.

℟. Angelus Dómini aſtitit: percuſſóque látere Petri, excitávit eum, dicens: * Surge velóciter. *Act.* 12. 7. ℣. Ecce ſolvi te hódie de caténis, quæ ſunt in mánibus tuis. *Jer.* 40. 4. * Surge. ℣. Glória. * Surge. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Edúxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis; ℟. Et ſtátuit ſuper petram pedes meos. *Pſ.* 39. 3.

1. *Ant.* 8. g. Petrus & Joannes aſcendébant in templum, ad horam oratiónis nonam. *Act.* 3. 1.

2. *Ant.* 3. a. Vir qui erat claudus ex útero matris ſuæ, bajulabátur; quem

ponébant quotídiè ad portam templi, ut péteret eleemóſynam. *Ibid. v.* 2.

3. *Ant.* 1. d. Intuens in eum Petrus, dixit: In nómine Jeſu Chriſti Nazaréni ſurge, & ámbula. Et exíliens ſtetit; & ambulábat laudans Deum. *Ibid. v.* 4. 6. 7. 8.

4. *Ant.* 4. e. Fuit quædam diſcípula plena opéribus bonis, & eleemóſynis. Factum eſt autem, ut infirmáta morerétur. *Act.* 9. *v.* 36. 37.

5. *Ant.* 6. f. Petrus venit, & ponens génua orávit, & dixit: Tábitha, ſurge. Eréxit eam, & aſſignávit eam vivam. *Ibid. v.* 39. 40. 41.

Capitulum. Act. 12. 11.

PEtrus ad ſe reverſus, dixit: Nunc ſcio verè quia miſit Dóminus Angelum ſuum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.

Hymnus.

PETRUS beátus catenárum láqueos
Chriſto jubente, rupit mirabíliter;
Cuſtos ovílis & Doctor Eccléſiæ,
Paſtórque gregis, conſervátor óvium,
Arcet lupórum truculentam rábiem.
QUODCUNQUE vinclis ſuper terram ſtrínxeris,
Erit in aſtris religátum fórtiter;
Et quod reſolvis in terris arbítrio,
Erit ſolútum ſuper cœli rádium;
In fine mundi Judex eris ſéculi.
GLORIA Patri per immenſa ſécula;
Sit tibi, Nate, decus & impérium,
Honor, poteſtas, ſanctóque Spirítui:
Sit Trinitáti ſalus indivídua
Per infiníta ſeculórum ſécula.
Amen.

℣. Salvaſti me à deſcendéntibus in lacum. ℟. Pſállite Dómino Sancti ejus. *Pſ.* 29. *v.* 4. 5.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. d. Narrávit Petrus quómodò Dóminus eduxiſſet eum de cárcere, dixítque: Nuntiáte Jacóbo & frátribus hæc. *Act.* 12. 17.

Oratio.

DEus, qui beátum Petrum Apóſtolum à vínculis abſolútum, illæſum abíre feciſti, noſtrórum, quæſumus, abſolve víncula peccatórum; ut, ab ómnibus impediméntis expedíti, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus. Per Dóminum.

Commemoratio ſancti Exuperii Epiſcopi.

Oratio Da, quæſumus, *pag.* xxj.

AD HORAS, *Ant. & Oratio de Laudibus, Capitula &* ℟℟. *brev. ut in Feſto SS. Petri & Pauli, pag.* 424.

Die II.

In Feſto

Omnium Sanctorum Antiquæ Legis.

Duplex minus.

In primis Vesperis.

1. *Ant.* 7. C. Mementóte óperum Patrum, quæ fecérunt in generatiónibus ſuis: & accipiétis glóriam magnam, & nomen ætérnum. 1. *Mach.* 2. 51.

2. *Ant.* 8. g. Omnes iſti in generatiónibus gentis ſuæ glóriam adepti ſunt, & in diébus ſuis habentur in láudibus. *Eccli.* 44. 7.

3. *Ant.* 2. d. Henoch plácuit Deo, & tranſlátus eſt in paradíſum, ut det Géntibus pœniténtiam. *Ibid. v.* 16.

4. *Ant.* 4. d. Noë inventus eſt perfectus juſtus, & in témpore iracúndiæ factus eſt reconciliátio. *Ibid. v.* 17.

5. *Ant.* 3. c. Abraham magnus pater multitúdinis Géntium, & non eſt inventus símilis illi in glória. *Ibid. v.* 20.

Capitulum. 2. *Machab.* 1. *v.* 24. 25. 26.

Domine Deus ómnium Creátor, terríbilis & fortis, juſtus, & miſéricors, qui ſolus es bonus Rex, ſolus præſtans, ſolus juſtus & omnípotens, & ætérnus, qui líberas Iſraël de omni malo, qui feciſti patres electos, & ſanctificaſti eos: áccipe ſacrifícium pro univerſo pópulo tuo.

℟. Laudémus viros glorióſos, & parentes noſtros in generatióne ſua: * Multam glóriam fecit Dóminus † Magnificéntiâ ſuâ à ſéculo. *Eccli.* 44. *v.* 1. 2. ℣. Non confúnditur Deus vocári Deus eórum: parávit enim illis civitátem. *Hebr.* 11. 16. † Magnificéntiâ. ℣. Glória. * Multam.

Hymnus.

Antiqui cánimus lúmina fœderis,
Vates cum pátribus, múnere prævio,
Quos teſtes fídei, quos patiéntiæ,
Exemplum Deus édidit.

In terris péragunt ſic iter hóſpites,
Ut deſidériis ſídera tránſvolent,
Æternámque ſuis flétibus áppetant,
Longè quam pátriam vident.

Dat quantos ánimos, ígnea cháritas!
Te donante, Deus, cùm tibi mílitant,
Vincunt regna fide, caſtráque fórtia,
Fortes, te duce, díruunt.

Tentati ſúbeunt víncula, cárceres,
Experti lápides, ignis & ímpetus,

Diſcurrunt, & egent per
juga móntium,
Afflictíque ſpecu la-
tent.
Occumbunt, nec ad-
huc láurea tángitur,
Sanctórum nec iter pándi-
tur óbvium :
Stant ad clauſa diu mœnia
pátriæ
Chriſti dum réſeret
cruor.
Sit laus ſumma Patri,
ſummáque Fílio,
Sancto Spirítui ſit quoque
glória,
Laus æterna tibi, qui ve-
tus & recens
Fœdus ſánguine cón-
ſecras.
Amen.

℣. In te ſperavérunt patres noſtri, ℟. Speravérunt, & liberaſti eos. *Pſ.* 21. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *irr.* Ecce quómodò computáti ſunt inter fílios Dei, & inter Sanctos ſors illórum eſt. *Sap.* 5. 5.

Oratio Deus, qui in hac, *ut infrà ad Laudes.*

Commemoratio ſancti Petri Apoſtoli.

Ant. Diſſolúta ſunt víncula brachiórum & mánuum illíus per manus potentis Jacob : inde paſtor egreſſus eſt lapis Iſraël. *Gen.* 49. 24.

℣. Salvum me fecit Dóminus, ℟. Quóniam vóluit me. *Pſ.* 17. 20.

Oratio Deus, qui beátum, *ut ſuprà, pag.* 477.

Deinde ſancti Stephani Papæ & Martyris.

Oratio Deus, qui beátum, *pag.* x.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jeſum Chriſtum qui fecit útraque unum * Veníte, adorémus. *Epheſ.* 2. 14.

Hymnus Antiqui cánimus, *ut ſuprà ad j. Veſperas.*

1. *Ant.* 1. a. Joſeph in témpore angúſtiæ ſuæ cuſtodívit mandátum, & factus eſt dóminus Ægypti. 1. *Machab.* 2. 53.

2. *Ant.* 8. g. Phínees pater noſter, zelando zelum Dei, accépit teſtamentum Sacerdótii æterni. *Ibid. v.* 54.

3. *Ant.* 2. d. Jeſus dum implévit verbum, factus eſt dux in Iſraël. *Ibid. v.* 55.

℣. Suſcitávit Dóminus teſtimónium in Jacob, ℟. Et legem póſuit in Iſraël. *Pſal.* 77. 5.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. Illi viri miſericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt : * Cum ſémine eórum pérmanent bona, heréditas ſancta nepótes eórum. *Eccli.* 44. *v.* 10. 11. 12. ℣. Ab uno orti ſunt tanquam sídera cœli in multitúdinem, & ſicut aréna, quæ eſt ad oram maris, innumerábilis. *Hebr.* 11. 12. * Cum ſémine.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio II. *Cap.* 11. 13.

Patriarcharum fides extollitur.

Juxta fidem defuncti ſunt omnes iſti, non acceptis repromiſſiónibus, ſed à longè eas aſpicientes, & ſalutantes, & confitentes, quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram. Ideò non confúnditur Deus vocári Deus eórum: parávit enim illis civitátem. Fide obtúlit Abraham Iſaac cùm tentarétur, & unigénitum offerébat, qui ſuſcéperat repromiſſiónes. Fide & de futúris benedíxit Iſaac Jacob & Eſaü. Fide Jacob móriens ſíngulos filiórum Joſeph benedíxit. Fide Joſeph móriens de profectióne filiórum Iſraël memorátus eſt, & de óſſibus ſuis mandávit. Fide Móyſes natus, occultátus eſt ménſibus tribus à paréntibus ſuis, eò quòd vidiſſent elegantem infantem, & non timuérunt regis edictum. Fide Móyſes grandis factus negávit ſe eſſe fílium fíliæ Pharaónis, magìs éligens afflígi cum pópulo Dei, quàm temporális peccáti habére jucunditátem, majóres divítias æſtimans theſauro Ægyptiórum impropérium Chriſti: aſpiciébat enim in remuneratiónem. Fide Rahab méretrix non périit cum incrédulis, excípiens exploratóres cum pace. Et quid adhuc dicam? Defíciet enim me tempus enarrantem de Gédeon, Barac, Samſon, Jephte, David, Sámuël, & Prophétis.

℟. Hi omnes teſtimónio fídei probáti, * Non accepérunt repromiſſiónem, Deo pro nobis mélius áliquid providente, ut non ſine nobis conſummarentur. *Hebr.* 11. *v.* 39. 40.

℣. Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis ſtúdium habentes, pacificantes in dómibus ſuis. *Eccli.* 44. 6. * Non accepérunt.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthǽum.

Lectio III. *Cap.* 22. 31.

Patriarchæ apud Deum vivunt.

In illo témpore: Dixit Jeſus Sadducǽis: De reſurrectióne mortuórum non legiſtis quod dictum eſt à Deo dicente vobis: Ego ſum Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Jacob. Et réliqua.

Homília ſancti Clementis Papæ & Mártyris.

Epiſt. 1. *ad Cor. ſecul.* 1. *Cap.* 16.

Cernitis, viri chari, quod exemplar nobis datum ſit. Imitatóres ſimus eórum qui in Scriptúris laudem conſecúti ſunt. Magno teſtimónio ornátus eſt Abrahámus, & Dei amícus vocátus eſt. De Jobo ita ſcrip-

tum eſt : Jobus erat juſtus & ſine crímine. Móyſes fidélis in tota domo ejus nuncupátus eſt. Quid verò dicémus de Davíde, qui teſtimónium laudis reportávit ? Tálium ac tantórum adeóque laudatórum humílitas & verecúndia per obediéntiam, non tantùm nos, ſed anterióres ætátes melióres fecit : eóſque qui in timóre & veritáte elóquia ejus ſuſcepérunt. Multórum ítaque magnorúmque ac illúſtrium geſtórum partícipes facti, recurrámus ad pacis ſcopum nobis ab inítio tráditum, & figámus óculos in Patrem & Creatórem totíus mundi, atque illíus magníficis exuberántibus donis pacis, ac benefíciis hæreámus.

℞. Nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem : * Sapiéntiam ipſórum narrent pópuli, † Et laudem eórum núntiet Ecclésia. *Eccli.* 44. *v.* 14. 15. ℣. In fide teſtimónium conſecúti ſunt. *Heb.* 11. 2. * Sapiéntiam. ℣. Glória. † Et laudem.

Poſt tertium ℞. *De S. Stephano Papa.*

Ex commonitório ſancti Vincéntii Lirinenſis. *Cap.* 9.

LECTIO IV.

AGrippínus Carthaginenſis Epíſcopus rebaptizandum eſſe cenſébat contra morem & inſtitúta majórum. Tunc beátæ memóriæ Papa Stéphanus, Apoſtólicæ Sedis Antiſtes, cum céteris quidem collégis ſuis, ſed tamen præ céteris réſtitit : dignum, ut opínor, exíſtimans, ſi réliquos omnes tantùm fídei devotióne vínceret, quantùm loci autoritáte ſuperábat. Dénique in Epíſtola, quæ tunc ad Africam miſſa eſt idem his verbis ſanxit : Nihil novandum, niſi quod tráditum eſt. Intelligébat étenim vir ſanctus, & prudens, nihil áliud ratiónem pietátis admíttere, niſi ut ómnia, quâ fide à Pátribus ſuſcepta forent, eâdem fide fíliis conſignarentur : noſque religiónem, non quà vellémus dúcere, ſed pótiùs, quà illa dúceret, ſequi oportére : idque eſſe próprium Chriſtiánæ modéſtiæ & gravitátis, non ſua póſteris trádere, ſed à majóribus accepta ſerváre. Quis ergo tunc univerſi negótii éxitus ? Quis útique niſi uſitátus & ſólitus ? Retenta eſt ſcílicet antíquitas, explóſa nóvitas.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Replétum eſt gáudio os noſtrum, ℞. Et lingua noſtra exultatióne. *Pſ.* 125. 2.

1. *Ant.* 8. g. Per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam, adepti ſunt repromiſſiónes. *Heb.* 11. 33.

2. *Ant.* 2. D. Obturavérunt ora leónum, extinxérunt ímpetum ignis, effugérunt áciem gládii. *Ibid.* v. 34.

3. *Ant.* 5. a. Convaluérunt de infirmitáte, fortes facti ſunt in bello, caſtra vertérunt exterórum. *Ibid.* v. 35.

4. *Ant.* 4. *irr.* d. Qui de illis nati ſunt, reliquérunt nomen narrandi laudes eórum. *Eccli.* 44. 9.

5. *Ant.* 1. F. In teſtamentis ſtetit ſemen eórum, & fílii eórum propter illos uſque in æternum manent. *Ibid.* v. 13. 14.

Capitulum. Eccli. 45. v. 1. 2.

Dilectus Deo & homínibus Móyſes: cujus memória in benedictióne eſt. Símilem illum fecit in glória Sanctórum, & in verbis ſuis monſtra placávit.

Hymnus.

Nunc ad Sion accéditis,
En obſtetríce lánceâ,
Quâ frángitur Chriſti caro,
Ad ſancta vobis ſit via.

Velum ſacrum dirúmpitur
Patet ſuperna cívitas:
In Angelórum pátria
Deum vidétis júdicem

Cruoris hic aſpérſio
Quam cérnitis, quam tángitis,
Majóre voce ſúpplicat
Quàm merſus Abel ſánguine.

Fletus, querélæ déſinant,
Beáta frons accíngitur
Nunquam movendâ láureâ;
Fœdus novum quam dédit.

Sit laus Patri, ſit Fílio,
Per quem vetus lex déſiit,
Supréma ſemper glória;
Sit par tibi laus Spíritus.
Amen.

℣. Dómine in lúmine vultûs tui ambulábunt,
℟. Et in nómine tuo exultábunt. *Pſ.* 88. v. 17. 18.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. d. Tantam habentes impóſitam nubem téſtium, deponentes omne pondus, & circumſtans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propóſitum nobis certámen. *Heb.* 12. 1.

Oratio.

Deus, qui in hac feſtivitáte ómnium Legis véteris Sanctórum, impóſitâ nube téſtium, fidem noſtram corróboras; da eórum méritis currámus ad propóſitum nobis certámen aſpicientes in autórem fidei, & conſummatórem Jeſum; Qui tecum.

Commem. S. Stephani.

AD PRIMAM.

Ant. 8. g. Per fidem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Obturavérunt.

Capitulum. 1. *Machab.* 2. v. 59. 60.

Ananias, & Azárias, & Miſaël credentes liberáti ſunt de flamma; Dániel in ſua ſimplicitáte liberátus eſt de ore leónum.

℟. *breve.* Exultábunt ſancti * In glória. *Repet.* Exultábunt. ℣. Lætabuntur in cubílibus ſuis. *Pſ.* 149. 5. * In glória. ℣. Glória. *Repet.* Exultábunt.

℣. Sanctis, qui ſunt in terra ejus, ℟. Mirificávit omnes voluntátes meas in eis. *Pſ.* 15. 3.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Convaluérunt.

Capitulum. Eccli. 46. *v.* 1. 2.

FOrtis in bello Jeſus Nave, ſucceſſor Móyſi in Prophétis, qui fuit magnus ſecundùm nomen ſuum, máximus in ſalútem electórum Dei, expugnáre inſurgentes hoſtes, ut conſequerétur hereditátem Iſraël.

℟. *breve.* In juſtítia tua * Exaltabuntur. *Repet.* In. ℣. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Pſ.* 88. 18. * Exaltabuntur. ℣. Glória. *Repet.* In juſtítia.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, ℟. Quam abſcondiſti timéntibus te! *Pſ.* 30. 20.

AD NONAM.

Ant. 1. F. In teſtamentis.

Capitulum. 1. *Machab.* 2, 61.

ITa cogitáte per generatiónem & generatiónem; quia omnes qui ſperant in eum, non infirmantur.

℟. *br.* Ipſe. * Dabit virtútem. *Repet.* Ipſe. ℣. Et fortitúdinem plebi ſuæ. *Pſ.* 67. 36. * Dabit. ℣. Glória. *Repet.* Ipſe.

℣. Congregáte illi Sanctos ejus, ℟. Qui órdinant teſtamentum ejus. *Pſ.* 49. 5.

AD VESPERAS.

Ant. Per fidem, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Heb. 11. 13.

JUxta fidem defuncti ſunt omnes iſti, non acceptis repromiſſiónibus, ſed à longè eas aſpicientes & ſalutantes, & confitentes, quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram.

Hymnus & ℣. ut in j. Veſperis.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Acceſſiſtis ad Sion montem, & civitátem Dei viventis Jerúſalem cœleſtem, & multórum míllium Angelórum frequéntiam & Eccléſiam primitivórum, qui conſcripti ſunt in cœlis. *Heb.* 12. *v.* 22. 23.

Oratio Deus, qui in hac, *ut ſuprà.*

Commemoratio revelationis corporis S. Stephani Diac. Protomart.

Ant. Elegérunt Stéphanum, virum plenum fide & Spíritu ſancto. *Act.* 6. 5.

℣. Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti, ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64. 5.

Oratio Præſta, quæſumus, *ut infrà.*

3. *Ant.* 8. g. Speciósior eſt ſapiéntia ſole, & ſuper omnem diſpoſitiónem ſtellárum, luci comparáta invenítur prior. *Sap.* 7. 29.

4. *Ant.* 7. b. Opéruit cœlos glória ejus, & laudis ejus plena eſt terra. Splendor ejus ut lux erit. *Habac.* 3. *v.* 3. 4.

5. *Ant.* 1. *irreg.* Convértere, Jacob, ámbula per viam ad ſplendórem ejus. *Baruch.* 4. 2.

Capitulum. Baruch 4. 24.

VIcínæ Sion vidébunt & in celeritáte ſalútem veſtram à Deo, quæ ſupervéniet vobis cum honóre magno & ſplendóre æterno.

℟. Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ, & torrente voluptátis tuæ potábis eos: *Quóniam apud te eſt fons vitæ. *Pſ.* 35. *v.* 9. 10. ℣. Ait Petrus ad Jeſum: Bonum eſt nos hic eſſe. *Luc.* 9. 33. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

Hymnus. Santol. Vict.

HOc juſſa quondam rúmpimus
Feſto die ſiléntia;
Celáta dudum jam decet
Vulgáre nos myſtéria.

MONTIS ſub alto vértice,
Tribus vocátis téſtibus,
O Chriſte, viſus hactenus
Terris homo, pates Deus.

TUÆ latens lucis jubar
Sacros in artus éffluit,
Veſtis tuo te númine,
Tibíque totus rédderis.

CÆLO tonante, prótinus
Audíta ſummi vox Patris;
Te, nube ruptâ, Fílium,
Quo gloriátur, áſſerit.

HIC eſt Magiſter ómnium,
Quem pronus Orbis áudiat:
Siléte, mortáles; Deus,
Qui nos docet, fatur Deus.

QUI nube ruptâ te palàm
Natum vocávit, laus Patri,
Tibíque Nato, nec minor
Laus utriúſque Flámini.
Amen.

℣. Satiábor, Dómine, cùm apparúerit glória tua, ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo. *Pſ.* 16. 15. & 15. 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. d. Pulchritúdinem candóris ejus admirábitur óculus; & quis ſatiábitur videns glóriam ejus? *Eccli.* 43. 20. & 42. 26.

Oratio Deus, qui fídei, *ut infrà ad Laudes.*

Per Diœceſim commem. S. Xyſti Papæ & Mart.

Oratio Omnípotens, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jeſum glóriæ Patris ſplendórem * Veníte, adorémus. *Heb.* 1. 3.

Pſ. Veníte.

ymnus. Santol. Vict.

ONS lucis æternæ, Deus,
nube noſtri córporis
temperáti núminis
dà frui præſéntiâ.
ISSANTE jam mirácu-lo,
te premébas hácte-nus,
tále quidquid ſúmpſe-ras
ndóre circumfúnditur.
ıı gerendæ cónſcius
ıs ſodáles éligis;
ıui tuæ teſtes necis,
es tuæ ſint glóriæ.
D aſtra curru flámmeo
raptus olim tránſiit,
mole lucis óbrutus
te tuendo ſúſtinet.
fronte qui lucem vi-brat,
it tuis fulgóribus:
ıſta lex jam ſe pavet
novæ compónere.
ɪı nube ruptâ te palàm
ım vocávit, laus Pa-tri,
que Nato, nec minor
utriúſque Flámini.
Amen.

Ant. 2. d. Aſſúmit Je- Petrum, & Jacóbum, ıannem; & ducit illos ıontem excelſum ſeor- ſolos. Marc. 9. 1.

Ant. 3. a. Transfigu- eſt ante eos: & reſ- duit fácies ejus ſicut Matth. 17. 2.

Ant. 7. c. Móyſes & loquebantur cum il- & dicébant exceſſum ejus quem completúrus erat in Jerúſalem. Luc. 9. 30.

4. Ant. 1. irr. Petrus & qui cum illo erant, graváti erant ſomno Ibid. v. 32.

5. Ant. 8. c. Evigilantes vidérunt majeſtátem ejus, & duos viros qui ſtábant cum illo. Ibid. v. 32.

6. Ant. 4. e. Factum eſt cùm diſcéderent ab illo, ait Petrus ad Jeſum: Præceptor, bonum eſt nos hìc eſſe Ibid. v. 33.

7. Ant. 6. f. Circumſpicientes, néminem ámpliùs vidérunt, niſi Jeſum tantùm ſecum. Marc. 9. 7.

8. Ant. 7. g. Deſcendéntibus illis de monte, præcépit illis, ne cuiquam, quæ vidiſſent, narrárent. Ibid. v. 8.

9. Ant. 5. a. Verbum continuérunt apud ſe, conquirentes quid eſſet: Cùm à mórtuis reſurréxerit. Ibid. v. 9.

℣. Dóminus regnávit decórem indútus eſt. ℟. Indútus eſt Dóminus fortitúdinem & præcinxit ſe. Pſ. 92. 1.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

℟. I. Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer: * Confeſſiónem & decórem induiſti; amictus lúmine ſicut veſtimento. Pſ. 103. v. 1. 2. ℣. Veſtimenta ejus facta ſunt ſplendéntia, & cándida nimis. Marc. 9. 2. * Confeſſiónem.

Sermo ſancti Leónis Papæ. 94. *de Transfig. Domini.*

LECTIO II.

APerit Dóminus coram electis téſtibus glóriam ſuam, & commúnem illam cum céteris córporis formam tanto ſplendóre clarificat, ut & ejus fácies ſolis fulgóri ſimilis, & veſtítus candóri nívium eſſet æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus diſcipulórum, crucis ſcándalum tollerétur: nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas paſſiónis, quibus reveláta eſſet abſcónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntiâ ſpes ſanctæ Eccléſiæ fundabátur, ut totum corpus Chriſti agnóſceret, quali eſſet commutatióne donandum: ut ejus ſibi honóris conſórtium membra promítterent, qui in cápite præfulſiſſet. De quo idem Dóminus díxerat, cùm de adventûs ſui majeſtáte loquerétur: [Tunc juſti fulgébunt ſicut ſol in regno Patris ſui:] proteſtante hoc ipſum beáto Paulo Apóſtolo, & dicente: [Exíſtimo enim, quòd non ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.] Et iterùm: [Mórtui enim eſtis, & vita veſtra abſcóndita eſt cum Chriſto in Deo.] Cùm enim Chriſtus appáruerit vita veſtra, tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória. His ergo ſacramentórum revelatiónibus Petrus Apóſtolus incitátus, mundána ſpernens, & terréna faſtídiens, in æternórum deſidérium quodam mentis rapiebátur exceſſu: & gáudio totíus viſiónis implétus, ibi cum Jeſu optábat habitáre, ubi manifeſtátâ ejus glóriâ lætabátur. Unde & ait: [Dómine, bonum eſt nos hic eſſe: ſi vis, faciámus hic tria tabernácula, Tibi unum, Móyſi unum, & Elíæ unum.] Sed huic ſuggeſtióni Dóminus non reſpóndit, ſignificans non quidem improbum, ſed inordinátum eſſe, quod cúperet: cùm ſalvári mundus, niſi Chriſti morte, non poſſet, ut exemplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut, licèt non oportéret de beatitúdinis promiſſiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs tolerántiam poſtulandam eſſe, quàm glóriam: quia témpora patiendi non poteſt felícitas prævenire regnandi.

℟. Adhuc Petro loquente, ecce nubes lúcida obumbrávit eos: & ecce vox * De nube dicens: Hic eſt Fílius meus diléctus. *Matth.* 17. 5. ℣. Intónuit de cælo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem

iam. Pſ. 17. 14. * De nu-
e.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

LECTIO III. Cap. 17. 1.

Chriſtus transfiguratus.

IN illo témpore; Aſſúmit Jeſus Petrum & Jacóbum & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum ſeorsùm, & transfigurátus eſt ante eos. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbýteri.

In Matth. lib. 3.

UBi ſplendor faciéi oſténditur, & candor deſcríbitur véſtium, non ſubſtántia tóllitur, ſed glória commutátur. [Reſplénduit fácies ejus ſicut ſol.] Certè transformátus eſt Dóminus in eam glóriam quâ ventúrus eſt póſteà in regno ſuo. [Et ecce apparuérunt illis Móyſes & Elías.] Scribis & Pharisæis tentántibus ſe, & de cœlo ſigna poſcéntibus dare nóluit; ſed pravam poſtulatiónem confutávit reſponſióne prudenti. Hic verò ut Apoſtolórum augeat fidem, dat ſignum de cœlo, Elía inde deſcendente, quò conſcénderat, & Móyſe ab ínferis reſurgente: quod & Achaz per Iſaíam præcípitur, ut petat ibi ſignum de excelſo aut de inferno. Nam quod dictum eſt: [Apparuérunt illis Móyſes & Elías cum eo loquentes;] & in álio refertur Evangeliſta nuntiaſſe quæ Jeroſólymis paſſúrus eſſet; Lex oſténditur & Prophétæ, qui & Paſſiónem Dómini & Reſurrectiónem crebris vócibus nuntiárunt.

℟. Vocávit nos Deus vocatióne ſuâ ſanctâ * Secundùm grátiam, quæ maniſeſtáta eſt nunc † Per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti. 2. Timoth. 1. v. 9. 10. ℣. Benedíximus vobis de domo Dómini, Deus Dóminus & illúxit nobis. Pſ. 117. 27. * Secundùm. ℣. Glória. † Per illuminatiónem.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. Sacerd. Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt: ℟. Tuum bráchium cum poténtia. Pſ. 88. v. 13. 14.

1. Ant. 3. a. Communicantes Chriſti paſſiónibus, gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes. 1. Petr. 4. 13.

2. Ant. 5. f. Cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra; tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória. Col. 3. 4.

3. Ant. 8. g. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum ſícuti eſt. 1. Joan. 3. 2.

4. Ant. 4. irr. a. Annuntiámus vobis vitam æter-

nam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis. 1. *Joan.* 1. 2.

5. *Ant.* 1. a. Prædeſtinávit nos Deus conformes fíeri imáginis Fílii ſui, ut ſit ipſe primogénitus in multis frátribus. *Rom.* 8. 29.

Capitulum. Philip. 3. *v.* 20. 21.

SAlvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui reformábit corpus humilitátis noſtræ configurátum córpori claritátis ſuæ.

Hymnus. Santol. Vict.

QUAM nos potenter állicis!
Te, Chriſte, quando détegis,
Te quando celas, próvidus
Noſtræ ſalúti cónſulis.

HIC nos adoptat fílios
Qui te vocávit Fílium:
Sponſor futúræ glóriæ
Dat certa nobis pígnora.

UT juſſa Patris ímpleas,
Mactanda mundo víctima,
Formæ prióri rédditus
Mortális appáres Deus.

FAC, Chriſte, qui nobis lates,
Obſcúra dum regit fides,
Fracto ſolútos córpore,
Nos te vidére, te frui.

QUI nube ruptâ te palàm
Natum vocávit, laus Patri,
Tibíque Nato, nec minor
Laus utriúſque Flámini.
Amen.

℣. Speciósus formâ præ fíliis hóminum, ℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. *Pſ.* 44. 3.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Deus, qui dixit de ténebris lucem ſplendéſcere, ipſe illúxit in córdibus noſtris, ad illuminatiónem ſciéntiæ claritátis Dei, in fácie Chriſti Jeſu. 2. *Cor.* 4. 6.

Oratio.

DEus, qui fídei ſacramenta in Unigéniti tui glorióſa Transfiguratióne Patrum teſtimónio roboraſti, & adoptiónem filiórum perfectam, voce delapsâ in nube lúcida, mirabíliter præſignaſti: concéde propítius, ut ipſíus Regis glóriæ nos coherédes efficias, & ejúſdem glóriæ tríbuas eſſe conſortes; Per eumdem Dóminum.

Commemor. S. Xyſti Papæ & Martyris.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis beáti Xyſti feſtivitátem imitatióne celebráre: qui Fílii tui Martyr & Póntifex, fidem quam prædicávit, teſtimónio comprobávit, & confirmávit exemplo, Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Communicantes.

AD TERTIAM.

Ant. 5. f. Cùm Chriſtus.

Capitulum. 2. *Corint.* 3. 18.

NOs omnes reveláta fácie glóriam Dómini ſpeculantes, in eamdem

imáginem transformámur à claritáte in claritátem tanquam à Dómini Spíritu.

℟. *br.* Accédite ad eum, * Et illuminámini. *Repet.* Accédite. ℣. Et fácies veſtræ non confundentur. *Pſ.* 33. 6. * Et illuminámini. ℣. Glória. *Repet.* Accédite.

℣. Illúminet vultum ſuum ſuper nos, ℟. Et miſereátur noſtri. *Pſ.* 66. 2.

AD SEXTAM.

Ant. 8. g. Scimus.

Capitulum. 2. *Petr.* 1. 16.

NOn doctas fábulas ſecúti, notam fécimus vobis Dómini noſtri Jeſu Chriſti virtútem & præſéntiam, ſed ſpeculatóres facti illíus magnitúdinis.

℟. *br.* Signátum eſt ſuper nos * Lumen vultûs tui, Dómine. *Repet.* Signátum eſt. ℣. Dediſti lætítiam in corde meo. *Pſ.* 4. 7. * Lumen. ℣. Glória. *Repet.* Signátum eſt.

℣. Apud te eſt fons vitæ, ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Pſ.* 35. 10.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Prædeſtinávit nos.

Capitulum. 2. *Petr.* 1. *v.* 18. 19.

HAnc vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm eſſémus cum ipſo in monte ſancto, & habémus firmiórem prophéticum ſermónem, cui benefácitis attendentes.

℟. *br.* Magna eſt glória ejus, * In ſalutári tuo. *Repet.* Magna. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. *Pſ.* 20. 6. * In ſalutári. ℣. Glória. *Repet.* Magna.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: ℟. Cantábimus & pſallémus virtútes tuas. *Pſ.* 20. 14.

AD VESPERAS.

Ant. Communicantes, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 1. *Cor.* 15. 47.

PRimus homo de terra terrénus; ſecundus homo de cœlo, cœleſtis. Qualis terrénus, tales & terréni; & qualis cœleſtis, tales & cœleſtes. Igitur ſicut portávimus imáginem terréni, portémus & imáginem cœleſtis.

(*In Metrop.* ℟. Vocávit nos Deus. *III. de Officio Nocturno.*)

Hymnus HOC juſſa quondam, *ut ſuprà ad j. Veſp.*

℣. Adoráte Dóminum in monte ſancto ejus, ℟. Quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter. *Pſ.* 98. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Accépit à Deo Patre honórem & glóriam, voce delapsâ ad eum hujuſcémodi à magníſica glória, cùm eſſémus cum ipſo in monte ſancto. 2. *Petr.* 1. *v.* 17. 18.

Oratio Deus, qui fídei ſacramenta, *ut ſuprà ad Laudes.*

Commem. S. Victricii Pontificis Rotomagenſis.

Oratio Omnipotens, *pag.* xx.

DIE VII.

In Feſto SANCTI VICTRICII Pontificis Rotomagenſis.

Duplex minus.

Lectio prima de Script. occurr. ex tribus una.

De Epiſtolis ſancti Paulini Epiſcopi ad Victrícium Rotomagenſem Epiſcopum.

LECTIO II.

SIcut aqua frígida ſitienti, ita nobis refrigério, & refectióni fuit elóquium ſanctitátis tuæ, quod per Epíſtolam brevem quidem verbis, ſed charitáte prolíxam in manu portitóris accépimus, hoc eſt fílii noſtri Candidiáni. Nam & inde amaritúdinem duxerámus, quòd ex Urbe ad nos ſicut ſperabámus brevi itínere non véneras, qui ad Urbem per tanta terrárum ſpátia pervéneras. Sicut cómperi, inſurrexérunt in te teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi. Non enim ſub módio latébat lucerna tua quæ éminet & ſpléndidè fulget ſupra candelábrum ſanctum. Dóminus protéctio tua, & Dóminus illuminátio cordis tui, qui

te in ſpíritu verit
truxit ut in doctri
Magiſter ſis Génti
fide & veritáte. I
te confúſus eſt
grátiâ Chriſti. Qu
dúbitet in ejus ſp
dem charitátis h
in cujus vita vic
extáre virtútem.
nobis fecit Títius
ríſſimus frater & f
niſter in Dómino
Dóminus per te l
obſcúris ante re
accendiſſet. Nun
magum & vicínis
giónibus ténui
pervulgátum, in
quis étiam Provín
minári venerabíli
mus, & inter urb
tis locis nóbiles c
na laude numerár
vidélicet amícos I
urbe remorári & c
tibi, in qua cum
ſanctis contínuâ d
nóctibus Chriſti
prædicatióne m
In qua illis per de
fidélium corda ſ
plúrimæ virtútes l
metantur hoſpiti
quotidiáno ſapien
léntium per frequ
cléſias & Monaſté
ta concentu, ç
óvium tuárum &
delectantur & vó
fíliis pietátis atqu
conquieſcunt, te
bus eruditiónis t
diligentes, & in t
tum amantes, ac
virtútes Dei, in m

nium civitáte, ut conſortem te ſuum teſtentur, operantes.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap. 25. 14.*

Chriſtus paterfamilias.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Homo quidam péregrè proficiſcens, vocávit ſervos ſuos, & trádidit illis bona ſua. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbýteri.

Comment. in Matth.

HOmo iſte paterfamílias, haud dúbium quin Chriſtus ſit. In quinque, & duóbus, & uno talento, diverſas grátias intelligámus; quæ unicuíque tráditæ ſunt. Utríque ſervo & qui de quinque talentis, decem fécerat; & qui de duóbus quátuor: idem patrisfamílias ſermo blandítur. Et notandum quòd ómnia quæ in præſenti habémus, licèt magna videantur & plúrima: tamen comparatióne futurórum, parva & pauca ſunt. Intra, inquit, in gáudium Dómini tui; & ſúſcipe quæ nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcendérunt. Quid autem poteſt majus dari fidéli ſervo, quàm eſſe cum Dómino, & vidére gáudium Dómini ſui?

C A N O N.

Ex Epíſtola Innocéntii Papæ primi ad Victrícium Rotomagenſem Epíſcopum.

ET ſi tibi, frater chariſſime, pro mérito & honóre Sacerdótii quo plúrimùm polles vivendi & docendi eccleſiáſticæ régulæ nota ſunt ómnia: tamen digeſtas vitæ & morum probabílium diſciplínas annéxas lítteris meis miſi. Erit dilectiónis tuæ per plebes finítimas, & conſacerdótes noſtros qui in illis regiónibus própriis Eccléſiis præſident, regulárem hunc librum inſinuáre.

D I E IX.

In Vigilia

SANCTI LAURENTII.

Officium fit de Feria, exceptis quæ ſequuntur.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

In Feſto S. Laur. Martyris.

L E C T I O II.

CUm ómnium, dilectíſſimi, ſumma virtútum & totíus plenitúdo juſtítiæ de illo amóre naſcátur quo Deus próximè dilígitur, in nullis profectò hic amor ſublímius excéllere quàm in beatíſſimis Martýribus invenítur, qui Dómino noſtro Jeſu Chriſto pro ómnibus homínibus mórtuo tam pro-

pinqui ſunt imitatióne charitátis, quàm ſimilitúdine paſſiónis. Quamvis enim illi dilectióni quâ Dóminus nos redémit nulla cujuſquam benígnitas poſſit æquári, multùm tamen univerſis homínibus, étiam Mártyres contulérunt, quorum fortitúdine, ita ejus largítor uſus eſt Dóminus, ut pœnam mortis & atrocitátem crucis nulli ſuórum vellet eſſe terríbilem, ſed multis fáceret imitábilem. Sit eloquéntia fácilis ad exhortandum, ſit rátio éfficax ad ſuadendum, validióra tamen ſunt exempla, quàm verba, & plénius eſt ópere docére quàm voce. In quo excellentíſſimo génere doctrínæ beátus Martyr Lauréntius quàm glorióſà pólleat dignitáte, étiam perſecutóres ipsíus ſentíre potuérunt, cùm illa mirábilis ánimi fortitúdo de Chriſti principáliter amóre concepta non ſolùm ipſa non céderet, ſed étiam álios exemplo ſuæ toleránttiæ roboráret.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio III. *Cap.* 16. 24.

Abnegatio ſui commendata.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam, & ſequátur me. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 96. *de Verbis Evang.* §. 1. *Alias Serm.* 47. *de Diverſis.*

Durum vidétur & grave quòd Dóminus imperáverit, ut ſi quis eum vult ſequi, ábneget ſeipſum. Sed non eſt durum nec grave quod ille ímperat, qui ádjuvat ut fiat quod ímperat. Nam & illud verum eſt quod ei dícitur in Pſalmo: [Propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.] Et illud verum eſt quod ipſe dixit: [Jugum meum leve eſt, & onus meum leve eſt.] Quidquid enim durum eſt in præceptis, ut ſit lene, cháritas facit.

Oratio.

Adeſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris; & interceſſióne beáti Lauréntii Mártyris tui cujus prævenímus feſtivitátem, perpétuam nobis miſericórdiam benígnus impende; Per Dóminum noſtrum.

Die X.

In Feſto
S. LAURENTII DIACONI
& Martyris.

Duplex majus.

De Communi unius Martyris.

In primis Veſperis.

℣. Beátus qui intélligit ſuper egénum & páupe-

rem, ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Pſ.* 40. 1.

Oratio Da nobis, *ut in Laudibus.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

℣. Probaſti cor meum & igne me examinaſti, ℟. Et non eſt inventa in me iníquitas. *Pſ.* 16. 3.

Lectio prima de Script. occurrente, ex tribus una.

Sermo ſancti Léonis Papæ.

De ſancto Laurentio.

Lectio II.

Cum furor Gentílium poteſtátum in electíſſima quæque Chriſti membra ſæviret, ac præcípuè eos qui órdinis erant Sacerdotális, impéteret; in Levítam Lauréntium, qui non ſolùm in miniſtério ſacramentórum, ſed étiam diſpenſatióne Eccleſiáſticæ ſubſtántiæ præeminébat, ímpius perſecútor efférbuit: dúplicem ſibi prædam de uníus viri comprehenſióne promittens; quem ſi feciſſet ſacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exortem. Armátur ítaque géminâ face homo pecúniæ cúpidus, & veritátis inimícus; avarítiâ, ut rápiat aurum; impietáte ut aúferat Chriſtum. Póſtulat ſibi ab immaculáto ſacrárii præſule opes Eccleſiáſticas, quibus avidíſſimus inhiábat, inferri: cui Levíta caſtíſſimus, ubi eas repóſitas habéret, oſtendens, numeroſíſſimos ſanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque veſtítu inamiſsíbiles condíderat facultátes; quæ tantò intégriùs erant ſalvæ, quantò ſánctiùs probabantur expenſæ. Fremit ergo prædo fruſtrátus, & in ódium religiónis, quæ talem divitiárum uſum inſtituiſſet, ardeſcens, direptiónem theſauri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum ſubſtántiam reperiſſet: ut illud depóſitum, quo ſacrátiùs erat dives, auferret. Renuntiáre Chriſto Lauréntium jubet, & ſolidíſſimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére ſupplíciis: quorum ubi prima nihil óbtinent, vehementióra ſuccédunt. Láceros artus & multâ vérberum ſectióne conſciſſos, ſubjecto præcipit igne torréri: ut per cratem férream, quæ jam de fervóre contínuo vim in ſe habéret urendi, converſórum alternâ mutatióne membrórum fíeret cruciátus veheméntior & pœna prodúctior. Nihil óbtines, nihil próficis, ſæva crudélitas: ſubtráhitur inventis tuis matéria mortális, & Lauréntio in cœlos abeunte, tu déficis. Flammis tuis ſuperári charitátis Chriſti flamma non pótuit; & ſégnior fuit ignis, qui foris uſſit, quàm qui intùs accendit.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

LECTIO III. *Cap.* 12. 24.
Granum frumenti Chriſtianus.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis; Amen, amen dico vobis, niſi granum frumenti cadens in terram mórtuum fúerit, ipſum ſolum manet: ſi autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Et réliqua.

Homília ſancti Ignátii Antiochéni Epíſcopi & Mártyris.

Epiſt. ad Romanos, c. 4. 5. *ſec.* 1.

FRumentum Dei ſum, & déntibus ferárum molar ut mundus panis Dei invéniar. Ero verus Jeſu Chriſti diſcípulus, quando mundus nec corpus meum vidébit. Ignóſcite mihi; quid mihi útile eſt ego novi. Nunc incípio diſcípulus eſſe. Viſibílium & inviſibílium nihil éxpetam, ut Jeſum Chriſtum áſſequar. Ignis, crux, ferárum concurſus, óſſium diſcerptiónes, membrórum conciſiónes, totíus córporis contritiónes, mala diáboli tormenta in me véniant. Tantúmmodò ut Jeſum Chriſtum nanciſcar. Nihil me juvábant fines mundi, nec regna hujus ſéculi. Mélius eſt mihi émori propter Jeſum Chriſtum, quàm imperáre fínibus terræ: illum quæro, qui pro nobis mórtuus eſt; illum volo, qui propter nos reſurrexit. Ille lucrum mihi ádjacet. Non gáudeo corruptíbili nutrimento, nec voluptátibus hujus vitæ. Panem Dei volo, qui eſt caro Jeſu Chriſti, qui ex génere Davídis: & potum volo, ſánguinem illíus.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Diſperſit, dedit paupéribus, ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111. 9.

Capitulum. Job. 23. 10.

PRobávit me Dóminus quaſi aurum, quod per ignem tranſit, veſtígia ejus ſecútus eſt pes meus, viam ejus cuſtodívi, & non declinávi ex ea.

Oratio.

DA nobis, quǽſumus, omnípotens Deus, vitiórum noſtrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuiſti tormentórum ſuórum incéndia ſuperáre. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Capitulum Probávit, *ut ſuprà ad Laudes.*

Commem. S. Taurini Epiſcopi.

Oratio Miſericórdiam, *pag.* xxj.

Die XI.

In Feſto SANCTI TAURINI Ebroïcenſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Lectio prima & ſecunda de Script. occurr. ex tribus duæ.

Lectio III.

Ex hiſt. Ebroïcenſi edita an. 1722.

Taurínus ineunte quinto ſéculo, eo témpore quo Victrícius Metrópolim Rotomagenſem adminiſtrábat, veri Dei cultum in agro Ebroïcenſi dócuit primus, ibíque ſedem Epiſcopálem póſuit. Illíus corpus diù ignótum à Landulpho Presbýtero detectum eſt ſéculo ſexto deſinente: qui cùm Viatóri Epíſcopo ſucceſſiſſet, curávit ſupra túmulum altáre ædificári. In eodem loco témporum ſucceſſu templum erectum eſt, & cóndita Abbátia inſignita nómine ſancti Taurini, cujus Relíquiæ in capſa argéntea ibídem ſummo cum honóre recoluntur. In Epiſcopátu Ebroïcenſi Tauríno ſucceſſit beátus Gaudus, conſecrátus Epíſcopus à Germáno Rotomagenſi Pontífice, & ab Eréphulo antíſtiteConſtantienſi, & Sigibaldo Sagienſi. Concílio Turonenſi anno quadringentéſimo ſexagéſimo primo intérfuit Germánus Rotomagenſis.

In Veſperis commem. ſequentis.

Oratio Deus, qui habitáculum, *pag.* xlvj.

Die XII.

In Feſto SANCTÆ CLARÆ Virginis.

Simplex.

Lectio prima & ſecunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Lectio III.

Ex ejus Vita apud Sur.

Clara nóbili génere Aſſíſii in Umbria nata, facultátibus in páuperes erogátis, ſéculo renuntiávit adhortatiónibus permóta ſancti Franciſci, qui capillos ejus præcídit. Plures ejuſdem inſtitúti ſócias ac præ céteris Hortulánam matrem & ſoróres ſibi adjunxit. Arctiórem vitæ ratiónem ampléxa, aut nudo ſolo aut ſarmentis interdum pro léctulo utebátur, ſtípite pro cervicáli, unà túnicâ cum pállio ex vili panno, adhíbito frequenter ad carnem cilícío, induebátur. Per multos annos fériis ſecundâ, quartâ & ſextâ, nihil pénitus alimenti, réliquis diébus parcíſſimum capiébat cibum. Cùm per octo & viginti annos præ infirmitáte è léctulo ſúrgere non poſſet, ótium fúgiens corporália ex lino,

in ſacrifícii uſum, quæ váriis largirétur Eccléſiis, conficiébat. Paupertátis ádeò amans fuit, ut, ipſi étiam Gregório nono ſufficientes réditus aſſignáre volenti, obſtíterit. Saracénis juſſu Frideríci Imperatóris Aſíſſium obſidéntibus, & Cœnóbium, cui illa præerat, jamjam invaſúris, infirma ad portam duci vóluit, atque hóſtibus óbjici, ſimul & præferri cápſulam argénteam ébore inclúſam, in qua ſacratíſſima Euchariſtia ſervabátur: cùmque coram Chriſto proſtráta oráret, ut ſoróres tutarétur, vocem quaſi púeri audívit: Ego vos ſemper cuſtódiam: iterúmque pro civitáte precáta, eamdem vocem audívit dicentem: Gravámina ſuſtinébit, ſed múnere meo defendétur. Tuncque Saracéni divínitùs térriti, per ipſos quos conſcénderant muros fugérunt. Tandem cùm quadraginta duóbus annis monaſtérium rexiſſet, inſtante morte, Viáticum à Cardinále Oſtienſi accépit. Ejus exéquiis intérfuit Innocéntius quartus, qui ægrotantem invíſerat, & ſupplíciter petenti peccatórum indulgéntiam fúerat impertitus. Alexander quartus, Innocéntii ſucceſſor, eam inter ſanctas Vírgines rétulit.

℟. Immortális eſt, *pag.* xliv.

Die XIII.
In Feſto SANCTÆ RADEGUNDIS Reginæ Francorum, & Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi non Virg. Mulieris.

Oratio Tuórum corda, *pag.* lj.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex tribus dua.

Lectio III.

In 1. ſeculo Benedict.

Radegundis, filia Bertharii Thuringórum Príncipis, Clotárii primi ex captíva conjux; beneficéntiam in páuperes, vigílias, ſtatas & crebras oratiónes, cilícii uſum, vini abſtinéntiam, jejúnia, ſummam dénique abſtinéntiam, cum régia dignitáte conjunxit. Occíſo fratre juſſu Clotárii, ipſo permittente ab aula diſcédens, ſanctum Medardum ádiit, cùmque Monáſticam veſtem ſuſcepiſſet, in Diáconam ab eo benedicta eſt. Pictavos profecta, ibi ex munificéntia régia monaſtérium Vírginum, ſub régula ſancti Cæſárii Arelatenſis cóndidit. Impetravítque póſteà à Concílio Turonenſi ſecundo, Congregatiónis ſuæ tutélam, & confirmatiónem. Cœnóbio ſorórem Agnétem Abbatiſſam præfécit, quam conſecrávit ſanctus

Germánus Pariſienſis. Eâ autem pietáte Radegundis ſacrifícium Eucharíſtiæ proſequebátur, ut in illíus uſum panes própriis mánibus confíceret, quos diverſis ſuppeditábat Ecclésiis: ac præter cétera pietátis offícia, id illi máximæ curæ erat, ut pro Régibus indeſinenter preces fíerent in monaſtério. Ejus corpus terræ mandávit Gregórius Turonenſis, occupáto in diœcéſi obeunda Merovéo Pictavienſi, cui tamen reſervátum eſt, ut reverſus Miſſam celebráret, tumulóque opérculum impóneret.

Die XIV.

In Vigilia Assumptionis B. MARIÆ VIRGINIS.

Omnia de Feria exceptis quæ hic notantur.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Tom. 1. novæ Edit. in fol. pag. 1058.

LECTIO II.

PRæparátio eſt ad próximam celebritátem obſervátio præmiſſa jejúnii, eſt & admonítio quædam, eruditióque non parva. Díſcimus ex hoc ipſo, quænam vera ſit via feſtivitátis æternæ. Quid eſt enim quòd jejúniis ſolémnia prævenímus, niſi quòd per multas tribulatiónes oportet nos introíre in regnum Dei? Indígnus quippe ſolemni lætítiâ eſt, qui ſtatútam vigíliæ abſtinéntiam non obſervat. Planè, inquam, ſi rénuis afflígere ánimam tuam in vigília, indígnus jure cenſéris réquie & exultatióne feſtíva. Eſt autem univerſum præſentis pœniténtiæ tempus & Vigília quædam ſolemnitátis magnæ, & æterni Sabbatiſmi quem præſtolámur. Nec cauſáberis vigíliam longiórem, ſi æternitátem feſtivitátis attendas. Licèt enim habére præparatiónem ſóleant ſolémnia diurna diurnam: illa, cùm æterna ſit, non éxigit tamen æternam.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

LECTIO III. *Cap.* 3. 31.

Maria mater Jeſu.

IN illo témpore; Véniunt Mater Jeſu, & fratres; & foris ſtantes miſérunt ad eum vocantes eum, & ſedébat circa eum turba: & dicunt ei: Ecce mater tua & fratres tui foris quærunt te. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. Cap. 12.

QUia totum in paternæ majeſtátis virtúte loquerétur, nuntianti ſibi quod foris à matre atque frátribus expectarétur, manum in diſcípulos exten-

dens, eos ſibi fratres eſſe, matrémque reſpondit; & quicunque voluntáti Paternæ obſecútus eſſet. Céterùm non faſtidióſè de matre ſua ſenſiſſe exiſtimandus eſt, cui in paſſióne póſitus máximæ ſollicitúdinis tribúerit affectum. Eſt autem étiam in eo týpica rátio ſerváta, ut mater ejus & fratres foris ſtarent, cùm útique ingrediendi ad eum habérent ut céteri poteſtátem; ſed in matre ejus ac frátribus Synagóga & Iſraëlítæ præfigurantur, ingreſſu ejus atque áditu abſtinentes.

Ad Laudes & Horas dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Pſalterio.

Oratio.

DEus, qui virginálem úterum beátæ Mariæ, in quo requiéſceres, elígere dignátus es; da nobis Aſſumptiónis ejus ſolémnia præveniéntibus, dignum in córdibus noſtris habitáculum tuæ præparáre majeſtáti; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti.

In Suffragiis omittitur Comm. B. M.

Veſpera de Feſto ſequenti.

DIE XV.

IN ASSUMPTIONE B. MARIÆ VIRGINIS ECCLESIÆ METROPOLITANÆ AC TOTIUS DIŒCESIS PATRONÆ.

SOLEMNE.

IN PRIMIS VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

1. *Antiphona.* 4. e.

VEni de Líbano, Sponſa mea, veni de Líbano, veni coronáberis *Cant.* 4. 8.

2. *Ant.* 2. d. Surge amíca mea, ſpecióſa mea, & veni. *Cant.* 2. 13.

3. *Ant.* 5. a. In charitáte perpétua diléxi te: ídeò attráxi te míſerans. *Jerem.* 31. 3.

4. *Ant.* 7. a. Anima mea liquefacta eſt ut dilectus locútus eſt. *Cant.* 5. 6.

5. *Ant.* 3. A. Totus deſiderábilis eſt diléctus meus, & ipſe eſt amícus meus. *Cant.* 5. 16.

Capitulum. Cant. 5. 8.

Adjúro vos, fíliæ Jerúſalem, ſi invenéritis diléctum meum; ut nuntiétis ei quia amóre lángueo.

℟. En diléctus meus lóquitur mihi: * Surge, própera amíca mea, columba mea, formóſa mea, & veni. *Cant.* 2. 10. ℣. Spíritus & ſponſa dicunt: Veni; & qui audit dicat: Veni. *Apoc.* 22. 17. * Surge. ℣. Glória. * Surge.

Hymnus O vos æthérei, *ut infrà ad ij. Veſp.*

℣. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ, allelúia. ℟. Volábo & requieſcam, allelúia. *Pſ.* 54. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. f. Quaſi ſtella matutína in médio nébulæ, & quaſi luna plena in diébus ſuis lucet, allelúia. *Eccli.* 50. 6.

Oratio Veneranda, *ut infrà ad Laudes.*

Ad Completorium,

Pſalmi de Feria, cetera ut ſupra.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Veníte, adorémus Regem regum, * à cujus dextris áſtitit Regína in veſtítu deauráto. *Pſ.* 94. 6. *Apoc.* 19. 16. *Pſ.* 44. 10.

Pſ. Veníte, *pag.* 2.

Invitatorium præcedes hodiè repetitur integrum poſt quemlibet Verſum Pſalmi, Veníte.

Hymnus. Santol. Vict.

En cœlo nova nunc áditur hoſpes,
Seſe tota poli régia pandit,
Ruptis virgo parens líbera vinclis,
Charo ſe próperat réddere Nato.

Quantum delítuit páupere tecto,
Tantùm ſidéribus fulget in altis:
Se veláre quibus Mater amábat,
Denſas natus amat rúmpere nubes.

Olim quæ fúerat juncta maríto,
Et de connúbio crédita mater;
Totum jam cólitur nota per Orbem;
Matris cum títulis, íntegra Virgo.

Ancillæ tríbuit quæ ſibi nomen
Hanc Matrem Dómini ſúſpicit Orbis.
Quæ tot paſſa neces prolis amóre,
Jam ſecúra, fruens prole, triumphat.

Noſtras, tu nova lux, díſcute noctes;
Tu Regína, graves ſolve caténas;
Cæcos, ſtella maris, dírige curſus,
Da, quo tu frúeris, cérnere Natum.

Divinæ ſóboli, qui dare

matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato,
Quo fecunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

Pſalmi de Officio parvo B. Mariæ Virginis.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. F. Deducébant Arcam fœderis Dómini in júbilo & ſónitu búccinæ. 1. *Paral.* 15. 28.

2. *Ant.* 2. d. Intulérunt Sacerdótes Arcam fœderis Dómini in locum ſuum in Sancta ſanctórum ſub alas Chérubim. 2. *Par.* 5. 7.

3. *Ant.* 3. c. Ecce Arca fœderis Dómini omnis terræ. *Joſue.* 3. 11.

℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, allelúia. ℟. Tu & Arca ſanctificatiónis tuæ, allelúia. *Pſ.* 131. 8.

Incípiunt Cántica Canticórum.

LECTIO I. *Cap.* 1. 1.

OSculétur me óſculo oris ſui: quia melióra ſunt úbera tua vino, fragrántia unguentis óptimis. Oleum effúſum nomen tuum: ídeò adoleſcéntulæ dilexérunt te. Trahe me: poſt te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária ſua: exultábimus & & lætábimur in te, mémores úberum tuórum ſuper vinum: recti díligunt te. Nigra ſum, ſed formóſa, fíliæ Jerúſalem, ſicut tabernácula Cedar, ſicut pelles Salomónis.

℟. Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam Deo, quia * Venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe. *Apocal.* 19. 7. ℣. Quæ eſt iſta quæ progréditur quaſi auróra conſurgens, pulchra ut luna, electa ut ſol? *Cant.* 6. 9. * Venérunt.

LECTIO II.

Ibidem. v. 5.

NOlíte me conſideráre quòd fuſca ſim, quia decolorávit me ſol: filii matris meæ pugnavérunt contra me, poſuérunt me cuſtódem in víneis: víneam meam non cuſtodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi paſcas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam poſt greges ſodálium tuórum. Si ignóras te, ô pulchérrima inter mulíeres, egrédere, & abi poſt veſtígia gregum, & paſce hœdos tuos juxta tabernácula paſtórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis aſſimilávi te, amíca mea. Pulchræ ſunt genæ tuæ ſicut túrturis: collum tuum ſicut monília.

℟. Quæ eſt iſta, quæ aſcendit per deſertum, * Sicut vírgula fúmi ex aromátibus myrrhæ & thuris. *Cant.* 3. 6. ℣. Datæ ſunt mulíeri alæ duæ, ut voláret in locum ſuum. *Apoc.*

12. 14. * Sicut.

Lectio III.

Ibidem. v. 10.

Murénulas aúreas faciémus tibi, vermiculátas argento. Dum eſſet rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuum. Faſcículus myrrhæ dilectus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus cypri dilectus meus mihi, in víneis Engaddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilecte mi, & decórus. Léctulus noſter flóridus, tigna domórum noſtrárum cédrina, laqueária noſtra cypréſſina.

℞. Quæ eſt iſta quæ * Aſcendit de deſerto delíciis áffluens, innixa ſuper dilectum ſuum? *Cant.* 8. 5. ℣. María de qua natus eſt Jeſus qui vocátur Chriſtus. *Matth.* 1. 16. * Aſcendit. ℣. Glória. * Aſcendit.

In II. Nocturno.

1. *Ant.* 4. d. Regína ingreſſa multo cum comitátu & divítiis venit ad Regem. 3. *Reg.* 10. *v.* 1. 2.

2. *Ant.* 6. f. Circúmdata eſt glóriâ ſuâ, cùm régio fulgéret hábitu. *Eſth.* 15. *v.* 4. 5.

3. *Ant.* 5. f. Plácuit Regi, & invénit grátiam in conſpectu illíus. *Eſth.* 2. 9.

℣. Dedúxit me Dóminus ſuper ſémitas juſtítiæ, allelúia. ℟. Propter nomen ſuum, allelúia. *Pſ.* 22. 3.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *in Aſſumpt. B. M.*

Lectio IV.

Virgo hódiè glorióſa cœlos aſcendens, ſupernórum gáudia cívium copióſis ſine dúbio cumulávit augmentis. Hæc eſt enim, cujus ſalutatiónis vox & ipſos exultáre facit in gáudio, quos materna adhuc víſcera claudunt. Quòd ſi párvuli necdum nati ánima liquefacta eſt ut María locúta eſt; quid putámus quænam illa fúerit cœléſtium exultátio, cùm & vocem audíre & vidére fáciem, & beátâ ejus frui præſéntiâ meruérunt? Nobis verò, chariſſimi, quæ in ejus Aſſumptióne ſolemnitátis occáſio, quæ cauſa lætítiæ, quæ matéria gaudiórum? Maríæ præſéntiâ totus illuſtrátur Orbis, ádeò ut & ipſa jam cœleſtis pátria cláriùs rútilet virgíneæ lámpadis irradiáta fulgóre.

℟. Surrexit Rex in occurſum matris, & ſedit ſuper thronum ſuum; * Poſitúſque eſt thronus matri Regis, quæ ſedit ad déxteram ejus. 3. *Reg.* 2. 19. ℣. Péperit fílium máſculum qui rectúrus erat omnes Gentes. *Apocal.* 12. 5. * Poſitúſque.

Lectio V.

Meritò proinde réſonat in excelſis gratiárum áctio, & vox laudis. Sed plangendum nobis quàm

plaudendum magìs eſſe vidétur: quantùm enim de ejus præſéntia cœlum exultat, nunquid non cónſequens eſt, ut tantùm lúgeat hic noſter inférior mundus ejus abſéntiam? Ceſſet tamen queréla noſtra, quia nec nobis hìc eſt manens çívitas; ſed eam inquírimus, ad quam hódiè María benedicta pervénit: in quam ſi conſcripti cives ſumus, præceſſit nos Regína noſtra; præceſſit, & tam glorióse ſuſcepta eſt, ut fiduciáliter ſequámur Dóminam ſérvuli clamantes: Trahe nos, poſt te in odórem unguentórum tuórum currémus.

℟. Rex præcépit, ut introdúcerent Regínam coram Rege, * Pósito ſuper caput ejus diadémate. *Eſth.* 1. *v.* 10. 11. ℣. Angelus locútus eſt mecum, dicens: Veni & oſtendam tibi ſponſam uxórem Agni. *Apocal.* 21. 9. * Pósito.

LECTIO VI.

ADvocátam præmíſit peregrinátio noſtra, quæ tanquam Júdicis mater, & mater misericórdiæ, ſupplíciter & efficáciter ſalútis noſtræ negótia pertractábit. Pretióſum hódiè munus terra noſtra diréxit in cœlum; ut dando & accipiendo felíci amicitiárum fœdere copulentur humána divínis, terréna cœléſtibus, ima ſummis. Illò enim aſcendit fructus terræ ſublímis, unde data óptima, & dona perfecta deſcendunt. Aſcendens ergo in altum Virgo beáta dabit ipſa quoque dona homínibus. Quidni daret? Síquidem nec facultas ei deeſſe póterit, nec voluntas. Regína cœlórum eſt, miſéricors eſt. Dénique Mater eſt unigéniti Fílii Dei: nihil enim ſic poteſt poteſtátis ejus ſeu pietátis magnitúdinem commendáre; niſi fortè aut non créditur Dei Fílius honoráre matrem; aut dubitáre quis poteſt omníno in affectum charitátis transiſſe Maríæ víſcera, in quibus ipſa quæ ex Deo eſt cháritas, novem ménſibus corporáliter requiévit. Et hæc quidem propter nos díxerim, fratres, ſciens difficile eſſe, ut in tanta inópia, cháritas illa perfecta, non quærens quæ ſua ſunt, váleat inveníri. Ut tamen ínterim ſíleam beneficia, quæ pro illíus glorificatióne conſéquimur; ſi eam dilígimus, gaudébimus útique, quia vadit ad Fílium. Planè, inquam, congratulábimur ei, niſi fortè, quod abſit, inventríci grátiæ omnímodis inveniámur ingráti.

℟. Decóra facta es nimis, & profeciſti in regnum: & * Egreſſum eſt nomen tuum in Gentes propter ſpéciem tuam, quia perfecta eras in decóre meo. *Ezech.* 16. *v.* 13. 14. ℣. Ave grátia plena Dóminus tecum. *Luc.* 1. 28. * Egreſſum.

℣. Glória Patri. * Egreſſum.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. C. Cùm vidiſſet Rex Regínam ſtantem, plácuit óculis ejus. *Eſther.* 5. 2.

2. *Ant.* 8. g. Dóminus hanc in illam pulchritúdinem ampliávit, ut incomparábili decóre ómnium óculis apparéret. *Judith.* 10. 4.

3. *Ant.* 2. D. Erat formóſa valdè & incredíbili pulchritúdine, ómnium óculis gratióſa & amábilis videbátur. *Eſther.* 2. 15.

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam, allelúia. ℟. De lápide pretióſo, allelúia. *Pſal.* 20. 4.

De libro Apocalypſis beáti Joannis Apóſtoli.

LECTIO VII. *Cap.* 11. 17.

GRátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, qui eras, & qui es, & qui ventúrus es, quia accepiſti virtútem tuam magnam, & regnaſti. Et irátæ ſunt Gentes, & advénit ira tua, & tempus mortuórum judicári & réddere mercédem ſervis tuis Prophétis, & Sanctis, & timéntibus nomen tuum puſillis & magnis & exterminandi eos qui corrupérunt terram. Et apertum eſt templum Dei in cœlo: & viſa eſt Arca teſtamenti ejus in templo ejus.

℟. Adamávit eam Rex pluſquàm omnes mulíeres, habuítque grátiam & miſericórdiam coram eo, * Et póſuit diadéma regni in cápite ejus, fecítque eam regnáre. *Eſther* 2. 17. ℣. Reſpéxit humilitátem ancillæ ſuæ. *Luc.* 1. 48. * Et póſuit.

LECTIO VIII. *Cap.* 12. 1.

SIgnum magnum appáruit in cœlo: múlier amicta ſole, & luna, ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim. Et viſum eſt áliud ſignum in cœlo: & ecce draco magnus rufus habens cápita ſeptem & córnua decem: & in capítibus ejus diadémata ſeptem; & cauda ejus trahébat tértiam partem ſtellárum cœli, & miſit eas in terram, & draco ſtetit ante mulíerem, quæ erat paritúra: ut cùm peperiſſet, fílium ejus devoráret. Et péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes Gentes in virga férrea: & raptus eſt fílius ejus ad Deum, & ad thronum ejus. Et múlier fugit in ſolitúdinem, ubi habébat locum parátum à Deo.

℟. Thronus ejus erit ſtábilis coram Dómino * Uſque in ſempiternum. 3. *Reg.* 2. 45. ℣. Benedicta tu inter mulíeres & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1. 42. * Uſque.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 1. 46.

Maria laudes Deo canit.

IN illo témpore; Ait María: Magníficat áni-

ma mea Dóminum: & exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

Expoſit. in Luc. Cap. 1.

TAnto, inquit María, me Dóminus, tamque inaudíto múnere ſublimávit, quod non ullo linguæ offício explicári, ſed ipſo vix íntimi péctoris affectu váleat comprehendi; & ideò totas ánimæ vires in agendis gratiárum láudibus óffero, totum in contemplanda magnitúdine ejus cui non eſt finis, quidquid vivo, ſéntio, diſcerno, gratulanter impendo, quia & ejuſdem Jeſu, id eſt Salutáris, ſpíritus meus æternâ divinitáte lætátur, cujus caro mea temporáli conceptióne fœtátur. [Quia reſpéxit humilitátem ancillæ ſuæ; Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.] Cujus humílitas reſpícitur, rectè beáta ab ómnibus cognominanda gratulátur. [Quia fecit mihi magna qui potens eſt.] Solet ánima illa cui Dóminus magna fácere dignátur; dignis eum præcóniis magnificáre, & ad conſortes ejuſdem voti ac propóſiti poteſt cohortando dícere: Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus ínvicem.

℟. Benedictus Dóminus qui creávit cœlum & terram * Quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. *Judith* 13 *v.* 24. 25. ℣. Benedictus Dóminus Deus Iſraël. *Luc.* 1. 86. * Quia. ℣. Glória Patri. * Quia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Vultum tuum deprecabuntur, allelúia. ℟. Omnes dívites plebis, allelúia. *Pſ.* 44. 13.

Pſalmi de Dominica.

1. *Ant.* 3. a. Sublevávit Rex caput ejus, & póſuit thronum ejus ſuper thronum regum. 4. *Reg.* 25. *v.* 27. 28.

2. *Ant.* 7. c. Magnificáta eſt ánima mea hódiè præ ómnibus diébus meis. *Judith* 12. 18.

3. *Ant.* 1. F. Dixit ei Rex: Pete mater mea; neque enim fas eſt ut avertam fáciem tuam. 3. *Reg.* 2. 20.

4. *Ant.* 6. f. Rex dedit.

Canticum. 2. *Paral.* 6. 14.

DOmine Deus Iſraël, * non eſt ſímilis tui Deus in cœlo & in terra;

Qui cuſtódis pactum & miſericórdiam tuam cum ſervis tuis, * qui ámbulant coram te in toto corde ſuo.

Tu exáudies de cœlo, de ſublími ſcílicet habitáculo tuo; * & propitiáre,

Et redde unicuíque ſecundùm vias ſuas, * quas noſti eum habére in corde ſuo.

Tu enim ſolus noſti* corda filiórum hóminum.

Ut tímeant te, & ámbulent in viis tuis * cunctis diébus, quibus vivunt ſuper fáciem terræ.

Nunc igitur conſurge, Dómine Deus, in réquiem tuam,* tu & arca fortitúdinis tuæ:

Sacerdótes tui induantur ſalútem;* & Sancti tui læ-tentur in bonis.

Ant. Rex dedit Regínæ ómnia quæ vóluit, & petívit ab eo. 3. *Reg.* 10. 13.

5. *Ant.* 5. f. Invoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos. *Eſth.* 15. 3.

Capitulum. Apoc. 12. 1.

SIgnum magnum appáruit in cœlo, múlier amicta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim.

Hymnus Santol. Vict.

NUnc auróra polo ſurgit aperto,
Triſtes luce ſuâ díſſipat umbras:
O quàm lucídior nocte ſepultis
Portans nempe diem Virgo refulget!

Ut gaudes húmiles línquere terras,
Te propter, pátrium linquit olympum,
Et ſervíre tuo, dum petis aſtra,
Certat Cœlítuum turba triumpho,
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ ſpícula lucis:
Te ſi terra dedit munus olympo,
Quæ non ille dabit múnera terris!

Inter perpétuos Núminis hauſtus
Sis divína licet, ſtirpe propinquum
Ne dediſce genus, noſtra fuiſti,
Summi ſumma parens Virgo Tonantis.

Divinæ ſóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato;
Quo fecunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Dómine, in cœlo miſericórdia tua, allelúia. ℟. Et véritas tua uſque ad nubes, allelúia. *Pſ.* 35. 6.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. g. Apertum eſt templum Dei in cœlo, & viſa eſt Arca teſtamenti ejus in templo ejus, allelúia. *Apoc.* 11. 19.

Oratio.

VEneranda nobis, Dómine, hujus diéi feſtívitas, opem cónferat ſalutárem; in qua ſancta Dei génitrix, mortem ſúbiit temporálem, nec tamen mortis néxibus déprimi pótuit, quæ Fílium tuum Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum de ſe génuit incarnátum; Qui tecum.

Ad Horas, Doxol. Qui na-

tus es, *& ſic per Octavam etiam in Dominica & in Feſtis ſanctorum. Pſalmi de Dominica.*

AD PRIMAM.

Ant 3. a. Sublevávit.

Capit. Regi. *In* ℟. *b.* ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 6. c. 23.

SI quis hóminem ſemel juſtificátum díxerit poſſe in tota vita peccáta ómnia, étiam veniália vitáre, niſi ex ſpeciáli Dei privilégio, quemádmodum de beáta Virgine tenet Ecclésia, anáthema ſit.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Magnificáta eſt.

Capitulum Judith 13. 31.

BEnedícta tu à Deo in omni tabernáculo Jacob; quóniam in omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël.

℟. *breve.* Lætátum eſt cor meum, & lingua mea, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Lætátum eſt. ℣. Inſuper & caro mea requieſcet in ſpe. *Pſal.* 15. 9. * Alleluia. ℣. Glória. *Repet.* Lætátum eſt.

℣. Cor meum & caro mea, allelúia, ℟. Exultavérunt in Deum vivum, allelúia. *Pſ.* 15. 9.

AD SEXTAM.

Ant. 1. F. Dixit ei Rex.

Capitulum. *Cant.* 2. 3.

SUb umbra illíus quem deſideráveram, ſedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo.

℟. *breve.* In velamento alárum tuárum exultábo, * Allelúia, allelúia. *Repet.* In velamento. ℣. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſal.* 62, *v.* 8. 9. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* In velamento.

℣. Quàm bonus Iſraël Deus, allelúia! ℟. His qui recto ſunt corde, allelúia. *Pſal.* 72. 1.

AD NONAM.

Ant. 5. f. Invoca.

Capitulum. 3. *Reg.* 8. 1.

COngregáti ſunt omnes duces familiárum Iſraël ad regem, ut deferrent Arcam fœderis Dómini.

℟. *breve.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Quàm magna. ℣. Quam abſcondiſti timéntibus te. *Pſ.* 30. 20. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Quàm magna.

℣. Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ, allelúia. ℟. Et torrente voluptátis tuæ potábis eos, allelúia. *Pſ.* 35. 9.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Officio parvo B. Mariæ.

Antiph. Sublevávit, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Eccli. 24. *v.* 17. 18.

QUaſi cedrus exaltáta ſum in Líbano, & quaſi cypreſſus in monte Sion: quaſi palma exaltáta ſum in Cades, & quaſi plantátio roſæ in Jéricho.

℟. Delectavérunt filias regum in honóre tuo: * Al-

titit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto circúmdata varietáte. *Pſ.* 44. *v.* 9. 10.
℣. María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea. *Luc.* 10. 42. * Aſtitit.
℣. Glória. * Aſtitit.

Hymnus. Sant. Vict.

O Vos æthérei pláudite cives,
Hæc eſt illa dies clara triumpho,
Quâ matrem plácidâ morte ſolútam
Natus ſidéreâ ſúſcipit aulâ.
Quæ non, Virgo, tibi dona rependit!
Cœli divítias éxplicat omnes;
Verbum veſtíeras carne, viciſſim
Verbum te próprio lúmine veſtit.
Qui velo látuit carnis, aperti
Pleno te ſátiat Numinis hauſtu,
Et quem Virgíneo lacte cibaſti,
In jugem tibi dat ſe Deus eſcam.
O conceſſa tibi quanta poteſtas!
Per te quanta venit grátia terris!
Cunctis Cœlítibus célſior una,
Solo facta minor Virgo Tonante.
Quæ Regína ſedes próxima Chriſto,
Alto de ſólio, vota tuórum
Audi, namque potes fléctere Natum
Virgo mater, amas nos quoque natos.
Divinæ ſóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato
Quo fecunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Exultábit cor meum in ſalutári tuo, allelúia, ℟. Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, allelúia. *Pſ.* 12 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. e. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus, allelúia. *Luc.* 1. *v.* 48. 49.

Oratio Veneranda, *ut ſuprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica, cetera ut in Officio Beatæ Mariæ in Sabbato.

Ant. 6. *irr.* Totus deſiderábilis, talis eſt dilectus meus, & ipſe eſt amícus meus, fíliæ Jerúſalem. *Cant.* 5. 16.

Ad Nunc dimittis, *Antiph.* 6. f. Ego dilecto meo, allelúia, & ad me convérſio ejus, allelúia. *Cant.* 7. 10.

Intrà Octavam Aſſumptionis B. Mariæ, Officium fit ritu Semiduplici.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria per Officium integrum.

Ad Officium Nocturnum, tres Ant. Verſus, ℟℟. ex Nocturno ſecundùm Feriam.

Lectio prima & ſecunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ. Lectio iij. eſt propria ſingulis diebus.

Die XVI.

De Octava ASSUMPTIONIS.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi, de Virgínibus.

Lib. 2. Cap. 2.

Lectio III.

SIt vobis tanquam in imágine deſcripta virgínitas, vitáque beátæ Maríæ, de qua velut ſpéculo refúlgeat ſpécies caſtitátis, & forma virtútis. Hinc ſumátis licet exempla vivendi, ubi tanquam in exempári magiſtéria expreſſa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, oſtendunt. Primus diſcendi ardor, nobílitas eſt magiſtri. Quid nobílius Dei matre? Quid ſplendídius eâ, quam Splendor elégit? Quid cáſtius eâ, quæ corpus ſine córporis contagióne generávit? Talis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium ſit diſciplína. Si ígitur autor non díſplicet, opus probémus; ut quicunque ſibi ejus exoptat prǽmium, imitétur exemplum. Quantæ in una Vírgine ſpécies virtútum émicant; Secrétum verecúndiæ, vexillum fídei, devotiónis obſéquium. Virgo intrà domum, comes ad miniſtérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occurret! Quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc thorum Fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto ſervávit pudóre! Quemádmodùm eas ipſe Dóminus commendábit Patri, nimírum illud répetens ſuum: Pater ſancte: iſtæ ſunt quas cuſtodívi tibi; peto ut ubi ſum ego, & ipſæ ſint mecum. Tunc étiam María týmpanum ſumens choros virgináles excitábit cantantes Dómino quòd per mare ſéculi ſine ſeculáribus flúctibus tranſiérunt.

Ad Laudes commemoratio ſancti Rochi.

Ant. Stans inter mórtuos & viventes, pro pópulo deprecátus eſt, & plaga ceſſávit. *Num.* 16. 48.

℣. Beátus vir, cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus: ℟. Et non reſpéxit in vanitátes & inſánias falſas. *Pſal.* 39. 3.

Oratio.

SUbvéniat nobis, quǽſumus, Dómine, beáti Rochi apud te intercéſſio; quæ iræ tuæ flagella à nobis avertat, & tuæ nos reconcíliet majeſtáti. Per Dóminum.

Die XVII.

De Octava ASSUMPTIONIS.

Sermo ſancti Cyrilli Alexandrini Epíſcopi.

Contra Neſt. hab. Epheſi.

Lectio III.

SAnctórum cœtum qui à ſancta Deípara ſemper vírgine María invitári prompto ánimo huc conſluxérunt, lætum erectúmque conſpício. Quare licèt multâ prémerer triſtítiâ, áttamen hic ſanctórum patrum cœtus lætítiam mihi præbuit. Nunc dulce illud hymnógraphi David verbum apud nos implétum eſt: Ecce jam quid bonum aut quid jucundum, niſi habitáre fratres in unum? Salve ítaque à nobis ſancta mýſtica Trínitas, quæ nos omnes convocaſti in hanc Eccléſiam Deíparæ Maríæ. Salve à nobis María Deípara, venerábile cimélium totíus orbis terrárum, lampas inextinguíbilis, ſceptrum rectæ doctrínæ, templum indiſſolúbile, locus ejus qui loco capi non poteſt; mater & virgo, per quam nominátur in ſanctis Evangéliis Benedictus qui venit in nómine Dómini. Salve quæ immenſum incomprehenſúmque in ſancto virgíneo útero comprehendiſti; per quam cœlum exultat: per quam Angeli & Archángeli lætantur; per quam dæmones fugantur; per quam prolapſus homo cœlum recúperat; per quam omnis creatúra idolórum vesániâ detenta ad agnitiónem veritátis pervénit; per quam ſanctum baptíſma obtingit credéntibus; per quam óleum exultatiónis; per quam toto orbe terrárum fundátæ ſunt Eccléſiæ; per quam gentes adducuntur ad pœniténtiam: & quid plura dicam? per quam unigénitus Dei Fílius iis qui in ténebris & umbra mortis ſedébant, lux effulſit.

Die XVIII.

De Octava ASSUMPTIONIS.

Sermo ſancti Procli Epíſcopi.

Orat. 1. in S. Deip. Hab. in Concilio Epheſi.

Lectio III.

VIrginális ſolémnitas linguam noſtram hódiè, fratres, ad laudis præcónium próvocat. Hìc nos quippe modò ſancta Dei génitrix virgo María in unum coégit: impollútus ille virginitátis theſaurus; ſpirituális ſecundi Adæ paradíſus; uniónis naturárum officína; thálamus in quo ſibi Verbum carnem deſponſávit; animátus natúræ rubus quem divíni partûs ignis non combuſſit; verè levis nubes quæ ſedentem ſuper Chérubim cum córpore portávit; mundíſſimum vellus imbre è cœlo

infúſum, ex quo Paſtor ovem índuit. Quamvis ómnium Sanctórum memóriæ mirábiles ſint; nihil tamen diéi hujus ſolémniis æquále ad glóriam. Abel propter ſacrifícium celebrátur; Abraham propter fidem præclaris láudibus cumulátur; Móyſes tanquam legiſlátor prædicátur; Elías, ut zelótes, teſtimónium habet; David, ut pater myſtérii in carne perracti, commendátur: verùm nihil tale eſt quális eſt Dei génitrix María: ipſa enim, quem illi in ænígmate vidérunt, incarnátum in útero portávit. Cunctas res creátas, ô homo, cogitatióne percurre, & vide an quidquam ſit æquále vel majus Maríâ Deíparâ.

Die XIX.
De Octava ASSUMPTIONIS.

Sermo ſancti Andréæ Cretenſis.

In Bibl. Patrum.

Lectio III.

BEnedicta tu inter mulíeres. Verè quidem benedicta; nam benedíxit te Deus ſuum tabernáculum, quando paternâ glóriâ exímiè plenum hóminem Chriſtum Jeſum eundémque Deum, ex quibus ac in quibus perfectus conſtat natúris, incomprehensâ ratióne útero geſtaſti. Benedicta tu inter mulíeres, quæ cœleſtem theſaurum, in quo ſunt omnes theſauri ſapiéntiæ & ſciéntiæ abſcónditi, in virginitátis tuæ inviolato thálamo nihil anguſtátum complexa es. Benedicta tu in mulíeribus, quæ ſola benedictiónem hereditáte conſecúta es, quam Deus per Abraham Géntibus promíſerat. Benedicta tu in mulíeribus, quam generatiónes beátam dicunt, quam reges gloríficant; quam príncipes venerantur, cujus vultum dívites plebis deprecantur, quamque vírgines & ſubſequentes & præeuntes in templum Regis comitantur. Benedicta tu in mulíeribus, quam Iſaías prophéticis óculis videns, Prophetiſſam & Vírginem appellávit. Verè benedicta tu, quam Ezéchiel orientem prænuntiávit, & portam clauſam per quam Deus ſolus tránſeat, & quæ íterum clauſa máneat.

Veſperæ de ſequenti.

Commemoratio Octavæ & ſancti Philiberti Abbatis.

Oratio Interceſſio, pag. xxxv.

Die XX.
In Feſto SANCTI BERNARDI Abbatis, & Eccl. Doctóris.

Duplex minus.

De Communi unius Abbatis.

Oratio Deus, qui, ut *infrà.*

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

LECTIO II.

Ex vita S. Bern. Auct. Guill. Abb. & ex Bern. oper.

BErnardus Fontánis in Burgúndia nobílibus & piis paréntibus natus, anno ætátis vigéſimo ſecundo in Ciſtercienſi Monaſtério religióſam vitam compléxus eſt cum triginta ſóciis, inter quos fuére pleríque ejus fratrum, qui ipſum à propóſito deterrére áliàs conáti fúerant. Ut autem ſe ad arctiórem obſervántiam excitáret, hoc ſæpius in ore habébat, Bernarde, ad quid veniſti? Vigilando ítaque, jejunando & laborando, eos in pietáte fecit progreſſus, ut à Stéphano Abbáte Ciſtercienſi ad conſtruendum Claravallenſe Monaſtérium, júvenis licèt mitterétur. Cujus poſteà deſignátus Abbas, à Guillelmo Catalaunenſi Epíſcopo, abſente Joſceranno Epíſcopo Lingonenſi benedictiónem accépit. Ibi pro victu pulmenta ſæpiùs ex fagi fóliis confecta; panis ex hórdeo, mílio, & víciâ. Ibi labor aſsíduus, húmiles caſæ, ſolitúdo ingens in magna fratrum multitúdine, ſilentiſque tanta obſervántia, ut médiâ die médiæ noctis ſiléntium invenirétur à ſuperveniéntibus, nihílque præter labórum ſónitus & voces laudántium Deum, pénitus audirétur. Multos labóres pro Eccléſia ſuſtínuit, & plúribus Concíliis intérfuit. Innocéntium ſecundum Románum Pontíficem in extinguendo ſchíſmate Petri Leónis cùm apud vários Príncipes, tum in Concílio Stampenſi, & in Concílio Piſáno egrégiè adjúvit. Imperatórem Lothárium jus inveſtiturárum ſibi vindicantem ſólitâ loquendi libertáte reprehendit, & à ſuſceptis consíliis dimóvit. Victóri, qui Petro Leónis, & ipſe pſeudopóntifex ſubrogátus fúerat, perſuáſit ut Innocéntio obſequerétur. Vários erróres impugnávit. Rodulphum mónachum ácriter repreſſit, qui Judæos interficiendos eſſe contendébat. Juſſu Eugénii tértii, qui & diſcípulus ipsíus fúerat, & ad quem libros de Conſideratióne ſcripſit, concionante Bernardo, ſacra in Saracénos expedítio ſúſcepta eſt, quæ tamen felícem éxitum non hábuit. Hinc multórum agitátus eſt dictériis, quæ patientíſſimè tulit. Quinque Epiſcopátus oblátos recuſávit, ac inter álios Genuenſem & Mediolanenſem. Multa ſcripſit, ex quibus appáret eum doctrínâ pótiùs divínitùs tráditâ, quam labóre comparátâ inſtructum fuiſſe. Unde & quidquid in Scriptúris valébat & in eis ſpirituáliter ſentiébat, máximè in ſilvis & in agris meditando & orando ſe accepiſſe fatebá-

tur. Sexaginta tres annos natus, miráculis plúribus éditis, in Monaſtério Claravallenſi obdormívit in Dómino, anno Chriſti milléſimo centéſimo quinquagéſimo tértio, ſepultúſque eſt ante altáre beatíſſimæ Vírginis, quam religióne colúerat.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio III. *Cap.* 10. 28.

Omnia propter Chriſtum relinquentibus vita æterna promittitur

IN illo témpore; Cœpit Jeſu Petrus dícere: Ecce nos dimíſimus ómnia & ſecúti ſumus te. Et réliqua.

Homília ſancti Bernardi Abbátis.

Sermo 22. de diverſis.

FElíces vos, qui vos & veſtra ſine omni exceptiúncula reliquiſtis, per ipſum montis vérticem iter fácitis ei, qui aſcendit ſuper occáſum Dóminus nomen illi. Apóſtoli reliquérunt ómnia, & in ſchola Salvatóris ſub ejus præſéntia congregáti, hauſérunt aquas in gáudio de fonte Salvatóris, ipſum vitæ fontem in ipſo fonte bibentes. Beáti óculi qui vidérunt. Nunquid non & vos non in præſéntia, ſed in abſéntia ipſius, non ad verba oris ejus, ſed ad vocem nuntiórum ejus símile áliquid fácitis? Defendite vobis hanc prærogatívam, quòd illi ad viſum & ad verbum, vos ad audítum & núntium credidiſtis.

Oratio.

DEus, qui beátum Bernardum Abbátem charitátis fervóre ſuccenſum, in Ecclésia tua lucére ſimul & ardére feciſti; ejus interceſſióne concéde, ut nos charitátis ſpíritu ferventes, coram te ſemper ut fílios lucis ambuláre. Per Dóminum.

Commemoratio Octavæ & ſancti Philiberti Abbatis.

Oratio Intercéſſio, *pag.* xxxv.

In Veſperis Comm. Octavæ & ſanctæ Franciſcæ viduæ, Fundatricis Monialium à Viſitatione dictarum.

Oratio Tuorum corda, *pag.* lj.

Die XXI.

De Octava ASSUMPTIONIS.

De Sermóne ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 4. de Aſſumpt. circa med.

Lectio III.

ECce jam quibus potúimus votis aſcendentem te ad Fílium dedúximus, & proſecúti ſumus ſaltem à longè, virgo benedicta. Sit deinceps pietátis tuæ ipſam, quam apud Deum grátiam inveniſti, notam fácere mundo; reis véniam, medélam ægris, puſillis

corde robur, afflictis conſolatiónem periclitántibus adjutórium & liberatiónem ſanctis tuis précibus obtinendo. In hac quoque die ſolemnitátis & lætítiæ dulcíſſimum Mariæ nomen cum laude invocántibus ſérvulis, per te, Regína clemens, grátiæ ſuæ múnera largiátur Jeſus Chriſtus Fílius tuus Dóminus noſter, qui eſt ſuper ómnia Deus benedíctus in ſécula. Amen.

Commemoratio S. Joannæ Franciſcæ.

Die XXII.

In Octava

ASSUMPTIONIS.

Commemoratio voti Ludovici XIII. & Dedicationis Eccleſiæ B. Mariæ Majoris.

Duplex majus.

(*In Metropolitana, Triplex ſecundæ Claſſis.*)

Pſalmi de Feria per totum Officium, cetera ut in die Feſto, exceptis quæ hìc notantur propria.

Oratio Dignáre, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Novem Antiphonæ, ℣. & ℟℟. Nocturni ſecundùm Feriam occurrentis.

Lectio prima de Script. occur. ex tribus una.

Lectio II.

Ex Declar. Ludovici XIII. data die 10. *Febr.* 1638.

Hodiè Rotomagenſis Eccléſia célebrat memóriam ſolemnis illíus voti, quo Ludovícus décimus tértius, Francórum Rex, ſe ſuáque tutélæ beátæ Maríæ Vírginis commendávit Edicto propóſito in hæc verba: Beatíſſimam & glorioſíſſimam Vírginem in ſpeciálem regni noſtri Patrónam aſſumentes, eídem ſpeciáli modo Nos, noſtrum ſceptrum, noſtram corónam, noſtróſque omnes ſúbditos dicámus & conſecrámus. Cujus noſtri mancipátûs ne memória apud Póſteros éxcidat, mandámus fíeri poſt Véſperas diéi feſti Aſſumptiónis Proceſſiónem, ritu & apparátu quàm máximè ſolemni in ſíngulis dominatiónis noſtræ Eccléſiis tam Cathedrálibus quàm Parochiálibus & conventuálibus cujuſcunque civitátis & pagi: præcipientes ínſuper quátenus ſuperióres Cúriæ ac locórum optimátes dictæ Proceſſióni interſint. Móneant étiam Epíſcopi pópulos omnes noſtros ut peculiári erga Beatíſſimam Vírginem devotióne afficiantur, ipſiúſque patrocínium die illâ ſolemni implórent, ut fretum ádeò potentis Patrónæ ſubsídio regnum noſtrum ab ómnibus hóſtium tutum ſit insídiis, diuturnâ gáudeat pace, Deúſque opti-

mus, máximus tantâ in eo colátur reveréntiâ, ut Nos, ſubditíque omnes ad beátum finem, cui ſumus omnes cónditi, téndere ac pervenire felíciter valeámus. Hódiè étiam éadem Eccléſia récolit dedicatiónem illíus Baſílicæ quæ Romæ conſecráta eſt Deo ſub invocatióne Vírginis matris, & ſanctæ Maríæ Majóris título inſignítur.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio III. *Cap. 1. 46.*

Maria laudes Deo canit.

IN illo témpore: Ait Maria: Magníficat ánima mea Dóminum: & exultávit Spíritus meus in Deo ſalutári meo. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Lucam lib. 2.

SIt in ſíngulis Maríæ ánima, ut magníficet Dóminum: ſit in ſíngulis Spíritus Maríæ, ut exultet in Deo. Si ſecundùm carnem una mater eſt Chriſti; ſecundùm fidem tamen ómnium fructus eſt Chriſtus. Quæcunque ígitur talis eſſe potúerit ánima, magníficat Dóminum, ſicut ánima Maríæ magnificávit Dóminum, & exultávit ſpíritus ejus in Deo ſalutári. Dum magníficat eum, magnitúdinis ejus quâdam participatióne ſublímior fit. Magníficat autem ánima Maríæ Dóminum, & exultat Spíritus ejus in Deo; eo quòd & ánimâ & Spíritu Patri Filióque devóta, unum Deum ex quo ómnia, & unum Dóminum per quem ómnia, pio venerétur affectu.

Oratio.

DIgnáre, Dómine, in die quâ Fílii tui Genitrícem ſuper choros Angelórum exaltátam recólimus, óculis miſericórdiæ Francórum reſpícere impérium, quod tutélæ ejuſdem Genitrícis Rex piíſſimus voto perpétuo commendávit. Per eumdem Dóminum.

Ad Veſperas initiatur ℟.

Die XXIII.

In Vigilia S. Bartholomæi Apoſtoli.

Officium de Feria, exceptis quæ ſequuntur.

Lectio prima & ſecunda de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio III. *Cap. 15. 12.*

Præceptum de diligendo próximo.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Hoc eſt præceptum meum ut diligátis ínvicem, ſicut diléxi vos. Majórem hac dilectiónem nemo habet ut ánimam ſuam ponat quis pro

pro amícis ſuis. Vos amíci mei eſtis, ſi fecéritis quæ ego præcípio vobis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 27. in Evang.

CUm cuncta ſacra elóquia Domínicis plena ſint præceptis, quid eſt quod de dilectióne quaſi de ſinguléri mandáto Dóminus dicit: [Hoc eſt præceptum meum ut diligátis ínvicem,] niſi quia omne mandátum de ſola dilectióne eſt, & ómnia unum præceptum ſunt? quia quidquid præcípitur, in ſola charitáte ſolidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt, ſic multæ virtútes ex una charitáte generantur: nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, ſi non manet in radíce charitátis. Præcepta ergo Domínica, & multa ſunt, & unum; multa per diverſitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem iſta diléctio tenenda ſit, ipſe insínuat qui in pleríſque Scriptúræ ſuæ ſenténtiis, & amícos jubet díligi in ſe, & inimícos propter ſe.

Oratio.

QUǽſumus, omnípotens Deus, ut beátus Bartholomǽus Apóſtolus, cujus prævenímus feſtivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium, ut à noſtris reátibus abſolúti, à cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

D i e XXIV.

In Feſto

S. BARTHOLOMÆI Apoſtoli.

Duplex majus.

De Communi Apoſtolorum.

Oratio Omnípotens, *ut infrà.*

Lectio prima de Script. occurr. ex tribus una.

Lectio II.

Ex Euſebio, S. Hieronymó, & Uſuardo.

BArtholomǽus, unus ex Duódecim quos elégit Jeſus, & Apóſtolos nominávit, poſt ejus Aſcenſiónem accepto Spíritu ſancto, in Indiam profectus, Chriſti fidem, ut ſcribit Euſébius in Hiſtória Eccleſiáſtica, fertur illis géntibus prædicaſſe, & Evangélium Matthǽi Hebráïcis conſcriptum lítteris reliquiſſe, quod quidem ad Pantǽni témpora ſervátum eſſe memorátur. Idipſum & tradit ſanctus Hierónymus in libro de Scriptóribus Eccleſiáſticis. Pantǽnus, inquit, in Indiam, rogátus ab illíus gentis legátis, miſſus eſt à Demétrio Alexándriæ Epíſcopo. Ubi réperit Bartholomǽum, de duódecim Apóſtolis, adventum Dómini Jeſu juxta Matthǽi Evangélium prædicaſſe, quod Hebráïcis litteris

ſcriptum revertens Alexándriam ſecum détulit. Fide gentílibus prædicátâ, Bartholomæus vitam martýrio conſummávit.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio III. *Cap. 6. 12.*

Duodecim Apoſtolorum electio.

IN diébus illis; Exiit Jeſus in montem oráre; & erat pernoctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus eſſet, vocávit diſcípulos ſuos: & elégit duódecim ex ipſis, (quos & Apóſtolos nominávit.) Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Luc. lib. 5. §. 43. 44.

ET erat pernoctans in oratióne Dei.] Spécies tibi datur, forma præſcríbitur quam débeas æmulári. Quid enim te pro ſalúte tua fácere oportet; quando pro te Chriſtus in oratióne pernoctat? Quid te fácere cónvenit, cùm vis áliquod pietátis offícium adoríri; quando Chriſtus miſsúrus Apóſtolos, orávit priùs, & ſólus orávit? Nec uſquam álibi, ſi non fallor, oraſſe cum Apóſtolis repéritur: ubíque ſolus óbſecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt, nec quiſquam inferiórum poteſt eſſe párticeps Chriſti. Vis ſcire quóniam mihi non ſibi oráverit? [Vocávit (inquit) diſcípulos ſuos, & elégit duódecim ex ipſis,] quos ad propagandum auxílium ſalútis humánæ per terrárum orbem ſatóres fídei deſtináret. Simul adverte cœleſte consílium; non ſapientes áliquos, non dívites, non nóbiles: ſed piſcatóres & publicános, quos dirígeret, elégit; ne traduxiſſe prudéntiâ, ne redemiſſe divítiis, ne poténtiæ nobilitatíſque autoritáte traxiſſe áliquos ad ſuam grátiam viderétur; ut veritátis rátio, non diſputatiónis grátia prævaléret.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui hujus diéi venerandam ſanctámque lætítiam in beáti Apóſtoli tui Bartholomæi feſtivitáte tribuiſti; da Ecclésiæ tuæ, quæſumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit; Per Dóminum.

In ſecundis Veſperis Commemoratio ſequentis.

Ant. Quæsívit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuum: & præcépit ei Dóminus ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum. 1. *Reg.* 13. 14.

℣. Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus:

℟. Et non reſpéxit in vanitátes & inſánias falſas. *Pſ.* 39. 5.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DIE XXV.

In Feſto

SANCTI LUDOVICI

Regis Franciæ.

Duplex majus.

De Communi unius Laïci, exceptis quæ hìc ſunt propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Regem regum, & Dóminum dominántium * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 6. 15.

Pſ. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Habert. Epiſc. Vabr.

REx ſumme Regum, qui potenti númine
Quo ſunt creáta regna nutu dívidis,
Dum thure fumant templa, voce pérſonant,
Audi profúſas Regis in laudem preces.

NASCENS in ipſa Ludovícus púrpura,
Sceptris avítis parvus ádmovet manus;
Piáque ductu matris, ignárus mali,
Servíre Chriſto diſcit ántequàm regat.

JUSTI ſevérus cultor, urbes légibus;
Amóre cives cóntinens, hoſtes metu;
Pietáte cœlum flectit, aras éxcitat,
Deóque templa, tecta nudis érigit.

MOX Chriſtiáni ſerus ultor ſánguinis,
Emenſus æquor, inque littus bárbarum
Vexilla pandens, urget armis ímpios,
Unóque vitam pro Deo paciſcitur.

SIT Trinitáti ſempiterna glória,
Honor, poteſtas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernans ómnia,
Per cuncta regnat ſeculórum ſécula. Amen.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex tribus una.

LECTIO II.

Ex S. Ludovici vita à variis autoribus ſcripta.

LUdovícus, hujus nóminis nonus, patri Ludovíco, duódecim annos natus in regnum Francórum ſucceſſit. Hunc Blanca mater, ſub cujus tutéla relictus fúerat, omni curâ ad pietátem inſtítuit, illi díſcere ſólita: Mallem te, fili, regno & vitâ privári, quàm letháli áliquo peccáto tuum offéndere Creatórem. Rebus cum ſuis, cumque finítimis princípibus compóſitis, totum ſe divíno cúltui promovendo dedit. Duello & blaſphémiis pénitùs extirpandis incúbuit; hiſtriónes & joculatóres regno expulit. Beneſícia Eccleſiáſtica non niſi probátis perſónis, neque jam áliud habéntibus, niſi illo abdicáto, conferébat. Adeò juſtítiæ ſtudióſus fuit, ut quácunque transíret, illáta ſi qua forent à comitátu damna, per plures notæ æquitátis viros inquírî

juberet ac reſarciri: atque ita ſe geſſit, ut illum plebs parentem, nóbiles príncipem ac legum conſervatórem, Fráncia verum regem Eccléſia protectórem prædicáret. Tricéſimo regni ſui anno gravi morbo labórans, acceptà cruce ab Epíſcopo Pariſienſi, ſacrum bellum vovit. Et poſt áliquot annos, contractis cópiis in géntibus, regni curam matri commíſit; & vexillo ab Epíſcopo Pariſienſi accepto, cum ingenti exércitu mare trajécit. Atque ubi primùm Saracénos in líttore aſtantes conſpéxit, è navi in mare enſe diſtricto congreſsúrus inſíliit: fugatíſque hóſtibus, Damiétam victor intrávit. Sed debilitáto póſtmodùm ex lue exércitu, victus ipſe captúſque eſt. Ibi de ſua ſuorúmque redemptióne & libertáte cùm ágeret, Saracéni ultro ſe Mahumétem, niſi pacta ómnia ſervárent, ejuratúros pollíciti, à Ludovíco viciſſim poſtulábant ut niſi conventis ſtaret, Chriſtum quoque negatúrum ſe ſpondéret: ſed, Abſit, inquit pius princeps, ut hoc unquam tam ímpium verbum ex ore meo éxcidat. Cùmque cruces ei intentárent niſi in hunc modum juráret; promptus ad martýrium reſpondit: Etſi corpus occidéritis, ánimam tamen meam non habébitis & eam à tanto ſcélere purum ſervábo. Pacto, póſtea fœdere, Rex cum exércitu liber dimíttitur: cùmque in pecúnia numeranda, Saracénis non adverténtibus, errátum eſſet, integrum pecúniæ pondus ſolvi vóluit, violári pacti alióquin reis. Annos quinque in Sýria commorátus, plures Chriſtiános à barbarórum ſervitúte redémit; multos étiam convertit infidéles; Chriſtianórum áliquot urbes & caſtra ſuis ſúmptibus reſtaurávit. Mórtuà matre, in Gálliam redíre coactus, navi prope Cyprum ad cautes alliſà; coram ſacra Euchariſtia, cujus in návi aſſervandæ facultátem à Legáto Apoſtólico obtinúerat, ſupplíciter orans, ab imminente naufrágii perículo liberátus eſt. Reverſus in Fránciam, multa ædificávit monaſtéria, & páuperum hoſpítia. Frequens inviſébat ægrótos, quibus non ſúmptibus modo, ſed & mánibus ipſis neceſsária ſubminiſtrábat. Veſtítu vulgári utebátur; ſtatíſque diébus cilício & jejúnio corpus affligébat. Cùm in Africam trajeciſſet, bellum denuò Saracénis illatúrus; jamque, captà Carthágine, caſtra prope Tunétum in eórum conſpectu poſuiſſet, mortem imminére ſéntiens, ſalutária documenta rege digna Chriſtianíſſimo ſuà manu conſcripta, Philippo primogénito & ſucceſsóri ſuo

trádidit. Dénique ſuper ſtratum in modum crucis cínere reſperſum récubans, dum hæc verba pronuntiáret: (Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo, Dómine,) ánimam Deo réddidit apud Carthäginem anno Dómini milléſimo ducentéſimo ſeptuagéſimo, ætátis verò quinquagéſimo quinto. Eum miráculis illuſtrem Bonifácius octávus Sanctórum albo inſéruit.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio III. *Cap.* 19. 12.

Boni ſervi remuneratio.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longinquam accípere ſibi regnum, & reverti. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

De Civitate Dei, lib. 5. *cap.* 24.

CHriſtiános quoſdam Imperatóres non ideò nos felíces dícimus, quia vel diútiùs imperárunt, vel imperantes fílios morte placidâ reliquérunt, vel hoſtes reipúblicæ domuérunt, vel inimícos cives adversùs ſe inſurgentes & cavére & opprímere potuérunt. Hæc & ália vitæ hujus ærumnóſæ, vel múnera, vel ſolátia quidam étiam cultóres dæmonum accípere meruérunt, qui non pértinent ad regnum Dei, quò pértinent iſti: & hoc ipsíus miſericórdiâ factum eſt, ne ab illo iſta, qui in eum créderent, velut ſumma bona deſiderárent. Sed felíces eos dícimus, ſi juſtè ímperant, ſi inter linguas ſublímiter honorántium & obſéquia nimis humíliter ſalutántium non extolluntur, ſed ſe hómines eſſe meminérunt; ſi ſuam poteſtátem ad Dei cultum máximè dilatandum, majeſtáti ejus fámulam fáciunt; ſi Deum timent, díligunt, colunt; ſi plùs amant illud regnum, ubi non timent habére conſortes; ſi tárdiùs víndicant, fácile ignoſcunt; ſi eamdem vindíctam pro neceſſitáte regendæ tuendǽque reipúblicæ, non pro ſaturandis inimicitiárum ódiis éxerunt; ſi eamdem véniam non ad impunitátem iniquitátis, ſed ad ſpem correctiónis indulgent; ſi quod áſperè coguntur plerúmque decérnere, miſericórdiæ lenitáte & beneficiórum largitáte compenſant; ſi luxúria tantò eis eſt caſtigátior, quantò poſſet eſſe libérior; ſi malunt cupiditátibus pravis, quàm quibúſlibet géntibus imperáre. Et ſi hæc ómnia fáciunt, non propter ardórem inánis glóriæ, ſed propter charitátem felicitátis ætérnæ.

℟. Percuſſit fœdus co-

ram Dómino, * Ut cuſtodíret præcepta ejus in toto corde ſuo, † Adjuravítque ſuper hoc omnes ſervíre Dómino Deo. 2. Paral. 34. v. 31. 32. 33. ℣. Suſcitávit illis Deus regem. Act. 13. 22. * Ut cuſtodíret. ℣. Glória. † Adjuravítque.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, ℟. Et ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer. *Pſ.* 20. 2.

Capitulum. Job. 29. *v.* 14. 15. 16.

JUſtítiâ indútus ſum; & veſtívi me, ſicut veſtimento & diadémate, judício meo. Oculus fui cæco, & pes claudo. Pater eram páuperum & cauſam quam neſciébam, diligentíſſimè inveſtigábam.

Hymnus. Hab. Ep. Vabr.

TE, ſancte rurſus Ludovíce, prælia
Divím poſcunt: tu Crucis clavum tenens,
Speíque ſacras ánchorâ fundans rates,
Moves tyrannis bella, Chriſto mílitas.

VINCIS cadendo; mors tibi victóriam
Aufert & addit? corpus hìc palmæ tegunt
Nondum ſepultum, ſed triumpho nóbili
Cœlum parátur, & corónis ſídera.

TUUS paternæ rédditus terræ cinis
Regnum tuétur, dum throno præſens Dei,
Æterna regnans paſcis inter lília,
Pavénſque blando noſtra cernis lúmine.

SIT Trinitáti ſempiterna glória,
Honor, poteſtas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernat ómnia,
Per cuncta regnat ſeculórum sécula. Amen.

℣. Servávi mandáta tua, Dómine, ℟. Et teſtimónia tua, *Pſ.* 118. 168.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Dedit illi Dóminus glóriam regni, qualem nullus hábuit ante eum rex. 1. *Paral.* 29. 25.

Oratio.

DEus, qui beátum Ludovícum Confeſſórem tuum, de terréno regno ad cœleſtis regni glóriam tranſtuliſti: ejus, quæſumus, méritis & interceſſióne, Regis regum Jeſu Chriſti Fílii tui fácias nos eſſe conſortes. Qui tecum.

AD VESPERAS.

Capitulum Juſtítiâ, *ut ſuprà ad Laudes.*

Hymnus REX ſumme, *ut in ſ. Veſperis.*

℣. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, ℟. Nec eſt in ſpíritu ejus dolus. *Pſ.* 31. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. In Dómino Deo ſperávit: itaque poſt eum non fuit símilis ei de cunctis régibus, ſed neque in his, qui

ante eum fuérunt, & adhæſit Dómino, fecítque mandáta ejus. 4. Reg. 18. v. 5. 6.

Commemor. S. Audoëni Pontificis Rotomagenſis.

Oratio Omnípotens, *pag.* xx.

Die XXVI.

In Feſto SANCTI AUDOENI Pontificis Rotomagenſis.

Duplex minus.

De Communi unius Pontificis, exceptis quæ ſequuntur.

Lectio prima de Scriptura occur. ex tribus una.

Lectio II.

Ab autore coætaneo, apud le Cointe.

Audoënus Sanciaci in agro Sueſſionenſi, regnante Clotário ſecundo, natus eſt paréntibus Autháрio & Aïga, quorum ſánctitas quibuſdam in locis público cultu recólitur. Ei nondum ab úbere pulſo plúrima fauſta ſanctus Columbánus apprecátus eſt. Adoleſcens in aulam miſſus & cum Elígio íntimâ & conſtanti neceſſitúdine junctus, prudéntiæ & ſanctitátis ſibi péperit laudem non mínimam. Tantâ in eum Dagobertus primus benevoléntiâ & fidúciâ fuit commótus, ut ſua consília & étiam régium ánnulum ei credíderit. Sub Clodovéo ſecundo Dagoberti fílio cum ómnium plauſu eamdem ſuſtínuit províncíam. Mórtuis Rotomagenſi & Noviomenſi Antíſtibus aſſenſit rex, ut Audoénus primæ Eccléſiæ, álteri Elígius præficerétur. Nondum clero adſcripti, quid óneris in honóre ipſo latéret prævià experiéntià didicérunt. A Deódato Matiſconenſi Epíſcopo ordinátus Présbyter Audoénus cum Elígio íniit consílium ut ſimul Rotómagi Epíſcopi conſecrarentur. Anno ſexcentéſimo quadragéſimo, die décimâ quartâ menſis Maii civitátem ingreſſi, die vigéſimâ primâ ejuſdem menſis, quæ erat Domínica ante Rogatiónes Epiſcopáli caractére inſigníti ſunt. Aſsíduis tum pietátis, tum ſollicitúdinis opéribus eluxit novus Præſul Rotomagenſis, à jejúnio & oratióne ánimum non reláxans, uſque ad extrémas Diœcéſis ſuæ partes rúdibus panem vitæ diſtríbuit. Ut ómnium ſalúti conſúleret, cléricos doctrínâ & virtúte nóbiles ſibi ſociávit quibus ad nutum in diverſis locis múnia ſacra aſſignábat. Cathedrálem Eccléſiam ornávit & auxit munéribus. Autor fuit ſancto Philiberto, ut Monaſtérium Gemmeticenſe conſtrúeret. Ipſe plura cóndidit, reſarſit, aut ditávit, inter hæc cœnóbia ſancti Petri in Urbe & Fontinellenſe numerantur. Concílio Cabillonenſi tértio intérfuit, rogante Theodoríco tértio, Colóniam profectus inter Néuſtriæ & Auſ-

triæ, pópulos pacem compóſuit; undè cùm redíret apud Clippſacum agri Pariſienſis vicum impetráto in ſucceſsórem Ansberto Fontinellenſi Abbáte, die vigéſimâ quartâ Auguſti, anno ſexcentéſimo octogéſimo tértio migrávit è vita. Defunctum rex, regína, paláti i præfectus, & Eccleſiáſtici omnes ſingulári honóre decoravérunt. Pontiſaram uſque pompam fúnebrem ſunt proſecúti. Unde Epíſcopi & Próceres provínciæ Rotomagenſis eum in urbem detulérunt ſepeliendum in Baſílica Apoſtolórum Príncipis, quæ ob mirácula ad túmulum perpetráta ab ejus nómine vocáta eſt.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap.* 10. 8.

Dona gratìs data.

IN illo témpore, Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Infirmos curáte, mórtuos ſuſcitáte, lepróſos mundáte, dæmones ejícite, gratis accepiſtis, gratìs date. Et réliqua.

Homília ſancti Audoéni Pontíficis Rotomagenſis.

De vita S. Eligii, lib. 2. c. 1. & 2.

SImoníaca hæreſis pullulábat in úrbibus & in cunctis fínibus regni Francórum: violábat hoc contágium cathólicam fidem, ſollícitè tamen pro hoc invigilábant Elígius & Audoénus: & communi cum céteris viris cathólicis hábito conſílio, ſuggeſſérunt Príncipi & Optimátibus ejus ut hoc mortíferum víruscitò deleréturde córpore Chriſti, quod eſt univerſális Eccléſia. Hábuit ítaque efféctum eórum pia petítio, & libenter obtinuérunt quod devótè rogavérunt. Tunc ergo plácuit ómnibus, ut nullus prétio dato ad Sacerdotále offícium admitterétur, neque eos qui ut lupi rapáces múnera dando mercanda censébant dona Spíritûs ſancti, ſed hos pótiùs qui eſſent boni teſtimónii viri & irreprehenſíbilis vitæ, ad offícium Pontificátûs elígerent. Exinde ígitur elegérunt ex mérito ſanctitátis ſanctum Elígium ut præeſſet Eccléſiæ Noviomenſi. Elegérunt autem cum eo & Audoénum ſodálem ejus, qui vocabátur Dado, ut præeſſet Eccléſiæ Rotomagenſi. Sed Elígius cùm ſe nullo modo ab offício diſpóſito diſcútere poſſet, ne tamen in ullo Cathólicæ régulæ deviáre viderétur, non ſe permíſit priùs Sacerdótem conſecrári, niſi ſub nórmula Clericátûs áliqua témporis currícula exígeret. Témpore ergo dilatiónis tranſacto, atque Audoéno de pártibus Ligeritánis reducto, jamque eo Presbytero

à domno Deódato Matiſconenſis urbis Epíſcopo ordináto, ínito conſílio páriter ſub unius diéi artículo Apoſtólicam benedictiónem meruérunt gratúitò. Erat tempus quo apud Gállias Rogatiónes à cuncto pópulo celebrabantur. Convenientes ígitur ſimul in civitátem Rotomagenſem quartodécimo die menſis tértii, tértio anno Clodovéi juvénculi adhuc regis: die Domínico ante litánias, inter catervas pópuli, inter ágmina clericórum, inter choros pſalléntium conſecráti ſumus gratìs ab Epíſcopis páriter Epíſcopi, ego Ródomo, ille Novíomo. Sic ergo Epiſcopátu ſuſcepto ad ſedem ſuam Elígius rémeans, qualem ſe demum, quantúmque præſtíterit quis dignè váleat explicáre?

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Eccli. 45. 3.

GLorificávit illum in conſpectu regum, & juſſit illi coram pópulo ſuo, & oſtendit illi glóriam.

In Veſperis Commemoratio S. Cæſarii Epiſcopi.

Ant. Ipſum elégit. ℣. Exaltávi, *pag.* xvij.

Oratio Exáudi, *pag.* xxj.

Deinde S. Viviani Epiſcopi.

℣. Dedit illi. ℣. Véritas, *pag.* xx.

Oratio Quæſumus, Dómine, *pag.* xxj.

DIE XXVII.
In Feſto SANCTI CÆSARII Arelatenſis Epiſcopi.

Simplex.

De Communi unius Pontificis.

Lectio j. & ij. de Scriptura occurrente, ex tribus duæ.

LECTIO III.

Ex S. Cæſarii vita apud Mabill.

CÆſárius, pátriâ Cabillonenſis, monaſtérii Lerinenſis primùm Mónachus, tum Abbas, ob exímiam doctrínæ & virtútum famam Æónio in ſede Arelatenſi, invítus licèt, ſubrogátur. Mox próvidus páſtor de cunctórum ſalúte ſollícitus, inſtítuit, ut Tértiæ, Sextæ, & Nonæ offícium in ſancti Stéphani Baſílica Clérici quotídiè perſólverent, quò Láïci & pœnitentes quotidiáno poſſent offício intereſſe. Lectióni póſteà ſacræ Scriptúræ & verbi divíni prædicatióni cùm ſe totum dediſſet, ab Alaríco Wiſigothórum rege propter impóſitum ſibi proditiónis crimen, Burdégalam míttitur: ubi cùm reddenda dócuit Cæſari, quæ ſunt Cæſaris, & quæ ſunt Dei, Deo, innocéntiam ſuam ſimul, & in Ariáno príncipe dógmatis pravitátem ſe ſolùm contémnere, teſtátus eſt. Sedi ſuæ póſteà reſtitútus, proditió-

nis iterum à Judæis & hæréticis falsò inſimulátus, poſt víncula & cárcerem, Ravennam ad Theodoricum Itáliæ regem míttitur: à quo poſt cógnitam ipsíus ſanctimóniam magnis munéribus donátus, eleemóſynis & miráculis clarus Arelátem rédiit. Plúribus intérfuit Concíliis, quibus & plerùmque præfuit. Dénique poſtquàm, Floriáno teſte, vixit inter bárbaros pius, inter bella pacátus, pater orphanórum, paſtor egéntium, & Cathólicæ régulam diſciplínæ dictis, factíſque demonſtrans migrávit ad Dóminum, & ſepultus eſt in monaſtério Vírginum quod ipſe Arelâte condíderat.

℟. Tríbuit, *pag.* xix.

In Laudibus comm. S. Viviani Epiſcopi.

Ant. Ipſum elégit. ℣. Exaltavi, *pag.* xvij.

Oratio Quæſumus, *pag.* xxj.

DIE XXVIII.

In Feſto SANCTI AUGUSTINI Epiſc. & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex minus.

De Communi unius Doctoris, exceptis quæ ſequuntur.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Grátiâ Dei ſum id quod ſum, & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15. *v.* 10.

℣. Os juſti med
ſapiéntiam, ℟. E
ejus loquétur judíci
36. 30.

Oratio Impleat co
infrà ad Laudes.

Lectio prima de Sc
curr. ex tribus una

LECTIO

Ex Poſſidio, & S.
operibus.

Auguſtínus, Ta
Africa natus,
cens in amóres illí
Manichæórum hær
pégit. Carthágine
Rhetóricam dócuit
Romæ, ac Mediol
cùm Ambróſii freq
ſet audítor, pau
Cathólicos propén
tus, ſacros códice
rum lectióne prop
ſimplicitátem priu
rébat, evólvere
cœpit, & novæ vi
tútum meditári.
cùm diù multúmq
ipſe luctátus, conv
procraſtinaſſet; ta
sólitâ voce admón
geret, ex verbis A
quæ íncidit, de rep
tátus eſt, & ab Am
quantò poſt, ann
tricéſimum tértiun
chate baptizátus.
triam repéteret,
Oſtia Tiberína
ſupréma Chriſtiá
tis offícia perſolvi
ſus in Africam, ru
pit, ut uni Deo
Hippónem evoc
virum quemdam
diendi cúpidum

crarétur, raptus à pópulo, invítus, atque ubertim flens, Présbyter civitátis ordinátus eſt à Valério Epíſcopo, qui cùm génere Græcus eſſet, nec ſatis Latínè ſciret, poteſtátem ei fecit in Eccléſia coram ſe Evangélium prædicandi; idque ex more Orientálium, ſed præter Africánæ totiúſque Occidentális Eccléſiæ conſuetúdinem. Véritus autem Valérius jam ſénior, ne ſibi Auguſtínus ab áliis Eccléſiis prærriperétur, obtínuit à Primáte Carthaginenſi, ut ſibi adhuc viventi darétur coëpíſcopus. In Epiſcopátu commúnem vitæ ratiónem quam ante Epiſcopátum inſtitúerat, cum Cléricis ténuit. Veſtis ejus ac ſupellex, nec nítida nímiùm, nec abjecta. Ita frugáli & parcâ mensâ utebátur, ut non niſi propter hóſpites & infirmos, carnes ad legúmina & ólera adhibéret, eámque lectióne aut diſputatióne, exclúsâ pénitùs obtrectatióne, ſemper condiébat. Cauſis dirimendis vacábat per totum diem, ſæpe jejúnus. Ut páuperes áleret, cùm non eſſet ália facultas, ſacra vaſa frangi jubébat. Feminárum monaſtéria non adíbat niſi urgente neceſſitáte. Acérrimus contra omnes héreſes Cathólicæ veritátis propugnátor, Manichæos, quos ſtatim à baptiſmo aggreſſus fúerat, tum ſcriptis tum públicis diſputatiónibus confutávit. Arianórum hǽreſim ſinguléri veritátis illuſtratióne profligávit. Eccléſiæ unitátis ſtúdio, quam adversùs Donatiſtas validíſſimè tutátus eſt, Epíſcopos penè trecentos indúxit, ut ſchiſmáticis ad Eccléſiam redeúntibus non honórem modò ſédium ſervárent, ſed &, ſi opus eſſet, Epiſcopátu céderent. Grátiam Chriſti à Pelagiánis impugnátam, invictíſſimè aſſéruit; eórumque in Semipelagiánis relíquias, morti jam próximus repreſſit. Adversùs paganórum calúmnias Religiónem Chriſtiánam eruditíſſimo præſertim ópere de Civitáte Dei, vindicávit. In Confeſſiónum & Retractatiónum libris, à ſe geſta ſcriptáque magna cum humilitáte recénſuit. De Scriptúra variis tractátibus ſapientíſſimè diſſéruit. Difficíllimas quæſtiónes undequáque ſibi propóſitas ſuis Epíſtolis enodávit. Eum Theodóſius júnior nominátim invitávit ad Sýnodum Ephesínam in cauſa Neſtórii, cujus erróres jam ipſe ſcriptis præfocáverat, ſed morte præventus, Concílio intereſſe non pótuit. Wándalis enim tértium jam menſem Hippónem obſidéntibus, in extrémum morbum íncidit: atque ubi lecto decúbuit, Pſalmos de pœniténtia paríeti juſſit affígi, quos profúſis lácrymis júgiter meditátus,

& per decem últimos dies ſoli intentus oratióni, obdormívit in Dómino, anno ætátis ſeptuagéſimo ſexto, Chriſti quadringentéſimo trigéſimo. Pro commendanda córporis ejus depoſitióne ſacrifícium Deo oblátum eſt. Teſtamentum nullum fecit, quia unde fáceret, ut ait Poſſídius, Chriſti pauper non hábuit. Corpus ejus primùm in Sardíniam, póſteà Pápiam tranſlátum eſt.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap. 5. 13.*

Apoſtoli ſal terræ.

IN illo témpore, Dixit Jeſus diſcípulis: Vos eſtis ſal terræ: quod ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

De Serm. Domini in monte, ſec. Matt. lib. 1. §. 16. 17.

OStendit Dóminus fátuos eſſe judicandos, qui temporálium bonórum vel cópiam ſectantes, vel inópiam metuentes, omittunt ætérna, quæ nec dari poſſunt ab homínibus nec auferri. Itaque [ſi ſal infatuátum fúerit, in quo saliétur;] id eſt, ſi vos per quos condiendi ſunt quodámmodò pópuli, metu perſecutiónum temporálium amiſéritis regna cœlórum; qui erunt hómines per quos à vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum? [Vos eſtis lumen mundi.] Quómodò dixit ſupériùs [Sal terræ,] ſic nunc dicit [Lumen mundi.] Nam neque ſupériùs iſta terra accipienda eſt, quam pédibus corpóreis calcámus, ſed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiendis & extinguendis putóribus Apoſtólicam ſalem Dóminus miſit. Et hìc mundum, non cœlum & terram, ſed hómines qui ſunt in mundo, vel díligunt mundum, oportet intélligi, quibus illuminandis Apóſtoli miſſi ſunt.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. f. Miniſtérium verbi accépi à Dómino Jeſu, teſtificári Evangélium grátiæ Dei. *Act.* 20. 24.

Oratio.

IMpleat corda noſtra quæſumus, Dómine, intercedente beato Auguſtíno Pontífice, únctio Spíritûs tui; ut quæ, te docente, facienda cognóvimus, te operante, perficiámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem.

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

Pars Æſtiva.

In omni Officio de ſanctis dicuntur Pſalmi de feria, niſi aliter notetur.

COMMUNE APOSTOLORUM.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Antiphona Toni.* 1. a.

VOs Sacerdótes Dómini vocabímini: Miniſtri Dei noſtri fortitúdinem Géntium comedétis. *Iſa.* 61. *v.* 6.

2. *Ant.* 2. D. Vocabuntur fortes juſtítiæ, plantátio Dómini ad glorificandum. *Ibid. v.* 3.

3. *Ant.* 3. a. Ædificábunt deſerta à ſéculo, & ruínas antíquas érigent. *Ibid. v.* 4.

4. *Ant.* 4. e. Omnes qui víderint eos, cognoſcent illos, quia iſti ſunt ſemen, cui benedixit Dóminus *Ibid. v.* 9.

5. *Ant.* 5. a. In terra ſua duplícia poſſidébunt, lætítia ſempitérna erit eis. *Ibid. v.* 7.

Capitulum. Iſa. 61. *v.* 8. 9.

DAbo opus eórum in veritáte, & fœdus perpétuum fériam eis. Et ſcient in Géntibus ſemen eórum, & germen eórum in médio populórum.

℟. In omnem terram exſivit ſonus eórum; * Et in fines orbis terræ verba eórum. *Pſ.* 18. 5. ℣. Illi profecti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte. *Marc.* 16. 20. * Et in fines. ℣. Glória Patri. * Et in fines.

Hymnus.

TArtari diræ páveant cohortes;
Bella divínum meditátur agmen,
In ſuis unctis, Deus ipſe miles
Prælia tentat.

PRODEUNT tecti gáleâ ſalútis:
Cum Crucis ſigno gladióque verbi
Intonant Chriſtum, ruit ecce præceps
Hoſtis in umbras.

PAX tuos ergò manet

alta fines,
Chriſte, jam liber tibi ſervit Orbis,
Jam tuis latè tua ſponſa regnat
Tuta miniſtris.
SUSTINENT curas gregis, & quieſcit:
Léniunt flendo lácrymas gementum:
Quam fidem verbis docuére, fuſo
Sánguine firmant.
QUÆ fide, mundi ténebras repellis,
Laus tibi jugis Déitas fupréma;
Fac ad æternæ dóciles regámur
Páſcua vitæ. Amen.

℣. Magnificentiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur. ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Pſ.* 144. 5.

Ad Magníficat, *Ant*, 6. f. Quàm pulchri ſuper montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem, annuntiantis bonum, prædicantis ſalútem, dicentis Sion: Regnábit Dóminus Deus tuus. *Iſa.* 52. 7.

Oratio propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Apóſtolum confeſſiónis noſtræ Jeſum* Veníte, adorémus. *Heb.* 3. 1.

Pſal. Veníte, *page* 2.

Hymnus. Sanctol. Vict.

SUPRÉME quales árbiter
Tibi miniſtros éligis,
Tuas opes qui vilibus
Vaſis amas com[…]
TOTUM per o[…]
tii,
Nubes velut, c[…]
Verbo graves, V[…]
Tonant, coruſ[…]
pluunt.
CHRISTUM ſo[…]
ruunt
Arces ſuperbæ d[…]
Circùm tubis cl[…]
Sic verſa quond[…]
FAC, Chriſte[…]
tubæ
Somno graves[…]
tent,
Accenſa de tu[…]
Pellant tenébras[…]
UNI ſit & Tri[…]
Supréma laus, p[…]
decus,
De nocte qui nos[…]
Lumen vocávit[…]
Amen.

IN I. NOCT[…]

1. *Ant.* 5. a. […] eſſent duódecim & ut mítteret eos […]re. *Marc.* 3. 14.

2. *Ant.* 7. c. I[…] poteſtátem cur[…] mitátes & ejici[…] nia. *Ibid.* v. 15.

3. *Ant.* 2. d. […] mundi elégit De[…] quæ non ſunt, u[…] ſunt deſtrúeret. […] 28.

℣. Annuntiáte […]tes glóriam Dómi[…] ómnibus pópulis ejus. *Pſal.* 95. 3.

℟. I. Vocávit […] eípulos ſuos, & e[…]

decim ex ipſis, * Quos & Apóſtolos nominávit. *Luc.* 6. 13. ℣. Laudémus viros glorióſos, & parentes noſtros in generatióne ſua. *Eccli.* 44. 1. * Quos & Apóſtolos.

℟. II. Sublevátis óculis in cœlum, dixit Jeſus: Pro eis ſanctífico meipſum, * Ut ſint & ipſi ſanctificáti in veritáte. *Joan.* 17. *v.* 1. 19. ℣. Sanctificábunt ſanctum Jacob & Deum Iſraël prædicábunt. *Iſa.* 29. 23. * Ut ſint.

℟. III. Accédens Jeſus locútus eſt úndecim diſcípulis, dicens: Euntes docéte omnes Gentes. Et ecce ego vobiſcum ſum ómnibus diébus, * Uſque ad conſummatiónem ſéculi. *Matth.* 28. *v.* 18. 19. 20. ℣. Fílii eórum propter illos, uſque in æternum manent. *Eccli.* 44. 13. * Uſque. ℣. Gloria Patri. * Uſque.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 8. c. Exeuntes prædicábant ut pœniténtiam ágerent. *Marc.* 6. 12.

2. *Ant.* 3. g. Loquebántur verbum Dei cum fidúcia & virtúte magna. *Act.* 4. *v.* 31. 33.

3. *Ant.* 6. f. Beáti eſtis cùm maledíxerint vobis, & perſecúti vos fúerint. *Matth.* 5. 11.

℣. Euntes ibant & flebant. ℟. Mittentes ſémina ſua. *Pſ.* 125. 6.

℟. IV. Per manus Apoſtolórum * Fiébant ſigna & prodígia multa in plebe. *Act.* 5. 12. ℣. Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum & prodigiórum. *Pſ.* 104. 27. * Fiébant.

℟. V. Magnificábat eos pópulus: * Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo. *Act.* 5. *v.* 13. 14. ℣. Addúcent omnes de cunctis Géntibus donum Dómino. *Iſa.* 66. 20. * Magis autem.

℟. VI. Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodò aut quid loquámini: * Non vos eſtis qui loquímini, ſed Spíritus Patris veſtri, † Qui lóquitur in vobis. *Matth.* 10. *v.* 19. 20. ℣. Loquímini ad viros Juda, & ad habitatóres Jerúſalem. *Jerem.* 11. 2. * Non vos. ℣. Glória. † Qui lóquitur.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. D. Injecérunt in Apóſtolos manus, & poſuérunt eos in cuſtódiam. *Act.* 4. 3.

2. *Ant.* 4. e. Cæſis denuntiavérunt ne omnínò loquerentur in nómine Jeſu. *Act.* 5. 40.

3. *Ant.* 8. g. Tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chríſti. *Act.* 15. 26.

℣. Confitébimur tibi, Deus, & invocábimus nomen tuum; ℟. Narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74. *v.* 1. 2.

℟. VII. Cùm pertranſí-

rent civitátes, tradébant eis * Cuſtodíre dógmata. *Act.* 16. 4. ℣. Super muros tuos, Jerúſalem, conſtítui cuſtódes. *Iſ.* 62. 6. * Cuſtodíre.

℟. VIII. Ibant gaudentes à conſpectu concílii, quóniam digni hábiti ſunt * Pro nómine Jeſu contuméliam pati. *Act.* 5. 41. ℣. Dabo vos in nomen & in laudem omnibus pópulis terræ, *Soph.* 3. 20. * Pro nómine.

℟. IX. Ludíbria & vérbera expérti ſunt, inſuper & víncula & cárceres: lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſióne gládii mortui ſunt: * Circuiérunt egentes, anguſtiáti, afflicti: quibus dignus non erat mundus. *Hebr.* 11. *v.* 36. 37. ℣. Deus tentávit eos, & invénit illos dignos ſe. *Sap.* 3. 5. * Circuiérunt. ℣. Gloria. * Circuiérunt.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Sapiéntiam ipſórum narrent pópuli. ℟. Et laudem eórum núntiet eccléſia. *Eccli.* 44. 15.

1. *Ant.* 1. F. Exulta cœlum, & ſancti Apóſtoli, quóniam judicávit Deus judícium veſtrum. *Apoc.* 18. 20.

2. *Ant.* 8. c. Judícium datum eſt illis, & vixérunt, & regnavérunt cum Chriſto. *Ibid.* 20. 4.

3. *Ant.* 5. f. In generatiónibus gentis ſuæ glóriam adépti ſunt, & in diébus ſuis habentur in láudibus. *Eccli.* 44. 7.

4. *Ant.* 7. d. Gaudéte quód nómina veſtra ſcripta ſunt in cœlis. *Luc.* 10. 20.

5. *Ant.* 2. d. In fundaméntis Jerúſalem, nómina duódecim Apoſtolórum Agni. *Apoc.* 21. 14.

Capitulum, Eph. 2. *v* 19. 20.

FRatres, jam non eſtis hóſpites & ádvenæ, ſed eſtis cives Sanctórum, & doméſtici Dei; ſuperædificáti ſuper fundamentum Apoſtolórum & Prophetárum, ipſo ſummo anguláriʼ lápide Chriſto Jeſu.

Hymnus.

JAM non bella furunt:
post data prælia
In longa plácidi pace quiéſcitis;
Æternis toleráta
Mors penſátur honóribus.
PŒNAS quanta breves glória víndicat!
Vos cœleſtis habet cúria príncipes:
Biſſénis duodéni
Regnátis modò ſédibus.
GENS per vos Súperûm cœtibus addita
Cœlo vos géminis pláuſibus éxcipit,
Certat prompta corónas
Veſtris néctere fróntibus.
PER vos aſſíduis culta labóribus
Tellus nos ſégetes pínguior áttulit;

Veſtram ferte ſuperni
Meſſem patris in hórrea.
Sit laus ſumma Patri, ſummáque Fílio,
Sit par ſancte tibi glória, Spíritus,
Qui Chriſti nova jura
Promulgas per Apóſtolos.
Amen.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram; ℟. Mémores erunr nóminis tui, Dómine, *Pſ.* 44. *v.* 17. 18.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. d. In regeneratióne cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicantes duódecim tribus Iſraël. *Matth.* 19. 28.

Oratio propria, & ſic ad horas.

AD HORAS, *Antiphonæ de Laudibus, & ſic deinceps.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. F. Exulta cœlum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Judícium datum eſt.

Capitulum. Sap. 3. 8.

JUdicábunt natiónes & dominabuntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. *breve.* Sedérunt ſedes, * In judício. *Repet.* Sedérunt. ℣. Sedes ſuper domum David. *Pſ.* 121. 5. * In judício. ℣. Glória. *Repet.* Sedérunt.

℣. Príncipes populórum congregáti ſunt, ℟. Cum Deo Abraham. *Pſ.* 46. 10.

AD SEXTAM.

Ant. 5. f. In generatiónibus.

Capitulum. Judæ. 17.

CHaríſſimi, mémores eſtóte verbórum quæ prædicta ſunt ab Apóſtolis Dómini noſtri Jeſu Chriſti.

℟. *breve.* Annuntiavérunt cœli * Juſtítiam ejus. *Repet.* Annuntiavérunt. ℣. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. * Juſtítiam. ℣. Glória. *Repet.* Annuntiavérunt. *Pſ.* 96. 6.

℣. Non ſunt loquélæ neque ſermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Pſ.* 18. 4.

AD NONAM.

Ant. 2. d. In fundamentis.

Capitulum. Apoc. 21. 21.

DUódecim portæ, duódecim margarítæ ſunt, per ſíngulas: & ſíngulæ portæ erant ex ſíngulis margarítis.

℟. *breve.* Nimis honorificáti ſunt * Amíci tui, Deus. *Repet.* Nimis. ℣. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſal.* 138. 17. * Amíci. ℣. Glória. *Repet.* Nimis.

℣. Dii fortes terræ ℟. Vehementer eleváti ſunt. *Pſal.* 46. 10.

AD VESPERAS.

Antiphona. Exulta cœlum, *cum ceteris de Laudibus.*

téſtibus. 1. *Timoth.* 6. 12. * Deſtinávit.

℟. II. Certámen forte dedit illi Dóminus * Ut vínceret, & ſciret quóniam ómnium poténtior eſt ſapiéntia. *Sap.* 10. 12. ℣. Confortátus eſt fide, dans glóriam Deo. *Rom.* 4. 20. * Ut vínceret.

℟. III. Cuſtodívit illum ab inimícis, * Deſcendit Dóminus cum illo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. *Sap.* 10. *v.* 12. 13. 14. ℣. Miſérunt eum in cárcerem præcipientes cuſtódi ut diligenter cuſtodíret eum. *Act.* 16. 23. * Deſcendit. ℣. Glória. † In vínculis.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 4. d. In fraude circumveniéntium íllum áffuit illi Dóminus, & à ſeductóribus tutávit illum. *Sap.* 10. *v.* 11. 12.

2. *Ant.* 5. a. Attulit illi poténtiam advérsùs eos, qui eum deprimébant. *Ibid.* *v.* 14.

3. *Ant.* 6. *irreg.* Intrávit in ánimam ſervi ſui, & ſtetit contra reges horrendos in portentis & ſignis. *Ibid.* *v.* 16.

℣. Príncipes perſecúti ſunt me gratis, ℟. Et à verbis tuis formidávit cor meum. *Pſ.* 118. 161.

℟. IV. Propter opus Chriſti uſque ad mortem acceſſit, * Tradens ánimam ſuam. *Philip.* 2. 30. ℣. Glorioſíſſimam mortem compléctens, voluntáriè præíbat ad ſupplícium. 2. *Mach.* 6. 19. * Tradens.

℟. V. Magis éligens affligi, quàm temporális peccáti habére jucunditátem: * Invisíbilem tanquàm videns, ſuſtínuit. *Hebr.* 11. *v.* 25. 27. ℣. Tormenta ſuſcépit & in último ſpíritu conſtitútus. 2. *Mach.* 7. *v.* 8. 9. * Invisíbilem.

℟. VI. Beátus vir qui ſuffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, * Accípiet corónam vitæ. *Jac.* 1. 12. ℣. Hic ítaque mundus óbiit, per ómnia in Dómino confídens. 2. *Mach.* 7. 40. * Accípiet. ℣. Glória. * Accípiet.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. D. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo; & ſalvum fáciet in regnum ſuum cœleſte. 2. *Tim.* 4. 18.

2. *Ant.* 4. *irr.* d. Divítias æſtimans impropérium Chriſti, aſpiciébat in remuneratiónem. *Hebr.* 11. 26.

3. *Ant.* 8. g. Non ſunt condignæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam. *Rom.* 8. 18.

℣. In Deo ſalutáre meum, ℟. Et glória mea. *Pſ.* 61. 8.

℟. VII. Mendáces oſtendit Dóminus, qui maculavérunt illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. *Sap.* 10. 14. ℣. Oppreſſum à nefandórum injúria eripuit illum Deus. 2. *Petri.* 2. 7. * Et dedit.

℟. VIII. Hanc tentatió-

nem ídeò permíſit Dóminus eveníre illi, * Ut póſteris darétur exemplum patientiæ ejus. *Tob.* 2. 12. ℣. In labóribus plúrimis, in carcéribus abundántiùs, in plagis ſupra modum, in mórtibus frequenter. 2. *Cor.* 11. 23. * Ut póſteris.

℟. IX. Poſt tempeſtátem, tranquillum facis, Dómine, & poſt fletum, exultatiónem infundis.* Sit nomen tuum, Deus Iſraël, benedictum in ſécula. *Tob.* 3. *v.* 22. 23. ℣. Qui vícerit, ſic veſtiétur veſtimentis albis. *Apoc.* 3. 5. * Sit nomen. ℣. Glória Patri. * Sit nomen.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam, ℟. Et exultábo manè miſericórdiam tuam. *Pſ.* 58. 17.

1. *Ant.* 5. a. Abſque terróre requieſcet, & abundántiâ perfruétur, timóre malórum ſubláto. *Prov.* 1. 33.

2. *Ant.* 1. a. Data eſt ei coróna, & exívit vincens ut vínceret. *Apoc.* 6. 2.

3. *Ant.* 6. F. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus. *Act.* 7. *v.* 9. 10.

4. *Ant.* 3. A. Nunc réquiem dedit illi, & non eſt ſatan, neque occurſus malus. 3. *Reg.* 5. 4.

5. *Ant.* 2. d. Hæc eſt victória quæ vincit mundum, fides noſtra. 1. *Joan.* 5. 4.

Capitulum. 2. *Tim.* 4. *v.* 7. 8.

BOnum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi: in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die juſtus Judex.

Hymnus. Sanctol. Victor.

JAM non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros:
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.

NON jam vincla manus, non cóhibent pedes,
Tu liber Súperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus
Cœlo tot rádiis nites.

NEC te dira fames, nec ſitis ámpliùs,
Nec probróſa premitte modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Paſcit Chriſtus & índuit.

SIC tu Martýribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet:
Confundiſque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.

PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Sit par ſancte tibi glória, Spíritus;
Quo donante corónam
Invíctus pugil óbtinet.
Amen.

℣. Juſtus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Pſ.* 19. 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. g. Vitâ deceſſit, univerſæ genti memóriam mortis ſuæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. 2. *Mach.* 6. 31.

Si ſit Pontifex. Oratio.

DEus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis, da nobis beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis feſtivitátem imitatióne celebráre, qui Fílii tui fidem verbo prædicávit, & confirmávit exemplo. Per eúmdem Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui beátum N. Mártyrem tuum atque Pontíficem, ad prædicandum erudiſti, & ad perſeverandum roboraſti: da nobis, ex ejus imitatióne fidéles inſtrúere exemplo, & confirmáre patiéndo. Per Dóminum.

Si non ſit Pontifex.
Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, interceſſióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui beátum N. Mártyrem tuum virtúte conſtántiæ in paſſióne roboráſti, ex ejus nobis imitatióne tríbue, pro amóre tuo próſpera mundi deſpícere, & nulla ejus adverſa formidáre. Per Dóminum.

Temp. Paſch. ſi ſit Pontifex.
Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis; da nobis beáti N. feſtivitátem imitatióne celebráre; qui Fílii tui Martyr & Póntifex, fidem, quam prædicávit, teſtimónio comprobávit, & confirmávit exémplo. Per eúmdem.

Si non ſit Pontifex.
Oratio.

DEus, quo donante beátus N. complantátus factus eſt ſimilitúdini mortis Chriſti, concéde, ut Mártyris tui exemplis & précibus adjúti, ſimus cum illo partícipes reſurrectiónis ejuſdem Jeſu Chriſti Fílii tui, qui tecum vivit.

Si facienda ſit commemoratio alterius Martyris, fit per Antiph. & ℣. ex 1. Veſperis, & ſic in omni alio Communi.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Abſque terróre.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Data eſt.

Capitulum. Apoc. 2. 26.

QUi vícerit, & cuſtodíerit uſque in finem ópera mea, dabo illi poteſtátem ſuper Gentes.

℟. *breve.* Glóriâ & honóre * Coronaſti eum, Dómine. *Repet.* Glóriâ.

℣. Et conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. *Pſ.* 8. *v.* 6. 7. * Coronaſti. ℣. Glória Patri. *Repet.* Glóriâ & honóre.

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam. ℟. De lápide pretióſo. *Pſ.* 20 4.

A D S E X T A M.

Ant. 6. F. Erat Deus.

Capitulum. Apoc. 3. 10.

QUóniam ſervaſti verbum patientiæ meæ, & ego ſervábo te ab hora tentatiónis, quæ ventúra eſt in orbem univerſum tentáre habitantes in terra.

℣. *breve.* Dóminus * Protector vitæ meæ. *Repet.* Dóminus. ℣. A quo trepidábo? *Pſal.* 26. 1. * Protector. ℣. Glória Patri. *Repet.* Dóminus protector.

℣. Dóminus firmamentum meum, ℟. Et refúgium meum & liberátor meus *Pſ.* 17. 3.

A D N O N A M.

Ant. 2. d. Hæc eſt victória.

Capitulum. Apoc. 3. 12.

QUi vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, & foras non egrediétur ámpliùs: & ſcribam ſuper eum nomen Dei mei.

℟. *breve.* Magna eſt glória ejus * In ſalutári tuo. *Repet.* Magna eſt. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. *Pſ.* 20. 6. * In ſalutári. ℣. Glória Patri. *Répet.* Magna eſt.

℣. Dabis eum in benedictiónem, ℟. In ſéculum ſéculi. *Ibid. v.* 7.

A D V E S P E R A S.

Antiphona. Abſque terróre, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 2. *Cor.* 4. 17.

QUod in præſenti eſt momentáneum & leve tribulatiónis noſtræ: ſupra modum in ſublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis.

In Triplicibus. ℟. Poſt tempeſtátem. IX. *De Officio nocturno.*

Hymnus, FELIX morte tuâ, *ut in primis Veſperis.*

℣. Convertiſti planctum meum, Dómine, in gáudium mihi; ℟. Et circumdediſti me lætítiâ. *Pſ.* 29. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Factus es, Dómine, fortitúdo egéno in tribulatióne ſua, ſpes à túrbine umbráculum ab æſtu. *Iſa.* 25. 4.

Oratio ut ſuprà ad Laudes, niſi ſit propria.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 3. A. Juſtítia rectórum liberábit eos: & in inſídiis ſuis capientur iníqui. *Prov.* 11. 6.

2. *Ant.* 5. a. Oculi Dómini præbent fortitúdinem his, qui corde perfecto credunt in eum. 2. *Paralip.* 16. 9.

3. *Ant.* 8. c. Eligentur, & dealbabuntur, & quaſi ignis probabuntur multi. *Dan.* 12. 10.

4. *Ant.* 1. d. Ibant prompti de cœlo habentes adjutórem, & miſerantem ſu-

per eos Dóminum. 2. *Machab.* 11. 10.

5. *Ant.* 4. e. In paucis vexáti, in multis benè diſponentur. *Sap.* 3. 5.

Capitulum. Iſa. cap. 51. *v.* 7. 8.

NOlíte timére oppróbrium hóminum; & blaſphémias eórum ne metuátis: ſicut enim veſtimentum, ſic cómedet eos vermis; ſalus autem mea in ſempiternum erit.

In Duplicibus & ſuprà.

℟. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte, * Ut confléntur, & dealbentur uſque ad tempus præfinítum *Dan.* 11. *v.* 33. 35. ℣. Datum eſt béſtiæ bellum fácere cum Sanctis. *Apoc.* 13. 7. * Ut confléntur. ℣. Glória. * Ut confléntur.

Hymnus.

QUANTO, morte ſacrâ quos tibi dévoves,
Firmas, Chriſte, tuos róbore mílites!
Ad tormenta vehit non pávidos mori,
Quam das ígnea chá-ritas.

TYRANNI rábies ſæviat ímpotens;
Addat carcéribus férrea víncula;
Conſtanti púgiles péctore prælia,
Trunci córpore ſúſtinent.

ALTO de ſólio nunc, Deus, áſpice,
Non indigna tuo númine múnera;
Quot proſtráta jacent córpora Mártyrum,
Aſtant tot tibi víctimæ.

AD te, letífero vúlnere ſáucii,
Vectantur flúidi flúmine ſánguinis:
Vitáto duce te, Chriſte, perículo,
Tangunt líttora pátriæ.

SED quid barbáries ímpia próficit?
Non hæc Chriſtícolas vúlnera déprimunt:
Quondam nata Dei gens ſacra fúnere,
Creſcit ſánguine Martyrum.

PATRI máxima ſit, máxima Fílio,
Sit par Spirítui, laus tibi Trínitas;
Quæ te martýribus pródiga præmium
Das, & vívere per neces. Amen.

℣. Cuſtódit Dóminus ánimas Sanctórum ſuórum; ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Pſ.* 96. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. In mundo preſſúram habébitis, ſed confídite, ego vici mundum. *Joan.* 16. 33.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte adorémus. *Rom.* 15. 5.

Pſal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Santol. Vict.

FORTES cadendo Mártyres,
Quos empta fuſo ſánguine,
Cœleſtis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.

IMPLÉRE vos omnes decet
Paſſo Deo quod défuit;
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.

QUEM lictor inſánus ſitit;
Quem cæcus effundit furor,
Amor ſacerdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.

SIC, Chriſte, robur Mártyrum,
Certáre das & víncere;
Tuoſque múnerans, tua
Æquus corónas prǽmia.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 2. d. Per multas tribulatiónes oportet nos intráre in regnum Dei. *Act.* 14. 21.

2. *Ant.* 3. g. Vaſa fíguli probat fornax, & hómines juſtos tentátio tribulatiónis. *Eccli.* 27. 6.

3. *Ant.* 7. b. Injícient vobis manus ſuas, & perſequentur, trahentes ad reges & prǽſides. *Luc.* 21. 12.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum, ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſal.* 33. 20.

℟. I. Vobis donátum eſt pro Chriſto, non ſolúm ut in eum credátis, ſed * Ut étiam pro illo patiámini. *Philipp.* 1. 29. ℣. Dóminus Deus veſter pro vobis ipſe pugnábit. *Joſ.* 23. 10. * Ut étiam.

℟. II. Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam: * Quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum. *Matth.* 5. 10. ℣. Conſtantes effecti ſunt, & pro légibus mori paráti. 2. *Machab.* 8. 21. * Quóniam.

℟. III. Tradent vos in tribulatiónem, & occídent vos, & éritis ódio ómnibus Géntibus, * Propter nomen meum. *Matth.* 24. 9. ℣. Confortámini & viríliter ágite in lege. 1. *Mach.* 2. 64. * Propter. ℣. Glória. * Propter.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. a. Fidélis Deus eſt qui confirmábit vos & cuſtódiet à malo. 2. *Theſſ.* 3. 3.

2. *Ant.* 6. f. Non injuſtus Deus, ut oblivíſcátur óperis veſtri & dilectiónis quam oſtendiſtis in nómine ipsíus. *Hebr.* 6. 10.

3. *Ant.* 6. F. Exultábitis lætítiâ inenarrábili, & glorificátâ; reportantes finem fídei veſtræ, ſalútem animárum. 1. *Petr.* 1. *v.* 9. 10.

℣. Deus noſter refúgium & virtus; ℟. Adjútor in tribulatiónibus. *Pſ.* 45. 2.

℟. IV. Tanquàm aurum in fornáce probávit illos Dóminus, * Et quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos. *Sap.* 3. 6. ℣. Diſtenti ſunt;

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Agnus reget.

Capitulum. Apoc. 7. 15.

SUnt ante thronum Dei, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui ſedet in throno habitábit ſuper illos.

℟. *breve.* Lætámini in Dómino, * Et exultáte juſti. *Repet.* Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. *Pſal.* 31. 11. * Et exultáte juſti. ℣. Glória. *Repet.* Lætámini.

℣. Exultent juſti in conſpectu Dei, ℟. Et delectentur in lætítia. *Pſ.* 67.4.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Si coram homínibus.

Capitulum. Sapient. 10. *v.* 17 18.

REddidit juſtis Deus mercédem labórum ſuórum, & dedúxit illos in via mirábili, tránſtulit illos per Mare rubrum, & tranſvexit illos per aquam nímiam.

℟. *breve.* Transívimus * Per ignem & aquam. *Repet.* Transívimus. ℣. Et eduxiſti nos in refrigérium. *Pſ.* 65. 12. * Per ignem. ℣. Glória Patri. *Repet.* Transívimus.

℣. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt, ℟. De láqueo venantium. *Pſ.* 123. 7.

AD NONAM.

Ant. 5. f. Gaudéte.

Capitulum. Dan. 3. 88.

LAudáte & ſuperexaltáte Dóminum in ſǽcula, quia éruit nos de inferno, & ſalvos fecit de manu mortis.

℟. *breve.* Benedíctus Dóminus, qui non dedit nos * In captiónem. *Repet.* Benedíctus. ℣. Déntibus eórum. * In captiónem *Pſ.* 123. 6. ℣. Glória. *Repet.* Benedíctus.

℣. Salvaſti nos de affligéntibus nos. ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſǽculum. *Pſ.* 43. *v.* 8. 9.

AD VESPERAS.

Ant. 6. f. Beáti, qui lavant, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Sap. 5. 1.

STabunt juſti in magna conſtántia adversùs eos qui ſe anguſtiavérunt, & qui abſtulérunt labóres eórum.

In Tripl.. ℟. Ipſi vicérunt. IX. *de Officio Nocturno.*

Hymnus, QUANTO morte ſacrâ, *ut in* j. *Veſperis.*

℣. Lætítia ſempiterna ſuper cápita eórum, ℟. Gáudium & lætítiam tenébunt. *Iſa.* 51. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Vidébunt fáciem Agni, & non egébunt lúmine ſolis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in ſǽcula ſæculórum. *Apoc.* 22. *v.* 4. 5.

Oratio, *ut ſuprà ad Laudes, niſi ſit propria.*

COMMUNE UNIUS PONTIFICIS.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 1. D. Ipſe erit eis in paſtórem, & princeps

in médio eórum. *Ezech.* 34. *v.* 23. 24.

2. *Ant.* 7. d. Quæſívit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuum : & præcépit ei ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum. 1 *Reg.* 13 14.

3. *Ant.* 3. a. Quemcúnque elégerit Dóminus, ipſe erit ſanctus. *Num.* 16. 7.

4. *Ant.* 4. e. Geſtabit judícium filiórum Iſraël in péctore ſuo, in conſpectu Dómini ſemper. *Exod.* 28. 30.

5. *Ant.* 8. c. Rogante pro eis Sacerdóte, propítius erit eis Dóminus. *Levit.* 4. 20.

Capitulum. 1. *Reg.* 2. 35.

SUſcitábo mihi Sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet : & ædificábo ei domum fidélem, & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus.

In Feſtis duplicibus, & ſuprà.

℞. Factum eſt illi in teſtamentum æternum, * Fungi Sacerdótio, & glorificáre pópulum ſuum † In nómine ejus. *Eccli.* 45. 19.
℣. Nec quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. *Hebr.* 5. 4. * Fungi. ℣. Glória Patri. † In nómine.

Hymnus. Guill. Epiſ. Sancton.

CHRISTE, paſtórum caput atque princeps,
Præſulis feſtam veneráta lucem,
Débitis ſupplex tua templa votis,
Turba frequentat.

ILLE non vano ténuit tremendam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu :
Sed ſacrum juſſus, Dómino vocante,
Sumpſit honórem.

STRENUUM bello púgilem ſuperni
Chríſmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, poſuitque ſanctam
Páſcere gentem.

FIT gregis paſtor, pater atque forma :
Lætus impendit ſua, ſeque plebi :
O'mnium curas, ſibi raptus uni,
Súſtinet omnes.

PRO reis orat, réficit gementes,
Erigit lápſos, ténebraſque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoſtem.

FAC ut illíus précibus juvémur,
Chriſte, fac Patrem, paríterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum. Amen.

℣. Exaltávi electum de plebe mea. ℞. Oleo ſancto meo unxi eum. *Pſ.* 88. *v.* 20. 21.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. f. Ipſum elégit Dóminus ab omni vivente, offerre ſacrifícium Deo, incenſum, & bonum odó-

ſancto ejus, ℟. Innocens mánibus & mundo corde. *Pſ.* 23. *v.* 3. 4.

1. *Ant.* 4. d. Sacerdos magnus in vita ſua ſuffulſit domum, & in diébus ſuis corroborávit templum. *Eccli.* 50. 1.

2. *Ant.* 7. c. Inventus eſt perfectus, juſtus, & in tempore iracúndiæ factus eſt reconciliátio. *Eccli.* 44. 17.

3. *Ant.* 3. c. Fidélis ſervus, & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam. *Matth.* 24. 45.

4. *Ant.* 8. g. Beátus ille ſervus, quem cúm vénerit Dóminus ejus, & pulſáverit jánuam, invénerit vigilantem. *Ibid. v.* 46. *& Luc.* 12. *v.* 36. 37.

5. *Ant.* 5. f. Sacerdótes Dómini laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3. 84.

Capitulum. Hebr. 5. 1.

OMnis Póntifex ex homínibus aſſumptus, pro homínibus conſtitúitur in iis, quæ ſunt ad Deum, ut ófferat dona, & ſacrifícia pro peccátis.

Hymnus. Guill. Epiſc. Sanct.

JEsu Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas præſulem,
Votis adeſto ſúpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páſcere.

Hos novit & præit, vocans
In tuta quemque páſcua
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.

Quam ſentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam, ſuo
Portans ovíli réddere.

Arcet frementes béſtias,
Lupi retundit ímpetus,
Doloſque fallit, vel mori
Charo parátus pro grege.

Offert frequentem víctimam
Cum plebe paſtor ínnocens,
Secumque devótum gregem
Pius Sacerdos ímmolat.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo; ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. *Pſ.* 88. 25.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. d. Dedit illi Dóminus legem vitæ, & diſciplínæ, docére Jacob teſtamentum ſuum, & judícia ſua Iſraël. *Eccli.* 45. 6.

Si ſit Pontifex Rotomagenſis.

Oratio.

OMnípotens Deus, qui beátum N. Antíſtitem pópulo tuo præeſſe, & quibus præerat, verbo & exemplo prodeſſe voluíſti; eódem intercedente, paſ-

tóres Ecclésiæ tuæ cum grégibus ſibi commiſſis dírige in viam ſalútis ætérnæ; ut omnes, te donante, tibi plácita cúpiant, & totâ virtúte perfíciant. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXaudi, quǽſumus, Dómine, preces noſtras, quas in beáti N. Pontíficis feſtivitáte deférimus; & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos abſólve peccátis. Per Dóminum.

Alia Oratio.

QUǽſumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut in hac die quam tránſitu ſacro beati Pontíficis N. conſecraſti, des nobis illam ſequi doctrínam quam ille & verbo dócuit, & ópere complévit Per Dominum.

Alia Oratio.

DA, quǽſumus, omnípotens Deus, ut beáti N. Pontíficis veneranda feſtívitas & devotiónem nobis áugeat & ſalútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

MIſericórdiam tuam nobis, quǽſumus, Dómine, ſancti N. Pontíficis intercéſſio beáta concíliet, ut, qui inceſſábili culpâ offéndimus, ejúſdem aſſíduis précibus ab omni reátu liberémur. Per Dominum.

AD PRIMAM.

Ant. 4. d. Sacerdos magnus,

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Inventus eſt.

Capitulum Eccli. 35. *v.* 1. 2.

QUi conſervat legem, multíplicat oblatiónem; ſacrifícium ſalutáre eſt atténdere mandátis.

℞. *breve.* Juſtítiam tuam, * Non abſcondi in corde meo. *Repetitur.* Juſtítiam. ℣. Veritátem tuam, & ſalutáre tuum dixi. *Pſ.* 39. 11. * Non abſcondi. ℣. Glória Patri. *Repet.* Juſtítiam.

℣. Deus meus, vólui, ℞. Et legem tuam in médio cordis mei. *Ibid.* 9.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Fidélis ſervus.

Capitulum. 2. *Timot.* 2. 15.

SOllícitè cura teipſum probábilem exhibére Deo, operárium inconfuſíbilem, rectè tractantem verbum veritátis.

℞. *breve.* Circuívi, & immolávi * In tabernáculo ejus. *Repetitur.* Circuívi. ℣. Hóſtiam vociferatiónis. *Pſ.* 26. 6. * In tabernáculo. ℣. Glória. *Repet.* Circuívi.

℣. In ſancto appárui tibi, ℞. Ut vidérem virtútem tuam. *Pſ.* 62. 3.

AD NONAM.

Ant. 5. f. Sacerdótes Dómini.

Capitulum. 1. *Timot.* 4. 16.

ATtende tibi, & doctrínæ, inſta in illis. Hoc enim fáciens, & teipſum ſalvum fácies, & eos qui te áudiunt.

℞. *breve.* Sacerdótes tui,

* Induantur juſtítiam. *Repet.* Sacerdótes. ℣. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131. 9. * Induantur. ℣. Glória. *Repet.* Sacerdótes.

℣. Sacerdótes ejus índuam ſalutári, ℟. Et ſancti ejus exultatióne exultábunt. *Ibid. v.* 16.

AD VESPERAS.

Ant. Sacerdos magnus, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Act. 20. 28.

ATténdite vobis, & univerſo gregi, in quo vos Spíritus ſanctus póſuit epíſcopos, régere Eccléſiam Dei.

In Tripl. ℟. Exhíbuit, VI. *de Officio nocturno.*

Hymnus. CHRISTE Paſtórum, *ut in j. Veſperis.*

℣. Deduxit eos in viam rectam, ℟. Ut irent in civitátem habitatiónis. *Pſ.* 106. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Státuit ei Dóminus teſtamentum æternum, dedit illi Sacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. *Eccli.* 45. 8.

Oratio, ut in Laudibus, niſi ſit propria.

COMMUNE UNIUS DOCTORIS.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 1. a. Beátus vir, qui in ſapiéntia morábitur, & in ſenſu cogitábit circumſpectiónem Dei. *Eccli.* 14. 22.

2. *Ant.* 5. a. In pópulo hereditábit honórem, & nomen illíus erit vivens in ætérnum. *Eccli.* 37. 29.

3. *Ant.* 7. a. Denudábit illi Dóminus abſconſa ſua, & theſaurizábit ſuper illum ſciéntiam & intellectum juſtítiæ. *Eccli.* 4. 21.

4. *Ant.* 4. d. Tanquàm inundátio abundábit, & consílium illíus ſicut fons vitæ. *Eccli.* 21. 16.

5. *Ant.* 6. f. Vir ſápiens implébitur benedictiónibus, & videntes illum laudábunt. *Eccli.* 37. 27.

Capitulum. Eccli. 39. *v.* 12. 13.

COllaudábunt multi ſapiéntiam ejus, & uſque in ſéculum non delébitur, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem.

In Duplicibus & ſuprà.

℟. In médio Eccléſiæ apériet os ejus, * Et adimplébit illum Dóminus Spíritu ſapiéntiæ & intellectûs. * *Eccli,* 15. 5. ℣. Alii datur ſermo ſapiéntiæ; álii ſermo ſciéntiæ, álteri fides in eódem Spíritu. 1. *Cor.* 12. 8. * Et adimplébit. ℣. Glória Patri. * Et adimplébit.

Hymnus Sanctol. Victor.

O QUI perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Chriſte, vicários
Doctóres; pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè ſúppetis!
Hi ſemper vigilant, ne

quid adúlterum
Corrúmpat fídei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.
Infames ábolent rellíquias deûm;
Erróres ábigunt crímina dédocent;
Chriſto reſtítuunt quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.
Patrum caníтiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides,
Quæ ſunt priſca, docent, quæ nova ſúbruunt:
Servant depóſitum Dei.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Pſ.* 36. 30.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. g. Ipſe tanquàm imbres mittet elóquia ſapiéntiæ ſuæ, & in oratióne confitébitur Dómino. *Eccli.* 39. 9.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Fontem ſapiéntiæ Dóminum: * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1. 5.

Pſal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sanctol. Vict.

Jam nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer ſidéreum, Rellígio, caput:
Quot ſunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cum per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
Doctóres tibi ſúſcitas.
Quando ſparſa lues úndique críminum,
Hi gliſcens vítium prótinùs ámputant:
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diem.
Firmant inſtábiles, & dúbios regunt;
Monſtrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixére tuis cónſona ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas;
Quos terris cólimus, quos ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,

Quæ per ſcripta Patrum
quando foris ſonas
Nullo vocis egens corda
doces ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 2. d. Os prudentis quæ̀ritur in Eccléſia, & verba illíus cogitábunt in córdibus ſuis. *Eccli.* 21. 20.

2. *Ant.* 8. g. In corde illíus requieſcit Sapiéntia, & indoctos quoſque erúdiet. *Prov.* 14. 33.

3. *Ant.* 1. a. Parávit cor ſuum, ut inveſtigáret in Iſraël præceptum & judícium. 1. *Eſdr.* 7. 10.

℣. Deus, docuíſti me à juventúte mea, ℟. Et uſque nunc pronuntiábo mirabília tua. *Pſ.* 70 17.

℟. I. Dóminus dat ſapiéntiam ſapiéntibus,* Ipſe revélat profunda, & abſcóndita, & lux cum eo eſt. *Dan.* 2. 21. ℣. Si quis índiget ſapiéntiâ, póſtulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter. *Jac.* 1. 5. * Ipſe.

℟. II. Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93. 12. ℣. Beátus qui legit, & audit verba prophetíæ. *Apoc.* 1. 3. * Et.

℟. III. Ipſe palàm fáciet diſciplínam doctrínæ ſuæ, * Et in lege teſtamenti Dómini gloriábitur. *Eccli.* 39 11. ℣. Bonus homo de bono theſáuro cordis ſui profert bonum. *Luc.* 6. 45. * Et in lege.

℣. Glória Patri. * Et in lege.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 6. f. Beatus homo, qui invénit ſapiéntiam, & qui affluit prudéntia. *Prov.* 3. 13.

2. *Ant.* 4. d. Moderátur ſermónes ſuos, doctus & prudens eſt, & pretióſi Spíritûs vir erudítus. *Prov.* 17. 27.

3. *Ant.* 4. *irr.* d. Viæ ejus viæ pulchræ, & omnes ſémitæ illíus pacíficæ. *Prov.* 3. 17.

℣. Fac, Dómine, erudítos corde, ℟. In ſapiéntia. *Pſ.* 89. 12.

℟. IV. Hic fuit gratus Deo, & erudítus eſt omni ſapiéntiâ, * Et erat potens in verbis, & in opéribus ſuis. *Act.* 7. *v.* 2022. ℣. Cùmque eſſet ſapientíſſimus dócuit pópulum. *Eccle.* 12. 9. * Et erat.

℟. V. Vir éloquens, potens in Scriptúris, * Docébat diligenter ea, quæ ſunt Jeſu. *Act.* 18. *v.* 24. 25. ℣. Audítor ſermónum Dei, novit doctrínam Altíſſimi. *Num.* 24. 16. * Docébat.

℟. VI. Oſtendit ex bona converſatióne operatiónem ſuam, * In manſuetúdine ſapiéntiæ. *Jac.* 3. 13. ℣. Qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. *Deut.* 33. 3. * In manſuetúdine. ℣. Glória Patri. * In manſuetúdine.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. a. Doctrína viri

viri per patiéntiam nóſcitur : & glória ejus eſt inſqua prætérgredi. *Prov.* 19. 11.

2. *Ant.* 5. a. Vir perítus multos erudívit, & ánimæ ſuæ ſuavis eſt. *Eccli.* 37. 22.

3. *Ant.* 4. e. Sápiens apériet os ſuum in oratióne, & Dóminus Spíritu intelligéntiæ replébit illum. *Eccli.* 39. 7.

℣. Os meum loquétur Sapiéntiam; ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Pſal.* 48. 4.

℟. VII. Quæsívit verba utília, * Conſcrípſit ſermónes rectíſſimos ac veritáte plenos. *Eccli.* 12. 10. ℣. Potens exhortári in doctrína ſana, & eos qui contradícunt, argúere. *Tit.* 1. 9. * Conſcripſit.

℟. VIII. Scriba doctus in regno cœlórum, símilis eſt hómini patrifamílias, * Qui profert de theſáuro ſuo nova & vétera. *Matth.* 13. 52. ℣. Perféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo. *Deuter.* 33. 8. * Qui profert.

℟. IX. Filii Sion exultáte, & lætámini in Dómino Deo veſtro, * Quia dedit vobis doctórem juſtítiæ. *Joel.* 2. 23. ℣. Deo autem grátias, qui odórem notítiæ ſuæ manifeſtat. 2. *Cor.* 2. 14. * Quia. ℣. Glória Patri. * Quia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ.* 70. 15.

1. *Ant.* 3. A. Póſitus eſt prædicátor, doctor in fide & veritáte. 1. *Timoth.* 2. 7.

2. *Ant.* 4. *irr.* c. Bonus fuit miníſter, & bonæ doctrínæ. 1. *Timot.* 4. 6.

3. *Ant.* 7. c. Auxílio adjútus Dei, nihil extrà dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti ſunt. *Act.* 26. 22.

4. *Ant.* 6. f. Prædicávit regnum Dei, docens quæ ſunt de Dómino Jeſu cum fidúcia. *Act.* 28. 31.

5. *Ant.* 2. d. Sapiéntiam ejus enuntiábit Eccléſia. *Eccli.* 39. 14.

Capitulum. Jer. 15. 16.

INventi ſunt ſermónes tui, & comédi eos, & factum eſt mihi verbum tuum in gáudium & in lætítiam cordis mei.

Hymnus. Sanctol. Victor.

VOs ſuccenſa Deo ſpléndida lúmina :
Vos ſal, nos hómines quo ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in altérum.

PER vos Relígio tutáque véritas;
Per vos virgíneis fulget honóribus :
Per vos Chriſtus amat pándere dívites
Theſauros ſapiéntiæ.

VESTRIS unda fluit puro canálibus;

Chriſti floret ager; munda nitet ſeges:
Lac aptum púeris, & ſólidum viris
Cauti, ſuffícitis cibum.

Hi ſunt, ſumme Deus, qui tibi mílitant;
Hi ſunt, qui ſtábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónſtruit álterâ.

Vicistis ſtýgias vos quibus hæreſes,
Hæc nos accípimus tela ſupérſtites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu
His armis quoque víncimus.

Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum. *Pſ.* 118. *v.* 13. 14.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. g. Qui fécerit, & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. *Matth.* 5. 19.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ ſalútis beátum N. miniſtrum tribuíſti; præſta, quæſumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, interceſſórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Excita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus N. ſervívit; ut, eódem nos replente, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

AD PRIMAM.

Ant. 3. A. Póſitus eſt.

AD TERTIAM

Ant. 4. *irreg.* c. Bonus fuit.

Capitulum. Sap. 7. *v.* 7. 8.

Optávi, & datus eſt mihi ſenſus: & invocávi, & venit in me Spíritus ſapiéntiæ: & præpóſui illam regnis & ſédibus, & divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus.

℟. *brev.* Quàm dúlcia fáucibus meis. * Elóquia tua, Dómine, *Repet.* Quàm. ℣. Super mel ori meo. *Pſ.* 118. 103. * Elóquia tua. ℣. Glória Patri. *Repet.* Quàm.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer, ℟. Et ſervus tuus diléxit illud. *Pſ.* 118. 140.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Auxílio.

Capitulum. Sap. 7. *v.* 15. 16.

Mihi dedit Deus dícere ex ſenténtia, & præſúmere digna horum, quæ mihi dantur: quó-

niam ipſe ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu enim illíus, & nos, & ſermónes noſtri.

℟. *breve.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non ſum oblítus. *Repet.* Viam. ℣. Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine. *Pſ.* 118. *v.* 30. 31. * Judícia. ℣. Glória Patri. *Repet.* Viam.

℣. Declarátio ſermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Pſ.* 118. 130.

AD NONAM.

Ant. 2. d. Sapiéntiam.

Capitulum. Sap. 7. *v.* 13. 14.

SApiéntiam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico, & honeſtátem illíus non abſcondo; infinítus enim theſáurus eſt homínibus: quo qui uſi ſunt partícipes facti ſunt amicítiæ Dei, propter diſciplínæ dona commendáti.

℟. *brev.* Concupivi * Salutáre tuum, Dómine. *Repet.* Concupívi. ℣. Et lex tua meditátio mea eſt, * Salutáre. ℣. Glória. *Repet.* Concupívi.

℣. Vivet ánima mea, ℟. Et laudábit te. *Pſ.* 118. *v.* 174. 175.

AD VESPERAS.

Ant. 3. A. Póſitus eſt, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Eph. 4. *v.* 11. 12.

FRatres, ipſe dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſdam autem Prophétas, álios verò Evangeliſtas, álios autem paſtóres, & doctóres, ad conſummatiónem Sanctórum, in opus miniſtérii, ad ædificatiónem córporis Chriſti.

In Triplic. ℟. Filii Sion, IX. *de Officio nocturno.*

Hymnus, O QUI, *ut in primis Veſperis.*

℣. Annuntiávi juſtitiam tuam, ℟. In Ecclésia magna. *Pſ.* 39. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *irr.* Qui docti fuérint, fulgébunt quaſi ſplendor firmamenti: & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12. 3.

Oratio, *ut ſuprà ad Laudes*, *niſi ſit propria.*

COMMUNE
UNIUS PRESBYTERI vel Levitæ.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 6. f. Lábia Sacerdótis cuſtódient ſciéntiam, & legem requírent ex ore ejus. *Malach.* 2. 7.

2. *Ant.* 4. e. Sacerdótes qui accédunt ad Dóminum ſanctificentur. *Exod.* 19. 22.

3. *Ant.* 3. A. Incenſum, & panes Dei ſui ófferunt, & ídeò ſancti erunt. *Levit.* 21. 6.

4. *Ant.* 5. a. Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo ſuo, nec accédet ad miniſtérium ejus. *Ibid.* *v.* 17.

5. *Ant.* 7. g. Separábis

eos de médio filiórum Iſ-raël, ut ſint mei. *Num.* 8. 14.

Capitul. Ezech. 44. *v.* 28. 29.

POſſeſſiónem non dábitis eis in Iſraël, ego enim poſſéſſio eórum. Víctimam & pro peccáto & pro delícto ipſi cómedent, & omne votum in Iſraël ipſórum erit.

In Feſtis duplicibus, & ſuprà.

℟. Panes propoſitiónis erunt Aaron & filiórum ejus, ut cómedant eos in loco ſancto * Quia Sanctum ſanctórum eſt de ſacrifíciis Dómini jure perpétuo. *Levit.* 24. 9. ℣. Intrávit David in domum Dei, & panes propoſitiónis comédit, quos non licébat édere, niſi ſolis Sacerdótibus. *Matt.* 12. 4. * Quia. ℣. Glória. * Quia.

Hymnus.

JAM ſatis fluxit cruor hoſtiárum,
Príſtinæ ceſſent holocauſta legis,
Chriſte, quos formas, melióra libant
Sacra miniſtri.

PINGUE libámen, novus & ſacerdos
Orbe jam toto Deus immolátur,
Se manu noſtrâ litat incruento
Fúnere Chriſtus.

CHRISTE, fac ſemper tua ſacra puro
Corde tractémus, manibúſque puris;
Cháritas aptos tua nos tremendis
Applicet aris.

LUMINIS ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus veneré-tur Orbis,
Qui ſacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, ℟. Et ſperáte in Dómino. *Pſ.* 4. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. e. Oblátio juſti impinguat altáre, & odor ſuavitátis eſt in conſpectu Altíſſimi, ſacrifícium illíus acceptum eſt. *Eccli.* 35. 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Sacerdótem in æternum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 5. 6.

Pſ. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. JAM ſatis, *ut in j. Veſperis.*

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. a. Ego ſum Dóminus: Sancti éritis: quia ego ſanctus ſum. *Lev.* 11. *v.* 45. 46.

2. *Ant.* 6. f. Vos qui eſtis príncipes familiárum leviticárum, ſanctificámini cum frátribus veſtris. 1. *Paralip.* 15. 12.

3. *Ant.* 2. d. Erit hoc vobis legítimum ſempitérnum, ut orétis pro fíliis Iſraël, & pro cunctis peccátis eórum. *Levit.* 16. 34.

℣. Dómini eſt aſſúmptio noſtra, ℟. Et ſancti I'ſraël regis noſtri. *Pſ.* 88. 19.

℟. I. Miniſtráte Dómino Deo veſtro, & pópulo ejus, ſanctificáti immoláte: * Fratres étiam veſtros ut poſſint juxta verba quæ locútus eſt Dóminus fácere, præparáte. 2. *Paral.* 35. *v.* 3. 6. ℣. Digné Evangélio Chriſti converſámini, collaborantes fídei Evangélii. *Philip.* 1. 27. * Fratres.

℟. II. Audíte Levítæ: Sanctificámini, mundáte domum Dómini Dei, & * Auferte omnem immundítiam de ſanctuário. 2. *Par.* 29. 5. ℣. Auferte iſta hinc, & nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. *Joan.* 2. 16. * Auferte.

℟. III. Ineámus fœdus cum Dómino Deo I'ſraël: Nolíte neglígere: * Vos elégit Dóminus ut ſtetis coram eo, & miniſtrétis ei. 2. *Paralip.* 29. *v.* 10. 11. ℣. Superædificámini domus ſpirituális ſacerdótium ſanctum, offérre ſpirituáles hóſtias, acceptábiles Deo. 1. *Pet.* 2. 5. * Vos elégit. ℣. Glória. * Vos elégit.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 8. c. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Intérroga ſacerdótes legem. *Agg.* 2. 12.

2. *Ant.* 4. *irreg.* d. Cùm fúerit controvérſia, ſtabunt in judíciis meis & judicábunt. *Ezech.* 44. 24.

3. *Ant.* 5. a. Vidéte quid faciátis: non enim hóminis exercétis judícium, ſed Dómini. 2. *Par.* 19. 6.

℣. De vultu tuo judícium meum pródeat, ℟. O'culi tui vídeant æquitátes. *Pſ.* 16. 2.

℟. IV. Agétis in timóre Dómini fidéliter & corde perfécto, ubicunque quæſtio eſt de lege: oſténdite eis, ut non peccent in Dóminum, * Sic agéntes non peccábitis. 2. *Par.* 19. *v.* 9. 10. ℣. Nolíte judicáre ſecundùm fáciem, ſed juſtum judícium judicáte. *Joan.* 7. 24. * Sic.

℟. V. Surrexérunt Sacerdótes atque Levítæ benedicentes pópulo, & * Exaudíta eſt vox eórum, pervénitque orátio in habitáculum ſanctum cœli. 2. *Paralip.* 30. 27. ℣. Per probatiónem miniſtérii hujus glorificantes Deum. 2. *Cor.* 9. 13. * Exaudíta.

℟. VI. Extendens Jeſus manum, tétigit lepróſum, & confeſtim mundáta eſt lepra ejus, & ait illi Jeſus: Vide, némini díxeris; ſed * Vade, oſtende te Sacerdóti. *Matt.* 8. *v.* 3. 4. ℣. Hic eſt ritus lepróſi quando mundandus eſt: Adducétur ad Sacerdótem. *Levit.* 14. 2. * Vade. ℣. Glória. * Vade.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. F. Sacerdótes & Levítæ ſtabunt in conſpectu meo, ut ófferant mihi. *Ezec.* 44. 15.

2. *Ant.* 4. e. Effúdit in fundamento altáris odórem

divínum excelſo príncipi. *Ibid. v.* 17.

3. *Ant.* 3. a. Pópulum meum docébunt quid ſit inter ſanctum & pollútum, mundum & immundum. *Ibid. v.* 23.

℣. Ad Deum meum clamávi, ℟. Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam. *Pſal.* 17. 7.

℟. VII. O'btulit holocauſtum Dómino, & * Clamávit ad Dóminum pro I'ſraël, & exaudívit eum Dóminus. 1. *Reg.* 7. 9. ℣. Plúrimam hóſtiam óbtulit Deo, per quam teſtimónium conſecútus eſt eſſe juſtus. *Hebr.* 11. 4.* Clamávit.

℟. VIII. Confirmávit omnes húmiles pópuli ſui: *Legem exquiſívit, & ábſtulit omne iníquum & malum. 1. *Malac.* 14. 14. ℣. Hic eſt qui fuit in Eccléſia, qui accépit verba vitæ dare nobis. *Act.* 7. 38. * Legem.

℟. IX. Qui benè præ ſunt Presbýteri, dúplici honóre digni habeantur, máximè qui labórant in verbo & doctrína: * Dicit enim Scriptúra: † Dignus eſt operárius mercéde ſuà. 1. *Tim.* 5. *v.* 17. 18. ℣. Honoríſica Sacerdótes: Da illis partem, ſicut mandátum eſt tibi, primitiárum. *Eccli.* 7. 33. * Dicit. ℣. Glória. † Dignus.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron benedícite Dómino. ℟. Domus Levi benedícite Dómino. *Pſal.* 134. *v.* 19. 20.

1. *Ant.* 7. c. Vide miniſtérium quod accepíſti in Dómino, ut illud ímpleas. *Coloſſ.* 4. 17.

2. *Ant.* 6. f. Qui benè miniſtráverint, gradum bonum ſibi acquírent, & multam fidúciam in fide. 1. *Tim.* 3. 13.

3. *Ant.* 2. D. Confortáre in grátia, quæ eſt in Chriſto Jeſu: nemo mílitans Deo ímplicat ſe negótiis ſeculáribus. 2. *Timot.* 2. *v.* 1. 4.

4. *Ant.* 6. *irreg.* Miniſtráte in fide veſtra virtútem, in virtúte autem ſciéntiam. 2. *Petr.* 1. 5.

5. *Ant.* 1. a. Grátias ago ei, qui me confortávit, Chriſto Jeſu, quia fidélem me exiſtimávit ponens in miniſtério. 1. *Tim.* 1. 12.

Capitulum. 1. *Pet.* 1. 15.

SEcundùm eum, qui vocávit vos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſitis, quóniam ſcriptum eſt: Sancti éritis: quóniam ego Sanctus ſum.

Hymnus.

O Sacerdótum veneranda jura!
Cùm reum ſolvunt, Deus ipſe ſolvit;
Cùm ligant ſontem, Deus ipſe ſontis
Víncula nectit.

VERBA dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri,
Atque divínæ ſacra verba legis

Mente recondit.

DUM Sacerdótes tua ſacra tractant,
Chriſte, fac ſacris quibus applicaſti
Cónſonent mores, populíſque fiat
Forma ſacérdos.

LUMINIS ſplendor Patris una proles,
Chriſte, te pronus veneretur Orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis
Amen.

℣. Immola Deo ſacrifícium laudis. ℟. Et redde Altíſſimo vota tua. *Pſ.* 49. 14.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. f. Fidúciam habémus per Chriſtum ad Deum, qui & idóneos nos fecit miniſtros novi Teſtamenti, non litterâ ſed ſpíritu. 2. *Cor.* 3. *v.* 4. 6.

Oratio.

DO'mine Deus omnípotens, qui fámulum tuum N. ut ſacerdótio tibi fungerétur à pópulo ſegregaſti; præſta, quǽſumus, ut ejus exempla ſectantes, genus electum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis éffici mereámur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. C. Vide.

AD TERTIAM.

Ant. 6. f. Qui benè miniſtráverint.

Capitulum. Exod. 28. 41.

CUnctórum conſecrábis manus, ſanctificabíſque illos, ut ſacerdótio fungantur mihi.

℟. *br.* Voluntárië * Sacrificábo tibi. *Repet.* Voluntárië. ℣. Et confitébor nómini tuo, Dómine. *Pſ.* 53. 8. * Sacrificábo tibi. ℣. Glória Patri. *Repet.* Voluntárië.

℣. Circúmdabo altáre tuum, Dómine. ℟. Ut áudiam vocem laudis. *Pſ.* 25. 6.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Confortáre.

Capitulum. 2. *Paralip.* 31. *v.* 20. 21.

OPerátus eſt bonum, & rectum, & verum, coram Dómino Deo ſuo in univérſa cultúra miniſtérii domûs Dómini, juxta legem & ceremónias, volens requírere Deum ſuum in toto corde ſuo: fecítque & proſperátus eſt.

℟. *breve.* Dómine, diléxi * Decórem domûs tuæ, *Repet.* Dómine. ℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ, *Pſal.* 25. 8. * Decórem. ℣. Glória. *Repet.* Dómine.

℣. Tabéſcere me fecit zelus meus; ℟. Quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei. *Pſal.* 118. 139.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Grátias ago.

Capitulum. 1. *Tim.* 6. 11.

O Homo Dei, ſectáre juſtítiam, pietátem, fidem, charitátem, patiéntiam, manſuetúdinem.

℟. *breve.* Ego ſicut olíva fructífera * In domo Dei; *Repet.* Ego. ℣. Sperávi in miſericórdia Dei in ætær-

num. *Pſ.* 51. 10.* In. ℣. Glória. *Repet.* Ego.

℣. Cantábo & pſalmum dicam Dómino ; ℟. Exaudi, Dómine, vocem meam. *Pſal.* 26. *v.* 6. 7.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Eccli. 7. *v.* 31. 32. 33.

IN tota ánima tua time Dóminum, & ſacerdótes illíus ſanctífica : in omni virtúte dílige eum, qui te fecit, & miniſtros ejus ne derelinquas : honóra Deum ex tota ánima tua, & honoríſica ſacerdótes.

In Triplicibus. ℟. Qui benè præſunt IX. *de Officio Nocturno.*

Hymnus. JAM ſatis fluxit, *ut in primis Veſperis.*

℣. Elégit eum Dóminus, ℟. Páſcere hereditátem ſuam. *Pſ.* 77. *v.* 70. 71.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. f. Conſummatióne fungens in ara, amplificáre oblatiónem excelſi regis, porrexit manum ſuam in libatióne, & libávit de ſánguine uvæ. *Eccli.* 50. 15.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes, niſi ſit propria.

COMMUNE UNIUS ABBATIS vel Monachi.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 8. g. Exultábit ſolitúdo, & florébit quaſi lílium, exultábit lætabunda & laudans. *Iſai.* 35. *v.* 1. 2.

2. *Ant.* 3. c. Bonum eſt viro, cum portáverit jugum ab adoleſcéntia ſua, ſedébit ſolitárius, & tacébit. *Thren.* 3. *v.* 27. 28.

3. *Ant.* 4. e. Erit quaſi lignum quod tranſplantátur ſuper aquas, quod ad humórem mittit radíces ſuas. *Jer.* 17. 8.

4. *Ant.* 7. d. Erumpet radix ejus ut Líbani, & erit quaſi olíva glória ejus. *Oſe.* 14. *v.* 6. 7.

5. *Ant.* 2. D. Erit fólium ejus víride, nec aliquando déſinet fácere fructum. *Jerem.* 17. 8.

Capitulum. Jerem. 51. 6.

FUgite de medio Babylónis, & ſalvet unuſquiſque ánimam ſuam : nolíte tacére ſuper iniquitátem ejus : quóniam tempus ultiónis eſt à Dómino.

In Duplicibus & ſuprà.

℟. Erit vir ſicut qui abſcónditur à vento,* Et celat ſe à tempeſtáte. *Iſai.* 32. 2. ℣. Fide obedívit in locum exíre ; & éxiit néſciens quó iret. *Hebr.* 11. 8. * Et celat ſe. ℣. Glória Patri. * Et celat ſe.

Hymnus. Santol. Victor.

JAM mundi líceat pángere tránsfugas :
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores lǽderet íntegros.
UT te poſsídeant, quem ſitiunt, Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſa

quoque déſerunt:
Totus viluit Orbis
Dum cœléſtia cógitant.
Illis ſumma fuit glória, déſpici;
Illis divítiæ, paupériem pati,
Illis ſumma volúptas
Longo ſupplício mori.
Fac nos, ſumme Deus, quæ pátimur mala
In pœnam ſcélerum ferre libéntiùs
Et, tellúre relíctâ,
Immortália quærere.
Æternus ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? ℟. Et volábo & requieſcam. *Pſ.* 54. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *irr.* Aſſumpſit eum Dóminus, atque portávit in húmeris ſuis. Dóminus ſolus dux ejus fuit. *Deut.* 32. *v.* 11. 12.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jeſum qui ductus eſt in deſertum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 4. 1.

Pſal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sanctol. Victor.

Tuâ beándos glóriâ
Miris, Deus, probas modis,
Qui, dum lates præſéntior,
Votis amantum páſceris.
Procul remóti, ſúpplices
Tendunt manus, & pátriam
Per vota, per ſuſpíria
Cœlum ſalútant éxules.
Te ſola mors cùm det frui,
Seſe necant labóribus;
Seſe necant jejúniis,
Et, quà licet, vellent mori.
Quam, morte promptâ, férvidam
Emére palmam Mártyres,
Hic doctus in dies mori
Longo reportat fúnere.
Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. a. Quid prodeſt hómini, ſi mundum univerſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detrimentum patiátur? *Matth.* 16. 26.

2. *Ant.* 6. F. Quicunque volúerit amícus eſſe ſéculi hujus, inimícus Dei conſtitúitur. *Jacob.* 4. 4.

3. *Ant.* 2. d. Quæ participátio juſtítiæ cum iniquitáte? aut quæ ſocíetas luci ad ténebras? 2. *Cor.* 6. 14.

℣. Ecce elongávi fúgiens, ℟. Et manſi in ſolitúdine. *Pſ.* 54. 8.

℟. I. Majóres divítias æſtimans theſáuro Ægyptiórum impropérium Chriſti; * Fide relíquit Ægyptum. *Hebr.* 11. 27. ℣. Dixit patri ſuo & matri ſuæ: Néſcio vos, & fratribus

ſuis, Ignóro vos. *Deuter.* 33. 9. * Fide.

℟. II. In cáſulis habitándo cum cohærédibus repromiſſiónis ejuſdem, * Expectábat fundaménta habentem civitátem cujus ártifex & cónditor Deus. *Hebr.* 11. v. 9. 11. ℣. Secéſſerat in deſertum locum ibique cum ſuis vitam agébat. 2. *Mach.* 5. 27. * Expectábat.

℟. III. Animam caſtificávit in obediéntia charitátis * In fraternitátis amóre. 1. *Pet.* 1. 22. ℣. Mens juſti meditátur obediéntiam. *Prov.* 15. 28. * In fraternitátis amóre. ℣. Glória Patri. * In fraternitatis amóre.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 3. A. Circumduxit eum Dóminus, & dócuit, & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui. *Deut.* 32. 10.

2. *Ant.* 6. f. Non hábuit ánimi ſui triſtítiam, & non éxcidit à ſpe ſua. *Eccli.* 14. 2.

3. *Ant.* 5. a. Pauper gloriátur per diſciplínam & timórem ſuum. *Eccli.* 10. 33.

℣. Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, ℟. Magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum. *Pſ.* 83. 12.

℟. IV. Multitúdinis credéntium erat cor unum, & ánima una; * Nec quiſquam áliquid ſuum eſſe dicébat, ſed erant illis ómnia commúnia. *Act.* 4. 32. ℣. Reliquérunt quæcunque habébant. 1. *Machab.* 2. 28. * Nec quiſquam.

℟. V. Opéruit cilício carnem ſuam, * Jejunávit & dormívit in ſacco, & ambulávit demiſſo cápite. 3. *Reg.* 21. 27. ℣. In vigíliis multis, in fame & ſiti, in frígore & nuditáte. 2. *Cor.* 11. 27. * Jejunávit.

℟. VI. Iſte pauper clamávit, * Et Dóminus exaudívit eum. *Pſ.* 33. 7. ℣. Multum valet deprecátio juſti aſſídua. *Jacob.* 5. 16. Et Dóminus. ℣. Glória Patri. * Et Dóminus.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. a. Omnes obédiunt uni, & non eſt invídia, neque zelus inter eos. 1. *Mach.* 8. 16.

2. *Ant.* 4. d. Dixit illi Dóminus: Séquere me; & relíctis ómnibus, ſecútus eſt eum. *Luc.* 5. 27.

3. *Ant.* 8. c. Manducávit panem cum luctu & tremóre. *Tob.* 2. 5.

℣. Cogitávi dies antiquos, ℟. Et annos æternos in mente hábui. *Pſ.* 76. 6.

℟. VII. Hic multis tempóribus continéntiæ propóſitum ténuit, Corpuſque & ánimam tradere contentus pro perſeverántia. 2. *Mach.* 14. 38. ℣. Secedébat in deſertum, & orábat. *Luc.* 5. 16. * Corpúſque & ánimam.

℟. VIII. Fecit quod plácuit Deo, * Et ſpíritu magno vidit última. *Eccli.* 48. v. 25. 27. ℣. Grátias agens Deo, accépit fidúciam.

Act. 28. 15. * Et ſpíritu.

℟. IX. In fide & lenitáte ipsſus * Dóminus ſanctum fecit illum. *Eccli.* 45. 4. ℣. Glóriétur frater húmilis in exaltatióne ſua. *Jac.* 1. 9. * Dóminus. ℣. Glória Patri. * Dóminus.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Benedícite ſancti & húmiles corde Dómino: ℟. Laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3. 87.

1. *Ant.* 5. f. Iſte cuſtodívit ánimam ſuam, & memor fuit Dómini in toto corde ſuo. *Tob.* 1. *v.* 12. 13.

2. *Ant.* 2. D. Abjécit veſtiméntum ſuum à ſe, & indútus eſt ſacco, & ſedit in cínere. *Jonæ.* 3. 6.

3. *Ant.* 7. C. De labóre mánuum ſuárum victum quem cónſequi póterat, deferébat. *Tob.* 2. 19.

4. *Ant.* 8. c. Nocte & ante lucem egrediebátur ad oratiónem & deprecabátur Dóminum. *Judith.* 12. 5.

5. *Ant.* 4. e. In ſolitúdine portávit te Dóminus, ut ſolet homo geſtáre párvulum ſuum. *Deuter.* 1. 31.

Capitulum. 1. *Cor.* 9. 25.

FRatres; Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus ſe ábſtinet, & illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorruptam.

Hymnus. Sanctol. Victor.

QUID tu relíctis úrbibus,
Mortálium conſórtia
Timens fugis? quid tu vides?
Solúſque tecum cógitas?

MENTIS volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.

PRÆSENS choris cœléſtibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo númini,
Totus colendo tu vacas.

QUAM pura, qui te diligunt,
O Chriſte, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Tuo recondis in ſinu.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Æterne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Abſcondit me Dóminus in tabernáculo ſuo; ℟. In die malórum protexit me. *Pſal.* 26. 5.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. F. Fide demorátus eſt in terra repromiſſiónis tanquàm in aliéna. *Hebr.* 11. 9.

Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus Domine, beáti N. Abbátis commendet, ut quod noſtris méritis non valémus, ejus patrocínio aſſequámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, cujus múnere beátus N. Abbas, ut Chriſ-

tum Filium tuum alácriùs ſequéretur, ómnia relíquit; da cunctis ſémitam mandatórum tuórum ingreſſis, ut nec retrò reſpíciant, nec in via hæreant; ſed ad te ſine offenſióne currentes, vitam æternam ad quam vocáti ſunt apprehendant. Per eundem Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis; da nobis, exemplo & interceſſióne beáti N. cujus ſolémnia celebrámus, temporália ómnia deſpícere; & ad ætерna totâ mentis intentióne feſtináre. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 5. f. Iſte cuſtodívit.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Abjécit.

Capitulum. Coloſſ. 3. 5.

MOrtificáte membra veſtra, quæ ſunt ſuper terram; fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiſcéntiam malam & avarítiam quæ eſt ſimulacrórum ſérvitus.

℟. *breve.* Pófui * Veſtimentum meum cilícium. *Repetitur.* Pófui. ℣. Et opérui in jejúnio ánimam meam. *Pſal.* 68. *v.* 11. 12. * Veſtimentum. ℣. Glória. *Repet.* Pófui.

℣. Cínerem tanquàm panem manducábam, ℟. Et potum meum cum fletu miſcébam. *Pſ.* 101. 10.

AD SEXTAM.

Ant. 7. C. De labóre.

Capitulum. 2. *Theſſ.* 3. 10.

CUm eſſémus apud vos, hoc denuntiabámus vobis, quóniam ſi quis non vult operári, nec mandúcet.

℟. *br.* In labóribus, * A juventúte mea. *Repet.* In labóribus. ℣. Exaltátus autem humiliátus ſum & conturbátus. *Pſal.* 87. 16. * A juventúte. ℣. Glória. *Repet.* In labóribus.

℣. In factis mánuum tuárum meditábar. ℟. Expandi manus meas ad te. *Pſal.* 142. *v.* 5. 6.

AD NONAM.

Ant. 4. e. In ſolitúdine.

Capitulum. Oſe. 2. *v.* 14. 15.

DUcam eum in ſolitúdinem, & loquar ad cor ejus, & canet ibi juxta dies juventútis ſuæ, & juxta dies aſcenſiónis ſuæ de terra Ægypti.

℟. *br.* Extráneus factus ſum, * Frátribus meis, *Repet.* Extráneus. ℣. Et peregrínus fíliis matris meæ. *Pſal.* 68. 9. * Frátribus. ℣. Glória. *Repet.* Extráneus.

℣. Sépties in die laudem dixi tibi, ℟. Super judícia juſtítiæ tuæ. *Pſal.* 118. 164.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Coloſſ. 3. *v.* 3. 4.

MOrtui eſtis, & vita veſtra eſt abſcóndita cum Chriſto in Deo: cùm Chriſtus appáruerit vita veſ-

tra, tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória.

In Tripli. ℟. In fide, IX. *de Officio Nocturno.*

Hymnus. JAM mundi, *ut in j. Veſperis.*

℣. Beáta gens cujus eſt Dóminus Deus ejus; ℟. Pópulus quem elégit in hereditátem ſibi. *Pſ.* 32. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Omnis qui relíquerit domum vel fratres, aut patrem, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. *Matth.* 19. 29.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes, niſi ſit propria.

COMMUNE UNIUS LAICI.

IN I. VESPERIS.

1. *Ant.* 1. a. Tenébit juſtus viam ſuam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17. 9.

2. *Ant.* 2. d. Timenti Dóminum benè erit, & in diébus conſummatiónis illíus benedicétur. *Eccli.* 1. 19.

3. *Ant.* 3. a. Timor Dómini deléctábit cor, & dabit lætítiam, & gaudium, & longitúdinem diérum. *Ibid. v.* 12.

4. *Ant.* 4. d. Fortitúdo símplicis via Dómini; juſtus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10. *v.* 29. 30.

5. *Ant.* 5. a. Quaſi virens fólium germinábit, fructus juſti lignum vitæ. *Proverb.* 11. *v.* 28 30.

Capitulum. Eccli. 39. 6.

COr ſuum tradet ad vigilandum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conſpectu Altíſſimi deprecábitur.

In Duplicibus & ſuprà.

℟. Benedíctio Dei in mercédem juſti, * Et in hora velóci procéſſus illíus fructíficat. *Eccli.* 11. 24. ℣. Qui récipit juſtum in nómine juſti, mercédem juſti accípiet. *Matth.* 10. 41. * Et in hora. ℣. Glória. * Et in hora.

Hymnus. Guillelmus Epiſcop. Sanct.

SUMMI puſillus grex Patris,
Timóre mentem ſólvite;
Sui paternus vos amor
Vult eſſe regni cómpotes.

GAUDÉTE; regnat ínclytus,
Hic qui fugáci ſéculo
Ignótus, exóſus ſibi,
Qui pauper, & ſciens pati.

ANGUSTA pœniténtiæ
Ingreſſus, & viam Crucis,
Per dura Chriſtum prælia,
Per damna, non timet ſequi.

CARNEM terit jejúniis;
Linguam domat ſiléntio;
In páuperum, parcus ſibi,
Abſcondit & ſpargit ſinu.

SAPORE verbi páſcitur;
Totóque Legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celſa verſátur polo.

HAC ſurgit ad cœlum viâ:
Et nos eádem, da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre ſémitâ.
Amen.

℣. Beátus vir, cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus : ℟. Et non reſpéxit in vanitátes & inſánias falſas. *Pſal.* 39. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Aſſimilábitur viro ſapienti, qui ædificávit domum ſuam ſupra petram. *Matth.* 7. 24.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Diligentem juſtos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 145. 8.

Pſal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sanctol. Victor.

NON parta ſolo ſánguine
Ornat Beátos púrpura :
Sunt incruenta, quæ ſuos
Habent triumphos, prælia.

NON iſte flammas, non cruces
Non ſenſit uncos péctines :
Crudélis & durus ſibi
Se morte lentâ cónficit.

SI lictor illi défuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ ;
Paráta pro Chriſto mori,
Hoc ſupplet omne cháritas.

CORPUS ſubégit cáſtitas,
Et liberam mentem fides,
Amor ſupernis ígnibus
Totam litávit hóſtiam.

VENIS apértis ómnibus,
Qui vellet ultro erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fuſus in fletum cruor.

DA, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcamus ut ſemper mori :
Da poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gaudia.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 8. g. Turris fortíſſima nomen Dómini : ad ipſum currit juſtus, & exaltábitur. *Prov.* 18. 10.

2. *Ant.* 4. e. Quaſi lux ſplendens, procédit & creſcit uſque ad perfectum diem. *Prov.* 4. 18.

3. *Ant.* 1. f. Corde præcépta ſúſcipit, ámbulat ſimplíciter, ámbulat confidenter. *Prov.* 10. *v.* 8. 9.

℣. Beátus vir, qui timet Dóminum : ℟. In mandátis ejus cupit nimis. *Pſ.* 111. 1.

℟. I. In lege Dómini volúntas ejus, * In lege ejus meditábitur die ac nocte. *Pſ.* 1. 2. ℣. Quóniam opórtet ſemper oráre & non deſícere. *Luc.* 18. 1. * In lege.

℟. II. Stabilíta ſunt bona illíus in Dómino, * Eleemóſynas illíus enarrábit omnis Eccléſia Sanctórum. *Eccli.* 31. 11. ℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. 2. *Cor.* 9. 6. * Eleemóſynas.

℟. III. Hic ſolus fugiébat conſórtia ómnium, * Pergébat in Jerúſalem ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Iſraël. *Tob.* 1. *v.* 5. 6. ℣. Fúgien ejus, quæ in mundo eſt concupiſcentiæ corruptiónem. 2. *Petr.* 1. 4. * Per-

gébat. ℣. Glória Patri. * Pergébat.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 5. a. Píetas ad ómnia útilis eſt, promiſſiónem habens vitæ, quæ nunc eſt, & futúræ. 1. *Timoth.* 4. 8.

2. *Ant.* 2. d. Ecce verè Iſraëlíta, in quo dolus non eſt. *Joan.* 1. 47.

3. *Ant.* 6 f. Qui dicit ſe in Chriſto manére, debet, ſicut ille ambulávit, & ipſe ambuláre. 1. *Joan.* 2. 6.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, ℞. Et non ſupplantabuntur greſſus ejus *Pſal.* 36. 31.

℞. IV. Qui ſe exáltat, humiliábitur, * Et qui ſe humíliat, exaltábitur. *Luc.* 14. 11. ℣. Eréxit eum Deus ab humilitáte ipsíus, & exaltávit caput ejus. *Eccli.* 11. 13. * Et qui ſe.

℞. V. Manifeſtentur ópera ejus, * Quia in Deo ſunt facta. *Joan.* 3. 21. ℣. Lætificábat Jacob in opéribus ſuis. 1. *Machab.* 3. 7. * Quia in Deo.

℞. VI. Qui ſervat verbum Chriſti, * Verè in hoc charitas Dei perfecta eſt. 1. *Joan.* 2. 5. ℣. In ſéculum memória ejus in benedictióne. 1. *Machab.* 3. 7. * Verè. ℣. Glória Patri. * Verè.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. *irreg.* Gaudium juſto eſt fácere judícium. *Prov.* 21. 15.

2. *Ant.* 7. d. Pecúnias non accépit, & non accuſávit illum homo. *Eccli.* 46. 22

3. *Ant.* 3. c. Fecit quod rectum erat in conſpectu Dómini. 3. *Reg.* 22. 43.

℣. Servávi mandáta tua, & teſtimónia tua; ℞. Quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo. *Pſ.* 118. 168.

℞. VII. Qui ámbulat in juſtítiis, & lóquitur veritátem, * Iſte in excelſis habitábit. *Iſa.* 33. *v.* 15. 16. ℣. Qui juſtus eſt, juſtificétur adhuc: & ſanctus ſanctificétur adhuc. *Apoc.* 22. 11. * Iſte.

℞. VIII. Claudit óculos ſuos ne vídeant malum; * Regem in decóre ſuo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. *Iſa.* 33. *v.* 15. 17. ℣. Qui facit voluntátem Dei, manet in æternum. 1. *Joan.* 2. 18. * Regem.

℞. IX. Ambulávit ſervus tuus in conſpectu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum, * Cuſtodiſti ei, Dómine, miſericórdiam tuam grandem. 3. *Reg.* 3. 6. ℣. Habet vitam ætérnam, & in judícium non venit, ſed tránſiit à morte in vitam. *Joan.* 5. 24. * Cuſtodiſti. ℣. Glória Patri. * Cuſtodiſti.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Lux orta eſt juſto. ℞. Et rectis corde lætitia. *Pſ.* 96. 11.

1. *Ant.* 3. a. Oculus Dei reſpéxit illum in bono, mirári ſunt in illo multi;

& honoravérunt Deum. *Eccli.* 11. 13.

2. *Ant.* 4. *irreg.* a. Pótuit tránſgredi, & non eſt tranſgreſſus: fácere mala & non fecit. *Eccli.* 31. 10.

3. *Ant.* 2. D. Conſervávit legem Excelſi, & fuit in teſtamento cum illo. *Eccli.* 44. 20.

4. *Ant.* 8. c. Dilectus Deo & homínibus, cujus memória in benedictióne eſt. *Eccli.* 45. 1.

5. *Ant.* 1. F. De omni corde ſuo laudávit Dóminum, & diléxit Deum, qui fecit illum. *Eccli.* 47. 10.

Capitulum. Eccli. 31. *v.* 8. 9.

BEátus qui inventus eſt ſine mácula: & qui poſt aurum non ábiit, nec ſperávit in pecúnia, & theſáuris: quis eſt hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita ſua.

Hymnus. Sanctol. Victor.

QUI te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpírat, oblítus ſuî.

QUID ergo gaudes néctere
Triſtes moras amántibus?
Terris retárdas éxules,
Cives polo quos déſtinas.

HINC fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt:
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna, vita lóngior.

VIX iſte tardi corporis
Pondus moleſtum ſúſtinet;
Præ mortis óccupat diem
Ardens Deo ſe júngere.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Servávi mandáta tua, Dómine, ℟. Et teſtimónia tua. *Pſal.* 118. 168.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. F. Qui probátus, & perféctus eſt; erit illi glória ætérna. *Eccli.* 31. 10.

Oratio.

ADéſto, Dómine, *ſupplicatiónibus noſtris*, quas in in beáti N. feſtivitáte deférimus; ut, qui noſtræ juſtítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. O'culus Dei.

AD TERTIAM.

Ant. 4. *irreg.* a. Pótuit.

Capitulum. Jac. 1. 27.

RElígio munda, & immaculáta apud Deum hæc eſt viſitáre pupíllos, & víduas in tribulatióne eórum; & immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſéculo.

℟. *breve.* Juſtítia ejus manet * In ſéculum ſéculi. *Repet.* Juſtítia. ℣. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Pſ.* 111. 9. * In ſéculum. ℣. Glória Patri. *Repet.* Juſtítia ejus.

℣. Legem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum, ℟. Et exquíram eam ſemper. *Pſal.* 118. 33.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Conſervávit.

Capitulum. Eccli. 33. *v.* 2. 3.

SA'piens non odit mandáta & juſtítias, credit legi Dei, & Lex illi fidélis.

℟. *breve.* Judícia Dómini vera * Juſtificáta in ſemetípſa. *Rep.* Judícia. ℣. In cuſtodiéndis illis retribútio multa. *Pſ.* 18. *v.* 10. 11. * Juſtificáta. ℣. Glória Patri. *Repet.* Judícia Dómini.

℣. Cuſtodívi vias Dómini, ℟. Nec ímpiè geſſi à Deo meo. *Pſ.* 17. 22.

AD NONAM.

Ant. 1. F. De omni corde.

Capitulum. Job. 23. *v.* 11. 12.

VIam Dei cuſtodívi, & non declinávi ex ea, à mandátis labiórum ejus non recéſſi & in ſinu meo abſcondi verba oris ejus.

℟. *breve.* Confitébor tibi * In directióne cordis. *Repet.* Confitébor. ℣. In eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ. *Pſ.* 118. 7. * In. ℣. Glória Patri. *Repet.* Confitébor.

℣. Ambulábam in latitúdine. ℟. Quia mandáta tua exquiſívi. *Pſ.* 118. 45.

AD VESPERAS.

Ant. Oculus Dei, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 1. *Petr.* 3. *v.* 10. 11.

QUi vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum : inquírat pacem, & ſequátur eam.

In Triplic. ℟. Ambulávit IX. *de Officio nocturno.*

Hymnus, SUMMI puſillus grex Patris, *ut ſuprà ad 1. Veſperas.*

℣. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum; ℟. Nec eſt in ſpíritu ejus dolus. *Pſ.* 31. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. g. Juſtum deduxit Dóminus per vias rectas; & oſtendit illi regnum Dei, & dedit illi ſciéntiam ſanctórum. *Sap.* 10. 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes, niſi ſit propria.

COMMUNE UNIUS VIRGINIS.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 1. a. Non vocáberis ultra derelícta, quia complácuit Dómino in te. *Iſa.* 62. 4.

2. *Ant.* 2. d. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui. *Ibid. v.* 3.

3. *Ant.* 6. f. Induit eam Dóminus quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis. *Iſa.* 61. 10.

4. *Ant.* 4. *irreg.* a. Dábitur illi fídei donum electum, & ſors in templo Dei acceptíſſima. *Sap.* 3. 14.

5. *Ant.* 3. a. Habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum. *Ibid. v.* 13.

Capitulum. Oſe. 2. 19.

SPonſábo te mihi in ſempiternum; & ſponſábo te mihi in juſtítia & judí-

cio, & miſericórdia, & in miſeratiónibus.

In Duplicibus, & ſuprà.

℞. Concupiſcet rex decórem tuum; quóniam * Ipſe eſt Dóminus Deus tuus. *Pſ.* 44. 12. ℣. Médiâ nocte clamor factus eſt; Ecce ſponſus venit. *Matth.* 25. 6. * Ipſe eſt. ℣. Glória Patri. * Ipſe eſt.

Si non ſit Martyr.

Hymnus.

Vos ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima
Sponſum virgíneo progénitum ſinu
Puris tóllite láudibus.

Hæc eſt feſta dies, cœlítibus ſacra
Quâ plenâ rutilans óbvia lámpade
Sponſo ſponſa Deo próxima cóncinit
Virgo cántica vírgini.

Mortales thálamos, córporis ímmemor
Solo digna Deo cónjuge, réſpuit,
Sponſo, perpétuo fœdere, júngitur
Sponſæ ſe Deus óbligat.

Ægro vix ſua ſunt pábula córpori,
Nil cernunt óculi, nil ſonat áuribus,
Morti, quod ráperet, próvida prærípit;
Unus ſit Deus ómnia.

Fac ô Chriſte tuæ Vírginis æmulos
Nos inſtáre ſacrâ quâ gráditur viâ;
Qui gens ſancta ſumus, móribus íntegris
Uni fac tibi vívere.

Da te, ſumme Pater, tóllere láudibus
Da te, Chriſte, ſequi láurea Vírginum
Fac incénſa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

Si ſit Martyr.

Hymnus. Sanctol. Victor.

Feſtis læta ſonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, ſúmite týmpana,
Cœtus Angélici, dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrem.

Veſtris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus
Virgo córporis ímmemor.

Sed quid cogis amor! fórtiter ámbiit
Sponſo virgíneum fúndere ſánguinem;
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præcláræ ſítiens necis.

Sic quâ parte minor, vos ſuperéminet
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna ſui córporis, íntegram
Teſtári Dómino fidem.

Patri máxima laus, máxima Fílio;
Ambórumque ſacro máxima Flámini
A quo magnánimæ prælia ſúſtinent,

Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Mihi adhærere Deo bonum eſt : ℟. Pónere in Dómino Deo ſpem meam. *Pſ.* 72. 28.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Felix eſt ſtérilis, & incoinquináta, quæ neſcívit thorum in delícto. *Sap.* 3. 13.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Agnum quem ſequúntur Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14. 4.

Pſal. Veníte, *pag.* 2.

Si non ſit Martyr.

Hymnus. Sanctol. Victor.

CŒLÉSTIS aula pánditur;
En ſponſus ; omnes óbviæ
Exíte Sponſo Vírgini,
Exíte ſponſæ Vírgines.

HÆC nuptiális eſt dies,
Quæ, longa poſt ſuſpíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.

QUÆ caſta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite :
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit.

HUNC propter unum víluit
Supérba regum púrpura;
Dotáta quæ ſponſo Deo,
Quid virgo terris ámbiat?

O virginales núptiæ
Per quas caro fit ſpíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

SIT laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigíllis fœdera.
Amen.

Si ſit Martyr.

Hymnus. Sanctol. Victor.

VIRGINUM robur, Deus, atque cuſtos :
Sexus imbellis, médios per enſes,
Dum faves, quas non ſúperat viríli
Péctore mortes!

PRO tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non ſuos ſentit, memor ô tuórum,
Chriſte, dolórum!

NON graves plagæ, válidi nec ictus
Integram poſſunt violáre mentem :
Quin ſacri creſcit magis obſtinátus
Ardor amóris.

SPONSA dilecto placitúra Sponſo,
Déſpicit ruptum laniáta corpus :
Eſt ſuus truncis honor, & venuſtas
Eſt ſua membris.

SUMMA laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar, utriúſque Nexus;
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. a. Omnis ponderátio non eſt digna continéntis ánimæ. *Eccli.* 26. 20.

2. *Ant.* 1. d. Benedícat tibi Dóminus, pulchritúdo juſtítiæ, mons ſanctus. *Jerem.* 31. 23.

3. *Ant.* 6. f. Qui adhæret Dómino, unus ſpíritus eſt. 1. *Cor.* 6. 17.

℣. Defécit caro mea & cor meum: ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Pſ.* 72. 26.

℟. I. Tu honorificéntia pópuli noſtri, quia * Feciſti viríliter, eò quód caſtitátem amáveris. *Judith.* 15. *v.* 10. 11. ℣. Non omnes cápiunt verbum iſtud, ſed quibus datum eſt. *Matth.* 19. 11. * Feciſti.

℟. II. Múlier innupta & virgo, * Cógitat quæ Dómini ſunt: ut ſit ſancta córpore & ſpíritu. 1. *Corinth.* 7. 34. ℣. Quaſi roſa plantáta ſuper rivos aquárum. *Eccli.* 39. 17. * Cógitat.

℟. III. Lauda fília Sion, * Júbila, I'ſraël; † Lætáre & exúlta in omni corde fília Jerúſalem. *Soph.* 3. 14. ℣. Veni & oſténdam tibi ſponſam uxórem Agni. *Apoc.* 21. 9. * Júbila. ℣. Glória Patri. † Lætáre.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 2. d. Omnium óculis gratióſa & amábilis videbátur. *Eſther.* 2. 15.

2. *Ant.* 6. f. Flétibus & lúctui apta indumenta ſuſcépit. *Eſther.* 14. 2.

3. *Ant.* 3. g. Pro unguentis váriis, cínere implévit caput ſuum, & corpus ſuum humiliávit jejúniis. *Ibid.* *v.* 2.

℣. Retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam; ℟. Et ſecundùm puritátem mánuum meárum. *Pſ.* 17. 21.

℟. IV. Erat hæc in ómnibus famoſíſſima; * Quóniam timébat Dóminum valdè, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith.* 8. 8. ℣. Lumen ejus símile lápidi pretióſo, tanquam lápidi jáſpidis. *Apoc.* 21. 11. * Quóniam.

℟. V. Immortális eſt memória illíus: * Quóniam apud Deum nota eſt, & apud hómines. *Sap.* 4. 1. ℣. Cláritas Dei illuminávit eam, & lucerna ejus eſt Agnus. *Apoc.* 21. 23. * Quóniam.

℟. VI. In perpétuum coronáta * Triumphat incoinquinatórum certáminum prǽmium vincens. *Sapient.* 4. 2. ℣. Fructus Spíritûs eſt cháritas, modéſtia, continéntia, cáſtitas. *Galat.* 5. *v.* 22. 23. * Triumphat. ℣. Glória Patri. * Triúmphat.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 5. a. O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte! *Sap.* 4. 1.

2. *Ant.* 2. D. Plenam mercédem recípias à Dómino ad quem veniſti, & ſub cujus confugíſti alas. *Ruth.* 2. 12.

3. *Ant.* 4. f. Dóminus tuus ignis conſúmens eſt, Deus æmulátor. *Deut.* 4. 24.

℣. Deus, qui præcinxit

me virtúte, ℟. Et póſuit immaculátam viam meam. *Pſ.* 17. 33.

℟. VII. Córpora veſtra membra ſunt Chriſti, * Membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti. 1. *Cor.* 6. *v.* 15. 19. ℣. Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam. *Pſal.* 44. 11. * Membra veſtra.

℟. VIII. Vírgines accipientes lámpades ſuas, * Exiérunt óbviam ſponſo. *Matth.* 25. 1. ℣. Delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo. *Pſ.* 44. *v.* 9. 10. * Exiérunt.

℟. IX. Venit ſponſus, * Et quæ parátæ erant, † Intravérunt cum eo ad núptias, & clauſa eſt jánua. *Matth.* 25. 10. ℣. Perdidiſti, Dómine, omnes, qui fornicantur abs te. *Pſal.* 72. 27. * Et quæ. ℣. Glória. † Intravérunt.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Vírgines laudent nomen Dómini, ℟. Quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus. *Pſ.* 148. *v.* 12. 13.

1. *Ant.* 7. a. Prudentes vírgines accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus. *Matth.* 25. 4.

2. *Ant.* 1. F. Surrexérunt omnes vírgines illæ & ornavérunt lámpades ſuas. *Ibidem, v.* 7.

3. *Ant.* 2. d. In reſurrectione, neque nubent, neque nubentur, ſed erunt ſicut ángeli Dei in cœlo. *Matth.* 22. 30.

4. *Ant.* 5. a. Ex homínibus primítiæ Deo, & Agno: ſine mácula ſunt ante thronum Dei. *Ibid. v.* 4. 5.

5. *Ant.* 6. f. Hæc eſt generatio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob. *Pſ.* 23. 6.

Capitulum. 1. *Cor.* 7. 25.

DE Virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; conſílium autem do, tanquàm miſericórdiam conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis.

Si non ſit Martyr.

Hymnus.

JESU coróna Vírginum,
Quem mater alma concipit,
Quæ ſola virgo párturit
Hæc vota clemens áccipe.

QUOCUMQUE pergis, Vírgines
Sequuntur, atque láudibus
Poſt te canentes cúrſitant,
Hymnoſque dulces pérſonant.

TE deprecámur ſúpplices
Noſtris ut addas ſénſibus
Neſcíre prorſus ómnia
Corruptiónis vulnera.

ÆTERNE Sponſe Vírginum
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Si ſit Martyr.

Hymnus. Sanctol. Vict.

QUID ſacram, Virgo, generóſa Martyr
Ambiunt frontem dúplices corónæ?

& annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26. 2.

2. *Ant.* 2. D. Sicut ſol óriens mundo in altíſſimis Dei; ſic mulíeris bonæ ſpécies in ornamentum domûs ejus. *Ibid. v.* 21.

3. *Ant.* 5. a. Fáciat Dóminus hanc muliérem, ſicut Rachel & Liam quæ ædificavérunt domum Iſrael. *Ruth.* 4. 11.

4. *Ant.* 1. *irr.* Sit exemplum virtutis, & hábeat célebre nomen. *Ibid. v.* 11.

5. *Ant.* 7. C. Fundamenta ætema ſupra petram ſólidam, & mandáta Dei in corde mulíeris ſanctæ. *Eccli.* 26. 24.

Capitulum. Prov. 31. 10.

MUlíerem fortem quis invéniet? Procul & de últimis fínibus prétium ejus; confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit.

In Duplicibus, & ſuprà.

℟. Fortitúdo & decor indumentum ejus, * Ridébit † In die noviſſimo. *Prov.* 31. 25. ℣. Múlier colens Deum, cujus Dóminus apéruit cor. *Act.* 16. 14. * Ridébit. ℣. Glória Patri. † In die noviſſimo.

Hymnus. Sanctol. Victor.

ADÉSTE, ſanctæ Cónjuges,
En illa fortis fémina,
Ornáta quæ virtútibus,
Triumphat inter cœlites.

NON illa luxu véſtium,
Non crine torto ſpléndurt,
Cultu nitens ſed símplice,
Puris placébat móribus.

SE ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculit;
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amittat decus.

PASCENDA cœleſti cibo,
Sacris ſtudébat Lítteris,
Templo frequens, ſed ſédula
Redíbat ad curam domûs.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Æterne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. A'nima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34. 9.

Ad Magníficat, Ant. 6. F.
Pars bona, múlier bona, in parte timéntium Deum, dábitur viro ſuo pro factis bonis. *Eccli.* 26. 3.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Deum in quo ſanctæ mulíeres ſperavérunt * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3. 5.

Pſ. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sanctol. Victor.

ARDET Deo quæ fémina,
Latére fruſtra cógitat:
Quot indigentes ſúblevat,
Tot próditur præcóniis.

PRODESSE quærit ómnibus,
Curis honeſtis ánxia;
Patróna, cuſtos vírginum,
Secunda mater órphanis.

PANNIS latentem vílibus
Chriſtum

Chriſtumfovébat hóſpitem,
Quas dura ſubtraxit ſibi,
Opes refundit pródiga.
PACEM domi, pacem foris,
Alto colit ſilentio;
Lites amat compónere,
Ut una mens ſit ómnibus.
ÆTERNE tu Verbi Pater
Æterne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 3. c. Grátia ſuper grátiam, múlier ſancta & pudoráta. *Eccli.* 26. 19.

2. *Ant.* 5. a. Mulíeris bonæ beátus vir; númerus enim annórum illíus duplex. *Ibid.* v. 1.

3 *Ant.* 8. c. Múlier ſenſáta & tácita non eſt immutátio erudítæ ánimæ. *Ibid.* v. 18.

℣. Meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper, ℟. Dómine, adjútor meus & redemptor meus. *Pſ.* 18. 15.

℟. I. Manum ſuam apéruit ínopi, * Et palmas ſuas extendit ad páuperem. *Prov.* 31. 20. ℣. Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemóſynis quas faciébat. *Act.* 9. 36. * Et palmas.

℟. II. Lex cleméntiæ in lingua ejus. * Conſiderávit ſémitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit. *Prov.* 31. v. 26. 27. ℣. Quod decet mulíeres promittentes pietátem per ópera bona. 1. *Timot.* 2. 10. * Conſiderávit.

℟. III. Ingreſſa eſt oratórium ſuum, & * Proſternens ſe Dómino, clamábat ad Dóminum. *Judith.* 9. 1. ℣. Jejúniis & obſecratiónibus ſérviens nocte ac die. *Luc.* 2. 37. * Proſternens ſe. ℣. Glória. * Proſternens ſe.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 6. f. Quæsívit lanam & linum, & operáta eſt consílio manuum ſuárum. *Prov.* 31 13.

2. *Ant.* 4. *irreg.* d. Facta eſt quaſi navis inſtitóris, de longè portans panem ſuum. *Ibid.* v. 14.

3. *Ant.* 2. d. De nocte ſurrexit, deditque prædam doméſticis ſuis. *Ibid.* v. 15.

℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, ℟. In médio domûs meæ. *Pſ.* 100. 2.

℟. IV. Hæc confitebátur Dómino, & * Loquebátur de illo ómnibus, qui expectábant redemptiónem Iſraël. *Luc.* 2. 38. ℣. Repléta ſapiéntiâ, & femíneæ cogitatióni maſculínum ánimum ínſerens. 2. *Machab.* 7. 21. * Loquebátur.

℟. V. Consíderans in timóre caſtam converſatiónem; * Non fuit extrínſecùs capillatúra, aut circumdátio auri. 1. *Petr.* 3. v. 2. 3. ℣. Accinxit fortitúdine lumbos ſuos, & roborávit bráchium ſuum. *Prov.* 31. 17. * Non fuit.

℟. VI. In opéribus bonis teſtimónium habens, fílios educávit; * Omne opus bonum ſubſecúta eſt. 1. *Timoth.* 5. 10. ℣. Laudent eam in portis ópera ejus. *Prov* 3

31. * Omne. ℣. Glória Patri. * Omne.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. a. Conſiderávit agrum, & emit eum : de fructu mánuum ſuárum plantávit víneam. *Prov.* 31. 16.

2. *Ant.* 7. d. Guſtávit & vidit quia bona eſt negotiátio ejus. *Ibid. v.* 18.

3. *Ant.* 6. F. Manum ſuam miſit ad fortia, & dígiti ejus apprehendérunt fuſum *Ibid. v.* 19.

℣. Uxor tua ſicut vitis abundans, ℟. In latéribus domûs tuæ. *Pſ.* 127. 3.

℟. VII. Surrexérunt fílii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt, * Vir ejus & laudávit eam. *Prov.* 31. 28. ℣. Múlier glória viri eſt : non enim vir ex mulíere, ſed múlier ex viro. 1. *Cor.* 11. *v.* 7. 8. * Vir ejus.

℟. VIII. Benedícta es à Dómino fília; * Scit enim omnis pópulus mulíerem te eſſe virtútis. *Ruth.* 3. *v.* 10. 11. ℣. O múlier magna eſt fides tua! *Matth.* 15. 28. * Scit enim.

℟. IX. Nunc ergo ora pro nobis; * Quóniam múlier ſancta es, & timens Deum. *Judith.* 8. 29. ℣. Fides tua te ſalvam fecit, *Luc.* 7. 50. * Quóniam. ℣. Glória Patri. * Quóniam.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum, ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85. *v.* 12. 13.

1. *Ant.* 8. g. Fallax grátia & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur. *Prov.* 31. 30.

2. *Ant.* 1. a. Surget in judício cum generatióne iſta, & condemnábit eam. *Matth.* 12. 42.

3. *Ant.* 2. d. Pudíca eſt, pacífica, modeſta, plena miſericórdiâ & frúctibus bonis. *Jacobi.* 3. 17.

4. *Ant.* 4. e. Nunquam lætáta eſt ancilla tua, niſi in te, Dómine Deus. *Eſther.* 14. 18.

5. *Ant.* 3. A. Sperávit in Deo & perrexit in præceptis illíus. 2. *Paralip.* 17. *v.* 3. 4.

Capitulum. 1. *Timoth.* 2. 9.

MUlíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & ſobrietáte ornantes ſe, & non in tortis crínibus, aut auro aut margarítis vel veſte pretióſâ

Hymnus. Sanctol. Vict.

O JAM beáta, quæ ſuo
Tandem ſolúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur.

PER quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo
Et vos ſolútæ cónjuges.

INSIGNIS & nos Féminæ
Sequi decet veſtígia,
Magnum vel ipſis quæ fuit
Virtútis exemplum viris

QUEIS arſit illa, fac, Deus,

Flagremus & nos ígnibus:
Eóque, quo te vis coli
Amóre, fac mens te colat.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spiritus;
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Dilexiſti juſtítiam, ℟. Et odiſti iniquitátem. *Pſ.* 44. 8.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. g. OrábatDóminum Deum Iſraël, & munda manébat in tabernáculo. *Judith.* 12. *v.* 8. 9.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miſerátor, illuſtra; & beátæ N. précibus ac méritis, fac nos terréna deſpícere, & amáre cœléſtia. Per Dominum.

Si ſit Martyr,

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur, largíre nobis, quæſumus, beátæ N. Mártyris tuæ triumphum recoléntibus, ut, quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat. Per Dominum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. g. Fallax.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Surget.

Capitulum. Act. 2. *v.* 18. 19.

SUper ancillas meas, in diébus illis effundam de Spiritu meo, & prophetábunt, & dabo prodígia ſurſum, & ſigna in terra deorſum.

℟. *br.* Miſericórdia tua * Ante óculos meos eſt, *Repet.* Miſericórdia. ℣. Et complácui in veritáte tua. *Pſ.* 25. 3. * Ante óculos. ℣. Glória. *Repet.* Miſericórdia tua.

℣. Adhæſit ánima mea poſt te, Deus; ℟. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſal.* 62. 9.

AD SEXTAM.

Ant. 2. d. Pudíca eſt.

Capitulum. Tob. 10. 13.

MOnébant fíliam ſuam honoráre ſóceros, dilígere marítum, régere famíliam, gubernáre domum, & ſeipſam irreprehensíbilem exhibére.

℟. *breve.* Cuſtódiam vias meas, * Ut non delinquam in lingua mea. *Repet.* Cuſtódiam. ℣. Notum fac mihi, Dómine, finem meum. *Pſ.* 38. *v.* 1. 5. * Ut non delinquam. ℣. Glória. *Repet.* Cuſtódiam.

℣. Ad ómnia mandáta tua dirigébar, ℟. Omnem viam iníquam ódio hábui. *Pſ.* 118. 128.

AD NONAM.

Ant. 3. A. Sperávit.

Capitulum. Eccli. 40. 19.

FIlii & ædificátio civitátis confirmábit nomen, & ſuper hæc múlier immaculáta computábitur.

℟. *breve.* Exultábo, Dómine, * In miſericórdia tuá. *Repet.* Exultábo. ℣. Quóniam reſpexiſti humilitátem meam. *Pſal.* 30. 8. In miſericórdia tua. ℣. Glória Patri. *Repet.* Exultábo.

℣. Ego in Dómino ſperá-

vi, ℟. Exultábo & lætábor. *Pſ.* 30. 8.

AD VESPERAS.

Ant. Fallax grátia, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 1. *Petri.* 3. 1.

MUlíeres ſúbditæ ſint viris ſuis, ut & ſi qui non credunt verbo, per muſierum converſatiónem ſine verbo lucrifíant.

In Triplic. ℟. Nunc ergo.

IX. *de Officio Nocturno.*

Hymnus. ADESTE, *ut ſuprà ad j. Veſperas.*

℣. Anima mea Dómino vivet, ℟. Et ſemen meum ſérviet ipſi. *Pſ.* 21. 31.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. D. Manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedicta in æternum. *Judith.* 15. 11.

Oratio, *ut ſuprà ad Laudes, niſi ſit propria.*

COMMUNE UNIUS PATRONI VEL PATRONÆ,

AUT ETIAM PLURIUM PATRONORUM, PRIVATÆ ALICUJUS ECCLESIÆ.

SOLEMNE.

Omnia de Communi, exceptis quæ ſequuntur.

Verſiculis, & Antiphonis poſt Magníficat *&* Benedictus *additur unum* Allelúia. *In Reſponſoriis verò brevibus ad Horas dicuntur duo* Allelúia, *& ſic per totam Octavam quoties fit Officium de Octava.*

Si non ſit propria Oratio, dicitur ſequens.

Oratio.

PRotector noſter áſpice, Deus, & (intercedente beáto N. quem apud te Patrónum noſtrum) *vel* (intercedente beátâ N. quam apud te Patrónam noſtram) *vel* (intercedéntibus beátis N. N. quos apud te Patrónos noſtros) inſtituiſti, omnipotentem & liberálem déxteram ſuper nos dignéris ſemper extèndere. Per Dóminum.

Completorium ut in Pſalterio. Hymnus DONA Deus.

Ad Officium Nocturnum repetitur Invitatorium integrum poſt quemlibet Verſum Pſalmi Veníte. *Dicuntur tria Noct.*

IN I. NOCTURNO.

De libro ſecundo Machabæórum.

Lectio I. *Cap.* 15. 7.

Exemplum ſpei in Deum.

MAchabæus ſemper confidébat cum omni ſpe auxílium ſibi à Deo affutúrum. Et hortabátur ſuos ne formidárent ad advéntum Natiónum, ſed in mente habérent adjutória ſibi facta de cœlo, & nunc ſperárent ab Omnipotente ſibi affutúram victóriam. Et allocútus eſt eos de Lege & Prophétis, ádmonens étiam certámina, quæ fécerant priùs, promptióres conſtítuit eos: & ita ánimis eórum erectis ſimul oſtendébat Géntium falláciam, & juramentórum prævaricatiónem.

Lectio II. *v.* 11.

Oratio Oniæ pro omni populo.

SIngulos autem illórum armávit, non clýpei, & haſtæ munitióne, ſed ſermónibus óptimis, & exhortatiónibus, expóſito digno fide ſómnio, per quod univerſos lætificávit. Erat autem hujuſcémodi viſus: Oníam, qui fúerat ſummus Sacerdos, virum bonum & benignum, verecundum viſu, modeſtum móribus, & elóquio decórum, & qui à púero in virtútibus exercitátus ſit, manus protendentem, oráre pro omni pópulo Judæórum. Poſt hoc apparuiſſe & álium virum ætáte, & glóriâ mirábilem, & magni decóris habitúdine circa illum.

Lectio III. *v.* 14.

Fratrum amator.

REſpondentem verò Oníam dixiſſe: Hic eſt fratrum amátor, & pópuli Iſraël, hic eſt qui multùm orat pro pópulo, & univerſa ſancta civitáte, Jeremías Prophéta Dei. Extendiſſe autem Jeremíam déxteram, & dediſſe Judæ gládium áureum, dicentem: Accipe ſanctum gládium munus à Deo, in quo dejícies adverſários pópuli mei Iſraël. Exhortáti ítaque Judæ ſermónibus bonis valdè, de quibus extolli poſſet ímpetus, & ánimi júvenum confortári, ſtatuérunt dimicáre & confligere fórtiter, ut virtus de negótiis judicáret.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Lectio IV.

In Vigilia SS. Petri & Pauli.

TRia ſunt quæ in feſtivitátibus Sanctórum vigilanter conſideráre debémus: auxílium Sancti, exemplum ejus, confuſiónem noſtram. Auxílium ejus, quia qui potens in terra fuit, poténtior eſt in cœlis ante fáciem Dómini Dei ſui. Si enim dùm hîc víveret, miſertus eſt peccatóribus, & orávit pro eis: nunc tantò ampliùs, quantò ve-

riùs agnoſcit miſérias noſtras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria charitátem ejus non immutávit ſed augmentávit: neque enim quia impaſsíbilis omnínò, ídeò & incompaſsíbilis factus eſt.

LECTIO V.

Debémus étiam atténdere exemplum ejus, quia quándiù in terris viſus eſt, & cum homínibus converſátus eſt, non declinávit ad déxteram, neque ad ſiniſtram, ſed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum, qui dicit: (Ego ſum via, véritas, & vita.) Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus, & tunc vidébitis quómodò tam verbo quàm exemplo lúxerit inter hómines: quália nobis veſtígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè juxta Prophétam: (Sémita juſti recta eſt, rectus callis juſti ad ambulandum.)

LECTIO VI.

Sed & diligentióri intúitu confuſiónem noſtram inſpiciámus: quia homo ille símilis nobis fuit paſsíbilis, ex eódem luto formátus, ex quo & nos. Quid ergo eſt quòd non ſolùm diffícile, ſed & impoſsíbile crédimus, ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, & contremiſcámus. Hómines iſti fuérunt, qui præceſſérunt nos, qui tam mirabíliter proceſſérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuiſſe credámus. Sic ergo in Sanctórum feſtivitátibus & gaudére & confundi debémus: gaudére, quia Patrónos præmíſimus; confundi, quia eos imitári non póſſumus.

IN III. NOCTURNO.

De libro Apocalypſis beáti Joannis Apóſtoli.

LECTIO VII. *Cap. 5. 6.*

Vidi, & ecce in médio throni, & quátuor animálium, & in médio ſeniórum, Agnum ſtantem, tanquàm occíſum, habentem córnua ſeptem, & óculos ſeptem; qui ſunt ſeptem ſpíritus Dei, miſſi in omnem terram. Et venit; & accépit de déxtera ſedentis in throno librum. Et cùm aperuiſſet librum, quátuor animália, & viginti quátuor ſenióres cecidérunt coram Agno, habentes ſínguli cítharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ ſunt oratiónes Sanctórum: & cantábant cánticum novum.

LECTIO VIII. *Cap. 8. 2.*

Vidi ſeptem Angelos ſtantes in conſpectu Dei, & datæ ſunt illis ſeptem tubæ. Et álius Angelus venit, & ſtetit ante altáre habens thuríbulum áureum: & data ſunt illi incenſa multa, ut daret de oratiónibus Sanctórum ómnium ſuper altáre áureum, quod eſt ante thronum Dei. Et aſcendit fumus incenſó-

rum de oratiónibus Sanctórum de manu Angeli coram Deo. Et accépit Angelus thuríbulum, & implevit illud de igne altáris, & miſit in terram, & facta ſunt tonítrua, & voces, & fúlgura, & terræ motus magnus.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 11. 5.

Oratio perſeverans omnia impetrat.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília ſancti Baſilíi Epíſcopi.

Conſtitut. Monaſt. Cap. 1.

HOc exemplum idcircò nobis propónitur à Dómino, ut in fide acres ac pertináces eſſe nos dóceat. Exemplum ab hómine ad álium hóminem ſumit, ut intélligas nullâ labóris fatigatióne debére te à ſuſcepto propóſito deſíſtere, ut vidélicet quandocunque áliquid petíeris, neque impetráveris, tándiu perſevéres, quoad ímpetres, ſi tamen ea petas, quæ voluntáti Dei non repugnent. Neque díxeris: Peccátor ſum, & proptéreà non exáudior. Ut enim diffidéntiæ ille tibi cauſam omnem præcíderet, illud adjécit: (Etſi non dabit illi ſurgens, eò quòd amícus ejus ſit, propter improbitátem tamen dabit illi quotquot habet neceſſários.) At ſæpè petívi, neque impetrávi: prorsùs; quia non rectè petiviſti, vidélicet aut dubitabúndus, aut áliud agens, aut quæ tibi utília non erant futúra. Quòd ſi & quæ tibi erant utília ſæpè petiiſti, at non perſeverántiam adhibuiſti: ſcriptum eſt enim, (Qui perſeveráverit uſque in finem hic ſalvus erit.)

Poſt IX. ℟. *legitur pro X. Lectione Evang. & Homilia Dominicæ.*

DIEBUS INTRA OCTAVAM, *Semiduplex.*

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Tres Antiph. ℣. *&* ℟℟℟. *de Nocturno diei ſecundùm Feriam occurrentem.*

Lectio I. & II. de Scriptura occurrente, ex tribus fiunt duæ. Lectio III. ut infrà pro qualibet die.

FERIA SECUNDA.

Sermo ſancti Gregórii Niſſéni Epíſcopi.

Orat. de ſancto Theodoro.

COnſideráte, hujus puri cultûs miniſtri ſtudióſi, quanta res ſit juſtus, quámque multas conſequátur remuneratiónes: & cógnito pietátis fructu, imitámini conſílium & aſpiráte ad ánimum & voluntátem eórum, qui ita præ céteris honorantur. Cui regum talis

honor habétur ? quis eſt ex iis, qui ſupra modum inter hómines excéllere viſi ſunt, qui tali memóriâ celebrétur ? Quis imperatórum, qui urbes munítas cepérunt, natiónes innúmeras ſubegérunt, ádeò decantátus & famâ celebrátus eſt ?

FERIA TERTIA.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Epiſt. 22. ad Marcellinam ſororem.

GRátias tibi, Dómine Jeſu, quòd hoc témpore tales nobis Sanctórum ſpíritus excitaſti, quo Ecclésia tua ſancta præsídia majóra desíderat. Agnoſcant omnes quales ego propugnatóres requíram. Hos ego acquisívi tibi, plebs ſancta, qui proſint ómnibus, némini nóceant : tales ego ámbio defenſóres, tales mílites hábeo : hoc eſt, non ſéculi mílites, ſed mílites Chriſti. Nullam de tálibus invídiam tímeo, quorum quó majóra, eó tutióra patrocínia ſunt. Horum étiam illis ipſis, qui mihi eos ínvident, opto præsídia. Véniant ergo & vídeant ſtipatóres meos, tálibus me armis ambíri non nego. Nos etſi eos vidére non póſſumus, ſentímus tamen.

FERIA QUARTA.

Sermo ſancti Hierónymi Presbýteri.

Contra Vigilantium.

DIcis in libello tuo quòd dum vívimus mútuò pro nobis oráre póſſumus : poſtquàm autem mórtui fuérimus, nullíus ſit pro álio exaudienda orátio. Si Apóſtoli & Mártyres adhuc in córpore conſtitúti poſſunt oráre pro céteris, quando pro ſe adhuc debent eſſe ſollíciti ; quantò magis, poſt corónas, victórias & triumphos ! Unus homo Móyſes ſexcentis míllibus armatórum ímpetrat à Deo véniam : & Stéphanus imitátor Dómini ſui, & primus Martyr in Chriſto, pro perſecutóribus véniam deprecátur : & poſtquàm cum Chriſto eſſe cœperint, minùs valébunt ?

FERIA QUINTA.

Sermo ſancti Baſílii Epíſcopi.

Orat. in 40. Martyres.

PArátum eſt hîc Chriſtiánis auxílium, Ecclésia vidélicet Mártyrum, exércitus triumphántium, chorus laudántium Deum. Qui áliquâ prémitur angúſtiâ, ad hos cónfugit : qui rurſùs lætátur, ad hos occúrrit : hic ut à malis liberétur ; ille ut duret in rebus lætis. Hîc múlier orans pro fíliis audítur ; peregrinanti viro réditum incólumem, ægrotánti verò ſalútem implórat. O ſanctum chorum ! ſacrum órdinem ! ô cúneum inexpugnábilem ! ô commúnes géneris humáni cuſtódes ! óptimi curárum ſócii, precum adjutóres, legati apud Deum poten-

tiſſimi, aſtra mundi, flores Eccleſiárum! Vos non terra contexit, ſed cœlum excépit.

FERIA SEXTA.

Sermo ſancti Clementis Papæ & Mártyris.

Epiſt. 1. ad Corint. c. 32. 33. ſec. 1.

II glóriam & amplitúdinem conſecúti ſunt non per ſeipſos aut ópera ſua, aut juſtas actiónes quas fecérunt; ſed per voluntátem Dei. Et nos ígitur ex voluntáte illíus in Chriſto Jeſu vocáti, non per nos ipſos juſti effícimur, neque per ſapiéntiam noſtram, aut intelligéntiam, aut pietátem, aut ópera quæ in cordis ſanctitáte operáti ſumus; ſed per fidem, per quam cunctos, qui unquam juſti fuérunt, juſtificávit Deus omnípotens. Quid ígitur faciémus fratres? ceſſábimus à bonis opéribus, & charitátem derelinquémus? néutiquam hoc à nobis fíeri permittat Dóminus: ſed cum diligéntia & alacritáte feſtinémus omne opus bonum perfícere. Videámus quòd in bonis opéribus ornáti fuérunt omnes juſti. Et ipſe Dóminus cùm ſe opéribus decoraſſet, gavíſus eſt. Habentes ítaque hoc exemplar, ímpigrè ad voluntátem ejus accedámus; ex totis víribus noſtris operémur opus juſtítiæ.

SABBATO.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 1. in Epiſt. 15. Joannis.

JOannes quid dixit? Et ſi quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem Jeſum Chriſtum. Sed dicit áliquis: Ergo Sancti non petunt pro nobis? Ergo Epíſcopi vel Præpóſiti non petunt pro pópulo? ſed atténdite Scriptúras, & vidéte quia & Præpóſiti commendant ſe pópulo. Nam Apóſtolus dicit plebi: Orantes ſimul & pro nobis. Orat Apóſtolus pro plebe. Orat plebs pro Apóſtolo. Orámus pro vobis fratres, ſed & vos oráte pro nobis: ínvicem pro ſe ómnia membra orent, caput pro ómnibus interpellet.

Ad Veſperas omnia ut in primis Veſperis Feſti.

OCTAVA

Duplex majus.

Officium ut in die, exceptis quæ ſequuntur. Ad Officium Nocturnum novem Antiph. ſuper novem Pſalmos Dominicæ. Verſus & ℟℟. ex I. Nocturno.

Lect. I. de Scriptura occurrente, ex tribus fit una.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

De ſancto Clemente.

LECTIO II.

PRetióſa in conſpectu Dómini mors ſanctórum ejus. Aúdiat peccátor & iraſcátur. Déntibus ſuis fre-

mat & tabeſcat. Deprehenſus eſt in aſtútia ſua, cécidit in fóveam, quam fecit, in láqueum íncidit, quem tetendit. Invídiâ ſíquidem diáboli mors intrávit in orbem terrárum. Sed ecce pretióſa facta eſt mors Sanctórum. Audi ígitur hoſtis vitæ, mortis autor attende: quid valet jam fraus tua, verſútia tua quid nocet? immò verò ut plus dóleas, étiam ómnia cooperantur in bonum his, qui ſecundùm propóſitum vocáti ſunt ſancti.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 11. 5.

Oratio perſeverans omnia impetrat.

IN illo tempore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicat illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. lib. 7.

VIdes quòd iſte qui médiâ nocte perrexit, tres panes ab amíco ſuo póſtulans, & in ipſa petendi intentióne perſiſtens, non defraudétur orátis. Qui ſunt iſti tres panes, niſi impérii cœleſtis alimentum? Quod, ſi díligas Dóminum, non ſolùm tibi, ſed áliis póteris emeréri. Nec ſolùm médiâ nocte Dóminus, ſed ómnibus propè docet vigilandum eſſe momentis; venit enim & veſpertínâ, & ſecundâ & tértiâ vigíliâ, & pulsáre conſuévit. Beáti itaque ſervi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes. Si ergo desíderas ut virtus Dei præcingat ſe, & miniſtret tibi, vigilandum eſt ſemper: multæ enim inſídiæ ſunt bonis, & gravis córporis ſomnus; quia ſi dormíre mens cœperit, vigórem ſuæ virtútis amittit. Excita ígitur ſomnum tuum, ut pulſes óſtium Chriſti: quod aperíri ſibi étiam Paulus expoſcit, non ſolùm ſuis, ſed étiam pópuli orationibus óbſecrans ſe juvári, ut aperiátur ſibi óſtium ad loquendum myſtérium Chriſti.

Poſt IX. ℟. *Homilia Dominicæ, cujus comm. in Laud. & Veſp. Si dies Octava ſit impedita, ſit tantùm commemoratio Octavæ.*

OFFICIUM B. MARIÆ
IN SABBATO,
Et in Feſtis ejuſdem, quæ non habent Officium proprium.

Omnibus Sabbatis, præterquàm in Vigiliis cujuſcunque Feſti, intrà Octavas, & niſi occurrat Feſtum ſemiduplex aut ſuprà, fit Officium de ſancta Maria, ritu ſemiduplici, incipiendo à Veſperis Feriæ ſextæ præcedentis, & terminatur ad Nonam.

Pſalmi de Feria per totum Officium.

FERIA SEXTA.

AD VESPERAS.

1. *Antiphona* 2. D.

SIcut lílium inter ſpinas, ſic amíca mea inter fílias. *Cant.* 2. 2.

2. *Ant.* 2. d. Ecce tu pulchra es amíca mea; óculi tui columbárum. *Can.* 1. 14.

3. *Ant.* 5. f. Fons hortórum; púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. *Cant.* 4. 15.

4. *Ant.* 1. F. Pulchritúdinem candóris ejus admirábitur óculus. *Eccli.* 43. 20.

5. *Ant.* 6. f. Quàm pulchra es, & quàm decóra chariſſima, in delíciis. *Cant.* 7. 6.

Capitulum. Eccli. 24. 24.

EGo mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis & ſanctæ ſpei.

Cum ſit de Feſto duplici aut ſuprà, dicitur ſequens

℟. Dóminus poſſédit me in inítio viárum ſuárum, * Antequàm quidquam fáceret à princípio, *Proverb.* 8. 22. ℣. Magníficat ánima mea Dóminum, quia reſpexit humilitátem ancillæ ſuæ. *Luc.* 1. 47. * Antequàm. ℣. Glória. * Antequàm.

Hymnus.

AVE maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Evæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.

MONSTRA te eſſe matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.

VIRGO ſinguláris,
Inter omnes mitis:
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.

VITAM præſta puram,
Iter para tutum,

Ut videntes Jeſum
Semper collætémur.
SIT laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis, : ℟. Proptéreà benedixit te Deus in æternum. *Pſal.* 44. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. g. Tu glória Jerúſalem, tu lætítia Iſraël, tu honorificéntia pópuli noſtri. *Judith.* 15. 10.

Oratio. Concéde nos, *ut infrà in Laudibus.*

Fit commemoratio de Feſto Simplici, ſi quod occurrat. Deinde Suffragia de SS. Pontificibus, de Patrono & Pace.

AD COMPLETORIUM.

Ant. de Pſalterio.

Capitulum. Baruch. 5. *v.* 3. 4.

DEus oſtendet ſplendórem ſuum in te, omni qui ſub cœlo eſt; nominábitur enim tibi nomen tuum à Deo in ſempiternum: Pax juſtítiæ, & honor pietátis.

Hymnus.

VIRGINEIS títulis matris quæ jungit honóres,
Hâc natos fóveat nocte benigna ſuos.
FULGIDA ſtella maris, ſecli dùm mérgimur undis,
Sit lux in ténebris, & bene fida quies.
SI ſopor obrépit, caſti fac mater amóris
Cor vígilans uno ſpiret amóre Dei.
O Regína potens própiùs res áſpice noſtras;
Dicáris pópuli vita, ſaluſque tui.
GLORIA ſumma Patri, compar ſit glória Nato,
Quo péperit Virgo glória Spirítui. Amen.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi, ℟. Sub umbra alárum tuarum prótege me. *Pſal.* 16. 8.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 3. A. Per noctes quæſívi quem díligit ánima mea. *Cant.* 3. 1.

Oratio.

DEus, qui in ſinu Vírginis matris tuæ caſtíſſimæ requiéſcere dignátus es: da nobis ipsâ intercedente, ut inimíci per noctem devitémus insídias, & tu ſis noſtra quies & tutum præſídium, qui vivis, &c.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jeſum Maríæ fílium * Veníte, adorémus. *Luc.* 2. 7.

Pſal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

HIc aſta dócilis gens ſacra Chriſto:
Audi, docta datur Virgo magiſtra;
Factis corda ſuis érudit intùs,
Et virtútis iter prævia monſtrat.
FERVET mille modis péctoris æſtus;
Dum ſit grata Deo, ſit ſibi vilis;
Quæ regem Súperûm cóncipit alvo,

Ancillæ título læta ſuperbit.

Secreta plácidæ mentis in aula
Audit blanda Dei verba loquentis;
Pro verbis tácitos, quos Deus afflat,
De puro gémitus corde rependit.

Sponso caſta ſuo ſponſa fidéle
Hìc dat perpétui pignus amóris:
Hìc deſidériis icta ſupernis,
Mens jam paſta Deo prǽripit aſtra.

Sit laus ſumma Patri, ſummáque Nato,
Compar Spirítui glória ſancto,
Quos in corde foves Vírginis æſtus,
Noſtris, alme Deus, córdibus infer. Amen.

Menſe Junio, dicuntur tres Antiphonæ primi Nocturni cum novem Pſalmis Ferialibus, Verſu & Reſponſoriis ejuſdem Nocturni.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 5. a. Quàm pulchra es! óculi tui columbárum, abſque eo quod intrínſecùs latet. *Cant.* 4. 1.

2. *Ant.* 4. e. Tota pulchra es, & mácula non eſt in te. *Ibid. v.* 7.

3. *Ant.* 1. a. Pulchra es, ſuávis, & decóra, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta. *Cant.* 6. 3.

℣. Vultum tuum deprecabuntur, ℟. Omnes dívites plebis. *Pſ.* 44. 13.

Prima & ſecunda Lectio ex Scriptura occurrente: ex tribus fiunt duæ.

℟. I. Benedícta es tu fília à Dómino Deo excelſo, * Præ ómnibus muliéribus ſuper terram. *Judith.* 13. 23. ℣. Benedícta tu in muliéribus, inveniſti enim grátiam apud Deum. *Luc.* 1. *v.* 28. 30. * Præ ómnibus.

℟. II. Natiónes ad te vénient; nomen magnum invocábunt in te; maledicti erunt qui contémpſerint te, & * Condemnáti erunt omnes qui blaſphemáverint te. *Tob.* 13. *v.* 14. 15. 16. ℣. Beáta quæ credidiſti, quóniam perficientur ea, quæ dicta ſunt tibi à Dómino. *Luc.* 1. 45. * Condemnáti.

Pro tertia Lectione legitur una ex infrà poſitis, ſecundùm diverſitatem menſium.

℟. III. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi magna qui potens eſt; & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1. *v.* 48. 49. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſ.* 33. 4. * Quia. ℣. Glória. * Quia.

Menſe Julio, dicuntur Antiphonæ, ℣. & ℟℟. ſecundi Nocturni.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 6. f. Invéni quem díligit ánima mea; ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3. 4.

2. *Ant.* 3. c. Ego quaſi vitis fructificávi ſuavitátem odóris. *Eccli.* 24. 23.

3. *Ant.* 1. *irr.* Flores mei

fructus honóris, & honeſtátis. *Ibid. v.* 23.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem: ℟. De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. *Pſ.* 131. 11.

Prima Lect. & ſecunda de Script. occurr. ex tribus duæ.

℟. I. Laudáte Dóminum, qui in me ancilla ſua adimplévit miſericórdiam ſuam, quam promíſit dómui Iſraël, * Et interfécit in manu mea hoſtem pópuli ſui. *Judith.* 13. *v.* 17. 18. ℣. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio ſuo, diſperſit ſuperbos mente cordis ſui. *Luc.* 1. 51. * Et interfécit.

℟. II. Magna facta eſt, & præclárior erat univerſæ terræ Iſraël: * Erat étiam virtúti cáſtitas adjuncta: *Judith.* 16. *v.* 25. 26. ℣. Dixit María ad Angelum: Quómodò fiet iſtud, quóniam virum non cognoſco. *Luc.* 1. 34. * Erat étiam.

Tertia Lectio legitur ut infrà, ſecundùm diverſitatem menſium.

℟. III. Benedicta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob: * Quóniam in omni Gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël. *Judith.* 13. 31. ℣. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María. *Luc.* 1. 30. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

Menſe Auguſto, dicuntur Antiphonæ, ℣. *&* ℟℟. *tertii Nocturni.*

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. c. Quaſi cedrus exaltáta ſum in Líbano, & quaſi cypreſſus in monte Sion. *Eccli.* 24. 17.

2. *Ant.* 8. g. In Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta requiévi. *Ibid. v.* 15.

3. *Ant.* 4. *irreg.* d. Sub umbra illíus quem deſideráveram ſedi, & ordinávit in me charitátem. *Cant.* 2. *v.* 3. 4

℣. Homo natus eſt in ea, ℟. Et ipſe fundávit eam Altíſſimus. *Pſ.* 86. 5.

Prima & ſecunda Lectio de Scrip. occurr. ex tribus duæ.

℟. I. In Deo honorábitur, & in plenitúdine ſancta admirábitur, * Et in multitúdine electórum habébit laudem. *Eccli.* 24. *v.* 1. 3. 4. ℣. In útero habébit, & páriet Fílium, & vocábunt nomen ejus Emmánuël, quod eſt interpretátum, nobiſcum Deus. *Matth.* 1. 23. * Et in multitúdine.

℟. II. Decóra facta es nimis, & profeciſti in regnum: & * Egreſſum eſt nomen tuum in Gentes propter ſpéciem tuam, quia perfecta eras in decóre meo. *Ezech.* 16. *v.* 13. 14. ℣. Ave grátiâ plena, Dóminus tecum. *Luc.* 1. 28. * Egreſſum.

Tertia Lectio legitur ut infrà, ſecundùm diverſitatem menſium.

℟. III. Benedictus Dóminus, qui creávit cœlum & terram, * Quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. *Judith.* 13. *v.* 24. 25. ℣. Be-

nedictus Dóminus Deus Iſraël *Luc.* 1. 68. * Quia hódiè. ℣. Glória. *Quia hódiè. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Confitébor tibi in pópulis, Dómine, ℟. Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua. *Pſal.* 107. *v.* 4. 5.

1. *Ant.* 1. a. Dilectus meus mihi & ego illi, qui páſcitur inter lília, *Cant.* 2. 16.

2. *Ant.* 7. C. Benedicentur in te, & in ſémine tuo cunctæ tribus terræ, *Geneſ.* 28. 14.

3. *Ant.* 6. f. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu ſupergreſſa es univerſas, *Proverb.* 31. 29.

4. *Ant.* 3. a. Benedíxit te.

Canticum. Judith. 13. 13.

APeríte portas, quóniam nobiſcum eſt Deus, * qui fecit virtútem in Iſraël.

Laudáte Dóminum Deum noſtrum, * qui non deſéruit ſperantes in ſe:

Et in me ancilla ſua adimplévit miſericórdiam ſuam, * quam promíſit dómui Iſraël:

Et interfécit in manu mea * hoſtem pópuli ſui.

Confitémini illi omnes, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Benedíxit te Dóminus in virtúte ſua, quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros *Judith.* 13. 22.

5. *Ant.* 5. a. Vidérunt eam fíliæ, & beatíſſimam prædicavérunt, & regínæ laudavérunt eam. *Cant.* 6. 8.

Capitulum. Galat. 4, *v.* 4. 5.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret.

Hymnus.

QUalis, Virgo, tibi glória ſurgit!
Æterni ſóboles diva parentis
En illapſa tuam cœlitus alvum,
Mollis membra ſibi córporis aptat.

O felix! léviter quàm gravat intùs
Ipſum Numen onus! Virgo colenda,
Quæ nutríce parens úbere lactat,
Natum, quo géminus páſcitur Orbis.

In matrem réſilit glória Nati;
In Natum réſilit glória Matris:
O quàm chara Deo, quam Deus ipſe
Conſortem próprii reddit honóris!

Laus ſummæ Tríadi, quæ ſibi ſacra
Pectus virgíneum templa dicávit;
Quo vult te, Génitrix, Natus amári,
Te mens noſtra colat ſemper amóre. Amen.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi *Pſ.* 131. 13.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. f. Benedictus Dóminus, qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum. *Judith.* 13. 24.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére: & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper vírginis intercessione à præſenti liberári triſtítiâ & æternâ pérfrui lætítiâ; Per Dóminum.

AD HORAS *Doxologia* Qui natus es de Vírgine.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Dilectus.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM.

Ant. 7. C. Benedicentur.

Capitulum. Eccli. 24. 11.

IN ómnibus réquiem quæſívi, & in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me requiévit in tabernáculo meo.

℟. *breve.* Deus in médio ejus * Non commovébitur: *Repet.* Deus. ℣. Adjuvábit eam Deus mane dilúculo. *Pſ.* 45. 6. * Non. ℣. Glória. *Repet.* Deus.

℣. Oriétur in diébus ejus juſtítia, ℟. Et abundántia pacis. *Pſal.* 71. 7.

AD SEXTAM.

Ant. 6. f. Multæ fíliæ.

Capitulum. Cant. 6. 9.

QUæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi auróra conſurgens; pulchra ut luna, electa ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta?

℟. *breve.* Thronus ejus ſicut ſol * In conſpectu meo, *Repet.* Thronus. ℣. Et ſicut luna perfecta. *Pſ.* 88. 38. * In conſpectu meo. ℣. Glória. *Repet.* Thronus.

℣. In nómine meo, ℟. Exaltábitur cornu ejus. *Pſal.* 88. 78.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Vidérunt.

Capit. Gen. 22. *v.* 17 18.

POſſidébit ſemen tuum portas inimicórum ſuórum, & benedicentur in sémine tuo omnes Gentes terræ.

℟. *breve.* Aſtitit regína * A dextris tuis. *Repet.* Aſtitit. ℣. In veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. *Pſ.* 44. 10. * A dextris. ℣. Glória. *Repet.* Aſtitit.

℣. Díligit Dóminus portas Sion, ℟. Super ómnia tabernácula Jacob. *Pſ.* 86. 2.

Lectiones ſequentes dicuntur ſuis quæque menſibus.

MENSE JUNIO.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi, de Virgínibus.

Lib. 2. *ſub initium.*

LECTIO III.

SIt vobis tanquam in imágine deſcripta virgínitas, vitáque beátæ Maríæ de qua velut in ſpéculo refulget ſpécies caſtitátis, & forma virtútis. Hinc ſumátis licet exempla vivendi, ubi tanquàm in exemplári magiſtéria expreſſa probitátis, quid corrígere, quid effúgere,

quid tenére debeátis, oſtendunt. Primus diſcendi ardor, nobílitas eſt magiſtri. Quid nobílius Dei matre? quid ſplendídius eâ, quam ſplendor elégit? quid cáſtius eâ, quæ corpus ſine córporis contagióne generávit? nam de ceteris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non ſolùm córpore, ſed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu ſincérum adulteráret affectum, corde humilis, verbis gravis, ánimo prudens, loquendi párcior, legendi ſtudióſior, non in incerto divitiárum, ſed in prece páuperis ſpem repónens: intenta óperi, verecunda ſermóne, árbitrum mentis ſolita non hóminem, ſed Deum quærere: nullum lædere, benè velle ómnibus, aſſúrgere majóribus natu, æquálibus non invidére, fúgere jactántiam, ratiónem ſequi, amáre virtútem.

MENSE JULIO.

Sermo ſancti Procli Epíſcopi.

Homil. de Domini noſtri Jeſu Chriſti Nativitate.

LECTIO III.

SAcra Deípara María illibátæ Virginitátis purus eſt ille theſaurus decuſque & ornamentum; hæc ſpiritális ſecundi Adam paradíſus; hæc unitárum inter ſe naturárum officína; hæc ſalutáris reconciliatiónis panégyris; hæc thálamus, in quo Verbum humánam carnem ſibi deſponſávit; hæc animátus natúræ rubus, quem divíni partûs ignis non combuſſit; hæc verè levis illa nubes, quæ ſuper Chérubim ſedentem in córpore ſuo geſtavit; hæc vellus mundíſſimum cœleſti plúviâ madens, ex quo paſtor ovem índuit, hæc ancilla eſt & mater. Quis vidit, quis audívit tália? Incircunſcriptus Deus úterum hábitat. Quem cœli non cápiunt, venter compléxus eſt Vírginis.

MENSE AUGUSTO.

De Sermóne ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 4. de aſſump. circa medium.

LECTIO III.

NOn eſt équidem quod me magis delectet, ſed nec eſt quod térreat magis, quàm de glória Vírginis Maríæ habére ſermónem. Ecce enim ſi in ea laudávero virginitátem; mihi multæ vírgines poſt eam videntur offerri. Si humilitátem prædicávero; inveniéntur fortè vel pauci, qui (docente fílio ejus) mites facti ſunt & humiles corde. Si magnificáre volúero miſericordiæ ejus multitúdinem, ſunt áliqui miſericórdiæ viri, étiam & mulíeres. Unum eſt, in quo nec primam ſímilem viſa eſt, nec habére ſequentem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Maríæ privilégium eſt, non dábitur álteri: ſinguláre eſt, ſed contínuò

étiam indicíbile invenítur. Verúntamen non hoc tantùm, ſi diligenter attendas, ſed céteras quoque virtútes ſinguláres prorsùs invénies in María, quæ videbantur eſſe commúnes, Quæ enim vel angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári; quæ digna fuit Spíritûs ſancti ſacrárium fíeri, & habitáculum fílii Dei? quanta verò & quàm pretióſa humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum conſciéntia prorsùs abſque delícto, immò cum tantæ grátiæ plenitúdine? Unde tibi humílitas & tanta humílitas, ô beáta? Digna planè quam reſpíceret Dóminus, cujus decórem concupíſceret rex, cujus odóre ſuavíſſimo ab æterno illo paterni ſinûs attraherétur accúbitu.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

Extra Chorum dicitur ad libitum. In choro præter Octavas, dicitur in Feſtis Simplicibus & Feriis, modò Officium diei non ſit de B. Maria.

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur poſt ſingulas Horas Officii diei.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ave María, &c.

℣. Dómine lábia mea apéries, &c.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1. 16.

Pſal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

O Quàm gloríficâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis réſidens virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes.

Tu cum virgíneo mater honóre,
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti:
Humános Deus hinc índuit artus.

Quem cunctus vénerans Orbis adórat,
Cui nunc ritè genufléctitur omne,
A quo, te précibus ſubveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.

Divinæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens glória Nato,
Quo fecunda, tibi glória Flamen.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

FERIA II. ET V.

Ant. unica. 5. a. Quàm pulchra es.

Pſalmus. 18.

CŒli enarrant glóriam Dei,*& ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi erúctat verbum,* & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes,* quórum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum;*& ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad currendam viam; * à ſummo cœlo egréſſio ejus.

Et occurſus ejus uſque ad ſummum ejus; * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * Judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multùm,* & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea; * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occultis meis munda me; * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine adjútor meus,* & redemptor meus.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum;* dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ * velóciter ſcribentis.

Specióſus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum,* potentíſſime.

Spécie tuâ, & pulchritúdine tuâ, * intende, próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent,* in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: *virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem: * proptéreà unxit te, Deus, Deus

tus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regina a dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclina aurem tuam: * & obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupiſcet Rex decórem tuum: * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne, & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſǽculum ſǽculi.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ ſunt Gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum; * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma: * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíſcum; * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Quam pulchra es amíca mea, quam pulchra es! abſque eo quod intrinſecus latet. *Cant.* 4. 1.

℣. Vultum tuum deprecabúntur, ℟. Omnes dívites plebis. *Pſ.* 44. 13.

Pater noſter.

Abſolutio & Benedictiones ut ante Pſalterium, ſecundùm Feriam.

LECTIO I. *Eccli.* 24. 14.

AB inítio, & ante ſécula creáta ſum, & uſque ad futúrum ſéculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi. Et ſic in Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jerúſalem poteſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei heréditas illíus, & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea. Tu autem.

℟. Benedícta es tu fília, à Dómino Deo excelſo * Præ ómnibus muliéribus ſuper terram. *Judith.* 13. 23. ℣. Benedícta tu in muliéribus, inveniſti enim grátiam apud Deum. *Luc.* 1. *v.* 28. 30. * Præ ómnibus.

LECTIO II. *Iſa.* 7. 10.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Nunquid parùm vobis eſt, moleſtos eſſe homínibus, quia moleſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum. Ecce virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuël.

℟. Natiónes ad te vénient: nomen magnum invocábunt in te; maledicti erunt qui contémpſerint te, & * Condemnáti erunt omnes qui blaſphemáverint te. *Tob.* 13. *v.* 14. 15. 16. ℣. Beáta quæ credidiſti, quóniam perficientur ea, quæ dicta ſunt tibi à Dómino. *Luc.* 1. 45. * Condemnáti.

LECTIO III. *Ezech.* 44. 1.

COnvertit me Angelus ad viam portæ ſanctuárii exterióris, quæ reſpiciébat ad Orientem: & erat clauſa. Et dixit Dóminus ad me: Porta hæc clauſa erit, non aperiétur, & vir non transíbit per eam: quóniam Dóminus Deus Iſraël ingreſſus eſt per eam, eritque clauſa príncipi. Princeps ipſe ſedébit in ea, ut cómedat panem coram Dómino.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes; * Quia fecit mihi magna qui potens eſt; & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1. *v.* 48. 49. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſ.* 33. 4. * Quia. ℣. Glória. * Quia.

IN II. NOCTURNO,

FERIA III. ET VI.

Ant. unica, 6. f. Invéni.

Pſalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis; * in

civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cum ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt: * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt: * tremor apprehendit eos: ibi dolóres ut parturientis.

In ſpíritu vehementi * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in æternum.

Suſcépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus: & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in séculum séculi: * ipſe reget nos in sécula.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 84.

Benedixiſti, Dómine, terram tuam, * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ, * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam, * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, *Deus* ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Nunquid in æternum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem.

Deus, tu converſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúntamen propè timentes eum ſalutáre ipſíus; * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi; * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt; * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambu-

ábit, * & ponet in via greſ-
ſus ſuos.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alieníg enæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuerunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Glória Patri, & Filio.

Ant. Invéni quem díligit ánima mea; ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem: ℟. De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. *Pſ.* 131. 11.

Pater noſter.

Abſolutio & Benedictiones ut antè Pſalterium, ſecundùm Feriam.

LECTIO I. *Luc.* 1. 26.

MIſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem deſponſátam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo David, & nomen Vírginis, María. Et ingreſſus Angelus ad eam dixit; Ave grátiâ plena: Dóminus tecum: Benedicta tu in muliéribus.

℟. Laudáte Dóminum, qui in me ancílla ſua adimplévit miſericórdiam ſuam, quam promíſit dómui Iſraël, * Et interfécit in manu mea hoſtem pópuli ſui. *Judith.* 13. *v.* 17. 18. ℣. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio ſuo; diſperſit ſuperbos mente cordis ſui. *Luc.* 1. 51. * Et interfécit.

LECTIO II. *v.* 29.

QUæ cùm audiſſet, turbáta eſt in ſermóne ejus, & cogitábat qualis eſſet iſta ſalutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María, inveniſti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in utero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jeſum; hic erit Magnus, & fílius Altíſſimi vocábitur, & dabit illi Dóminus Deus ſedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob in æternum, & regni ejus non erit finis.

℟. Magna facta eſt, & præclárior erat univerſæ terræ Iſraël: * Erat étiam virtúti cáſtitas adjuncta. *Judith.* 16. *v.* 25. 26. ℣. Dixit María ad Angelum:

Quómodò fiet iſtud, quóniam virum non cognoſco. *Luc.* 1. 34. * Erat étiam.

LECTIO III. *v.* 34.

DIxit autem María ad Angelum: Quómodò fiet iſtud, quóniam virum non cognóſco? Et reſpondens Angelus dixit ei: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te, & virtus Altíſſimi obumbrábit tibi. Ideóque & quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur fílius Dei. Et ecce Elízabeth cognáta tua, & ipſa concépit fílium in ſenectúte ſua: quia non erit impoſſíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi ſecundùm verbum tuum.

℞. Benedícta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob: * Quóniam in omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël. *Judith* 13. 31. ℣. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María. *Luc.* 1. 30. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

FERIA IV. ET SABBATO.

Ant. 7. C. Quaſi cedrus.

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Confeſſio & pulchritúdo in conſpectu ejus, * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino pátriæ Géntium, afferte Dómino glóriam & honórem, * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univerſa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, & exultet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte,

æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 96.

DOminus regnavit, exultet terra: * lætentur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant ſculptília: * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino: * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus. 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus: * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpectu Géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, * in cíthara & voce pſalmi.

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ, * jubiláte in conſpectu Regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Quaſi cedrus exaltáta ſum in Líbano; & quaſi cypreſſus in monte Sion. *Eccli.* 24. 17.

℣. Homo natus eſt in ea,
℟. Et ipſe fundávit eam Altíſſimus. *Pſ.* 86. 5.

Pater noſter.

Benedictiones ut ante Pſalterium, ſecundùm Feriam.

LECTIO I. *Apoc.* 12. 1.

SIgnum magnum appáruit in cœlo : Múlier amícta Sole , & Luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellarum duódecim : & in útero habens, clamábat partúriens, & cruciabátur ut páriat. Et draco ſtetit ante mulíerem , quæ erat paritúra : ut cùm peperiſſet, fílium ejus devoráret. Et péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes Gentes : & raptus eſt fílius ejus ad Deum, & ad thronum ejus, & múlier fugit in ſolitúdinem ubi habébat locum parátum à Deo.

℟. In Deo honorábitur, & in plenitúdine ſancta admirábitur, * Et in multitúdine electórum habébit laudem. *Eccli.* 24. *v.* 1. 3. 4. ℣. In útero habébit, & páriet Fílium, & vocábunt nomen ejus Emmánuël : quod eſt interpretátum , Nobíſcum Deus. *Matt.* 1. 23. * Et in multitúdine.

LECTIO II. *v.* 9.

PRojectus eſt draco ille magnus, ſerpens antíquus in terram, & ángeli ejus cum illo miſſi ſunt. Et poſtquàm vidit draco quòd projectus eſſet in terram , perſecútus eſt mulíerem , quæ péperit máſculum : & datæ ſunt mulíeri alæ duæ aquilæ magnæ , ut voláret in deſertum in locum ſuum, ubi álitur per tempus & témpora.

℟. Decóra facta es nimis, & profeciſti in regnum : & * Egreſſum eſt nomen tuum in Gentes propter ſpéciem tuam, quia perfecta eras in decóre meo. *Ezech.* 16. *v.* 13. 14. ℣. Ave grátiâ plena, Dóminus tecum. *Luc.* 1. 28. * Egreſſum eſt.

LECTIO III. *v.* 15.

MIſit ſerpens ex ore ſuo poſt mulíerem aquam tanquàm flumen ut eam fáceret trahi à flúmine. Et adjúvit terra mulíerem, & apéruit terra os ſuum, & abſórbuit flumen, quod miſit draco de ore ſuo. Et irátus eſt draco in mulíerem : & ábiit fácere prælium cum réliquis de ſémine ejus, qui cuſtódiunt mandáta Dei, & habent teſtimónium Jeſu Chriſti.

℟. Benedictus Dóminus, qui creávit cœlum & terram : * Quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. *Judith.* 13. *v.* 24. 25. ℣. Benedictus Dóminus Deus Iſraël. *Luc.* 1. 68. * Quia hódie. ℣. Glória. * Quia hódie.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Confitébor tibi in pópulis, Dómine; ℟. Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua. *Pſal.* 107. *v.* 4. 5.

Ant. unica. 1. a. Dilectus.

Pſalmus 62.

DEus, Deus meus ; * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quàm multiplíciter tibi caro mea !

In terra deſerta, & invia, & inaquoſa, ſic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuíſti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ, tradentur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtructum eſt os loquéntium iníqua.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 92.

Dominus regnavit, decórem indútus eſt; * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc; * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra; * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus; ipſe fecit nos, & non ipſi nos: * pópulus ejus & oves páſcuæ ejus.

Introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis, * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus; quóniam ſuávis eſt Dóminus, * in æternum miſericórdia ejus, & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Canticum. Judith. 13. 13.

Aperíte portas, quóniam nobíſcum eſt Deus, * qui fecit virtútem in Iſraël.

Laudáte Dóminum Deum noſtrum, * qui non deſéruit ſperantes in ſe.

Et in me ancilla ſua adimplevit miſericórdiam ſuam, * quam promíſit dómui Iſraël.

Et interfécit in manu

mea, * hoſtem pópuli ſui.

Confitémini illi omnes, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus; * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério, & cíthara.

Laudáte eum in týmpano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis beneſonántibus; laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Dilectus meus mihi & ego illi, qui páſcitur inter lília. *Cant.* 2. 16.

Capitulum. Prov. 8. 22.

DOminus poſſédit me in inítio viárum ſuárum, ántequàm quidquam fáceret à princípio. Ab æterno ordináta ſum, & ex antíquis ántequàm terra fíeret.

Hymnus.

O GLORIOSA Vírginum
Regína, cœlo célſior,
Quanto, María, fœnore,
Reddis quod Heva pérdidit.

CUNCTIS Deum, Virgo, paris
Deſiderátum Géntibus:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redemptæ pláudite.

MARIA mater gratiæ,
Mater miſericórdiæ,
Tu nos ab hoſte prótege;
Et horâ mortis ſúſcipe.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Elégit eam Dóminus,
℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131. 13.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. f.
Benedictus *Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrorum. Judith.* 13. 24.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére: & glorioſâ beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſenti liberári triſtítia, & æternâ pérfrui lætítiâ. Per Dóminum.

Tempore Adventûs.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem ſuſcípere voluiſti: præſta ſupplícibus tuis; ut, qui verè eam Genitricem Dei crédimus; ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

Ab Octava Epiphaniæ, ad Præſentationem Domini.

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecundâ; humáno géneri prǽmia præſtitiſti:

tribue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus autórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum: qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

Ave María.

Deus in adjutórium meum intende.

Hymnus.

MEMENTO, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine
Noſtrî miſertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.

ET nos Dei Virgo parens,
Vultu benígno réſpice,
Placábilem tuâ prece
Fac eſſe nobis Fílium.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Ant. 7. C. Benedicentur.

Pſalmus 71.

DEus judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus: * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Glória Patri, & Fílio.

Diviſio Pſalmi 71.

ORiétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent: * reges Arabum, & Saba dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes ſérvient ei:

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem, cui non erat adjútor.

Glória Patri, & Fílio.

Altera diviſio Pſalmi 71.

PArcet páuperi & inopi: * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſécula: * ante ſo-

lem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, * qui facit mirabília ſólus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum: * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Benedicentur in te, & in ſémine tuo cunctæ tribus terræ. *Geneſ.* 28. 14.

Capitulum. Galat. 4. *v.* 4. 5.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub lege, ut eos qui ſub lege erant redímeret.

℟. *breve.* Thronus ejus ſicut ſol * In conſpectu meo, *Repet.* Thronus. ℣. Et ſicut luna perfecta in æternum. *Pſ.* 88. 38. * In conſpectu meo. ℣. Glória. *Repet.* Thronus.

℣. In nómine meo, ℟. Exaltábitur cornu ejus. *Pſal.* 88. 25.

Oratio.

GRátiam tuam, quæſumus, Dómine, méntibus noſtris infunde, ut, qui Angelo nuntiante Chriſti Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per paſſiónem ejus & crucem ad reſurrectiónis glóriam perducámur; Per eumdem Dóminum.

AD TERTIAM.

Ave María.

Deus in adjutórium.

Hymnus. MEMENTO, *ſuprà ad Primam.*

Pſalmus 115.

Ant. 6. f. Mulier fíliæ.

CRédidi, propter quod locútus ſum: * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam; * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretióſa in conſpectu Dómini mors ſanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus, * ego ſervus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupiſti víncula mea; * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tui Jerúſalem.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in æternum.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolóſam?

Sagíttæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt: habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar íllis, impugnabant me gratìs.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu ſupergreſſa es univerſas. *Prov.* 31. 29.

Capitulum. Eccli. 24. 11.

IN ómnibus réquiem quæſívi, & in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me requiévit in tabernáculo meo.

℟. *breve.* Deus in médio ejus * Non commovébitur: *Repet.* Deus. ℣. Adjuvábit eam Deus manè dilúculo. *Pſ.* 45. 6. * Non. ℣. Glória. *Repet.* Deus.

℣. Oriétur in diébus ejus juſtítia, ℟. Et abundántia pacis. *Pſal.* 71. 7.

Oratio.

COrdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infunde; &, intercedente ſanctíſſimâ Dei genitrice María, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras humilitáte & charitáte ſanctífica. Per eumdem Dóminum.

AD SEXTAM.

Ave, María.

Deus in adjutórium.

Hymnus. MEMENTO, *ut ſuprà ad Primam.*

Ant. 3. a. Benedíxit.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua, * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo; * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat intróitum tuum, & éxitum tuum; * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum, * in mánibus dominórum ſuórum;

Sicut óculi ancillæ, * in mánibus dóminæ ſuæ.

Ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, * donec miſereátur noſtri.

Miſerére noſtri, Dómine, miſerére noſtri; * quia multùm repleti ſumus deſpectióne:

Quia multùm repleta eſt ánima noſtra; * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſuperbis.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 123.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſraël; * niſi quia Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem pertranſívit ánima noſtra * fórſitan pertranſiſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt * de laqueo venántium.

Láqueus contrítus eſt, & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Benedíxit te Dóminus in virtúte ſua, quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros. *Judith.* 13. 22.

Capitulum. Cant. 6. 9.

QUæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi auróra conſurgens; pulchra ut luna, electa ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta?

℟. *breve.* Elégit eam Dóminus * In habitatiónem ſibi. *Repet.* Elégit. ℣. Hic habitábo, quóniam elégi eam. *Pſ.* 131. *v.* 13. 14. * In. ℣. Glória. *Repet.* Elégit.

℣. In ſole póſuit tabernáculum ſuum; ℟. Et ipſe tanquàm ſponſus procédens de thálamo ſuo. *Pſ.* 18. 6.

Oratio.

DEus, cujus charitátis ardóre omnes ſanctæ vírgines à beáta María exemplum virginitátis accipientes, præſentis ſéculi voluptátes ac delícias contempſérunt, immenſam pietátem tuam humíliter expóſcimus, ut ipsâ intercedente, mereámur & nos Unigénito tuo Dómino noſtro Jeſu Chriſto adhærére: Qui tecum.

AD NONAM.

Ave, María.

Deus in adjutórium.

Hymnus, MEMENTO, *ut ſuprà ad Primam.*

Ant. 5. a. Vidérunt.

Pſalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus; * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc

& uſque in ſéculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum ; * ut non extendant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis,* & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax ſuper Iſraël.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion,* facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum ; * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum ; * facti ſumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in Auſtro.

Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos ſuos.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abundans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novellæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dominus ex Sion ; * & videas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſraël.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Vidérunt eam fíliæ, & beatíſſimam prædicavérunt, & regínæ laudavérunt eam. *Cant.* 6. 8.

Capitulum. Gen. 22. *v.*17.18.

POſſidébit ſemen tuum portas inimicórum ſuórum, & benedicentur in ſémine tuo omnes Gentes terræ.

℟. *breve.* Aſtitit regína * A dextris tuis. *Repet.* Aſtitit. ℣. In veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. *Pſ.* 44. 9. * A dextris. ℣. Glória. *Repet.* Aſtitit.

℣. Díligit Dóminus portas Sion, ℟. Super ómnia tabernácula Jacob. *Pſ.* 86. 2.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos, & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros ; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Ant. unica. 6. f. Quàm pulchra es.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo :* Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * Scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion, * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum, * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum, * Tu es ſacerdos in æternum, ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confregit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implebit ruínas, * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet ; * proptéreà exaltábit caput.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes Gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra.

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem ;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi :* in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas ; * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini, teſtimónium Iſraël, * ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem ; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquebar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificá-verit dómum, * in va-num laboravérunt qui ædí-ficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtra vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lu-cem ſúrgere: * ſúrgite poſt-quàm ſedéritis, qui mandu-cátis panem dolóris.

Cùm déderit dilectis ſuis ſomnum; * ecce heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu po-tentis;* ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implevit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur cùm lo-quetur inimícis ſuis in por-ta.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 147.

LAuda, Jerúſalem, Dó-minum; * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit ſe-ras portárum tuárum; * be-nedíxit fíliis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pa-cem;* & ádipe frumenti ſá-tiat te.

Qui emittit elóquium ſuum terræ;* velóciter currit ſer-mo ejus.

Qui dat nivem ſicut lá-nam; * nébulam ſicut cíne-rem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſi-cut buccellas; * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea; * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſraël.

Non fecit táliter omni na-tióni; * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Quàm pulchra es, & quàm decóra chariſſi-ma, in delíciis. *Cant.* 7. 6.

Capitulum. Eccli. 24. 24.

EGo mater pulchræ di-lectiónis, & timóris, & agnitiónis & ſanctæ ſpei.

Hymnus.

AVE maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Evæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.

MONSTRA te eſſe matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.

VIRGO ſingularis,
Inter omnes mitis:
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.

VITAM præſta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jeſum
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúſa eſt grátia in lá-biis tuis, ℟. Proptéreà be-

nedíxit te Deus in æternum. *Pſal.* 44. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Ave grátiâ plena, Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1. 28.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes, ſecundùm diverſitatem temporis.

AD COMPLETORIUM.

Ave María.

Converte nos Deus, &c.

Deus in adjutórium.

Ant. 4. a. Currémus.

Pſalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſraël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres; * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundantur, & convertantur retrorsùm omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum: * quod priúſquàm evellátur, exáruit;

De quo non implevit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui prætéribant: Benedíctio Dómini ſuper vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervavéris, Dómine: * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt; * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem, * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Pſalmus 130.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum; * neque eláti ſunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam; * ſed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino, * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Currémus in odórem unguentórum tuórum, & lætábimur in te. *Cantic.* 1. 13.

Capitulum. Eccli. 24. 20.

SIcut cinnamómum & bálſamum aromatízans

odórem dedi : quaſi myrrha electa dedi ſuavitátem odóris.

Hymnus.

VIRGINEIS títulis matris quæ jungit honóres,
Hâc natos fóveat nocte benigna ſuos.
FULGIDA ſtella maris, ſecli dùm mérgimur undis,
Sit lux in ténebris, & bene fida quies.
SI ſopor obrépit, caſti fac mater amóris
Cor vígilans uno ſpiret amóre Dei.
O Regína potens própiùs res áſpice noſtras ;
Dicáris pópuli vita, ſaluſque tui.
GLORIA ſumma Patri, compar ſit glória Nato,
Quo péperit Virgo glória Spirítui. Amen.

℣. Confiteantur tibi, Dómine, pópuli omnes,
℟. Terra dedit fructum ſuum. *Pſ.* 66. 6. 7.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 4. *irreg.* d. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi Dóminus. *Eccli.* 44. 25.

Oratio.

DEus, qui in ſinu Vírginis matris tuæ caſtíſſimæ requiéſcere dignátus es : da nobis ipsâ intercedente, ut inimíci per noctem devitémus insídias, & tu ſis noſtra quies & tutum præsídium, qui vivis, &c.

PSALMI PŒNITENTIALES

Dicuntur cum Litaniis, flexis genibus, in omnibus ſextis Feriis Quadrageſimæ (in Choro poſt Laudes diei ; extra Chorum, pro opportunitate temporis) quoties Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omiſſis Septem Pſalmis, dicuntur in Feſto ſancti Marci, & in tribus diebus Rogationum.

Antiphona. Dómine.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me ; * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére mei, Dómine, quóniam infirmus ſum ; * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde : * ſed tu, Dómine, úſquequo ?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam : * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tui : * in inferno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo ; * lavábo per síngulas noctes lectum meum ; lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus ; * inveterávi in-

per omnes inimícos meos:

Diſcédite à me omnes, qui operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant, & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: convertantur, & erubeſcant valdè velóciter.

* Glória Patri, &c. *Et dicitur in fine cujuſque Pſalmi.*

Pſalmus 31.

Beáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea, dum confígitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor advèrsùm me injuſtítiam meam Dómino: * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus, * in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquarum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & inſtruam te in via hac qua gradiéris; * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe; * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte juſti; * & gloriámini omnes recti corde.

Pſalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me:

Quóniam ſagittæ tuæ infíxæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ; * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum:

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum, * & ſicut onus grave graváte ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvátus ſum uſque in finem: * totâ die contriſtátus ingrediébar:

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus, * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis; * rugiébam à

gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum, * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, dereliquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt;

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam;

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum:

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi, * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando ſupergáudeant mihi inimíci mei; * & dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella paratus ſum; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, * & cogitábo pro peccáto meo:

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me, * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam ſequebar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus, * ne diſceſſeris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſalmus 50.

MIſerére mei, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam:

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me:

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci, * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti: * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes

iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & ſpíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus; * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion; * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta: * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Pſalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me; * in quacunque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacunque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum, * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis; * factus ſum ſicut nicticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adverſùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam.

A fácie iræ, & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt, * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes, * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miſeréberis Sion; * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion; * & vidébitur in glória ſua.

Reſpéxit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera; * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpéxit de excelſo ſancto ſuo; * Dóminus de cœlo in terram aſpéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut ſólveret fílios interemptórum,

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem;

In conveniendo pópulos in unum & reges, * ut ſérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ; * Paucitátem diérum meórum núntia mihi:

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundaſti, * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt; tu autem pérmanes; * & omnes ſicut veſtimentum veteraſcent:

Et ſicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur; * tu autem idem ipſe es, & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt; * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

Pſalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine: * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus; * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio:

Et ipſe rédimet Iſrael * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Pſalmus 142.

Domine, exaudi oratiónem meam, áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua, * exaudi me in tua juſtítia;

Et non intres in judícium cum ſervo tuo, * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens;

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam;

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi, * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in

ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te; * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me, * & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos;

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Dómine, memor eſto mei, & ne vindíctam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3. 3.

LITANIÆ.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléïſon. Kyrie eléïſon. Chriſte audi nos. Chriſte exaudi nos.

Pater de cœlis Deus, Miſerére nobis.
Fili Redemptor mundi Deus, Miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus, Miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, Ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, Oráte pro nobis.
Omnes ſancti beatórum ſpírituum órdines, oráte.
Sancte Joannes Baptiſta, ora.
Sancte Joſeph, ora.
Omnes ſancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Omnes Sancti legis antíquæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte pro nobis.

Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Nicáſi cum ſóciis tuis, ora.
Sancte Dionýſi cum ſóciis tuis, ora.
Sancte Clare, ora.
Sancti Fabiáne, & Sebaſtiáne, oráte.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gerváſi & Protáſi, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Victríci, ora.
Sancte Gregóri Thaumaturge, ora.
Sancte Felix, ora.
Omnes ſancti Confeſſóres fídei, oráte.
Sancte Silveſter, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambróſi, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Mellóne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Evode, ora.
Sancte Gildarde, ora.
Sancte Románe, ora.
Sancte Audoéne, ora.
Sancte Ansberte, ora.
Sancte Hugo, ora.
Sancte Tauríne, ora.
Sancte Laude, ora.
Sancte Sevére, ora.
Sancte Sinéri, ora.
Sancte Ursíne, ora.
Sancte Exúperi, ora.
Sancte Latuíne, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Hildeverte, ora.
Omnes ſancti Pontífices & Confeſſóres, oráte.
Omnes ſancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Wandregisíle, ora.
Sancte Philiberte, ora.
Sancte Hermelande, ora.
Sancte Gerémare, ora.
Sancte Galtéri, ora.
Sancte Gauchéri, ora.
Sancte Clodoálde, ora.
Sancte Yvo, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes ſancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes ſancti Abbátes, & Religióſi, oráte.
Omnes ſancti Mónachi, & Eremítæ, oráte.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Waninge, ora.
Omnes ſancti Láïci, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Honorína, ora.
Sancta Anaſtáſia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Auſtreberta, ora.
Sancta Clara, ora.
Sancta María Ægyptíaca, ora pro nobis.

Sancta Clotildis, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius eſto, Parce nobis, Dómine.
Propítius eſto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A ſubitánea & improvíſa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A ſpíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
A fúlgure & tempeſtáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per baptiſmum, & ſanctum jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
Per crucem & paſſiónem tuam, líbera.
Per mortem & ſepultúram tuam, líbera.
Per ſanctam reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem aſcenſiónem tuam, líbera.
Per adventum Spíritus ſancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut domnum Apoſtólicum, & omnes gradus Eccléſiæ in ſancta religióne conſerváre digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut Antíſtitem noſtrum, & omnes congregatiónes illi commiſſas in tuo ſancto obſéquio conſerváre digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut Regem *noſtrum cuſtodíre* digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre digneris, Te rogámus.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, Te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempiterna bona retríbuas, Te rogámus, audi nos.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquorum, &

benefactórum noſtrorum ab æterna damnatióne erípias, Te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare, & conſerváre digneris, Te rogámus, audi nos.

Ut omnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre digneris, Te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre digneris, Te rogámus, audi nos.

Fili Dei, Te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miſerére nobis.

Chriſte, audi nos. Chriſte, exaudi nos.

Kýrie, eléïſon. Chriſte, eléïſon. Kýrie, eléïſon.

Pater noſter, *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, ne memíneris iniquitátum noſtrarum antiquarum, ℟. Citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ; quia páuperes facti ſumus nimis. *Pſ.* 78. 8.

℣. Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter, & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, ℟. Et propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum. *Pſ.* 78. 9.

℣. Orémus pro Paſtóre noſtro N. ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40. 3.

℣. Dómine, ſalvum fac Regem; ℟. Et exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19. 10.

℣. Orémus pro benefactóribus noſtris; ℟. Exaudi de cœlo, Dómine, & dimitte peccáta ſervis tuis. 2. *Par.* 6. 27.

℣. Pro frátribus noſtris abſéntibus; ℟. Salvos fac ſervos tuos, Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85. 2.

℣. Pro infirmis, afflictis & captívis; ℟. Líbera eos, Deus Iſraël, ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24. 22.

℣. Orémus pro fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7. 2.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73. 2.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobiſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper, & párcere, ſúſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa conſtringit, miſerátio tuæ pietátis clementer abſolvat.

EXaudi, quæſumus, Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi

parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam clementer oſtende; ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium diſtrictè feriéndo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúſes; ut qui pondus tuæ animadverſiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam ſentiámus.

DEus ómnium fidélium paſtor & rector, fámulum tuum N. quem Paſtórem Eccléſiæ tuæ præéſſe voluíſti, propítius réſpice: da ei, quæſumus, verbo & exemplo, quibus præeſt, profícere: ut ad vitam, unà cum grege ſibi crédito, pervéniat ſempiternam.

OMnípotens ſempiterne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro N. & dírige eum ſecundùm tuam cleméntiam in viam ſalútis ætérnæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæſumus omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter N. qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa; quibus decenter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, & ad te qui via, véritas & vita es, gratióſus váleat perveníre.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta conſília, & juſta ſunt ópera; da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros, & cor noſtrum, *Dómine*; *ut tibi caſto córpore ſerviámus*, & mundo corde placeámus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniúmque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænoſcis; te ſúpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus

Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur; Per Dóminum.

Loco ſuperioris Orationis, poterit dici ſequens.

PIetáte tuâ, quæſumus, Dómine, noſtrorum ſolve vincula delictórum; & intercedente beátâ & glorióſâ ſemper Vírgine Dei genitríce Maríâ cum ómnibus Sanctis nos fámulos tuos, & omnem pópulum Chriſtiánum in omni ſanctitáte & religióne cuſtódi; omneſque conſanguinitáte ac familiaritáte, aut piâ áliquâ ratióne nobis conjunctos à vítiis ómnibus purga, virtútibus illuſtra; pacem & ſalútem nobis tríbue; hoſtes visíbiles & invisíbiles rémove; peſtem, cladem, & carnália deſidéria repelle; áërem ſalúbrem, & fertilitátem indulge; amícis & inimícis noſtris veram charitátem largíre; & ómnibus fidélibus vivis ac defunctis in terra vivéntium, vitam & réquiem ætérnam concéde; Per eúmdem Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum;
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ
Ante deceſſum.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie, eléïſon. Chriſte, eléïſon. Kýrie, eléïſon.
Sancta María, Ora pro eo. (*vel* ea.)
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, Oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus juſtórum, ora pro eo.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptiſta, ora pro eo.
Omnes ſancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro eo.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro eo.
Sancte Silveſter, ora.

Sancte Gregóri, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Románe, ora.
Omnes ſancti Pontífices & Confeſſóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes ſancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro eo.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
Propítius eſto, Parce ei, Dómine.
Propítius eſto, Líbera eum (*vel* eam,) Dómine.
Propítius eſto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum, Dómine.
Per crucem & paſſiónem tuam, líbera.
Per mortem & ſepultúram tuam, líbera.
Per glorióſam reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem aſcenſiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs ſancti paracleti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus.
Ut ei parcas, Te rogámus.
Kýrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kýrie eléïſon.

Deinde, cùm in agone ſui exitûs anxiatur anima, dicitur.

PRoficíſcere, ánima chriſtiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit; in nómine Jeſu Chriſti Fílii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt; in nómine Spíritûs ſancti, qui in te effúſus eſt; in nómine Angelórum & Archangelórum; in nómine Thronórum & Dominatiónum; in nómine Principátuum & Poteſtátum; in nómine Chérubim & Séraphim; in nómine Patriarchárum & Prophetárum; in nómine ſanctórum Apoſtolórum & Evangeliſtárum; in nómine ſanctórum Mártyrum & Pontíficum, in nómine ſanctórum Sacerdótum & Monachórum; in nómine ſanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei. Hodiè ſit in pace locus tuus, & habitátio tua in ſancta Sion; Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orémus. *Oratio.*

DEus miséricors, Deus clemens, Deus qui ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas véniâ remiſſiónis evácuas; réſpice propítius ſuper hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) N. & remiſſiónem ómnium peccatórum ſuórum totâ cordis confeſſióne poſcentem deprecátus exaudi. Rénova in eo, (*vel* ea,) piíſſime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte

corruptum,

corruptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum eſt: & unitáti córporis Eccléſiæ membrum redemptiónis annecte. Miſerére lacrymárum ejus; & non habentem fidúciam, niſi in miſericórdia tua, ad tuæ Sacramentum reconciliatiónis admitte. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

COmmendo te omnipotenti Deo, chariſſime frater, (*vel* chariſſima ſoror,) & ei cujus es creatúra committo; ut cùm humanitátis débitum, morte interveniente, perſólveris; ad autórem tuum qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egredienti ſtaque ánimæ tuæ de córpore, ſpléndidus Angelórum cœtus occurrat; judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat; candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet; liliáta rutilántium te Pontíficum turma circumdet; jubilántium te Vírginum chorus excípiat: beátæ quiétis in ſinu Patriarcharum te complexus aſtringat; mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpectus appáreat, qui te inter aſſiſtentes ſibi júgiter intereſſe decernat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in tormentis. Cedat tibi tetérrimus ſátanas cum ſatellítibus ſuis; in adventu tuo te comitántibus Angelis contremiſcat, atque in æternæ noctis cahos immáne diffúgiat. Exurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus; & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei; & juſti epulentur; & exultent in conſpectu Dei. Confundantur ígitur & erubeſcant omnes tartáreæ legiónes, & miniſtri ſátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifixus eſt. Líberet te ab æterna morte Chriſtus, qui pro te mori dignatus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Fílius Dei vivi intrà paradíſi ſui ſemper amœna viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnoſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſolvat; atque ad déxteram ſuam in electórum ſuórum te ſorte conſtítuat. Redemptórem tuum facie ad fáciem vídeas; & præſens ſemper aſſiſtens, manifeſtíſſimam beátis óculis aſpícias veritátem. Conſtitútus (*vel* conſtitúta) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

SUſcipe, Dómine, ſervum tuum (*vel* ancillam tuam) in locum ſperandæ ſibi ſalvatiónis à miſericórdia tua. ℟. Amen.

LIbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus

perículis inferni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Enoch & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus à morte, ſicut liberaſti Noë de dilúvio.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Job de paſſiónibus ſuis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Iſaac de hóſtia, & de manu patris ſui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Lot de Sódomis & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Móyſen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Daniélem de lacu leónum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti tres púeros de camíno ignis ardentis & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Suſannam de falſo crímine.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti David de manu regis Saül, & de manu Góliath. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus ſicut liberaſti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et ſicut beátam Theclam vírginem & mártyrem tuam liberaſti, ſic liberáre dignéris ánimam ejus, & tecum fácias in cœléſtibus bonis gaudére. ℟. Amen.

Commendámus tibi Dómine ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. precamurque te, Dómine Jeſu Chriſte, ſalvátor mundi; ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendiſti, Patriarcharum tuórum ſínibus inſinuáre non rénuas. Agnoſce, Dómine, creáturam tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conſpectu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquarum. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum non negávit, ſed crédidit, & zelum Dei in ſe hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Orémus *Oratio.*

Delicta juventútis, & ignorántias ejus, quæſumus, ne memíneris, Dómine, ſed ſecundùm magnam miſericórdiam tuam memor eſto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiantur

:œlî ; collætentur illi
ʒeli. In regnum tuum ,
nine , creatúram tuam
ipe. Suſcípiat eam ſanc-
Míchaël Archángelus
, qui milítiæ cœleſtis
uit principátum. Vé-
ıt illi óbviàm ſancti An-
. Dei & perdúcant eam
:ivitátem cœleſtem Je-
ılem. Suſcípiat eam beá-
Petrus Apóſtolus, cui à
› claves regni cœleſtis
litæ ſunt. Adjuvet eam
ctus Paulus Apóſtolus,
dignus fuit eſſe vas elec-
ıis. Intercédat pro ea
ctus Joannes electus Dei
óſtolus, cui reveláta ſunt
éta cœléſtia. Orent pro
›mnes ſancti Apóſtoli,
ɔus à Dómino data eſt
eſtas ligandi atque ſol-
di. Intercédant pro ea
nes Sancti & electi Dei,
pro Chriſti nómine tor-
ıta in hoc ſéculo ſuſti-
runt; ut vínculis carnis
ta perveníre mereátur
glóriam regni cœleſtis,
ſtante Dómino noſtro
ı Chriſto, qui cum Patre
píritu ſancto vivit & re-
t in ſécula ſeculórum.
Amen.

anxiatur adhuc anima,
tur Pſalmus Confité-
ıi Dómino, *pag.* 15. *&*
s Pſalmus Beáti im-
:uláti, *per Horas Domini-*
liſtributus, *pag.* 16.

greſsâ autem animâ, aſ-
itur corpus aquâ benedic-
& dicitur.

. Juſtus es, Dómine; &
ıes viæ tuæ, miſericór-
dia, & véritas, & judícium:
* Nunc Dómine, memor
eſto mei, & ne vindictam
ſumas de peccátis meis.
† Nunc, Dómine, prǽcipe
in pace récipi ſpíritum
meum. *Tob.* 3. 2. 3. 6. ℣. In
manus tuas commendo ſpí-
ritum meum. *Luc.* 23. 46.
* Nunc, Dómine, memor.
℣. Dómine Jeſu, ſúſcipe
ſpíritum meum. *Act.* 7. 58.
† Nunc Dómine, prǽcipe.

Kýrie eléïſon. Chriſte
eléïſon. Kýrie eléïſon.

Pater noſter, *&c.* ℣. Et
ne nos indúcas in tentatió-
nem; ℟. Sed líbera nos à
malo.

℣. Dómine, líbera me.
Nequando rápiat ut leo áni-
mam meam, ℟. Dum non
eſt qui rédimat, neque qui
ſalvum fáciat. *Pſ.* 7. *v.* 2. 3.

℣. In te Dómine ſperávi,
℟. Non confundar in ætér-
num. *Pſ.* 30. 2.

℣. Dómine, exaudi ora-
tiónem meam, ℟. Et cla-
mor meus ad te véniat *Pſ.*
101. 2.

℣. Dóminus vobiſcum;
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

TIbi, Dómine, com-
mendámus ánimam fá-
muli tui (*vel* fámulæ tuæ)
N. ut defunctus (*vel* defunc-
ta) ſéculo, tibi vivat; &
quæ per fragilitátem hu-
mánæ converſatiónis pec-
cáta commíſit, tu véniâ mi-
ſericordíſſimæ pietátis abſ-
terge; Per Chriſtum Dó-
minum noſtrum.

℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paſchale primâ cujuſque menſis die non impeditâ Feſto Semidup. vel majoris gradûs; alioquin aliâ ſequenti die ſimiliter non impeditâ: In Adventu & Quadrageſima, Feriâ ij. cujuſlibet Hebdomadæ ſimiliter non impeditâ, præterquàm in majori Hebdomada. In Choro dicitur ut eſt conſuetudo Eccleſiarum: extra Chorum verò pro opportunitate temporis, ex devotione.

Quælibet Hora ſequentis Officii incipitur abſolutè, & in fine omnium Pſalmorum, & Canticorum, dicitur Réquiem æternam dona eis, Dómine; * Et lux perpétua lúceat eis.

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. O Dómine.

Pſalmus 114.

DIléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi; * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis; * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam! * miséricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miserétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus; * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus beneſécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino, * in regióne vivórum.

Ant. O Dómine, líbera ánimam meam! miséricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miserétur. 1. 4. 5.

Ant. 2. d. Heu mihi.

Pſalmus 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt: habitávi cum habitántibus Cedar; * mul-

tùm ſncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus;* cùm loquébar illis, impugnabant me gratìs.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt! *v.* 5.

Ant. 4. a. Dóminus.

Pſalmus. 120.

LEvávi óculos meos in montes,* unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino,* qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum;* neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet,* qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua* ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te,* neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo;* cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introítum tuum, & éxitum tuum;* ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua. *v.* 5.

Ant. 8. g. Apud te.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine:* Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes* in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervaveris, Dómine:* Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt;* & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus,* ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem,* ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia,* & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël,* ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Apud te propitiátio eſt: & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine. *v.* 4.

Ant. 2. d. Opera.

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,* quóniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelórum pſallam tibi,* adorábo ad templum ſanctum tuum.

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua, & veritáte tua;* quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacunque die invocávero te, exaudi me;* multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ,* quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini,* quóniam magna eſt glória Dómini.

Pſalmus 7.

DOmine Deus meus, in te ſperávi; * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me.

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine, Deus meus, ſi feci iſtud, * ſi eſt iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, in præcepto quod mandaſti, * & ſynagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc * in altum regrédere:

Dóminus júdicat pópulos: * Júdica me, Dómine, ſecundùm juſtítiam meam, & ſecundùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum, & díriges juſtum, * ſcrutans corda & renes Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Deus judex juſtus, fortis & pátiens, * nunquid iráſcitur per ſíngulos dies?

Niſi converſi fuéritis, gládium ſuum vibrabit: * arcum ſuum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vaſa mortis, * ſagittas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam, concépit dolórem, * & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipſíus iníquitas ejus deſcendet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus; * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Antiphona. Juſtum adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *v.* 10. 11.

℣. In memória ætema erit juſtus, ℟. Ab auditióne mala non timébit. *Pſ.* 111. 7.

Secretò, Pater noſter.

In hoc Officio omittuntur Abſolutiones & Benedictiones ante Lectiones, nec in earum fine dicitur Tu autem.

Recitantur novem ſequentes Lectiones quando dicuntur tria Nocturna.

LECTIO I. *Job. Cap.* 13. 22.

Job apud Deum queritur.

RESponde mihi: quantas hábeo iniquitátes, & peccáta, ſcélera mea & delícta oſtende mihi. Cur fáciem tuam abſcondis, & arbitraris me inimícum tuum? Contra fólium, quod

vento rápitur, oſtendis poténtiam tuam, & ſtípulam ſiccam perſéqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & conſúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuiſti in nervo pedem meum, & obſervaſti omnes ſémitas meas, & veſtígia pedum meórum conſideraſti. Qui quaſi putrédo conſumendus ſum, & quaſi veſtimentum, quod coméditur à tínea.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. *Job.* 19. *v.* 25. 26. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: & mortále hoc indúere immortalitátem. 1. *Cor.* 15. 53. * Et in carne.

LECTIO II. *Job.* 14. 1.

Fragilitas humana.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, repletur multis miſériis. Qui quaſi flos egréditur, & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis poteſt fácere mundum de immundo conceptum ſémine? nonne tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt, númerus ménſium ejus apud te eſt, conſtituiſti términos ejus qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quieſcat; donec optáta véniat, ſicut mercenárii dies ejus.

℟. Dómine omnípotens, ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te: * Audi, Dómine, & miſerére, quia peccávimus tibi. *Baruch.* 3. *v.* 1. 2. ℣. Clamantes, & dicentes: Dómine, miſerére noſtri, Fili David. *Matth.* 9. 27. * Audi.

LECTIO III. *Job.* 14. 13.

Job corporum vaticinatur reſurrectionem.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me, & abſcondas me, donec pertránſeat furor tuus, & conſtituas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putaſne mórtuus homo rursùm vivat? cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego reſpondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem greſſus meos dinumeraſti, ſed parce peccátis meis.

℟. Audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael, & filiórum ipſórum, qui peccavérunt ante te, * Memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore iſto: quia tu es Dóminus Deus noſter. *Baruch.* 3. *v.* 4. 5. 6. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo. *Apoc.* 5. 9. * Memento. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis. * Memento.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. A. In médio.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me; * ánimam meam convertit.

Dedúxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum, * & calix meus inébrians quàm præclarus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Ant. In médio umbræ mortis, non timébo mala: quóniam tu mecum es. *ỽ*.4.

Ant. 8. g. Delicta.

Pſalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes, * ſupervácue.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi; * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum, quæ à ſéculo ſunt.

Delicta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm miſericórdiam tuam memento mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur; * & ſemen ejus hereditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtamentum ipſíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum; * quóniam ipſe

evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére mei; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum; * & dimitte univerſa delicta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me: * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi; * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſraël * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Ant. Delicta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris, Dómine. ℣. 7.

Ant. 4. e. Credo.

Pſalmus 26.

Dominus illuminátio mea, & ſalus mea, * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum apprópiant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt, & cecidérunt.

Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protéxit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Exaudi, Dómine, vocem meam, quà clamávi ad te: * miſerére mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquiſívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelinquas me, * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater meà dereliquérunt me; * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua, * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dó-

mini, * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum, * & ſúſtine Dóminum.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. ℣. 13.

℣. Cólloc̃et eos Dóminus cum princípibus, ℟. Cum princípibus pópuli ſui. *Pſal.* 112. 8.

Secretò, Pater noſter.

Ex Epíſtola ſancti Cypriáni Epíſcopi ad Antoniánum.

Epiſt. 55. *edit. nova.*

LECTIO IV.

Aliud eſt ad véniam ſtare, áliud ad glóriam perveníre. Aliud miſſum in cárcerem non exíre indè, donec ſolvat noviſſimum quadrantem, áliud ſtatim virtútis, & fídei ardóre mercédem accípere. Aliud pro peccátis longo dolóre cruciátuum emundári, purgári diu igne; áliud peccáta ómnia paſſióne purgaſſe. Aliud dénique pendére in diem judícii ad ſenténtiam Dómini, áliud ſtatim à Dómino coronári.

℟. Ego ad Dóminum aſpíciam, expectábo Deum Salvatórem meum: conſurgam, cùm ſédero in ténebris. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei: * Edúcet me in lucem, vidébo juſtítiam ejus. *Mich.* 7. *v.* 7. 8. 9. ℣. Qui conſtitútus eſt à Deo judex vivórum & mortuórum. *Act.* 10. 42. * Edúcet me.

Ex Oratióne ſancti Ambróſii Epíſcopi de óbitu Theodóſii Imperatóris.

LECTIO V.

Tu ſolus, Dómine, invocandus es, tu rogandus. Da réquiem perfectam ſervo tuo, réquiem illam, quam præparaſti ſervis tuis. Illò convertátur ánima ejus, unde deſcendit, ubi mortis acúleum ſentíre non poſſit, ubi cognoſcat mortem hanc non natúræ finem, ſed culpæ. Diléxi, & ideò próſequor eum uſque ad regiónem vivórum, nec déſeram, donec fletu & précibus indúcam virum, quò ſua mérita vocant, in montem Dómini ſanctum, ubi perennis vita.

℟. Miſeréris ómnium, Dómine, quia ómnia potes, & diſsímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. Nihil odiſti eórum, quæ feciſti; * Parcis ómnibus: quóniam tua ſunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11. *v.* 24. 25. 27. ℣. Quia tu es Chriſtus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum veniſti. *Joan.* 11. 27. * Parcis ómnibus.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi, de Verbis Apóſtoli.

Serm. 32.

LECTIO VI.

Oratiónibus ſanctæ Eccléſiæ, & ſacrifício ſalutári, & eleemóſynis, quæ pro eórum ſpirítibus erogantur, non eſt dubitan-

dum mórtuos adjuvári : ut cum eis miſericórdiùs agátur à Dómino, quàm eórum peccáta meruérunt. Hoc enim à pátribus tráditum univerſa obſervat Eccléſia, ut pro eis qui in córporis & ſánguinis Chriſti communióne defuncti ſunt, cùm ad ipſum ſacrifícium loco ſuo commemorantur, orétur ; ac pro illis quoque id offerri commemorétur. Cùm eórum commendandórum causâ, ópera miſericórdiæ celebrantur ; quis eis dúbitet ſuffragári, pro quibus oratiónes Deo non inániter allegantur. Non omníno ambigendum eſt iſta prodeſſe defunctis ; ſed tálibus, qui ita víxerint ante mortem, ut poſſint hæc utília eis eſſe poſt mortem.

℟. Clamávi ad te, Dómine, dixi : Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium. * Educ de cuſtódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo. *Pſal.* 141. *v.* 6. 8. ℣. Deus propítius eſto mihi peccatóri. *Luc.* 18. 13. * Educ de cuſtódia. ℣. Réquiem æternam dona eis, Dómine ; & lux perpétua lúceat eis. * Educ de cuſtódia.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. d. Compláceat.

Pſalmus 39.

Expectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & edúxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos, * & diréxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus ; * & non reſpéxit in vanitátes & inſánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua : * & cogitatiónibus tuis non eſt qui símilis ſit tibi.

Annuntiávi, & locútus ſum ; * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluiſti, * aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum & pro peccáto non poſtulaſti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi juſtítiam tuam in eccléſia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo, * veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcondi miſericórdiam tuam, & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne

tra credidiſtis. Trádidi enim vobis imprímis, quod & accépi: quóniam Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris ſecundùm Scriptúras: & quia ſepultus eſt, & quia reſurréxit tértiâ die ſecundùm Scriptúras, & quia viſus eſt Cephæ, & poſt hoc Undecim. Deinde viſus eſt plus quàm quingentis frátribus ſimul: ex quibus multi manent uſque adhuc, quidam autem dormiérunt.

℞. Tu, Dómine, in ſánguine teſtamenti tui * Emitte vinctos tuos de lacu, in quo non eſt aqua. *Zach.* 9. 11. ℣. Quóniam miſéricors Dóminus es, & miſerátor. *Jac.* 5. 11. * Emitte.

LECTIO VIII. *v.* 20.

Futura corporum reſurrectio, & ordo.

NUnc autem Chriſtus reſurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum: & ſicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Chriſto omnes vivificabuntur. Unuſquiſque autem in ſuo órdine: primítiæ Chriſtus: deinde ii, qui ſunt Chriſti, qui in adventu ejus crediderunt. Deinde finis; cùm tradíderit regnum Deo & Patri, cùm evacuáverit omnem principátum, & poteſtátem, & virtútem. Oportet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos ſub pédibus ejus. Noviſſima autem inimíca deſtruétur mors: Omnia enim ſubjécit ſub pédibus ejus. Cùm autem dicat: Omnia ſubjecta ſunt ei: ſine dúbio præter eum, qui ſubjécit ei ómnia.

℞. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, neque in ira tua corrípias me: * Eripe ánimam meam: ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam. *Pſ.* 6. *v.* 1. 5. ℣. Dómine Deus Rex ſeculórum, ſolus pius es. *Apoc.* 15. *v.* 3. 4. * Eripe.

LECTIO IX. *v.* 28.

Reſurrectio corporum fidei fundamentum.

CUm autem ſubjecta fúerint illi ómnia: tunc & ipſe Fílius ſubjectus erit ei, qui ſubjécit ſibi ómnia, ut ſit Deus ómnia in ómnibus. Alióquin quid fácient qui baptizantur pro mórtuis, ſi omnínò mórtui non reſurgunt? ut quid & baptizantur pro illis? ut quid & nos periclitámur omni horâ? Quotídiè mórior per veſtram glóriam, fratres, quam hábeo in Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Si (ſecundùm hóminem) ad béſtias pugnavi Epheſi, quid mihi prodeſt, ſi mórtui non reſurgunt? manducémus, & bibámus, cras enim moriémur. Nolíte ſedúci: Corrumpunt mores bonos collóquia mala. Evigiláte juſti, & nolíte peccáre: ignorántiam enim Dei quidam habent, ad reveréntiam vobis loquor.

Benedictus Dominus Deus Iſraël à ſéculo, & uſque in ſéculum: * Fiat, fiat.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi. *v.* 5.

Ant. 8. g. Sitívit.

Pſalmus 41.

QUemádmodùm desídcrat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídiè: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei,

In voce exultatiónis, & confeſſiónis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es, ánima mea, * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meipſum ánima mea conturbáta eſt: * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua, & fluctus tui, * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suſceptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contriſtátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi eſt Deus tuus? * quare triſtis es, ánima mea, & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei? *v.* 3.

℣. Ne avertas fáciem tuam à me, ℟. Ne declínes in ira à ſervo tuo. *Pſ.* 26. 9.

Secretò, Pater noſter.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *Cap.* 15. 1.

Chriſtus reſurrexit à mortuis.

NOtum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod prædicávi vobis, quod & accepiſtis, in quo & ſtatis, per quod & ſalvámini: quâ ratióne prædicáverim vobis, ſi tenétis, niſi fruſ-

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta : * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Ant. Secundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum, dele iniquitátem meam. *v.* 3.

Ant. 8. g. Exaudi.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam ; * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos ; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti, * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis : * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam ; * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis, paraſti cibum illórum, * quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus ; * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi, Deus, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet. *v.* 3.

Ant. 2. d. Propter nomen tuum.

Pſalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam, áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua, * exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo, * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris

ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquorum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te, * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me, * & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam; * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos;

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine; vivificábis me; edúces de tribulatióne ánimam meam. *v.* 11.

Ant. 7. C. Miſerére noſtri.

Canticum. Baruch. 3. 1.

DOmine omnípotens, Deus Iſraël, * ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te:

Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miſéricors, & miſerére noſtri: * quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempitérnum, * & nos períbimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Iſraël, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël.

Et filiórum ipſórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui, * & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli memíniſſe iniquitatum patrum noſtrorum, * ſed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore iſto:

Quia tu es Dóminus Deus noſter, * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miſerére noſtri, Dómine, quia peccávimus ante te. *v.* 2.

Ant. 7. a. Omnis ſpíritus.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus; * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério, & cíthara.

Laudáte eum in týmpano,

& choro : * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis beneſonántibus ; laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis ſpíritus laudet Dóminum. *v.* 6.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. d. Ego ſum reſurréctio, & vita : qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet : & omnis, qui vivit, & credit in me, non moriétur in æternum. *Joan.* 11. *v.* 25. 26.

Deinde mediocri voce, Pater noſter, *ſecretò*, *uſque ad Verſum* Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine : * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt ; * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem, * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem æternam dona eis, Dómine ; * Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Clamávi ad te, Dómine ; dixi : Tu es ſpes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Pſ.* 141. 6.

℣. Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo, ℟. Me expectant juſti, donec retríbuas mihi. *Pſ.* 141. 8.

℣. Cuſtódi ánimam meam, & érue me : ℟. Non erubeſcam quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 24. 20.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobiſcum ; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

In depoſitione Pontificis.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui inter Apoſtólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli feciſti dignitáte vigére ; præſta, quæſumus, ut eórum perpétuo aggregétur conſórtio ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

In depoſitione Sacerdotis.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, Dómine ; ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis quem in hoc ſéculo commorantem ſacris munéribus decoraſti, in cœleſti ſede glorióſa ſemper exultet ; Per Dóminum.

In depoſitione Defuncti non Sacerdotis.

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces noſtras,

quibus miſericórdiam tuam ſupplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc ſéculo migráre juſſiſti, in pacis ac lucis regióne conſtítuas, & Sanctórum tuórum júbeas eſſe conſortem; Per Dóminum.

In depoſitione Defunctæ.

Oratio.

QUæſumus, Dómine, pro tua pietáte miſerére ánimæ fámulæ tuæ N. & à contágiis mortalitátis exútam, in æternæ ſalvatiónis partem reſtítue; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

In Anniverſariis.

Oratio.

DEus indulgentiárum Dómine, da ánimæ fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. cujus anniverſárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem; [Per Dóminum.]

In primo Anniverſario dicitur tantùm prædicta Oratio; in aliis adduntur duæ ſequentes ſub eadem concluſione.

Pro Benefactoribus.

DEus véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor, quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ congregatiónis fratres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc ſéculo tranſiérunt, beátâ Maríâ ſemper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis conſórtium pervenîre concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redemptor, animábus ómnium fidélium defunctórum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Requieſcant in pace.

℟. Amen.

Pro pluribus Defunctis.

Oratio.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere; propitiáre animábus famulórum famulárumque tuárum, & ómnia eórum peccáta dimitte; ut mortalitátis vínculis abſolútæ, transíre mereantur ad vitam; Per Dóminum.

Privatim pro Defunctis Patre & Matre.

Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepiſti; miſerére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte; meque eos in æternæ claritátis gáudio fac vidére; Per Dóminum.

A primis Veſperis Sabbati ante Feſtum SS. Trinitatis uſque ad ultimum diem menſis Auguſti incluſivè, dicuntur ſequentes Lectiones in tria Nocturna diſtributæ juxta feriam occurrentem, quoties dicitur tantùm unum Nocturnum.

FERIA II. ET V.

Dicitur primum Nocturnum, ut ſuprà, pag. cij. *cum ſequentibus Lectionibus & Reſponſoriis.*

De Zacharía Prophéta.

LECTIO I. *Cap.* 13. 8.

Tertia pars hominum per ignem probanda.

ERunt in omni terra, dicit Dóminus; partes duæ in ea diſpergentur, & defícient, & tértia pars relinquétur in ea. Et ducam tértiam partem per ignem, & uram eos ſicut úritur argentum, & probábo eos ſicut probátur aurum. Ipſe vocábit nomen meum, & ego exáudiam eum. Dicam: Pópulus meus, & ipſe dicet: Dóminus Deus meus.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. *Job.* 19. *v.* 25. 26. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: & mortále hoc indúere immortalitátem. 1. *Cor.* 15. 53. * Et in carne.

Ex libro quarto Dialogórum ſancti Gregórii Magni.

LECTIO II. *Cap.* 39.

DE quibuſdam lévibus culpis eſſe ante judícium purgatórius ignis credendus eſt, pro eo quod Véritas dicit: Si quis in Spíritum ſanctum blaſphémiam díxerit, neque in hoc ſéculo remittétur ei, neque in futúro. In qua ſenténtia datur intélligi, quaſdam culpas in hoc ſéculo, quaſdam in futúro poſſe laxári: quod enim de uno negátur, cónſequens intellectus patet, quia de quibuſdam concéditur. Sed tamen hoc de parvis minimiſque peccátis fieri poſſe credendum eſt. Quæ cuncta étiam poſt mortem gravant, ſi adhuc in hac vita pólitis mínimè fúerint relaxáta.

℟. Dómine omnípotens, ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te, * Audi, Dómine, & miſerére, quia peccávimus tibi. *Baruch.* 3. *v.* 1. 2. ℣. Clamantes, & dicentes: Dómine, miſerére noſtri, Fili David. *Matth.* 9. 27. * Audi.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

LECTIO III. *Cap.* 8. 18.

Ad Chriſti gloriæ revelationem univerſa aſpiciat creatura.

NOn ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ, rever-

[exſpect]atiónem filiórum Dei expectat. Vanitáti enim creatúra ſubjecta eſt non volens, ſed propter eum, qui ſubjécit eam in ſpe: quia & ipſa creatúra liberábitur à ſervitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Scimus enim quòd omnis creatúra ingemiſcit, & párturit uſque adhuc. Non ſolùm autem illa, ſed & nos ipſi primítias ſpíritûs habentes; & ipſi intrà nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectantes, redemptiónem córporis noſtri. Spe enim ſalvi facti ſumus. Spes autem quæ vidétur, non eſt ſpes: nam quod videt quis, quid ſperat? ſi autem quod non vidémus, ſperámus: per patiéntiam expectámus.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me, neque abſórbeat me profundum: * Exaudi me, & réſpice in me; † Intende ánimæ meæ & líbera eam. *Pſ.* 68. *v.* 15. 17.

℣. Miſerére mei, Dómine Fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Exaudi me.

℣. Adverſárius tanquam leo rúgiens círcuit quærens quem dévoret. 1. *Pet.* 5. 8. † Intende.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

Repetitur, Líbera me, Dómine, *uſque ad primum Verſum*.

FERIA III. ET VI.

Dicitur ſecundum Nocturnum, ut ſuprà, pag. cvj. *cum ſequentibus Lectionibus & Reſponſoriis.*

De libro Job.

LECTIO I. *Cap.* 10. 18.

Propter pœnarum exuberantiam plangit ſe natum.

QUare de vulva eduxiſti me? qui útinam conſumptus eſſem, ne óculus me vidéret. Fuiſſem quaſi non eſſem, de útero tranſlátus ad túmulum. Nunquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimitte ergo me, ut plangam páululùm dolórem meum; ántequàm vadam & non revertar ad terram tenebróſam, & opertam mortis calígine: terram miſériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, ſed ſempiternus horror inhábitat.

℟. Ego ad Dóminum aſpíciam, expectábo Deum Salvatórem meum: conſurgam, cùm ſédero in ténebris. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei: * Edúcet me in lucem, vidébo juſtítiam ejus. *Mich.* 7. *v.* 7. 8. 9. ℣. Qui conſtitútus eſt à Deo judex vivórum & mortuórum. *Act.* 10. 42. * Edúcet.

Ex libro Enchirídii ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

LECTIO II. *Cap.* 109.

NEque negandum eſt defunctórum ánimas pietáte ſuórum vivéntium relevári, cùm pro illis ſa-

crificium Mediatóris offertur, vel eleemóſynæ in Eccléſia fiunt. Sed eis hæc proſunt, qui cùm víverent, ut hæc ſibi póſteà prodeſſe poſſent, meruérunt. Eſt enim quidam vivendi modus, nec tam bonus, ut non requírat iſta poſt mortem, nec tam malus, ut non ei proſint iſta poſt mortem. Eſt verò talis in bono, ut iſta non requírat, & eſt rursùs talis in malo, ut nec his váleat, cùm ex hac vita transíerit, adjuvári. Quocirca hìc omne méritum comparátur, quo poſſit poſt hanc vitam relevári quíſpiam, vel gravári. Nemo ſe autem ſperet, quod id negléxerit, cùm obíerit, apud Deum promeréri.

℞. Miſeréris ómnium, Dómine, quia ómnia potes, & diſsímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. Nihil odiſti eórum, quæ feciſti; * Parcis ómnibus: quóniam tua ſunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11. v. 24. 25. 27. ℣. Quia tu es Chriſtus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum veniſti. *Joan.* 11. 27. * Parcis ómnibus.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio III. *Cap.* 9. 24.

Statutum eſt hominibus ſemel mori, poſt hoc, judicium.

Non in manufacta Sancta Jeſus introívit, exemplária verórum: ſed in ipſum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis. Neque ut ſæpè ófferat ſemetipſum, quemádmodùm Póntifex intrat in Sancta per ſíngulos annos in ſánguine alieno: alióquin oportébat eum frequenter pati ab orígine mundi: nunc autem ſemel in conſummatióne ſeculórum, ad deſtitutiónem peccáti, per hóſtiam ſuam appáruit. Et quemádmodùm ſtatútum eſt homínibus ſemel mori, *poſt hoc autem judícium*; ſic & *Chriſtus* ſemel oblátus eſt ad multórum exhaurienda peccáta; ſecundò ſine peccáto apparébit expectántibus ſe, in ſalútem.

℞. Líbera me, Dómine, ab iis, qui odérunt me, neque abſórbeat me profundum: * Exaudi me, & réſpice in me. † Intende ánimæ meæ, & líbera eam. *Pſ.* 68. *v.* 15. 17.

℣. Miſerére mei, Dómine Fili David; Dómine ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Exaudi me.

℣. Juſtus vix ſalvábitur, ímpius & peccátor ubi parébunt? 1. *Pet.* 4. 18. † Intende.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

Repetitur, Líbera me, Dómine, *uſque ad primum Verſum.*

FERIA IV. ET SABBATO.

Dicitur tertium Nocturnum ut ſuprà, pag. cix. *cum ſequentibus*

ſuentibus Lectionibus & Reſponſoriis.

De libro Eccleſiaſtæ.

LECTIO I. *Cap.* 12. 1.

Pœnitentia ad ultimum vitæ articulum non differenda.

MEmento Creatóris tui in diébus juventútis tuæ ántequàm véniat tempus afflictiónis, & appropinquent anni, de quibus dicas: Non mihi placent: ántequàm tenebreſcat ſol, & lumen, & luna, & ſtellæ, & revertantur nubes poſt plúviam: quando commovebuntur cuſtódes domûs, & nutábunt viri fortíſſimi, quóniam ibit homo in domum æternitátis ſuæ, & circuíbunt in platéa plangentes. Antequàm revertátur pulvis in terram ſuam unde erat, & ſpíritus rédeat ad Deum, qui dedit illum.

℟. Tu, Dómine, in ſánguine teſtamenti tui * Emitte vinctos tuos de lacu, in quo non eſt aqua. *Zach.* 9. 11. ℣. Quóniam miſéricors Dóminus eſt, & miſerátor. *Jac.* 5. 11. * Emitte.

Ex libro Confeſſiónum ſancti Auguſtini Epiſcopi.

LECTIO II. *Lib.* 9. *Cap.* 13.

MOnnica imminente die reſolutiónis ſuæ, non cogitávit ſuum corpus ſumptuóſè cóntegi, aut condíri aromátibus, aut monumentum electum concupívit, aut curávit ſepulchrum pátrium. Non iſta mandávit nobis, ſed tantúmmodò memóriam ſui ad altáre tuum, Dómine, fíeri deſiderávit, cui nullíus diéi prætermiſſióne ſervíerat, unde ſciret diſpenſári víctimam ſanctam, quà delétum eſt chirógraphum quod erat contrárium nobis, quà triumphátus eſt hoſtis compútans delicta noſtra, & quærens quid objíciet, & nihil invéniens in illo, in quo víncimus. Inſpíra, Dómine meus, Deus meus, inſpíra ſervis tuis frátribus meis, fíliis tuis dóminis meis, quibus & voce, & corde, & lítteris ſérvio, ut quotquot hæc légerint, memínerint ad altáre tuum Mónnicæ tuæ, cum Patrício quondam ejus cónjuge, per quorum carnem introduxiſti me in hanc vitam.

℟. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, neque in ira tua corrípias me: * Eripe ánimam meam: ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam. *Pſ.* 6. *v.* 1. 5. ℣. Dómine Deus Rex ſeculórum, ſolus pius es. *Apoc.* 15. *v.* 3. 4. * Eripe.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

LECTIO III. *Cap.* 8. 11.

Corpora noſtra aliquando vivificanda.

QUòd ſi Spíritus ejus, qui ſuſcitávit Jeſum

à mórtuis, hábitat in vobis: qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra, propter inhabitantem Spíritum in vobis. Ergo fratres, debitóres ſumus non carni, ut ſecundùm carnem vivámus. Si enim ſecundùm carnem vixéritis, moriémini: ſi autem ſpíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicunque enim Spíritu Dei aguntur, ii ſunt fílii Dei.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me, neque abſórbeat me profundum: * Exaudi me, & réſpice in me; † Intende ánimæ meæ & líbera eam. *Pſ.* 68. *v.* 15. 17.

℣. Miſerére mei, Dómine Fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Exaudi me.

℣. Salvátor ómnium hóminum, máximè fidélium. 1. *Tim.* 4. 10. † Intende.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

Repetitur, Líbera me, *uſque ad primum Verſum.*

COMMENDATIONES DEFUNCTORUM.

Dicuntur in Commemoratione omnium Fidelium defunctorum poſt Primam, dicto Pretióſa, *ut ibidem notatur. Dicuntur etiam in die Depoſitionis defuncti, aut aliis diebus ſequentibus, ex conſuetudine vel devotione: ſed tunc in Antiphonis & Orationibus (exceptâ Oratione* Fidélium*) quæ ponuntur in plurali, dicuntur in ſingulari. Abſolutè incipitur à Reſponſorio*

DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël, qui peccavérunt ante te. Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum, ſed * Memento manûs tuæ, & nóminis tui. *Baruch.* 3. *v.* 4. 5. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo. *Apocal.* 5. 9. Memento.

Oratio.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defunctus (*vel* fámulæ tuæ N. ut defuncta) ſéculo tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ misericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Alia Oratio.

MIſericórdiam tuam, Dómine ſancte, Pater omnípotens æterne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro noſtris rogáre peccátis nequáquam ſuffícimus; tamen de tua confíſi gratúita pietáte & bonitáte, cleméntiam tuam depóſcimus, ut ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) ad te reverténtem, cum benignitáte ſuſcípias; adſit ei Angelus teſtamenti tui Míchael, & per manus ſanctórum Angelórum tuórum inter Sanctos & electos tuos, in ſinu Abrahæ, Iſaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris, quátenus liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis ſeu fragilitátis confundátur erróribus; ſed agnoſcátur à Sanctis tuis, & ſanctæ beatitúdinis réquie perfruátur, ut cùm magni judícii dies ad-

véneril, inter Sanctos & electos tuos reſſuſcitátus, (*vel* reſſuſcitáta) glóriâ manifeſtæ contemplatiónis tuæ perpétuò ſatiétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℞. Amen.

Antiph. 4. *irreg.* D. Qui timent.

Pſalmus In éxitu, *pag.* 28.

In cujus fine, & aliorum Pſalmorum dicitur Réquiem ætérnam, *&c.*

Ant. Qui timent Dómínum ſperavérunt in Dómino, adjútor eórum & protector eórum eſt. *Pſal.* 113. 11.

Oratio.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad ſimilitúdinem tuam inſpiráre dignátus es: dum, te jubente pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum Sanctis & electis tuis ſédibus æternis præcípias ſociári; eámque ad te revertentem de Ægypti pártibus, blandè lenitérque ſuſcípias, & Angelos tuos ſanctos ei óbviàm mittas; viámque illi juſtítiæ demonſtra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæſumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum; & agnoſce depóſitum fidéle quod tuum eſt. Súſcipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, Dómine, & non eſt ſecundùm ópera tua. Lætífica, clementíſſime Pater, ánimam ejus, & claríſica eam in multitúdine miſericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæſumus, iniquitátum ejus antiquárum, quas ſuſcitávit furor mali deſidérii: licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; ſed ſigno fídei inſignita, te qui ómnia, & eam inter ómnia feciſti, fidéliter adorávit; Qui vivis & regnas Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℞. Amen.

Ant. 2. d. Circumdedérunt.

Pſal. Diléxi, *pag.* 55. Crédidi, *pag.* 56. Laudáte Dóminum omnes gentes, *pag.* 144. Confitémini, *pag.* 15. *Totus Pſalmus* Beáti immaculáti, *ad Horas Dominicæ diſtributus, pag.* 16.

Finitis Pſalmis, dicitur

Ant. Circumdedérunt me dolóres mortis, & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam! *Pſal.* 114. *v.* 3. 4.

Kýrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kýrie eléïſon. Pater noſter, *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℞. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es ſpes mea; ℞. Pórtio mea in terra vivéntium. *Pſal.* 141, 6.

℣. Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confiten-

dum nómini tuo ; ℟. Me expectant juſti, donec retríbuas mihi. *Pſal.* 141. 8.

℣. Cuſtódi ánimam meam, & érue me : ℟. Non erubeſcam, quóniam ſperávi in te. *Pſal.* 24. 20.

Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobiſcum ; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

DIri vúlneris novitáte perculſi, & quodámmodo córdibus ſauciáti, miſericórdiam tuam, mundi Redemptor, flebílibus vócibus implorámus ; ut chari noſtri (*vel* charæ noſtræ) N. ánimam, ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, revertentem, blandè lenitérque ſuſcípias ; & quas ex carnáli contagióne contráxit máculas, tu Deus, ſólitâ bonitáte cleménter déleas, piè indúlgeas, oblivióni in perpétuum tradas : atque hanc laudem tibi cum céteris redditúram, & ad corpus próprium quandóque reverſúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias.

PArtem beátæ reſurrectiónis obtíneat, quæſumus, Dómine, ánima famuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. vitámque ætérnam habére mereátur in cœlis ; per te, Jeſu Chriſte Salvátor mundi, qui cum Patre, &c.

DEus, cui ſoli cómpetit medicínam præſtáre poſt mortem, præſta, quæſumus, ut ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur ; Per Dóminum.

℣. Requieſcant in pace.
℟. Amen.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur quinque primi Pſalmi ſine Glória Patri, *ſed in fine ultimi dicitur*, Réquiem æternam, *&c.*

Inchoantur abſolutè ſine Antiphona, Pſalmi Ad Dóminum cùm tribulárer, *pag.* 56. Levávi óculos, *Ibid.* Lætátus ſum, *Ibid.* Ad te levávi, *pag.* 77. Niſi quia Dóminus, *Ibid.*

Deinde dicitur flexis genibus, Kýrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kýrie eléïſon. Pater noſter, *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Convértere, Dómine, úſquequo? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89. 13.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobiſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

ABſolve, quæſumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, & ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in reſurrectiónis glória, inter Sanctos & electos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt Orationem ſtatim dicuntur ſequentes alii quinque Pſalmi abſolutè; & in fine cujuſlibet dicitur Glória Patri.

Pſalmi Qui confídunt, *pag.* 78. In converténdo. *Ibid.* Niſi Dóminus, *Ibid.* Beáti omnes, *pag.* 94. Sæpe expugnavérunt. *Ibid.*

Deinde dicitur flexis genibus Kýrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kýrie eléïſon. Pater noſter, *ſecretò*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ; ℟. Quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73. 2.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobiſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere, ſúſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa conſtringit, miſerátio pietátis tuæ clementer abſolvat; Per

Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Similiter poſt hanc Orationem dicuntur ſequentes quinque Pſalmi, cum Glória Patri, *in fine cujuſlibet.*

Pſalmi De profundis, *pag.* 94. Dómine, non eſt exaltátum, *pag.* 95. Memento, Dómine, *pag.* 112. Ecce quàm bonum, *pag.* 95. Ecce nunc benedícite, *pag.* 31.

Deinde dicitur flexis genibus Kyrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kyrie eléïſon. Pater noſter, *ſecretò*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Deus ómnium, miſerére plebi tuæ, ℟. Super quam invocátum eſt nomen tuum. *Eccli.* 36. 14.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

Prætende, quæſumus, Dómine, fámulis & famulábus tuis déxteram cœleſtis auxílii; ut te toto corde perquírant, & quæ digne póſtulant, cónſequi mereantur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE PRANDIUM.

Qui benedicit menſam, incipit Benedícite. *Alii reſpondent* Dóminus. *Deinde dicit.* ℣. Oculi ómnium & *alii proſequuntur* In te ſperant, Dómine; & tu das eſcam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Pſal.* 144. *v.* 15. 16.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Kýrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kýrie eléiſon. Pater noſter, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo. *Poſteà dicitur.*

Oratio.

Benedic, Dómine, nos, & hæc † tua dona, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Lector dicit Jube, Domne, benedícere.

Benedictio: Menſæ cœleſtis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST PRANDIUM.

Dicto in fine Lectionis, Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Qui benedixit menſam, incipit ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi. *Pſal.* 144. 10. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Poſteà dicit Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univerſis beneficiis tuis, qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Pſalmus Miſerére mei Deus, *pag.* 153. *vel Pſalmus*, Laudáte Dóminum omnes gentes, *pag.* 144.

In fine, Glória Patri: *deinde* Kýrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kýrie eléiſon. Pater noſter, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111. 9.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore, ℟. Semper laus ejus in ore meo. 33. 2.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Aúdiant manſuéti, & læténtur. *Pſal.* 33. 3.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus

omen ejus in idipſum. *Pſal.* 33. 4.

℣. Sit nomen Dómini enedictum, ℟. Ex hoc unc & uſque in ſéculum. *Pſal.* 112. 2.

RÉtribúere dignáre, Dómine, ómnibus obis bona faciéntibus ropter nomen tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

Pater noſter, *ſecretò, quo finito dicitur* ℣. Deus det nobis ſuam pacem.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE CŒNAM.

Qui benedicit menſam, dicit: Benedícite, *& alii reſpondent* Dóminu:. *Deinde incipit* ℣. Edent páuperes, *& alii proſequuntur* Et ſaturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in ſéculum ſéculi. *Pſal.* 21. 27.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Kýrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kýrie eléïſon. Pater noſter, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Oratio.

Benedic, Dómine, nos, & hæc † tua dona quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Lector dicit Jube, Domne, benedícere.

Benedictio: Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST CŒNAM.

In fine cœnæ dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miséricors & miſerátor Dóminus: ℟. Eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſal.* 110. *v.* 4. 5.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: ℟. Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Qui benedixit menſam, dicit.

Benedictus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis; qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Poſteà dicitur alternatim Pſalmus Laudáte Dóminum omnes gentes, *pag.* 144. *& reliqua, ut ſuprà poſt prandium.*

In Jejuniis, *ad refectionem fit Benedictio menſæ & Gratiarum actio, ut notatum eſt pro cœna.*

ITINERARIUM.

Viator, in ipſo itineris ingreſſu, ſi ſolus fuerit, dicat quæ ſequuntur in ſingulari; ſi cum ſociis, in plurali, ut ſequitur.

Ant. In viam pacis.

Canticum Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, *pag.* 13.

Ant. In viam pacis & proſperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Ráphaël comitétur nobíſcum in via, ut cum pace, ſalúte, & gáudio revertámur ad própria.

Kýrie eléïſon, Chriſte eléïſon. Kýrie eléïſon. Pater noſter, *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac ſervos tuos, ℟. Deus meus, ſperantes in te. *Pſal.* 85. 2.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de ſancto. ℟. Et de Sion tuére nos. *Pſ.* 19. 2.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. *Pſal.* 60. 4.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſal.* 88. 23.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídiè: ℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalutárium noſtrórum. *Pſ.* 67. 20.

℣. Vias tuas, Dómine, demonſtra nobis; ℟. Et ſémitas tuas édoce nos. *Pſal.* 24. 4.

℣. Utinam dirigantur viæ noſtræ. ℟. Ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas! *Pſal.* 118. 5.

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſai.* 40. 4.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90. 11.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui fílios Iſraël per maris médium ſicco veſtígio ire feciſti, quique Magis iter ad te ſtellâ duce pandiſti; tribue, quæſumus, iter próſperum, tempúſque tranquillum; ut, Angelo tuo ſancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demum ad æternæ ſalútis portum perveníre felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes ſuæ peregrinatiónis vias illǽſum cuſtodiſti; quǽſumus, ut nos fámulos tuos cuſtodíre dignéris: eſto nobis, Dómine, in procinctu ſuffrágium, in via ſolátium, in æſtu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præſídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, próſperè perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADeſto, quǽſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris: & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quǽſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat; & beáti Joánnis præcurſóris hortamenta ſectando, ad eum quem prædíxit, ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum *Jeſum* Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.
℟. Amen.

PRÆPARATIO
AD MISSAM.

Pro opportunitate Sacerdotis facienda.

Ant. Dómine.

Pſalmus 83.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! *concupiſcit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum, * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, * in ſécula ſeculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus eſt auxílium abs te, * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legiſlátor, ibunt de virtúte in virtútem; * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam, * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noſter áſpice, Deus, * & réſpice in fáciem Chriſti tui.

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus; * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

Pſalmus 84.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam, * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ, * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam, * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Nunquid in æternum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem.

Deus, tu converſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen propè timentes eum ſalutáre ipſíus; * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi; * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt; * & juſtítia de cœlo proſpéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Pſalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum: * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine, ſuávis & mitis, * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudiſti me.

Non eſt símilis tui in diis, Dómine, * & non eſt ſecundùm ópera tua.

Omnes Gentes quaſcunque feciſti, vénient, & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília; * tu es Deus ſolus.

Deduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua; * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruiſti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt te in conſpectu ſuo.

Et tu Dómine Deus miſerátor & miséricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax.

Réſpice in me, & miſerére mei, * da impérium tuum

púero tuo, & ſalvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur, * quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me.

Pſalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus ſum: * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam; * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram ómni pópulo ejus: * pretióſa in conſpectu Dŏmini mors ſanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus, * ego ſervus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupiſti víncula mea; * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpectu omnis pópuli ejûs, * in átriis domûs Dómini, in médio tui, Jerúſalem.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine: * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt; * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc & ſemper, * & in ſécula ſeculórum. Amen.

Ant. Dómine, memor eſto mei; & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3. 3.

KYrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kýrie eléiſon. Pater noſter, *&c.* Et ne nos, *&c.* ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei; ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40. 5.

℣. Convértere, Dómine, úſquequo; ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſal.* 89. 13.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſal.* 32. 22.

℣. Sacerdótes tui induan-

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus ; * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus ; * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério, & cíthara.

Laudáte eum in tympano, & choro ; * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Benedícite Sacerdótes Dómini Dómino ; laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Poſteà Sacerdos dicit.

KYrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kyrie eléïſon. Pater noſter, *&c.* Et ne nos, *&c.* ℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua ; ℟. Et Sancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144. 10.

℣. Exultábunt Sancti in glória ; ℟. Lætabuntur in cubílibus ſuis. 149. 5.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Pſ.* 113. 1.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101 2.

Oratio.

DEus, qui tribus púeris mitigaſti flammas ignium, *concéde propítius*, ut *nos fámulos tuos* non exúrat flamma vitiórum.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere ; ut cuncta noſtra orátio & operátio, à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

DA nobis, quæſumus, Dómine, vitiórum noſtrórum flammas extínguere ; qui beáto Lauréntio tribuiſti tormentórum ſuórum incéndia ſuperáre ; per Chriſtum, &c. ℟. Amen.

PSALMORUM INDEX.

AD Dominum cùm tribularer, 56
Ad te, Domine, clamabo, 7
Ad te, Domine, levavi, 45
Ad te levavi oculos, 77
Afferte Domino, 72
Attendite, popule meus, 97
Audite hæc, 136
Beati immaculati, 16
Beati omnes, 94
Beati quorum remiſſæ ſunt, 115
Beatus qui intelligit, 136
Beatus vir, qui non abiit, 3
Beatus vir, qui timet, 27
Benedicam Dominum, 109
Benedic, anima mea, Domino, & omnia, 91
Benedic, anima mea, Domino: Domine Deus, 33
Benedictus Dominus, 151
Benedixiſti, Domine, 72
Bonum eſt confiteri, 38
Cantate Domino... cantate, 51
Cantate Domino... laus ejus in eccleſia, 73
Cantate Domino... quia mirabilia, 84
Cœli enarrant, 62
Confitebimur tibi, Deus, 138
Confitebor tibi, Domine... narrabo, 70
Confitebor tibi, Domine... in toto corde, 26
Confitebor tibi, Domine... quoniam, 115
Confitemini Domino, & invocate, 34
Confitemini Domino, quoniam, j. 36
Confitemini Domino, quoniam, ij. 64
Confitemini Domino, quoniam, iij. 15
Confitemini Domino, quoniam, iv. 39
Conſerva me, Domine, 96
Credidi, propter quod, 56
Cum invocarem, 30
De profundis, 94
Deus auribus noſtris, 85
Deus deorum, 89
Deus, Deus meus, ad te, 10
Deus, Deus meus, reſpice, 128
Deus, in adjutorium, 121
Deus, in nomine tuo, 90
Deus judicium, 147
Deus laudem meam, 92
Deus, miſereatur, 106
Deus noſter refugium, 148
Deus, quis ſimilis, 139
Deus, repuliſti nos, 149
Deus ſtetit, 139
Deus, venerunt Gentes, 110
Deus ultionum, 76
Dilexi, quoniam, 55
Diligam te, Domine, 4
Dixi: cuſtodiam, 115
Dixit Dominus, 26

Dixit injuſtus ut delinquat, 66
Dixit inſipiens in corde ſuo, j. 96
Dixit inſipiens in corde ſuo, ij. 53
Domine, clamavi ad te, 133
Domine Deus meus, in te, 59
Domine Deus ſalutis meæ, 145
Domine Dominus noſter, 62
Domine exaudi.... & clamor, 88
Domine, exaudi orationem: auribus, 145
Domine, in virtute, 52
Domine, ne in furore..... miſerere mei, 58
Domine ne in furore.... quoniam ſagittæ, 134
Domine, non eſt exaltatum, 95
Domine, probaſti me, 131
Domine, quid multiplicati ſunt, 4
Domine, quis habitabit, 96
Domine refugium, 106
Domini eſt terra, 80
Dominus illuminatio, 52
Dominus regit me, 109
Dominus regnavit, decorem, 10
Dominus regnavit, exultet, 83
Dominus regnavit, iraſcantur, 84
Ecce nunc benedicite, 51
Ecce quàm bonum, 95
Eripe me de inimicis, 118
Eripe me, Domine, 132
Eructavit cor meum, 146
Exaltabo te, Deus meus Rex, 152
Exaltabo te, Domine, 9
Exaudiat te Dominus, 50
Exaudi, Deus, deprecationem, 119
Exaudi, Deus, orationem meam cùm deprecor, 138
Exaudi, Deus, orationem meam, & ne, 117
Exaudi, Domine, juſtitiam, 140
Expectans expectavi, 127
Exultate Deo, 103
Exultate juſti, 81
Exurgat Deus, 82
Fundamenta ejus, 149
Inclina, Domine, 154
In convertendo, 78
In Domino confido, 79
In exitu Iſraël, 28
In te, Domine, ſperavi, j. 130
In te, Domine, ſperavi, ij. 128
Jubilate Deo omnis terra, pſalmum, 8
Jubilate Deo omnis terra, ſervite, 11
Judica, Domine, nocentes, 125
Judica me, Deus, 50
Judica me, Domine, 126
Lætatus ſum, 56
Lauda anima mea, 124
Lauda Jeruſalem, 105
Laudate Dominum de cœlis, 12
Laudate Dominum in ſanctis, 69
Laudate Dominum omnes, 144
Laudate Dominum quoniam, 87
Laudate nomen Domini, 41
Laudate pueri Dominum, 27

Levavi oculos meos, 56
Magnus Dominus, 148
Memento, Domine, David, 112
Miſerere mei; Deus, miſerere, 141
Miſerere mei, Deus, quoniam, 135
Miſerere mei, Deus, ſecundùm, 151
Miſericordiam & judicium, 91
Miſericordias Domini, 101
Niſi Dominus, 78
Niſi quia Dominus, 77
Noli æmulari, 73
Nonne Deo ſubjecta, 137
Notus in Judæa Deus, 63
Omnes Gentes, plaudite, 67
Paratum cor meum, 103
Quàm bonus Iſraël, 54
Quàm dilecta tabernacula, 108
Quare fremuerunt Gentes, 5
Quemadmodum deſiderat, 107
Qui confidunt in Domino, 78
Quid gloriaris, 117
Qui habitat, 30
Qui regis Iſraël, 111
Sæpè expugnaverunt, 94
Salvum me fac, Deus, 119
Salvum me fac, Domine, 79
Si verè utique juſtitiam, 75
Super flumina Babylonis, 115
Te decet hymnus, 67
Venite, exultemus, 2
Verba mea auribus, 45
Voce meà ad Dominum, j. 64
Voce meà ad Dominum, ij. 114
Uſquequo, Domine, 80
Ut quid, Deus, repuliſti, 150

CANTICORUM INDEX.

APerite portas, lxiij
Audite cœli, 141
Benedicite omnia opera, 11
Benedictus Dominus, 13
Benedictus es, Domine, 41
Cantemus Domino, 40
Clamavi de tribulatione, 144
Collaudate canticum, 86
Confitebor tibi, Domine 104
Domine, audivi, 123
Domine Deus Iſraël, 506
Domine omnipotens, cxv
Exultavit cor meum, 68
Incipite Domino, 86
Magnificat anima mea, 29
Magnus es, Domine, 68
Multa dicemus, 162
Nunc dimittis, 31
Quicunque vult, 17
Reddidit juſtis ſapientia, 124
Sapientia ædificavit ſibi, 179
Te Deum laudamus, 9
Vox clamantis, 414
Urbs fortitudinis noſtræ, 104

HYMNORUM INDEX.

ADeſte ſanctæ conjuges, xlviij
Ad fœtæ verba, 438
Æterna cœli gloria, 124
Æterne rerum Conditor, 12
Ales diei nuntius, 69
Antiqui canimus, 478
Antra deſerti, 411
Ardet Deo quæ femina, xlviij
Ave maris ſtella, lix
Aurora jam ſpargit, 144
Candor Paterni luminis, 62
Ceſſant figuræ, 198
Chriſte paſtorum, xvij
Claræ diei gaudiis, 468
Cœleſtis aula panditur, xliij
Cœlo datur quieſcere, 402
Die cadente Conditor, 114
Diem ſacratum Conditor, 31
Dona, Deus, ſuffragiis, 32
Ecce ſaltantis, 435
En cœlo nova nunc, 501
Ex quo ſalus mortalium, vij
Fecunda radix Iſaï, 467
Felix morte tua, vj
Feſtis læta ſonent, xlij
Flagrans amore perditos, 468
Fons lucis æternæ Deus, 487
Fortes cadendo, xiij
Hic aſta docilis, lx
Hoc juſſa quondam, 486
Jam lucis orto ſidere, 14
Jam mundi liceat, xxxij
Jam non bella furunt, iv
Jam non te lacerant, ix
Jam nunc quæ numeras, xxiij
Jam ſatis fluxit, xxviij
Jeſu corona Virginum, xlv
Jeſu Sacerdotum decus, xx
Jeſu ſub ara victimam, 182
Lucis Creator optime, 29
Lux ecce ſurgit aurea, 105
Maria ſacro ſaucia, 457
Memento de Deo Deus, lxxvij
Montes ſuperbum, 440
Non parta ſolo ſanguine, xxxviij
Nox atra rerum, 97
Nox & tenebræ, 87
Nunc ad Sion acceditis, 482
Nunc aurora polo, 507
Nunc ſancte, 19
O jam beata quæ ſuo, 1
O glorioſa Virginum, lxxvj
O luce quæ tua lates, 162
Omnibus manat cruor, 433
O nimis felix, 415
Opus tuum quis reſpicit, 153
O quàm glorifica, lxvj
O quàm profundæ, 425
O qui perpetuus, xxij
Orbata conjux conjuge, 401
O Sacerdotum, xxx
O vos ætherei, 509
Pange lingua glorioſi, 182
Pauli laborum, 405
Paulo pauperies, 430
Petre qui primi, 421
Petrum tyranne, 473
Petrus beatus, 477
Plagis magiſtri ſaucia, 460
Primo die quo Trinitas, 2
Procul maligni, 457

Qualis poteſtas, 421
Qualis Virgo tibi, lxiij
Quam Chriſte ſignaſti, xv
Quâm grande nobis, 95
Quàm nos potenter, 490
Quanto morte ſacra, xij
Qui Chriſtiano, 474
Qui cuncta paſcit, 470
Quid ſacram Virgo, xlv
Quid tu relictis, xxxv
Qui te Deus ſub intimo, xl
Quò ſanctus ardor, 437
Rector potens, 22
Rerum Creator, 80
Rerum Deus, 24
Rex ſumme regum, 519
Sacris ſolemniis, 172
Sat Paule, 427
Sedibus Præſul ſuperis, xviij
Si ſplendidis coloribus, 57
Somno refectis, 32
Splendor paternæ, 42
Sublime numen, 158
Sudore ſat tuo, 432
Summæ Parens clementiæ, 136
Summi puſillus grex, xxxvij
Supreme quales arbiter, ij
Tartari diræ paveant, j
Tellus abundat belluis, 133
Te lucis ante terminum, 60
Terræ mariſque Conditor, 78
Ter ſancte, ter potens, 157
Te ſancte, rurſus, 522
Thure votivo, 399
Tuâ beandos gloriâ, xxxiij
Tu Trinitatis unitas, 116
Verbum ſupernum, 179
Virgineis titulis, lx
Virginum robur, xliij
Vos ô Virginei, xij
Vos ſuccenſa Deo, xxv
Ut queant laxis, 411

INTONATIONES

MEDIATIONES,

TERMINATIONES

ET NEUMATA OCTO TONORUM.

1. *Intonatio adhibetur tantùm ad primum Pſalmi Verſum; reliqui Verſus a Nota dominante in directum reſumuntur: in Canticis verò* Benedictus, Magnificat *&* Nunc dimittis *ſinguli Verſus inchoantur ut primus, eaque intonatio primi Verſûs nunquam omittitur in Canticis Evangelicis; etiamſi Canticum incipiat ut Antiphona: tunc enim incipitur Canticum nullâ habitâ ratione intonationis Antiphonæ.*

2. *Mediatio fit paulò diversè in aliis Verſibus, & non eſt prorſus eadem ac in primo Verſu exceptis primo & ſexto tono. Item quando eſt dictio monoſyllaba vel Hebræa non declinata.*

3. *Terminatio in omnibus Verſibus ſemper fit ut in primo Verſu.*

4. *Terminationes per Litteras alphabeticas* a, b, c, d, e, f, g, *deſignantur: quæ Litteræ Notis cantûs reſpondent hoc modo:*

a	b	c	d	e	f	g
la	ſi	ut	re	mi	fa	ſol

5. *Neuma ſive jubilum in Feſtis Triplicibus primæ claſſis & ſuprà, fit in fine cujuſque Antiphonæ. In Feſtis verò Triplicibus ſecundæ claſſis & infrà, fit tantùm in fine ultimæ Antiphonæ Veſperarum, Officii nocturni, & Laudum; poſt Antiphonas Canticorum Evangelicorum; & in fine Antiphonarum Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, & Completorii.*

6. *Fit etiam in fine Hymni* Te Deum.

7. *Nunquam fit Neuma in fine Antiphonæ ad* Nunc dimittis, *nec in quacunque Commemoratione in fine Antiphonæ; item à Feria V. in Cœna Domini, ad primas Veſperas Sabbati in Albis excluſivè, & à primis Veſperis Pentecoſtes incluſivè uſque ad primas Veſperas Trinitatis excluſivè: non fit etiam in Officio parvo Beatæ Mariæ nec in Officio Defunctorum.*

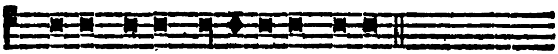
Fit Neuma in fine Verſuum Paſchæ & Pentecoſtes.

PRIMI

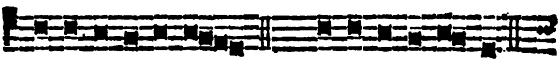
PRIMI TONI.

D

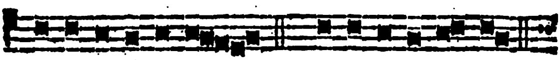
I-xit Dominus Domi-no me-o.

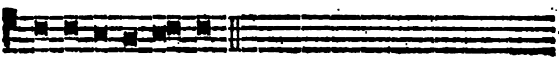
Donec ponam i-nimi-cos tu-os.

E u o u a e. d.   E u o u a e. D.

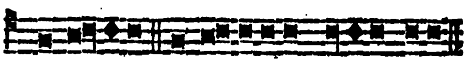

E u o u a e. f.   E u o u a e. F.

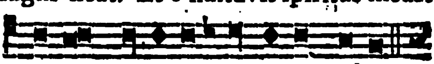
E u o u a e. a.

Elevatio Cantico-rum.

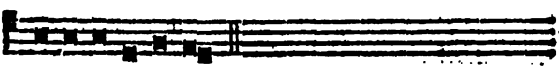

Magni-ficat. Et e-xultavit ſpiritus meus.

Primi Toni irregularis.

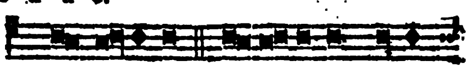

Di-xit Dominus Domi-no me-o.

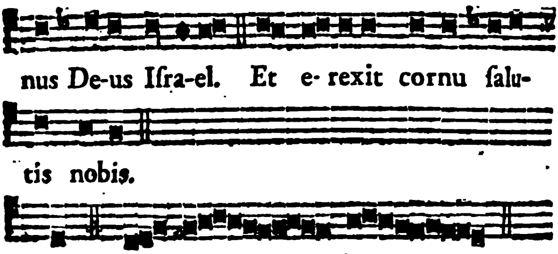
E u o u a e.

Elevatio Cantico-rum.

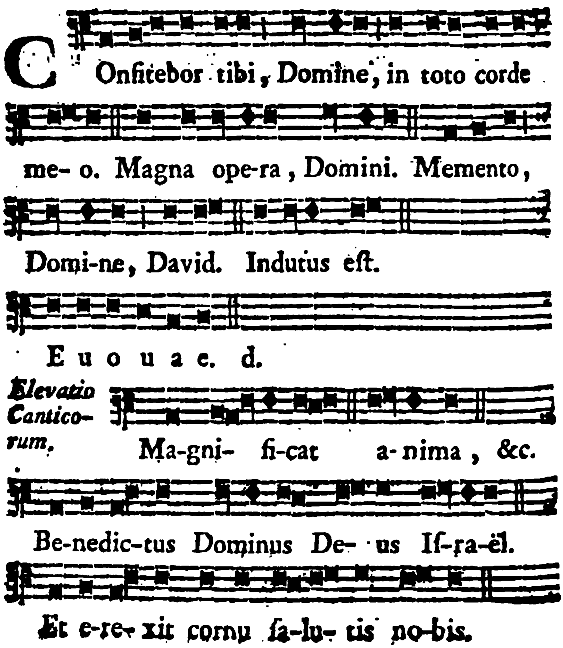
Ma-gni- fi-cat. Be-ne-dictus Domi-

g

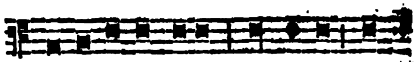

Neuma primi Toni.

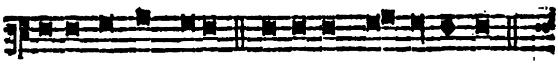
SECUNDI TONI.

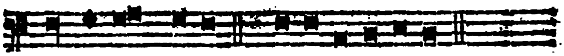
Alter Cantus ſecundi Toni.

Confi-tebor tibi, Do-mine, in

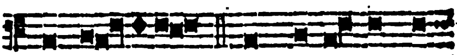

to-to corde me-o. De-corem in-dutus eſt.

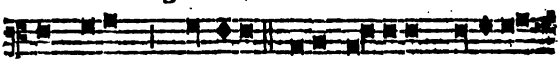

Domi-ne Da-vid. E u o u a e. D.

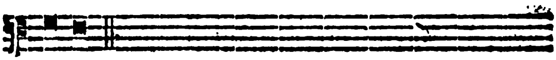
Elevatio Cantico-rum.

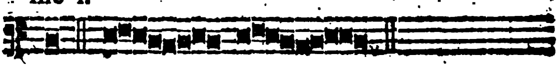
Magni- ficat. Nunc dimit- tis ſer-

vum tu-um, Domine. Quia vi-derunt ocu-li

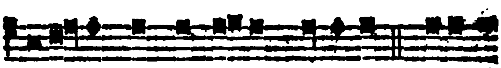

me-i.

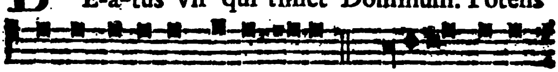

Neuma ſecundi Toni.

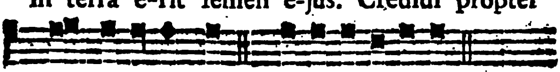
TERTII TONI.

B E-a-tus vir qui timet Dominum. Potens

in terra e-rit ſemen e-jus. Credidi propter

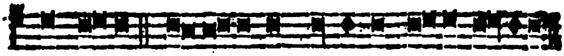
quod locu-tus ſum. E u o u a e.

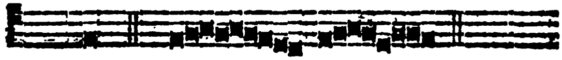
Neuma tertii Toni.

QUARTI TONI.

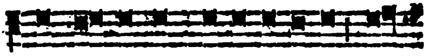

tus me- us. Bene-dictus Dominus De-us Iſra-el.

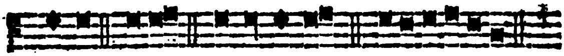

Neuma quarti Toni.

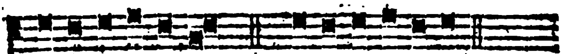
Quarti Toni irregularis.

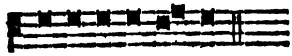
De pro-fundis clama-vi ad te, Do-

mi-ne. Si on. Indu-tus eſt. E u o u a e. a.

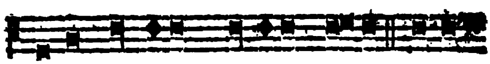
E u o u a e. c. E u o u a e. d.

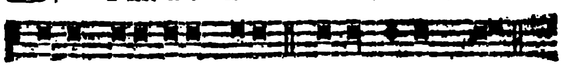
Elevatio Canticorum & Neuma, ut ſuprà.

E u o u a e. D.

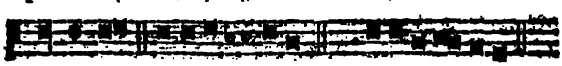
QUINTI TONI.

D I-xit Dominus Domino me- o. Donec

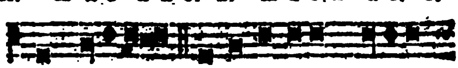

ponam inimicos tu-os. Læ-ta-bi-tur. Rex.

Iſra-el. E u o u a e. a. E u o u a e. e.

Elevatio Canticorum.
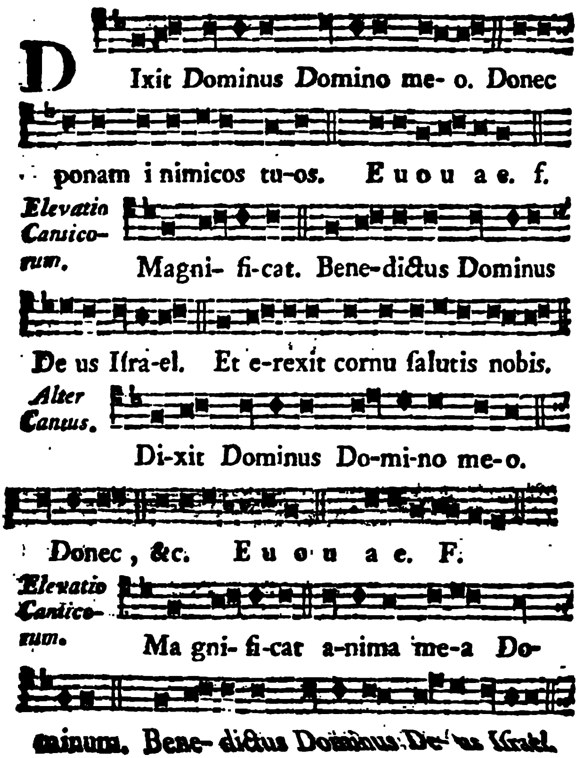

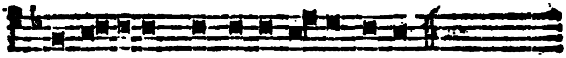
Magni-ficat. Et e-xultavit ſpi-ritus

Neuma quinti Toni.

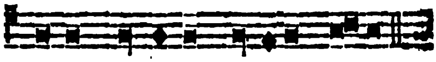
SEXTI TONI.

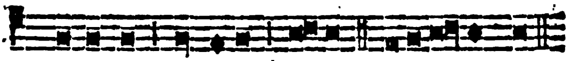

Et e- rexit cornu ſalu- tis nobis.

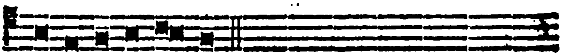
Sexti Toni irregularis.

Di-xit Dominus Domino me- o.

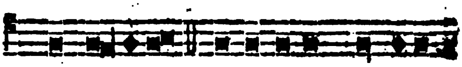

Memento, Domine, Da-vid. Lætabi- tur Rex.

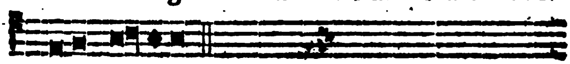

E u o u a e.

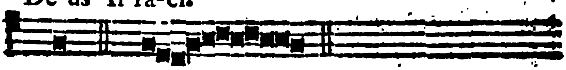
Elevatio Canticorum.

Magni- fi-cat. Bene-dictus Dominus

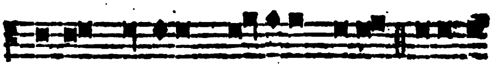

De-us Iſ-ra-el.

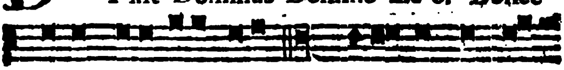

Neuma ſexti Toni.

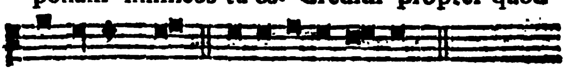
SEPTIMI TONI.

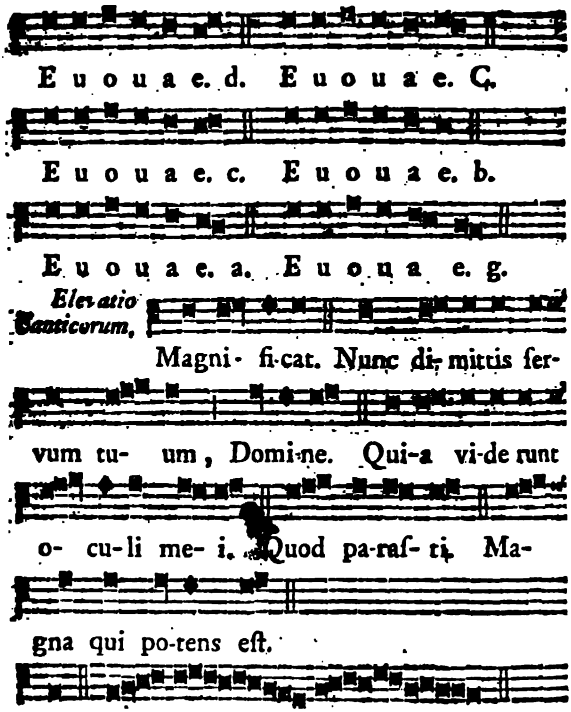
DI-xit Dominus Domino me-o. Donec

ponam inimicos tu-os. Credidi propter quod

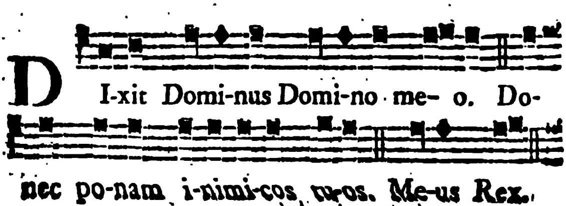

lo-cu-tus ſum. E u o u a e. D.
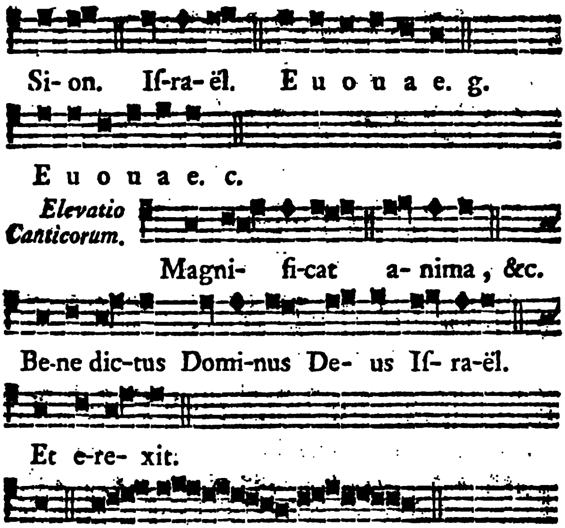

Neuma Septimi Toni.

OCTAVI TONI.

Tabula octo Tonorum.

Neuma Octavi Toni.

FINIS.

[illegible]

